

3 1761 1211601 6

ஸ்ரீ

நாந முத்தியைக் கோவை
தொகுதி 1.

(ஆழ்வார்திருநகரிப் பிரதிகளின்படி)

கம்ப ராமாயணம்

பால, அயோத்தியா, ஆரண்ய காண்டங்கள்

பதிப்பாசிரியர்:

பெரியன்: வெ. நா. பூர்ணிவாஸையங்கார்

திருஞாநமுத்தியைப் பிரகாசனம்,

ஆழ்வார்திருநகரி.

உரிமை பதிவு
செய்தது

*

{ விலை 8-0-0
{ ரூபாய் எட்டு

Bl. d. d. d.

13. 3. 17.

Presented to the
LIBRARIES *of the*
UNIVERSITY OF TORONTO
by
François Gros

ஸ்ரீ

திருஞாநமுத்திரைக் கோவை
தொகுதி 1.

(ஆழ்வார்திருநகரிப் பிரதிகளின்படி)

கம்ப ராமாயணம்

பால, அயோத்தியா, ஆரண்ய காண்டங்கள்

பதிப்பாசிரியர்:

பெரியன்: வெ. நா. ஸ்ரீனிவாஸையங்கார்
திருஞாந முத்திரைப் பிரகராலயம்,
ஆழ்வார்திருநகரி.

உரிமை பதிவு }
செய்தது }

{ விலை 8—0—0
{ ரூபாய் எட்டு

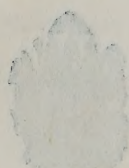
வி

மதுரை காமசுந்தரி
பதிப்பு

(மதுரை காமசுந்தரி பதிப்பு)

மதுரை காமசுந்தரி

மதுரை காமசுந்தரி பதிப்பு

மதுரை காமசுந்தரி

மதுரை காமசுந்தரி பதிப்பு

மதுரை காமசுந்தரி பதிப்பு

மதுரை காமசுந்தரி

0-0-0 (000)

0-0-0 (000)

மதுரை காமசுந்தரி

மதுரை காமசுந்தரி

ஸ்ரீ :

திருஞாந முத்திரைக்கோவை ஏண். 14

கம்ப ராமாயணம்

(ஆழ்வார்திருநகரிப் பிரதிகளின்படி)

பாலகாண்டம்

சென்னை

யூனிவர்ஸிட்டி தமிழ் லெக்ஸிகன் ஆபீஸ்

தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதராயிருந்த

ஸ்ரீ.உ.வே. ராவ்சாகிப் மு. இராகவையங்கார் ஸ்வாமிகள்
பரிசோதித்தது.

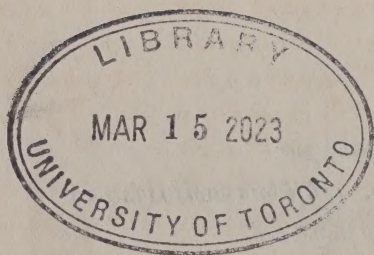
பிரசுரகர்த்தர் :

பெரியன் : வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார்
ஆழ்வார்திருநகரி.

காபிரைட்]

1942

[விலை ரூ. 2-0-0

ஸ்ரீராமஜயம். பதிப்புரை

ஸ்ரீமத் கம்ப இராமாயணம் ஆழ்வார்திருநகரிச் சுவடிப் பிரதி (எழு காண்டங்களுஞ் சேர்ந்தது) ஒன்று குலமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ ராமபிரான் அனுக்கிரகத்தால் 1926-ம் வருடம் கிடைக்கப் பெற்று 1927-ம் வருடத்தில் முற்றும் பிரதிசெய்து ஒப்புநோக்கிப் பார்க்கும் பாக்கியம் கிடைத்தது. இப்பிரதியில் “இராமாயணம் திருவேங்கடம் உறங்காவில்லி தாஸர்சிராமாயண ஏடு பார்த்து 970-ம் ஆண்டு ஆவணியீ 31-வ எழுதி முடித்த”தாகத் தெரிய வந்தது. இதற்கிடையில் சுந்தர காண்டம் முடியவுள்ள மற்றும் இரண்டு கோர்வைச் சுவடிகளும் கிடைத்தன. இவைகளும் முன் பிரதியையே ஒத்திருந்தன.

இப்பிரதிகள் பற்றிப் பெரியோர்களிடம் விசாரிக்குங்கால், இப்பிரதேசத்தில் சுமார் 200 ஆண்டுகட்குமுன் இராமாயணம் சாத்தாதவர் என்றும், இராமாயணம் திருவேங்கடம் தாசர் என்றும், இராமாயணம் திருவேங்கடம் உறங்காவில்லி தாசர் என்றும் பெயர்கள் கொண்ட ஒருவர் இராமாயணத்தில் சுத்த பாடங்கள் வழங்கி வந்தவரெனவும் அச்சப் பிரதிகளுக்கு முன்னுள்ளகாலம் வரை இங்குள்ள பெரியோர்கள் இதையே கற்று வந்தனர்களென்றும் அறிந்தேன், இவ்வபிப்ராயத்தை ஆமோதித்து கும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதராயிருந்த இவ்வூர் நித்தியவாசி ஸ்ரீ உ. வே. அப்புசடகோப ராமானுஜாசாரியார் M. O. L. அவர்களும் கூறியதோடு அந்தப் பிரதியாயிருந்தால் மிகவும் உயர்தரமாகவே கற்றோர்கள் மதித்து ஆதரிக்கத்தக்கதாயிருக்கும் எனவும் கூறினார்கள்.

இவர் (இராமாயணம் சாத்தாதவர்) சுமார் இரு நூறு ஆண்டுகட்குமுன் உள்ள தமிழ்ப் பண்டிதர்களில் ஒரு முக்கிய ஸ்தானம் வகித்தவரென்பது, அக்காலத்தில் ‘வேங்கடத் துறைவான் கவிராயர்’ என்பார் 896-ம் ஆண்டில் இயற்றி அரங்கேற்றிய “மாறன்கோவை”க்கு இவர் கூறியுள்ள சிறப்புப் பாயிரத்தாலும், ‘சேஷகவி’ இயற்றிய “பராங்குச நாடகம்” என்ற (அச்சாகாமல் சென்னை கவர்ன்மென்ட் சுவடிக் காட்சி சாலையில் காணும்) பிரதியில் “960-ம் ஆண்டு இராமாயணம் சாத்தாதவரும் பார்த்து அரங்கேற்றியது” எனக் கூறியுள்ளதாலும் தெரிய வருகிறது.

இதிலுள்ள கதைப் போக்குகள், வித்தியாசங்கள் ஆழ்வார்கள் அருளியுள்ள இராமாவதார சம்பந்தமான பாசுரங்கனையும், கம்ப ராமாயணத்தையே தாரகமாகக் கொண்ட இராம நாடகத்தையும் அனுசரித்துக் காண்கின்றன.

இப்பிரதியில் கூறியுள்ள தொகைக்கவியில் (எண்ணிக்கையிலுட்படாது தனியாய்) காண்பதன்படி படலம் 168-ம் கவி 12016 உள்ளமையும் நோக்கத்தக்கது. ஸ்ரீ. உ. வே. வை. மு. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார் ஸ்வாமியுடைய உரைப்பதிப்புக்களிலும் இந்தப் பாடங்கள் புதிய பாக்கள் முழுவதும் காண்பதுடன் பெரும்பாலும் கொள்ளத்தக்கதாகவே கையாண்டிருப்பதும் காண்க.

இது சம்பந்தமாய் அரிய பெரிய அன்பரும் சென்னை பல்கலைத் தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறைத்தலைவருமான உயர்திரு; ராவ்சாகிப் S. வையாபுரிப்பிள்ளை, B. A., B. L. அவர்களிடம் தெரிவித்துக் கொண்டதில் அவர்களும் பாராட்டியதோடு இப்பாடாந்தரங்கள் உள்ள பிரதிகளே ஆழ்வார்திருநகரிப் பக்கம் உள்ளன வென்றும், தமக்கும் இதுபோல் பிரதிகள் கிடைத்துள்ளனவென்றும், எவ்விதமும் இதுபோன்று அந்தந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள பிரதிகள் அவ்வப்படியே வெளிவருதல் நலமெனவும் கூறினார்கள். அத்தோடு கம்ப இராமாயணம் உள்ளபடியை பெரியோர்கள் காண மிக்க உதவியாயிருக்கு மெனவும் அறிவித்தார்கள்.

ஆகவே எவ்விதமும் இந்தக் கோர்வை ஒன்று வெளிப்படுத்த ஆசையுண்டாயிற்று. குல எம்பெருமான் திருநாமம் புனைந்துள்ள சென்னைச் சர்வகலாசாலைத் தமிழ் லெக்ஸிகன் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதராயிருந்த ஸ்ரீ. உ. வே. ராவ்சாகிப் மு. இராகவையங்கார்ஸ்வாமி மிகவும் கிருபைகூர்ந்து தமது அரிய பெரிய வேலைகளுக்கிடையே பரிசோதித்து உதவினார்கள். இவர்கள்பால் என்றும் நன்றி பாராட்டுங் கடப்பாடுடையேன்.

திருஞாநமுத்திரை
பிரசுராலயம்
ஆழ்வார்திருநகரி
23-8-1942

பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸன்.

தோகைக் கவிப்படி இந்தச் சுவடியில் காணும் படலம்
திருவிருத்தம் விபரங்கள்:—

1. பாலகாண்டம்:

	பக்கம்.	கவி.
பாயிரம்	3	19
1 ஆற்றுப் படலம்	6	20
2 நாட்டுப்	8	61
3 நகரப்	16	75
4 அரசியற்	28	12
5 திருவவதாரப்	29	134
6 கையடைப்	49	24
7 தாடகை வதைப்	53	72
8 கவுசிகையாற்றுப்	62	15
9 மாவலியரணப்	64	24
10 வேள்விப்	67	21
11 தூர்வாசர் சாபப்	70	32
12 கங்கை வரலாற்றுப்	74	31
13 அகலிகை சாபந்தீர்	78	24
14 மிதிலைகாண்	82	23
15 காட்சிப்	85	16
16 கைக்கிளைப்	87	43
17 கோசிகப்	92	73
18 வரலாற்றுப்	102	31
19 கார்முகப்	106	67
20 எழுச்சிப்	115	81
21 சந்திர சயிலப்	125	30
22 வரைக்காட்சிப்	129	47
23 பூக்கொய்	135	39
24 நீர் வினையாட்டுப்	140	33
25 உண்டாட்டுப்	144	67
26 எதிர் கோட்	153	34
27 உலாவியருள்	157	54
28 கோலங்காண்	164	43
29 கடிமணப்	170	103
30 பரசிராமப்	183	50
ஆக	1398	

2. திருவயோத்தியா காண்டம்

1 மந்திரப் படலம்	100
2 மந்தரை சூழ்ச்சிப்	87
3 கைகேசி சூழ்வினைப்	110
4 நகர்நீங்கு	237
5 தயிலமாட்டுப்	87
6 கங்கைப்	27
7 குகப்	49
8 வனம் புகு	47
9 சித்திரகூடப்	58
10 பள்ளியடைப்	142
11 ஆற்றுப்	59
12 கங்கைகாண்	72
13 திருவடி சூடு	141
ஆக	1216

3. ஆரண்ய காண்டம்

1 விராதன்வதைப் படலம்	74
2 சரபங்கன் பிறப்பு நீங்கு	44
3 தண்டகாரணயப்	26
4 அகத்தியப்	33
5 சடாயுப்	47
6 பஞ்சவடிப்	7
7 சூர்ப்பநகி மூக்கரி	136
8 திரிசிராவதைப்	140
9 தூடணன் வதைப்	21
10 கரன்வதைப்	31
11 சூர்ப்பநகி சூழ்ச்சிப்	170
12 மாரீசன் வதைப்	84
13 சடாயு மோட்சப்	221
14 அயோமுகி மூக்கரி	101
15 கவந்தப்	58
16 சுவரி பிறப்பு நீங்கு	10

ஆக 1203

4. கிட்கிந்தா காண்டம்

1 பம்பாவாவிப்	படலம் 43
2 அநுமப்	" 36
3 நட்புப்	" 81
4 மராமரப்	" 23
5 துந்துமிப்	" 14
6 கலன்காண்	" 33
7 வாலிவதைப்	" 179
8 அரசியற்	" 33
9 சரற்காலப்	" 121
10 கிட்கிந்தை	" 141
11 வானரத்தானை காண்	" 39
12 நாடவிட்ட	" 74
13 பிலம்புக்கு நீங்கு	" 76
14 ஆற்றுப்	" 55
15 சம்பாதிப்	" 63
16 மயேந்திரப்	" 29

ஆக 1040

5. சுந்தர காண்டம்

1 கடருவு	படலம் 96
2 நிலாத்தோற்றுப்	" 59
3 இலங்காதேவி	" 36
4 ஊர்தேடு	" 139
5 வந்தனைப்	" 114
6 உருக்காட்டுப்	" 163
7 சூடாமணிப்	" 83
8 பொழிலிறுத்த	" 57
9 கிங்கரர் வதைப்	" 64
10 சம்புமாலி வதைப்	" 51
11 பஞ்சசேனாபதி வதைப்	" 67
12 அக்ககுபாரர் வதைப்	" 50
13 பாசப்	" 62
14 பிணிவிடு	" 138
15 இலங்கை யெரியூட்டு	" 64
16 திருவடி தொழு	" 52

ஆக 1295

6. யுத்த காண்டம்

1 கடல்காண்	படலம் 12
2 இராவணன் மந்திரப்	" 118
3 இரண்யன் வதைப்	" 176
4 வீடணனடைக்கலப்	" 152
5 இலங்கையளவறி	" 77
6 வருணனடைக்கலப்	" 81
7 சேதுபந்தனப்	" 72
8 ஒற்றுக்கேள்விப்	" 89
9 இலங்கை காண்	" 24
10 இராவணன் வானரத்தானை காண்	" 37
11 மகுடபங்கப்	" 47
12 அணிவகுப்புப்	" 30
13 அங்கதன்று துப்	" 44
14 இராவணன் முதனாயிற் ரோற்ற	" 255
15 கும்பகருணன் வதைப்	" 356
16 மாயாசனகப்	" 101
17 அதிகாயன் வதைப்	" 268
18 நாகபாசப்	" 300
19 படைத்தலைவர் வதைப்	" 102
20 மகரக்கண்ணன் வதைப்	" 38
21 பிரமாத்திரப்	" 230
22 சீதை களங்காண்	" 32
23 மருத்துமலைப்	" 116
24 கனியாட்டுப்	" 21
25 மாயாசீதைப்	" 95
26 கிசும்பலைப்	" 182
27 இந்திரசித்துவதைப்	" 69
28 இராவணன் சோகப்	" 61
29 மூலபலவரவுகாண்	" 52
30 மூலபல வதைப்	" 235
31 வேலேற்ற	" 52
32 வானரர் களங்காட்சிப்	" 34
33 இராவணன் களங்காட்சிப்	" 25
34 இராவணன் றேரேறு	" 35
35 இராமன்றிருத் தேரேறு	" 28
36 இராவணன் வதைப்	" 215

37	மண்டோதரி புலம்புறு	,,	38	11	பாதாளஞ்செல்	,,	6
38	வீடணன் முடிசூடு	,,	13	12	வருணன் மேற்செல்	,,	10
39	பிராட்டி திருவடி தொழு	,,	147	13	சூர்ப்பநகி சோபப்	,,	21
40	வசந்தனுயிர்வரு	,,	27	14	மதுவின்மேற் சென்ற	,,	27
41	திருவணைச்சிறப்புப்	,,	35	15	அரம்பைப்	,,	35
42	மீட்சிப்	,,	17	16	தேவர்கள் மேற்செல்	,,	74
43	பரத்வாசனாகிரமப்	,,	23	17	கார்த்த வீரியார்ச்சுனப்	,,	22
44	பரதன் விரதப்	,,	122	18	வாலிவாலாற்கட்டுண்ட	,,	20
45	நகர்புகு	,,	29	19	அனுமார் பிறப்புப்	,,	52
46	திருவபிடேகப்	,,	24	20	விடைகொடுத்த	,,	21

ஆக 4336

7. உத்தர காண்டம்

1	கோத்திரப்	படலம்	55	21	சீதை வனம்புகு	,,	100
2	அரக்கர் பிறப்புப்	,,	50	22	இராசநீதிப்	,,	49
3	இலங்கையழித்த	,,	76	23	இலவணன் வதைப்	,,	61
4	இராவணாதி பிறப்புப்	,,	70	24	சம்புவதைப்	,,	67
5	குபேரன் மேற்செல்	,,	63	25	யாகப்	,,	328
6	வரைஎடுத்த	,,	13	26	கந்தருவர்வதைப்	,,	71
7	வேதவதியனல் மூழ்கு	,,	20	27	குமரர் முடிசூட்டுப்	,,	31
8	மருத்தன் வேள்விப்	,,	12	28	மறலிப்	,,	27
9	அனரண்யன் சாபப்	,,	11	29	துருவாசமுனிப்	,,	19
10	இயமன் மேற்செல்	,,	35	30	வைகுண்டப்	,,	79
				31	பலசுருதிப்	,,	3

ஆக 1528

ஸ்ரீ

திருஞாநமுத்திரை துணை.

ஸ்ரீ வானமாமலை மடம் ஆஸ்தாந வித்வான்

தேன்திருப்பேரை அபிநவ காளமேகம்

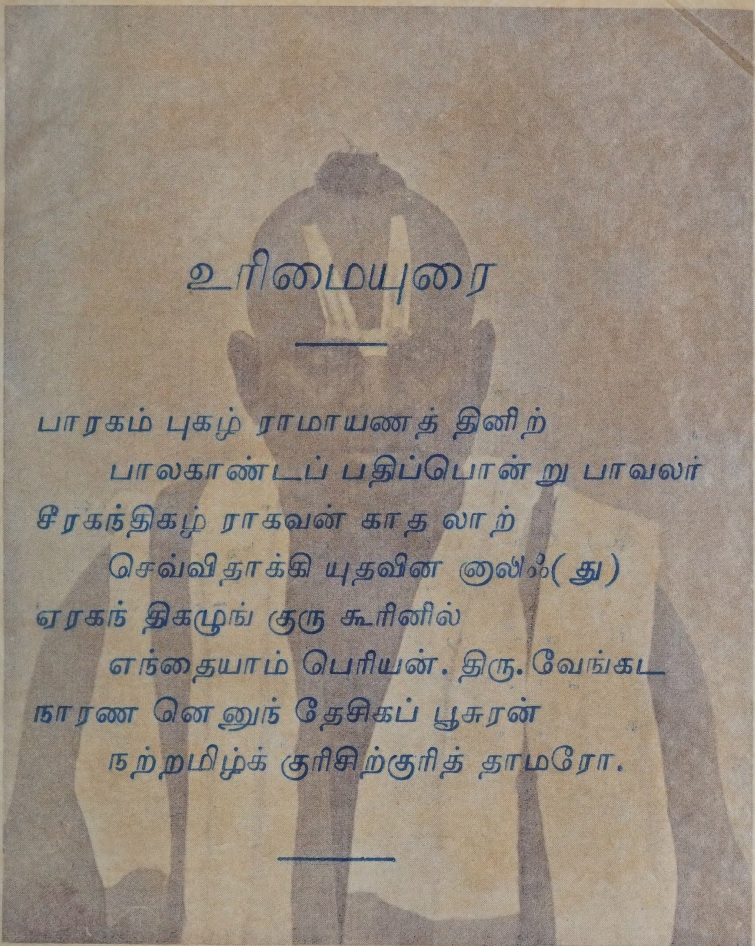
ஸ்ரீ. உ. வே. அநந்த கிருஷ்ணய்யங்கார் ஸ்வாமி

1—8—42ல் இயற்றியருளிய

ஆசிரியப்பா.

சீரயன் தேவியாம்
தக்க விசைக்கவிச்
கம்பனிங் கன்புடன்
இன்னமு தாகவே
இராகவன் கதையாம்
குருகூர் வாவிச்
மகிழ்மா றன்தான்
அங்கத் தினராம்
மேட்டிமை யாகவே
குற்றமே அணுகா
இரும்புக ழோங்கும்
இராவ் ஸாஹிப்
மாசில் குணத்துத்
என்றிடும் சிமான்
சீரமை வேங்கட
புதல்வர் நால்வருள்
தந்தையா ருளத்தைச்
குருகூர் ஆலயக்
முறைமையாக் காக்கும்
வந்த வறிஞர்பால்
தேனிலு மின்மொழிச்
இச்செகம் மெச்சிட

பாரதியருளோன்
சக்கர வர்த்தியாம்
அம்புவிப் புலவோர்க்கு)
முன்னமே நல்கிடும்
இராமா யணத்தைக்
குருகூ ரதனில்
மகிழ்தமிழ்க் கழக
துங்கப் புலவோர்
எட்டி லமைத்திடும்
நற்றமிழ்ப் பாவை
இருரா கவருள்
இராகவர் பார்வைமேல்
தேசிக மயங்கார்
இன்றமிழ்ச் செல்வன்
நாரணப் பெர்யன்
முதல்வ னானேன்
சிந்தையி லுணர்ந்தோன்
கருகூ லத்தை
முறைக்குல திலகன்
சந்தத மன்புளான்
சீநி வாசனே
அச்சியற் றினனே.

உரிமையுரை

பாரகம் புகழ் ராமாயணத் தினிற்
பாலகாண்டப் பதிப்பொன்று பாவலர்
சீரகந்திகழ் ராகவன் காதலாற்
செவ்விதாக்கி யுதவின னான் (து)
ஏரகந் திகழுங் குரு கூரினில்
எந்தையாம் பெரியன். திரு. வேங்கட
நாரண னெனுந் தேசிகப் பூசரன்
நற்றமிழ்க் குரிசிற்குரித் தாமரோ.

ஆழ்வார்திருநகரி

(ஸ்வாமி ஆதிநாதராழ்வார் சந்நிதி ஸ்தானிகரும், தெற்குத் திருவேங்கட முடையான்
ஸ்ரீராமன் அழகர் சந்நிதிகளின் சொந்தக்காரரும், மிராசுதாரருமான)

பெரியன் தேசிகமய்யங்கார் என்ற
பெரியன் வெங்கிட்டநாராயணமய்யங்கார்.

1864 — 1925

முநீ. உ. வே. அருத்த இயற்கை அறிவுகள் ஸ்வாமி

ரதையவனிடம்

செய்தல் செய்தி

நீலதி துணையாவா முடிபு வந்தாப
நிலைய நுண்பெந்திப் ப்பாண்கொப

நூல் தாது இலக்கார பூக்கித்காரி

(15) கீழ்க்கு அறிதபு திகாது, கிம்செ

அங்கத் தினராம் ஸ்ரீநிவாச சூரு பிள்ளைக்கு சகரம்

பகன்மலி. குடி. ஸ்ரீபதி வாய்துணை

மாசுபு பக்கிதலி சாளுநர் ஸரராச

இராமாயண வியாச த்ருதிமுந்நிதிமு சுய்விதமுந்

வந்த வறிஞர்பால்

தேனிலு மின்மொழிச்

இச்செகம் மெச்சிட

உலகம் இது உயர்ந்தோர் காண்க

[illegible]

உய்யப்பாண்டகமொய

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்

சுருதம். 4 தனி/ல

செய்யுது கதாநு, கெடுசெ

பாசம் சூது விடுதலுக்கு சங்கரா

சுமந்தம்

செய்துமேயுள்ளது

செய்துள்ள தாது நல்ல நண்பராக

ஸ்ரீநித) க்ஷ்விருந்

1890

ஆழ்வார்திருநகரி

(ஸ்வாமி ஆதிநாதராழ்வார் சந்திதி ஸ்தலிகளும், தெற்குத் திருவேங்கட முடையான்
ஸ்ரீராமன் அழகர் சந்திதிகளின் சொந்தக்காரரும், மிராசுதாரருமான)

பெரியன் தேசிகமய்யங்கார் என்ற
பெரியன் வெங்கிட்டநாராயணய்யங்கார்.

1864 — 1925

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீராமஜயம்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

தருகை நீண்ட தயரதன் றுன்றரும்
இருகை வேழத் திராகவன் றன்கதை
திருகை வேலைத் தரைமிசைச் செப்பிடக்
சூருகை நா தன் சூரைகழல் காப்பதே.

தோகைக்கவி

கரைபொரு காண்ட மேழு கதைகளா யிரத்தெண் ணூரோ
ரைதரு விருத்தம் பன்னீ ராயிரத் தொருபத் தாறிற்
பரவமர் பத்து நாலு படலநூற் றறுபத் தெட்டு
வரமுறு கம்பன் சொன்ன வண்ணமு மெண்பத் தேழே.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம:

க ம ப ராமாயணம்

பாலகாண்டம்

பலசூத்தி

க. நாடிய பொருள்கை கூடும் ஞானமும் புகழு முண்டாம்
வீடியர் வழியு மாக்கும் வேரியங் கமலை நோக்கும்
நீடிய வரக்கர் சேனை நீறுபட் டொழிய வாகை
சூடிய சிலையி ராமன் றோள்வலி கூறு வோர்க்கே. 1

உ. அன்ன தான மகிலநற் றுனமுங்
கன்னி தானங் கபிலையின் றுனமுஞ்
சொன்ன தான பலமெனச் சொல்லுவார்
மன்னி ராம கதைமற வார்க்கரோ. 2

ங. மற்றொரு தவமும் வேண்டா மணிமதி லிலங்கை மூதூர்ச்
செற்றவன் விசையப் பாடல் தெளிந்ததி லொன்று தன்னைக்
கற்றவர் கேட்போர் நெஞ்சங் கருதுவோ ரிவர்கள் பார்மேல்
உற்றர சாள்வர் பின்னு மும்பராய் வீட்டிற் சேர்வார். 3

சுரசுவதி துதி

ச. பொத்தகம் படிக மாலை குண்டிகை பொருள்சேர் ஞான
வித்தகர் தரித்த செங்கை விமலையை யமலை தன்னை
மொய்த்தகொந் தளக பார முகிண்முலைத் தவள மேனி
மைத்தகு கருங்கட் செவ்வா யணங்கினை வணங்கல் செய்வாம்.

ஆஞ்சனேயர் துதி

- டு. அஞ்சிலே யொன்று பெற்றா அஞ்சிலே யொன்றைத் தாவி
அஞ்சிலே யொன்று ருக வாருயிர் காக்க வேகி
அஞ்சிலே யொன்று பெற்ற வணங்கைக்கண் டயலா ஞரில்
அஞ்சிலே யொன்றைவைத்தா னவனம்மையளித்துவப்பான். 5

கடவுள் வணக்கம்

- சு. உலகம் யாவையுந் தாழுள் வாக்கலும்
நிலைபெ றுத்தலு நீக்கலு நீங்கலா
அலகி லாவினே யாட்டுடை யாரவர்
தலைவ ரன்னவர்க் கேசர ணுங்களே. 6

- எ. சிற்சு ணத்தர் தெரிவரு நன்னிலை
எற்கு ணர்த்தரி தெண்ணிய மூன்றினில்
முற்கு ணத்தவ ரேமுத லோரவர்
நற்கு ணக்கட லாடுத னன்றரோ. 7

- அ. ஆதி யந்த மரியென யாவையும்
ஓதி னாரல தில்லென வுள்ளன
வேத மென்பன மெய்ந்நெறி நோன்மையன்
பாத மல்லது பற்றலர் பற்றிலார். 8

அவையடக்கம்

- சு. ஓசை பெற்றயர் பாற்கட லுற்றொரு
பூசை முற்றவு நக்குபு புக்கென
ஆசை பற்றி யறையலுற் றேன்மற்றக்
காசில் கொற்றத் திராமன் கதையரோ. 9

- க0. நொய்தி னொய்யசொன் னாற்கலுற் றேனெனை
வைத வைவின் மராமர மேழ்துளை
எய்த வெய்தவர்க் கெய்திய மாக்கதை
செய்த செய்தவர் சொன்னின்ற தேயத்தே. 10

- கக. துறைய டுத்த விருத்தங் கவித்தொகைக்
குறைய டுத்த செவிகளுக் கோதில்பாழ்
நறைய டுத்த வசுணநன் மாச்செவிப்
பறைய டுத்தது போலுமென் பாவரோ. 11

கஉ. வைய மென்னை யிகழவு மாசெனக்
கெய்த வும்மி தியம்புவ தியாதெனிற்
பொய்யில் கேள்விப் புலமையி னேன்புகல்
தெய்வ மாக்கதை மாட்சி தெரிக்கவே. 12

கங. முத்த மிழ்த்துறை யின்முறை நோக்கிய
உத்த மக்கவி ஞர்க்கொன் றுணர்த்துவன்
பித்தர் சொன்னவும் பேதையர் சொன்னவும்
பத்தர் சொன்னவும் பன்னப் பெறுவரோ. 13

கச. அறையு மாடரங் கும்மடப் பிள்ளைகள்
தறையிற் கீறிடத் தச்சருங் காய்வரோ
இறையுங் கேள்வி யிலாதவென் புன்கவி
முறையி னூலுணர்ந் தோரு முனிவரோ. 14

நூல்வழி

கரு. தேவர் பாடையி னிக்கதை செய்தவர்
மூவ ரானவர் ¹தம்முளு முந்திய
நாவி ²னானுரை யின்படி நான்றமிழ்ப்
பாவி னுலிது ணர்த்திய பண்பரோ. 15

இடம்

கசு. நடையி னின்றுயர் நாயகன் றோற்றத்தின்
இடைநி கழ்ந்த விராமாவ தாரப்பேர்த்
தொடைநி ரம்பிய தோமறு மாக்கதை
சடையன் வெண்ணெய்நல் லூர்வயிற் றந்ததே. 16

பாயிரம்

கஎ. பராவரு மிராமன் மாதோ டிளவல்பின் படரக் கான்போய்
விராதனைக் கரனை மானைக் கவந்தனை வென்றி கொண்டு
மராமரம் வாலி மார்பு துளைத்தனை வகுத்துப் பின்னர்
இராவணன் குலமும் பொன்ற வெய்துட னயோத்தி வந்தான்.

கஅ. அம்பிலே சிலையை நாட்டி யமர்க்கன் றமுத மீந்த
தம்பிரா னென்னத் தானுந் தமிழிலே ³தாலை நாட்டிக்
கம்பநா டிடைய கோமான் கவிச்சக்ர வர்த்தி பார்மேல்
நம்புபா மாலை யாலே நரர்க்குமின் னமுத மீந்தான். 18

(பிரதி) ¹ தம்முள. ² னானுரை. ³ தன்னை.

ககூ. எண்ணிய சகாத்த மெண்ணூற் றேழின்மேற் சடையன் வாழ்வு
நண்ணிய வெண்ணெய் நல்லூர் தன்னிலே கம்ப நாடன்
பண்ணிய விராம காதை பங்குனி யத்த நாளிற்
கண்ணிய வரங்கர் முன்னே கவியரங் கேற்றி னானே. 19

முற்றும்.

க. ஆற்றுப்படலம்

க. ஆச லம்புரி யைம்பொறி வாளியுங்
காச லம்பு முலைபவர் கண்ணெனும்
பூச லம்பு நெறியின் புறஞ்செலாக்
கோச ¹லம்புனை யாற்றணி கூறுவாம். 20

உ. நீற ணிந்த கடவு ணிறத்தவான்
ஆற ணிந்துசென் றார்கலி மேயந்தகிற்
சேற ணிந்த முலைத்திரு மங்கைதன்
வீற ணிந்தவன் மேனியின் மீண்டவே. 21

ங. பம்பி மேகம் பரந்தது பானுவால்
நம்பன் மாதலன் வெம்மையை நண்ணினான்
அம்பி னாற்றுது மென்றகன் குன்றின்மேல்
இம்பர் வாரி யெழுந்தன போன்றவே. 22

ச. புள்ளி மால்வரை ²பொன்னென நோக்கிவான்
வெள்ளி வீழிடை வீழ்த்தன தாரைகள்
உள்ளி யுள்ளதெல் லாமுவந் தீயுமவ்
வள்ளி யோரின் வழங்கின மேகமே. 23

ரு. மான நந்தல னாகி மனுநெறி
போன தண்குடை வேந்தன் புகழென
ஞான முந்திய நான்மறை யாளர்கைத்
தான மென்னத் தழைத்தது நீத்தமே. 24

கூ. தலையு மாகமுந் தாளுந் தழீஇயதி
னிலைநி லாதிறை நின்றது போலவே
மலையி னுள்ளதெல் லாங்கொண்டு மண்டலால்
விலையின் மாதரை யொத்தது வெள்ளமே. 25

(பிரதி) ¹ லம்புன லாற்றணி. ² பொள்ளென.

எ. மணியும் பொன்னு மயிற்றழைப் பீலியும்
அணியு மாணவெண் கோடு ¹மகிலுந்தண்
இணையி லாரமு மின்னகொண் டேகலால்
வணிக மாக்களை யொத்தது வாரியே. 26

அ. பூரி ரைத்தமென் றுது பொருந்தியும்
தேன ளாவியுஞ் செம்பொன் விரானியும்
மான மாமணி யும்வரன் றேகலால்
வான வில்லை நிகர்த்தது வாரியே. 27

கூ. மலையெ டித்து மரங்கள் முறித்துமா
டிலைமு தற்பொருள் யாவையு மேந்தலால்
அலைக டற்றலை யன்றனை வேண்டிய
நிலையு டைக்கவி யொத்தது நீத்தமே. 28

க0. ஈக்கள் வண்டொடு மொய்ப்ப வரம்பிகந்
தூக்க மேமிக வுட்டெளி வின்றியே
தேக்கெ றிந்து வருதலிற் றீம்புனல்
வாக்குந் தேனுகர் மாக்களை மானுமே. 29

கக. பணைமு கக்களி யாணைபன் மாக்களோ
டணிவ குத்தென வீர்த்திரைத் தார்த்தள்ளி
மணியு டைக்கொடி வந்துமுந் தூன்றலாற்
புணரி மேற்பொரப் போவது போன்றதே. 30

கஉ. இரவி தன்குலத் தெண்ணில்பல் வேந்தர்தம்
பரவு நல்லொழுக் கின்படி பூண்டது
சரயு வென்பது தாய்முலை யன்னதிவ்
வரவு நீணிலத் தோங்கு முயிர்க்கெலாம். 31

கங.. கொடிச்சிய ரிடித்த சுண்ணங் குங்குமங் கோட்ட மேலம்
நடுக்குறு சார்தஞ் சிந்தூ ரத்தொடு நரந்த நாகம்
கடுக்கைநாள் வேங்கை கோங்கு பச்சிலை கண்டில் வெண்ணெய்
அடுக்கவி னடுத்த தீந்தே எனிலொடு நாறு மன்றே. 32

கச. எயினர்வாழ் சீறா ரப்பு மாரியி னிரியல் போக
வயின்வயி னெயிற்றி மாதர் வயிறலைத் தோட வோடி
அயின்முகக் கணையும் வில்லும் வாரிகொண் டலைக்கு நீராற்
செயம்வருங் கொற்ற மன்னர் சேனையை மானு மன்றே. 33

(பிரதி) ¹ மகிலுந்தண்.

- கரு. செறிநறுந் தயிரும் பாலும் வெண்ணெயுஞ் சேந்த நெய்யும்
உறியொடு வாரி யுண்டு குருந்தொடு மருத முந்தி
மறியுடை யாயர் மாதர் வளைதுகில் வாரு நீராற்
பொறிவரி யரவி னுடும் புனிதனும் போன்ற தன்றே. 34
- கசு. கதவினை முட்டி மள்ளர் கையெடுத்த தார்ப்ப வேகி
துதலணி போடை பொங்க துகர்வரி வண்டு கிண்டத்
ததைமணி சிந்த வுந்தித் தறியிறத் தடக்கை சாய்த்து
மதமழை யானை யென்ன மருதஞ்சென் றடைந்த மாதோ. 35
- கௌ. முல்லையைக் குறிஞ்சி யாக்கி மருதத்தை முல்லை யாக்கிப்
புல்லிய நெய்த றன்னைப் பொருவரு மருத மாக்கி
எல்லையில் பொருள்க ளெல்லா மிடைதடு மாறு நீராற்
செல்லுறு கதியிற் செல்லும் வினையெனச் சென்ற தன்றே. 36
- கஅ. காத்தகான் மள்ளர் வெள்ளக் கலிப்பறை கறங்கக் கைபோய்ச்
சேர்த்தநீர்த் திவலை பொன்னு முத்தொடு திரையின் வீசி
நீத்தம்வான் றலைய வாகி நிமிர்ந்தபார் கிழிய நீண்டு
கோத்தகா லொன்றோ டொன்றின் குலமெனப் பிரிந்த வன்றே.
- கக. கல்லிடைப் பிறந்து போந்து கடலிடைக் கலந்த நீத்தம்
எல்லையின் மறைக ளாலு மியம்பரும் பொருளீ தென்னத்
தொல்லையி னொன்றே யாகித் துறைதொறும் பிரிந்த சூழ்ச்சிப்
பல்பெருஞ் சமயஞ் சொல்லும் பொருளும்போற் பார்தவன்றே.
- உ0. தாதுகு சோலை தோறுஞ் சண்பகக் காடு தோறும்
போதவிழ் பொய்கை தோறும் புதுமணற் றடங்க டோறும்
மாதவி வேலிப் பூக வனந்தொறும் வயல்க டோறும்
ஓதிய வுடம்பு தோறு முயிரென வுலாய தன்றே. 39

ஆற்றுப்படலம் முற்றும்.

உ. நாட்டுப்படலம்

- க. வாங்கரும் பாத நான்கும் வகுத்தவான் மீகி யென்பான்
திங்கவி செவிக ளாரத் தேவரும் பருகச் செய்தான்
ஆங்கவன் புகழ்ந்த நாட்டை யன்பெனு நறவை மாந்தி
மூங்கையான் பேச லுற்று னென்னயான் மொழிய லுற்றேன். 40

உ. வரம்பெலா முத்தர் தத்து மடையெலாம் பணில மாநீர்க்
 குரம்பெலாஞ் செம்பொன் மேதிக் குழியெலாங் கழுநீர்க் கொள்ளை
 பரம்பெலாம் பவளஞ் சாலிப் பரப்பெலா மன்னம் பாங்கர்க்
 கரும்பெலாஞ் செந்தேன் சந்தக் காவெலாங் களிவண் டட்டம்.

ங. ஆறுபா யரவ மள்ள ராலேவா யமலை யாலேச்
 சாறுபா யோசை வேலைச் சங்கின்வாய்ப் பொங்கு மோதை
 ஏறுபாய் தமர நீரி லெருமைபாய் துழனி யின்ன
 மாறுமா ருடிப் பாடை மயங்குமா மருத வேலி. 42

ச. தண்டலை மயில்க ளாடத் தாமரை விளக்கர் தாங்கக்
 கொண்டல்கண் முழவி னேங்கக் குவளைகண் விழித்து நோக்கத்
 தெண்டிரை யெழினி காட்டத் தேம்பிழி மகர யாழின்
 வண்டிக ளினிது பாட மருதம்வீற் றிருக்கு மாதோ. 43

ரு. நீரிடை யுறங்குஞ் சங்க நிழலிடை யுறங்கு மேதி
 தாரிடை யுறங்கும் வண்டு தாமரை யுறங்குஞ் செய்யாள்
 தூரிடை யுறங்கு மாமை துறையிடை யுறங்கு மிப்பி
 போரிடை யுறங்கு மன்னம் பொழிலிடை யுறங்கு மேகம். 44

சு. தாமரைப் படுவ வண்டுந் தகைவருந் திருவுந் தண்டார்க்
 காமுகர்ப் படுவ மாதர் கண்களுங் காம னம்பும்
 மாமுகிற் படுவ வாரிப் பவளமும் வயங்கு முத்தும்
 நாமுகத் படுவ மெய்யு நாமதூற் பொருளு மன்னே. 45

ஏ. படையுழ வெழுந்த பொன்னும் பணிலங்க ளுயிர்த்த முத்தும்
 இடறிய பரம்பிற் காந்து மினமணித் தொகையு நெல்லு
 மிடைபசங் கதிர்க ளீன்ற மென்கழைக் கரும்பும் வண்டும்
 கடைசியர் முகமும் போதுங் கண்மலர்ந் தொளிரு மாதோ. 46

அ. தெள்விளிச் சிறியாழ்ப் பாணர் தேம்பிழி நறவ மாந்தி
 வள்விசிக் கருவி பம்ப வயின்வயின் வழங்கும் பாடல்
 வெள்ளிவெண் மாடத் தும்பர் வெயில்விரி பசம்பொற் பள்ளி
 எள்ளருங் கருங்கட் டோகை யின்றியி லெழுப்பு மன்றே. 47

ஈ. ஆலைவாய்க் கரும்பின் நேனு மரிதலைப் பாளைத் தேனும்
 சோலைவாய் மலரின் நேனுந் தொடையிழி யிருலின் நேனும்
 மாலைவா யுகுத்த தேனும் வரம்பிகந் தோடி வங்க
 வேலைவாய் மடுப்ப துங்கி மீனெலாங் களிக்கு மாதோ. 48

- க0. பண்கள்வாய் மிழற்று மின்சொற் கடைசியர் பரந்து நீண்ட
கண்கைகான் முகம்வா யொக்குங் கனையலாற் கனையி லாமை
உண்கள்வார் கடைவாய் மள்ளர் கனையிலா துலோவி நிற்பார்
பெண்கள்பால் வைத்த நேயம் பிழைப்பரோ சிறியோர்பெற்றால்.
- கக. புதுப்புனல் குடையு மாதர் பூவொடு நாவி பூத்த
கதுப்புறு வெறியே நாறுங் கருங்கடற் றரங்க மென்றால்
மதுப்பொழி மழலைச் செவ்வாய்வாட்கடைக் கண்ணின்மைந்தர்
விதிர்ப்புற நோக்கு மன்னர் மிகுதியை விளம்ப லாமே. 50
- கஉ. வெண்டளக் கலவைச் சேறுங் குங்கும விரைமென் சாந்துங்
குண்டலக் கோல மைந்தர் குடைந்தநீர்க் கொள்ளைச் சேற்றிற்
றண்டலைப் பரப்புஞ் சாலி வேலியுந் தழீஇய வைப்பும்
வண்டலிட் டோட மண்ணு மதுகா மொய்க்கு மாதோ. 51
- கங. பொருந்திய மகளி ரோடு வதுவையிற் பொருந்து வாரும்
பருந்தொடு நிழல்சென் றென்ன வியலிசைப் பயன்றுய்ப் பாரும்
மருந்தினு மினிய கேள்வி செவியுற மாந்து வாரும்
விருந்தினர் முகங்கண் டன்ன விழாவணி விரும்பு வாரும். 52
- கச. கறுப்புறு மனமுங் கண்ணிற் சிவப்புறு சூட்டுங் காட்டி
உறுப்புறு படையிற் ருக்கி யுறுபகை யின்றிச் சீறி
வெறுப்பில களிப்பின் வெம்போர் மதுகையர் வீர வாழ்க்கை
மறுப்பட வாவி பேணு வாரணம் பொருத்து வாரும். 53
- கரு. எருமைநா கீன்ற செங்க ணேற்றினோ ரேற்றை சிற்றத்
துருமிவை யென்னத் தாக்கி யூமுற நெருக்கி யொன்றாய்
விரியிரு ளிரண்டு கூறாய் வெகுண்டன வினைய நோக்கி
அரியினங் குஞ்சி யார்ப்ப மஞ்சற வார்க்கின் றாரும். 54
- கக. முள்ளரை முளரி வெள்ளை முனையிற முத்தும் பொன்னுந்
தள்ளுற மணிகள் கிந்திச் சலஞ்சலம் புலம்பச் சாலிற்
றுள்ளிமீன் றுடிப்ப வாமை தலைபுடை சுரிப்பத் தூம்பி
னுள்வரா லொளிப்ப மள்ள ருழுபக ரெப்பு வாரும். 55
- கஎ. சேலுண்ட வொண்க ணுரிற் றிரிகின்ற செங்கா லன்னம்
மாலுண்ட நளினப் பள்ளி வளர்த்திய மழலைப் பிள்ளை
காலுண்ட சேற்று மேதி கன்றுள்ளிக் களைப்பச் சோர்த்த
பாலுண்டு துயிலப் பச்சைத் தேரைதா லாட்டும் பண்ணை. 56

கஅ. குயிலினம் வதுவை செய்யக் கொம்பிடைக் குனிக்கு மஞ்ஞை
அயில்விழி மகனி ராடு மரங்கினுக் கழகு செய்யப்
பயில்சிறை யரச வன்னம் பன்மலர்ப் புள்ளி நின்று
துயிலெழத் தும்பி காலைச் செவ்வழி முரல்வ சோலை. 57

கக. முந்துமுகக் கனியி னுன முதிரையு முழுத்த நெய்யுஞ்
செந்தயிர்க் கண்டங் கண்ட மிடையிடை செறிந்த சோற்றிற்
றந்தமி லிருந்து தாமும் விருந்தொடு தமதுண் டென்ன
ஆந்தண ரமுத வுண்டி யயில்வுறு மமலை யெங்கும். 58

உ0. முறையறிந் தவாவை நீங்கி முனிவுழி முனிந்து வெஃகும்
இறையறிந் துயிர்க்கு நல்கு மிசைகெழு வேந்தன் காக்கப்
பொறைதவிர்ந் துயிர்க்குந் தெய்வப் பூதலந்தன்னிற் பொன்னின்
நிறைபரஞ் சொரிந்து வங்க நெடுமுது காற்று நெய்தல். 59

உக. எறிதரு மரியின் சும்மை யெடுத்தவா ரிட்ட போர்கள்
குறிகொளும் போத்திற் கொல்வார் கொன்றநெற் றுவைகள் செய்வார்
வறியவர்க் குதவி மிக்க விருந்துணை மனையி னுய்ப்பான்
நெறிகளும் புதையப் பண்டி நிறைத்துமண் ணெனிய லூர்வார். 60

உஉ. கதிர்படு வயலி னுள்ள கடிகமழ் பொழிலி னுள்ள
முதிர்பயன் மரத்தி னுள்ள முதிரைகள் புறவி னுள்ள
பதிபடு கொடியி னுள்ள படிவளர் குழியி னுள்ள
மதுவள மலரிற் கொள்ளும் வண்டென மள்ளர் கொள்வார். 61

உங. பருவ மங்கையர் பங்கய வாண்முகத்
துருவ வேற்கனை யொண்பெடை யாமெனக்
கருதி யன்பொடு காழுற்று வைகலும்
மருத வேலியின் வைகின வண்டரோ. 62

உச. ஈர நீர்படிந் திந்நிலத் தேசில
கார்க ளென்ன வருங்கரு மேதிகள்
ஊரி னின்றகன் றுள்ளிட மென்முலைத்
தாரை கொள்ளத் தழைப்பன சாலியே. 63

உரு. தோயும் வெண்டயிர் மத்தொலி துள்ளல்போய்
மாய வெள்வளை வாய்விட் டரற்றவுந்
தேயு துண்ணிடை சென்று வணங்கவும்
ஆயர் மங்கைய ரங்கை வருந்துவார். 64

உசு. திணைச்சி லம்புவ தீஞ்சொ ளிளங்கிளி
நனைச்சி லம்புவ நாகிள வண்டிபூம்
புன்றசி லம்புவ புள்ளினம் வள்ளியோர்
மனைச்சி லம்புவ மங்கல வள்ளையே.

65

உஎ. வேளை வென்ற விழிச்சியர் வெம்முலை
ஆளை நின்று முனிந்திடு மங்கொர்பால்
பாளை தந்த மதுப்பரு கிப்பரு
வாளை நின்று மதர்க்கு மருங்கெலாம்.

66

உஅ. துருவை மென்பிணை யீன்ற துளக்கிலா
வரிம ருப்பிணை வன்றலை யேறுவான்
உருமி டித்தெனத் தாக்குறு மொல்லொலி
வெருவி மால்வரைச் சூன்மழை மின்னுமே.

67

உசு. வள்ளி கொள்பவர் கொள்வன மாமணி
துள்ளி கொள்வன தூங்கிய மாங்கனி
வெள்ளி கொள்வன பொன்விளி புன்னைகள்
பள்ளி கொள்வன பங்கயத் தன்னமே.

68

நஉ. கொன்றை வேயங்குழற் கோவலர் முன்றிலிற்
கன்று றக்குங் குரவை கடைசியர்
புன்ற லைப்புனங் காப்பிடைப் போதரச்
சென்றி சைக்கு துளைச்சியர் செவ்வழி.

69

நக. கன்று டைப்பிடி நீக்கிக் களிற்றினம்
வன்றொ டர்ப்படுக் கும்வன வாரிசூழ்
குன்று டைக்குல மள்ளர் குழுக்குரல்
இன்று ணைக்கனி யன்ன மிரிக்குமே.

70

நஉ. சூட்டு டைத்துணைத் தூநிற வாரணம்
தாட்டு ணைக்குடை யத்தகை சான்மணி
மேட்டி மைப்பன மின்மினி யாமெனக்
கூட்டி னுய்க்குங் குருவிக் குழாமரோ.

71

நங. முட்டி லட்டின் முழங்குற வாக்கிய
நெட்டு லைக்கழு நீரொடு நீத்தந்தான்
பட்ட மென்கழு கோங்கு படப்பைபோய்
நட்ட செந்நெலி னுறு வளர்க்குமே.

72

௩௪. பெருந்த டங்கட் பிறைதுத லார்க்கெலாம்
பொருந்து செல்வமுங் கல்வியும் பூத்ததால்
வருந்தி வந்தவர்க் கீதலும் வைகலும்
விருந்து மன்றி விழைவன யாவையோ. 73

௩௫. பிறைமு கத்தலைப் பெட்பி னிரும்புபோழ்
குறைந றைக்கறிக் குப்பை பருப்பொடு
நிறைவெண் முத்தி னிறத்தரி சிக்குவை
உறைவ கோட்டமி லூட்டிடந் தோறெலாம். 74

௩௬. கலஞ்ச ரக்கு நிதியங் கணக்கிலா
நிலஞ்ச ரக்கு நிறைவள நன்மணி
பிலஞ்ச ரக்கும் பெறுதற் கரியதங்
குலஞ்ச ரக்கு மொழுக்கங் குடிக்கெலாம். 75

௩௭. கூற்ற மில்லையொர் குற்றமில் லாமையாற்
சீற்ற மில்லைத்தஞ் சிந்தையின் செய்கையால்
ஆற்று நல்லற மல்லதில் லாமையால்
ஏற்ற மல்ல திழித்தக வில்லையே. 76

௩௮. நெறிக டந்து பரந்தன நீத்தமே
குறிய ழிந்தன குங்குமத் தோள்களே
சிறிய மங்கையர் தேயு மருங்குலே
வெறிய வும்மவர் மென்மலர்க் கூந்தலே. 77

௩௯. அகிலி டிம்புகை யட்டி லிடிம்புகை
நகிலி னுலை நறும்புகை நாவலர்
புகலும் வேள்வியிற் பூம்புகை யோடளாய்
முகிலின் விம்மி முழங்கின வெங்கணும். 78

௪௦. குற்ற பாகு கொழிப்பன கோணெறி
கற்றி லாத கருங்க ணுளைச்சியர்
முற்றி லார முகந்துதம் முன்றிலிற்
சுற்றில் கோலிச் சிதறிய முத்தமே. 79

௪௧. சேம்பு கால்பொரச் செங்கழு நீர்க்குளத்
தூம்பு காலச் சுரிவளை மேய்வன
காம்பு கால்பொரக் கண்ணகன் மால்வரைப்
பாம்பு நான்றன பாய்பசுந் தேறலே. 80

- சஉ. இயல்புடை பெயர்வன மயின்மணி யிழையின்
வெயில்புடை பெயர்வன முலையவர் குழல்போற்
புயல்புடை பெயர்வன பொழிலவர் விழிபோற்
கயல்புடை பெயர்வன கடிகமழ் கழனி. 81
- சங. இடையிற மகளிர்க ளெறிபுனன் மறுகக்
குடைபவர் துவரிதழ் மலர்வன குமுத
மடைபெய ரனமென நடைபயி ளளகக்
கடைசியர் முகமென மலர்வன கமலம். 82
- சச. விதியினை நகுவன வயில்விழி பிடியின்
கதியினை நகுவன வவர்நடை கமலப்
பொதியினை நகுவன புணர்முலை கலைவான்
மதியினை நகுவன வனிதையர் வதனம். 83
- சரு. பகலினொ டிகலுவ படர்மணி மடவார்
நகலினொ டிகலுவ நளிர்வள ரிளநீர்
துகலினொ டிகலுவ சுதைபுரை துரைகார்
முகலினொ டிகலுவ கடிமண முரசம். 84
- சசு. காரொடு நிகர்வன கடிபொழில் கழனிப்
போரொடு நிகர்வன புணர்முலை யணைசூழ்
நீரொடு நிகர்வன நிறைகட னிதிசால்
ஊரொடு நிகர்வன விமையவ ருலகம். 85
- சஎ. நென்மலை யல்லன நிரைவரு தரளஞ்
சொன்மலை யல்லன தொடுகட லமிர்தம்
நன்மலை யல்லன நதிதரு நிதியம்
பொன்மலை யல்லன மணிபடு புனினம். 86
- சஅ. பந்தினை யினையவர் பயிலிட மயிலூர்
கந்தனை யனையவர் கலைதெரி கழகஞ்
சந்தன வனமல சண்பக வனமாம்
நந்தன வனமல நறைவிரி புறவம். 87
- சக. கோகில நவில்வன வினையவர் குதலைப்
பாகியல் கிளவிக ளவர்பயி னடமே
கேகய நகுவன கிளரிள வனையின்
நாகுக ளுமிழ்வன நகைபுரை தரளம். 88

- நு0. பழையர்தம் மனையன பழநறை துகரும்
உழவர்தம் மனையன வழுதொழில் புரியும்
மழவர்தம் மனையன மணவொலி யிசையின்
கிழவர்தம் மனையன கிளைபயில் வளையாழ். 89
- நுக. கோதைகள் சொரிவன குளிரின நறவம்
பாதைகள் சொரிவன பருமணி கனகம்
ஊதைகள் சொரிவன வுறையுறு மமிர்தங்
காதைகள் சொரிவன செவிநுகர் கணிகள். 90
- நுஉ. இடங்கொள் சாயல்கண் டிளைஞர் சிந்தைபோற்
றடங்கொள் சோலைவாய் மலர்கொய் தாழ்குழல்
வடங்கொள் பூண்முலை மடந்தை மாரொடுந்
தொடர்ந்து போவன தோகை மஞ்ஞையே. 91
- நுங. வண்மை யில்லையோர் வறுமை ¹யின்மையாற்
றிண்மை யில்லையோர் செறுந் ரின்மையால்
உண்மை யில்லைபொய் யுரையி லாமையால்
வெண்மை யில்லைபல் கேள்வி மேவலால். 92
- நுச. எள்ளு மேனலு மிறுங்குஞ் சாமையுங்
கொள்ளுங் கொள்ளையிற் கொணரும் பண்டியும்
அள்ள லாங்களத் தழுதின் பண்டியுந்
தள்ளு நீர்மையிற் தலைம யங்குமே. 93
- நுரு. மூக்கிற் றுக்குறு முரிந்த கோதைநேர்
தாக்கிற் றுக்குறும் பறையுந் தண்ணுமை
வீக்கிற் றுக்குறும் விளியு மள்ளர்கை
வாக்கிற் றுக்குறு மொலியு மானுமே. 94
- நுசு. கூறும் பாடலுங் குழலின் பாடலும்
வேறு வேறுநின் றிசைக்கும் வீதிவாய்
ஆறு மாறும்வந் தெதிர்த்த தாமெனச்
சாறும் வேள்வியுந் தலைம யங்குமே. 95
- நுஎ. உயருஞ் சோர்விலா வுயிர்கள் செய்வினைப்
பெயருஞ் செல்கதிப் பிறக்கு மாறுபேரல்
அயிருந் தேனுமின் பாகு மாயருர்த்
தயிரும் வேரியுந் தலைம யங்குமே. 96
- (பிரதி) ¹ யில்லையாற்.

- ருஅ. தாலி யைம்படை தழுவு மார்பிடை
மாலை வாயமிர் தொழுகு மக்களைப்
பாலி னூட்டுவார் செங்கைப் பங்கயம்
வானி லாவுறக் குவிவ மானுமே. 97
- ருக. பொற்பி னின்றன பொலிவு பொய்யிலா
நிற்பி னின்றன நீதி மாதரார்
அற்பி னின்றன வறங்க ளன்னவர்
கற்பி னின்றன கால மாரியே. 98
- கூ0. சோலை மாநிலந் துன்னி யாவரே
வேலை கண்டுதான் மீள வல்லவர்
சாலும் வார்புனற் சரயு வும்பல
காலி னோடியுங் கண்ட தில்லையே. 99
- கூக. வீடு சேருநீர் வேலை கால்மடுத்
தூடு பேரினு முலைவி லாநலங்
கூடு கோசல மென்னுங் கோதிலா
நாடு கூறினா நகரங் கூறுவாம். 100

நாட்டுப்படலம் ழற்றும்

ந. நகரப்படலம்

- க. திவ்விய மதுரஞ் சேர்ந்தநற் பொருளிற்
சீரிய கூரிய திஞ்சொல்
வவ்விய கவிஞ ரனைவரும் வடநூன்
முனிவரும் புகழ்ந்தன வரம்பில்
எவ்வுல கத்தோர் யாவருந் தவஞ்செய்
தேறுவா னாதிக் கின்ற
அவ்வுல கத்தோ ரிழிவதற் கருத்தி
புரிகின்ற தயோத்திமா நகரம். 101
- உ. நிலமகண் முகமோ திலதமோ கண்ணோ
நிறைநெடு மங்கல நானோ
இலகுபூண் முலைமே லாரமோ வுயிரி
னிருக்கையோ திருமகட் கினிய

மலர்கொலோ மாயோன் மார்பினன் மணிகள்
வைத்தபொற் பெட்டியோ மலரோன்
உலகின்மே லுலகோ லுழியி னிறுதி
யுறையுளோ யாதென வுரைப்பாம்.

102

ங. உமைக்கொரு பாகத் தொருவனு மிருவர்க்
கொருதனிக் கொழுநனு மலர்மேற்
கமைப்பருஞ் செல்வக் கடவுளு முவமை
கண்டிலா நகரது காண்பான்
அமைப்பருங் காத லதுபிடித் துந்த
வந்தரஞ் சந்திரா தித்தர்
இமைப்பிலர் திரிவா ரிதுவலா லிதனுக்
கியம்பலா மேதுமற் றியாதோ.

103

ச. அயின்முகக் குலிசத் தமரர்கோ னகரு
மளகையு மென்றிவை யயனாற்
பயில்வுற லுற்ற படிப்பெரும் பான்மைப்
பெருந்திரு நகரது படைப்பான்
மயன்முதற் றெய்வத் தச்சருந் தத்த
மனத்தொழி னுணினர் மறந்தார்
புயரெடுங் குடுமி நெடுநில மாடத்
திருநகர் புகலுமா ரெவனோ.

104

ரு. புண்ணியம் புரிந்தோர் புகுவது துறக்க
மென்னுமீ தருமறைப் பொருளே
மண்ணிடை யாவ ரிராகவ னன்றி
மாதவ மறத்தொடும் வளர்த்தோர்
எண்ணருங் குணத்தி னவனினி திருந்திவ்
வேழல காளிட மென்றால்
ஒண்ணுமோ வதனின் வேறொரு போக
முறைவிட முண்டென வுரைத்தல்.

105

கூ. தங்குபே ரருளுந் தருமமுந் துணையாய்த்
தம்பகைப் புலன்களைந் தவர்க்கும்
பொங்குமா தவமு ஞானமும் புரிந்தோர்
யாவர்க்கும் புகலிட மான

செங்கண்மால் பிறந்தாண் டளப்பருங் காலந்
 திருவின்வீற் றிருந்தமை தெளிந்தால்
 அங்கண்மா ஞாலத் திந்தக ரொக்கும்
 பொன்னக ரமரர்நாட் டியாதோ.

801

106

எ. அரசெலா மவண வணியெலா மவண
 வரும்பெறன் மணியெலா மவண
 புரைசைமா களிறும் புரவியுந் தேரும்
 பூதலத் தியாவையு மவண
 விரசுவார் முனிவர் விண்ணவ ரியக்கர்
 விஞ்சையர் முதலினோ ரென்றால்
 உரைசெய்வேன் யானே யானபோ திதனுக்
 குவமைதா னரிதரோ ளுளவே.

801

107

அ. நால்வகைச் சதுரம் விதிமுறை நாட்டி
 நனிதவ வுயர்ந்தன பனிதோய்
 மால்வரைக் குலத்தின் யாவையு மில்லை
 யாதலா லுவமைமற் றில்லை
 நூல்வகைத் தொடர்ந்து பயத்தொடு பழகி
 துணங்கிய துவலரு முணர்வே
 போல்வகைத் தல்லா லுயர்வினோ டுயர்ந்த
 தென்னலாம் பொன்மதி னிலையே.

801

108

க. மேவரு முணர்வு முடிவிலா மையினால்
 வேதமு மொக்கும் விண்புகலாற்
 றேவரு மொக்கு முனிவரு மொக்குந்
 திண்பொறி யடக்கிய செயலாற்
 காவலிற் கலையூர் கன்னியை யொக்குஞ்
 குலத்தாற் காளியை யொக்கும்
 யாவரு மொக்கும் பெருமையா லெய்தற்
 கருமையா லீசனை யொக்கும்.

801

109

க0. 1 பஞ்சிவான் மதியை யூட்டிய தனைய
 படருகிர்ப் பங்கயச் செங்கால்
 வஞ்சிபோன் மருங்குற் குரும்பைபோற் கொங்கை
 வாங்குவேய் வைத்தமென் பனைத்தோள்

அஞ்சொலார் பயிலு மயோத்திமா நகரி
 னழகுடைத் தன்றென வறிவான்
 இஞ்சிவா னேங்கி யிமையவ ருலகங்
 காணிய வெழுவதொத் ¹ துளதே.

110

கக. கோலிடை யுலக மளத்தலிற் பகைஞர்
 முடித்தலை கோடலின் மனுவின்
 நூலிடை நடக்குஞ் செவ்வையின் யார்க்கு
 நோக்கருங் காவலின் வலியின்
 வேலொடு வாள்விற்பயிற்றலின் வெய்ய
 சூழ்ச்சியின் வெலற்கரு நலத்திற்
 சாலுடை யுயர்விற்ப சக்கர நடத்துந்
 தன்மையிற் றலைவரொத் துளதே.

111

கஉ. சினத்தயில் கொலைவாள் சிலைமழுத் தண்டு
 சக்கரந் தோமரம் வலயம்
 கனத்திடை யுருமின் வெருவருங் கவண்க
 லென்றிவை கணிப்பில வொலுங்கின்
 இனத்தையு முவணர்க் கிறையை யு மியங்கு
 காலையு மிதமலா னினைவார்
 மனத்தையு மெறியும் பொறியுள வென்றால்
 மற்றினி யுணர்த்துவ தெவனே.

112

கங. பூணினும் புகழே யமையுமென் றினை
 பொற்பினின் றுயிர்நனி புரக்கும்
 யாணரெண் டிசைக்கு மிருளற விமைக்கு
 மிரவிதன் குலமுத னிருபர்
 சேனையுங் கடந்து திசையையுங் கடந்து
 திகிரியுஞ் செந்தனிக் கோலும்
 ஆனையுங் காக்கு மாயினன் நகருக்
 கணியென வியற்றிய தன்றே.

113

கச. அன்னமா மதிலுக் காழிமால் வரையை
 யலைகடல் சூழ்ந்தன்ன வகழி
 பொன்விலை மகளிர் மனமெனக் கீழ்போய்ப்
 புன்கவி யெனத்தெளி வின்றிக்

கன்னிய ரல்குற் றடமென யார்க்கும்

படிவருங் காப்பின தாகி

நன்னெறி விலக்கும் பொறியென வெறியுங்

¹கரத்தது நவிலலுற் றதுநாம்.

114

வேறு

கரு. ஏகுகின்ற தங்கணங்க ளோடுமெல்லை காணலா
²நாகமொன் றகன்கிடங்கை நாமவேலை யாமென [மென்
 மேகமொண்டு கொண்டெழுந்து விண்டொடர்ந்த குன்ற
 றுகநொந்து நின்றுதாரை யம்மதிற்கண் வீசுமே. 115

கசு. அந்தமா மதிற்புறத் தகத்தெழுந் தலர்ந்துள்
 கந்தநாறு பங்கயத்த கானமான மாதரார்
 முந்துவாண் முகங்களுக் குடைந்துபோன மொய்த்தெலாம்
 வந்துபோர் வினைக்கமா மதில்வளைந்த போன்றவே. 116

கள. ஈரும்வாளின் வால்விரித் தெயிற்றிளம் பிறைக்குலம்
 பேரமின்னி நாநிமிர்த் தெரிந்தகட் பிறங்குதீச்
 சோரவொன்றை யொன்றுமுன் றொடர்ந்துசீ ரிடங்கர்மாப்
 போருகந்து சிறுகின்றபோரரக்கர் போலுமே. 117

கஅ. ஆளுமன்னம் வெண்குடைக் குலங்களா யருங்கராக்
 கோளெலா முலாவுகின்ற குன்றமன்ன யானையாய்த்
 தாளுலாவு பங்கயத் தரங்கமுந் துரங்கமாய்
 வானும்வேலு ³மீனமாக மன்னர்சேனை மானுமே. 118

கசு. சூழ்ந்தநாஞ்சில் சூழ்ந்தவாரை சுற்றுமுற்று பாரெலாம்
 போழ்ந்தமா கிடங்கிடைக் கிடந்துபொங் கிடங்கர்மாத்
 தாழ்ந்துவங்க வாரியிற் றடுக்கொணு மதத்தின்வீழ்ந்
 தாழ்ந்தயானை மீள்கிலா தழுந்துகின்ற போன்றவே. 119

உ0. விளிம்புசுற்று முற்றுவித்து வெள்ளிகட்டி யுள்ளுறப்
 பளிங்குபொற் றகட்டகட் டடுத்தறப் படுத்தலிற்
 றளிந்தகற் றலத்தொடச் சலத்தினைத் தனித்துறத்
 தெளிந்துணர்த்து கிற்றுமென்ற நேவராலு மாவதோ. 120

(பிரதி) 1. நாரம தறைய லுற்றதுவாம். 2. நாகமென் றதன் கிடங்கை.

3. மீனதாக.

உக. அன்னநீ ரகன்கிடங்கு சூழ்கிடந்த தாழியைத்
துன்னிவேறு சூழ்கிடந்த தூங்குவீங் கிருட்பிழம்
பென்னலா மிறம்புசூழ் கிடந்தசோலை யெண்ணிலப்
பொன்னின்மா நகர்க்குடுத்த நீலவாடை போலுமே. 121

உஉ. எல்லென்ற வென்றியானை யென்னநின்று முன்னைமால்
ஒல்லையும்பர் நாடளந்த தாளின்மீ துயர்ந்துபோய்
மல்லன்ஞாலம் யாவுநீதி மாறுற வழக்கினால்
நல்லவாறு சொல்லுமவேத நான்குமன்ன வாயிலே. 122

உங. தாவில்பொற் றலத்தினிற் றவத்தினோர்க டங்குதாட்
பூவுயிர்த்த கற்பகப் பொதும்பர்ப்புக் கொதுங்கலால்
ஆவியொத்த வன்புசேவல் கூவவந் தணைந்திடா
வோவியப் புறவின்மா டிருக்கவூடு பேடையே. 123

உச. கல்லடித் தடுக்கிவாய் பளிங்கிரிந்து கட்டிமீ
யெல்லுடைப் பசும்பொன்வைத் திலங்குபன் மணிக்குலம்
வில்லிடக் குயிற்றிவாள் விரிக்கும்வெள்ளி மாமரம்
புல்லிடக் கிடத்திவச் சிரத்தகால் பொருத்தியே. 124

உரு. மரகதத் திலங்குபோதி கைத்தலத்து வச்சிரம்
புரைதவிர்த் தடுக்கிமீது பொன்குயிற்றி மின்குலா
நிரைமணிக் குலத்தினுளி நீள்வகுத்த வோளிமேல்
விரவுகைத் தலத்தினுய்த்த மேதகத்தின் மேலரோ. 125

உசு. ஏழ்பொழிற்கு மேனிலத் தலஞ்சமைத்த தென்ன தூல்
ஊமுறக் குறித்தமைத்த வும்பர்செம்பொன் வேய்ந்துமீச்
சூழ்சுடர்ச் சிரத்துநன் மணித்தசம்பு தோன்றலால்
வாழ்நிலக் குலக்கொழுந்தை மௌலிகுட்டி யன்னவே. 126

வேறு

உஎ. திங்களுங் கரிதென வெண்மை தீற்றிய
சங்கவெண் சதைபுரை தவள மாளிகை
வெங்கடுங் கால்பொர மேக்கு நோக்கிய
பொங்கிரும் பாற்கடற் றரங்கம் போலுமே. 127

உஅ. புள்ளியம் புறவிறை பொருந்து மாளிகை
தள்ளருந் தமனியத் தகடு வேய்ந்தன
எள்ளருங் கதிரவ னிளவெ யிற்குழாம்
வெள்ளிவெண் கிரியிடை விரிந்த போலுமே. 128

- உக. வயிரநற் கான்மிசை மரக தத்துலாஞ்
செயிரறப் போதிகை கிடத்திச் சித்திரம்
உயிர்பெறக் குயிற்றிய வும்பர் நாட்டவர்
அயர்வுற விமைப்பன வளவில் கோடியே. 129
- ங0. பாடகக் காலடி பதுமத் தேய்ப்பன
சேடரைத் தழீஇயின செய்ய வாயின
நாடகத் தொழிலின நடுவு துய்யன
ஆடகத் தோற்றத்த மகளி ரல்லன. 130
- ஙக. சந்திர கார்தத்திற் றரளம் வேய்ந்தன
பந்திசெய் ¹ தூணின்மேற் பவளப் போதிகைச்
செந்தம நியத்துலாஞ் செறிந்த திண்சுவர்
இந்திர நீலத்த வெண்ணில் கோடியே. 131
- ஙஉ. புக்கவர் கண்ணிமை பொருந்து றுதொளி
தொக்குடன் றயங்கவிண் ணவரிற் றோன்றலாற்
றிக்குற நினைப்பினிற் செல்லுந் தெய்வவீ
டொக்கநின் றிமைப்பன வும்பர் நாட்டினும். 132
- ஙங. அணியிழை மகளிரு மலங்கல் வீரருந்
தணிவன வறநெறி தணிவி லாதன
மணியினும் பொன்னினும் வனைந்த வல்லது
பணிபிறி தியன்றில பகலை வென்றன. 133
- ஙச. வானுற நிவந்தன வரம்பில் செல்வத்த
தானுயர் புகழெனத் தயங்கு சோதிய
ஊனமி லறநெறி யுற்ற வெண்ணிலாக்
கோனிகர் குடிகடங் கொள்கை சான்றன. 134
- ஙரு. அருவியிற் றுழ்ந்துமுத் தலங்கு தாமத்த
விரிமுகிற் குலமெனக் கொடிவி ராவின்
பருமணிக் குவையின பசும்பொன் கோடிய
வருமயிற் கணத்தன மலையும் போன்றன. 135
- ஙசு. துடியிடைப் பணைமுலைத் தோகை யன்னவர்
அடியிணைச் சிலம்பூண் டரற்று மாளிகைக்
கொடியிடைத் தரளவெண் கோவை சூழ்வன
கடியுடைக் கற்பகங் கான்ற மாலையே. 136

௩௭. காண்வரு நெடுவரைக் கதலிக் கானம்போற்
 றுணிமிர் பதாகையின் குழாந்த ழைத்தன
 வாணனி மழுங்கிட மயங்கி வைகலுஞ்
 சேண்மதி தேய்வதக் கொடிக டேய்க்கவே. 137
௩௮. பொன்றொடர் மண்டப மல்ல பூத்தொடர்
 மன்றுக ளல்லன மாட மாளிகை
 குன்றுக ளல்லன மணிசெய் குட்டிம
 முன்றில்க ளல்லன முத்தின் பந்தரே. 138
௩௯. மின்னென விளக்கென வெயிற்பி ழம்பெனத்
 துன்னிய தமனியத் தொழிற் ழைத்தவக்
 கன்னிநன் னகர்நிழல் கதுவ லாலரோ
 பொன்னுல காயது புலவர் வானமே. 139
௪௦. எழுமிடத் தகன்றிடை யேறி யெற்பபிம்
 பொழுதிடைப் போதலிற் புரிசைப் பொன்னகர்
 அழன்மணி திருத்திய வயோத்தி யாளுடை
 நிழலெனப் பொலியுமா னேமி யான்சுடர். 140
௪௧. அகிலிடு கொடும்புகை யளாய்ம யங்கின
 முகிலொடு வேற்றுமை தெரிக்கி லாமுழுத்
 துகிலொடு நெடுங்கொடிச் சூழன் மின்னிடப்
 பகலிடை மின்மினி பறப்பத் தோன்றுமே. 141
௪௨. ஆய்ந்தமே கலையவ ரம்பொன் மாளிகை
 வேய்ந்தகா ரகிற்புகை யுண்ட மேகம்போய்த்
 தோய்ந்தமா கடனறுந் தூப நாறுமேற்
 பாய்ந்ததா ரையினிலை பகர வேண்டுமோ. 142
௪௩. குழலிசை மடந்தையர் குதலை கோதையர்
 மழலைசெய் மகரயாழ் மயங்கு மெங்கணும்
 எழிலிசை மடந்தைய ரின்சொ லவ்விசை
 பழையர்தஞ் சேரியிற் பொருநர் பாட்டிசை. 143
௪௪. கண்ணிடைக் கனல்சொரி களிற்று கால்கொடு
 மண்ணிடை வெட்டுவ வேட்கு மைந்தர்தம்
 பண்ணைகள் பயிலிடங் குழிப டைப்பன
 சுண்ணமக் குழிகளைத் தொடர்ந்து தூர்ப்பன. 144

- சரு. பந்துகண் மடந்தையர் பயிற்று வாரிடைச்
சுந்தின முத்தின மவைதி ரட்டுவார்
அந்தமில் சிலதிய ரகற்று குப்பைகள்
சந்திர னொளிகெட நிலாத்த மைப்பன. 145
- சசு. அரங்கிடை மடந்தைய ராடு வாரவர்
கருங்கடைக் கண்ணினை காமர் நெஞ்சினை
யுருங்குவ மற்றவ ருயிர்க ளன்னவர்
மருங்குல்போற் றேய்வன வளர்வ தாசையே. 146
- சஎ. பொழிவன சோலைகள் புதிய தேன்சில
விழைவன தென்றலு மிஞிறு மெல்லென
துழைவன வன்னவை துழைய நோவொடுங்
குழைவன பிரிந்தவர் கொதிக்குங் கொங்கையே. 147
- சஅ. இறங்குவ மகரயா மெடுத்த வின்னிசை
நிறங்கிளர் பாடல்போய் நிமிர்ந்த தவ்வழிக்
கறங்குவ வள்விகிக் கருவி கண்முகிழ்த்
துறங்குவ மகளிரோ டொதுங்கு கிள்ளையே. 148
- சக. குதைவரிச் சிலைதுதற் கொவ்வை வாய்ச்சியர்
பதயுகத் தொழிலொடு பழிப்பி லாதன
ததைமலர்த் தாமரை யன்ன தாளினால்
உதைபடச் சிவந்தன வுரவுத் தோள்களே. 149
- ரு0. பொழுதுணர் வரியவப் பொருவின் மாநகர்த்
தொழுதகை மடந்தையர் சுடர்வி ளக்கெனப்
பழுதறு மேனியைப் பார்க்கு மாசையால்
எழுதுசித் திரங்களு மிமைப்பி லாதன. 150
- ருக. பதங்களிற் றண்ணுமை பாணி பண்ணுற
விதங்களின் விதிமுறை சதிமி திப்பவர்
மதங்கியர்க் கச்சதி வகுத்துக் காட்டுவ
சதங்கைக ளல்லன புரவித் தார்களே. 151
- ருஉ. முளைப்பன முறுவலம் முறுவல் வெந்துயர்
விளைப்பன வன்றியு மெலிந்து நாடொறும்
இளைப்பன துண்ணிடை யிளைப்ப மென்முலை
திலைப்பன முத்தொடு செம்பொ றுரமே. 152

ருங். தழல்விழி யாளியுந் துணையுந் தாழ்வரை
முழைவிழை கிரிநிகர் களிற்றின் மும்மத
மழைவிழும் விழுந்தொறு மண்ணுங் கீழுறக்
குழைவிழு மதில்விழுங் கொடித்திண் டேர்களே. 153

ருச. இடையிடை பெங்கணுங் களிய ருதன
நடையிள வன்னங்க ணளின நீர்க்கயல்
பெடையிள வண்டுகள் பிரச மார்த்திங்
கடகரி யல்லன மகளிர் கண்களே. 154

ருரு. தணிமலர்த் திருமக டங்கு மாளிகை
இணரொளி பரப்பிநின் றிருநி ரப்பன
திணிசுடர் நெய்யுடைத் ¹ திருவி ளக்கமோ
மணிவிளக் கல்லன மகளிர் மேனியே. 155

ருசு. ஆடுவார் புரவியின் குரத்தை யார்ப்பன
சூடுவா ரிகழ்ந்தவத் தொங்கன் மாலைகள்
ஒடுவா ரிழுக்குவ தூட ² லூடுறக்
கூடுவார் வனமுலை கொழித்த சாந்தமே. 156

ருள. இளைப்பருங் குரங்களா லிவுளி தாரணி
கிளைப்பன வவ்வழிக் கிளைத்த தூளியின்
ஒளிப்பன மணியவை யொளிர மீதுதேன்
துளிப்பன குமர்தந் தொய்யின் மாலையே. 157

ருஅ. விலக்கருங் கரிமதம் வேங்கை நாவ
கலக்கடை கணிப்பருங் கதிர்க னூறுவ
குலக்கொடி மாதர்வாய் குமுத நாவ
மலர்க்கடி நாவ மகளிர் கூந்தலே. 158

ருக. கோவையி னிதனொடெண் குறிக்கி லாதவத்
தேவர்தந் நகரியைச் செப்பு கின்றதென்
யாவையும் ³ வழங்கிடத் திகலி யிந்நகர்
ஆவணங் கண்டபி னளகை தோற்றதே. 159

சு0. அதிர்கழ லொலிப்பன வயிலி மைப்பன
கதிர்மணி யணிவெயிற் கால்வ மான்மத
முதிர்வுறக் கமழ்வன முத்த மின்னுவ
மதுகர ⁴ மிரைப்பன மைந்த ரீட்டமே. 160

(பிரதி) 1 தீவி. 2 லூட்டுறக். 3 விளங்கிடத். 4 மிமைப்பன.

- சுக. வளையொலி வயிரொலி மகர வினையின்
கிளையொலி குழலொலி கின்ன ரத்தொலி
துளையொலி பல்லியர் துவைக்குஞ் சம்மையின்
விளையொலி கடலொலி மெலிய விம்முமே. 161
- சுக. மன்னவர் தருந்திறை யளக்கு மண்டபம்
ஆன்னமென் னடையவ ராடு மண்டபம்
பன்னருங் கலைதெரி பட்டி மண்டப
முன்னரு மருமறை யோது மண்டபம். 162
- சுக. இரவியிற் சுடர்மணி யிமைக்குந் தோரணர்
தெருவினிற் சிறியன திசைகள் சேண்விளங்
கருவியிற் பெரியன வாணைத் தானங்கள்
பரவையிற் பெரியன புரவிப் பந்தியே. 163
- சுக. சூளிகை மழைமுகி றெடக்குந் தோரண
மாளிகை மலர்வன மகளிர் வாண்முகம்
வாளிக என்னவை மலர்வ மற்றவை
யாளியை யன்னவர் நிறத்தி லாழ்பவே. 164
- சுக. மன்னவர் கழலொடு மாறு கொள்வன
பொன்னணி தேரொலி புரவித் தாரொலி
இன்னகை யவர்சிலம் பேங்க வேங்குவ
கன்னியர் குடைதுறைக் களக வன்னமே. 165
- சுக. ஊடவுங் கூடவு முயிரி னின்னிசை
பாடவும் விறலியர் பாடல் கேட்கவும்
ஆடவு மகன்புன லாடி யம்மலர்
சூடவும் பொழுதுபோஞ் சிலர்க்கத் தொன்னகர். 166
- சுக. முழங்குதிண் கடகரி மொய்ம்பி னூரவும்
எழுங்குரத் திவுளியோ டிரத மேறவும்
பழங்கணை டிரந்தவர் பரிவு தீர்தர
வழங்கவும் பொழுதுபோஞ் சிலர்க்கம் மாநகர். 167
- சுக. கரியொடு கரியெதிர் பொருத்திக் கைப்படை
வரிசிலை முதலிய வழங்கி வாலுளைப்
புரவியிற் பொருவில்செண் டாடிப் போர்க்கலை
தெரிதலிற் பொழுதுபோஞ் சிலர்க்கச் சேணகர். 168

சூக. நந்தன வனத்தலர் கொய்து நவ்விபோல்
வந்தினை யவரொடும் வாவி யாடிவாய்ச்
செந்துவ ரழிதரத் தேறன் மாந்தித் தூ
துந்தலிற் பொழுதுபோஞ் சிலர்க்கவ் வொண்ணகர். 169

வேறு

எ0. நானா விதமாய் நளிர்மாதிர வீதி யோடி
மீனாறு வேலைப் புனல்வெண்முகி லுண்ணு மாபோல்
ஆனாத மாடத் திடையாடு கொடிக்கண் மீப்போய்
வானாறு நண்ணிப் புனல்வற்றிட நக்கு மன்றே. 170

எக. வன்றோல் புணர்ந்த முனிவாயிலும் வானி னாடு
சென்றோங்கு மேலோ ரிடமில்லெனச் செய்பொ னிஞ்சி
குன்றோங்கு தோளார் குணங்கூட்டிசைக் குப்பை யென்ன
ஒன்றோ டிரண்டு முயர்ந்தோங்கிய வோங்க னாண. 171

எஉ. காடும் புனமுங் கடலன்ன கிடங்கு மாதர்
ஆடுங் குளமு மருவிச்சுனைக் குன்று மும்பர்
வீடும் விரவு மணப்பந்தரும் வீணை வண்டு
பாடும் பொழிலு மலநல்லறப் பள்ளி மன்றே. 172

எங. தெள்வார் மழையுந் திரையாழியு முட்க நாளும்
வள்வார் முரசு மதிர்மாநகர் வாழு மாக்கள்
கள்வா ரிலாமைப் பொருள்காவலு மில்லை யாருங்
கொள்வா ரிலாமைக் கொடுப்பார்களு மில்லை மன்றே. 173

எச. கல்லாது நிற்பார் பிறரின்மையிற் கல்வி முற்ற
வல்லாரு மில்லை யவைவல்லரல் லாரு மில்லை
எல்லாரு மெல்லாப் பெருஞ்செல்வமு மெய்த லாலே
இல்லாரு மில்லை யுடையார்களு மில்லை மன்றே. 174

எரு. ஏகம் முதற்கல்வி முளைத்தெழுந் தெண்ணில் கேள்வி
ஆகும் முதற்றிண் பணைபோக்கி யருந்த வத்தின்
சாகந் தழைத்தன் பரும்பித்தரு மம்ம லர்த்து
போகங் கனியொன்று பழுத்தது போலு மன்றே. 175

நகரப்படலம் முற்றும்.

சு. அரசியற் படலம்

- க. அம்மா ணகருக் கரசன்னர சர்க்க ¹ரைசன்
செம்மாண் டனிக்கோ லுலகேழினுஞ் செல்ல நின்றான்
இம்மாண் கதைக்கோ ரிறையாய விராம னென்னும்
மொய்ம்மாண் கழலோற் றருநல்லற மூர்த்தி யன்னான். 176
- உ. ஆதி மறையும் மருளும்மற னும்ம மைவும்
ஏதின் மிடல்வி ரமுமீகையு மெண்ணில் யாவும்
நீதி நிலையும் மிவைநேமியி னோர்க்கு நின்ற
பாதி முழுதும் மிவற்கேபணி கேட்ப மன்னோ. 177
- ங. மொய்யார் கலிகுழ் முதுபாரின் முகந்து தானக்
கையார் புனலா னனையாதன கையு மில்லை
மெய்யாய வேதத் துறைவேந்தருக் கேய்ந்த ²யாரும்
செய்யாத யாக மிவன் செய்து மறந்த மாதோ. 178
- ச. தாயொக்கு மன்பிற் றவமொக்கு நலம்ப யப்பிற்
சேயொக்கு முன்னின் றொருசெல்கதி யுய்க்கு நீரான்
நோயொக்கு மென்னின் மருந்தொக்கு துணங்கு கேள்வி
ஆயப் புகுங்கா லறிவொக்கு மெவர்க்கு மன்னோ. 179
- ரு. ஈந்தே கடந்தா னிரப்போர்கட லெண்ணி னன்னூல்
ஆய்ந்தே கடந்தா னறிவென்னு மளக்கர் வாளாற்
காய்ந்தே கடந்தான் பகைவேலை கருத்து முற்றத்
தோய்ந்தே கடந்தான் றிருவின்றொடர் போக பௌவம். 180

வேறு

- சு. வெள்ளமும் பறவையும் விலங்கும் வேசையர்
உள்ளமு மொருவழி யோட. நின்றவன்
தள்ளரும் பெரும்புகழ்த் தசர தப்பெயர்
வள்ளல்வள் றுறையயின் மன்னர் மன்னனே. 181
- ள. நேமிமால் வரைமதி லாக நீள்புறம்
பாமமா கடல்கிடங் காகப் பன்மணி
வாமமா ளிகைமலை யாக மன்னற்குப்
பூமியு மயோத்திமா நகரம் போன்றதே. 182

அ. யாவதும் வன்மைநே ¹ரெறிந்து தீட்டலால்
மேவருங் கையடை வேலுந் தேயுமாற்
கோவுடை நெடுமணி மகுட கோடியாற்
சேவடி யடைந்தபொற் கழலுந் தேயுமால். 183

க. மண்ணிடை யுயிர்தொறும் வளர்ந்து தேய்வின் நித்
தண்ணிழல் பரப்பவு மிருளைத் தள்ளவும்
அண்ணறன் குடைமதி யமையு மாதலான்
விண்ணிடை மதியினை மிகையி ²தென்பவே. 184

க0. வயிரவான் பூணணி மடங்கன் மொய்ம்பினான்
உயிரெலாந் தன்னுயி ரொப்ப வோம்பலாற்
செயிரிலா வுலகினிற் சென்று நின்றவாழ்
உயிரெலா முறைவதோ ருடம்பு மாயினான். 185

கக. குன்றென வுயரிய குவவுத் தோளினான்
வென்றியந் திகிரிவெம் பருதி யாமென
ஒன்றென வுலகிடை யுலாவி மீமிசை
நின்றநின் றுயிர்தொறு நெடிது காக்குமே. 186

கஉ. எய்யென வெழுபகை யெங்கு மின்மையான்
மொய்ப்பெறுத் தினவுறு முழவுத் தோளினான்
வையக முழுவதும் வறிய னோம்புமோர்
செய்யெனக் காத்தினி தரசு செய்கின்றான். 187

அரசியற்படலம் முற்றும்.

ரு. திருவவதாரப் படலம்

க. ஆயவ நொருபக லயனை யேநிகர்
தூயமா முனிவனைத் தொழுது தொல்குலத்
தாயருந் தந்தையுந் தவமு மன்பினான்
மேயவான் கடவுளும் பிறவும் வேறு நீ. 188

உ. எங்குலத் தலைவர்க ளிரவி தன்னினுந்
தங்குலம் விளங்கிடத் தரணி தாங்கினார்
மங்குந ரில்லென வரம்பில் வையக
மிங்குநின் னருளின லினிதி னோம்பினேன். 189

- ந. அறுபதி னாயிர மாண்டு மாண்டுற
உறுபகை யொடுக்கியிவ் வுலக மோம்பினேன்
பிறிதொரு குறையிலை யெற்பின் வையகம்
மறகுவ தென்பதோர் மறுக்க முண்டரோ. 190
- ச. அருந்தவ முனிவரு மந்த னாளரும்
வருந்துத லின்றியே வாழ்வின் வைகினார்
பெருந்துய ருழக்குவ ரெற்பி னென்பதோர்
அருந்துயர் வருத்துமென் னகத்தை யென்றனன். 191
- ரு. முரசறை செழுங்கடை முத்த மாமுடி
அரசர்தங் கோமக னனைய கூறலும்
விரைசெறி கமலமென் பொருட்டு மேவிய
வரசரோ ருகன்மகன் மனத்தி னெண்ணினான். 192
- சு. அலைகட னடுவனோ ரனந்தன் மீமிசை
மலையென விழிதுயில் வளரு மாமுகில்
கொலைதொழி லரக்கர்தங் கொடுமை தீர்ப்பனென்
றுலைவுறு மமரருக் குரைத்த வாய்மையை. 193
- எ. சுடுதொழி லரக்கராற் றொலைந்து வானுளோர்
கடுவமர் களனடி கலந்து கூறலும்
படுபொரு ளுணர்ந்தவப் பரமன் யானினி
அடுகில னெனமறுத் தவரொ டேகினான். 194
- அ. வடவரைக் குடுமியி னடுவண் மாசறு
சுடர்மணி மண்டபந் துன்னி நான்முகக்
கடவுளை யடிதொழு தமரர் கண்டகர்
இடிகர் வினையம தியம்பி னாரோ. 195
- க. பாகசா தனன்றனைப் பாசத் தார்த்தடல்
மேகநா தன்புகுந் திலங்கை மேயநாட்
போகமா மலருறை புனிதன் மீட்டமை
தோகைபா கற்குறச் சொல்லி னாரோ. 196
- க0. இருபது கரந்தலை யீரைந் தென்னுமத்
திருவிளி வலிக்கொரு செயலின் றெங்களாற்
கருமுகி லெனவளர் கருணை யங்கடல்
பொருதிடர் தணிக்கினுண் டெனும்பு ணர்ப்பினால். 197

- கக. திரைகெழு பபோததித் துயிலுந் தெய்வவான்
மரகத மலையினை வழுத்தி நெஞ்சினுந்
கரகம லங்குவித் திருந்த காலையிற்
பரகதி யுணர்ந்தவர்க் குதவும் பண்ணவன். 198
- கஉ. கருமுகி ருமரைக் காடு பூத்துநீ
டிருசுட ரிருபுறத் தேந்தி யேடவிழ்
திருவொடும் பொலியவோர் செம்பொற் குன்றின்மீ
வருவபோற் கலுழன்மேல் வந்து தோன்றினான். 199
- கங. எழுந்தனன் கறைமிடற் றிறையுந் தாமரைச்
செழுந்தவி சுகந்தவத் தேவுஞ் சென்றெதிர்
விழுந்தன ரடிமிசை விண்ணு ளோரொடுந்
தொழுந்தொறுந் தொழுந்தொறுங் களிது லங்குவார். 200
- கச. ஆடினர் பாடின ரங்கு மிங்குமாய்
ஒடின ருவகைமா நறவுண் டோர்கிலார்
வீடின ரரக்கரென் றுவக்கும் விம்மலாற்
சூடினர் முறைமுறை துளவத் தாண்மலர். 201
- கரு. பொன்வரை யிழிவதோர் புயலின் பொற்புற
என்னையா ஞுடையவன் றோணின் றெம்பிரான்
சென்னிவான் றடவுமண் டபத்திற் சேர்ந்தரி
துன்னுபொற் பீடமேற் பொலிந்து தோன்றினான். 202
- கசு. விதியொடு முனிவரும் விண்ணு ளோர்களும்
மதிவளர் சடைமுடி மழுவ லாளனும்
அதிசய முடனுவந் தயலி ருந்துழீஇக்
கொதிகொள்வே லரக்கர்தங் கொடுமை கூறுவார். 203
- கங. ஐயிரு தலையினோ னனுச ராதியா
மெய்வலி யரக்கரால் விண்ணு மண்ணுமே
செய்தவ மிழந்தது திருவி னாயக
உய்திற மில்லையென் றுயிர்ப்பு வீங்கினார். 204
- கஅ. எங்கணீள் வரங்களா லரக்க ரென்றுளார்
பொங்குமு வுலகையும் புடைத்த ழித்தனர்
செங்கண யகவினித் தீர்த்தி யில்லையெல்
துங்குவ ருலகெலா நொடியி னென்றனர். 205

கக. என்றன ரிடருழந் திறைஞ்சி யேத்தலும்
மன்றலந் துளவினான் வருந்தல் வஞ்சகர்
தன்றலை யறுத்திடர் தணிப்பன் றுரணிக்
கொன்றுநீர் கேண்மென வுரைத்தன் மேயினான். 206

உ0. வானுளோ ரனைவரும் வான ரங்களாய்க்
கானினும் வரையினுங் கடித டத்தினுஞ்
சேனையோ டவதரித் திடுமின் சென்றென
ஆனன மலர்ந்தன னருளி னாழியான். 207

உக. மசரத மனையவர் வரமும் வாழ்வுமோர்
நிசரத கணைகளா னீறு செய்யயாங்
கசரத தூரகமாட் கடல்கொள் காவலன்
தசரதன் மதலையாய் வருதுந் தாரணி. 208

உஉ. வளையொடு திகிரியும் வடவை தீதா
விளைதரு கடுவுடை விரிகொள் பாயலும்
இளையர்க ளெனவடி பரவ வேகிராம்
வளைமதி லயோத்தியில் வருது மென்றனன். 209

உங. என்றவ னுரைத்தபோ தெழுந்து துள்ளினார்
நன்றிகொண் மங்கல நாதம் பாடினார்
மன்றலஞ் செழுந்துள வணியு மாயனார்
இன்றெமை யளித்தன ரென்னு மேப்பலால். 210

வேறு

உச. போயதெம் பொரும லென்னா விந்திர னுவகை பூத்தான்
தூயமா மலரு ளோனுஞ் சுடர்மதி சூடி னானுஞ்
சேயுயர் விசம்பு ளோருந் தீர்த்ததெஞ் சிறுமை யென்றார்
மாயிரு ஞால முண்டோன் கலுழன்மேற் சரணம் வைத்தான். 211

உரு. என்னையா ஞடைய வையன் கலுழன்மே லெழுந்து போய
பின்னர்வா னவரை நோக்கிப் பிதாமகன் பேச கின்றான்
முன்னரே யென்கின் வேந்தன் யானென முடுகி னான்மற்
றன்னவா றெவரு நீர்போ யவதரித் திடுமி னென்றான். 212

உசு. தருவுடைக் கடவுள் வேந்தன் சாற்றுவா னெனது கூறு
மருவலர்க் கசனி ¹யன்ன வாலியு மகனு மென்ன
இரவிமற் றெனது கூறங் கவற்கிளை யவனென் றோத
அரியுமற் றெனது கூறு நீலனென் றறைந்திட்ட டானால். 213

(பிரதி) 1 யென்ன.

உஎ. வாயுமற் றெனது கூறு மாருதி யென்ன மற்றோர்
காயுமர்க் கடங்க ளாகிக் காசினி யதனின் மீது
போயிடத் துணிந்தோ மென்றார் புராரிமற் றியானே வாத
சேயெனப்புகன்றான் மற்றைத் திசையுளோர்க் கவதியுண்டோ.

உஅ. அருடருங் கமலக் கண்ண னருண்முறை யலரு ளோனும்
இருடரு மிடற்றி னோனு மமரரு மீனைய ராகி
மருடரு ¹வனத்தின் மண்ணின் வானர ராகி வந்தார்
பொருடரு மெவருந் தத்த முறைவிடஞ் சென்று புக்கார். 215

உக. ஈதுமுன் னிகழ்ந்த வண்ண மெனமுனி யிதயத் தெண்ணி
மாதிரம் பொருத திண்டோண் மன்னநீ வருந்த லேழேழ்
பூதல முழுதந் தாங்கும் புதல்வரை யளிக்கும் வேள்வி
தீதற முயலி லைய கிந்தைநோய் தீரு மென்றான். 216

ங0. என்னமா முனிவன் கூற வெழுந்துபே ருவகை பொங்க
மன்னவர் மன்ன னந்த மாமுனி சரணஞ் சூடி
உன்னையே புகல்புக் கேனுக் குறுகண்வந் தடைவ துண்டோ
அன்னதற் கடியேன் செய்யும் பணியினை யளித்தி யென்றான்.

ஙக. மாசறு சுரரி னோடு மற்றுளோர் தமையு மீன்ற
காசிப னருளு மைந்தன் விபாண்டகன் கங்கை சூழிம்
ஈசனும் புகழ்தற் கொத்தோ னிருங்கலை பிறவு மெண்ணிற்
றேசடைத் தந்தை யொப்பான் றிருவருள் புனைந்த மைந்தன்.

ஙஉ. வருகலை பிறவு நீதி மனுநெறி யாவும் வாய்மை
தருகலை மறையு மெண்ணிற் சதுமுகற் குவமை சான்றோன்
திருகலை யுடைய விர்தச் செகத்துளோர் தன்மை தேரா
ஒருகலை முகத்துச் சிங்க வுயர்தவன் வருதல் வேண்டும். 219

ஙங. பார்தனின் மகுட கோடி பரித்தபா ரிதனின் வைகு
மாந்தர்கள் விலங்கென் றன்னு மனத்தன்மா தவத்தி னெண்ணிற்
பூந்தவி சுகந்து ளோனும் புராரியும் புகழ்தற் கொத்த
சாந்தனால் வேள்வி முற்றிற் றனயர்க ளுளரா மென்றான். 220

ஙச. ஆங்குரை யினைய கூறு மருந்தவர்க் கரசன் செய்ய
பூங்கழ ரெழுது வாழ்த்திப் பூதல மன்னர் மன்னன்
தீங்கறு குணத்தான் மிக்க செழுந்தவன் யாண்டை யுள்ளான்
ஈங்குயான் கொணருந் தன்மை யியம்புதி யிறைவ வென்றான்.

(பிரதி) 1 மனத்தின்.

வேறு

௩௫. புத்தாய கொடுவினையோ டருந்துயரம் போயொளிப்பப்
புவனர் தாங்குஞ்

சத்தாய குணமுடையோன் றயாவோடு தண்ணளியின்
சாலை போல்வான்

எத்தாலும் வெலற்கரியான் மனுகுலத்தே வந்துதித்தோ
னிலங்கு மௌலி

உத்தான பாதனரு ஞ்ரோமபத நென்றுளனில்
வுலகை யாள்வோன்.

222

௩௬. அன்னவன்றான் புரந்தளிக்குந் திருநாட்டு நெடுங்கால
மளவ தாக

மின்னியெழு முகிலின்றி வெந்துயரம் பெருகுதலும்
வேத நன்னூல்

மன்னுமுனி வரையழைத்து மாதானங் கொடுத்தலும்வான்
வழங்கா தாகப்

பின்னுமறை யவர்க்கேட்பக் கலைக்கோட்டு முனிவரில்வான்
பிலிற்று மென்றார்.

223

௩௭. ஓதநெடுங் கடலாடை யுலகினில்வாழ் மனிதர்விலங்
கெனவே யுன்னுங்

கோதில்குணத் தருந்தவனைக் கொணரும்வகை யாவதெனக்
குணிக்கும் வேலைச்

சோதிதுதற் கருநெடுங்கட் டேவரிதழ்வாய்த் தாளநகைத்
துணைமென் கொங்கை

மாதரெழுந் தியாமேகி யருந்தவனைக் கொணர்துமென
வணக்கஞ் செய்தார்.

224

௩௮. ஆங்கவரம் மொழியுரைப்ப வரசன்மகிழ்ந் தவர்க்கணிதூ
சாதி யாய

பாங்குளமற் றவர்க்களித்துப் பணிப்பிறையைப் பழித்ததுதற்
பணைத்த வேய்த்தோள்

ஏங்குமிடைத் தடிக்குமுலை யிருண்டகுழன் மருண்டவிழி
யிலவச் செவ்வாய்ப்

பூங்கொடியீ ரேகுமெனத் தொழுதிறைஞ்சி யிரதமிசைப்
போயி னாரே.

225

வேறு

- நக. ஓசனை பலகடந் தினியொ ரோசனை
ஏசறு தவனுறை யிடம தென்றுழிப்
பாசிழை மடந்தையர் பன்ன சாலேசெய்
தாசறு மருந்தவத் தவரின் வைகினார். 226
- சு0. அருந்தவன் றந்தையை யற்ற நோக்கியே
கருந்தடங் கண்ணியர் கலைவ லாளனிற்
பொருந்தினர் பொருந்துபு விலங்கெ னாப்புரிந்
திருந்தவ ரிவரென வினைய செய்தனன். 227
- சக. அருக்கிய முதலினோ டாச னங்கொடுத்
திருக்கென ¹விருந்தபி னினிய கூறிய
முருக்கிதழ் மடந்தையர் முனிவ னைத்தொழாப்
பொருக்கென வெழுந்துபோய்ப் புரையுட் புக்கனர். 228
- சஉ. திருந்திழை யவர்சில தினங்க டீர்த்துழி
மருந்தினு மினியன வருக்கை வாழைமாத்
தருந்தருங் கனியொடு தாழை யின்பலம்
அருந்தவ வருந்தென வருந்தி னானரோ. 229
- சங. இன்னன பலபக லிருந்த பின்றிரு
நன்னுதன் மடந்தையர் நவையின் மாதவன்
றன்னையெம் மிடத்தினுஞ் சார்தல் வேண்டுமென்
றன்னவர் தொழுதலு மவரொ டேகினான். 230
- சச. விம்முறு முவகையர் வியந்த நெஞ்சினர்
அம்மவில விதுவென வகலு நீணெறிச்
செம்மைய முனிவரன் றொடரச் சென்றனர்
தம்மன் மெனமருட் டைய லார்களே. 231
- சரு. வளநகர் முனிவரன் வருமுன் வானவன்
களனமர் கடுவெனக் கருகி வான்மிசை
சளசள வெனுமழைத் தாரை கான்றன
குளனெடு நதிகடங் குறைக டீரவே. 232
- சக. பெரும்புன னதிகளுங் குளனும் பெட்புறக்
கரும்பொடு செந்நெலுங் கவின்கொண் டோங்கிட
இரும்புயல் ககனமீ திடைவி டாதெழுந்
தரும்புனல் சொரிந்தபோ தரசு ணர்ந்தனன். 233

- சள. காமமும் வெகுளியுங் களிப்புங் கைத்தவக்
கோமுனி யிவணடைந் தனன்கொல் கொவ்வைவாய்த்
தாமரை மலர்முகத் தரள வாணகைத்
தூமமென் குழலியர் புணர்த்த சூழ்ச்சியால். 234
- சஅ. என்றெழுந் தருமறை முனிவர் யாரொடுஞ்
சென்றிரண் டியோசனை சேனை சூழ்தர
மன்றலங் குழலியர் நடுவண் மாதவக்
குன்றினை யெதிரந்தனன் குவவுத் தோளிணன். 235
- சக. வீழ்ந்தன னடிமிசை விழிக ணீர்தர
வாழ்ந்தன னினியென மகிழுஞ் சிந்தையான்
தாழ்ந்தெழு மாதரார் தம்மை நோக்கிரீர்
போழ்ந்தனி ரெனதிடர் புணர்ப்பி னுலென்றான். 236
- ரு. அரசரு முனிவரு மடைந்த வாயிடை
வரமுனி வஞ்சமென் றுணர்ந்த மாலைவாய்
வெருவினர் விண்ணவர் வேந்தன் வேண்டலாற்
கரையெறி யாதலை கடலும் போன்றனன். 237
- ருக. வள்ளுறை வயிரவாண் மன்னன் பன்முறை
எள்ளரு முனிவனை யிறைஞ்சி யாரினுந்
தள்ளருந் துயரமுஞ் சமைவுஞ் சாற்றலும்
உள்ளுறை வெகுளிபோ யொளித்த தாமரோ. 238
- ருஉ. அருள்சரந் தரசனுக் காசி யுங்கொடுத்
துருடரு தேரின்மே லொல்லே யேறினன்
பொருடரு முனிவருந் தொடரப் போயினான்
மருளொழி யுணர்வுடை வரத மாதவன். 239
- ருங. அடைந்தனன் வளநக ரலங்க ரித்தெதிர்
மிடைந்திட முனியொடும் வேந்தன் கோயில்புக்
கொடுங்கலில் பொற்குழாத் துறையு ளெய்தியோர்
மடங்கலா சனத்தின்மேல் முனியை வைத்தனன். 240
- ருச. அருக்கிய முதலிய கடன்க ளாற்றிவே
றுரைக்குவ திலதென வுவந்து தானருள்
முருக்கிதழ்ச் சாந்தையா முகந லாடனை
இருக்கொடு விதிமுறை யினிதி னீந்தனன். 241

நடு. வறுமைநோய் தணிதர வான்வ முங்கவே
உறுதுயர் தணிந்ததவ் வலகம் வேந்தருள்
செறிசூழல் போற்றிடத் திருந்து மாதவத்
தறிஞனாண் டிருக்குந னரச வென்றனன்.

242

வேறு

நசு. என்றலுமே முனிவரன்ற னடியிறைஞ்சி யீண்டேகிக்
கொணர்வ னென்னாத்
துன்றுகமுன் முடிவேந்த ரடிபோற்றச் சமந்திரனே
முதல்வ ராய
வன்றிறல்சே ரமைச்சர்தொழ மாமணித்தே ரேறுதலும்
வானோர் வாழ்த்தி
இன்றெமது வினைமுடிந்த தெனச்சொரிந்தார் மலர்மாரி
யிடைவி டாமல்.

243

நௌ. காகளமும் பல்லியமுங் கணைகடலின் மிகமுழங்கக்
கர்னம் பாட
மாகதர்க ளருமறைநூல் வேதியர்கள் வாழ்த்தெடுப்ப
மதுரச் செவ்வாய்த்
தோகையர்பல் லாண்டிசைப்பக் கடற்றூனை புடைசூழச்
சுடரோ னென்ன
ஏகியருந் தவரொடும்போ யுரோம்பதன் றிருநாட்டை
யெதிர்ந்தா னன்றே.

244

நஅ. கொழுந்தோடிப் படர்கீர்த்திக் கோவேந்த னடைந்தமைசென்
றொற்றர் கூறக்
கழுந்தோடும் வரிசிலைக்கைக் கடற்றூனை புடைசூழக்
கழற்கால் வேந்தன்
செழுந்தோடும் பல்கலனும் வெயில்வீச மாகதர்க
டிரண்டு வாழ்த்த
எழுந்தோடு முவகையொடு மோசனைசென் றனனரசை
யெதிர்கோ ளெண்ணி.

245

நக. எதிர்கொள்வான் வருகின்ற வயவேந்தன் றனைக்கண்ணுற்
றெழிலி நாண
அதிர்கின்ற பொலந்தேர்நின் றரசர்பிரா னிழிந்துழிச்சென்
றடியின் வீழ

முதிர்கின்ற பெருங்காத றழைத்தோங்க வெடுத்திறுக
முயங்க லோடுங்

கதிர்கொண்ட சுடர்வேலான் றனைநோக்கி யிவையுரைத்தான்
கனிப்பின் மிக்கான். 246

சூ0. யான்செய்த மாதவமோ வில்வுலகஞ் செய்தவமோ

யாதோ விங்ஙன்

வான்செய்த சுடர்வேலோ யடைந்ததென் மிகமகிழா

மணித்தே ரேற்றித்

தேன்செய்த தார்மவுலித் தேர்வேந்தைச் செழுநகரிற்

கொணர்ந்தான் றெவ்வர்

ஊன்செய்த சுடர்வடிவே லுரோமபத னெனவுரைக்கு

முரவுத் தோளான். 247

சூக. ஆடகப்பொற் சுடரிமைக்கு மணிமாடத் திடையோர்மண்

டபத்தை யண்மிப்

பாடகச்செம் பதுமமலர்ப் பாவையர்பல் லாண்டிகைப்பப்

பைம்பொற் பீடத்

தேடுதுற்று வடிவேலோன் றனையிருத்திக் கடன்முறைகள்

யாவு நேர்ந்து

தோடுதுற்று மலர்த்தாரான் விருந்தளிப்ப வினிதுகந்தான்

சுரர்நா டந்தான். 248

சூஉ. செவ்விறுஞ் சார்தளித்துத் தேர்வேந்தன் றனைநோக்கி

யிவணீ சேர்ந்த

கவ்வையுரைத் தருள்தியென நிகழ்ந்தபரி சரசர்பிரான்

கழற லோடும்

ஆவ்வியரீத் துயர்ந்தமனத் தருந்தவனைக் கொணர்ந்தாங்கண்

விடுப்ப னுன்ற

செவ்விமுடி யோயென லுந் தேரேறிச் சேனையொடு

மயோத்தி சேர்ந்தான். 249

சூந. மன்னர்பிரா னகன்றதற்பின் வயவேந்த னருமறைநூல்

வடிவு கொண்ட

தன்னமுனி வரனுறையு டனையணுகி யிணையடித்தா

மரைக ளம்பொன்

மன்னுமணி முடியணிந்து வான்முறைசெய் திடவிவணீ
வருதற் கொத்த

தென்னையென வடியேற்கோர் வரமருளு மடிகளென்
யாவ தென்றான்.

250

சுசு. புறவொன்றின் பொருட்டாகத் துலைபுக்க பெருந்தகைதன்
புகழிற் பூத்த

அறனொன்று திருமனத்தா நமர்களுக்கு ஈடரிழைக்கு
மவுண ராயோர்

திறலுண்ட வடிவேலோன் றசரதனென் றுயர்கீர்த்திச்
செங்கோல் வேந்தன்

விறல்கொண்ட மணிமாடத் தயோத்திரக ரடைந்திவணீ
மீள்க வென்றான்.

251

சுரு. அவ்வரந்தர் ¹ தனமினித்தோர் கொணர்தியென வருந்தவத்தோ
னறைத லோடும்

வெவ்வரந்தின் றயில்படைக்குஞ் சுடர்வேலோ னடியிறைஞ்சி
வேந்தர் வேந்தன்

கவ்வையொழித் துயர்ந்தனனென் றதிர்குரற்றேர் கொணர்ந்தன்னிக்
கலைவ லாளன்

செவ்விதுதற் றிருவினோடும் போந்தேறு கெனவேறிச்
சிறந்தான் மன்னோ.

252

வேறு

சுசு. குனிசிலை யரசனுங் கரங்கள் கூப்பிடத்

துனியறு முனிவார் தொடர்ந்து சூழ்வா

வனிதையு மருமறை வடிவம் போன்றொளிர்

முனிவனும் பொறிமிசை நெறியை ² முன்னினார்.

253

சுசு. அந்தா துந்துமி முழக்கி யாய்மலர்

சுந்தினர் களித்தன ரறத்திற் றேவரும்

வெந்தெழு கொடும்பிணி வீழ்க்கு மெய்ம்முதல்

வந்தெழு வருடரு வானென் றெண்ணியே.

254

(பிரதி) 1 தனமினத்தேர். 2 முன்னினான்.

- சுஅ. தூதுவ ரவ்வழி யயோத்தி துன்னினார்
மாதிரம் பொருததோண் மன்னர் மன்னன்முன்
ஒதினர் முனிவர வோத வேந்தனுங்
காதலென் றளவறு கடலு ளாழ்ந்தனன். 255
- சுசு. எழுந்தனன் பொருக்கென விரத மேறினன்
பொழிந்தனர் மலர்மழை யாசி பூத்தன
மொழிந்தன பல்லிய முரசு மார்த்தன
விழுந்தன தீவினை வேரி னோடுமே. 256
- எ0. பிதிர்ந்ததெம் மனத்துயர்ப் பிறங்க லென்றுகொண்
டதிர்ந்தெழு கடலுடை யரசர் கோமகன்
முதிர்ந்தமா தவமுடை முனியை யன்பினே
டெதிர்ந்தனன் யோசனை யிரண்டொ டொன்றினே. 257
- எக. நற்றவ மனைத்துமோர் நவையி லாவருப்
பெற்றிவ ணடைந்தெனப் பிறங்கு வான்றனைச்
சுற்றிய சீரையு முழையின் றோற்றமும்
முற்றறப் பொலிதரு மூர்த்தி யான்றனை. 258
- எஉ. அண்டர்க டெரமு மரக்க ராற்றலும்
விண்டிடப் பொலிதரு வினைவ லாளனைக்
குண்டிகை குடையொடுங் குலவு நூன்முறைத்
தண்டொடும் பொலிதருந் தடக்கை யான்றனை. 259
- எங. இழிந்துபோ யிரதமாண் டிணைகொ டாண்மலர்
விழுந்தனன் வேந்தர்தம் வேந்த னீதியான்
மொழிந்தன னுகிகண் முதிய நான்மறைக்
கொழுந்துமேற் படர்தரக் கொழுகொம் பாயினான். 260
- எச. அயல்வரு முனிவரு மாசி கூறிடப்
புயல்பொழி தரநதி பெருகு பொங்குரீர்க்
கயல்பொரு விழியொடுங் கலைவ லாளனை
இயல்பொடுங் கொணர்ந்தன னிரத மேற்றியே. 261
- எடு. அடிகுரன் முரசதி ரயோத்தி மாநகர்
முடியுடை வேந்தனம் முனிவ னோடுமோர்
கடிகையி னடைந்தனன் கமல வாண்முக
வடிவுடை மடந்தையர் வாழ்த்தெ டீப்பவே. 262

எசு. கசட்டறு வினைத்தொழிற் கள்வ ராயுழல்
அசட்டர்க னாவரை யகத்த டைத்துள்
வசிட்டனு மருமறை வழக்கு நீங்கலா
விசிட்டரும் வேந்தவை பொலிய மேவினார். 263

எஎ. மாமணி மண்டப மன்னி மாசறு
தூமணித் தவிசுடைச் சருதி யேநிகர்
கோமுனிக் கரசனை யிருத்திக் கொள்கடன்
ஏமுறத் திருத்திவே நினைய செப்பினான். 264

எஅ. சான்றவர் சான்றவ தரும மாதவம்
போன்றொளிர் ¹புனிதனின் னருளிற் சூத்தவென்
ஆன்றதொல் குலமினி யரசின் வைகுமால்
யான்றவ முடைமையு மிழப்பின் றுமரோ. 265

எசு. என்ன லு முனிவர னினிது நோக்குற
மன்னவர் மன்னகேள் வசிட்டன் றுனெனும்
நன்னெடுந் தவன்றுணை நவையில் செய்கை
நின்னையிவ் வுலகினி னிருபர் நேர்வரோ. 266

அ0. என்றிவை பலபல வினிமை கூறினன்
குன்றுறழ் வநிசிலைக் குவவுத் தோளினாய்
நன்றிகொ ளருமக நடத்த வெண்ணியோ
இன்றெனை யழைத்ததிங் கியம்பு வாயென்றான். 267

அக. உலப்பில்பல் லாண்டெலா முறுக ணின்றியே
தலப்பொறை யாற்றினேன் றனையர் வந்திலர்
அலப்புநீ ருடுத்தபா ரளிக்கு மைந்தரை
நலப்புதழ் பெறவினி நல்க வேண்டுமால். 268

அஉ. என்றலு மரசநீ யிரங்க லிவ்வுல
கொன்றுமோ வுலகமீ ரேழு மோம்பிடும்
வன்றிறன் மைந்தரை யளிக்கு மாமகம்
இன்றுநீ யியற்றுதற் கெழுகவிண் டென்றான். 269

அங். ஆயதற் குரியன கலப்பை யாவையும்
ஏயெனக் கொணர்தலி னிருபர்க் கேந்தலைத்

தூயநற் புனல்படஇச் சுருதி நூன்முறை
சாய்வறத் திருத்தியே சாலை துன்னினான்.

270

அச. முழங்கனன் மும்மையு முடுகி யாகுதி
வழங்கியே யீரறு திங்கண் வாய்த்தபின்
தழங்கிய துந்துமி முழங்கத் தாவில்வான்
விழுங்கினர் விண்ணவர் வெளியின் நென்னவே.

271

அரு. முகமல ரொளிதர மொய்த்து வானுளோர்
தொகைவிரி நறுமலர் தூவி யார்த்தெழத்
தகவுடை முனியுமத் தழலி னுப்பணை
மகவரு ளாகுதி வழங்கி னுனரோ.

272

அசு. ஆயிடைக் கனலினின் றம்பொற் றட்டமீத்
தூயநற் சுதைநிகர் பிண்ட மொன்றுகுழ்
தீயெரி பங்கியுஞ் சிவந்த கண்ணுமாய்
ஏயெனப் பூதமொன் நெழுந்த தேந்தியே.

273

அள. வைத்தது தரைமிசை மறுத்து மவ்வழித்
தைத்தது பூதமத் தவனும் வேந்தனை
உய்த்தநல் லமிர்தினை யுரிய மாதர்கட்
கத்தகு மரபினி னளித்தி யாலென்றான்.

274

அஅ. மாமுனி யருள்வழி மன்னர் மன்னவன்
தூமமென் கருங்குழற் றெண்டைத் தூயவாய்க்
காமரொண் கௌசலை கரத்தி னோர்பகிர்
தாமுற வளித்தனன் சங்க மார்த்தெழ.

275

அசு. கைகயன் றனையைதன் கரத்து மம்முறைச்
செய்கையி னளித்தனன் நேவ ரார்த்தெழப்
பொய்கையு நதிகளும் பொழிலு மோதிமம்
வைகுறு ¹கோசல மன்னர் மன்னனே.

276

சு0. நமித்திரர் ²நடுக்குறு நலங்கொண் மொய்ப்புடை
நிமித்திரு மரபுளான் முன்னர் நீர்மையிற்
சுமித்திரைக் களித்தனன் சுரர்க்கு வேந்தினிச்
சமித்தனன் பகையென வமரர் சாற்றினார்.

277

- கூக. பின்னரப் பெருந்தகை பிதிர்ந்து வீழ்ந்தவை
தன்னையுஞ் சுமித்திரை தனக்கு நல்கினான்
ஒன்னலர்க் கிடமும்வே றுலகி னோங்கிய
மன்னுயிர் தமக்குநீள் வலமுந் துள்ளவே. 278
- கூஉ. வரம்பரி வேள்வியு மகாரை நல்குவ
தாம்புரை யாகுதி பிறவு மந்தணன்
ஓம்பிட முடித்தபி னுலகு காவலன்
ஏம்பலோ டெழுந்தனன் யாரு மேத்தவே. 279
- கூங. முருடொடு பல்லிய முழங்கி யார்த்தன
இருடரு முலகமு மிடரு நீங்கின
தெருடரு வேள்வியின் கடன்க டீர்த்துழி
அருடரு மவையின்வந் தரச நெய்தினான். 280
- கூச. செய்ம்முறை கடன்முறை திறம்ப லின்றியே
மெய்ம்முறை கடவுளோர்க் கீந்து விண்ணுளோர்க்
கம்முறை யளித்துநீ டந்த னுளர்க்குங்
கைம்முறை வழங்கினன் கனக மாரியே. 281
- கூரு. வேந்தர்கட் கரசொடு வெறுக்கை தேர்பரி
வாய்ந்தநற் றுகிலொடு வரிசைக் கேற்பன
ஈந்தனன் பல்லியந் துவைப்ப வேகநீர்
தோய்ந்தனன் சரயுநற் றுறைக்க நெய்தியே. 282
- கூசு. முரசொலி கறங்கிட முத்த வெண்குடை
விரகிமே னிழற்றிட வேந்தர் சூழ்தர
அரசவை யடைந்துழி யயனு நாணு
1உரைசெறி முனிவர்தா ளிறைஞ்சி யோங்கினான். 283
- கூஎ. அரியநற் றவமுடை வசிட்ட னுணையால்
இரலைநற் கிருங்கமா விறைவன் ருடொழா
உரியநற் பலவுரை பயிற்றி யுய்ந்தனன்
பெரியநற் றவவினிப் பெறுவ தியாதென்றான். 284
- கூஅ. வாங்கிய துயருடை மன்னன் பின்னரும்
பாங்குறு கடன்முறை பலப யிற்றல்கொண்

டோங்கிய வுவுகையி னுசி யோடெழா
நீங்கின ¹நிருந்தன னேமி வேந்தனே. 285

கூக. தெரிவையர் மூவருஞ் சிறிது நாட்செலீஇ
மருவிய வயாவொடு வருத்தந் துய்த்தவர்
பொருவருந் திருமுக மன்றிப் பொற்புநீ
நெுவமு மதியமோ டொப்பத் தோன்றினார். 286

க00. ஆயிடைப் பருவம்வந் தடைந்த வெல்லையின்
மாயிரும் புவிமகண் மகிழ்வொ டோங்கிட
வேய்புனர் பூசமும் விண்ணு னோர்களுந்
தூயகற் கடகமு மெழுந்து துள்ளவே. 287

க0க. சித்தரு மியக்கருந் தெரிவை மார்களும்
வித்தக முனிவரும் விண்ணு னோர்களும்
நித்தரு முறைமுறை நெருங்கி யார்ப்புறத்
தத்துற லொழிந்துநீ டரும மோங்கவே. 288

க0உ. ஒருபக லுலகெலா முதரத் துட்பொதிந்
தருமறைக் குணர்வரு மவனை யஞ்சனக்
கருமுகிற் கொழுந்தெழில் காட்டுஞ் சோதியைத்
திருவுறப் பயந்தன டிறங்கொள் கோசலை. 289

க0ங். ஆசையும் விசும்புநின் றமர ரார்த்தெழ
வாசவன் முதலினர் வணங்கி வாழ்த்துறப்
பூசமு மீனமும் பொலிய நல்கினுள்
மாசறு கைகயன் மாது மைந்தனை. 290

க0ச. தளையவிழ் தருவுடைச் சயில கோபனுங்
கிளையுமந் தரமிசைக் கெழுமி யார்த்தெழ
அளையு மரவினோ டலவன் வாழ்வுற
இளையவற் பயந்தன னிளைய மென்கொடி. 291

க0ரு. படங்கிளர் பஹலைப் பாந்த னேந்துபார்
நடங்கிளர் ²தரமறை நவில நாடகம்
மடங்கலு மகமுமே வாழ்வி னோங்கிட
விடங்கிளர் விழியினுள் மீட்டு மீன்றனள். 292

- க0௬. ஆடின ரரம்பைய ரமுத வேழிசை
பாடினர் கின்னரர் துவைத்த பல்லியம்
வீடின ரரக்கரென் றுவக்கும் விம்மலால்
ஒடின ருலாவின ரும்பர் முற்றமே. 293
- க0௭. ஒடின ரரசன்மாட் டுவகை கூறிநின்
ரூடினர் சிலதிய ரந்த ணுளர்கள்
கூடினர் நாளொடுங் கோளு நின்றமை
நாடின ருலகினி னவையின் றென்றனர். 294
- க0௮. மாமுனி தன்னொடு மன்னர் மன்னவன்
ஏமுறு புனல்படஇ வித்தொ டின்பொருள்
தாமுற வழங்கிவெண் சங்க மார்ப்புறக்
கோமகார் திருமுகங் குறுக நோக்கினான். 295
- க0௯. இறைதவிர்ந் திடுகபார் யாண்டொ ரேழ்நிதி
நிறைதரு சாலைக ணீக்கி யாவையும்
முறைகெட வறியவர் முகந்து கொள்கென
அறைபறை யென்றன னரசர் கோமகன். 296
- கக0. படையொழிந் திடுகதம் பதியு ளேயினி
விடைபெறு குகமுடி வேந்தர் வேதியர்
நடையுறு நியமமு ¹நவையின் ருகுக
புடைகெழு விழாவொடு ²பொலிக வெங்கணும். 297
- கக௧. ஆலையம் புதுக்குக வந்த ணுளர்தஞ்
சாலையுஞ் சதுக்கமுஞ் சமைக்கச் சந்தியுங்
காலையு மருள்புரி கடவு ளோர்க்கணி
மாலையுந் தூபமும் ³வழங்கு கென்றனன். 298
- கக௨. என்புழி வள்ளுவர் யானை மீமிசை
வன்பறை யறைதர நகர மாந்தரும்
மின்பிறழ் துசப்பினார் தாமும் விம்மலால்
இன்பமென் றளப்பரு மளக்க ரெய்தினார். 299
- கக௩. ஆர்த்தனர் முறைமுறை யன்பி னாலுடல்
போர்த்தன புளகம்வேர் பொழிந்த நீணிதி

தூர்த்தன ரெதிரெதிர் சொல்லி னார்க்கெலாந்
தீர்த்தனென் றறிந்ததோ வவர்தஞ் ¹சிந்தையே.

300

ககசு. பண்ணையு மாயமுந் திரனும் பாங்கருங்
கண்ணகன் றிருநகர் களிப்புக் கைம்மிசூந்
தெண்ணையுங் களபமு மிழுது நானமுஞ்
சுண்ணமுந் தூவினா ளீதி தோறுமே.

301

வேறு

ககரு. இத்தகை மாநக ரீரறு நாளுஞ்
சித்தமு றுங்களி யோடுசி றந்தே
தத்தமை யொன்று முணர்ந்திலர் தாவின்
மெய்த்தவ னுமம் விதிப்ப மதிப்பான்.

302

ககசு. கராமலை யத்தளர் கைக்கரி யெய்த்தே
ஆராவணை யிற்றுகில் வோயென வந்நாள்
விராவி யளித்தருண் மெய்ப்பொரு ளுக்கே
இராம னெனப்பெய ரீந்தன னன்றே.

303

கக௭. கரதல முற்றொளிர் நெல்லி கடுப்ப
விரத மறைப்பொருண் மெய்ந்நெறி கண்ட
வரத னுனித்திட மற்றைய வொளியைப்
பரத னெனப்பெயர் பன்னின னன்றே.

304

ககஅ. உலக்குநர் வஞ்சக ரும்ப ருயர்ந்தார்
நிலக்கொடி யுந்துயர் நீத்தன ளிந்த
விலக்கரு மொய்ப்பின் விளங்கொளி நாமம்
இலக்குவ னென்ன விசைத்தன னன்றே.

305

கககூ. முத்துருக் கொண்டுசெம் முளரி யலர்ந்தால்
ஒத்திருக் கும்மெழி லுடையவிவ் வொளியால்
எத்திருக் குங்கெடு மென்பதை யெண்ணச்
சத்துருக் கன்னெனச் சாற்றின னுமம்.

306

கஉ௦. பொய்வழி யின்முனி புகறரு மறையால்
இவ்வழி பெயர்க ளிசைத்துழி யிறைவன்

கைவழி நிதிபொழி நதிகலை மறையோர்
மெய்வழி யுவரி நிறைத்தனன் மென்மேல்.

307

கஉக. காவியு மொளிதரு கமலமு மெனவே
ஓவிய வெழிலுடை யொருவனை யலதோர்
ஆவியு முடலமு மிலதென வருளின்
மேவின னுலகுடை வேந்தர்தம் வேந்தன்.

308

கஉஉ. அமிர்தகு குதலையொ டணிநடை பயிலாத்
திமிரம தறவரு தினகர னெனவுந்
தமரம துடன்வரு சதுமறை யெனவுங்
குமரர்க ணிலமகள் குறைவற வளர்நாள்.

309

கஉங. சவுளமொ பிபநய னமுமுறை தருகும்
றிவளவ தெனவொரு குறைபிறி திலவாய்
உவளரு மறையினொ டொழிவறு கலையுந்
தவழ்மதி புனையர னிகர்முனி தரவே.

310

கஉச. யானையு மிரதமு மிவுளியு முதலா
ஏனைய பிறவுமவ் வியல்பினி னடைகற்
றானுறு படைபல சிலையொடு பயிலா
வானவர் தனிமுதல் கிலையொடு வளர்நாள்.

311

கஉரு. அருமறை முனிவரு மமரரு மவனித்
1 திருவுமந் நகருறை செனமுந் மிடரோ
டிருவினை துணிதரு மிவரினி திவனின்
றொருபொழு தகல்கில முறையென வுறுவார்.

312

கஉசு. ஐயனு மிளவனு மணிலில் மகடன்
செய்தவ முடைமைக டெரிதர வனமு
மைதவழ் பொழில்களும் வாவிyu மருவி
நெய்குழ னுறுமிழை யெனநிலை திரிவார்.

313

கஉஎ. பரதனு மிளவனு மொருநொடி பகிரா
திரதமு மிவுளியு மிவரினு மறைநூல்
உரைதரு பொழுதினு மொழிகில ரெனையாள்
வரதனு மிளவனு மெனமரு வினரே.

314

கஉஅ. வீரனு மிளைஞரும் வெறிபொழில் களின்வாய்
ஈரமொ றைதரு முனிவர ரிடைபோய்ச்
சோர்பொழு தணிதரு துறைநக ரெதிராக்
கார்வர வலர்பயிர் பொருவுவர் கனியால்.

315

கஉக. ஏழைய ரனைவரு மிவர்தட முலைதோய்
கேழ்கிளர் மதுகையர் கிளைகளு மினையார்
வாழிய வெனவவர் மன்னுறு கடவுட்
டாழ்குவர் ¹கோசலை தசரத னெனவே.

316

கஉO. கடறரு முகிலொளிர் கமலம தலரா
வடவரை யுடன்வரு செயலென மறையுந்
தடவுத லறிவரு தனிமுத லவனும்
புடைவரு மிளவலு மெனநனி புகல்வார்.

317

கஉக. எதிர்வரு மவர்களை யெனையுடை யிறைவன்
முதிர்ந்தரு கருணையின் முகமல ரொளிர்
எதுவினை யிடரிலை யினிதுதும் மனையும்
மதிதரு குமாரும் வலியர்கொ லெனவே.

318

கஉஉ. அஃதைய நினையெம தரசென வுடையேம்
இஃதொரு பொருளல வெமதுயி ருடனேழ்
மகிதல முழுதையு முறுகவிம் மலரோன்
உகுபக ளளவென வுரைநனி புரிவார்.

319

வேறு

கஉங. இப்பரி சணிநக ருறையும் யாவரும்
மெய்ப்புகழ் புனைதர விளைய வீரர்கள்
தப்பற வடிநிழ றமுவி யேத்துற
முப்பரம் பொருளினு முதல்வன் வைகுறும்.

320

கஉச. அரசர்தம் பெருமக னகிலம் யாவையும்
விரசுறு தனிக்குடை விளங்க வென்றிசேர்
முரசொலி கறங்கிட முனிவ ரேத்துறக்
கரைசெய லரிதோர் களிப்பின் வைகுநாள்.

321

நீருவவதாரப் படலம் முற்றும்.

சு. கையடைப் படலம்

க. நனைவருங் கற்பக நாட்டு நன்னகர்

அனைவரு ¹மனைதர வயிர்க்குஞ் சிந்தையா

னினையவு மரியது விசம்பி னீண்டதோர்

புனைமணி மண்டபம் பொலிய மேயினான்.

322

உ. தூயமெல் லரியனைப் பொலிந்து தோன்றினான்

சேயிரு விசம்பிடைத் திரியுஞ் சாரணர்

நாயக னிவன்கொலென் றயிர்த்து நாட்டமோர்

ஆயிர மில்லையென் றைய நீங்கினார்.

323

ங. மடங்கல்போன் மொய்ம்பினான் முன்னர் மன்னுயிர்

அடங்கலு முலகும்வே றமைத்துத் தேவரோ

டிடங்கொணான் முகனையும் படைப்ப னீண்டெனத்

தொடங்கிய ²துனியுறு முனிவன் றோன்றினான்.

324

வேறு

ச. வந்துமுனி யெய்துதலு மார்பிலணி யாரம்

அந்தரத லத்திரவி யஞ்சவொளி விஞ்சக்

கந்தமல ரிற்கடவு டன்வரவு காணும்

இந்திரனெ னக்கடிதெ முந்தடிப ணிந்தான்.

325

ரு. பணிந்துமணி செற்றுபுகு யிற்றியவிர் பைம்பொன்

அணிந்ததவி சிட்டதின ருத்தியொ டிருத்தி

இணைந்தகம லச்சரண ருச்சனைசெய் தின்றே

துணிந்ததென் வினைத்தொடரெ னத்தொழுது சொல்லும்

326

சு. நிலஞ்செய்தவ மென்றுணரி னன்றுநெடி யோயென்

நலஞ்செய்வினை யுண்டெனினு மன்றுநகர் நீயான்

வலஞ்செய்தவ ணங்கவெளி வந்ததிது முந்தென்

குலஞ்செய்தவ மென்றினிது கூறமுனி கூறும்.

327

வேறு

எ. என்னைய முனிவர்களு மிமையவரு மிடையுறென்

றுடைய ரானாற்

பன்னகமு நகுவெள்ளிப் பனிவரையும் பாற்கடலும்

பதும பீடத்

(பிரதி) 1 மனிதரு மயிர்க்குஞ். 2 நனியுறு.

தன்னகருங் கற்பகநாட் டணிநகரு மணிமாட
வயோத்தி யென்னும்
பொன்னகரு மல்லாது புகலுண்டோ விகல்கடந்த
புலவு வேலோய்.

328

அ. இன்றளிர்க்கற் பகநறுந்தே னிடைதுளிக்கு நிழலிருக்கை
யிழந்து போந்து
நின்றளிக்குந் தனிக்குடையி னிழலொதுங்கிக் குறையிரந்து
நிற்ப நோக்கிக்
குன்றளிக்குங் குலமணித்தோட் சம்பரனைக் குலத்தோடுந்
தொலைத்து நீகொண்
டன்றளித்த வரசன்றோ புரந்தரனின் ருள்கின்ற
தரச வென்றான்.

329

க. உரைசெய்த வளவையிற்றான் முகநோக்கி யுள்ளத்து
ளொருவ ராலுங்
கரைசெய்தற் கரியதொரு பேருவகைக் கடல்பெருகக்
கரங்கள் கூப்பி
அரைசெய்தி யிருந்தபய னெய்தினன்மற் றினிச்செய்வ
தருளு கென்று
முரைசெய்து கடைத்தலையான் முன்மொழியப் பின்மொழியு
முனிவ னுங்கே.

330

க0. தருவனத்துள் யானியற்றுந் தவவேள்விக் கிடையூறாய்த்
தவஞ்செய் வோரை
வெருவாச்சென் றடைகாம வெகுளியென நிருதரிடை
விலக்கா வண்ணஞ்
செருமுகத்துக் காத்தியென நின்சிறுவ ரனைவரினுங்
கரிய செம்மல்
ஒருவனைத்தந் திடுதியென வுயிரிரக்குங் கொடுங்கூற்றி
னுளையச் சொன்னான்.

331

கக. எண்ணிலா வருங்குணத்தா னியம்பியசொன் மருமத்து
ளெறிவேல் பாய்ந்த
புண்ணுலாம் பெரும்புழையிற் கனனுழைந்தா லெனச்செவியிற்
புகுத லோடும்

உண்ணிலா வியதுயரம் பிடித்துந்த வாருயிர்நின்
 றாச லாடக்
 கண்ணிலான் பெற்றிழந்தா ¹னெனவுழந்தான் கடுந்துயரங்
 கால வேலோன்.

332

கஉ. தொடையூற்றுந் தேன் றுளிக்கு நறுந்தாரா நொருவண்ணர்
 துயர நீங்கிப்
 படையூற்ற மிலன்சிறிய னிவன்பெரியோய் பணியிதுவேற்
 பணிநீர்க் கங்கை
 புடையூற்றுஞ் சடையானும் புரந்தரனும் நான்முகனும்
 புகுந்து செய்யும்
 இடையூற்றுக் கிடையூறு யான்காப்பன் பெருவேள்விக்
 கெழுக வென்றான்.

333

கங. என் றனனென் றலுமுனிவோ டெதிர்த்தனபண் டடைந்தமுனி
 யிறுதிக் காலம்
 ஆன்றெனவா மெனவிமையோ ரயிர்த்தனர்மேல் வெயில்கரந்த
²தங்கு மிங்கும்
 நின் றனவுந் திரிந்தனமே னிவந்தகொழுங் கடைப்புருவ
 நெற்றி முற்றச்
 சென் றனவந் தனநகையுஞ் சிவந்தனகண் ணிருண்டனபோய்த்
 திசைக ளெல்லாம்.

334

வேறு

கச. கறுத்த மாமுனி கருத்தை யுன்னிநீ
 பொறுத்தி யென்றவற் புகன்று நின்மகற்
 குறுத்த ³லாகலா வுறுதி யெய்துநாள்
 மறுத்தி யோவென வசிட்டன் கூறுவான்.

335

கரு. பெய்யு மாரியாற் பெருகு வெள்ளம்போய்
 மொய்கொள் வேலைமேன் முடுகு மாறுபோல்
 ஐய நின்மகற் களவில் விஞ்சைவந்
 தெய்து ⁴காலமின் நெதிர்த்த தென்னவே.

336

கசு. குருவின் வாசகங் கொண்டு கொற்றவன்
 திருவின் கேள்வனைக் கொணர்மின் சென்றென
 வருக வென்றன ரென்ன லோடும்வந்
 தருகு சார்ந்தன னறிவி னும்பரான்.

337

(பிரதி) 1 நெனவுமுன்றான். 2 வங்கு. 3 லாதலா லுறுதி. 4 காலம்வந்
 தெதிர்த்த.

- கௌ. வந்த நம்பியைத் தம்பி தன்னொடம்
முந்தை நான்மறை முனிக்குக் காட்டிநற்
றந்தை நீதனித் தாயு ¹நீயிவர்க்
கெந்தை தந்தன னியைந்த செய்கென்றான். 338
- கஅ. கொடுத்த மைந்தரைக் கொண்டு சிந்தைவந்
தெடுத்த சீற்றம்விட் டினிது வாழ்த்திமேல்
அடுத்த வேள்விபோய் முடிப்ப தாமென
நடத்தன் மேயினு னவைக்க ணீங்கினான். 339
- கக. வென்றி வாள்புடை விசித்து ²மெய்ம்மைபோல்
என்றுந் தேய்வுறுத் தூணி யார்த்திரு
குன்றம் போன்றுள தோளிற் கொற்றவில்
ஒன்றுந் தாங்கினு னுலகந் தாங்கினான். 340
- உ௦. அன்ன தம்பியுந் தானு மையன்பின்
மன்ன னின்னுயிர் வழிக்கொண் டாலெனச்
சொன்ன மாதவற் றொடர்ந்து சரையபோற்
பொன்னின் மாநகர்ப் புரிசை நீங்கினார். 341
- உக. வரங்கண் மாசறத் தவஞ்செய் வார்கள்வாழ்
புரங்க ணைரலா நகரி னீங்கிப்போய்
அரங்கி னுடுவார் சிலம்பி னன்னநின்
நிரங்கு வார்புனற் சரயு வெய்தினார். 342
- உஉ. தாழு மாமழை தவழு நெற்றியாற்
சூழி யானையிற் றேன்று மால்வரைப்
பாழி மாமுகட் டேச்சிப் பச்சைமா
ஏழு மேறப்போ யாறு மேறினார். 343
- உங. கரும்பு கால்பொரக் கழுகின் வார்ந்ததேன்
வரம்பின் மீதிடு மருத வேலிவாய்
அரும்பு கொங்கையா ரம்மெ லோதிபோற்
சுரும்பு வாழ்வதோர் சோலை வைகினார். 344
- உச. தேவு மாதவற் றொழுது தேவர்தம்
நாவு ளாகுதி நயக்கும் வேள்விவாய்த்
தாவு மாபுகை தவழுஞ் சோலைகண்
டியாவ தீதென்று னெவர்க்கு மேனின்றான். 345

கையடைப்படலம் முற்றும்.

எ. தாடகைவதைப் படலம்

க. திங்கண்மே வஞ்சடைத் தேவன்மேன் மாரவேள்
¹இங்குநின் றெய்யவும் மெரிதருந் துதல்விழிப்
 பொங்குகோ பஞ்சுடப் பூனேவீ யன்னதன்
 அங்கம்வெந் தன்றுதொட் டநங்கனே யாயினான். 346

உ. வாரணத் துரிவையான் மதனனைச் சினவுநான்
 ஈரமற் றங்கமிங் குகுதலா லீவணெலாம்
 ஆரணத் துறையுளா யங்கநா டிதுவுமக்
 காரணக் குறியுடைக் காமனஞ்ச் சிரமமே. 347

ங. பற்றவா வேரொடும் பசையிறப் பிறவிபோய்
 முற்றவா லுணர்வுமேன் முடுகினு ரறிவுசென்
 றுற்றவா னவனிருந் தியோகுசெய் தன்னெனிற்
 சொற்றவா மளவதோ மற்றிதன் றாய்மையே. 348

ச. என்றவர் தணனியம் பலும்னியர் தவ்வயிற்
 சென்றுவர் தெதிரெழுஞ் செந்நெறிச் செல்வரோ
 டன்றுறைந் தலர்கதிர்ப் பருதிமண் டலமகன்
 குன்றின்வந் தணையவோர் சுசுரந் குறுகினார். 349

ரு. பருதிவா னவனிலம் பசையறப் பருகுவான்
 விருதுமேற் ²கொண்டிலாம் வேனிலே யல்லதோர்
³இருதுவே நின்மையா லெரிமுதற் கடவுளுங்
 கருதினவே முள்ளமுங் காணின்வே நயனமும். 350

சு. படியின்மேல் வெம்மையைப் பகரினும் பகருநா
 முடியவே முடியுமு டிருளும்வான் முகடும்வேம்
 விடியுமேல் வெயிலும்வே மழையும்வே மின்னினை
 டியும்வே மென்னின்வே நியாவைவே வாதவே. 351

எ. விஞ்சுவான் மழையின்மே லம்பும்வே லும்படச்
 செஞ்செவே செருமுகத் தன்றியே திறனிலா
 வஞ்சர்தீ வினைகளான் மானமா மணியிழந்
 தஞ்சினார் நெஞ்சபோ லென்றுமா றுதரோ. 352

அ. ¹பேய்பிளந் தொக்கநின் றுலர்பெருங் கள்ளியின்
 றுய்பிளந் துக்ககா ²ரகில்களுந் தழையிலா
 வேய்பிளந் துக்கவெண் டரளமும் விடவரா
 வாய்பிளந் துக்கசெம் மணியுமே வனமெலாம்.

353

கூ. பாருமோ டாதுநீ டாதெனும் பாலதே
 சூருமோ டாதுகூ டாததோர் சூரியன்
 றேருமோ டாதுமெய் தேரினோர் மூரிவெங்
 காருமோ டாதுநீள் காலுமோ டாதரோ.

354

க0. கண்கிழித் துமிழ்விடக் கனலரா வரசுகார்
 விண்கிழித் தொளிருமின் னனையபன் மணிவெயில்
 மண்கிழித் திடவெழுஞ் சுடர்கண்மண் மகளுடற்
 புண்கிழித் திடவெழுங் குருதியே போலுமே.

355

வேறு

கக. புழுங்குவெம் பசியொடு புரளும் போரரா
 விழுங்கவந் தெழுந்தெதிர் விரித்த வாயின்வாய்
 முழங்குவெங் கரிபுக முடுகி மீமிசை
³வழங்குவெங் கதிர்சுட மறைவு தேடியே.

356

கஉ. ஏகவெங் கனலர சிருந்த காட்டிடைக்
 காகமுங் கரிகளுங் கரிந்து சாம்பின
 மாகவெங் கனலெனும் வடவைத் தீச்சுட
 மேகமுங் கரிந்திடை விழுந்த போலுமே.

357

கங. கானகத் தியங்கிய கழுதின் றேர்க்குலந்
 தானகங் கரிதலிற் றலைக்கொண் டோடிப்போய்
 மேனிமிர்ந் தெழுந்திடின் விசம்பு வேமெனா
 வானவர்க் கிரங்குநீர் வளைத்த ⁴தொத்ததே.

358

கச. ஏய்ந்தவக் கனலிடை யெழுந்த கானற்றேர்
 காய்ந்தநற் கடுவனங் காக்கும் வேனிலின்
 வேந்தனுக் கரசுவீற் றிருக்கச் செய்ததோர்
 பாய்ந்தபொற் காலுடைப் பளிக்குப் பிடமே.

359

கரு. தாவரு மிருவினை செற்றுத் தள்ளரு
 மூவகை யரணமுங் கடிந்து முத்தியிற்

(பிரதி) 1 காய்பிளந் துக்கநின். 2 ரகிலுமோ. 3 வழங்குவெங்.

4 தொத்தவே.

போவது புரிபவர் மனமும் பொன்விலைப்
பாவையர் மனமும்போற் பசையு மற்றதே.

360

கசு. பொரிபரற் படுநிலம் பொரிந்து கீழுற
விரிதலிற் பெருவழி விளங்கித் தோன்றலால்
அரிமணிப் பணத்தா வரச னாட்டினும்
எரிகதிர்க் கினிதுபுக் கியங்க லாயதே.

361

கள. எரிந்தெழு கொடுஞ்சுர மிணைய தெய்தலும்
அருந்தவ னிவர்பெரி தளவி னுற்றலைப்
பொருந்தின ராயினும் பூவின் மெல்லியர்
வருந்துவர் சிறிதென மனத்தி னோக்கினான்.

362

கஅ. நோக்கினன் வாண்முக நோக்க நோக்குடைக்
கோக்கும ரருமடி குறுக நான்முகன்
ஆக்கிய விஞ்சைக ளிரண்டு மவ்வயின்
ஊக்கின னவையவ ருள்ளத் துள்ளினார்.

363

கசு. உள்ளிய காலையி னூழித் தீயினை
எள்ளுறு கொழுங்கன லெஞ்சும் வெஞ்சுரம்
தெள்ளுதண் புனலிடைச் சேற லொத்தது
வள்ள னு முனிவனை வணங்கிச் சொல்லுவான்.

364

உ௦. சுழிபடு கங்கையத் தொங்கன் மோலியான்
விழிபட வெந்ததோ வேறு தானுண்டோ
பழிபடா மன்னவன் பரித்த நாட்டிடை
அழிவதென் காரண மறிஞ கூறென்றான்.

365

உக. என்றலு மிராமனை நோக்கி யின்னுயிர்
கொன்றுழல் வாழ்க்கையள் கூற்றின் ரோற்றத்தள்
அன்றியு மையிரு நூறு மையன்மா
ஒன்றிய வலியின னுறுதி கேளெனா.

366

உஉ. இயக்கர்தங் குலத்துளா னுலக மெங்கனும்
வியக்குறு மொய்ம்பினு னெரியின் வெம்மையான்
மயக்கில்சற் சரனெனும் வலத்தி னுனருள்
துயக்கிலன் சுகேதுவென் றுளனொர் தூய்மையான்.

367

உஊ. அன்னவன் மகவிலா தயருஞ் சிந்தையான்
மன்னெடுந் தாமரை மலரின் வைகிய

நன்னெடு முதல்வனை வழுத்தி நற்றவம்
பன்னெடும் பகலெலாம் பயந்த பான்மையான்.

368

உச. முந்தின னருமறைக் கிழவன் முற்றினின்
சிந்தனை யென்னெனச் சிறுவ ரின்மையான்
நொந்தன னருள்கென நுணங்கு கேள்வியாய்
மைந்தர்க ளிலையொரு மகளுண் டாமென்றான்.

369

உரு. பூமட மயிலினைப் பொருவும் பொற்பொடும்
ஏழுறு மதமலை யீரைஞ் னூறுடைத்
தாழுறு வலியொடுந் தநய டோன்றுநீ
போவென மலரயன் புகன்று போயினான்.

370

உசு. ஆயவ னருள்வழி யலர்ந்த தாமரைச்
சேயவ ளெனவளர் செவ்வி கண்டிவட்
காயவர் யாவரென் றாய்ந்து தன்கிளை
நாயகன் ¹சுந்தனென் பவற்கு நல்கினான்.

371

உஎ. காமனு மிரதியுங் கலந்த காட்சியீ
தாமென வியக்கனு மணங்க னானும்வே
றியாமமும் பகலுமோ ரீறின் நென்னலாற்
றழுறு பெருங்களிச் சலதி மூழ்கினார்.

372

உஅ. பற்பல நாட்செலீஇப் பதுமை போலொளிர்
பொற்பினுள் வயிற்றிடைப் புவன மேங்கிட
வெற்பணி புயத்துமா ரீசன் வென்றிசேர்
மற்பெருஞ் சுவாகுவும் வந்து தோன்றினார்.

373

உசு. மாயையும் வஞ்சமும் வரம்பி லாற்றலுந்
தாயினும் பழகினார் தமக்குந் தேர்வொண
தாயவர் வளர்வுழீஇ யவரை யீன்றவக்
காய்சினத் தியக்கனுங் களிப்பின் மேன்மையான்.

374

ந0. தீதுறு மவுணர்க டமை தீர்தர
மோதுறு கடலெலா மொருகை மொண்டிடு
மாதவ னுறையிட மதனின் வந்துநீள்
பாதவ மனைத்தையும் பறித்து வீசினான்.

375

நக. விழைவுறு மாதவம் வெல்கி னோர்விரும்
புழைகலை யிரலையை யுயிருண் டோங்கிய
வழையொடு மரனெலா மடிப்ப மாதவன்
தழலெழ விழித்தனன் சாம்ப ராயினான். 376

நஉ. மற்றவன் விளிந்தமை மைந்தர் தம்மொடும்
பொற்றொடி கேட்டுவெங் கனலிற் பொங்குற
முற்றற முடிக்குவன் முனிபை யென்றெழா
நற்றவ னுறைவிட மதனை நண்ணினான். 377

நங. இடியொடு மடங்கலும் வளியு மேங்கிடக்
கடிகெட வமர்கள் கதிரு முட்கிடத்
தடியுடை முகிற்குலஞ் சலிப்ப வண்டமும்
வெடிபட வதிர்த்தெதிர் விளித்து மண்டவே. 378

நச. தமிழெனு மளக்கருஞ் சலதி தந்தவன்
உமிழ்கனல் விழிவழி யொழுக வுங்கரித்
தழிவன செய்தலா லரக்க ராகியே
இழிகென வுரைத்தன னசனி யெஞ்சவே. 379

நரு. வெருக்கொள வுலகையும் விண்ணு னோரையும்
முருக்கியெவ் வுயிருமுண் டுழலு மூர்க்கராம்
அரக்கர்க ளாயினு ரக்க ணத்தினில்
உருக்கிய செம்பென வுமிழ்கட் டயினார். 380

நசு. ஆங்கவன் வெகுளியு மறைந்த சாபமும்
தாங்கின ரெதிர்செயுந் தருக்கி லாமையான்
நீங்கினர் சுமாலியை நெருங்கி நிற்குநாம்
ஒங்கிய புதல்வரென் றுறவு கூறியே. 381

நஎ. அவனெடும் பாதலத் தனைக நாட்செலீஇத்
தவனுறு தசமுகன் றனக்கு மாதலர்
இவரெனப் புடைத்தழித் துலக மெங்கணும்
பவனனிற் றிரிருநர் பதகி மைந்தர்கள். 382

நஅ. மிகுந்திறன் மைந்தரை வெறிது நீங்குறத்
தகுந்தொழின் முனிவரன் சலத்தை யுள்ளியே
வகுந்துவின் வசவரி வதிந்த திவ்வனம்
புகுந்தன ளுழலெனப் புழுங்கு நெஞ்சினான். 383

நகூ. மண்ணுருத் தெடுப்பினுங் கடலை வாரினும்
விண்ணுருத் திடிப்பினும் வேண்டிற் செய்கிற்பாள்
எண்ணுருத் தெரிவரும் பாவ மீண்டியோர்
பெண்ணுருக் கொண்டெனத் திரியும் பெற்றியாள். 384

ச0. பெருவரை யிரண்டொடும் பிறந்த நஞ்சொடும்
உருமுறழ் முழக்கொடு மூழித் தீயொடும்
இருபிறை செறித்தெழுங் கடலுண் டாமெனில்
வெருவருந் தோற்றத்தண் மேனி மானுமே. 385

சக. சூடக வரவுறழ் சூலக் கையினுள்
காடுறு வாழ்க்கையள் கண்ணிற் காண்பரேல்
ஆடவர் பெண்மையை யவாவுந் தோளினுய்
தாடகை யென்பதச் சழக்கி நாமமே. 386

சஉ. உளப்பரும் பிணிப்புற வுலோப மொன்றுமே
அளப்பருங் குணங்களை யழிக்கு மாறுபோல்
கிளப்பருங் கொடுமைய வரக்கி கேடிலா
வளப்பரு மருதவைப் பதனை மாற்றினுள். 387

வேறு.

சங. இலங்கையா சன்பணிய மைந்தொரிடை யூற
விலங்கல்வலி கொண்டெனது வேள்விரலி கின்றாள்
அலங்கன்முகி லேயிவளிவ் வங்கநில மெங்கும்
குலங்களொ டடங்கநனி கொன்றுதிரி கின்றாள். 388

சச. முன்னுல களித்துமுறை வின்றவுயி ரெல்லாம்
தன்னுணவெ னக்கருது தன்மையவண் மைந்த
என்னினி யுணர்த்துவ தினிச்சிறிது நாளின்
மன்னுயி ரனைத்தையும் வயிற்றினிடு மென்றான். 389

சரு. அங்கிறைவ னிப்பரி சரைப்பவது கேளா
கொங்குறை நறைக்குல மலர்ச்செனி குலுக்கா
எங்குறைவ தித்தொழி லியற்றுபவ ளென்றான்
சங்குறை கரத்தொரு தனிச்சிலை தரித்தான். 390

சக. கைவரை யெனத்தகைய காளையுரை கேளா
ஐவரை யகத்திடை யடைத்தமுனி யைய
இவ்வரை யிருப்பதவ ளென்பதனின் முன்போர்
மைவரை நெருப்பெரிய வந்ததென வந்தாள். 391

- சௌ. சிலம்புகள் சிலம்பிடை செறித்தகழ லோடு
நிலம்புக மிதித்திட நெளித்தகுழி வேலைச்
சலம்புக வனற்றறுக ணந்தகனு மஞ்சிப்
பிலம்புக நிலக்கிரிகள் பின்றொடர வந்தாள். 392
- சஅ. இறைக்கடை துடித்தபுரு வத்தளையி நென்னும்
பிறைக்கடை பிறக்கிட மடித்தபில வாயாள்
கறைக்கடை யரக்கிவட வைக்கனலி ரண்டாய்
நிறைக்கடன் முளைத்தென நெருப்பெழ விழித்தாள். 393
- சக. கடங்கலும் கருங்கன்று கையொடுகை தெற்றி
வடங்கனி னுடங்குமுலை யாண்மறுகி வாறோர்
இடங்களு நெடுந்திசையு மேழுலகும் யாவும்
அடங்கலு நடுங்கவுரு மஞ்சநனி யார்த்தாள். 394
- ரு0. ஆர்த்தவரை நோக்கிகை செய்தெவரு மஞ்சக்
கூர்த்ததுதி முத்தலை யயிற்கொடிய கூற்றைப்
பார்த்தெயிறு தின்றுபகு வாய்முழை திறந்தோர்
வார்த்தையுரை செய்தனள் மலைக்குவமை யன்னாள். 395
- ருக. கடக்கரும் வலத்தெனது காவலிதில் யாரும்
கெடக்கரிச றுத்தன னினிச்சுவை கிடக்கும்
விடக்கரிதெ னக்கருதி யோவிதியி னாலோ
படக்கருதி யோபகர்மின் வந்தபரி சென்றாள். 396
- ருஉ. மேகமவை யிற்றுக விளித்தனள் புழுங்கா
மாகவரை யற்றுக வுதைத்தனன் மதித்திண்
பாகமெனு முற்றெயி றதுக்கியயில் பற்றா
ஆகமுற வுற்றெறிவ னென்றெறி ராழன்றாள். 397
- ருங. அண்ணன்முனி வற்கது கருத்தெனினு மாவி
உண்ணென வடிக்களை தொடுக்கில னுயிர்க்கே
துண்ணெனும் விளைத்தொழி ரொடங்கியுள னேனும்
பெண்ணென மனத்திறை பெருந்தகை நினைந்தான். 398
- வேறு.
- ருச. வெறிந்த செம்மயிர் வெள்ளையிற் றுடனை
எறிந்து கொல்வெனென் றேற்கவும் பார்க்கிலரச்
செறிந்த தாராவன் சிந்தைக் கருத்தெலாம்
அறிந்த நான்மறை யந்தணன் கூறுவான். 399

௩௩. தீதென் றுள்ளவை யாவையுஞ் செய்தெமைக்
கோதென் றுண்டில ளித்தனை யேகுறை
யாதென் றெண்ணுவ திக்கொடி யாளையும்
மாதென் றெண்ணுவ தோமணிப் பூணினாய். 400
௩௪. நாண்மை யேயுடை ¹யார்ப்பிழைத் தால்நகை
வாண்மை யேயுடை வன்றிற லாடவர்
தோண்மை யேயிவள் பேர்சொலத் தோற்குமால்
ஆண்மை யென்னுமி தார்வசத் தாகுமே. 401
௩௫. இந்தி ரன்னிடைந் தானுடைந் தோடினார்
தந்தி ரம்படத் தானவர் வானவர்
மந்த ரம்மிவ டோளெனின் மைந்தரோ
டந்த ரம்மினி யாதுகொ லாண்மையே. 402
௩௬. கறங்க டற்றிகி ரிப்படி காத்தவர்
பிறங்க டைப்பெரி யோய்பெரி யோரொடும்
மறங்கொ டித்தரை மன்னுயிர் மாய்த்துநல்
லறங்கெ டித்தவட் காண்மையும் வேண்டுகோ. 403
௩௭. சாற்று நாளற்ற தெண்ணித் தருமம்பார்த்
தேற்றும் விண்ணென்ப தல்ல திவளைப்போல்
நாற்றங் கேட்டலுந் தின்ன நயப்பதோர்
கூற்றுண் டோசொலாய் கூற்றுறழ் வேலினோய். 404
௩௮. மன்னும் பல்லுயிர் வாரித்தன் வாய்ப்பெய்து
தின்னும் தன்மையெத் தீமைப தோவையா
பின்னுந் தாழ்குழற் பேதைமைப் பெண்ணிவள்
என்னுந் தன்மை யிருமையின் பாலதோ. 405
௩௯. ஈறி னல்லறம் பார்த்திசைத் தேனிவட்
சீறி நின்றிது செபுகின் றேனலேன்
ஆறி நின்ற தருளன் றரக்கியைக்
கோறி யென்றன னன்னெறி கூறினான். 406
௪௦. ஐய னங்கது கேட்டற னல்லவும்
எய்தி னாலது செய்கவென் றேவினால்
மெய்ய நின்னுரை வேத மெனக்கொடு
செய்கை யன்றோ வறஞ்செயு மாறென்றான். 407

சுந. கங்கைத் தீம்புன னுடன் கருத்தெலா
மங்கைத் தீயனை யாளும் மனக்கொளர்ச்
செங்கைச் சூலவெந் தீயையத் தீயவள்
வெங்கட் டியொடு மேற்செல வீசிணள். 408

சுச. புதிய கூற்றனை யாள்புகைந் தேவிய
கதிர்கொள் வேலெனுங் காலவெந் தீமுனி
விதியை மேற்கொண்டு நின்றவன் மேலுவா
மதியின் மேல்வருங் கோளென வந்ததே. 409

சுரு. மாலு மக்கணம் வாளியைத் தொட்டதும்
கோல விற்கால் குனித்ததுங் கண்டிலர்
கால னைப்பறித் தக்கடி யாள்விட்ட
சூல மிற்றதின் துண்டங்கள் கண்டனர். 410

சுசு. அல்லின் மாரி யணைய நிறத்தவள்
சொல்லின் மாத்திரை யிற்கட னூர்ப்பதோர்
கல்லின் மாரியைக் கைவகுத் தாளது
வில்லின் மாரியின் வீரன் விலக்கினான். 411

வேறு.

சுள. சொல்லொக்குங் கடிய வேகச் சுசேரங் கரிய செம்மல்
மல்லொக்கு நிறத்தி னுண்மேல் விடுதலும் வயிரக் குன்றக்
கல்லொக்கு நெஞ்சிற் றங்கா தப்புறங் கழன்று கல்லாப்
புல்லர்க்கு நல்லோர் சொன்ன மறையெனப் போயிற் றன்றே.

சுஅ. பொன்னெடுங் குன்ற மன்னன் புகர்முகப் பகழி யென்னும்
மன்னெடுங் கால வன்காற் றடித்தலு மிடித்து வானிற்
கன்னெடு மாரி பெய்யக் கடையுதத் தெழுந்த மேகம்
மின்னெடு மசனி யோடும் வீழ்வதே போல வீழ்ந்தாள். 413

சுசு. பொடியுடைக் கான மெங்குங் குருதிரீர் பொங்கி வீழ்த்
தடியுடை யெயிற்றுப் பேழ்வாய்த் தாடகை தலைக டோறும்
முடியுடை யரக்கற் கந்நாண் முந்தியுற் பாத மாகிப்
படியிடை யிற்று வீழ்ந்த வெற்றியம் பதாகை யொத்தாள். 414

எஓ. தான்றிரிற் தாழி யாகத் தாடகை கடின மார்பத்
தூன்றிய பகழி வாயு டொழுகிய குருதி வெள்ளம்
ஆன்றபே ருலக மெங்கு மாயின தந்தி மாலைத்
தோன்றிய செக்கர் வான்ந் தொடக்கற்று வீழ்ந்த தொத்த. 415

- எக. வாசநாண் மலரோ னன்ன மாமுனி பணிம ருத
காசலாங் கனகப் பைம்பூட் காருத்தன் கன்னிப் போரில்
கூசவா ளரக்கர் தங்கள் குலத்துயிர் குடிப்ப வஞ்சி
ஆசையா லுழலுங் கூற்றஞ் சவைசிறி தறிந்த தன்றே. 416
- எஉ. யாமுமெம் மிருக்கை பெற்றோ முனக்கிடை யூறு மில்லை
கோமகற் கினிநீ தெய்வப் படைக்கலங் கொடுத்தி யென்று
மாமுனிக் குரைத்துப் பின்னர் விற்கொண்ட மழைய னுன்மேற்
பூமழை பொழிந்து வாழ்த்தி விண்ணவர் போயி னாரே. 417
- தாடகைவதைப்படலம் முற்றும்.

அ. கவுசிகையாற்றுப் படலம்.

- க. விண்ணவர் போய பின்றை விரிந்தபூ மழையி னாலே
தண்ணெனுங் கான நீங்கித் தாங்கருந் தவத்தின் மிக்கோன்
மண்ணுளோர்வறுமைநோய்க்கு மருந்தெனுஞ் சடையன் வெண்ணெய்
அண்ணறன் சொல்லே யன்ன படைக்கல மருளி னானே. 418
- உ. ஆறிய வறிவன் கூறி யளித்தலு மண்ண றன்பால்
ஊறிய வுவுகை யோடு மும்பர்தம் படைக ளெல்லாம்
தேறிய மனத்தான் செய்த நல்வினை யுதவி செய்வான்
மாறிய பிறப்புத் தேடி வருவபோல் வந்த தன்றே. 419
- ங. மேவினம் பிரித லாற்றேம் வீரநீ விதியி னெம்மை
ஏவின செய்து நிற்று மினையவன் போல வென்று
தேவர்தம் படைகள் செப்பச் செய்வதென் றவனு நேரப்
பூவைபோ னிறத்தி னுற்குப் புறத்தொழில் புரிந்த வன்றே. 420
- ச. இனையன நிகழ்ந்த பின்னர்க் காவத மிரண்டு சென்றார்
அனையவர் காண வாண்டோ ரகனதி யணுகித் தோன்ற
முனைவவீ தியாவ தென்று முன்னவன் மொழியப் பின்னர்
வினையற நோற்று நின்ற மேலவன் விளம்ப லுற்றான். 421
- ரு. மாணச மடுவிற றோன்றி வருதலாற் சரயு வென்றே
மேன்முறை யமரர் போற்றும் விழுந்தி யிதனி னோடும்
ஆனகோ மதிவந் தெய்து மரவம தென்ன வப்பாற்
போனபின் பவங்க டுர்க்கும் புனிதநீர் நதியை யுற்றார். 422

சு. சுரர்தொழு திறைஞ்சற் கொத்த தூநதி யாவ தென்று
வரமுனி தன்னை யண்ணல் வினவுற மலருள் வையும்
பிரமனன் றளிக்க வென்றிப் பெருந்தகைக் குசனென் றோதும்
அரசர்கோ னளித்த மைந்த ரருமறை யனைய நால்வர். 423

எ. குசன்குச நாபன் கோதில் குணத்தின தூர்த்தன் கொற்றத்
திசைகெழு வசுவென் றோது மவர்பெய ரிவர்க டம்முட்
குசன்கவு சாம்பி நாபன் குளிர்மகோ தயம தூர்த்தன்
வசையிறன் மவன மற்றை வசுகிரி விரசம் வாழ்ந்தார். 424

அ. அவர்களிற் குசநா பற்கே யையிரு பத்தி னஞ்சொல்
துவரிதழ்த் தெரிவை நல்லார் தோன்றினர் வளரு நாளில்
இவர்பொழிற் றலைக்க ணுபத் தெய்துழி வாயு வெய்திக்
கவர்மனத் தினனா யந்தக் கன்னியர் தம்மை நோக்கி 425

க. கொடித்தனிமகரங் கொண்டான் குளிசிலைச் சரத்தானெந்தேன்
வடித்தபூங் குழலீ ரென்னை மணத்திரென் றுரைப்ப வெந்தை
அடித்தலத் துரைத்து ரீரோ டளித்திடி னனைது மென்றார்
ஒடித்தனன் வெரிநை வீழ்ந்தா ரொளிவளை யார்க ளெல்லாம்.

க0. சமிரண னகன்ற தற்பின் தையலார் தவழ்ந்து சென்றே
அமிர்துரு குதலை மாழ்கி யாசன்மாட் டரைப்ப வன்னான்
நிமிர்குழன் மாதர்த் தேற்றி நிறைதவன் குளி நல்கும்
திமிரறு பிரம தத்தற் களித்தனன் றிருவ னுரை. 427

கக. அவன்மலர்க் கைக டண்டக் கூனிமிர்ந் தழகு வாய்த்தார்
புவனமுற் றுடைய கோவும் புதல்வரில் லாமை வேள்வி
தவனனிற் புரித லோடுந் தகவுறத் தழலி னுப்பண்
கவனவே கத்தின் மிக்க காதிவந் துதயஞ் செய்தான். 428

கஉ. அன்னவன் றனக்கு வேந்த னரசொடு முடியு மீந்து
பொன்னக ரடைந்த பின்னர்ப் புகழ்க்கவு சாம்பி வாழும்
மன்னவன் காதிக் கியானுங் கவுசிகை யென்னு மாதா
முன்னர்வந் துதிப்ப வந்த முடியுடை வேந்தர் வேந்தன். 429

(பிரதி) எ. குசன்குச நாபன் கோதில் குணத்தவ தூர்த்தன் கொற்றத்
திசைகெழு வசுவென் றோது மிவர்பெய ரிவர்க டம்முட்
குசன்கிரி விரச நாபன் கொள்கவு சாம்பி மன்னன்
இசைகெழு மாண்பின் வந்த வசுபதி வசுவைக் கேய்ந்த.

கந. பிருகுவின் மதலை யாய பெருந்தகை பிதாவு மொவ்வா
இருகனென் பவற்கு மாதை யீந்தன னவளு மந்த
அருமறை யவனுஞ் சின்ன ளறம்பொரு ளின்ப முற்றி
விரிமலர்த் தவிசோன் றன்பால் விழுத்தவம் புரிந்து மீண்டான்.

கச. காதலன் சேணி னீங்கக் கவுசிகை தரிக்க லாற்றான்
மீதுறப் படர லுற்றான் விழுநதி வடிவ மாகி
மாதவர்க் கரச நோக்கி மாநிலத் துறுக ணீக்கிப்
போதுக நதியா யென்னுப் பூமக னுலகு புக்கான். 431

கரு. எம்முன ணங்கை யிந்த விருநதி யாயி னுளென்
றம்முனி புகலக் கேளா வதிசய மிகவுந் தோன்றச்
செம்மலு மினைய கோவுந் சிறிதிடந் தீர்ந்த பின்னர்
மைம்மலி பொழில்பா தென்ன மாதவன் கூற லுற்றான். 432
கவுசிகையாற்றுப்படலம் முற்றும்.

க. மாவலியரணப் படலம்¹

க. தங்கனா யகரிற் றெய்வந் தவம்பிறி தில்லை யென்னும்
மங்கைமார் சிந்தை போலத் தூயது மற்றுங் கேளாய்
எங்கனான் மறைக்குந் தேவ ரறிவிற்கும் பிறர்க்கு மெட்டாச்
செங்கண்மா லிருந்து மேனாட் செய்தவஞ் செய்த தன்றே. 433

உ. பாரின்பால் விசம்பின் பாலும் பற்றறப் படிப்ப தன்னுன்
பேரென்பா னவன்செய்² மாயப் பெரும்பிணக் கார தோர்வார்
ஆரென்பா னமல மூர்த்தி கருதிய தறித நேற்றும்
ஈரைம்பா³ னாழி கால மிருந்தவ மியற்றி விட்டான். 434

வேறு.

ங. ஆனவ னிங்குறை கின்றவந் நாள்வாய்
ஊனமின் ஞால மொடுக்கு மெயிற்றோர்
என மெனுந்திறன் மாவலி யென்பான்
வானமும் வையமும் வெளவுதல் செய்தான். 435

(பிரதி) 1. மாவலியைப் பந்தப்படுத்திய படலம் என்பது பொருள்.
அரணம்-காவல், பந்தம். “நியம்ய பலிம்” என முதலாவில் உள்ளமை
அறியத் தக்கது. 2. பேரென்ப தவன்செய். 3. ஈரைம்ப தூழி.

- ச. செய்தவ வானவ ருஞ்செய லாற்றார்
நெய்தவழ் வேள்வியு முற்றிட நின்றான்
ஐயமில் சிந்தைய னந்தணர் தம்பால்
வையமும் யாவும் வழங்க வலித்தான். 436
- ரு. ஆய தறிந்தனர் வானவ ரந்நாள்
மாயனை வந்து வணங்கி யிரந்தார்
தீயவன் வெந்தொழி றீரென நின்றார்
நாயக னும்மது செய்ய நயந்தான். 437
- சு. கால நுனித்துணர் காசிப னென்னும்
வாலறி வந்ததி திக்கொரு மகவாய்
நீலநி றத்துநெ டீந்தகை வந்தோர்
ஆலமர் வித்தி னருங்குற ளானான். 438
- எ. முப்புரி நூலினன் முஞ்சியன் விஞ்சை
கற்பதொர் நாவன னற்படு கையான்
அற்புத னற்புத ரேயறி யுந்தன்
சிற்பர மொப்பதொர் மெய்க்கொடு சென்றான். 439
- அ. அன்றவன் வந்த தறிந்துல கெல்லாம்
வென்றவன் முந்தி வியந்தெதிர் கொண்டான்
நின்றனி லந்தண ரில்லை நிறைந்தோய்
என்றனி லுய்ந்தவர் யாருள ரென்றான். 440
- க. ஆண்டகை யவ்வுரை கூறவ றிந்தோன்
வேண்டினர் வேட்கையின் மேற்பட வீசி
நீண்டகை யாயினி நின்னுழை வந்தோர்
மாண்டவ ரல்லவர் மாண்பில ரென்றான். 441
- க0. சிந்தை யுவந்தெதி ரென்செய வென்றான்
அந்தணன் மூவடி மண்ணரு ஞுண்டேல்
வெந்திற லோய்தர வேண்டுமெ னாமுன்
தந்தன னென்றனன் வெள்ளி தடுத்தான். 442
- கக. கண்ட திறத்திது கைதவ மைய
கொண்ட னிறக்குற ளென்பது கொள்ளேல்
அண்டமு முற்ற வகண்டமு மேனாள்
உண்டவ னீயது ணர்ந்துகொ ளென்றான். 443

- கஉ. நினைக்கிலை யென்கை நிமிர்ந்திட வந்து
தனக்கிய லாவகை தாழ்வது தாவில்
கனக்கரி யானது கைத்தல மென்னின்
எனக்கிதன் மேனலம் யாதுகொ லென்றான். 444
- கங. துன்னினர் துன்னல ரென்பது சொல்லார்
முன்னிய நன்னெறி நூலவர் முன்வர்
துன்னிய தான முயர்ந்தவர் கொள்வர்
என்னி னிவன்றுணை யாவ ருயர்ந்தார். 445
- கச. வெள்ளியை யாதல் விளம்பினை மேலோர்
வள்ளிய ராகி வழங்குவ தல்லா
தெள்ளுவ தென்சில வின்னுயி ரேனும்
கொள்ளுதல் தீது கொடுப்பது நன்றால். 446
- கரு. மாய்ந்தவர் மாய்ந்தவ ரல்லர்கண் மாயா
தேந்திய கைகொ டிரந்தவ ரெந்தாய்
வீந்தவ ரென்பவர் வீந்தவ ரேனும்
ஈந்தவ ரன்றி யிருந்தவர் யாரே. 447
- கசு. அடுப்ப வரும்பழி செய்ஞ்ஞரு மல்லர்
கொடுப்பவர் முன்பு கொடேலென நின்று
தடுப்பவ ரேபகை தம்மையு மன்றார்
கெடுப்பவ ரின்னதொர் கேடிலை யென்றான். 448
- கன. கட்டுரை யுத்தம கைத்துள போழ்தே
இட்டிசை கொண்டற நெய்தமு யன்றோர்க்
குட்டெறு வெம்பகை யாவது லோபம்
விட்டிட லென்று விலக்கினன் மாதோ. 449

வேறு.

- கஅ. எடுத்தொரு வருக்கொருவ ரீவதனின் முன்னந்
தடுப்பது நினக்கழகி தோதகவில் வெள்ளி
கொடுப்பது விலக்குகொடி யோர்தமது சுற்றம்
உடுப்பதுவு முண்பதுவு மின்றியொழி யுங்காண். 450

வேறு.

- கக. முடியவிம் மொழியெலா மொழிந்து மந்திரி
கொடியனென் றுரைத்தசொ லொன்றுங் கொண்டிலன்

அடியொரு மூன்றுநீ யளந்து கொள்கென
நெடியவன் குறியகை நீரை நீட்டினான்.

451

உ௦. குறியவன் கையினீர் விழாமற் குண்டிகை
மறிபட வாமன்னன் மலர்க்கைத் தெர்ப்பையாற்
செறிவது நீக்கிடச் சிதைந்து கண்ணுடைந்
துறுதுயர் வெள்ளியு மொதுங்கிப் போயினான்.

452

உ௧. கயந்தரு நறும்புனல் கையிற் நீண்டலும்
பயந்தவர் களுமிகழ் குறளன் பார்த்தெதிர்
வியந்தவர் வெருக்கொள விசம்பி னோங்கினான்
உயர்த்தவர்க் குதவிய வுதவி போலவே.

453

உ௨. நின்றகான் மண்ணெலா நிரம்பி யப்புறம்
சென்றுபா வியதிலை சிறிது பாரொன
ஒன்றிவா னுலகெலா மொடுக்கி யும்பரை
வென்றகான் மீண்டது வெளிபெ ருமையே.

454

உ௩. உலகெலா முள்ளடி யடக்கிற் றோடி
அலகிலா வவ்வடி க் கமைந்த மெய்யனேல்
இலைகுலாந் துழாய்முடி யேக நாயகன்
சிலைகுலாந் தோளினாய் சிறியன் சாலவே.

455

உ௪. உரியதிந் திரற்கென வுலக மீந்துபோய்
விரிதிரைப் பாற்கடற் பள்ளி மேவினான்
கரியவ னுலகெலாந் கடந்த தாளினை
திருமகள் கரந்தொடச் சிவந்து காட்டிற்றே.

456

மாவலியரணப்படலம் முற்றும்.

௧௦. வேள்விப் படலம்.

௧. ஆதலா லிருவினை யறுக்கு மாரிய
காதலாற் கண்டவர் பிறவி காண்குறார்
வேததூன் முறைமையால் வேள்வி முற்றுவேற்
கீதலா லில்லவே றிருக்கை யாவதே.

457

௨. ஈண்டிருந் தியற்றுவன் யாகம் யானென
நீண்டபூம் பழுவத்தை நெறியி னெய்திப்பின்

வேண்டுவ கொண்டுதன் வேள்வி மேவினான்
காண்டகு குமரரைக் காவ லேவியே.

458

ந. எண்ணுதற் காக்கரி திரண்டு மூன்றுநாள்
விண்ணவர்க் காக்கிய முனிவன் வேள்வியை
மண்ணினைக் காக்கின்ற மன்னன் மைந்தர்கள்
கண்ணினைக் காக்கின்ற விமையிற் காத்தனர்.

459

ச. காத்தனர் திரிகின்ற காளை வீரரில்
மூத்தவன் முழுதுணர் முனியை முன்னியத்
தீத்தொழி லியற்றுவ ரென்ற தீயவர்
ஏத்தருங் குணத்தினாய் வருவ தென்றென்றான்.

460

நி. வார்த்தைமா றுரைத்திலன் முனிவன் மௌனியாய்ப்
போர்த்தொழிற் குமரனுந் தொழுது போந்தபின்
பார்த்தனன் விசும்பிடைப் பருவ மேகம்போல்
ஆர்த்தன ரிடித்தன ரசனி யென்னவே.

461

சு. எய்தன ரெறிந்தன ரெரியு நீருமாய்ப்
பெய்தனர் நெடுவரை பிடுங்கி வீசினர்
வைதனர் தெழித்தனர் மழுக்கொண் டோச்சினர்
செய்தன ரொன்றல தீய மாயமே.

462

எ. ஊனகு படைக்கல முருத்து வீசினர்
கானக மறைத்தனர் கால மாரிபோல்
மீனகு திரைக்கடல் விசம்பு போர்த்தென
வானக மறைத்தது மறங்கொள் சேனையே.

463

அ. வில்லொடு மின்னுவாண் மிடைந்து மீதுலாய்ப்
பல்லியங் கடிப்பினி னிடிக்கும் பல்படை
ஒல்லென வுரறிய ஆழிப் பேர்ச்சியின்
வல்லைவந் தெழுந்ததோர் மழையும் போன்றதே.

464

க. கவருடை யெயிற்றினர் கடித்த வாயினர்
துவர்நிறப் பங்கியர் சுழல்கட் டயினர்
பவர்சடை யந்தணன் பணித்த தீயவர்
இவரென விலக்குவற் கிராமன் காட்டினான்.

465

க0. கண்டவக் குமரனுங் கடைக்கண் டயுக
விண்டனை நோக்கித்தன் வில்லை நோக்குறா

அண்டர்நா யகவினிக் காண்டி யீண்டிவர்
துண்டம்வீழ் வனவெனத் தொழுது சொல்லினான். 466

கக. தூமவே லரக்கர்தம் பிணமுஞ் சோரியும்
ஓமவெங் கனலிடை யுகுமென் றுன்னியே
தாமரைக் கண்ணனுஞ் சரங்க னேகொடு
கோமுனி யிருக்கையோர் கூட மாக்கினான். 467

கஉ. நஞ்சட வெழுதலு நடுங்கி நாண்மதிச்
செஞ்சடைக் கடவுளை யடையுந் தேவர்போல்
வஞ்சனை யரக்கரை வெருவி மாதவர்
அஞ்சன வண்ணநின் னபயம் யாமென்றார். 468

கங. கவித்தனன் கைத்தலங் கலங்க லீரெனச்
செவித்தல நிறுத்தினன் சிலையிற் றெய்வநாண்
புவித்தலங் குருதியிற் புணரி யாக்கினன்
சுவித்தன னரக்கர்தஞ் சிரத்தின் குன்றமே. 469

கச. திருமக னாயகன் தெய்வ வானிதான்
வெருவரு தாடகை பயந்த வீரர்கள்
இருவரி னொருவனைக் கடலி னிட்டதவ்
வொருவனை யந்தகன் புரத்தி னுய்த்ததே. 470

கரு. துணர்த்தபூர் தொடையினான் பகழி தூவினான்
கணத்திடை விசம்பினைக் கவித்துத் தூர்த்தது
பிணத்திடை நடந்திவர் பிடிப்ப ரீண்டென
உணர்த்தின ரொருவர்மு னொருவ ரோடினார். 471

கசு. ஓடின வரக்கரை யுருமின் வெங்களை
கூடின குறைத்தலை நிறைத்துக் கூத்துநின்
ருடின வலகையு மையன் கீர்த்தியைப்
பாடின பறந்தன பறவைப் பந்தரே. 472

கௌ. பந்தரைக் கிழித்தன பரந்த பூமழை
அந்தர துந்துமி முழங்கி யார்த்தன
இந்திரன் முதலிய வம்ர ரீண்டினார்
சுந்தர வில்லியைத் தொழுது வாழ்த்தியே. 473

வேறு.

கஅ. புனித மாதவ ராசியம் பூமழை பொழிந்தார்
அனைய கானத்து மரங்களு மலர்மழை சொரிந்த
முனியு மவ்வழி வேள்வியை முறைநெறி முற்றி
இனிய சிந்தைய னிராமனுக் கின்னன வுரைத்தான். 474

கக. பாக்கி யம்மெனக் குளதென நினைவுறும் பான்மை
போக்கி நிற்கிது பொருளென நினைகிலன் புவனம்
ஆக்கி மற்றவை யனைத்தையு மணிவயிற் றடக்கிக்
காக்கு நீயொரு வேள்விகாத் தனையெனுங் கருத்தே. 475

உ0. என்று கூறிய பின்னரவ் வெழின்மலர்க் கானத்
தன்று தானுறைந் தருந்தவ முனிவரோ டிருந்து
குன்று போற்குணத் தானெதிர் கோசலை குரிசில்
இன்றி யான்செயும் பணியென்கொல் பணியென விசைத்தான்.

உக. அரிய யான்சொலி னையனுக் கரியதொன் றில்லை
பெரிய காரிய முளவவை முடிப்பது பின்னர்
விரியும் வார்புனன் மருதஞ்சூழ் மிதிலையர் கோமான்
புரியும் வேள்வியுங் காண்நொ மெழுகென்று போனார். 477

வேள்விப்படலம் முற்றும்.

கக. துருவாசர் சாபப் படலம்

க. அலம்பு மாமணி யாரத்தோ டகிலனை புளின
நலம்பெய் பூண்முலை நாகிள வஞ்சியா மருங்குற்
புலம்பு மேகலைப் புதுமலர்ப் புனையற் கூந்தற்
சிலம்பு சூழுங்காற் சோணையாந் தெரிவையைச் சேர்ந்தார். 478

உ. நதிக்குள் வந்தவ ரெய்தலு மருணன்ற னயனக்
கதிக்கு முந்துறு கலினமான் தேரொடுங் கதிரோன்
உதிக்குங் காலையிற் றண்மைசெய் வான்றன துருவிற்
கொதிக்கும் வெம்மையை யாற்றுவான் போற்கடற் குளித்தான்.

ங. கறங்கு தண்புனற் கடிநெடுந் தாளுடைக் கமலத்
தறங்கொ ணன்மலர்க் கோயில்க ளிதழ்க்கத வடைப்பப்
பிறங்கு தாமரை வனம்விட்டுப் பெடையொடுங் களிவண்
நெங்கு கின்றதோர் நறுமலர்ச் சோலைபுக் குறைந்தார். 480

ச. இனைய சோலைமற் றியாதென விராகவன் வினவ
வினையெ லாமற நோற்றவன் விளம்புவான் மேனாள்
தனைய ரானவர்க் கிரங்கியே காசிபன் றனது
மனையு ளாடவம் புரிந்தன ளிவணென வலித்தான். 481

ரு. அண்ட கோளகைக் கப்புறத் தென்னையா னுடைய
கொண்ட னீள்பதத் தெய்தியோர் விஞ்சையர் கோதை
புண்ட ரீகமென் பதத்தியைப் புகழ்ந்தனள் புகழா
வண்ட ருமது மாலிகை கொடுத்தனண் மகிழ்ந்து. 482

சு. அன்ன மாலையை யாழிடைப் பிணித்தய னுலகம்
கன்னி மீடலுங் கசட்டுடை முனியெதிர் காணு
என்னை யாளுடை நாயகிக் கிசையெடுப் பவளென்
றன்ன டாளினை வணங்குகின் றேத்துற வனையாள். 483

எ. உலகம் யாவையும் படைத்தளித் துண்டுமி மொருவன்
இலகு மார்பகத் திருந்துயிர் யாவையு மீன்ற
திலக வாணுதல் சென்னியிற் சூடிய தெரியல்
அலகின் மாமுனி பெறுகென வளித்தன ளளியால். 484

அ. தெய்வ நாயகி சென்னியிற் சூடிய தெரியல்
ஐய யான்பெறப் புரிந்ததெத் தவமென வாடி
வெய்ய மாமுனி சென்னியிற் சூடியே வினைபோய்
உய்யு மாறிதென் றுவந்துவந் தும்பர்நா டெற்றான். 485

கூ. பெய்யு மாமுகில் வெள்ளியம் பிறங்கன்மீப் பிறமும்
செய்ய தாமரை யாயிர மலர்ந்தசெங் கதிரின்
மொய்கொள் சோதியை மிலைச்சிய முறைமைபோன் றொளிரும்
மெய்யி னோடயி ராவதக் களிற்றின்மேல் விளங்க. 486

க0. அரம்பை மேனகை திலோத்தமை யுருப்பசி யனங்கன்
சரம்பெய் தூணியிற் றளிரடி நூபுரந் தழைப்பக்
கரும்பை யஞ்சவை கற்பித்த சொல்லியர் விளரி
நிரம்பு பாடலோ டாடினர் வீதிக ணெருங்க. 487

கக. நீல மால்வரை தவழ்தரு நிறைமதிக் கற்றை
போல வேயிரு புடையினுஞ் சாமரை புரளக்
கோல மாமதி குறைவற நிறைந்தொளி குலாவி
மேலு யர்ந்தென வெள்ளியந் தனிக்குடை விளங்க. 488

- கஉ. தழங்கு பேரியுங் குறட்டொடு பாண்டிலுஞ் சதியின்
வழங்கு கம்பலை மங்கல சீதத்தை மறைப்ப
முழங்கு நான்மறை முரிநீர் முழக்கின லுலகை
விழங்க மால்வரும் விழாவணி கண்டெம் வியந்தான். 489
- கங. தனையொ வாதவன் மகிழ்ச்சியால் வாசவன் றன்கை
வனையு மாலையை நீட்டலுந் தோட்டியால் வாங்கித்
துனைவ லத்தயி ராவதத் தெருத்திடைத் தொடுத்தான்
பனைசெய் கையினுற் பறித்தடிப் படுத்ததப் பகடு. 490
- கச. கண்ட மாமுனி விழிவழி யொழுதுவெங் கனலால்
அண்ட கூடமுஞ் சாம்பரா யொழியுமென் றஞ்சி
விண்டு நீங்கினர் விண்ணவ ரிருசுடர் மீண்ட
எண்டி சாமுக மிருண்டது சுமுன்றதெவ் வுலகும். 491
- கரு. புகையெ முந்தன வுயிர்தொறு மெயில்பொடித் தவனில்
நகையெ முந்தன நிவந்தன புருவம்நன் னுதலில்
சிகையெ முஞ்சுடர் விழியின னசனியுந் திகைப்ப
மிகையெ முந்திடு சதமக கேளென வெகுண்டான். 492
- கசு. பூத நாயகன் புவிமந ணாயகன் புணர்ந்த
வேத நாயகன் மார்பகத் தினிதுவீற் றிருந்த
ஆதி நாயகி விருப்புறு தெரியல்கொண் டணைந்த
மாத ராள்வயிற் பெற்றனன் முயன்றமா தவத்தால். 493
- கஎ. இன்று நின்பெருஞ் செவ்விகண் டெவகையி னீந்த
மன்ற லந்தொடை யிகழ்ந்தனை யுனதுமா நிதியும்
ஒன்ற லாதபல் வளங்களு முவரிபுக் கொளிப்பக்
குன்றி நீதுயர் பெறுகென வுரைத்தனன் கொடியோன். 494
- கஅ. அரம டந்தையர் கற்பக நவநிதி யமீர்தம்
சுரபி வெம்பரி மதமலை முதலிய தொடக்கத்
தொருபெ ரும்பொரு ளின்றியே யுவரிபுக் கொளிப்ப
வெருவி யோடின கண்ணன்வாழ் வெண்ணைமே வாரின். 495
- கக. அந்த வேலையி லிந்திரன் சிந்தைநொந் தழிந்து
வந்து வானவர் முனிவனை வழிபட்டு வழுத்த
நந்து நின்பெருஞ் செல்வமா லருளினு னயக்க
முந்து மென்றுசா பத்தினின் மோக்கமு மொழிந்தான். 496

- உ௦. வெய்ய மாமுனி வெகுளியால் விண்ணக முதலாம்
வையம் யாவையும் வறுமைநோய் நலிதர வாநோர்
தையல் பாகனுஞ் சதுமுகக் கடவுளுங் கூடிச்
செய்ய தாமரைத் திருமறு மார்பனைச் சேர்ந்தார். 497
- உ௧. வெஞ்சொன் மாமுனி வெகுளியால் விளைந்தமை விளம்பிக்
கஞ்ச நாண்மலர்க் கிழவனுங் கடவுளர் பிறரும்
தஞ்ச மில்லைநின் சரணமே சரணெனச் சலியா
தஞ்ச லஞ்சலென் றுரைத்தன னுலகெலா மளந்தோன். 498
- உ௨. மத்து மந்தரம் வாசுகி கடைகயி றிடுதூண்
மெத்து சந்திரன் சுராசுரர் வேறுவே றுள்ள
கொத்தி ரண்டிபால் வலிப்பவ ரோடதி கொடுத்துக்
கத்தும் வாரிதி மறுகுற வமிர்தெழக் கடைமின். 499
- உ௩. யாமு மவ்வயின் வருதும்நீர் கதுமென வெழுந்து
போமி னென்றருள் புரிதலு மிறைஞ்சினர் புகழ்ந்து
நாம மின்றெனக் குனித்தனர் நல்குர வொழிந்த
தாமெ னும்பெருங் களிதுளக் குறுதலா லமார். 500
- உ௪. மலைபி டுங்கினர் வாசுகி பிணித்தனர் மதியம்
நிலைபெ றும்படி நட்டன ரோடதி நிறைத்தார்
அலைபெ றும்படி பயோததி கடைந்தன ரவனி
நிலைத ளர்ந்திட வனந்தனுங் கீழுற நெளித்தான். 501
- உ௫. திறல்கொ ளாமையாய் முதுகினின் மந்தரந் திரிய
விறல்கொ ளாயிரந் தடக்கைகள் பரப்பிமீ வலிப்ப
மறனி லாமுனி வெகுளியான் முடிந்தன வரவே
அறனி லாமனத் தடையலா நெடுத்தகை யமைந்தான். 502
- உ௬. இறந்து நீங்கின யாவையு மெம்பிரா னருளாற்
பிறந்த வவ்வயிற் சுராசுரர் தங்கனிற் பிணங்கச்
சிறந்த மோகினி மடந்தையா லவுணர்தஞ் செய்கை
துறந்து மீண்டன ராரமிர் தமரர்கள் துய்த்தார். 503
- உ௭. வெருவு மாலமும் பிறையும்வெள் விடையவற் கீந்து
தருவும் வேறுள தகைமையுஞ் சதமகற் களித்து
மருவு தொல்பெரு வளங்களும் வேறுற வழங்கித்
திருவு மாரமு மணிந்தனன் சீதர முர்த்தி. 504

௨௮. அந்த வேலையிற் நிதிபெருந் துயருழந் தழிவாள்
வந்து காசிபன் மலரடி வணங்கியென் மைந்தர்
இந்தி ராதியர் புணர்ப்பினுன் மடிந்தன ரெனக்கோர்
மைந்த னீயரு ளவர்தமை மடித்தலுக் கென்றாள். 505

௨௯. என்று கூறலு மகவுனக் களித்தன மினிநீ
சென்று பாரிடைப் பருவமொ ராயிரந் தீர
நின்று மாதவம் புரிதியே னினைவுமுற் றுதியென்
றன்று கூறிடப் புரிந்தனள் மாதவ மனையாள். 506

௩௦. கேட்ட வாசவ னன்னவட் கடிமையிற் கிடைப்ப
வாட்ட மாதவத் துணர்ந்தவள் வயிற்றுறு மகவை
வீட்டி யேயெழு கூறுசெய் திடுதலும் விம்மி
நாட்ட நீர்வா மருத்தெனு நாமமு நவின்ருள். 507

௩௧. ஆய திவ்விட மப்புறத் தவிர்மதி யணிந்த
தூய வன்றனக் குமைவயிற் றேன்றிய தொல்லை
வாயு வும்புநற் கங்கையும் பொறுக்கலா வலத்த
சேய்வ ளர்ந்தருள் சரவண மென்பதுந் தெரித்தான். 508

௩௨. காலன் மேனியிற் கருகிருள் கடிந்துல களிப்பான்
நீல வார்கலித் தேரொடு நிறைகதிர்க் கடவுள்
மாலின் மாமணி யுந்தியி னயனொடு மலர்ந்த
மூல தாமரை முழுமுதன் முளைத்தென முளைத்தான். 509

துருவாசர்சாபப் படலம் முற்றும்.

க௨. கங்கைவரலாற்றுப் படலம்.

௧. அங்கு நின்றெழுந் தயன்முதன் மூவரு மனையார்
செங்க ணைற்றவன் செறிசடைப் பழுவத்தி ளிறைதேன்
பொங்கு கொன்றையீர்த் தொழுகலாற் பொன்னியைப் பொருவும்
கங்கை யென்னுமக் கரைபொரு திருநதி கண்டார். 510

௨. இந்த மாந்திக் குற்றுள தன்மைய தியாவும்
எந்தை கூறுகென் றிராகவன் வினவுற வெனையாள்
மைந்த நின்றிரு மரபுளா னயோத்திமா நகர்வாழ்
விந்தை சேர்புயன் சகரனிம் மேதினி புரந்தோன். 511

- நட. விறல்கொள் வேந்தனுக் குரியவ ரிருவரில் விதர்ப்பை
பொறையி னல்கிய வசமஞ்சற் கஞ்சமான் புதல்வன்
பறவை வேந்தனுக் கினையமென் சுமதிமுன் பயந்த
அறனின் மைந்தர்க ளறுபதி னுயிரர் வலத்தார். 512
- ச. திண்டி றற்புனை சகரனுந் தனையர்சே வகங்கள்
கண்டு முற்றிய வயமகம் புரிதலுங் கனன்று
வண்டு. துற்றதார் வாசவற் குரைத்தனர் வானோர்
ஒண்டி றற்பரி கபிலன் திடையினி லொளித்தான். 513
- ரு. வாவு வாசியின் சென்றன னஞ்சமான் மறுகிப்
பூவி லோரிட மின்றியே நாடினன் புகுந்து
தேவர் கோமகன் கரந்தமை யறிந்திலன் திகைத்து
மேவு தாதைதன் றுதைபா லுரைத்தனன் மீண்டு. 514
- சு. கேட்ட வேந்தனு மதலைபர்க் கம்மொழி கிளத்த
வாட்ட மீக்கொளச் சகரர்கள் வடவையின் மறுகி
நாட்டம் வெங்கனல் பொழிதர நானிலந் தடவித்
தோட்டு துங்கினர் புவியினைப் பாதலந் தோன்ற. 515
- எ. நூறி யோசனை யகலமு மாழமு துடங்கக்
கூறு செய்தன ரென்பரால்¹ வடகுண திசையின்
ஏறு மாதவக் கபிலனி லிவுளிகண் டெரியிற்
சீறி வைதனர் தருக்கினர் நெருக்கினர் செறுத்தார். 516
- அ. மூளும் வெஞ்சினத் தருந்தவன் முனிந்தெரி விழிப்பப்
பூனை சூடிதன் னகையினி லெயில்பொடிந் தனபோல்
ஆளு மைந்தர்க ளறுபதி னுயிர ரவிந்தார்
வேள்வி கொண்டநல் வேந்தனுக் குரைத்தனர் வேய்கள். 517
- க. உழைத்து வெந்துயர்க் கூறுகாண் கிலனுணர் வழியா
வழைத்து மைந்தன் றன் மைந்தனை யவர்கழிந் தாரோல்
இழைத்த வேள்வியின் றிழப்பதோ² வெனவவ னெழுந்து
தழைத்த மாதவக் கபிலன்வாழ் பாதலஞ் சார்ந்தான். 518
- க0. விண்டு நீங்கின ருடலுகு பிறங்கல்வெண் ணீற்றைக்
கண்டு துண்ணென்ற மனத்தினன் கபிலமா முனிதன்
புண்ட ரீகநற் றுடொழு தெழுந்தனன் புகழக்
கொண்டு போகுகின் னிவுளியென் றுற்றதுங் குறித்தான். 519

- கக. பழுதி லாதவ னுரைத்தசொற் கேட்டலும் பரிவால்
தொழுது வெம்பரி கொணர்ந்தவி சுரர்பதிக் கீயா
முழுதும் வேள்வியை முற்றுவித் தரசனு முடிந்தான்
எழுது கீர்த்தியாய் மைந்தனுக் கரசிய லீந்து. 520
- கஉ. சகரர் தொட்டலாற் சாகர மெனப்பெயர் தழைப்ப
மகர வாரிதி சிறந்தது மகிதல முழுதும்
நிகரின் மைந்தனே புரந்தன னவனெடு மரபில்
பகர தன்னெனும் பார்த்திபன் வந்தவ தரித்தான். 521
- கங. உலகம் யாவையும் பொதுவறத் திகிரியை யுருட்டி-
இலகு மன்னவ னிருந்துழி யிறந்தன வினவ
அலகி ரென்முனி¹ யுரைத்திடக் கேட்டன னரசன்
திலக மண்ணுற வணங்கிரின் ரொருமொழி செப்பும். 522
- கச. கொடிய மாமுனி வெகுளியின் மடிந்தவெங் குரவர்
முடிய நீணிர யத்தினி லழுந்துறு முறைமை
கடியு மாறெனக் கருந்தவ மமைக்குறு கருமம்
அடிகள் சொற்றுக் வென்றலு மந்தன னறைவான். 523
- கரு. வைய மாளுடை மன்னவர் மன்னவ மடிந்தோர்
உய்ய நீடவ மொழிவறு பகலெலா மொருங்கே
செய்ய நாண்மலர்க் கிழவனை நோக்கிச் செய்தி
நைய லின்றென வுரைத்தன னவையறு முனிவன். 524
- கசு. ஞாலம் யாவையுஞ் சுமந்திரன் றன்வயி னல்கிக்
கோலு மாதவத் திமகிரி மருங்கினிற் குறுகிக்
கால மோர்பதி னயிர மருந்தவங் கழிப்ப
மூல தாமரை முழுமுதற் கிழவன் முந் தினனே. 525
- கஎ. நிற்பெ ருந்தவம் வியந்தனன் நினதுநீள் குரவர்
முன்பி றந்தன ரருந்தவன் முனிவினா தலினால்
மன்பெ ரும்புவி யதனில்வா னதிநடந் தணுகி
என்பு தோயுமே லிருங்கதி பெறுவரென் றிசைத்தான். 526
- கஅ. மாக நன்னதி புனியிடை நடக்கின்மற் றவடன்
வேக மாற்றுதல் கண்ணுதற் கன்றிவே றரிதால்
தோகை பாகனை நோக்கி யருந்தவர் தொடங்கென்
றேகி னானுல கனைத்துமெவ் வுயிர்களு மீன்றான். 527

கக. மங்கை பாகனை நோக்கிமுன் மொழிந்தன வருடம்
தங்கு மாதவம் புரிதலுந் தழனிற் கடவுள்
அங்கு வந்துநின் கருத்தினை முடித்துமென் றகன்றான்
கங்கை யைத்தொழக் காலமை யாயிரங் கழித்தான். 528

உ௦. ஒரும டக்கொடி யாகவந் துனதுமா தவமென்
பொருபு னற்கொடி வரினவன் வேகமார் பொறுப்பார்
அரனு ரைத்தசொல் வினோதமற் றின்னுலீ யறிந்து
பெருகு நற்றவம் புரியென வானதி பெயர்ந்தாள். 529

உக. கரந்தை மத்தமோ டெருக்கலர் கூவினை கடுக்கை
நிரந்த பொற்சடை நின்மலக் கொழுந்தினை நினையா
அரந்தை யுற்றவ னிரண்டரை யாயிர வருடம்
புரிந்து நற்றவம் பொலிதர வரைமகள் புனிதன். 530

உஉ. எதிர்ந்து நின்னினை வென்னென விறைஞ்சியெம் பெரும
அதிர்ந்து கங்கையீ தறைந்தன ளென்றலு மஞ்சல்
பிதிர்ந்தி டாவகை காத்துமென் றேகிய பின்னை
முதிர்ந்த மாதவ மிரண்டரை யாயிர முடித்தான். 531

உங. பெருகு நீரொடு பூழ்தியும் வாயுவும் பிறங்கு
சருகும் வெங்கதி ரொளியையுந் துய்த்தது தனையும்
பருக லின்றியே முப்பதி னாயிரம் பருவம்
முருகு காதலின் மன்னவ னருந்தவ முயன்றான். 532

உச. உந்தி யம்புயத் துதித்தவ னுறைதரு முலகும்
இந்தி ராதிய ருலகமு நடுங்குற விரைத்து
வந்து தோன்றினள் வானதி மலைமகள் கொழுநன்
சுந்தி டாதொரு சடையினிற் கரந்தனன் சேர. 533

உரு. புன்னு னித்தரு பனியென வானதி புனிதன்
சென்னி யிற்கரந் தொளித்தலும் வணங்கினன் திகைத்து
மன்ன னிறறலும் வருந்தனஞ் சடையள்வா¹ னதியின்
றென்ன விட்டன னொருசிறி தவனிபோந் திழிந்தாள். 534

உசு. இழிந்த கங்கைமுன் மன்னவன் விரைவொடு மேகக்
கழிந்த மன்னவர் கதிபெற முகிய கதியால்
அழுந்து மாதவச் சன்னுவின் வேள்வியை யழிப்பக்
கொழுந்து விட்டெரி வெகுளியன் குடங்கையிற் கொள்ளா.

உள. உண்டு வந்தனன் மறைமுனிக் கணங்கள் கண் வெப்பக்
கண்ட வேந்தனும் வணங்கிமுன் னிகழ்ந்தன கழறக்
கொண்டு போகெனச் செவிவழிக் கொடுத்தனன் குதித்து
விண்டு நீங்கின ருடலுஞ் பொடியின்மே யினனே. 536

உஅ. நிரய முற்றிய சகரர்க னெடுங்கதி செல்ல
விரைம லர்ப்பொழிந் தார்த்தன விண்ணவர் குழாங்கள்
முரசு முற்றிய பல்லிய முறைமுறை துவைப்ப
அரசு னப்பொழு தணிமதி லயோத்திமீண் டடைந்தான். 537

உக. அண்ட கோளகைக் கப்புறத் தாதியன் றளந்த
புண்ட ரீகமென் மலரடிப் பிறந்துபூ மகனார்
கொண்ட தீர்த்தமாய்ப் பகிரதன் றவத்தினுற் கொணர
மண்ட லத்தின்வந் தடைந்ததிம் மாந்தி மைந்த. 538

ஙஉ. சகரர் தம்பொருட் டருந்தவ நெடும்பகற் றள்ளிப்
பகிர தன்கொணர்ந் திடுதலாற் பகிரதி யாகி
மகித லத்திடைச் சன்னுவின் செவிவழி வரலால்
நிகரில் சானவி யெனப்பெயர் படைத்ததிந் நீத்தம். 539

ஙக. என்று கூறலும் வியப்பினெ வெந்தன ரிறைஞ்சிச்
சென்று தீர்த்தனர் கங்கையை விசாலவாழ் சுகரக்
குன்று போற்புயத் தரசன்வந் திணையடி குறுகி
நின்று நல்லுரை விளம்பமற் றவ்வயி னீங்கா. 540

கங்கைவரலாற்றுப் படலம் முற்றும்.

கங. அகலிகை சாபந்தீர் படலம்.

க. பள்ளி நீங்கிய பங்கயப் பழனநன் னுரை
மெள்ள வான்களை தடவுறுங் கடைசியர் மிளிர்ந்த
கள்ள வாணெடுங் கண்ணிழல் கயலெனக் கருதா
அள்ளி நாணுறு மகன்பணை விதேகநா டடைந்தார். 541

உ. வரம்பில் வான்சிறை மதகுகண் முழுவொலி வழங்க
அரும்பு நாண்மல ரசோகுக ளலர்விளக் கெடுப்ப
நரம்பி னுன்றதேன் றுரைகொ ணறுமலர் யாழிற்
சுரும்பு பாண்செயத் தோகைநின் றுடுவ சோலை. 542

- ந. பட்ட வாணுதன் மடந்தையர் பார்ப்பெனுந் தூதால்
எட்ட வாதரத் துழல்பவ ரிதயங்கள் கொதிப்ப
வட்ட நாண்மரை மலரின்மேல் வயலிடை மள்ளர்
கட்ட காவியங் கட்கடை காட்டுவ கழனி. 543
- ச. தூவி யன்னந்த மினமென்று நடைகண்டு தொடரக்
கூவு மென்குயிற் குதலையர் குடைந்ததண் புனல்வாய்
ஓவில் குங்குமச் சுவடுற வொன்றொடொன் றாடிப்
பூவு மங்கினும் புள்ளுறங் காதன பொய்கை. 544
- ரு. முறையி னின்முது மேதியின் முலைவழி பாலுந்
துறையி னின்றயர் மாங்கனி தூங்கிய சாறும்
அறையு மென்கரும் பாட்டிய வழதமு மழிதேன்
நறையு மல்லது நளிர்புனல் பெருகல நதிகள். 545
- சு. இழைக்கு துண்ணிடை யிடைதர முகநியர் கொங்கை
மழைக்கண் மங்கைய ராங்கினின் மகரயாழ் முழவம்
முழக்கு மின்னிசை வெருவிய மோட்டின வெருமை
உழக்க வாளைகள் பாளையிற் குதிப்பன வோடை. 546
- எ. படைநெ ள்க்கண்வா னுறைபுகப் படர்புனன் மூழ்கிக்
கடையு முன்கடற் செழுந்திரு வெழும்படி காட்டி
மிடையு ம்வெள்வளை புள்ளொடு மொலிப்பமெல் லியலார்
குடைய வண்டினங் கடிமலர் குடைவன குளங்கள். 547
- அ. இனைய நாட்டிடை யினிதுசென் றிஞ்சிசூழ் மிதிலை
புனையு ளீன்கொடிப் புரிசையின் புறத்துவந் திறத்தார்
மனையின் மாட்சியை யழித்திழி மாதவப் பன்னி
கனையு மோட்டுயர் கருங்கலோர் வெள்ளிடைக் கண்டார். 548
- க. கண்ட கன்மிசைக் காகுத்தன் கழற்றுகள் கதுவ
உண்ட பேதைமை மயக்கற¹ வேறுபட் டிருவங்
கொண்டு மெய்யுணர் பவன்கழல் கூடிய தொப்பப்
பண்டை வண்ணத்தி னின்றனண் மாமுனி பணிப்பான். 549

வேறு.

- க0. மாயிரு விசம்பிற் கங்கை மண்மிசை யிழித்தோன் மைந்த
மேயின வுலகை யோடு மின்னென வொதுங்கி நின்றான்

தீவினை நயத்தல் செய்த தேவர்கோ மாற்குச் செங்கண்
ஆயிர மனித்தோன் பன்னி யகலிகை யாகு மென்றான். 550

கக. பொன்னையேர் சடையான் கூறக் கேட்டலும் பூமி கேள்வன்
என்னையே யென்னையேயிவ் வுலகிய விருந்த வாறே
முன்னையூழ் வினையி னாலோ நடுவொன்று முடிந்த துண்டோ
அன்னையே யனையாட் கிவ்வா றித்தவா றருளு கென்றான்.

கஉ. அவ்வுரை யிராமன் கூற வறிவனு மவனை நோக்கிச்
செவ்வியோய் கேட்டி மேனாள் செறிசுடர்க் குவிசத் தண்ணல்
அவ்விய மவித்த சிந்தை முனிவனை யற்ற நோக்கி
நவ்விபோல் விழியி னுடன் வனமுலை நச்ச லுற்றான். 552

கங. தையலா ணயன வேலு மன்மதன் சரமும் பாய
உய்யலா முறுதி நாடித் திரிபவ நொருநா னுற்ற
மையலா லறிவு நீங்கி மாமுனிக் கற்றஞ் செய்து
பொய்யிலா வுள்ளத் தான்ற னுருவமே கொண்டு புக்கான்.

கச. புக்கவ ளோடுங் காமப் புதுமண மதுவின் நேறல்
ஒக்கவுண் டிருத்த லோடு முணர்ந்தன னுணர்ந்த பின்னுந்
தக்கதன் றென்னத் தேறா டாழ்ந்தன னிருப்பத் தாழா
முக்கண னனைய வாற்றன் முனிவனு முடுக வந்தான். 554

கரு. சரந்தருஞ் சாப மல்லாற் றிப்பருஞ் சாபம் வல்ல
வரந்தரு முனிவ னெய்த வருதலும் வெருவி மாயா
நிரந்தர முலகி னிற்கும் நெடும்பழி பூண்டா னின்றான்
புரந்தர னடுங்கி யாங்கோர் பூசையாய்ப் போக லுற்றான். 555

கக. தீவிழி சிந்த நோக்கிச் செய்ததை யுணர்ந்து வெய்ய
தூயவ னவனை நின்கைச் சுசேர மனைய சொல்லால்
ஆயிர மைந்தர்க் குள்ள¹ வறிகுறி யுனக்குண் டாகென்
றேயின னவையெ லாம்வந் தியைந்தன விமைப்பின் முன்னர்.

கஎ. வண்ணவார் குழலி னார்க்கும் வானவர் தமக்கு மாகேன்
எண்ணினான் செய்த குற்ற முனிவரீ பொறுத்தி யென்னப்
பண்ணிய வுறுப்பிற் கொண்ட பத்துநா றவையும் போக
அண்ணிய விண்ணி லாளிக் காயிர நயன மென்றான். 557

- கஅ. எல்லையி னாண் மெய்தி யாவர்க்கு நகைவர் தெய்தப்
புல்லிய பழியி னோடும் புரந்தான் போய பின்னை
மெல்லிய லானே நோக்கி விலைமக ள்ளைய நீயுங்
கல்லிய லாதி யென்றான் கருங்கலாய் மருங்கு வீழ்வாள். 558
- கக. பிழைத்தனன் பொறுக்கை யென்றும் பெரியவர் தகைமையென்பால்
அழற்றருங் கடவு ளன்னாய் முடிவிதற் கருளு கென்னத்
தழைத்துவண் டிமிருந் தண்டார்த் தசரத ராம நென்பான்
கழற்றுக்கள் கதுவ விந்தக் கல்லுருத் தவிரு மென்றான். 559
- உ0. இவ்வண்ண நிகழ்ந்த வண்ண மினியிந்த வலகுக் கெல்லாம்
உய்வண்ண மன்றி மற்றோர் துயர்வண்ண முறுவ துண்டோ
மைவண்ணத் தாக்கி போரின் மழைவண்ணத் தண்ண லேயுன்
கைவண்ண மங்குக் கண்டேன் கால்வண்ண மிங்குக் கண்டேன்.
- உக. தீதிலா வுதவி செய்த சேவடிக் கரிய சிங்கம்
கோதிலாக் குணத்தான் சொன்ன பொருளெலா மனத்துட்கொண்டு
மாதவ னருளுண் டாக வழிபடாய் படரு றுதே
போதிநீ யன்னை யென்னப் பென்னடி வணங்கிப் போனாள்.
- உஉ. அருந்தவ னுறையு டன்னை யணுகின ரணுக லோடும்
விருந்தினர் தம்மைக் காணா விம்மலால் வியந்த நெஞ்சன்
பரிந்தெதிர் கொண்டு புக்குக் கடன்முறை யாவும் பண்ணிப்
புரிந்தபின் காதி செம்மல் புனிதமா தவனை நோக்கி. 562
- உங. அஞ்சன் வண்ணத் தான்றன் னடித்துகள் கதுவா முன்னம்
வஞ்சிபோ லிடையாள் பண்டை வண்ணத்த ளாகி நின்றாள்
நெஞ்சிறற் பிழையி லானே நீயழைத் திடுதி யென்னாக்
கஞ்சமா மலரோ னன்ன முனிவனுங் கருத்துட் கொண்டான்.
- உச. குணங்களா லுயர்ந்த வள்ளல் கோதமன் கமல பாதம்
வணங்கினன் வலங்கொண் டேத்தி மாசறு கற்பின் மிக்க
அணங்கினை யவன்கை யீந்தாண் டருந்தவ னோடும் வாச
மணங்களர் சோலை நீங்கி மணிமதில் மிதிலை கண்டார். 564

அகலிகைசாபந்தீர் படலம் முற்றும்.

கசு. மிதிலைகாண் படலம்.

- க. மையறு மலரி னீங்கி யான்செய்மா தவத்தின் வந்து
செய்யவ னிருந்தா ளென்று செழுமணிக் கொடிக ளென்னும்
கைகளை நீட்டி யந்தக் கடிநகர் கமலச் செங்கண்
ஐயனை யொல்லை வாவென் றழைப்பது போன்ற தன்றே. 565
- உ. நிரம்பிய மாடத் தும்பர் நிரைமணிக் கொடிக ளெல்லாம்
தரம்பிற ரின்மை யுன்னித் தருமமே தூது செப்ப
வரம்பில்பே ரழகி னுளை மணஞ்செய்வான் வருகின் றுனென்
றரம்பையர் விசம்பி னுடு மாடலி னுடக் கண்டார். 566
- ங. பகற்கதிர் மறைய வானம் பாற்கடல் கடுப்ப நீண்ட
துகிற்கொடி மிதிலை மாடத் தும்பரிற் றுவன்றி நின்ரு
முகிற்குலர் தடவுந் தோறு நனைவன முகிலிற் சூழ்ந்த
அகிற்புகை கதுவுந் தோறு முலர்வன வாகக் கண்டார். 567
- ச. ஆதரித் தமுதிற் கோரோய்த் தவயவ மமைக்குந் தன்மை
யாதெனத் திகைக்கு மல்லான் மதனற்கு மெழுத லாகாச்
சீதையைத் தருத லாலே திருமக னிருந்த செய்ய
போதெனப் பொலிந்து தோன்றும் பொன்மதின் மிதிலை புக்கார்.
- ரு. சொற்கலை முனிவ னுண்ட சுடர்மணிக் கடலுந் துன்னி
அற்கலந் திலங்கு பன்மீ னரும்பிய வானும் போல
விற்கலை துதலி னொரு மைந்தரும் வெறுத்து நீத்த
பொற்கலன் கிடந்த மாட நெடுந்தெரு வதனிற் போனார். 569
- சு. தாறுபாய் தறுகண் யானை தடமத வருவி தாழ்ப்ப
ஆறுபாய் கலின் மாவி லாழியு மிழிந்தோ ராராய்ச்
சேறுமாய்த் தேர்க ளோடத் துகளுமா யொன்றோ டொன்று
மாறுமா றுகி வாளா கிடக்குலா மறுகிற் சென்றார். 570
- எ. தண்டுத லின்றி யொன்றித் தனித்தனி சிறந்த காதல்
உண்டபின் கலவிப் போரி னொசுந்தமென் மகளி ரேபோல்
பண்டருங் கிளவியார்தம் புலவியிற் பரிந்த கோதை
வண்டொடு கிடந்து தேன்சோர் மணிநெடுந் தெருவிற் சென்றார்.
- அ. நெய்திர ணரம்பிற் றந்த மழலையாழ் நிறைந்த பாடல்
தைவரு மகர வீணை தண்ணுமை தழுவித் தூங்கக்
கைவழி நயனஞ் செல்லக் கண்வழி மனமுஞ் செல்ல
ஐயதுண் ணிடையா ராடு மாடக வரங்கு கண்டார். 572

கூ. வரப்பறு மணியும் பொன்னு மாரமுங் கவரி வாலும்
சரப்புடை யகிலும் மஞ்ஞைத் தோகையுந் தும்பிக் கொம்பும்
சூரப்பணை நிரப்பு மள்ளர் குவிப்புறக் கரைக டோறும்
பரப்பிய பொன்னி யன்ன வாவணம் பலவுங் கண்டார். 573

கூ. பூசலி நெழுந்த வண்டு மருங்கினுக் கிரங்கிப் பொங்க
மாசுறு பிறவி போல வருவது போவ தாகிக்
காசுறு பவளச் செங்காய் மரகதக் கழுகிற் பூண்ட
ஊசலின் மகளிர் மைந்தர் சிந்தையோ லோவக் கண்டார். 574

கக. கொட்புறு கலினப் பாய்மாக் குயமகன் முடிக்கி விட்ட
மட்கலத் திகிரி போல வாளியின் வருவ மேலோர்
நட்பினி னிடைய ருத ஞானிக ஞணர்வி னென்றாய்க்
கட்புலத் தினைய வென்றுந் தெரிவில தெரியக் கண்டார். 575

கஉ. தயிருறு மத்திற் காம சரம்படத் தலைப்பட் டேம்
உயிருறு காத லாரி னென்றையொன் றெருவ கில்லாச்
செயிருறு மனத்த வாகித் தீத்திரள் செங்கண் சிந்த
வயிரவான் கணையத் தியானை மலையென மலையக் கண்டார். 576

கங. வாளரம் பொருத வேலு மன்மதன் சிலையும் வண்டின்
கேளொடுங் கிளைத்த லீலச் சுருளுஞ்செங் கிடையுங் கொண்டு
நீளிருங் களங்க நீக்கி நிரைமணி மாட நெற்றிச்
சாளரந் தோறுந் தோன்றுஞ் சந்திர வுதயங் கண்டார். 577

கச. பளிக்குவள் ளத்து வாக்கும் பசுநறுந் தேறன் மாந்தி
வெளிப்படுந் தகைய வாகி வெறியினை மிழற்று கின்ற
ஒளிப்பினு மொளிக்க வொட்டா லுடலை யுணர்த்து மாபோற்
களிப்பினை யுணர்த்துஞ் செவ்விக்க கமலங்கள் பலவுங் கண்டார்.

கரு. வள்ளுகிர்த் தளிர்க்கை நோவ மாடகம் பற்றி வாரந்த
களள்ளை நரம்பு வீக்கிக் கண்ணோடு மனமுங் கூட்டி
வெள்ளிய முறுவ றேன்ற விருந்தென மகளி ரீந்த
தெள்விளிப் பாணித் தீந்தேன் செவிமடுத் தினிது சென்றார்.

ககூ. மெய்வரும் போக மொக்க வுடனுண்டு விலையுங் கொள்ளும்
பையர வல்கு லார்த முள்ளமும் பளிங்கு மேபோல்
மையரி நெடுங்க ணைக்கம் படுதலுங் கருகி வந்து
கைபுகிற் சிவந்து காட்டுங் கந்துகம் பலவுங் கண்டார். 580

கௌ. பங்கயங் குவளை யாம்பல் படர்கொடி வள்ளை நீலம்
செங்கிடை தரங்கங் கெண்டை சினைவரா லீனைய தேம்பத்
தங்களை யுவமை யான வவயவத் தகைமை சாலும்
மங்கையர் விரும்பி யாடும் வாவிசுள் பலவுங் கண்டார். 581

கஅ. கடகமுங் குழையும் பூணு மாரமுங் கலிங்க துண்ணூல்
வடகமு மகர யாமும் வட்டித்துக் கொடுத்து வாசத்
தொடையலங் கோதை சோரப் பளிக்குநாய் சிவப்பத் தொட்டுப்
படைநெடுங் கண்ணு ராடும் பண்ணைகள் பலவுங் கண்டார். 582

கக. இயங்குறு புலன்க ளங்கு மிங்குங்கொண் டேக வேகி
மயங்குபு திரிந்து நின்று மறுகுறு முணர்வி தென்னப்
புயங்குநிற் கலவைச் சாந்தும் புணர்முலைச் சுவநி நீங்காப்
பயங்கெழு குமரர் வட்டாட் டாடிடம் பலவுங் கண்டார்.

உ௦. வெஞ்சின வருவிற் றென்னு மேனியர் வேண்டிற் றீயும்
நெஞ்சின ரீசன் கண்ணி நெருப்புறு வனங்க னன்னார்
செஞ்சிலைக் கரத்தர் மாதர் புலவிகள் திருத்தித் தேய்ந்த
குஞ்சியர் சுழலா நின்ற மைந்தர்தங் குழாங்கள் கண்டார். 584

வேறு.

உ௧. பாகொக் குஞ்சொற் பைங்கிளி யோடும் பலபேசி
மாகத் தும்பர் மங்கையர் நாண மலர்கொய்யும்
தோகைக் கொம்பி னன்னவர்க் கன்ன நடைதோற்றுப்
போகக் கண்டு வண்டின மார்க்கும் பொழில்சுண்டார். 585

உ௨. உம்பர்க் கேயும் மாளிகை போளி நிழல்பாய
இம்பர்த் தோன்றுந் நாகர்த நாட்டி நெழில் காட்டிப்
பம்பிப் பொங்குங் கங்கையி னுழ்ந்த படைமன்னன்
அம்பொற் கோயிற் பொன்மதில் சுற்றும் மகழ்கண்டார். 586

உ௩. பொன்னின் சோதி போதினி னுற்றம் பொலிவேபோல்
தென்னுண் டேற்றற் றீஞ்சுவை செஞ்சொற் கவியின்பம்
கன்னிம் மாடத் தும்பரின் மாடே கழிபேடோ¹
டன்னம் மாடு முன்றுறை கண்டங் கயனின்றார். 587

மீதிலகாண் படலம் முற்றும்.

கரு. காட்சிப் படலம்.

க. செப்புங் காலைச் செங்கம லத்தோன் முதல்யாரும்
ஒப்பெண் பாலுங் கொண்டேவ மிப்போ ருவமிக்கும்
அப்பெண் டானே யாயின போதிங் கயன்மற்றோர்
ஒப்பெங் கேகொண் டெவ்வகை நாடி யுரைசெய்கேம். 588

உ. பொன்சேர் மென்காற் கிண்கிணி யாரம் புனையாரம்
கொன்சே ரல்குன் மேகலை தாங்குங் கொடியன்னார்
தன்சேர் கோலத் தின்னெழில் காணச் சதகோடி
மின்சே விக்க மின்னர சென்னும் படிநின்றான். 589

ங. வென்றம் மானைக் காயயில் வேலுங் கொலைவாரும்
பின்றம் மானப் பேர்கய லஞ்சப் பிறழ்கண்ணை
குன்றம் மாடக் கோவி னனிக்கு மமுதன்றி
அன்றம் மாடத் தும்ப ரளிக்கும் மமுதன்னான். 590

ச. உமையா ளொக்கும் மங்கைய ருச்சிக் கரம்வைப்பக்
கமையாண் மேனி கண்டவர் காட்சிக் கரைகாணார்
இமையா நாட்டம் பெற்றில மென்ற ரிருகண்ணால்
அமையா தென்ற ரந்தர வானத் தவரெல்லாம். 591

ரு. பெருந்தே ரல்குற் பெண்ணிவ ளொப்பா ளொருபெண்ணைத்
தருந்தா னின்னு நான்முக னென்றற் றரலாமே
அருந்தா வந்தத் தேவரி ரந்தா லமிர்தென்னும்
மருந்தே யல்லா லென்னினி னல்கும் மணியாழி. 592

சு. அனையாண் மேனி கண்டபி னண்டத் தரசாரும்
வினையோ ராரும் மேனகை யாதி மினிர்வேற்கண்
இனையோ ருள்ளத் தின்னலி னோர்தம் முகமென்னும்
பனிதோய் வானின் வெண்மதிக் கென்றும் பகலன்றே. 593

எ. மலர்மே னின்றிம் மங்கையிவ் வையத் திடைவைகப்
பலகா லுந்தம் மெய்நனி வாடும் படிநோற்றார்
அலகோ வில்லா வந்தண ரோநல் லறமேயோ
உலகோ வானே வும்பர்கொ லோவீ துணரோமால். 594

அ. தன்னே ரில்லா மங்கையர் செங்கைத் தளிர்மானே
அன்னே தேனே யாரமு தேயென் றடிபோற்றி
முன்னே முன்னே மொய்ம்மலர் தூவி முறைசாற்றப்
பொன்னே சூழும் பூவி னொதுங்கிப் பொலிகின்றான். 595

- சு. கொல்லும் வேலுங் கூற்றமு மென்னும் மிவையெல்லாம்
வெல்லும் வெல்லும் மென்னு மதற்கே விழிகொண்டாள்
சொல்லுந் தன்மைத் தன்றிது குன்றுஞ் சுவருந்திண்
கல்லும் புல்லுங் கண்டுரு கப்பெண் கனிநின்றாள். 596
வேறு.
- க௦. வெங்கனி விழிக்கொரு விழவு மாயவர்
கண்களிற் காணவே களிப்பு நல்கலான்
மங்கையர்க் கினியதோர் மருந்து மாயவள்
எங்கணு யகற்கினி யாவ தாங்கொலோ. 597
- கக. இழைகளுங் குழைகளு மின்ன முன்னமே
மழைபொரு கண்ணினை மடந்தை மாரொடும்
பழகிய வேனுமிப் பாவை தோன்றலால்
அழகெனு மழகுமோ ரழகு பெற்றதே. 598
- கஉ. எண்ணரு நலத்தினு¹ ளினை யனின்றுழிக்
கண்ணொடு கண்ணினை கௌவி யொன்றையொன்
றுண்ணவுண் ணிறையொடு முணர்வு மொன்றிட
அண்ணலு நோக்கினு னவளு நோக்கினாள். 599
- கங. நோக்கிய நோக்கெனு துதிக்கொள் வேலினை
ஆக்கிய மதுகையான் றோளி னாழ்தன
வீக்கிய கனைகழல் வீரன் செங்கணும்
தாக்கணங் கனையவ டனத்திற் றைத்தவே. 600
- கச. பருகிய நோக்கெனும் பாசத் தாற்பிணித்
தொருவரை யொருதர்தம் முள்ள மீர்த்தலால்
வரிசிலை யண்ணலும் வாட்கண் மங்கையும்
இருவரு மாறிப்புக் கிதய மெய்தினார். 601
- கரு. மருங்கிலா நங்கையும் வசையி லையனும்
ஒருங்கிய விரண்டுடற் குயிரொன் றுயினார்
கருங்கடற் பள்ளியிற் கலவி நீங்கிப்போய்ப்
பிரிந்தவர் கூடினாற் பேசல் வேண்டுமோ. 602
- கசு. அந்தமி லழகனை யணைகி லாமையாற்
பைந்தொடி யோவியப் பாவை போன்றனள்
சுந்தையு நிறையுமெய்ந் நலனும் பின்செல
மைந்தனு முனிபொடு மறையப் போயினான். 603

காட்சிப் படலம் முற்றும்.

ககூ. கைக்கிளைப் படலம்.

- க. பிறையெனு துதலிவள் பெண்மை யென்படும்
நறைகம மூலங்கலா னயன கோசரம்
மறைதலு மனமெனு மத்த யானையின்
நிறையெனு மங்குச நிமிர்ந்து போயதே. 604
- உ. மாலுற வருதலு மனமு மெய்யுந்தன்
நூலுறு மருங்குல்போ னுடங்கு வானெடும்
காலுறு கண்வழிப் புகுந்த காமநோய்
பாலுறு பிரையெனப் பரந்த தெங்குமே. 605
- ங. நோமுறு நோய்நிலை நுவல கிற்றிலள்
ஊமரின் மனத்திடை யுண்ணி விம்மினாள்
காமனு மொருசரங் கருத்தி னெய்தனன்
வேமெரி யதனிடையிறகிட் டென்னவே. 606
- ச. நிழலிடு குண்டல மதனி னெய்யிடா
அழலிடா மிளிர்த்திடு மயில்கொள் கண்ணினாள்
சுழலிடு கூந்தலுந் துகிலுஞ் சோர்தரத்
தழலிடு வல்லியே போலச் சாம்பினாள். 607
- ரு. தழங்கிய கலைகளு நிறையுஞ் சங்கமும்
மழுங்கிய வள்ளமு மறிவும் வாய்மையும்
இழந்தவ ளிமையவர் கடைய யாவையும்
வழங்கிய கடலென வறிய ளாயினாள். 608
- சூ. கலங்குழைந் துகநெடு நாணுங் கண்ணற
நலங்குழைந் தாணகின் முகத்தி லேவுண்டு
மலங்குழை யெனவுயிர் வருந்திச் சோர்தரப்
பொலங்குழை மயிலைக்கொண் டரிதிற் போயினார். 609
- எ. காதொடு கடைபொரு கயற்க ணங்கைதன்
பாதமுங் கரங்களு மனைய பல்லவர்
தாதொடுங் குழையொடு மடுத்த தண்பனிச்
சீததுண் டெரிமல ரமளி சேர்த்தினார். 610
- அ. நாளா நறுமல ரமளி நண்ணினாள்
பூனைவி புரைபனிப் புயற்குத் தேம்பிய
தாளதா மரைமலர் ததைந்த பொய்கையும்
வாளரா துங்கிய மதியு மென்னவே. 611

கூ. மலைமிசைத் தடத்துரு மழைக்க னூலிபோல்
முலைமுகட் டெதிரந்தன நெடுங்கண் முத்தினம்
சிலைதுதற் கடையுறச் செறிந்த வேர்வுதன்
உலைமுகப் புகைதரு முயிர்ப்பின் மாய்ந்ததே.

612

கூ0. கம்பமில் கொடுமனக் காம வேடன்கை
அம்பொடு சோர்வதோர் மயிலு மன்னவன்
வெம்புறு மனத்தனல் வெதுப்ப மென்மலர்க்
கொம்பென வமளியிற் குழைந்து சாய்ந்தனள்.

613

கக. சொரிந்தன நறுமலர் சுறுக்கொண் டேறின
பொரிந்தன கலவைகள் பொறியிற் சித்தின
எரிந்தவெங் கனல்சுட விழையிற் கோத்தநூல்
பரிந்தன கரிந்தன பல்ல வங்களே.

614

கஉ. தாதியர் செவிலியர் தாயர் தெளவையர்
மாதுய ருழந்துழந் தழுங்கி மாழ்கினர்
யாதுகொ லிதுவென வெண்ண நேற்றலர்
போதினோ டயினிநீர் சுழற்றிப் போக்கினார்.

615

கங. அருகினின் றசைக்கின்ற வால வட்டக்கால்
எரியினை மிகுத்திட விழையு மாலையும்
கரிசுவ தீவன கனல்வ காட்டலால்
உருகுபொற் பாவையு மொத்துத் தோன்றினாள்.

616

கச. அல்லினை வகுத்ததோ ரலங்கற் காடெனும்
வல்லெழு வல்லவேல் மரக தப்பெருங்
கல்லெனு மிருபுயங் கமலங் கண்ணெனும்
வில்லொடு மிழிந்ததோர் மேக மென்னுமே.

617

கரு. நெருக்கியுட் புகுதரு நிறையும் பெண்மையும்
உருக்கியென் னுயிரொடு முண்டு போயினான்
பொருப்புறழ் தோள்புணர் புண்ணி யத்தது
கருப்புவிட லன்றவன் காம னல்லனே.

618

கசு. பெண்வழி நலனெனும் பிறந்த நானெனும்
எண்வழி யுணர்வுதா னெங்குங் காண்கிலேன்
மண்வழி நடந்தடி வருந்தப் போனவன்
கண்வழி துழையுமோர் கள்வ னேகொலாம்.

619

- கௌ. இந்திர லீலமொத் திருண்ட குஞ்சியும்
சந்திர வதனமுந் தாழ்ந்த கைகளும்
சந்தர மணிவரைத் தோளு மேயல
முந்தியென் னுயிரையம் முறுவ லுண்டதே. 620
- கஅ. படர்ந்தொளி பரந்துயிர் பருகு மாகமும்
தடந்தரு தாமரைத் தாளு மேயல
கடந்தரு மாமதக் களிநல் யாண்போல்
நடந்தது கிடந்ததென் னுள்ள நண்ணியே. 621
- கக. உரைசெயிற் றேவர்தம் முலகு ளானலன்
விரைசெறி தாமரை யிமைக்கு மெய்ம்மையால்
வரிசிலைத் தடக்கையன் மார்பி னூலினன்
அரசினங் குமரனே யாகல் வேண்டுமால். 622
- உ௦. பிறந்துடை நலநிறை பிணித்த வெந்திரம்
கறங்குபு திரியுமென் கன்னி மாமதில்
எறிந்தவக் குமரனே யின்னுங் கண்ணிற்கண்
டறிந்துயி ரிழக்கவு¹ மாகு மேகொலாம். 623
- உ௧. என் றிவை யினைபன விளம்பு மேல்வையின்
நின்றன னிவனெனு நீங்கி னானெனும்
கன்றிய மனத்துறு காம வேட்கையால்
ஒன்றல பலநினைந் துணங்கு காலையே. 624
- உ௨. அன்னமென் னடையவ ளமைத்த காமத்தீத்
தன்னையுஞ் சுடுமென றரிக்கி லானென
நன்னெடுங் கரங்களை நடுக்கி யோடிப்போய்
முன்னைவெங் கதிரவன் கடலின் மூழ்கினான். 625
- உ௩. விரிமலர்த் தென்றலாம் வீச பாசமும்
எரிநிறச் செக்கரு மிருளங் காட்டலால்
அரியவட் கனறரு மந்தி மாலையாங்
கருநிறச் செம்மயிர்க் காலன் றோன்றினான். 626
- உ௪. மீதறை பறவையாம் பறையுங் கீழ்விளி
ஓதமென் சிலம்பொடு முதிர்ச் செக்கரும்
பாதக விருள்செய்கஞ் சுகமும் பற்றலாற்
சாதக ரென்னவுந் தகைத்திம் மாலையே. 627

வேறு.

உரு. கயங்க ளென்னுங் கனல்தோய்ந்து கடிநாண் மலரின் விடம்பூசி
இயங்கு தென்றன் மன்மதவே ளெய்த புண்ணி னிடைதுழைய
உயங்கு முணர்வு நன்னலமு முருகிச் சோர்வா ருயிருண்ண
வயங்கு மாலை வரனோக்கி யிதுவோ கூற்றின் வடிவென்றாள்.

உசு. கடலோ மழையோ முழுநீலக் கல்லோ காயா நறும்போதோ
படர்பூங் குவளை நாண்மலரோ நீலோற் பலமோ பானலோ
இடர்சேர் மடவா ருயிருண்ப தியாதோ வென்று தளர்வாண்முன்
அடல்சே ரசுரர் நிறம்போலு மந்தி மாலை வந்ததுவே. 629

உஎ. மைவானிறத்துமீனெயிற்று வாடையுயிர்ப்பின் வளர்செக்கர்ப்
பைவா யந்திப் படவரவே யின்னா விளைத்துப் பகைத்தியால்
எய்வா னொருவன் கையோயா னுயிரு மொன்றே யினியில்லை
உய்வான்வழியிற் பழிபூண வுன்றோ டெனக்குப் பகையுண்டோ.

உஅ. ஆல முலகிற் பார்த்ததுவோ வாழி கிளர்ந்த தோவவர்தம்
நீல நிறத்தை யெல்லோரு நினைக்க வதுவாய் நிரம்பியதோ
கால னிறத்தை யஞ்சனத்திற் கலந்து குழைத்தா காயத்தும்
மேலை நிலத்து மெழுகியதோ¹ விளைக்கு மிருளாய் விளைந்ததுவே.

உக. வெளினின்றவரோபோய்மறைந்தார்விவக்கவொருவர்தமைக்கானேன்
எளியள் பெண்ணென் றிரங்காதே யெல்லி யாமத்² திருளுடே
ஒளியம் பெய்து மன்மதனா ருனக்கு மாற்ற முரைத்தாரோ
அளியன் செய்த தீவினையா லன்றி லீரும் வந்தீரோ. 632

ந0. ஆண்டங் கனையா ளினையநினைந் தழுங்கும் வேலை யகல்வானம்
தீண்ட நிமிர்ந்த பெருங்கோயிற் சீத மணியின் வேதிகைவாய்
நீண்ட சோதி நெய்விளக்கம் வெய்ய வென்றங் கவைக்கித்
தூண்டல்செய்யாமணிவிளக்கின் சுடராலிரவைப்பகல்செய்தார்

நக. பெருந்தின் னெமொல் வரைநிறுவிப் பிணித்த பாம்பின் மணித்தாம்பால்
விரிந்த தீவலை பொதிந்தமணி விசும்பின் மீனின் மேல்விளங்க
அருந்த வமரர் கலக்கியநா ளமுது நிறைந்த பொற்கலசம்
இருந்த திடைவந்தெழுந்ததென வெழுந்த தாழி வெண்டிங்கள்

நஉ. வண்டா யயனார் மறைபாட மலர்ந்த தொருதா மரைப்போது
பண்டா லிலையின் மிசைக்கிடந்து பாரு நீரும் பசித்தவன்போல்
உண்டா னுந்திக் கடல்பூத்த தோதக் கடலுந் தான்வேறோர்
வெண்டா மரையின் மலர்பூத்த தொத்த தாழி வெண்டிங்கள்.

ந்ந. புள்ளிக் குறியிட் டெனப்பன்மீன் பூத்த வானம் பொதிகங்குல்
நள்ளிற் சிறந்த விருட்பிழம்பை நக்கி நிமிர்ந்த நிலாக்கற்றை
கிள்ளைக் கிளவிக் கென்னுங்கொல் கீழ்பாற் றிசையின் மேல்வைத்த
வெள்ளிக் கும்பத் திளங்கமுகின் பாளை போன்று விரிந்துளதால்.

ந்ச. வண்ண மாலை கைபரப்பி யுலகை வளைத்த விருளெல்லாம்
உண்ண வெண்ணித் தண்மதிய மதனுள் ளெழுந்த நெடுநிலா
விண்ணு மண்ணுந் திசையனைத்தும் விழுங்கிக்கொண்ட விரிநன்னீர்ப்
பண்ணை வெண்ணைச் சடையன்றன் புகழ்போ லெங்கும்பரந்துளதால்.

ந்ந. நீத்த மதனின் முளைத்தெழுந்த நெடுவெண் டிங்க ளெனுந்தச்சன்
மீத்தன் கரங்க ளவைபரப்பி விரிந்த நிலவின் வெண்சுதையாற்
காத்த கண்ணன் மணியுந்திக் கமல நாளத் திடைப்பண்டு
பூத்த வண்டம் பழைய தென்று புதுக்கு வானும் போன்றுளதால்.

ந்ச. விரைசெய்கமலப்பெரும்போதின்விரும்பிப்புருந்ததிருவினெடும்
குரைசெய்வண்டின் குழாமிரியக் கூம்பிச் சாம்பிக் குவிந்துளதால்
உரைசெய் திகிரி தனையுருட்டி யொருகோ லோச்சி யுலகாண்ட
அரைசனெதுங்கத்தலையெடுத்தகுறும்பர்போன்ற தரக்காம்பல்.

ந்ந. நீங்கா மாமை யவர்தமக்கு நிறமென் றுன்னிப் புறமேபோய்
ஏங்கா நின்ற வெறிகடற்கு மெனக்குங் கொடியை யானாயே
ஓங்கா நின்ற விருளாய்வந் துலகை விழுங்கி மேன்மேலும்
வீங்கா நின்ற கருநெருப்பி னிடையே யெழுந்த வெண்ணெருப்பே.

வேறு.

ந்ந. கொடியை யல்லை யாரையுங் கொல்கிலாய்
வடிவி லின்னமு தத்தொடு வந்தனை
பிடியின் மென்னடைப் பெண்ணெடென் றுலெனைச்
சுடுதி யோகடற் றோன்றிய திங்களே.

641

ந்ந. மீது மொய்த்தெழு வெண்ணில வின்கதிர்
மோது மத்திகை மென்முலை மேற்பட
ஓதி மப்பெடை வெங்கன லுற்றெனப்
போது மொய்த்தம னிப்புரண் டாளரோ.

642

சொ. நீக்க மின்றி நிமிர்ந்த நிலாக்கதிர்
தாக்க வெந்து சரிந்து தளர்ந்தனள்
சேக்கை யாகி மலர்ந்தசெந் தாமரைப்
பூக்கள் பட்டதப் பூவையும் பட்டனள்.

643

சக. வாச மென்கல வைக்களி வாரிமேற்
பூசப் பூசப் புலர்ந்து புழுங்கினுள்
வீச வீச வெதும்பினண் மென்முலை
ஆசை நோய்க்கு மருந்துமுண் டாங்கொலோ. 644

சஉ. தாய நிற்பரி சேடியர் தாதுகும்
வீய ரித்தளிர் மெல்லணை மேனியிற்
காயெ ரிக்கரி யக்கரி யக்கொணர்ந்
தாயி ரத்தி னிரட்டி யடுக்கினுர். 645

சங. கன்னி நன்மனை யிற்கமழ் சேக்கையுள்
அன்ன மின்னண மாயின ளன்னவள்
மின்னின் மின்னிய மேனிகண் டானெனச்
சொன்ன வண்ணலுக் குற்றது சொல்லுவாம். 646

கைக்களைப் படலம் முற்றும்.

கள. கோசிகப் படலம்

க. ஏகி மன்னனைக் கண்டெதிர் கொண்டபின்
ஓகை யோடு மினிதுகொண் டுய்த்திடப்
போக பூமியிற் பொன்னக ரன்னதோர்
மாக மாடத் தனைவரும் வைகினுர். 647

உ. வைகு மவ்வழி மாதவம் யாவுமோர்
செய்கை கொண்டு நடந்தெனத் தீதறு
மொய்கொள் வீரன் முளரியந் தாளினால்
மெய்கொ ணங்கை யருண்முனி மேவினான். 648

ங. வந்தெ திரந்த முனிவனை வள்ளலுஞ்
சிந்தை யாரவ ணங்கலுஞ் சென்றெதிர்
அந்த மில்குணத் தானெடுத் தாசிகள்
தந்து கோசிகற் சார்வுற வெய்தலும். 649

ச. கோத மன்றரு கோமுனி கோசிக
மாத வன்றனை மாமுக நோக்கியிப்
போது நீயிவட் போதவிப் பூதலம்
ஏது செய்த தவமென் றியம்பினான். 650

நி. பூர்தண் சேக்கைப் புனிதனை யேபொரு
வேய்ந்த கேண்மைச் சதானந்த நென்றெனும்
வாய்ந்த மாதவன் மாமுக நோக்கினால்
தோய்ந்த சிந்தைக் கவுசிகன் சொல்லுவான். 651

சு. வடித்த மாதவ கேட்டியிவ் வள்ளரான்
இடித்த வெங்குரற் றூடகை யாக்கையும்
அடுத்து வேள்வியும் நின்னன்னை சாபமும்
முடித்தென் நெஞ்சத் திடர்முடித் தானென்றான். 652

எ. என்று கோசிகன் கூறிட வீறிலா
வன்ற போதனன் மாதவ நின்னருள்
இன்று தானுள தேலரி தியாதிந்த
வென்றி வீரர்க் கெனவும் விளம்பிமேல். 653

அ. எள்ளில் பூவையு மிந்திர நீலமும்
அள்ளல் வேலையு மம்புத சாலமும்
விள்ளும் வீயுடைப் பானலு மேயுமெய்
வள்ளல் தன்னை மதிமுக நோக்கியே. 654

சு. நறும லர்த்தொடை நாயக நானுனக்
கறிவு றுத்துவன் நற்கிவ் வருந்தவன்
இறையெ னப்புவிக்கீ றில்பல் லாண்டெலாம்
முறையி னிற்புரந் தேயருண் முற்றினான். 655

க0. அரசின் வைகி யறனி னமைந்துழி
விரசு கானிடைச் சென்றனன் வேட்டைமேல்
உரைசெய் மாதவத் தோங்கு வசிட்டனும்
பரசு வானவன் பாலணைந் தானரோ. 656

வேறு.

கக. அருந்ததி கணவன் வேந்தற் கருங்கடன் முறையி னுற்றி
இருந்தரு டருதி யென்ன விருந்துழி யினிது நிற்கே
விருந்தினி யமைப்பெ நென்ஞ்ச் சுரபியை விளித்து நீயே
சுரந்தரு ளமிர்த மென்ன வருண்முறை சுரந்த தன்றே. 657

கஉ. அறுசுவைத் தாய வுண்டி யரசநின் னனிகத் தோடும்
பெறுகென வளிப்ப வேந்தோ டியாவருந் துய்த்த பின்றை
நறைகமழ் மலரும் வாசக் கலவையு நல்க லோடும்
உறுதுயர் தணிந்து மன்னன் மனத்துணர்ந் துரைக்க லுற்றான்.

- கந. மாதவ வெழுந்தி லாய்நீ வயப்புடைப் படைகட் கெல்லாம்
கோதறு மமுதத் தோடு முதவுறு கொள்கை தன்னால்
தீதறு குணத்தான் மிக்க செழுமறை தெரிந்த னாலோர்
மேதகு பொருள்கள் யாவும் வேந்தருக் கென்கை தன்னால்.
- கச. நிற்கிது தகுவ தன்ற னீட்டுஞ் சுரபி தன்னை
ஏற்கரு ளென்ற லோடு மியம்பலன் யாதும் பின்னர்
வற்கலை யுடையோன் யானே வழங்கலன் வரும் தாகிற்
கொற்கொள்வே லுழவ நீயே காண்டகல் கென்று கூற. 660
- கரு. பணித்தது புரிவ னென்னுப் பார்த்திப் பனெழுந்து பொங்கிப்
பிணித்தனன் சுரபி தன்னைப் பெயர்வுழிப் பிணியை வீட்டி
மணித்தடந் தோளி னாற்குக் கொடுத்தியோ மறைகள் யாவும்
கணித்தவெம் பெரும வென்னக் கலைமறை முனிவன் சொல்வான்.
- கசு. கொடுத்திலன் யானே மற்றைக் குடைகெழு வேந்தன் றானே
பிடித்தகல் வுற்று னென்னப் பெருஞ்சினங் கதுவு நெஞ்சோ
டிடித்தெழு முரசு வேந்தன் சேனைபை யானே யின்று
முடிக்குவென் காண்டி யென்ன முனிந்துமெய் சிலிர்த்த தன்றே.
- கௌ. பப்பர ரெயினர் சீனர் சோனகர் முதல பல்லோர்
கைப்படை யதனி னோடுங் கபிலைமாட் டிதித்து வேந்தன்
துப்படை சேனை யாவுந் துணித்தனர் துணித்த லோடும்
வெப்புடைக் கொடிய மன்னன் றனையர்கள் வெகுண்டு மிக்கார்.
- கஅ. சுரபியின் வலியி தன்றால் சுருதிநா லுணர வல்ல
வரமுனி வஞ்ச மென்னு மற்றவன் சிரத்தை யின்னே
அரிகுது மென்னப் பொங்கி யடர்த்தன ரடர வன்னான்
எரியெழ விழித்த லோடு மிறந்தனர் குமர ரெல்லாம். 664
- கக. ஐயிரு பத்தின் மைந்த ரவிந்தமை யரசன் காணு
நெய்சொரி கனலிற் காந்தி நெடுங்கொடித் தேர்க டாவிக்
கைதொடர் கணையி னோடுங் கார்முகம் வளைய வாங்கி
எய்தனன் முனியுந் தன்கைத் தண்டினை யெதிர்க வென்றான்.
- உ0. கடவுளர் படைக ளீராக் கற்றன படைகள் யாவும்
விடவிட வேந்தன் றண்டம் விழுங்கிமேல் விளங்கல் காணு
வடவரை வில்லி தன்னை வணங்கியே வழத்த லோடும்
அடலுறு படையொன் றியா வன்னவ னகன்று னன்றே. 666

உக. விட்டனன் படையை வேந்தன் விண்ணுளோ ருலகையெல்லாம்
சுட்டன னென்ன வஞ்சித் துளங்கினர் முனியும் வந்து
கிட்டிய படையை யுண்டு விளங்கினன் கிளரு மேனி
முட்டிவெம் பொறிகள் சிந்தப் பொருபடை முரணகன்ற. 667

உஉ. கண்டன னரசன் காணாக் கலைமறையவர்கட் கல்லால்
திண்டிறல் வலியுந் தேச முளவெனல் சீரி தாமோ
மண்டல முழுதுங் காக்கு மொய்ம்பொரு வலனன் நென்ன
ஒண்டவம் புரிவ னென்ன வும்பர்கோன் றிசையை யற்றான்.

உங. மாண்டமா தவத்தோன் செய்த வலனையே மனத்தி னுன்னிப்
பூண்டமா தவத்த னாகி யரசர்கோன் பொலியு நீர்மை
காண்டலு மமரர் வேந்தன் றுணுக்குறு கருத்தி னோடும்
தூண்டின னரம்பைமாருட் டிலோத்தமையெனுஞ்சொன்மாளை

உச. அன்னவண் மேனி காண வனங்கவேள் சரங்கல் பாயத்
தன்னுணர் வழிந்து காதற் சலதியி னழுந்தி வேந்தன்
பன்னரும் பகல்தீர் வுற்றுப் பருணிதர் தெரிந்த நூலின்
நன்னய முணர்ந்தோ னாகி நஞ்செனக் கனன்று நக்கான். 670

உரு. விண்முழு தாளி செய்த வினையென வெகுண்டு நீபோய்
மண்மக ளாகி யென்று மடவா றன்னை யேவிக்
கண்மலர் சேப்ப வுள்ளங் கறுப்புறக் கடிதி னேகி
எண்மரில் வலிதென் நெண்ணும் யமன்றிசை யதனை யற்றான்.

உசு. தென்றிசை யதனை நண்ணிச் செய்தவஞ் செலுத்தும் வைகல்
வன்றிற லயோத்தி வாழு மன்னவன் றிரிசங் கென்பான்
தன்றுணைக் குருவை நண்ணித் தனுவொடுந் துறக்க மெய்த
இன்றெனக் கருளு கென்ன வாண்டிறந் தெய்து கென்றான். 672

உஎ. நினக்கொலா தாகி னைய நீணிலத் தியாவ ரேனும்
மனக்கினி யாரை நாடி வகுப்பன்யான் வேள்வி யென்னச்
சினக்கொடுந் திறலோய் முன்னர்த் தேசிகற் றப்பி வேறோர்
நினக்கித னாடி நின்றாய் நீசனாய் விடுதி யென்றான். 673

உஅ. மலரிலோன் மைந்தன் மைந்தின் வழங்கிய சாபந் தன்னால்
அலரியோன் றானும் நாணு மொளியிழந் தரசர் கோமான்
புலரியங் கமலம் போலும் பொலிவொரீஇ வதனம் பூவிற்
பலருமாங் கிகழ்தற் கொத்த படிவம்வந் துற்ற தன்றே. 674

உக. காசொடு முடியும் பூணுங் கரியவாங் கனகம் போன்றும்
தூசொடு மணியு முந்நூல் தோற்றருந் தோற்றம் போன்று
மாசொடு கருகி மேனி வனப்பழிந் திடலூர் வந்தான்
சீசியுந் ருரு மெள்ளத் திகைப்பொடு பழுவஞ் சேர்ந்தான். 675

ங.௦. கானிடைச் சிறிது வைகல் கழித்தொர்நாட் கௌசி கப்பேர்க்
கோனிநுந் துறையுஞ் சோலை குறுகினன் குறுக லோடும்
ஈனனீ யாவன் போந்த திவ்விட மென்மு னென்ன
மேனிகழ்பொருள்கள் யாவும் விளம்பினன் வணங்கி வேந்தன்.

ங.க. இற்றதோ வெனநக் கிங்கி யானிரு வேள்வி முற்றி
மற்றுல களிப்ப னென்னு மாதவர் தம்மைக் கூவச்
சுற்றுறு முனிவர் யாருந் தொக்கனர் வசிட்டன் மைந்தர்
கற்றில மரசன் வேள்வி கனற்றுறை புலையற் கீவான். 677

ங.உ. என்றுரைத் தியாங்க ளொல்லோ மென்றனரென்னப் பொங்கிப்
புன்றொழிந் கிராத ராகிப் போகெனப் புகற லோடும்
அன்றவ ரெயின ராகி யடவிக டோறுஞ் சென்றார்
நின்றுமா தவத்தை முற்றி நித்தரை வருக வென்றான். 678

ங.ங. அரசனும் புலையற் கின்னே யனற்றுறை முற்றி யெம்மை
விரசுக வல்லை யென்றல் விழுமிதென் நிகழ்ந்து நக்கார்
புரசைமா களிற்றின் வேந்தைப் போகநீ துறக்கம் யானே
உரைசெய்தேன் நவத்தி னென்ன வோங்கினன் விமானத் தும்பர்.

ங.ச. ஆங்கவன் றறக்க மெய்த வமரர்கள் வெகுண்டு நீசன்
ஈங்குவந் தடைவ தென்னே யிருநிலத் திழிக வென்னத்
தாங்குத லின்றி வீழ்வான் தாபத சரண மென்ன
ஓங்கின னின்னில் லென்ன வருத்தரு மொக்க நக்கான். 680

ங.ரு. பேணல ரிகழ்ந்த விண்ணோர் பெரும்பத முதலா மற்றைச்
சேண்முழு தமைப்ப லென்னுச் செழுங்கதிர் கோணு டிங்கள்
மொணொளி கெடாது தெற்கு வடக்க வாய் வருக மற்றைத்
தாணுவோ ரீர்வ யாவுஞ் சமைக்குவெ னென்னும் வேலை. 681

ங.சு. நறைத்தரு வுடைய கோனு நான்முகக் கடவு டானும்
கறைத்தரு களனு மற்றைக் கடவுளர் பிறருந் தொக்குப்
பொறுத்தருண் முனிவ நின்னைப் புகல்புகுந் தவனைக் காத்தல்
அறத்திற் னென்றும் தாரா கணத்தொடு மடைக வன்னான். 682

௩௭. அரசமா தவனீ யாதி யைந்துநாட் டென்பால் வந்துன்
புரைவிளக் கிடுக வென்னுக் கடவுளர் போய பின்றை
நிரைதவன் விரைவி னெய்தி நெடுங்கடற் கரசன் வைகும்
உரவிட மதனை நண்ணி யுறுதவ முஞற்றுங் காலை. 683

௩௮. குதைவரிச் சிலைவாட் டாணைக் கோமக னம்ப ரீடன்
சுதைதரு மொழியன் வையத் துயிர்க்குயி ராய தோன்றல்
வதைபுரி புருட மேதம் வகுப்பவோர் மைந்தற் கொள்வான்
சிதைவில் கனகந் தேர்கொண் டடவிக மருவிச் சென்றான்.

௩௯. நற்றவ ரிசிகன் வைகு நனைபழு வத்தை நண்ணிக்
கொற்றவன் வினவ லோடு மியைந்தனன் குமரர் தம்முள்
பெற்றவ ளிளவ லெற்கே பென்றனள் பிதாமுன் னென்றான்
மற்றைய மைந்த னக்கு மன்னவன் நன்னை நோக்கி. 685

௪௦. கொடுத்தருள் வெறுக்கை வேண்டிற் றெற்கமா மிழுக்கங் குன்ற
எடுத்தனை வளர்த்த தாதைக் கென்றவற் றொழுது வேந்தன்
தடுப்பருந் தேரி னேறித் தாவினன் கடவ வல்லைச்
சுடர்க்கதிர்க் கடவுள் வானத் துச்சியஞ் சூழல் புக்கான். 686

௪௧. அவ்வயி னிழிந்து வேந்த னருங்கடன் முறையி னாற்றச்
செவ்விய குரிசி ருனுஞ் சென்றன னியமஞ் செய்வான்
அவ்விய மவித்த சிந்தை முனிவனை யாண்டுக் காணுக்
கவ்வையி னோடும் பாத கமலம துச்சி சேர்த்தான். 687

௪௨. விறப்பொடு வணக்கஞ் செய்த விடலையை யினிது நோக்கிச்
சிறப்புடை முனிவ னென்னே தெருமரல் செப்பு கென்ன
அறப்பொரு ளுணர்ந்த மேலோ யன்னையுந் தாதை தானும்
உறப்பொருள் கொண்டு வேந்தற் குதவின ருவகை வேண்டி. 688

௪௩. மைத்துன னோடு முன்னாள் வழங்கிய முறைமை கேளாத்
தத்துற லொழிநீ யானே தடுப்பெனின் னுயிரை யென்னுப்
புத்திரர் தம்மை நோக்கிப் போகவேந் தோடு மென்ன
அத்தகு முனிவன் கூற வவர்மறுத் தகல்கை காணா. 689

௪௪. எழுங்கதி ரவனு நாணச் சிவந்தன விருக னொஞ்சம்
புழுங்கினன் வடவை தீய மயிர்ப்புறம் பொறியிற் றுள்ள
அழுங்கலில் சிந்தை யானீ ரடவிக டோறுஞ் சென்றே
ஒழுங்குறு புனிஞ் ராகி யுறுதுய ருறுக வென்றான். 690

- சநு. மாமுனி வெகுளி தன்னான் மடிகலா மைந்தர் நால்வர்
தாமுறு சவர ராகச் சபித்தெதிர் சலித்த சிந்தை
எழுற லொழிக வின்னே பெறுகென விரண்டு விஞ்சை
கோமரு கனுக்கு நல்கிப் பின்னருங் குணிக்க லுற்றான். 691
- சசு. அரசனே டேகி யூபத் தணைக்குபிம் மறையை யோதின்
விரசவர் விண்ணு னோரும் விரிஞ்சனும் விடைவ லோனும்
உரைசெறி வேள்வி முற்று முனதுயிர்க் கீறுண் டாகா
பிரசமென் றுரா யென்னப் பழிச்சொடும் பெயர்ந்து போனான்.
- சஎ. மறைமுனி யுரைத்த வண்ண மகத்துறை மைந்த னாயச்
சிறையறு கலுழ னன்னஞ் சேமுதற் பிறவு மூரும்
இறைவர்தொக் கமரர் சூழ விளவறன் னுயிரும் வேந்தன்
முறைதரு மகமுங் காத்தார் வடதிசை முனியுஞ் சென்றான்.
- சஅ. வடாதிசை முனியு நண்ணி மலர்க்கர நாசி வைத்தாங்
கிடாவுபிங் கலைதா னைய விதயத்தூ டெழுத்தொன் றெண்ணி
விடாதுபற் பருவ நிற்ப மூலமா முகமி விண்டு
தடாதிருட் படலை மூடச் சலித்ததெத் தலமுந் தாவி. 694
- வேறு
- சசு. எயிலெ ரித்தவன் யானையு ரித்தநாள்
பயிலு றத்தனி போர்த்தநன் பண்பெனப்
புயல்வி ரித்தெழுந் தாலெனப் பூதலம்
குயிலு றுத்திக் கொழும்புகை விம்மவே. 695
- நு0. தமந்தி ரண்டில கியாவையுந் தாவுற
நிமிர்ந்து வெங்கனற் கற்றையு நீங்குறக்
கமைந்து மாதிரங் காவலர் கண்ணெழும்
சுமந்த நாகமுங் கண்சும் புளிக்கவே. 696
- நுக. திரிவ நிற்ப செகதலத் தியாவையும்
வெருவ லுற்றன வெங்கதிர் மீண்டன
கருவி யுற்ற ககனமெ லாம்புகை
துருவி யுற்றிட வும்பர்து ளங்கினார். 697
- நஉ. புண்ட ரீகனும் புட்டரு பாகனும்
குண்டை யூர்தி குலிகியு மற்றள
அண்டர் தாமும்வந் தவ்வயி னெய்தியே
எண்ட போதனன் றன்னை யெதிர்த்தனர். 698

ருங். பாதி மாமதி சூடியும் பைந்துழாய்ச்
சோதி யானுமத் தூய்மல ராளியும்
வேத பாரகர் வேறிலர் நின்னலால்
மாத போதன வென்ன வழங்கினார். 699

ருச. ஆன்ன வாசகங் கேட்டுண் ரந்தணன்
சென்னி தாழ்த்திரு செங்கர முங்குவித்
துன்னு நம்வினை யுற்றதென் றோங்கினான்
துன்னு தேவர்தஞ் சூழலுட் போயினார். 700

ருரு. ஈது முன்னர் நிகழ்ந்த திவன் றுனை
மாத வத்துயர் மாண்புடை யாரிலை
நீதி வித்தகன் றன்னரு ணைர்ந்தனார்
யாது மக்கரி தென்றன னீறிலான். 701

ருசு. என்று கோதமன் காதலன் கூறிட
வென்றி வீரர் வியப்பொடு வந்திட
துன்று மாதவன் றுடொழு தோங்கிய
பின்றை யம்முனி பேர்ந்தன் றன்னிடம். 702

ருஎ. முனியுந் தம்பியு மொய்ம்முறை யாற்றமக்
கினிய பள்ளியு ளெய்திய பின்னிருட்
கனியும் போல்பவன் கங்குலுந் திங்குளும்
தனியுந் தானுமத் தையலு மாயினான். 703

ருஅ. விண்ணி னீங்கிய மின்னுரு வின்முறை
பெண்ணி னன்னலம் பெற்றதுண் டேகொலாம்
எண்ணி னஃதல தெண்ணறி யேனிரு
கண்ணி னுள்ளுங் கருத்தினுங் காண்பனல். 704

ருசு. வள்ளற் செங்கைக் கரியவன் வைகுமல்
வெள்ளப் பாற்கடல் போன்மிளிர் கண்ணினுள்
அள்ளற் பூமக ளாகுங்கொ லோவென
துள்ளத் தாமரை யுள்ளுறை கின்றதே. 705

சு0. அருளி லாளெனி னும்மனத் தாசையால்
வெருளு நோய்விடக் கண்ணின் விழுங்கலால்
தெருளி லாவுல கிற்சென்று நின்னுவாழ்
பொருளெ லாமவள் பொன்னுரு வானதே. 706

சூக. பூணு லாவிய பொற்கல சங்களென்
ஏணி லாகத் தெழுதல வென்னினும்
வாணி லாமுறு வற்கனி வாய்மதி
காண லாவதொர் காலமுண் டாங்கொலோ. 707

சூஉ. கன்ன லின்கருப் புச்சிலை யான்விரை
பொன்னை முன்னிய பூங்களை வாளியால்
என்னை யெய்து தொலைக்குமென் றுலினி
வன்மை யென்னுமி தாரிடை வைகுமோ. 708

சூஉ. கொள்ளை கொள்ளக் கொதித்தெழு பாற்கடற்
பள்ள வெள்ள மெனப்பட ருந்நிலா
உள்ள முள்ளுற் றுயிரைத் தொடருமால்
வெள்ளை வண்ண விடமுமுண் டாங்கொலோ. 709

சூச. வண்ண மேகலைத் தேரொன்று வானெடுங்
கண்ணி ரண்டு கதிர்முலை தாமிரண்
டுண்ணி வந்த நகையுமுண் டாமெனில்
எண்ணுங் கூற்றினுக்¹ கித்தனை வேண்டுமோ. 710

சூரு. ஆகு நல்வழி யல்வழி யென்மனம்
ஏகு மோவிஃ தெய்திய காரணம்
பாகு சேர்மொழிப் பைந்தொடி கன்னியே
ஆகு மாமதற் கையுற வில்லையே. 711

சூசு. கழிந்த கங்கு லரசன் கதிர்க்குடை
விழுந்த தென்னவு மேற்றிசை யாள்சுடர்க்
கொழுந்து சேர்துதற் கோதறு சுட்டிபோய்
அழிந்த தென்னவு மாழ்ந்தது திங்களே. 712

சூஎ. வீச கின்ற நிலாச்சுடர் வீந்ததால்
ஈச னுமதி யேகலுஞ் சோகத்தால்
பூச மென்கல் வைப்புனை சாந்தினை
ஆசை மாத ரழித்தன ரென்னவே. 713

வேறு:

சூஅ. ததையுமலர்த் தாரண்ண லிவ்வண்ண
மயலுழந்து தளரும் வேலை
சுதையுமனத் திடருடைய செங்கமல
முகமலரச் செய்ய வெய்யோன்

புதையிருளி நெதிர்கின்ற புகர்முகயா
 னையினுரிவைப் போர்வை போர்த்த
 உதையகிரி யெனுங்கடவு னுதல்கிழித்த
 விழியேபோ லுதயஞ் செய்தான்.

714

சூக. விசையாடற் பசும்புரவிக் குரமிதிப்ப
 வுதயகிரி விரிந்த தூளி
 பசையாக மறையவர்கைந் நறைமலரு
 நிறைபுனலும் பரந்து பாய
 அசையாத நெடுவரையின் முகடுதொறு
 மிளங்கதிர்சென் றணவ வேய்ந்த
 திசையாளு மதகரிகள் சிந்தூர
 மப்பியபோற் றிகழு மாதோ.

715

எ0. பண்டுவருங் குறிபகர்ந்து பாசறையும்
 பொருள்வயினும் பிரிந்து போந்து
 வண்டுதொடர் நறுந்தெரிய லுயிரனைய
 கொழுநர்வர மணித்தே ரோடும்
 கண்டுமனங் களிசிறப்ப வொளிசிறந்து
 மெலிவகற்றுங் கற்பி னார்போல்
 புண்டரிக முகமலர வகமலர்ந்து
 பொலிந்தனபூம் பொய்கை யெல்லாம்.

716

எக. எண்ணரிய மறையினொடு கின்னரர்க
 ளிசைபாட வுலக மேத்த
 விண்ணவரு முனிவர்களும் வேதியருங்
 கரங்குவிப்ப வேலை யென்னும்
 மண்ணுமணி முழுவதிர விசும்பாங்கி
 னடம்புரிவா னிரவி யென்னுங்
 கண்ணுதல்வா னவன்கனகச் சடைவிரித்தா
 னெனவிரிந்த கதிர்க ளெல்லாம்.

717

எஉ. கொல்லாழி நீத்தங்கோர் குனிவயிரச்
 சிலைதடக்கைக் கொண்ட கொண்டல்
 செல்லாழித் தேரிரவி யிளங்கரத்தா
 லடிவருடி யனந்த றீர்ப்ப

அல்லாழிக் கரைகண்டா னாயிரமா
மணிவிளக்க மழலுஞ் சேக்கைத்
தொல்லாழித் துயிலாதே துயராழி
நெடுங்கடலுட் பெய்க்கின் றானே.

718

எங். ஊழிபெயர்ந் தெனக்கங்கு லொருவண்ணம்
புடைபெயர வுறக்க நீத்த
சூழியா னையினெழுந்து தொன்னியமத்
துறைமுடித்துச் சுருதி யன்ன
வாழிமா தவற்பணிந்து மனக்கினிய
தம்பியொடும் வம்பின் மாலை
தாமுமா மணிமௌலி வாசமலர்த்
தார்ச்சனகன் சாலை சார்ந்தான்.

719

கோசிகப் படலம் முற்றும்.

கஅ. வரலாற்றுப் படலம்.

க. முடிச்சனகர் பெருமானு முறையாலே
பெருவேள்வி முற்றிச் சுற்றும்
இடிக்குரலின் முரசியம்ப விந்திரனிற்
சந்திரன்றோய் கோயி லெய்தி
எடுத்தமணி மண்டபத்து ளெண்டவத்து
முனிவரொடு மிருந்தான் பைந்தார்
வடித்தகுனி வரிசிலைக்கை மைந்தனுந்தம்
பியுமருங்கி னிருப்ப மாதோ.

720

உ. இருந்தகுலக் குமரர்தமை யிருவிழியு
முகந்தழகு பருக நோக்கி
அருந்தவனை யடிவணங்கி யாரையிவ
ருரைத்திடுமி னடிக ளென்ன
விருந்தினர்க ணின்னுடைய வேள்விகா
ணியவந்தார் வில்லுங் காண்பார்
பெருந்தகைமைத் தயரதன்றன் சிறுவரென
விவர்தகைமை பேச லுற்றான்.

721

வேறு.

ங். ஆதித்தன் குலமுதல்வன் மனுவினையா ரறியாதார்
பேதித்த வுயிரனைத்தும் பெரும்பசியால் வருந்தாமற்
சோதித்த வரிசிலையா னில்மடந்தை முலைசுரப்பச்
சாதித்த பெருந்தகையு மிவர்குலத்தோர் தராபதிகாண்.

722

- சு. பிணியரங்க வினையகலப் பெருங்காலந் தவம்பேணி
மணியரங்க நெடுமுடியாய் மலரயனை வழிபட்டுப்
பணியரங்கப் பெரும்பாயற் பாஞ்சுடரை யாங்காண
அணியரங்கந் தந்தானை யறியாதா ரறியாதார். 723
- ரு. தான்றனக்கு வெலற்கரிய தானவரைத் தலைதுமித்தென்
வான்றருகிற் றீகொலெனக் குறையிரப்ப வரங்கொடுத்தற்
கேன்றெடுத்த சிலையினன யிகல்புரிந்த விவர்குலத்தோர்
தோன்றலைப் பண்டிந்திரனே தொல்லேறாய்ச் சமந்தானே. 724
- சு. அரசனவன் பின்னோரை யென்னாலு மளப்பரிதால்
உரைகுறுக நிமிர்கீர்த்தி யிவர்குலத்தோ னொருவன்காண்
நரைதிரைமூப் பிவையெய்தி யிந்திரனு நந்தாமற்
குரைகடலை நெடுவரையாற் கடைந்தமுதங் கொடுத்தானும். 725
- எ. கருதரிய பெருங்குணத்தோ ரவர்பின்பு கணக்கிறந்தோர்
திரிபுவன முழுதாண்டு சுடர்நேமி செலநின்றார்
பொருதுறைசேர் வேலினாய் புலிப்போத்தும் புல்வாயும்
ஒருதுறையி னீருண்ண வுலகாண்டோ னொருவன்காண். 726
- அ. மறைமன்னு மணிமுடியு மாரமும்வா னொடுமின்னப்
பொறைமன்னு வானவருந் தானவரும் பொருதநாள்
விறன்மன்னர் தொழுகழலா யிவர்குலத்தோன் விற்பிடித்த
அறமென்ன வொருதனியே திரிந்தமரா பதிகாத்தான். 727
- சு. இன்னுயிர்க்கு மின்னுயிரா யிருநிலமுன் காத்தனித்த
பொன்னுயிர்க்குங் கழலவரை யாம்போலும் புகழ்கிற்பாம்
மின்னுயிர்க்கு நெடுவேலோ யிவர்குலத்தோன் மேற்பறவை
மன்னுயிர்க்குந் தன்னுயிரை மாறாக வழங்கினான். 728
- க0. இடறோட்டி யெனநெடிய வரையுருட்டி யிவ்வுலகின்
திடறோட்டு மெனக்கிடந்த வகைக்கிரங்கித் தெவ்வேந்தர்
உடறோட்டு நெடுவேலா யிவர்குலத்தோ ருவிரிநீர்க்
கடறோட்டா ரெனின்வேறோர் கட்டுரையும் வேண்டுமோ. 729
- கக. தூநின்ற சுடர்வேலோ யனந்தனே சொல்லானேல்
யானின் று புகழ்ந்துரைத்தற் கெளிதோயே டவிழ்கொன்றைப்
பூநின்ற மவுலியையும் புகக்கோந்த புனற்கங்கை
வானின் றுகொணர்ந்தோனு மிவர்குலத்தோர் மன்னவன்காண்.

- கஉ. கயற்கடல்கு மூலகெல்லாங் கைநெல்லிக் கணியாக்கி
இயற்கைநெறி முறையாலே யிந்திரற்கு மிடரியற்றி
முயற்கறையின் மதிக்குடையா யிவர்குலத்தோன் முன்னொருவன்
செயற்கரிய பெருவேள்வி யொருநாறுஞ் செய்தமைத்தான்.
- கங. சந்திரனை வென்றானு முருத்திரனைச் சாய்த்தானும்
துந்துவெனுந் தானவனைச் சுடுசரத்தாற் றுணித்தானும்
வந்தகுலத் திடைவந்த ரகுவென்பான் வரிசிலையால்
இந்திரனை வென்றுதிசை யிருநான்குஞ் செலுத்தினன்.
- கச. வில்லென்னு நெடுவரையால் வேந்தென்னுங் கடல்கலக்கி
எல்லென்னு மணிமுறுவ லீந்துமதி யெனுந்திருவை
அல்லென்னு மணிநிறத்த வரியென்ன வயனென்பான்
மல்லென்னுந் திரள்புயத்துக் கணியாக வைத்தானே. 733.
- கரு. அயன்புதல்வன் றயாதனை யநியாதா ரில்லையவன்
பயந்தகுலக் குமாரிவர் தமையுள்ள பரிசெல்லாம்
நயந்துரைத்துக் கரையேற நான்முகற்கு மரிதாகும்
இயந்துவைத்த கடைத்தலையா யானறிந்த படிகேளாய். 734
- கசு. துனியின்றி யுயிர்செல்லச் சுடராழிப் படைவெய்யோன்
பனிவென்ற படியென்னப் பகைவென்று படிகாப்போன்
தனுவன்றித் துணையில்லான் றருமத்தின் கவசத்தான்
மனுவென்ற நீதியான் மகவின்றி வருந்துவான். 735
- கஎ. சிலைக்கோட்டு துதற்குதலைச் செங்கனிவாய்க் கருநெடுங்கண்
விலைக்கோட்டும் பேரல்குன் மின்னுடங்கு மிடையாரை
முலைக்கோட்டு விலங்கென்று தொடர்ந்தணுகி முன்வந்த
கலைக்கோட்டுப் பெயர்முனியாற் றுயர்நீங்கக் கருதினன். 736
- கஅ. தார்காத்த நறுங்குஞ்சித் தனயர்களென் றவமின்மை
வார்காத்த வனமுலையார் மணிவயிற்றில் வந்திலரால்
நீர்காத்த கடல்புடைசூழ் நிலங்காத்தே நென்னிற்பின்
பார்காத்தற் குரியாரைப் பணிநீயென் றடிபணிந்தான். 737
- கக. அவ்வுரைகேட் டம்முனியு மருள்சூரந்த வுவுகையினால்
இவ்வுலக மன்றியே யெவ்வுலகுங் காத்தளிக்கும்
செவ்வியிளங் குருசிலரைத் தருகின்றே னினித்தேவர்
வவ்விதுகர் பெருவேள்விக் குரியவெலாம் வருகென்றான். 738

- உ௦. காதலரைத் தருவேள்விக் குரியவெலாங் கடிதமைத்தான்
மாதவரிற் பெரியோனு மற்றதனை முற்றுவித்தான்
சோதிநிறப் பரிகலத்துச் சதையனைய வெண்சோறோர்
பூதகணத் தரசேந்தி யனனின்றும் புறப்பட்ட. 739
- உ௧. பொன்னின்மணிப் பரிகலத்திற் புறப்பட்ட வின்னமுதைப்
பன்னுமறைப் பொருடேர்ந்த பெரியோன்றன் பணியினால்
தன்னனைய நிறைகுணத்துத் தயரதனும் முறையாலே
நன்னுதலார் மூவருக்கு நாலுங் றிட்டிந்தான். 740
- உ௨. விரிந்திதி வினைபெயர மெய்மைசெய்நல் வினையாலும்
அருங்கடையின் மறையறைந்த வருள்பெருகு மறத்தாலும்
இருங்கடகக் கரதலத்திவ் வெழுதரிய திருமேனிக்
கருங்கடலைச் செங்கனிவாய்க் கவுசலையென் பாள்பயந்தான்.
- உ௩. தள்ளரிய பெருநீதித் தனியாறு புகமண்டும்
பள்ளமெனுந் தகையானைப் பரதனெனும் பெயரானை
எள்ளரிய குணத்தாலு மெழிலாலு மிவ்விருந்த
வள்ளலையே யனையானைக் கேசயர்கோன் மகள்பயந்தான். 742
- உ௪. அருவலிய திறவினரா யறங்கெடுக்கு மடலரக்கர்
வெருவருதிண் டிறலார்கள் வில்லேந்து மெனிற்செம்பொற்
பருவரையு நெடுவெள்ளிப் பருப்பதமும் போல்வார்கள்
இருவரையு மிருவர்க்கங் கினையாளு மீன்றெடுத்தாள். 743
- உ௫. தலையான பேருணர்விற் கலைமகட்குந் தலைவராய்ச்
சிலையானை தேர்வேதந் தெவ்வரைப்போற் பணிசெய்யக்
கலையாழிக் கதிர்த்திங்க ஞாதயத்திற் கலித்தோங்கும்
அலையாழி யெனவளர்ந்தார் மறைநான்கு மனையார்கள்¹. 744
- உ௬. திறையோடு மரசிறைஞ்சஞ் செறிகழற்காற் றெசரதனும்
பொறையோடுத் தொடர்மனத்தான் புதல்வரெனும் பெயரேகான்
உறையோடு நெடுவேலா யுபநயன விதிமுடித்து
மறையோடு வித்திவரை வளர்த்தானும் வசிட்டன்கான். 745
- உ௭. ஈங்கிவரா லென்வேள்விக் கிடையூறு கடிதியற்றும்
தீங்குடைய கொடியோரைக் கொல்விக்குஞ் சிந்தையனாய்ப்
பூங்கழலாய் கொண்டுபோய் வனம்புக்கேன் புகாமுன்னம்
தாங்கரிய பேராற்றற் ருடகையே தலைப்பட்டாள். 746

(பிரதி) 1 மறை நான்கும் வல்லார்கள்,

- உஅ. அலையுருவக் கடலுருவத் தாண்டகைதன் நீண்டயர்ந்த
நிலையுருவப் புயவலியை நீயுருவ நோக்கைய
உலையுருவக் கனலுமிழ்கட் டாடகைதன் னுரமுருவி
மலையுருவி வானுருவி மண்ணுருவிற் றொருவாளி. 747
- உக. செக்கர்நிறத் தெரிசூஞ்சிச் சிரக்குவைகள் பொருப்பென்ன
உக்கனவோ முடிவில்லை யோரம்பி னொடுமரக்கி
மக்களிலங் கொருவன்போய் வான்புக்கான் மற்றையவன்
புக்கவிட மறிந்திலைன் போந்தனனென் வினைமுடித்தே. 748
- உஊ. ஆய்ந்தோர்க்கு முணர்வரிய வயற்கேயு மறிவரிய
காய்ந்தேவி லுலகனைத்துங் கடலோடு மலையோடும்
தீந்தேறச் சுகிதிற்கும் படைக்கலங்கள் செய்தவத்தால்
சுந்தேனு மனமுட்க விவற்கேவல் செய்குநவால்¹. 749
- உக. கோதமன்றன் பன்னிக்கு முன்னையுருக் கொடுத்ததிவன்
போதுவென்ற தென்பபொலிந்த பொலங்கழற்காற் பொடிகண்டாய்
காதலென்ற னுயிர்மேலு மிக்கரியோன் பாலுண்டால்
சுதிவன்றன் வரலாறும் புயவலியு மெனவுரைத்தான். 750

வரலாற்றுப் படலம் முற்றும்.

கக. கார்முகப் படலம்.

- க. மாற்றமா றுரைப்பதென் மாய விற்குநான்
தோற்றவா நெனமனந் துளங்கு கின்றதால்
நோற்றன ணங்கையு நொய்தி னையன்வில்
ஏற்றுமே விடர்க்கட லேற்று மென்றனன். 751
- உ. என்றன னேன்றுதன் நெதிரின் றுரையக்
குன்றுறழ் வரிசிலை கொணர்மி நீண்டென
நன்றென வணங்கினர் நால்வ ரோடினார்
பொன்றிணி கார்முகச் சாலை புக்கனர். 752
- ங. புக்கனர் சனகர்கோன் பொருவி நீர்கடாம்
ஒக்கவே வில்லினை யுறத்த டித்தெடுத்
திக்கணத் தெய்துவி ரென்ற னன்னென
மிக்கவ ரல்வுரை விளம்பி னாரோ. 753

(பிரதி) 1 மீந்தேனன் மனமுட்காதிவற் கேவல் செய்தனவால்,

- ச. உறுவலி யனைவரு மொத்த மேனிபர்
செறிமயிர்க் கல்லெனத் திரண்ட தோளினர்
அறுபதி னாயிர ரளவி லாற்றலர்
தறிமறுத் திடையிடை தண்டிற் றாங்கினர். 754
- ரு. நெடுநில மகண்முது காற்ற நின்றயர்
தடநிமிர் வடவரை தானு நாணுற
இடமீலை யுலகென வந்த தெங்கணும்
கடல்புரை திருநக ரிரைத்துக் காணவே. 755
- சு. சங்கொடு சக்கரந் தரித்த செங்கைய
சிங்கவே றல்லனே லிதனைத் தீண்டுவான்
எங்குள நொருவனின் றேற்றி னிச்சிலை
மங்கைதன் றிருமணம் வாழு மாலென்பார். 756
- எ. கைதவந் தனுவெனல் கனகக் குன்றென்பார்
எய்தவன் யாவனோ வேற்றிப் பண்டென்பார்
செய்ததத் திசைமுகன் றீண்டி யன்றுதன்
மொய்தவப் பெருமையின் முயற்சி யாலென்பார். 757
- அ. திண்ணெடு மேருவைத் திரட்டிற் றோவென்பார்
அண்ணல்வா ளரவினுக் கரச னோவென்பார்
வண்ணவான் கடல்பண்டு கடைந்த மத்தென்பார்
விண்ணிடு நெடியவில் வீழ்ந்த தோவென்பார். 758
- கூ. என்னிது கொணர்கென வியம்பி னானென்பார்
மன்னவ ருளர்கொலோ மதிகெட் டாரென்பார்
முன்னையூழ் வினையினன் முடிக்க லாமென்பார்
கன்னியு மிச்சிலை காணு மோவென்பார். 759
- கடு. இச்சிலை யுதைத்தகோற் கிலக்கம் யாதென்பார்
நச்சிலை நங்கைமே னாட்டும் வேந்தென்பார்
நிச்சய மெடுக்குங்கொ னேமியா நென்பார்
சிற்சிலர் விதிசெய்த தீமை யாமென்பார். 760
- கக. மொய்த்தன ரின்னண மொழிய மன்னன்முன்
உய்த்தனர் நிலமுது குளுக்கிக் கீழுற
வைத்தனர் வாங்குநர் யாவ ரோவெனக்
கைத்தலம் விதிர்த்தனர் கண்ட வேந்தரே. 761

- கஉ. போதக மனையவன் பொலிவு நோக்கியவ்
வேதனை தருகின்ற வில்லை நோக்கித்தன்
மாதனை நோக்குவான் மனத்தை நோக்கிய
கோதமன் காத்தலன் கூறன் மேயினான். 762
- கங. இமையவில் வாங்கிய வீசன் பங்குறை
உமையினை யிகழ்ந்தன னென்ன வோங்கிய
கமையறு துதல்விழி கார்மு கங்கொளாச்
சமையறு தக்கனார் வேள்வி சாரவே. 763
- கச. உக்கன பல்லொடு கரங்க னோடினர்
புக்கனர் வானவர் புகாத சூழல்கள்
தக்கனல் வேள்வியிற் ருழலு மாறின
முக்கணெண் டோளவன் முனிவு மாறினான். 764
- கரு. தாளுடை வரிசிலை சம்பு வும்பர்தம்
நாளுடை மையினவர் நடுக்க நோக்கியிக்
கோளுடை விடையனான் குலத்துட் டோன்றிய
வாளுடை யுழவனோர் மன்னன்பால் வைத்தான். 765
- கசு. கார்முக வலியையான் கழறல் வேண்டுமோ
வார்சடை யரனிகர் வரத நீயலால்
யாருள ரறிபவ ரிதற்குத் தோன்றிய
தேர்முக வல்குலாள் செல்வி கேளென. 766
- வேறு.
- கன. இரும்பனைய கருநெடுங்கோட் டிணையேற்றின் பணையேற்ற
பெரும்பியலிற் பிணிக்குதுகம் பிணைத்ததனே டணைத்தீர்க்கும்
வரம்பின்மணிப் பொற்கலப்பை வயிரத்தின் கொழுமடுத்திட்
ரெம்பொருவு நிலமகளை யலகில்பல சாலுமுதேம். 767
- கஅ. உழுகின்ற கொழுமுகத்தி னுதிக்கின்ற கதிரினொளி
பொழிகின்ற புவிமடந்தை யுருவெளிப்பட் டெனப்புணரி
எழுகின்ற தெள்ளமுதோ டெழுந்தவளு மிழிந்தொதுங்கித்
தொழுகின்ற நன்னலத்துப் பெண்ணரசி தோன்றினான். 768
- கக. குணங்களையென் கூறுவது கொம்பினைச்சேர்ந் தவையுய்யப்
பிணங்குவன வழகிவளைத் தவஞ்செய்து பெற்றதுகான்
கணங்குழையா ளெழுந்ததற்பின் கதிர்வானிற் கங்கையெனும்
அணங்கிழியப் பொலிவழிந்த வாறெத்தார் வேறுற்றார். 769

- உ௦. சித்திரமிங் கிதுவென்னத் தேக்குண்டு செய்வினையால்
வித்தகமும் விதிவசமும் வெவ்வேறே புறங்கிடப்ப
அத்திருவை யமரர்குல மாதரித்தா ரெனவறிஞ
இத்திருவை நிலவேந்த ரெல்லாரு மாதரித்தார். 770
- உ௧. கலித்தானைக் கடலோடுங் கைத்தானக் களிற்றரசர்
ஒலித்தாழி யெனவந்து மணமொழிந்தார்க் கெதிருடுத்த
புலித்தானைக் களிற்றிறிவைப் போர்வையான் வரிசிலையை
வலித்தானே மங்கைதிரு மணத்தானென் றியாம்வலித்தேம். 771
- உ௨. வல்வில்லுக் காற்றார்கண் மாரவேள் வளைகரும்பின்
மெல்வில்லுக் காற்றார்கள் தாமெம்மை விளிவுற்றார்
கல்வில்லோ லெகனித்த கனங்குழையைக் காதலித்துச்
சொல்வில்லா லுலகனிப்பாய் போர்செய்யத் தொடங்கினார். 772
- உ௩. இம்மன்னன் பெருஞ்சேனை யீவதனை மேற்கொண்ட
செம்மன்னர் புகழ்வேட்ட பொருளேபோற் சிறந்ததால்
பொம்மென்ன வண்டலம்பும் புரிசூழலைக் காதலித்த
அம்மன்னர் சேனைதம தாசைபோ லாயிற்றே. 773
- உ௪. மற்காக்கு மணிப்புயத்து மன்னனிவன் மழவிடையோன்
விற்காக்கும் வாளமரின் மெலிகின்ற நெனவிரங்கி
எற்காக்கு முடிவிண்ணோர் படையீந்தா ரெனவேந்தர்
அற்காக்கை கூகையைக்கண் டஞ்சினவா மெனவகன்றார். 774
- உ௫. அன்றுமுத லின்றளவு மாருமிந்தச் சிலைமருங்கு
சென்றுமிலர் போயொளித்த தேர்வேந்தர் திரிந்துமிலர்
என்றுமினி மணமில்லை யென்றிருந்தோ மிவனேற்றின்
நன்றுமலர்க் குழற்சீதை நலம்பழுதா காதென்றான். 775
- உ௬. நினைந்தமுனி பகர்ந்ததெல்லா நெறியுன்னி யருந்தவனும்
புனைந்தசடை முடிதுளக்கிப் போரேற்றின் முகம்பார்த்தான்
வனைந்தனைய திருமேனி வள்ளலுமம் மாதவத்தோன்
நினைந்ததனை நினைந்தந்த நெடுஞ்சிலையை நோக்கினான். 776
- வேறு.
- உ௭. பொழிந்தநெய் யாகுதி வாய்வழி பொங்கி
எழுந்த கொழுங்கன லென்ன வெழுந்தான்
அழிந்தது வில்லென விண்ணவ ரார்த்தார்
மொழிந்தன ராசிகண் முப்பகை வென்றார். 777

- உஅ. தூய தவங்க டொடங்கிய தொல்லோன்
ஏயின் வல்வி லிறுப்பதன் முன்னம்
சேயிழை மங்கையர் சிந்தைதொ றெய்பா
ஆயிரம் வல்வி லனங்க னிறுத்தான். 778
- உக. காணு நெடுஞ்சிலை கால்வலி தென்பார்
நாணுடை நங்கை நலங்கிளர் செங்கேழ்ப்
பாணி யிவன்படர் செங்கை புகாதேல்
வாணுதல் மங்கையும் வாழ்வில ளென்பார். 779
- ஙஉ. கரங்கள் குவித்திரு கண்கள் பணிப்ப
இருங்கனி றிச்சிலை யேற்றில னாயின்
நரந்த நறைக்குழ னங்கையு நாழும்
முருங்கெரி யுட்புக முழுகுது மென்பார். 780
- ஙக. வள்ளன் மணத்தை மகிழ்ந்தன னென்றால்
கொள்ளென முன்பு கொடுப்பதை யல்லால்
1 வெள்ள மணைத்தவன் வில்லை யெடுத்திப்
பிள்ளைமு னிட்டது பேதைமை யென்பார். 781
- ஙஉ. ஞான முனிக்கொரு நாணிலை யென்பார்
கோனவ னிற்கொடி யோரிலை யென்பார்
மானவ னிச்சிலை கால்வளை யானேற்
பீனத னத்திவள் பேறிலி யென்பார். 782
- ஙங. தோகைய ரின்னன சொல்லிட நல்லோர்
ஓகை விளம்பிட வும்ப ருவப்ப
மாக மடங்கலு மால்விடை யும்பொன்
நாகமு நாகமு நாண நடந்தான். 783
- ஙச. ஆடக மால்வரை யன்னது தன்னைத்
தேடரு மாமணி சீதையெ னும்பொற்
சூடக வால்வளை சூட்டிட நீட்டும்
ஏடவிழ் மாலையி தென்ன வெடுத்தான். 784
- ஙரு. தடுத்திமை யாம லிருந்தவர் தாளின்
மடுத்தது நாணுதி வைத்தது நோக்கார்
கடுப்பினை யாரும் றிந்திலர் கைவில்
எடுத்தது கண்டன ரிற்றது கேட்டார். 785

(பிரதி) 1 வெள்ளை மனத்தவர்.

வேறு.

நகூ. ஆரிடைப் புதுகு நாமென் றமர்கள் கமலத் தோன்றன்
பேருடை யண்ட கோளம் பிளந்ததா மென்ன ரைந்தார்
பாரிடை யுற்ற தன்மை பகர்வதென் பாரைத் தாங்கி
வேரெடைக் கிடந்த நாக மிடியென வெருவிற் றன்றே. 786

நகூ. பூமழை சொரிந்தார் விண்ணோர் பொன்மழை பொழிந்த மேகம்
பாமரு கடல்க ளெல்லாம் பன்மணி தூவி யார்த்த
கோமுனிக் கணங்க ளெல்லாங் கூறின வாசி கொற்ற
நாமவேற் சனக னின்றென் நல்வினை பயந்த தென்றான். 787

நகூ. மாலையு மிழையுஞ் சார்துஞ் சண்ணமும் வாச நெய்யும்
வேலைவெண் முத்தும் பொன்னுங் காசும்வண் கெனும் வீசிப்
பால்வளை வயிர்க ளார்ப்பப் பல்லியந் துவைப்ப முந்ரீர்
ஓலம்வந் துவாவுற் றென்ன வொலிககர் கிளர்ந்த தன்றே. 788

நகூ. நல்லியன் மகர வீணைத் தேனுக நகையுந் தோடும்
வில்லிட வாளும் வீச வேல்கிடந் தனைய நாட்டத்
தெல்லியன் மதிய மன்ன முகத்திய ரெழிலி தோன்றச்
சொல்லிய பருவ நோக்குந் தோகையி னாடி னுரே. 789

ச0. உண்ணற வருந்தி னுரிற் சிவந்தொளிர் கருங்கண் மாதர்
புண்ணுறு புலவி நீக்கிக் கொழுநரைத் தழுவிக்கொண்டார்
வெண்ணிற மேக மேன்மேல் விரிகடல் பருகு மாபோல்
மண்ணுறு வேந்தன் செல்வம் வறியவர் முகந்து கொண்டார்.

சக. வயிரியர் மதூர கீத மங்கைய ரமுத கீதம்
செயிரியர் மகர யாழின் றேம்பிழி தெய்வ கீதம்
பயிர்க்கிளை வேயின் கீத மென்றிவை பருகி விண்ணோர்
உயிருடை யுடம்பு மெல்லா மோவிய மென்ன நின்றார். 791

சஉ. ஐயன்வில் லிறுத்த வாற்றல் காணிய வமரர் நாட்டில்
தையலா ரிழிந்து பாரின் மகளிரைத் தழுவி நின்றார்
செய்கையின் வடிவி னுடல் பாடலிற் றெளித றேற்றார்
மையரி மலர்க்க னோக்கி யிமைத்தலு மயக்கந் தீர்ந்தார். 792

சங. தயரதன் புதல்வ னென்பார் தாமரைக் கண்ண னென்பார்
புயலவன் மேனி யென்பார் பூவையும் பொருவு மென்பார்
மயலுடைத் துலக மென்பார் மானுட னல்ல னென்பார்
கயல்பொரு கடலுள் வைகுங் கடவுளே காணு மென்பார். 793

- சச. நம்பியைக் காண நங்கைக் காயிரம் நயனம் வேண்டும்
கொம்பினைக் காணுந் தோறுங் குரிசிற்ரு மன்ன தேயால்
தம்பியைக் காணீ ரென்பார் தவமுடைத் துலக மென்பார்
இம்பரிந் நகரிந் றந்த முனிவனை யிறைஞ்ச மென்பார். 794
- சரு. இற்றிவ ணின்ன தாக மதியொடு மெல்லி நீங்கப்
பெற்றயிர் பின்னுங் காணு மாசையிற் சிறிது பெற்ற
சிறிடைப் பெரிய கொங்கைச் சேயரி நெடிய வாட்கட்
பொற்றொடி மடந்தைக் கப்பா லுற்றது புகல லுற்றும். 795
- சசு. ஊசலா யெரி னோடு முருகுபூம் பள்ளி நீங்கப்
பாசிழை மகளிர் சூழப் போயொரு பளிக்கு மாடக்
காசிரு மரையின் பொய்கைச் சந்திர காந்த மீன்ற
தேசநீர் தெளித்த மென்பூஞ் சேக்கைய தருகு சேர்ந்தாள். 796
- சஎ. பெண்ணிவ னுற்ற தென்னும் பெருமையா ருருமையான
வண்ணமு மிலைக ளாலே காட்டலால் வாட்டந் தீர்த்த
தண்ணறுங் கமலங் காளென் றளிர்நிற முண்ட கண்ணன்
உண்ணிறங் காட்டி னீரென் னுயிர்தர வுலோவி னீரே. 797
- வேறு.
- சஅ. நாணு லாவு மேரு வோடு நாணு லாவு பாணியும்
தூணு லாவு தோளும் வாளி யூடு லாவு தூணியும்
வாணி லாவி னூலு லாவு மாலை மார்பு மீளவும்
காண லாகு மாகி னாவி காண லாகு மேகொலாம். 798
- சக. விண்ட லங்கி டந்தி லங்கு திங்க ளோடு மீதுசூழ்
வண்ட லம்ப லங்க றங்கு பங்கி யோடும் வார்சிலைக்
கொண்ட லொன்றி ரண்டு கண்ணின் மொண்டு கொண்டென் னாவியை
உண்ட துண்டெ னெஞ்சி னீன்று முண்ட தென்று முண்டரோ. 799
- ரு0. பஞ்ச ரங்கு தீயி னாவி பற்றி யோடு கொற்றவார்
வெஞ்ச ரங்க னெஞ்ச ரங்க வெய்ய காம நெய்யவே
சஞ்ச லங்க லந்த போது தைய லாரை யுய்யவந்
தஞ்ச லஞ்ச லென்கி லாத வாண்மை யென்ன வாண்மையே. 800
- ருக. இளைக்க லாத கொங்கை காளெ முந்து விம்மி யென்செய்தீர்
முளைக்க லாம திக்கொ முந்து போலும் வாண்மு கத்தினுன்
வளைக்க லாத விற்கை யாளி வள்ளன் மார்பி னுள்ளுறத்
திலைக்க லாகு மாகி லான செய்த வங்கள் செய்ம்மினே. 801

ருஉ. எங்கு நின்றெழுந்த திர்த வந்து வந்தெனெஞ்சலாம்
அங்கியன் றனங்க னெய்த வம்பின் வெந்த சிந்தைநோய்
பொங்கு கின்ற கொங்கை மேல்வி டம்பொழிந்த தென்னினும்
கங்குல் வந்த திங்க ளன்ற கங்க ளங்க மில்லையே. 802

ருங். அடர்ந்து வந்த நங்க னெஞ்ச முன்று சிந்து மம்பெனும்
விடங்கு டைந்து மெய்யு ணின்று வெந்திடா தழுந்தவே
கடந்து தைந்த காரி யானை யன்ன கானை பின்னடர்
துடன்றொ டர்ந்து போன வாவி யுய்ந்த வாவெ னுள்ளமே.

ருச. விண்ணு ளேயெழுந்த மேக மார்பி னூலின் மின்னொடிம்
மண்ணு ளேயிழிந்த தென்ன வந்து போன மைந்தனார்
எண்ணு ளேயி ருந்த போதும் யாவ ரென்று தேர்கிலென்
கண்ணி ளேயிருந்த போது மென்கொல் காண்கி லாதவே.

ருரு. பெய்க டற்பி றந்த யல்பி றக்கொணும ருந்துபெற்
றைய பொற்க லத்தொ டங்கை வைத்திருந்த வாதர்போல்
மொய்கி டக்கு மண்ண றேண்மு யங்கி டாது முன்னமே
கைக டக்க விட்டி ருந்து கட்டு ரைப்ப தென்கொலோ. 805

ருசு. என்று கொண்டு ரைந்து ரைந்தி ரங்கி விம்மி விம்மியப்
பொன்றி ணிந்த கொங்கை மங்கை யிடரின் மூழ்குபோழ்தின்வாய்க்
குன்ற மொன்று சிலைமு ரிந்த கொள்கை கண்டு குளிர்மனத்
தொன்று முண்கண் மதிமு கத்தொ ருத்தி செய்த துரைசெய்வாம்.

வேறு.

ருஎ. வடங்களுங் குழைகளும் வான வில்லிடத்
தொடர்ந்துபூங் குழல்களுஞ் துகிலுஞ் சோர்தர
துடங்கிய மின்னென நொய்தி நெய்தினுள்
நெடுந்தடங் கிடந்தகண் ணீல மாலையே. 807

ருஅ. வந்தடி வணங்கிலள் வழங்கு மோதையள்
அந்தமி லுவகைய ளாடிப் பாடினள்
சிந்தையுண் மகிழ்ச்சியும் புகுந்த செய்கையும்
சுந்தரி சொல்லெனத் தொழுது சொல்லுவாள். 808

ருக. கயரத தரகமாட் கடலன் கல்வியான்
தயரத நெனும்பெயர்த் தனிச்சென் னேமியான்
புயல்பொழி தடக்கையான் புதல்வன் பூங்கணை
மயல்றரு மதனற்கும் வடிவு மேன்மையான். 809

சூ0. மராமர மிவையென வளர்ந்த தோளினை
அராவணை யமலனென் றயிர்க்கு மாற்றலான்
இராமனென் பதுபெய ரிளைய கோவொடும்
பராவரு முனியொடும் பதிவந் தெய்தினான்.

810

சூக. பூணியன் மொய்ம்பினன் புனித நெய்தவில்
காணிய வந்தன நென்னக் காவலன்
ஆணையி னடைந்தவில் லதனை யாண்டகை
நாணினி தேற்றின னடுங்கிற் றும்பரே.

811

சூஉ. மாத்திரை யளவற்றாண் மடுத்து முன்பயில்
சூத்திரி யிதுவெனத் தோளின் வாங்கினான்
ஏத்தின ரிமையவ ரிழிந்த பூமழை
வேத்தவை நடுக்குற முறிந்து வீழ்ந்ததே.

812

சூந. கோமுனி யுடன்வரு கொண்ட லென்றபின்
தாமரைக் கண்ணினு னென்ற தன்மையால்
ஆமவ னேகொலென் றைய நீங்கினான்
வாபமே கலையினும் வளர்ந்த தல்குலே.

813

சூச. இல்லையே துசுப்பென்ப ருண்மிண் டென்னவும்
மெல்லிய முலைகளும் விம்ம விம்முவான்
சொல்லிய சூறியினத் தோன்ற லேயவன்
அல்லனே விறப்பனென் றகத்தி லுன்னுவான்.

814

சூரு. ஆசையா லயர்பவ ளன்ன ளாயினான்
பாசடைக் கமலத்தோன் படைத்த வில்லிறும்
ஓசையிற் பெரியதோ ருவகை யெய்தியக்
கோசிகற் கொருமொழி சனகன் கூறுவான்.

815

சூசு. உரைசெயெம் பெருமவுன் புதல்வன் வேள்விதான்
விரைவினின் றொருபகன் முடித்தல் வேட்கையோ
முரசெறிந் ததிர்கழன் முழங்கு தானையவ்
வரசையு மிவ்வழி யழைத்தல் வேட்கையோ.

816

சூஎ. மல்லலா னவ்வுரை பகர மாதவன்
ஒல்லையி லவனும்வந் துறுத னன்றென
எல்லையி லுவகையி னிசைந்த வாறெலாஞ்
சொல்லுகென் றோலையுந் தூதும் போக்கினான்.

817

காழகப் படலம் முற்றும்.

௨௦. எழுச்சிப் படலம்.

- க. கடுகிய தூதருங் காலிற் காலிற்சென்
 றிடிசூரன் முரசதி ரயோத்தி யெய்தினார்
 அடியிணை தொழவிட மன்றி மன்னவர்
 முடியொடு முடிபொரு வாயின் முன்னினார். 818
- உ. முகந்தனர் திருவருண் முறையி னெய்தினார்
 திகழ்ந்தொளிர் கழலிணை தொழுது செல்வனைப்
 புகழ்ந்தன ரரசநின் புதல்வர் போயபின்
 நிகழ்ந்ததை யிதுவென நெடிது கூறினார். 819
- ங. கூறிய தூதருங் கொணர்ந்த வோலையை
 ஈறில்வண் புகழினு யிதுவ தென்றனர்
 வேறொரு புலமகன் விரும்பி வாங்கினான்
 மாறதிர் கழலினான் வாசி யென்றான். 820
- ச. இலைமுகப் படத்தவ னெழுதிக் காட்டிய
 தலைமகன் சிலைத்தொழில் செவியிற் சார்தலும்
 நிலைமுக வலயங்க ணிமிர்ந்து நீங்கின
 மலையென வளர்ந்தன வயிரத் தோள்களே. 821
- ரு. வெற்றிவேன் மன்னவன் றக்கன் வேள்வியில்
 கற்றைவார் சடைமுடிக் கணிச்சி வானவன்
 முற்றவே மூலகையும் வென்ற மூரிவில்
 இற்றபே ரொலிகொலா மிடித்த தீங்கென்றான். 822
- சு. என்றுரைத் தெதிரெதி ரிடைவி டாதுநேர்
 துன்றிய கணைகழற் றாதர் கொள்கெனப்
 பொன்றிணி கலன்களுந் தூசும் போக்கினான்
 குன்றென வுயரிய குவவுத் தோளினான். 823
- ஊ. வானவர் செய்தநற் றவத்தி னால்வரும்
 வேனில்வே ளிருந்தவம் மிதிலை நோக்கிடம்
 சேனையு மாதருந் செல்க முந்தென
 ஆனைமே லணிமுர சறைகென் றேவினான். 824
- டி. வாய்பரி தருதிரைக் கடலை வள்ளுவன்
 தேம்பொழி துழாய்முடிச் செங்கண் மாலவன்
 ஆம்பரி சுலகெலா மளந்து கொண்டநான்
 சாம்புவன் றிரிந்தெனத் திரிந்து சாற்றினான். 825

- கூ. விடைபொரு நடையினுன் சேனை வெள்ளமோர்
இடையிலை யுலகினி லென்ன வீண்டிய
கடையக முடிவினி லெவையுங் காற்படப்
புடைபெயர் கடலென வெழுந்து போயதே. 826
- க஠. சில்லிட முலகெனச் செறிந்த தேர்களும்
புல்லிடு சுடரெனப் பொலிந்த வேந்தரால்
எல்லிடு கதிர்மணி யெறிக்கு மோடையால்
வில்லிடு முகிலெனப் பொலிந்த வேழமே. 827
- கக. கானிமிர்ந் தொளிர்குடை கணக்கி லோதிமம்
பால்விரிந் தனவெனப் பறப்ப போன்றன
மேல்விரிந் தெழுகொடிப் படலம் விண்ணெலாம்
தோலுரிந் துகுவன போன்று தோன்றுமே. 828
- கஉ. துடங்கிய துகிற்கொடி நூழைக் கைம்மலைக்
கடங்கலுழ் சேனையைக் கடலி தாமென
இடம்பட வெங்கணு மெழுந்து வெண்முகில்
தடம்புனல் பருகிடத் தாழ்வ போன்றவே. 829
- கங. இடையிடை யிளவெயி லெறிக்கு மவ்வெயில்
தழையிடை நிழல்கெடத் தவழு மத்தழை
மழையிடை யெழில்கெட மலரு மம்மழை
குழைவுற முழங்கிந் குழாங்கொள் பேரியே. 830
- கச. மன்மணிப் புரவிகண் மகனி ஞர்வன
அன்னமுந் தியதிரை யாறு போன்றன
பொன்னணி புணர்முலைப் புரிமென் கூந்தலார்
மின்னென மடப்பிடி மேகம் போன்றவே. 831
- கரு. இணையெடுத்திடையிடை நெருக்கி யேழையர்
துணைமுலைக் குங்குமச் சுவடு மாடவர்
மணிவரைப் புயங்கனிற் சாந்து மாகிமேல்
அணையெனப் பொலிந்ததக் கடல்செ லாறரோ. 832
- கசு. முத்தினுன் முழுநிலா வெறிக்கு மொய்ம்மணிப்
பத்தியா லிளவெயில் பரப்பும் பாகினும்
தித்தியா நின்றசொற் சிவந்த வாய்ச்சியர்
உத்தரா சங்கமிட் டொளிக்குங் கூற்றமே. 833

- கௌ. வில்லினர் வாளினர் வெறித்த குஞ்சியர்
கல்லினைப் பழித்துயர் கனகத் தோளினர்
வல்லியன் மருங்குலார் மருங்கு மாப்பிடி
புல்லிய களிநென மைந்தர் போயினார். 834
- கஅ. மன்றலம் புதுமலர் மழையிற் சூழ்ந்தெனத்
துன்றிருங் கூந்தலார் முகங்க டோன்றலால்
ஒன்றல பலமதி யூர்வி மானம்போல்
சென்றன தரளவான் சிவிகை யீட்டமே. 835
- கக. மொய்திரைக் கடலென முழங்கு மூக்குடைக்
கைகளிற் நிசைநிலைக் களிற்றை யாய்வன
மையலுற் நிழிமத மழைய ருமையால்
தொய்யலைக் கடந்தில சூழி யானையே. 836
- உ௦. சூருடை நிலையெனத் தோய்த்துந் தோய்கிலா
வாருடை வனமுலை மகளிர் சிந்தைபோல்
தாரொடுஞ் சதியொந் தாவு மாயினும்
பாரிடை மிதிக்கில பரியின் வெள்ளமே. 837
- உ௧. ஊடிய மனத்தின ருறாத நோக்கினர்
நீடிய வுயிர்ப்பினர் நெரிந்த நெற்றியர்
தோடவிழ் கோதையுந் துறந்த கூந்தலார்
ஆடவ ருயிரென வருகு போயினார். 838
- உ௨. மாறெனத் தடங்களைப் பொருது மாமரம்
ஊறுபட் டிடையிடை யொடியச் சாய்த்துராய்
ஆறெனச் செல்வன வருவி பாய்கவுட்
டாறெனக் கனலுரு தறுகண் யானையே. 839
- உ௩. உழுந்திட விடமலை யுலக மெங்கணும்
அழுந்திய வுயிர்க்கெலாங் கொழுகொம் பானவன்
எழுந்தில னெழுந்திடைப் படருஞ் சேனையின்
கொழுந்துபோய்க் கொடிமதின் மிதிலை கூடிற்றே. 840
- உ௪. கண்டவர் மனங்கன்கை கோப்ப வேறிய
வண்டமர் கோதையர் வதன ராசியால்
பண்டிகள் பண்டிகள் பரிவிற் செல்வன
புண்டரீ சுத்தடம் போவ போன்றவே. 841

௨௫. பாண்டிலின் வைத்தவோர் பாவை தன்னொடும்
 ஈண்டிய வன்பினோ டேகு வானிடை
 காண்டலு நோக்கிய கடைக்க ணஞ்சனம்
 ஆண்டகைக் கினியதோ ரமுத மாயிற்றே.

842

௨௬. பிள்ளைமா னோக்கியைப் பிரிந்து போகின்றான்
 அள்ளனீர் மருதவைப் பதனி னன்னத்தின்
 புள்ளுமத் தாமரைப் பூவு நோக்கினின்
 றுள்ளமுந் தானுமே யூச லாடினான்.

843

வேறு.

௨௭. அங்கண் ஞாலத் தரசு மிடைந்தவா
 பொங்கு வெண்குடை சாமரை போர்த்தலால்
 கங்கை யாறு கடுத்தது காரெனச்
 சங்கு பேரி முழங்கிய தானையே.

844

௨௮. அமர ரஞ்சொல் லணங்களை யாருயிர்
 கவருங் கூர்துதிக் கண்ணெனுங் காலவேல்
 குமரர் நெஞ்சு குனிப்ப வழங்கலால்
 சமர பூமியு மொத்தது தானையே.

845

௨௯. தோண்மி டைந்தன தூண் மிடைந்தென
 வாண்மி டைந்தன¹ வான்மின்மி டைந்தெனக்
 தாண்மி டைந்தன² தம்மி மிடைந்தென
 ஆண்மி டைந்தன வாளிமி டைந்தென.

846

௩௦. வார்து லாமுலை வைத்தகண் வாங்கிடப்
 பேர்கி லாது பிறங்கு முகத்தினான்
 தேர்கி லானெறி யந்தரிற் சென்றொரு
 மூரி மாமத யானையை முட்டினான்.

847

௩௧. சுழிகொள் பாய்பரி துள்ளவொ ரஞ்சொலாள்
 வழுவி வீழலுற் றுளையோர் மைந்தன்றான்
 எழுவி னீள்புயத் தாலெடுத் தேந்தினான்
 தழுவி நின்றொழிந் தான்றரை மேல்வையான்.

848

௩௨. துணைத்த தாமரை நோவத் தொடர்ந்தடை
 கணைக்க ருங்கணி னுளையோர் காளைதான்
 பணைத்த வெம்முலைப் பாய்மத யானையை
 ஆணைத்து நங்கைக் ககலிட மில்லென்றான்.

849

௩௩. சுழியுங் குஞ்சி மிசைச்சரும் பார்த்திடப்
பொழியு மாமத யானையிற் போகின்றான்
கழிய கூரிய வென்றொரு காரிகை
விழியை நோக்கித்தன் வேலையு நோக்கினான். 850

௩௪. தரங்க வார்குழற் றுமரைச் சீறடிக்
கருங்கண் வாளுடை யாளையோர் காளையான்
நெருங்கு பூண்முலை நீள்வளைத் தோளினிர்
மருங்கு லெங்கு மறந்தது நீரென்றான். 851

௩௫. கூற்றம் போலுங் கொலைக்கண்ணி னுலன்றி
மாற்றம் பேசு கிலாளையோர் மைந்தன்றான்
ஆற்று நீரிடை யங்கைக் ளாலெடுத்த
தேற்று வாருமை யாவர்கொ ளாமென்றான். 852

௩௬. தள்ள ரும்பார் தாங்கிய வொட்டகம்
தெள்ள ருங்குழை யாவையுந் தின்கில
உள்ள மென்னத்தம் வாயு முலர்ந்தன
கள்ளுண் மாந்தரிற் கைப்பன தேடியே. 853

௩௭. அரத்த நோக்கின ரற்றிரண் மேனியர்
பரித்த காவினர் பப்பர ரேகினார்
திருத்து கூடத்தைத் திண்கணை யத்தொடும்
எருத்தின் மாகளி நேந்திய தென்னவே. 854

௩௮. பித்த யானை பிணங்கிப் பிடியிற்கை
வைத்த மேலிருந் தஞ்சிய மங்கையர்
எய்த்தி டேக்கணுந் றாப்புதைத் தாரிரு
கைத்த லங்களிற் கண்ணடங் காமையே. 855

௩௯. வாம மேகலை யாரிடை வாலதி
பூமி தோய்ப்பிடிச் சிந்தரும் போயினார்
காமர் தாமரை நாண்மலர்க் கானத்துள்
ஆமை மேல்வருந் தேரைய தாயரோ. 856

௪0. இம்பர் நாட்டின் றரமல்ல ளீங்கிவள்
உம்பர் கோமகற் கென்கின்ற தொக்குமால்
கம்ப மாவரக் கால்கள் வளைத்தொரு
கொம்ப னுளைக்கொண்டோடுங் குதிரையே. 857

- சக. சந்த வார்குழல் சோர்ந்தவை தாங்கலார்
சிந்து மேகலை சிந்தையுஞ் செய்கிலார்
எந்தை வில்லிறுத் தானெனு மின்சொலான்
மைந்தர் பேச மனங்களித் தோடுவார். 858
- சஉ. குடையர் குண்டிகை தூக்கினர் குந்திய
நடையர் நாசி புதைத்தகை நாற்றலர்
கடக ளிறறையுங் காரிகை யாரையும்
அடைய வஞ்சிய வந்தனர் முந்தினர். 859
- சங. நாறு பூங்குழ நங்கையர் கண்ணினின்
நூறு நேர்வந் துருவு வெளிப்பட
மாறு கொண்டனை வந்தனை யாகில்வந்
தேறு தேரெனக் கைக ளிழிச்சுவார். 860
- சச. குரைத்த சேருங் களிற்றுங் குதிரையும்
நிரைத்த வார்முர சுந்நிறைத் தெங்கணும்
இரைத்த பேரொலி யாலிடை யாவரும்
உரைத்து ணர்ந்தில ளுமரி னேகினர். 861
- சரு. துட்சி லம்பி வலந்தன துண்கிற்
கட்சி லம்பு கருங்குழ லார்குழு
உட்சி லம்பு சிலம்ப வொதுங்கலால்
புட்சி லம்பிடு பொய்கையும் போன்றதே. 862
- சசு. தெண்டி ரைப்பர வைத்திரு வன்னவர்
துண்டி ரைப்புரை நோக்கிய நோக்கினைக்
கண்டி ரைப்பன வாடவர் கண்களே
வண்டி ரைப்பன வாளை மதங்களே. 863
- சஎ. உழைக லித்தன வென்ன வுயிர்த்துணை
துழைக லிக்கருங் கண்ணியர் நூபுரம்
இழைக லித்தன வின்னிய மாவெழு
மழைக லித்தென வாசி கலித்தவே. 864
- சஅ. மண்க ளிப்ப நடப்பவோர் வாணுதல்
உண்க ளிக்கம லங்களி னுள்ளுறை
திண்க ளிச்சிறு தும்பியெ னச்சிலர்
கண்க ளிப்பன காமன்க ளிக்கவே. 865

சக. எண்ணு மாத்திர மும்மரி தாமிடை
வண்ண மாத்துவர் வாய்க்கனி வாய்ச்சியர்
திண்ண மாத்தொளிர் செவ்விள நீரிழி
சுண்ண மார்த்தன தூளியு மார்த்தவே. 866

ரு0. சித்தி ரத்தடந் தோண்மைந்தர் மங்கையர்
உய்த்து ரைப்பி னிரப்ப வுலப்பிலர்
இத்தி றத்தின ரெத்த னையோபலர்
மொய்த்தி ரைத்து வழிக்கொண்டு முன்னினார். 867

வேறு.

ருக. குசையுறு பரியுந் தேரும் வீரருங் குழுமி யெங்கும்
விசையொடு கடுகப் பொங்கி வீங்கிய தூளி விம்மிப்
பசையுறு துளியின் றுரைப் பசுந்தொளை யடைத்த மேகம்
திசைதொறு நின்ற யானை மதத்தொளை செறிந்த தன்றே. 868

ருஉ. கேடகத் தடக்கை யாலே கிளரொளி வாரும் பற்றிச்
சூடகத் தளிர்க்கை மற்றைச் சுடர்மணித் தடக்கை பற்றி
ஆடகத் தோடை யானை யழிமதத் திழுக்க லாற்றிற்
பாடகக் காலி னுரைப் பயப்பயக் கொண்டு போனார். 869

ருங. செய்களின் மடுவி னன்னீர்ச் சிறைகளி னிறையப் பூத்த
நெய்தலுங் கமலப் பூவு நெகிழ்ந்தசெங் குழுதப் போதும்
கைகளு முகமும் வாயுங் கண்களுங் காட்டக் கண்டு
கொய்திவை தருக வென்று கொழுநரைத் தொழுகின் றாரும்.

ருச. பந்தியம் புரவி நின்றும் பாரிடை யிழிந்து வாசக்
கொந்தள பாரஞ் சோரக் குலமணிக் கலன்கள் சிந்தக்
சந்ததுண் கெிலும் வீழத் தளிர்க்கையா லணைத்துச் சார
வந்தது வேழ மென்ன மயிலென விரியல் போவார். 871

ருரு. குடையொடு களிறுந் தொங்கற் குழாங்களுங் கொடியின்காடும்
இடையிடை மயங்கி யெங்கும் வெளிகாந் திருளைச் செய்யப்
படைகளு முடியும் பூணு மாரமும் பகலைச் செய்ய
இடையொரு கணத்தி னுள்ளே யிரவுண்டு பகலு முண்டே.

ருகூ. முருக்கிதழ் முத்த மூரன் முறுவலார் முகங்க ளென்னும்
திருக்கிளர் கமலப் போதிற் றீட்டிய கிடந்த கூர்வாள்
நெருக்கிடை யறுக்குநீர்க ணீங்குமி னீங்கு மென்றென்
றருக்கனி லொளிநு மேனி யாடவ ரகலப் போனார். 873

௫௭. நீந்தரு நெறியி னுற்ற நெருக்கினைச் சுருக்குண் டற்ற
காந்தின மணியு முத்துஞ் சிதறின கலாபஞ் சூழ்ந்த
பாந்தளி னல்கு லார்தம் பரிபுரம் புலம்பப் பைம்பொற்
பூந்தளி ருறைப்ப மாழ்கிப் போக்கரி தென்ன நிற்பார். 874
௫௮. கொற்றநல்லியங்க ளெங்குங் கொண்டலிற் றுவைப்ப மண்டிப்
பெற்றவே றன்னப் புள்ளிற் பேதையர் வெருவி நீங்க
முற்றுறு பரங்க ளெல்லா முறைமுறை பாசத் தோடும்
பற்றற வீசிச் செல்லும் யோகியிற் பரிவு தீர்ந்த. 875
௫௯. காற்செறி வேகப் பாகர் கார்முக வுண்டை பாரா
வாரச்செறி கொங்கை யன்ன கும்பமு மருப்புங் காணப்
பாற்செறி கடலுட் டோன்றும் பணைக்கைமால் யானை யென்ன
நீர்ச்சிறை பற்றி யேரு நின்றகுன் றனைய வேழம். 876
௬௦. அறலியற் கூந்தற் கண்வா ளமுதுகு குதலைச் செவ்வாய்
விறலிய ரோடு நல்யாழ்ச் செயிரியர் புரவி மேலோர்
நறைசெவிப் பெய்வா ரென்ன நைவள வமுதப் பாடல்
முறைமுறை பகர்ந்து போனார் கின்னர மிதுன மொப்பார். 877
௬௧. அருவிபெய் வரையிற் பொங்கி யங்குச நிமிர வெங்கும்
இரியலிற் சனங்கள் சிந்த விளங்களிச் சிறுகண் யானை
விரிசிறைத் தும்பி வேரோர் வீழ்மதந் தோய்ந்து மாதர்
சுரிசுழல் படிய வேறு பிடியையுந் தொடர்ந்து செல்வ. 878
௬௨. நிறைமதித் தோற்றங் கண்ட நீனெடுங் கடலி தென்ன
அறைபறை துவைப்பத் தேரு மாணையு மாடன் மாவும்
கறைகெழு வேற்க னூரு மைந்தருங் கவினி யொல்லை
நெறியிடைப் படர வேந்த னேயமங் கையரெ முந்தார். 879
௬௩. பொய்கையங் கமலக் கானிற் பொலிவதோ ரன்ன மென்னக்
கைகயர் வேந்தன் பாவை கணிகைய ரீட்டம் பொங்கி
ஐயிறு தூறு சூழ வாய்மணிச் சிவிகை தன்மேல்
தெய்வமங் கையரு நாணத் தேனிசை முரலப் போனார். 880
௬௪. காரண மின்றி யேயுங் கனலெழ விழிக்குங் கண்ணார்
விரர்வேத் திரத்தர் கேள்வி விருத்தர்கஞ் சுகத்து மெய்யர்
தாரணி புரவி மேலோர் தலத்துனோர் சலத்த சொல்லார்
ஆரணங் கனைய மாத ரடிமுறை காத்துப் போனார். 881

௬௫. விரிமணித் தார்கள் பூண்ட வெங்கரி வெரிநிறேன்றும்
அரிமலர்த் தடங்க ணல்லா ராயிரத் திரட்டி சூழக்
குருமணிச் சிவிகை மேல்வெண் கொண்டலின் மின்னிதென்ன
இருவரைப் பயந்த நங்கை யாழிசை முரலப் போனார். 882
௬௬. செங்கையான் மஞ்ஞை யன்னஞ் சிறுகிளி பூவை பாவை
சங்குறை கழித்த வன்ன சாமரை முதல தாங்கி
இங்கல தெண்ணுங் கான்மற் றெழுதிரை வளாகத் தெங்கும்
மங்கைய ரில்லை யென்ன மடந்தையர் மருங்கு போனார். 883
௬௭. வெள்ளையிற் றிலவச் செவ்வாய் முகத்தைவெண் மதியமென்று
கொள்ளையிற் றிரள்வான் மீன்கள் குழுமிய தனைய வாகித்
தெள்ளரிப் பாண்டிற் பாணிச் செயிரிய ரிசைத்தேன் சிந்த
வள்ளலைப் பயந்த நங்கை வானவர் வணங்கப் போனார். 884
௬௮. கூனெடு குறஞஞ் சிந்துஞ் சிலதியர் குழாமுங் கொண்ட
பானிறப் புரவி யன்னப் புள்ளெனப் பாரிற் செல்லத்
தேனெடு னிமிறும் வண்டுந் தும்பியும் பந்தர் செய்யப்
பூவிறை கூந்தன் மாதர் புடைபிடி நடையிற் போனார். 885
௬௯. துப்பினின் மணியிற் பொன்னிற் சுடர்மர கதத்தின் முத்தின்
ஒப்பற வமைத்த வைய மோவியம் புகழ வேறி
முப்பதிற் றிரட்டி கொண்ட வாயிர முகிழ்மென் கொங்கைச்
செப்பருந் திருவி னல்லார் தெரிவையர் சூழப் போனார். 886
௭0. செவ்வயி னமுதக் கேள்வி தெவிட்டினார் தேவர் நாவின்
அவ்வகையி னளிக்கு றீரா ராயிரத் திரட்டி சூழக்
கவிகையி னீழற் கற்பி னருந்ததி கணவன் வெள்ளைச்
சிவிகையி னன்ன மூருந் திசைமுக னென்னச் சென்றான்.
௭௧. பொருகளி றிவுளி பொற்ைற் பொலங்கழற் குமார் முந்ரீர்
அருவரை சூழ்ந்த தென்ன வருகுபின் முன்னுஞ் செல்லத்
திருவளர் மார்வர் தெய்வச் சிலையினர் தேரர் வீரர்
இருவரு முனிபின் போன விருவரு மென்னப் போனார். 888
௭௨. நித்திய நியம முற்றி நேமியான் டாதஞ் சென்னி
வைத்தபின் மறைவ லோர்க்கு வரம்பறு மணியும் பொன்னும்
பத்தியா னிரையும் பாரும் பரிவுட னல்கிப் போனான்
முத்தணி வயிரப் பூணன் மங்கல முகூர்த்த நன்னான். 889

- எந். இருபிறப் பாள ரெண்ணு யிரர்மணிக் கலச மேந்தி
அருமறை வருக்க மோதி யறுகுரீர் தெளித்து வாழ்த்த
வான்முறை வந்தார் கோடி மங்கையர் மழலைச் செவ்வாய்ப்
பருமணிக் கலாபத் தார்பல் லாண்டிசை பரவப் போனார். 890
- எச. கண்டன னென்னை யென்பார் கண்டில னென்னை யென்பார்
குண்டலம் வீழ்ந்த தென்பார் குறுகரி தினிச்சென் றென்பார்
உண்டுகொ லெழுச்சி யென்பா ரொலித்தது சங்க மென்பார்
மண்டல வேந்தர் வந்து நெருக்கினர் மயங்கி மாதோ. 891
- எரு. பொற்றொடி மகளி ருரும் பொலங்கொடேர்ப் புரவி வெள்ளம்
சற்றுறு கமலம் பூத்த தொடுகடற் றிரையிற் செல்லக்
கொற்றவேன் மன்னர் செங்கைப் பங்கயக் குழாங்கள் கூப்ப
மற்றொரு கதிரோ னென்ன மணிநெடுந் தேரிற் போனான். 892
- எசு. ஆர்த்தது விசம்பை முட்டி மீண்டகன் றிசைக ளெல்லாம்
போர்த்தது தூளியார்த்தந் கொருவர்கட் புலங்கொ ளாமை
சீர்த்தது செறிந்த தோடித் திரைநெடுங் கடலை யெல்லாம்
தூர்த்தது சகர ரோடும் பகைத்தெனத் தூளி வெள்ளம் 893
- எள. சங்கமும் பணையுங் கொம்புந் தாளமுங் காளத் தோடு
மங்கல பேரி செய்த பேரொலி மழையை யோட்டத்
தொங்கலுங் குடையுந் தோகைப் பிச்சமுஞ் சுடரையோட்டத்
திங்கள்வெண் குடைகண் டோடத் தேவரு மருளச் சென்றான்.
- எஅ. மந்திர கீத வோதை வலம்புரி முழங்கு மோதை
அந்தண ராசி யோதை யார்த்தெழு முரசி னோதை
கந்துகொல் களிற்றி னோதை கடிகையர் கவியி னோதை
இந்திர திருவன் செல்ல வெழுந்தன திசைக ளெல்லாம். 895
- எசு. நோக்கிய திசைக டோறுந் தன்னையே நோக்கிச் செல்லும்
வீக்கிய கழற்கால் மன்னர் விரிந்தகைம் மலர்கள் கூம்பத்
தாக்கிய களிறுந் தேரும் புரவியும் படைஞர் தாளும்
ஆக்கிய தூளி விண்ணு மண்ணுல காக்கப் போனான். 896
- அ0. வீரருங் களிறுந் தேரும் புரவியு மிடைந்த சேனை
பேர்விட மில்லை மற்றோ ருலகில்லை பெயர்வ தாக
நீருடை யாடை யாளு நெளித்தனண் முதுமை யென்றால்
பார்பொறை நீக்கி னானென் றுரைத்தது பழுது மன்னோ.

அக. இன்னண மேகி மன்னன் யோசனை யிரண்டு சென்றான்
பொன்மலை போலு மிந்து சயிலத்தின் சாரல் புக்கான்
மன்மதக் களிறு மாதர் கொங்கையு மார னம்புந்
தென்வரைச் சாந்து நாறச் சேனையு மிறுத்த தன்றே. 898

எழுச்சிப் படலம் முற்றும்.

உக. சந்திரசயிலப் படலம்.

க. கோவை யார்வடக் கொழுங்குவ டொடிதர நிவந்த
ஆவி வேட்டன வரிசிலை யனங்கன்மேற் கொண்ட
பூவை வாய்ச்சியர் முலைசிலர் புயத்தொடும் பூட்டத்
தேவ தாரத்துஞ் சந்திரம் பூட்டின சிலமா. 899

உ. நேரொடுங்கலில் பகையினை நீதியால் வெல்லும்
சோர்வி டம்பெற வுணர்வினன் சூழ்ச்சியே போல
வாரொடுந்தொடர் கவட்டெழின் மராமரக் குவட்டை
வேரொடுங்கொடு கிரியென நடந்ததோர் வேழம். 900

ங. திரண்ட தானெடுஞ் செறிபனை மருதிடை யொடியப்
புரண்டு பின்வரு முரலொடு போனவன் போல
உருண்டு காறொடர் பிறகிடு தறியொடு மொருங்கே
இரண்டு மாமர மிடையிற நடந்ததோர் யானை. 901

ச. கதங்கொள் சீற்றத்தை யாற்றுவா னினியன கழறிப்
பதங்கொள் பாகனு மந்திரி யொத்தனன் பன்னூல்
விதங்க ளாவன யாவையு மெல்லென விளம்பும்
இதங்கள் கொள்கிலா மன்னனை யொத்ததோர் யானை. 902

ரு. மாறு காண்கில தாய்நின்று மழையென முழங்கும்
தாறு பாய்கரி வனகரி தண்டத்தைத் தடவீப்
பாறு பின்செலக் காலெனச் செல்வது பண்டோர்
ஆறு போகிய வாறுபோ மாறுசென் றதுவே. 903

கூ. பாத்த யானையிற் பதங்களிற் படுமத நாறக்
காத்த வங்குச நிமிர்ந்திடக் கால்பிடித் தோடிப்
பூத்த வேழிலைம் பாளையைப் பொடிப்பொடி யாக்கிக்
காத்தி ரங்களாற் றலத்தொடுந் தேய்த்ததோர் களிறு. 904

- எ. அலகி லாணைக் ளனேகமு மவற்றிடை மிடைந்த
திலக வாணுதற் பிடிசுருங் குருளையுஞ் செறிந்த
உலவை நீள்வனத் தூதமே யொத்தன ஆதத்
தலைவ னேயொத்துப் பொலிந்தது சந்திர சயிலம். 905
- அ. தெருண்ட மேலவர் சிறியவர்ச் சேரினு மவர்தம்
மருண்ட புன்மையை மாற்றுவ ரெனுமிது வழக்கே
உருண்ட வாய்தொறும் பொன்னுரு ளுரைத்துரை யோடி
இருண்ட கல்லையுந் தன்னிற மாக்கிய விரதம். 906
- க. கொவ்வை நோக்கிய வாய்களை யிந்திர கோபம்
கவ்வி நோக்கின வென்றுகொல் காட்டின மயில்கள்
நவ்வி நோக்கியர் நலங்கொண்மே கலைபொலஞ் சாயற்
செவ்வி நோக்கின திரிவன போல்வன திரிந்த. 907
- க0. உய்க்கும் வாசிக ளிழிந்திள வன்னத்தி னொதுங்கி
மெய்க்க லாபமுங் குழைகளு மிழைகளும் விளங்கத்
தொக்க மென்மர நிழல்படத் துவன்றிய சூழல்
புக்க மங்கையர் பூத்தகொம் பாமெனப் பொலிந்தார். 908
- கக. தளங்கொ டாமரை யெனத்தளி ரடியினு முகத்தும்
வளங்கொண் மாலைவண் டலமர வழிவருந் தினராய்
விளங்கு தம்முருப் பளிங்கிடை வெளிப்பட வேறேர்
துளங்கு பாறையிற் றேழிய ரயிர்த்திடத் துயின்றார். 909
- கஉ. பிடிபுக் காயிடை மின்னொடும் பிறங்கிய மேகம்
படிபுக் காலெனப் படிதரப் பரிபுரம் புலம்பத்
துடிபுக் காயிடைத் திருமக டாமரை துறந்து
குடிபுக் காளெனக் குடிப்புக்கார் கொடியன மடவார். 910
- வேறு
- கங. உண்ணமுத முந்தியன யோனகர் கொணர்ந்த
துண்ணெனு முழக்கின துருக்கர்தர வந்த
மண்மகடன் மார்பினணி வன்னசர மென்னப்
பண்ணுறு வயப்புரவி பந்தியி னிரைத்தார். 911
- கச. நீர்திரை நிரைத்ததென நீடிரை நிரைத்தார்
ஆர்கலி நிரைத்ததென வாவண நிரைத்தார்
கார்நிரை யெனக்களிறு காவிடை நிரைத்தார்
மாருத நிரைத்தவென வாசிக னிரைத்தார். 912

கரு. நடிக்குமயி லென்னவரு நவ்விவிழி யாரும்
வடிக்கும்வய வீரரு மயங்கினர் திரிந்தார்
இடிக்குமுர சக்குரலி னெங்குமுரல் சங்கின்
கொடிக்களி னுணர்ந்தரசர் கோநக ரடைந்தார். 913

கசு. மதிக்கநிமிர் தூளியின் மறைக்கமணி மெய்யைச்
சுதைக்கணுரை யைப்பொருவு தூசுகொடு தூய்தாய்
உதிர்த்தலி னிளங்குமர ரோவியரி லோவம்
புதுக்கின ரெனத்தருண மங்கையர் பொலிந்தார். 914

கன. தாளுயர் தடக்கிரி யிழிந்துதரை சாரும்
கோளரி யெனக்கரிகள் கொற்றவ ரிழிந்தார்
பாளேவிரி யொத்துலவு சாமரை படப்போய்
வாளெழு நிரைத்தபட மாடமவை புக்கார். 915

கஅ. தூசிடுகு வெண்பட முடைக்குடில்க டோறும்
வாசநகை மங்கையர் முகங்கண்மழை வானிற்
காசின்மதி யின்கதிர் வழங்குநிழ லெங்கும்
வீசுதிரை வெண்புனல் விழுங்கியது போலும். 916

கக. மண்ணுற வெழுந்துநெடு வானுற வயங்குங்
கண்ணுதல் பொருந்தவரு கண்ணனில் வருங்கா
ருண்ணிற் நறும்பொடியும் வீசியொரு பாகம்
வெண்ணிற் நறும்பொடி புனைந்தமத வேழம். 917

உ௦. தீயவ ரொடொன்றிய திறத்தரும் வலத்தோர்
ஆயவரை யந்நிலை யறிந்தவர் துறந்தாங்
கேயவரு துண்பொடி படிந்துட னெழுந்தோர்
பாய்பரி விரைந்துதறி நின்றன பரிந்தே. 918

உக. மும்மைபுரி வன்கயிறு கொய்யுநெறி முன்னித்
தம்மையு முணர்ந்துதரை கண்டுவிரை கின்ற
அம்மையினு டிம்மையை யறிந்துநெறி செல்லும்
செம்மையவ ரென்னநனி சென்றன தூங்கம். 919

உஉ. விழுந்தபனி யன்னதிரை வீசுபுரை தோறும்
கழங்குபயின் மங்கையர் கருங்கண்மிளிர் கின்ற
தழங்குதனி சந்திய கனம்பயி றாங்கத்
தெழுந்திடை பிறழ்ந்தொளிர் கொழுங்கயல்க ளென்ன. 920

உங். வெள்ளநெடு வாரியற வீசியுள வேனும்
கிள்ள வெழு கின்றபுனல் கேளிரின் விரும்பித்
தெள்ளுபுன லாறுசிறி தேயுதவு கின்ற
உள்ளதும் றுதுதவும் வள்ளலையு மொத்த. 921

உச. துன்றிறெறி பங்கிக ளெக்கியழ லோடும்
மின்றிரிவ வென்னமணி யாரமிளிர் மார்பர்
மன்றன்மண நாறுபட மாடதுழை கின்றார்
குன்றின்முழை தோறுதுழை கோளரியை யொத்தார். 922

உரு. நெருங்கயி லெயிற்றிணைய செம்மயிரி னெற்றிப்
பொருங்குலிக மப்பியன போர்மணிக ளார்ப்ப
பெருங்களி றலைப்புனல் கலக்குவன பெட்குங்
கருங்கடல் கலக்குமது கைடவரை யொத்த. 923

உசு. ஒக்கமிசை யுய்த்தவ ருரைத்தகுறி கொள்ளா
பக்கமின மொத்தய லலைக்கநனி பாரா
மைக்களி மதத்தவரை மாதர்கலை யல்குல்
புக்கவரை யொத்தன புனற்சிறைக ளேறு. 924

உஎ. துகிலிடை மடந்தையரொ டாடவர் துவன்றிப்
பகலிடைய வட்டிலின் மடுத்தெரி பரப்பும்
அகிலிடு கொழும்புகை யழுங்கலின் முழங்கா
முகில்படு நெடுங்கடலை யொத்துளதம் முதூர். 925

வேறு.

உஅ. கமருறு பொருப்பின் வந்த விஞ்சையர் காண வந்தார்
தமரையு மறியார் நின்று திகைப்புறு தன்மை சான்ற
குமரரு மங்கை மாருங் குழுமலால் வழுவி விண்ணின்
றமரர்நா டிழிந்த தென்னப் பொலிந்ததவ் வனிக வெள்ளம்.

உக. வெயிலிறை குறையச் சோதி மின்னிழல் பரப்ப முன்னுக்
துயிலறு செவ்வி யோருந் துனியுறு முனிவி னேரும்
சுயிலொடு மிருந்து பேசிச் சிலம்பொடு மினிது கூவி
மயிலினம் வருவ தென்னத் திரிந்தனர் மகளி ரெல்லாம். 927

ங0. தாளிணை கழல்க ளார்ப்பத் தாரிடை யளிக ளார்ப்ப
வாள்புடை யிலங்கச் செங்கேழ் மணியணி வலய மின் னுந்
தோளென வுயர்ந்த குன்றின் சூழல்க ளினிது நோக்கி
வாளரி திரிந்த தென்னத் திரிந்தனர் மைந்த ரெல்லாம். 928
சந்திரசயிலப் படலம் முற்றும்.

உஉ. வரைக்காட்சிப் படலம்

- க. சுற்றிய கடல்க ளெல்லாஞ் சுடர்மணிக் கனகக் குன்றைப்
பற்றிய வளைந்த வென்னப் பரந்துவந் திறுத்த சேனை
கொற்றவர் தேவி மார்கண் மைந்தர்கள் கொம்ப னூர்வர்
துற்றது காண லுற்ற வரைநிலை யுரைத்து மன்றே. 929
- உ. பம்புதேன் மிஞ்று தும்பி பரந்திசை பாடி யாடும்
உம்பர்வா னகத்து நின்ற வொளிதரு தருவி னோங்கும்
கொம்புகள் பனைக்கைநீட்டிக் குழையொடு மெடுத்துக்கோட்டுத்
தும்பிக ளுயிரே யன்ன துணைமடப் பிடிக்கு நல்கும். 930
- ங. பண்மலர் பவளச் செவ்வாய்ப் பனிமலர்க் குவளை யன்ன
கண்மலர்க் கொடிச்சி மார்க்குக் கணித்தொழில் புரியும் வேங்கை
உண்மலர் வெறுத்த தும்பி புதியதே னுகந்து நாகத்
தண்மல ரென்று வானத் தாரகை தாவு மன்றே. 931
- ச. மீனெனும் பிடிக ளோடும் விளங்குவெண் மதிநல் வேழம்
கூனல்வான் கோடு நீட்டிக் குத்திடக் குமிழி பாயும்
தேனுகு மடையை மாற்றிச் செந்தினைக் குறவர் முந்தி
வானநீ ராறு பாய்ச்சி யைவனம் விளைப்பர் மாதோ. 932
- ரு. குப்புறம் கருமை யாலக் குலவரைச் சாரல் வைகி
ஒப்புறத் துலங்கு கின்ற வுடுபதி யாடி யின்கண்
அப்புறத் தேயுங் காண்பா ரம்பைய ரசைந்த கோலம்
இப்புறத் தேயுங் காண்பார் குறத்திய ரிசைந்த கோலம். 933
- சு. உதியறு துருத்தி யூது முலையுறு தீயின் வாயின்
அதிவிட நீரு நெய்பு முண்கிலா தாவி யுண்ணும்
கொதிதுனை வேற்கண் மாதர் குறத்தியர் துதலி னோடு
மதியினை வாங்கி யொப்புக் காண்குவர் குறவர் மாதோ. 934
- ஏ. பேணுதற் கரிய கோலக் குருளையும் பிடிக ளீன்ற
காணுதற் கரிய வேழக் கன்றொடு களிக்கு முன்றில்
கோணுதற் குரிய திங்கட் குழவியுங் குறவர் தங்கள்
வாணுதற் கொடிச்சி மாதர் மகவொடு தவழு மாதோ. 935
- அ. அஞ்சனக் கிரியி னன்ன வழிகவுள் யானை கொன்ற
வெஞ்சினத் தரியின் றிண்காற் சுவட்டொடும் விஞ்சை வேந்தர்
குஞ்சியந் தலத்து நீலக் குலமணித் தலத்து மாதா
பஞ்சியங் கமலம் பூத்த பசஞ்சுவ டுடைத்து மன்னே. 936

- கூ. செங்கய லனைய நாட்டஞ் செவிபுகா முறுவ றேன்ற
பொங்கிருங் கூந்தல் சோரா புருவங்க ணெரியா பூவின்
அங்கையு மிடறுங் கூட்டி நரம்புளர்ந் தமுத மூறும்
மங்கையர் பாடல் கேட்டுக் கின்னர மயங்கு மாதோ. 937
- க௦. கள்ளவிழ் கோதை மாதர் காதொடு முறவு செய்யும்
கொள்ளைவாட் கண்ணி னுர்தங் குங்குமக் குழம்பு தங்கும்
தெள்ளிய பளிக்குப் பாறை தெளிதர வழுதிற் செய்த
வள்ளமு நறவு மென்ன வரம்பில பொலிவ மன்னோ. 938
- கக. ஆடவ ராவி சோர வஞ்சன வாரி சோர
ஊடலிற் சிவந்த நாட்டத் தும்பர்தம் மரம்பை மாதர்
தோடவிழ் கோதை நின்று துறந்தமந் தார மாலை
வாடல நறவ ருது வயின்வயின் வயங்கு மாதோ. 939
- கஉ. மாந்தளி ரனைய மேனிக் குறத்தியர் மாலை சூட்டிக்
கூந்தலின் கமுகின் பாளை குழலினோ டொப்புக் காண்பார்
ஏந்திழை யரம்பை மாத ரெதிர்மணிக் கடகம் வாங்கிக்
காந்தளம் போதிற் பெய்து கைகளோ டொப்புக் காண்பார். 940
- கங. சரம்பயில் சாப மன்ன புருவங்கடம்மி லாட
நரம்பினோ டினிது பாடி நாடக மயிலோ டாடும்
அரம்பையர் வெறுத்து நீத்த வவிர்மணிக் கோவை யாரம்
வரம்பில கடுவன் பூண மந்திகண் டுவக்கு மாதோ. 941
- கச. சாந்துய தடங்க டோறுந் தாதூரா கத்துச் சார்ந்த
கூந்தலம் பிடிசு ளெல்லாங் குங்கும மணிந்த போலும்
காந்தின மணியின் சோதி கதிரொடுங் கலந்து வீசச்
சேந்துவா னகமெப் போதுஞ் செக்கரை யொக்கு மன்றே 942
- கரு. நிலமகட் கணிக ளென்ன நிரைகதிர் முத்தஞ் சிந்தி
மலைமகள் கொழுநன் சென்னி வந்துவிழ் கங்கை மான
அலகில்பொன் னலம்பி யோடி யாரஞ்சே ரருவி மாலை
உலகளந் தவன்றன் மார்பி னுத்தரீ கத்தை யொத்த. 943
- கசு. கோடுலா நாகப் பூவோ டிலவங்க மலருங் கூட்டிச்
சூடுவார் களிவண் டோச்சித் தூநறுந் தேறல் கொள்வார்
கேடிலா மகர யாழிற் கின்னர மிதுனம் பாடும்
பாடலா லாட னீங்கும் பரிமுக¹ மாதர்க் கண்டார். 944

கௌ. பெருங்கனிப் புற்ற மைந்தர் பேரெழி லாகத் தோடும்
பொருந்துணைக் கொங்கையன்ன பொருவில்கோங் கரும்பின்மாதே
மருங்கெனக் குழையுங் கொம்பின் மடப்பெடை வண்டுந் தங்கள்
கருங்குழற் களிக்கும் வண்டுங் கடி மணம் புணர்தல் கண்டார்.

கஅ. படிசுத்தின் றலமென் றெண்ணிப் படர்சுனை முடுகப் புக்க
சுடிகைப்பூங் கமல மன்ன சுடர்மணி முகத்தி னூர்தம்
வடகத்தோ டுடுத்த தூசு மாசினீர் நனைப்ப வீசும்
கடகக்கை யெறிந்து நோக்கிக் கருங்கழல் வீரர் நக்கார். 946

கக. பூவணை பலவுங் கண்டார் பொன்னரி மாலை கண்டார்
மேவருங் கோப மன்ன வெள்ளிலைத் தம்பல் கண்டார்
ஆவியி னினிய கொண்கர்ப் பிரிந்தறி வழிந்த விஞ்சைப்
பாவையர் வைகத் தீய்ந்த பல்லவ சயனங் கண்டார். 947

உ௦. பானலங் கண்க ளாடப் பவளவாய் முறுவ லாடப்
பீனவெம் முலையி னிட்ட பெருவிலை யார மாடத்
தேன்முரன் றளகத் தாடத் திருமணிக் குழைக ளாட
வானவர் மகளி ராடும் வாசநா றாசல் கண்டார். 948

உ௧. சுந்தர வதன மாதர் துவரிதழ்ப் பவள வாயும்
அந்தமில் சுரும்புந் தேனு மிஞிறுமுண் டல்குல் விற்கும்
பைந்தொடி மகளிர் கைத்தோர் பசையில்லை யென்ன விட்ட
மைந்தரி னீத்த தீர்தேன் வள்ளங்கள் பலவுங் கண்டார். 949

உ௨. அற்பக லாக்குஞ் சோதிப் பளிக்கறை யமளிப் பாங்கர்
மற்பக மலர்ந்த திண்டோள் வானவர் மணந்த கோல
விற்பகை துதலி னூர்தங் கலவியின் வெறுத்து நீத்த
கற்பக மீன்ற மாலை கலனெடுங் கிடப்பக் கண்டார். 950

உ௩. கையென மலர வேண்டி யரும்பிய காந்த னோக்கிப்
பையர விதுவென் றஞ்சிப் படைக்கண்கள் புதைக்கின் றூரும்
நெய்திரள் வயிரப் பாறை நிழலிடைத் தோன்றும் போதைக்
கொய்திவை தருதிரென்று கொழுநரைத்தொழுகின் றூரும். 951

உ௪. பின்னங்க ளுகிரிற் செய்து பிண்டியந் தளிரிற் கொண்ட
சின்னங்கண் முலையி னப்பித் தேமலர் கொய்கின் றூரும்
வன்னங்கள் பலவுந் தோன்ற மணியொளி மயிலி னல்லார்
அன்னங்கள் புகுந்த வென்ன வகன்சுனை குடைகின் றூரும். 952

- வேறு.
- உரு. ஈனு மாழை யிளந்தளி ரேயொளி
ஈனு மாழை யிளந்தளி ரேயிடை
மானும் வேழமு நாகமு மாதர்தோள்
மானும் வேழமு நாகமு மாதெலாம். 953
- உசு. புகலும் வாளரிக் கண்ணியர் தோளினை
புகலும் வாளரிக் கண்ணியர் பூண்முலை
அகிலு மாரமு மாரவங் கோங்குமே
அகிலு மாரமு மாரவங் கோங்குமே. 954
- உஎ. துன்ன ரம்பை நெருங்கிய சூழ்வரை
துன்ன ரம்பைய னுருவிற னோன்றுமால்
கின்ன ரம்பயில் கீதங்க ளன்னவாங்
கின்ன ரம்பயில் கின்றன ரேழையார். 955
- உஅ. திமிர மாவுடற் குங்குமச் சேதகம்
திமிர மாவொடுஞ் சந்தொடுந் தேய்க்குமால்
அமர மாதரை யொத்தொளி ரஞ்சொலார்
அமர மாதரை யொத்ததவ் வானமே. 956
- உசு. பேர-வாவொடு மாசணம் பேரவே
பேர வாவொடு மாசணம் பேருமால்
ஆர வாரத்தி னோடு மருவியே
ஆர வாரத்தி னோடு மருவியே. 957
- நு0. ஊறு மாகட மாவுற ஆங்கெலாம்
ஊறு மாகட மாமத மோடுமே
ஆறு சேர்வன மாவரை யாடுமே
ஆறு சேர்வன மாவரை யாடுமே. 958
- நுக. கல்லி யங்கு கருங்குற மங்கையர்
கல்லி யங்ககழ் காமர் கிழங்கெடா
வல்லி யங்க ணெருங்கு மருங்கெலாம்
வல்லி யங்க ணெருங்கி மயங்குமே. 959
- நுஉ. கோளி பங்கய மூழ்கக் குளிர்கயம்
கோளி பங்கய மூழ்கக் குலைந்தவால்
ஆளி பொங்கு மரம்பைய ரோதியே
ஆளி பொங்கு மரம்பைய ரோதியே. 960

- நட. ஆக மாலய மாகவு னாள் பொலி
வாக மாலய நின்றென லாகுமால்
மேக மாலை மிடைந்தன மேலெலாம்
மேக மாலை மிடைந்தன கீழெலாம். 961
- நடச. பொங்கு தேனிமீர் பூமிஞி ருமென்
எங்கு மாதரு மைந்தரு மீண்டியத்
தூங்கு மால்வரைச் சூழல்கள் யாவையும்
தங்கி நீங்கிலர் தாமினி தாடினார். 962
- நடரு. இறக்க மென்பதை யெண்ணல ரன்னது
பிறக்க லன்னதோர் பீழைய தாதலிற்
துறக்க மெய்திய தூயவ ரேயென
மறக்க கிற்கல ரன்னதன் மாண்பெலாம். 963
- வேறு.
- நடசு. மஞ்சார் மலைவா ரணமொத்தது வானி லோடும்
வெஞ்சா யையுடைக் கதிரங்கதன் மீது பாயும்
பஞ்சா னனமொத் ததுமற்றது பாய லூறும்
செஞ்சோ ரியெனப் பொலிவுற்றது செக்கர் வானம். 964
- நட. திணியார் சினைமா மரம்பாவையுஞ் செக்கர் பாயத்
தணியர் தநறுந் தனிரீன்றன போன்று தாழா
அணியா வெள்ளிவந்து நிரம்பலி னங்க மெங்கும்
மணியா லியன்ற மலையொத்தது மையில் குன்றம். 965
- நடஅ. கண்ணுக் கினிதாதி விளங்கிய காட்சி யாலும்
எண்ணற் கரிதாதி யில்ங்குசிரங்க ளாலும்
வண்ணக் கொழுஞ்சந்தனஞ்சேர்த்தது மார்ப ணிந்த
அண்ணற் கரியான் றனையொத்ததவ் வாசில் குன்றம். 966
- நடசு. ஊனும் முயிரும் மணியாரொரு வர்க்கொருவர்
தேனும் மிஞிறுஞ் செறிதும்பியும் பம்பியார்ப்ப
யானை யினமும் பிடியும்மிக் லாளி டேறும்
மானுங் கலையும் மெனமால்வரை வந்தி ழிந்தார். 967
- சு0. கால்வா னகத்தே ருடைவெயயவன காயக டுங்கட்
கோல்பாய் கதிர்ப்புல் லுனைக்கொல்கினக் கோள ரிம்மா
மேல்பான் மலையிற் படவீங்கிருள் வேறி ருந்த
மால்யானை யீட்ட மெனவந்து பரந்த தன்றே. 968

- சக. மந்தார முந்து மகரந்த மணங்கு லாவும்
அந்தா ரரசர்க் கரசன்ற னனீக வெள்ளம்
நந்தா தொலிக்குந் நரலைப்பெரு வேலை யெல்லாஞ்
செந்தா மரைபூத் தெனத்தீப மெடுத்த தன்றே. 969
- சஉ. தண்ணற் கடலிற் றளிசிந்து தரங்க நீங்கி
விண்ணிற் சுடர்வெண் மதிவந்தது மீன்கள் சூழ
வண்ணக் கதிர்வெண் ணிலவீன்றன வாலு கத்தோ
டொண்ணித் திலமீன் றொளிர்வால்வளை யூர்வ தொத்தே. 970
- சங. மீனாறு வேலை யொருவெண்மதி யீனும் வேலை
நோனா ததனை துவலற்கருங் கோடி வெள்ளம்
வானா டியரிற் பொலிமாதர் முகங்க ளென்னும்
ஆனா மதியங்கண் மலர்ந்த தனீக வேலை. 971
- சச. மண்ணும் முழுவின் னொலிமங்கையர் பாட லோதை
பண்ணுந் நரம்பிற் பயில்வாரிசைப் பாணி யோதை
கண்ணும் முடைவே யிசைகண்ணுள ராட றேறும்
விண்ணும் மருளும் படிவிம்மி யெழுந்த வன்றே. 972
- சரு. மணியின் னொளிநீக்கி வயங்கொளி முத்தம் வாங்கி
அணியும் முலையா ரகிலாவி புலர்த்து நல்லார்
தணியும் மதுமல் லிகைத்தாமம் வெறுத்து வாசம்
திணியும் மிதழ்ப்பித் திகைக்கத்திகை சேர்த்து வாரும். 973
- சசு. புதுக்கொண்ட வேழம் பிணிப்போர்புனை பாட லோதை
மதுக்கொண்ட மாந்தர் மடவாரின்மி ழற்று மோதை
பொதுப்பெண்டி ரல்குற் புனைமேகலைப் பூச லோதை
கதக்கொண்ட யானை களியாற்களிக் கின்ற வோதை. 974
- சஎ. உண்ண வமுதன்ன கலைப்பொரு ளுள்ள துண்டும்
பெண்ணு ரமுதம் மனையார்மனத் தூடல் பேர்த்தும்
பண்ணுன பாடல் செவிமாந்திப் பயன்கொ ளாடல்
கண்ண லினிதுய்க் கவுங்கங்குல் கழிந்த தன்றே. 975

வரைக்காட்சிப் படலம் முற்றும்.

உரு. பூக்கொய் படலம்.

- க. மீனுடை யெயிற்றுக் கங்குற் கனகனை வெகுண்டு வெய்ய
கானுடை நகங்க ளென்னு மாயிரங் கதிர்க ளோச்சித்
தானுடை யுதய மென்னுந் தமனியத் தறியி னின்ற
மானிட மடங்கலென்னத் தோன்றினன் வயங்கும் வெய்யோன்
- உ. முறையெலா முடித்த பின்னர் மன்னனு மூரித் தேர்மேல் ளாம்
இறையெலாம் வணங்கப் போனா னெழுந்துடன் சேனை வெள்
குறையெலாஞ் சோலை யாகிக் குழியெலாங் கழுநீ ராகித்
துறையெலாங் கமல மான சோணையா றடைந்த தன்றே. 977
- ங. அடைந்தவ ணிருந்த பின்ன ரருக்கனு மும்பர்ச் சார
மடந்தையர் குழாங்க ளோடு மன்னரு மைந்தர் தாமும்
குடைந்துவண் டிறையு மென்பூக் கொய்துநீ ராட மைதீர்
தடங்களு மடுவுஞ் சூழ்ந்த தண்ணறுஞ் சோலை சார்ந்தார். 978
- ச. திண்சிலை புருவ மாகச் சேயரிக் கருங்க ணம்பால்
புண்சில செய்வ ரென்று போவன போன்ற மஞ்ஞை
பண்சிலம் பணிகளார்ப்ப நாணிநாற் பறந்து போன
ஒண்சிலம் பரற்ற மாத ரொதுங்குதோ றெதுங்கு மன்னம். 979
- ரு. செம்பொன்செய் சுருளுந் தெய்வக் குழைகளுஞ் சேர்ந்து மின்னப்
பம்புதே னலம்ப வொல்கிப் பண்ணையி னுட னோக்கிக்
கொம்பொடுங் கொடிய னாரைக் குறிப்பறிந் துணர்த றேற்றார்
வம்பவிழ லங்கன் மார்பின் மைந்தரு மயங்கி நின்றார். 980
- சு. பாசிழைப் பரவை யற்குல் பண்டருங் கிளவித் தண்டேன்
மூசிய கூந்தன் மாதர் மொய்த்தபே ரமலை கேட்டுக்
கூசின வல்ல பேச நாணின குயில்க ளெல்லாம்
வாசகம் வல்லார் முன்னின் றியாவர்வாய் திறக்க வல்லார்.
- எ. நஞ்சினுங் கொடிய நாட்ட மமுதென நயந்து நோக்கிச்
செஞ்செவே கமலக் கையாற் றீண்டலு நீண்ட கொம்பர்
தஞ்சிலம் படியின் மென்பூச் சொரிந்திடை தாழ்ந்த வென்றால்
வஞ்சிபோன் மருங்கு லார்மாட் டியாவரே வளைகி லாதார். 982
- அ. ஆம்புயத் தணங்கி னன்னா ரம்மலர்க் கைக டண்ட
வம்பவி ழுலங்கற் பங்கி வாளரி மருளுங் கோளார்
தம்புய வரைகள் வந்து தாழ்வன தளிர்ந்த மென்பூங்
கொம்புக டாழு மென்றல் கூறலார் தனகமைத் தொன்றே.

- கூ. நதியினுங் குளத்தும் பூவா நளினங்கள் குவளை யோடு
மதிநுதல் வல்லி பூப்ப நோக்கிய மழலைத் தும்பி
அதிசய மெய்திப் புக்கு வீழ்ந்தன வலைக்கப் போகா
புதியன கண்ட போது விவேரோ புதுமை பார்ப்பார். 984
- கூ0. உலந்தருவயிரத்திண்டோ ளொழுதும்வாளொளிகொண்மேனி
மலர்ந்தபூந் தொடையன் மாலை மைந்தர்பான் மயிலி னன்னார்
கலந்தவர் போல வொல்கி யொசிந்தன சிலகை வாராப்
புலந்தவர் போல நின்று வளைகில பூத்த கொம்பர். 985
- கக. பூவெலாங் கொய்து கொள்ளப் பொலிவில துவள நோக்கி
யாவதாங் கணவர் கண்ணுக் கழகில விவையென் மெண்ணிக்
கோவையும் வடமு நாணுங் குழைகளுங் குழையப் பூட்டிப்
பாவையர் பனிமென் கொம்பை நோக்கினர் பரிந்து நிற்பார். 986
- கஉ. துறம்போ தினிற்றேன் றவைத்துண்டுழ றும்பி யீட்டம்
நறுங்கோதை யோடு நளிர்சின்னமு நீத்த நல்லார்
வெறுங்கூந்தன் மொய்க்கின் றனவேண்டுழி வேண்டு போதும்
உறும்போக மெல்லா நலனுள்வழி யுண்ப ரன்றே. 987
- கங. மெய்ப்போதி னங்கைக் கணியன்னவண் மென்ப ளிங்கிற்
பொய்ப்போது தாங்கிப் பொலிகின்றதன் மேனி நோக்கி
இப்பாவை யெங்கோற் குயிரன்னவ ளென்ன வுன்னிக்
கைப்போதி னோடு நெடுங்கண்பனி சோர நின்றாள். 988
- கச. கோளுண்ட திங்கண் முகத்தாளொரு கொம்பொர் மன்னன்
தோளுண்ட மாலை யொருதோகையைச் சூட்ட நோக்கித்
தாளுண்ட கச்சிற் றகையுண்ட முலைக்கண் மீது
வாளுண்ட கண்ணீர் மழையுண்டென வார நின்றாள். 989
- கரு. மயில்போல் வருவாண் மனங்காணிய காதன் மன்னன்
செயிர்தீர் மலர்க்கா விலொர்மாதவிச் சூழல் சேரப்
பயில்வா ளிறைபண்டு பிறிந்தறி யாள்ப தைத்தாள்
உயிர்நாடி யொல்கும் முடல்போலல மந்து முன்றாள். 990
- கசு. செம்மாந்த தெங்கின் னிளரையொர் செம்ம னோக்கி
அம்மா விவைமங் கையர் கொங்கையி னாய வென்ன
ஏம்மாதர் கொங்கைக் கிவையொப்பன வென்றோ ரேழை
விம்மா வெதும்பா வெயராமுகம் வெய்து யிர்த்தாள். 991

- கௌ. மைதாழ் கருங்கண்கள் சிவப்புற வந்து தோன்ற
நெய்தாவும் வேலா நெடுநெஞ்சு புலந்து நின்றான்
எய்தாது நின்ற மலர்நோக்கி யெனக்கி தீண்டுக்
கொய்தீதி யென்றே குயிலைக்கரங் கூப்பு கின்றான். 992
- கஅ. போரென்ன வீங்கும் பொருப்பன்ன பொலங்கொ டிண்டோள்
மாரன் னனையான் மலர்கொய்திருந் தானை வந்தோர்
காரன்ன கூந்தற் குயிலன்னவள் கண்பு தைப்ப
ஆரென்ன லோடும் மனலென்ன வெதும்பு கின்றான். 993
- கக. ஊற்றார் நறைநாண் மலர்மாத ரொருங்கு வாசச்
சேற்றால் விளையா தசெந்தாமரைக் கைகள் நீட்டி
ஏற்றாரை நோக்கா னிடையேந்தின னின்றொழிந்தான்
மாற்றா னுதவா னெடுவச்சையன் போலொர் மன்னன். 994
- உ௦. தைக்கின்ற வேளேக் கினடன்னுயி ரன்ன மன்னன்
மைக்கொண்ட கண்ணா னெதிர்மாற்றவன்¹ பேர்வி ளம்ப
மெய்க்கொண்ட நாணந் தலைக்கொண்டிட விம்மி மென்பூக்
கைக்கொண்டு மோந்தா னுயிர்ப்புண்டு கரிந்த தன்றே. 995
- உ௧. திண்டே ரரசன் குலத்தேமொழித் தேவி மார்தம்
ஒண்டா மரைவாண் முகத்துண்மிளி ரொண்க ணெல்லாம்
கண்டா தரிக்கத் திரிவான்மதங் கவ்வி யுண்ண
வண்டா தரிக்கத் திரிமாமத யானை யொத்தான். 996
- உ௨. சந்திக் கலாவெண் மதிவாணுத லாட னக்கும்
வந்திக் கலாகுஞ் சுடர்வாட்கணி னாட்கு நல்கி
நிந்திக்க லாகா வருவத்தின னிற்க மென்பூச்
சிந்திக் கலாப மயிலிற்கண் சிவந்து போனார்². 997
- வேறு.
- உ௩. வந்தெங் குந்தம் மன்னுயி ரேயோ பிறிதேயோ
கந்தந் தங்குஞ் சோர்குழல் காணார் கலைபேணார்
அந்தந் தோறு மற்றுகு முத்த மவைபாரார்
சிந்துஞ் சந்தத் தேமலர் நாடித் திரிகின்றார். 998
- உ௪. யாழொக் குஞ்சொற் பொன்னனை யாளோ ரிகன் மன்னன்
தாழத் தாழா டாழ்ந்த மனத்தா டளர்கின்றான்
ஆழத் துள்ளுங் கள்ள மனத்தா லவனின்ற
குழற் கேதன் கிள்ளையை யேவித் தொடர்கின்றான். 999

(பிரதி) 1. னவன் மாற்றவன், 2. போனார்.

- உரு. அந்தா ராகத் தைங்களை நூறு யிரமாகச்
சுந்தா நின்ற செய்கையி னுற்செய் குவதோரான்
மந்தா ரங்கொண் டேகுதி¹ யோமா தவியென்றோர்
சந்தார் கொங்கைத் தார்குழ லாள்பாற் றளர்வானும். 1000
- உசு. நாடிக் கொண்டாள் குற்ற நயந்தான் முனிவாராள்
ஊடிக் காட்டக் காணு நலத்தா ஞடனில்லான்
தேடித் தேடிச் சேர்த்த நறும்பூஞ் செம்மலை
சூடிச் சூடிக் கண்ணடி நோக்கித் துவள்வானும். 1001
- உஎ. மறலிக் கூணு டெங்கதிர் வேலா னிடையேவந்
துறவிக் கோலம் பெற்றில வென்று லுடன்வாழ்விப்
பிறவிக் கேலா தென்செய்வ திப்பே ரணியென்னு
விறலிக் கீவா ளொத்திழை யெல்லாம் விடுவானும். 1002
- உஅ. தன்னைக் கண்டான் மென்னடை கண்டா டமரேபோல்
துன்னக் கண்டா டோழமை யென்று டீணையென்றாள்
உன்னைக் கண்டா ரெள்ளுவர் பொல்லா துடுநீயென்
றன்னக் கன்னிக் காடை யளிப்பா னமைவானும். 1003
- உசு. பாகொக் குஞ்சொற் பைந்தொடி யாடன் படரல்குல்
ஆகக் கண்டோ ராடர வாமென் றயனண்ணும்
தோகைக் கஞ்சிக் கொம்பி னொதுங்கித் துணரீன்ற
சாகைத் தங்கைக் கண்கள் புதைத்தே தளர்வானும். 1004
- உஓ. வம்பிற் பொங்குங் கொங்கை சுமக்கும் வலியின்றிக்
கம்பிக் கின்ற துண்ணிடை நோக்கிக் கசிவானும்
பைம்பொற் கிண்ணம் மெல்விர றுங்கிப் பயில்கின்ற
கொம்பிற் கிள்ளைப் பிள்ளையொ ளிக்கக் குழைவானும். 1005
- உக. பொன்னே தேனே பூமக ளேகா னெனையென்னுத்
தன்னே ரில்லா னங்கொரு² கொய்பூந் தழைமூழ்க
இன்னே யென்னைக் காணுதி நீயென் றிகலித்தன்
நன்னீ லக்கண் கையின் மறைத்து நகுவானும். 1006
- உஉ. வில்லிற் கோதை நாணுறு மிக்கோ ரிகலங்கம்
புல்லிக் கொண்டார் தாமரை மென்பூ மலர்தாங்கி
அல்லிற் கோதை மாதா முகமா மாவந்தச்
செல்வக் கானிற் செங்கதி ரென்னத் திரிவானும். 1007

நடந. சோலைத் தும்பி மென்குழ லூதத் தொடையெய்யும்
கோலைக் கொண்ட மன்மத வாயன் குறியுய்ப்ப
நீலத் துண்கண் மங்கையர் சூழ நிரையாவின்
மலைப் போதின் மால்விடை யென்ன வருவாரும். 1008

நடச. செய்யிற் கொள்ளும் தெள்ளமு தச்செஞ் சிலையொன்றும்
கையிற் பெய்யிற் காமனு நாணுங் கவினாந்தம்
மையற் பேதை மாதர் மிழற்றும் மழலைச்சொற்
றெய்வப் பாடற் சொற்கலை வேண்டித் திரிவாரும். 1009

வேறு.

நடந. ஊக்க முள்ளத் துடைய முனிவரால்
காக்க லாவது காமன்கை வில்லெனும்
வாக்கு மாத்திர மல்லது வல்லியிற்
பூக்கோய் வாள்புரு வக்கடை போலுமே. 1010

நடச. நாறு பூங்குழ னன்னுதல் புன்னைமேல்
ஏறி னான்மனத் தும்பர்சென் றேறினாள்
ஊறு ஞானத் துயர்ந்தவ ராயினும்
வீறு சேர்முலை மாதரை வெல்வரோ. 1011

நடந. சீனையின் மேலிருந் தானுருத் தேவரால்
வனைய வும்மரி யாள்வனப் பின்றலை
நினைவு நோக்கமு நீங்கலன் கைகளால்
நனையு நாண்முறி யுங்கொய்து நல்கினான். 1012

நடஅ. வண்டு வாழ்குழ லாண்முகம் வாட்டிடத்
தண்டு போற்புயத் தான்றி மாறினாள்
உண்டு கோபமென் றுள்ளத் துணர்த்துவாள்
தொண்டை வாயிற் றுடிப்பொன்று சொல்லவே. 1013

நடச. ஏயுந் தன்மைய ரிவ்வகை யாரெலாம்
தூய வொண்மலர்ச் சோலைத் துறுமலர்
வேயுஞ் செய்கை வெறுத்தனர் வெண்டிறை
பாயுந் தீம்புனற் பண்ணைசென் றெய்தினார். 1014

பூக்கோய் படலம் முற்றும்.

உசு. நீர்வினையாட்டுப் படலம்.

- க. புனையலர்த் தடங்க னோக்கிப் பூசல்வண் டார்த்துப் பொங்க வினையறு துறக்க நாட்டு விண்ணவர் கணமு நாண அனகரு மணங்க னாரு மம்மலர்ச் சோலை நின்றும் வனகரி பிழக னோடு வருவன போல வந்தார். 1015
- உ. அங்கவர் பண்ணை நன்னீ ராடுவா னமைந்த தோற்றம் கங்கைவார் சடையோ னன்ன மாமுனி கனல மேனாள் மங்கைமார் செல்வத் தோடும் வானவர்க் கிறைவன் செல்வம் பொங்குமா கடலுட் செல்லுந் தோற்றமே போன்ற தன்றே.
- ங. மையவாங் குவளை யெல்லா மாதர்கண் மலர்கள் பூத்த கையவாம் புயத்தார் தங்கள் கண்மலர் குவளை பூத்த செய்யதா மரைக ளெல்லாந் தெரிவையர் முகங்கள் பூத்த தையலார் முகங்க ளெல்லாம் தாமரை பூத்த வன்றே. 1017
- ச. வண்ணைக் கமழுஞ் சுண்ணம் வாசநெய் நானத் தோடும் கொண்டெதிர் வீச வாருங் கோதை கொண் டோச்சு வாரும் தொண்டைவாய்ப் பெய்த தூய்நீர் கொழுநர்மேற் றூர்க்கின் றாரும் புண்டரீ கக்கை கூட்டிப் புன்ன்முகந் தெறிகின் றாரும். 1018
- ரு. தாளையேய் கமலத் தாளின் மார்புறத் தழுவு வாரும் தோளையே பற்றி வெற்றித் திருவெனத் தோன்று வாரும் பாளைவீ விரிந்த தென்னப் பரந்துநீ ருந்து வாரும் வாளையீ னுகள வஞ்சி மைந்தரைத் தழுவு வாரும். 1019
- சு. மின்னொத்த விடையி னாரும் விடமொத்த விழியினாரும் சின்னத்தி னைக பந்தி திருமுக மறைப்ப நீக்கி அன்னத்தை வருக லொன்றோ டாடவென் றழைக்கின் றாரும் பொன்னொத்த முலையின் வந்து பூவொத்த வுளைகின் றாரும்.
- ஏ. பண்ணுளர் பவளம் தொண்டை பங்கயம் பூத்த தன்ன வண்ணவாய்க் குவளையுண்கண் மருங்கிலாக் கரும்பி னன்னார் உண்ணிறை கயலை நோக்கி யோடுநீர்த் தடங்கட் கெல்லாம் கண்ணுள வாங்கொ லென்று கணவரை வினவு வாரும். 1021
- அ. தேனகு நறவ மாலேச் செறிசூழற் றெய்வ மன்னாள் தானுடைக் கோல மேனி தடத்திடைத் தோன்ற நோக்கி நானக நகுகின் றாளிந் நன்னுத னோழி யாமென் றானமில் விலையி னா முளங்குளிர்ந் துதவு வாரும். 1022

கூ. குண்டலந் திருவில் வீசக் குலமணி யார மின்ன
விண்டொடு வரையின் வைகு மென்மயிற் கணங்கள் போலும்
வண்டுளர் கோதை மாதர் மைந்தர்தம் வயிரத் திண்டோட்
டண்டுகள் தழுவு மாசை புனற்கரை சார்கின் றாகும். 1023

கௌ. அங்கிடை யுற்ற குற்றம் யாவதென் றறித நேற்றும்
செங்கய லணைய நாட்டஞ் சிவப்புறச் சீறிப் போன
மங்கையோர் கமலச் சூழன் மறைந்தனண் மறைய மைந்தன்
பங்கய முகமென் றோராதையுற்றுப் பார்க்கின் றானும். 1024

கக. பொற்றொடி தளிர்க்கைச் சங்கம் வண்டொடு புலம்பி யார்ப்ப
எற்றிரீர் குடையுந் தோறு மேந்துபே ரல்கு னின்றும்
கற்றைமே கலைக ணீங்கிச் சீறடி கௌவக் காலில்
சுற்றிய நாக மென்று துணுக்கத்தாற் றுவள்கின் றாகும். 1025

கஉ. குடைந்துரீ ராடு மாதர் குழாம்புடை சூழ வாழித்
தடம்புயம் பொலிய வாண்டோர் தார்கெழு வேந்த னின்றான்
கடைந்தநா ளமுதி னோடுங் கடலிடை வந்து தோன்றும்
மடந்தையர் சூழ நின்ற மந்தரம் போல மாதோ. 1026

கங. தொடியுலாங் கமலச் செங்கைத் தூங்கைத் துவர்த்த செவ்வாய்க்
கொடியுலா மருங்கு னல்லார் குழாத்தொரு குரிசி னின்றான்
கடியுலாங் கமல வேலிக் கண்ணகன் கான யாற்றுப்
பிடியெலாஞ் சூழ நின்ற பெய்மத யானை யொத்தான். 1027

கச. கானமா மயில்க் ளெல்லாங் களிகெடக் களிக்குஞ் சாயற்
சோனைவார் குழலி னூர்தங் குழாத்தொரு தோன்ற னின்றான்
வானயா றதனை நண்ணி வயின்வயின் விளங்கித் தோன்றும்
மீனெலாஞ் சூழ நின்ற விரிகதிர்த் திங்க ளொத்தான். 1028

கரு. மேவலார் தகைமைத் தல்லால் வேழவிற் றடக்கை வீரற்
கேவெலாங் காட்டு கின்ற விணைநெடுங் கண்ணோ ரேழை
பாவைமார் பரந்த கோலப் பண்ணையிற் பொலிவாள் வண்ணப்
பூவெலா மலர்ந்த பொய்கைத் தாமரை பொலிவ தொத்தாள்.

ககூ. மிடலுடைக் கொடிய வேலே யென்னலாய் மிளிர்வ வென்னச்
சுடர்முகத் துலவு கண்ண டோகையர் சூழ நின்றான்
மடலுடைப் போது காட்டும் வளர்கொடி பலவுஞ் சூழக்
கடலிடைத் தோன்று மென்பூங் கற்பக வல்லி யொத்தாள்.

கௌ. தேரிடைக் கொண்ட வல்குற் றெங்கிடைக் கொண்ட கொங்கை
ஆரிடைச் சென்றுங் கொள்ள வொண்கிலா வழகு கொண்டாள்
வாரிடைத் தனமீ தாட முழுகினுள் வதன மைதீர்
நீரிடைத் தோன்றுந் திங்க ணிழலெனப் பொலிந்த தன்றே. 1031

வேறு.

கஅ. மலைக டந்த புயங்கண் மடந்தைமார்
கலைக டைந்தக லல்குல்க டாம்பி
முலைக டந்தமின் முந்தி நெருங்கலால்
நிலைக டந்து பரந்தது நீத்தமே. 1032

கக. செய்ய வாய்வெருப் பக்கண் சிவப்புற
நெய்ய ராக மழியத் துகினெகத்
தொய்யின் மாமுலை மங்கையர் தோய்தலாற்
பொய்கை காதற் கொழுநரைப் போன்றதே. 1033

உ௦. ஆன தூயவ ரோடு ஐடினால்
ஞான நீரவ ராகுத னன்றரோ
தேனு நாவியுந் தேக்ககி லாவியும்
மீனு நாவின் வேறினி வேண்டுமோ. 1034

உக. மிக்க வேந்தர்தம் மெய்யழி சாந்தொடும்
புக்க மங்கையர் குங்குமம் போர்த்தலால்
லுக்க நீல முகிற்றலை யோடிய
செக்கர் வானக மொத்தது தீம்புனல். 1035

உஉ. காக துண்ட நறுங்கல வைக்கனி
ஆக முண்ட தடங்கலு நீங்கலால்
பாக டர்ந்த பணிக்கனி வாய்ச்சியர்
வேக டஞ்செய் மணியென மின்னிஞர். 1036

உங. பாய ரித்திற லான்பசுஞ் சாந்தினுல்
தூய பொற்புயத் துப்பொதி தூக்குறி
மீய ரித்துவி ளக்கவொர் மெல்லியல்
சேய் ரிக்கருங் கண்கள் சிவந்தவே. 1037

உச. கதம்ப நாள்விரை கள்ளவிழ் தாதொடும்
ததம்பு பூந்திரைத் தண்புனல் சுட்டதால்
நிதம்ப பாரத்தொர் நேரிழை காமத்தால்
வெதம்பு வாளுடல் வெப்பம் வெதுப்பவே. 1038

உரு. தைய லாயையொர் தாரணி தோளினை
நெய்கொ ளோதியி னீர்முகந் தெற்றினான்
செய்ய தாமரைச் செவ்வியைத் தீம்புனல்
கையி னுட்டுங் களிற்றா சென்னவே. 1039

உசு. சுளியு மென்னடை தோற்க நடந்தவர்
ஒளிகொள் சீறடி யொத்தன வாமென
விளிவு தோன்ற மிதிப்பன போன்றன
நளின மேறிய நாகிள வன்னமே. 1040

உஎ. எரிந்த சிந்தைய ரெத்தனை யென்கெனே
அரிந்த கூருகி ராலழி சாந்தினால்
தெரிந்த கொங்கைகள் செவ்விய நூல்புடை
வரிந்த வண்கல சங்களை மாணுமே. 1041

உஅ. தாழ நின்ற தகைமலர்க் கையினால்
ஆழி மன்னொரு வற்குரைத் தானது
வீழி யின்கனி வாயொரு மெல்லியல்
தோழி கண்ணிற் கடைக்கணிற் சொல்லினான். 1042

உசு. தள்ளி யோடி யலைதடு மாறலால்
தெள்ளு நீரிடை மூழ்குசெந் தாமரை
புள்ளி மானனை யார்முகம் போல்கிலா
துள்ள நாணி யொளிப்பன போன்றவே. 1043

நஉ. இனைய வெய்த யிரும்புன் லாடிய
வனைக ருங்குழன் மர்தரும் மைந்தரு
அனைய நீர்வறி தாக்வந் தெய்தினார்
புனைந றந்துகில் பூனெடு தாங்கினார். 1044

நக. மேவி னார்பிரிந் தாரந்த வீங்குநீர்
தாவு தண்மதி தன்னெடுந் தாரகை
ஒவு வானமு முண்ணிறை தாமரைப்
பூவெ லாங்குடி போனதும் போன்றவே. 1045

நஉ. மானி னோக்கியர் மைந்தரோ டாடிய
ஆன நீர்விளையாடலை நோக்கினான்
தானு மன்னது காதலித் தானென
மீன வேலையை வெய்யவ னெய்தினான். 1046

நடநட, ஆற்ற வின்மையி னுலழிந் தேயுந்தம்
வேற்று மன்னர்தம் மேல்வரும் வேந்தர்போல்
ஏற்று மாதர் முகங்கள் கண் டெங்கணும்
தோற்ற சந்திரன் மீளவுந் தோன்றினான். 1047

நீர்வீளையாட்டுப் படலம் முற்றும்.

உரு. உண்டாட்டுப் படலம்.

க. வெண்ணிற நறைநிறை வெள்ள மென்னவும்
பண்ணிறஞ் செறிந்திடை பரந்த தென்னவும்
உண்ணிறை காமமிக் கொழுகிற் றென்னவுங்
தண்ணிற நெடுநிலாத் தழைத்த தெங்குமே. 1048

உ. கலந்தவர்க் கினியதோர் கள்ளு மாய்ப்பிரிந்
துலந்தவர்க் குயிர்தொடர் விடமு மாயுடன்
புலந்தவர்க் குதவிசெய் புதிய தூதுமாய்
மலர்ந்தது நெடுநிலா மதன்ன வேண்டுவே. 1049

நட. ஆறெலாங் கங்கையே யாய வாழிதான்
ஊறுபாற் கடலையே பொத்த குன்றெலாம்
ஈறிலான் கயிலையே யிபைந்த வென்னினி
வேறியாம் புகல்வது நிலவின் வீக்கமே. 1050

ச. எள்ளருந் திசைகளோ டியாரும் யாவையும்
கொள்ளைவெண் ணிலவினற் கோலங் கோடலால்
வள்ளுறை வயிரவாண் மகர கேதனன்
வெள்ளணி பொத்தது வேலை ஞாலமே. 1051

ரு. தயங்குதா ரகைபுரை தரள நீழலும்
இயங்குகான் மிடைந்ததா ளெழினிச் சூழலும்
கயங்கன்போன் ரொளிர்பளிங் கடுத்த கானமும்
வயங்குபூம் பந்தரு மகளி ரெய்தினார். 1052

சு. பூக்கம மோதியர் போது போக்கிய
சேக்கையின் விளைசெருச் செருக்குஞ் சிந்தையார்
ஆக்கிய வழுதென வம்பொன் வள்ளத்து
வாக்கிய பசுநரு மார்தன் மேயினார். 1053

எ. மீனுடை வானுடை விஞ்சை நாட்டவர்
 ஊனுடை யுடம்பினு ருருவ மொப்பிலார்
 மானுடை நோக்கினார் வாயின் மாந்தினார்
 தேனுடை மூலரிடைத் தேன்பெய்த தென்னவே. 1054

அ. உக்கபால் புரைநிலா வுண்ட வள்ளமும்
 கைக்கவி னொளிபடச் சிவந்து காட்டத்தன்
 மைக்கனுஞ் சிவந்ததோர் மடந்தை வாய்வழிப்
 புக்கதே நமிர்தமாய்த் திரிந்த போன்றவே. 1055

க. தாமமு நானமுந் ததைந்த தண்ணகிற்
 றாமமென் குழலிய ருண்ட தூநறை
 ஓமவெங் குழியுறு நெய்யி னுள்ளுறங்
 காமவெங் கனலினைக் கனற்றிக் காட்டிற்றே. 1056

வேறு.

க0. விடனெக்கு நெடிய நோக்கி நமுதொக்கு மின்சொ லார்தம்
 மடனெக்கு மடனு முண்டோ வாணுத லொருத்தி காணச்
 சடனெக்கு நிழலைப் பொன்செய் தண்ணுந் தேறல் வள்ளத்
 துடனெக்க¹ வுவந்து நீயே யுண்ணுதி தோழி யென்றாள். 1057

கக. அச்சநுண் மருங்கு லாளோ ரணங்களு ளளக பந்தி
 நச்சவேற் கருங்கட் செவ்வாய் நகைமுக மதுவுட் டோன்றப்
 பிச்சிநீ யென்செய் தாயிப் பெருநற விருக்க வாளா
 னச்சிலை நுகர்தி யோவென் றெயிற்றரும் பிலங்க நக்காள். 1058

க2. புறமெலா நகைசெய் தேசப் பொருவரு மேனி வேறோர்
 மறமுலாங் கொலைவேற் கண்ணண் மணியின்வள் ளத்து வெள்ளை
 நிறநிலர்க் கதிர்கள் பாய நிறைந்தன போன்று தோன்ற
 நறவென வதனை² வாயின் வைத்தன ணனுட் கொண்டாள். 1059

கங். யாழ்க்குமின் குழற்கு மின்ப மருளின விவையர மென்னக்
 கேட்குமென் மழலைச் சொல்லோர் கிஞ்சகங் கிடந்த வாயாள்
 தாட்கருங் குவளை தோய்ந்த தண்ணறைச் சாடி யுட்டன்
 வாட்கணி னீழிலக் கண்டாள் வண்டென வோச்ச கின்றாள். 1060

860 (பிரதி) 1. நுகர்ந்த நீயே, 2. நறவிலா ததனை.

கசு. களித்தகண் மதர்ப்ப வாங்கோர் கனங்குழை கள்ளி னுள்ளால்
வெளிப்படு கின்ற காட்சி வெண்மதி நிழலை நோக்கி
அளித்தன நபயம் வானத் தரவினை யஞ்சி நீவர்
தொளித்தனை நடுங்க லென்றங் கினியன வுணர்த்து கின்றாள். 1061

கரு. கண்மணி வள்ளத் துள்ளே களிக்குந்தன் முகத்தை நோக்கி
விண்மதி மதுவி னுசை வீழ்ந்ததென் றெருத்தி யுன்னி
உண்மகிழ் துணைவ னோடு மூடுநாள் வெம்மை நீங்கித்
தண்மதி யாதி யாகில் தருவனிந் நறவை யென்றாள். 1062

கசு. எள்ளொத்த கோல மூக்கி னேந்திழை யொருத்தி பூங்கை
தள்ளத்தண் ணறவை யெல்லாந் தவிசுடை யுகுத்துந் தேறாள்
உள்ளத்தின் மயக்கந் தன்ன லுட்புறத் துண்டென் றெண்ணி
வள்ளத்தை மறித்து வாங்கி மணிரிற் விதழின் வைத்தாள்.

கள. வான்றனைப் பிரித லாற்றா வண்டினம் வச்சை மாக்கள்
ஏன்றமா நிதியம் வேட்ட விரவல ரென்ன வார்ப்பத்
தேன்றருங் கமலச் செவ்வாய் திறந்தன னுகர நாணி
ஊன்றிய கழுநீர் நாளத் தாளின லொருத்தி யுண்டாள். 1064

கஅ. புள்ளுறை கமல வாவிப் பொருகயல் வெருவி யோட
வள்ளுறை கழித்த வாள்போல் வசியுற வயங்கு கண்ணாள்
கள்ளுறை நெறிமென் கூந்தற் களியிள மஞ்ஞை யன்னாள்
உள்ளுறை யன்ப னுண்ண னெனவுன்னி நறவை யுண்ணாள்.

கக. அழிகின்ற வறிவி னாலோ பேதைமை யாலோ வாற்றிற்
சுழியொன்றி நின்ற தன்ன வந்தியா ளொருத்தி செந்தேன்
பொழிகின்ற பூவின் வேய்ந்த பந்தரைக் கிழித்துக் கீழ்வந்
திழிகின்ற கொழுநி லாவை நறவென வள்ளத் தேற்றாள். 1066

உ0. மின்னென துடங்கு கின்ற மருங்குலா ளொருத்தி மெல்ல
இன்னமு தனைய வின்சொ லிடைதடு மாறி யேய்ந்த
வன்னமே கலையை நீக்கி மலர்த்தொடை யல்குல் சூழ்ந்தாள்
பொன்னரி மாலை கொண்டு புரிசூழல் புனைய லுற்றாள். 1067

வேறு.

உக. கூற்றுறழ் நயனங்கள் சிவப்பக் கூனுதல்
ஏற்றிவா ளெயிறுக ளதுக்கி யின்றளிர்
மாற்றருங் கரதல மறிக்கு மாதொரு
சீற்றமா மபிரயந் தெரிக்கின் றாரினே. 1068

- உஉ. துடித்தவான் றுவரிதழ்த் தொண்டைத் தூநிலாக்
கடித்தவா லெயிறுக ளதுக்கிக் கண்களாம்
வடித்தவெங் குருதிவேல் விழிக்கு மாதர்மெய்
பொடித்தவேர்¹ புறத்துகு நறவம் போன்றவே. 1069
- உங. கனித்திர ளிதழ்பொழி செம்மை கண்புக
நினைப்பதொன் றுரைப்பதொன் றுயொர் நேரிழை
தனித்தட மரைமலர் முகத்த சாபமும்
குனித்தது பனித்தது குழவித் திங்களே. 1070
- உச. இலவிதழ்த் துவர்விட வெயிறு தேன்வர
முலைமிசைக் கச்சொடு கலையு மூட்டற
அலைகுழல் சரிதர வசதி யாடலாற்
கலவிசெய் கொழுநருங் கள்ளு மொத்தவே. 1071
- உரு. கனைகடற் காமனாற்² கலக்க முற்றதை
அனகனுக் கறிவியென் றறியப் போக்குமோர்
இனமணிக் கலையினு டோழி நீயுமென்
மனமெனத் தாழ்த்தியோ வருதி யோவென்றாள். 1072
- உசு. மான்விழி யொருத்தியோர் மதுகை வேந்தன்பால்
ஆனதன் பாங்கிய ராயி னாரெலாம்
போனவர் போனவர்த் தொடர்ந்து போக்கினுள்
தானுமங் கவர்கள்பின் றமிய னேகினுள். 1073
- உஎ. மன்றனா ரொருசிறை யிருந்தொர் வாணுதல்
தன்றுணைக் கிள்ளையைத் தழீஇயென் னாவியை
இன்றுபோய்க் கொணர்கிலை யென்செய் தாயெனக்
கன்றிலோ டொத்தியென் றழுது சீறினாள். 1074
- உஅ. விரைசெய்பூஞ் சேக்கையந் தெப்ப மீமிசைக்
கரைசெயர் வாசையங் கடலு ளாளொரு
பிரசமென் குதலையாள் கொழுநன் பேரெலாம்
உரைசெயுங் கிள்ளையை யுவந்து கூவினாள். 1075
- உக. வளைபயின் முன்கையோர் மயில னாட்குத்தன்
னிலையவள் பெயரினைக் கொழுந னீதலும்
முளையெயி றிலங்கிட முறுவல் வந்தது
களகள வுதிர்ந்தது கயற்க னாவியே. 1076

- ந.0. செற்றமுன் புரிந்ததோர்¹ செம்மல் வெம்மையாற்
பற்றலு மல்குவிற் பரந்த மேகலை
அற்றுகு மணியின்முன் பவனி சேர்ந்தன
பொற்றொடி யொருத்திகண் பொறுத்த முத்தமே. 1077
- ந.க. தோடவிழ் கூந்தலா ளொருத்தி தோன்றலோ
டுகெ னோவுயி ருருகு நோய்கெடக்
குகெ னோவவன் குணங்கள் வீணையிற்
பாடுகெ னோவெனப் பல்வும் பன்னினாள். 1078
- ந.உ. மாடகம் பற்றிய மகர வீணையிற்
றோடவிழ் மலர்க்காஞ் சிவப்பத் தொட்டனள்
பாடின ளொருத்திதன் பாங்கு ளார்களோ
றேன துரைசெயா ளுள்ளத் துள்ளதே. 1079
- ந.ந. குழைத்தமென் கொம்பொ ளொருத்தி கூடலை
இழைத்தன ளவளஃ திட்ட போதெலாம்
பிழைத்தலு மனங்கவேள் பிழைப்பி லம்பொடும்
உழைத்தன ளுயிர்த்தன ளுயிருண் டென்னவே. 1080
- ந.ச. பந்தணி விரலின ளொருத்தி பையுளாற்
சந்தர னொருவன்பாற் றாது போக்கினாள்
வந்தன னெனக்கடையடைத்து மாற்றினாள்
சந்தனை தெரிந்தில் சிவந்த நாட்டமே. 1081
- ந.ரு. உய்த்தபூம் பள்ளியி னூட னீங்குவாள்
சித்தமுண் டொருத்திதன் னன்பன் றேர்கிலன்
பொய்த்ததோர் மூரியா னிமிர்ந்து போக்குவாள்
எத்தனை யிறந்தன கடிகை யீண்டென்றாள். 1082
- ந.சு. விதைத்தமென் காதலின் வித்து மெய்ந்நிறை
இதைப்புன நனைத்தலின் முளைத்த தேயெனப்
பதைத்தன ளொருவன்மே லொருத்தி பஞ்சடி
உதைத்தலும் பொடித்தன வுரோம ராசியே. 1083
- ந.௭. ஏய்ந்தபே ரெழிலின னொருவ னெய்தினான்
வேய்ந்தபோ லெங்கணு மனங்கள் வெங்கணை
பாய்ந்தபூம் பள்ளியிற் படுத்த பல்லவந்
தீய்ந்தவா நோக்கினுன் தளிர்க்குஞ் சிந்தையான். 1084

- நா. பொலிந்தவாண் முகத்தினுன் பொங்கித் தன்னை யு
மலிந்தபே ருவகையன் மாற்று வேந்தரை
நலிந்தவா னுழவனோர் நங்கை கொங்கைபோய்
8201 மெலிந்தவா நோக்கித்தன் புயங்கள் வீங்கினுன். 1085
- நக. ஊட்டிய சாந்துவெந் துலரும் வெம்மையான்
நாட்டினை யளித்திடு யென்று நல்லவர்
ஆட்டுநீர்க் கலசமே யென்ன லாயதோர்
8202 வாட்டொழின் மன்னற்கோர் மங்கை கொங்கையே. 1086
- சா. பயிருறு கிண்கிணி பரந்த மேகலை
வயிரவொண் பூண்களை வாங்கி நீக்கினுள்
உயிருறு தலைவன்பாற் போக வுன்னினுள்
செயிருறு திங்களைத் தீய நோக்கினுள். 1087
- சக. ஏலுமிவ் வன்மையை யென்னென் றுன்னுதம்
ஆலைமென் கரும்பிலா வொருவற் காங்கொரு
சோலைமென் குயிலனுள் சுற்றி வீக்கிய
மாலையை நிமிர்த்தில வயிரத் தோள்களே. 1088
- சஉ. சோர்குழ லொருத்திதன் வருத்தஞ் சொல்லுவாள்
மாரனை நோக்கியோர் மாதை நோக்கினுள்
காரிகை யவளிவள் கருத்தை நோக்கியோர்
வேரியந் தெரியலான் வீடு நோக்கினுள். 1089
- சங. சினங்கெழு வேற்கையோர் செம்மல் பாலொரு
புனங்குழை மயிலனுள் கடிது போயினுள்
மனங்குழை நறவமோ மாலை தான்கொலோ
அனங்கனோ யார்கொலோ வழைத்த தூதரே. 1090
- 8203 சச. தொகுதரு காதற்குத் தோற்ற சீற்றத்தோர்
வகிர்மதி நெற்றியாண் மழைக்க ணுலிவந்
துகுதலு முற்றதென் னென்று கொற்றவன்
நகுதலு நக்கன¹ ணுணு நீக்கினுள். 1091
- சரு. பொய்த்தலை மருங்குலா னொருத்தி புல்லிய
கைத்தல நீத்தவன் கருத்தை நோக்கினுள்
சித்திரம் போன்றதச் செயலோர் தோன்றற்குச்
சத்திர மார்பிடைத் தைத்த தொத்ததே. 1092

சக. மெல்லிய லொருத்திதான் விரும்புஞ் சேடியைப்
புல்லிய கையினள் போதி தூதெனச்
சொல்லுவா னுறுமுற நர்ணுஞ் சொல்லலன்
எல்லையில் பொழுதெலா மிருந்து விம்மினாள். 1093

சஎ. ஊறுபே ரன்பினு ளொருத்தி யாங்கொரு
மாறிலாக் காதலான் செவ்வி மாறொரு
நாறுபூங் கோதைபாற் சொல்ல நண்ணுவாள்
வேறுவே றுறச்சில மொழிந் ளம்பினாள். 1094

சஅ. கருத்தொரு தன்மைய துயிரு மொன்றுதம்
அருத்தியு மத்துணை யாய தன்மையால்
ஒருத்தியு மொருவனு முடலு மொன்றெனப்
பொருத்தின ரிவரெனப் புல்லி னூரோ. 1095

சக. வெதிர்பொரு தோளினு ளொருத்தி வேந்தன்வர்
தெதிர்தலுந் தன்மன மெழுந்து முன்செல
மதிமுகங் கதுமென வணங்கி னுளவன்
புதுமையோ விதுவென வச்சம் பூத்ததே. 1096

ரு0. துனிவரு நலத்தொடுஞ் சோர்கின் றுளொரு
குனிவரு துதலிக்குக் கொழுந னின்றியே
தனிவருந் தோழியுந் தாயு மொத்தன
இனியபூந் தென்றலு மிரவு மென்பவே. 1097

ருக. ஆக்கிய காதலா ளொருத்தி யந்தியுள்
தாக்கிய தெய்வமுண் டென்னுந் தன்மையால்
நோக்கின ணின்றன னுவன்ற கேட்கிலள்
போக்கின தூதினோ ணைர்வும் போக்கினாள். 1098

ருஉ. மறப்பிலள் கொழுநனை வரவு நோக்குவாள்
பிறப்பினொ டிறப்பெனப் பெயருஞ் சிந்தையாள்
துறப்பரு முகிலிடைத் தோன்று மின்னெனப்
புறப்பிடம் புகுமொரு பூத்த கொம்பனாள். 1099

ருங. எழுதருங் கொங்கைமே லனங்க நெய்தவம்
புழுதவெம் புண்களில் வளைக்கை யொற்றினாள்
அழுதனள் சிரித்தன ளற்றஞ் சொல்லலன்
தொழுதன ளொருத்தியைத் தூது வேண்டினாள். 1100

௫௪. ஆர்த்தியு முற்றது மறிநூர்க் கற்றந்தான்
வார்த்தையி னுணர்த்துதல் வறிதன் றோமனம்
வேர்த்தனள் வெதும்பினண் மெலிந்து சோர்த்தனள்
பார்த்தன ளொருத்திதன் பாங்க னுளையே. 1101

௫௫. தனங்களி னிலையவர் தம்மின் மும்மடி
கனங்களி யிடையிடை களிக்குங் கள்வனாய்
மனங்களி னுழைதர மாந்து தேறலை
அனங்கனு மருந்தினு னாதல் வேண்டுமே. 1102
வேறு.

௫௬. நறைகமழ லங்கன் மாலை நனிநறுங் குஞ்சி மைந்தர்
துறையறி கலவிச் செவ்வித் தோகையர் தூசு வீசி
நிறையக ல்குல் புல்குங் கலைகழித் தகல நீத்தார்
அறைபறை யனைய நீரா ரருமறைக் காவ ரோதான். 1103

௫௭. பொன்னருங் கலனுந் தூசும் புறத்துள துறத்தல் வம்பே
நன்னுத லொருத்தி தன்பா லகத்துள நாணு நீத்தாள்
உன்னருந் துறவு பூண்ட புரனுடை யொருவ னேபோல்
தன்னையுந் துறக்குந் தன்மை காமத்தே தங்கிற் றன்றே. 1104

௫௮. பொருவரு மதனன் போல்வா னொருவனும் பூவின் மேலத்
திருவினுக் குவமையன்ன ளொருத்தியுஞ் சேக்கைப் போரில்
ஒருவருக் கொருவர் தோலா ரொத்தன ருயிரு மொன்றே
இருவர துணர்வு மொன்றே யென்றபோ தியாவர் வெல்வார்.

௫௯. கொள்ளைப்போர் வாட்க னுளங் கொருத்தியோர் குமர னன்னுள்
வள்ளத்தா ரகலந் தன்னை மலர்க்கையாற் புதைப்ப நோக்கி
உள்ளத்தா ருயிர னுண்மே லுதைபடு மென்று நீர்துங்
கள்ளத்தாற் புதைத்தி ரென்ன முன்னையிற் கனன்று மிக்காள்.

௬௦. பாலுள பவளச் செய்வாய்ப் பல்வளை நிகர்த்த மென்றோள்
வேலுள நோக்கி னுளோர் மெல்லியல் வேலை யன்ன
மாலுள சிந்தை யானோர் மழைவளர் தடக்கை யாற்கு
மேலுள வரம்பை மாத ரென்பதோர் விருப்பை யீந்தாள்.

வேறு.

௬௧. புனத்துறை மயிலனாள் கொழுநன் பொய்புரை
நினைத்தனள் சீறுவா ளொருத்தி நீடிய
சினத்தொடு காதலன் செய்த போரிடை
மனத்துறை காதலே வாகை கொண்டதே. 1108

சூஉ. கொலையுரு வமைந்தெனக் கொடிய நாட்டத்தோர்

கலையுரு வல்குலாள் கணவற் புல்குவாள்

சிலையுரு வழிதரச் சிறந்த மார்பிற்றன்

101 முலையுரு வினவென முதுகை நோக்கினாள். 1109

சூந. குங்குமந் திமிர்ந்தன கோதை சோர்ந்தன

சங்கின முரன்றன கலையுஞ் சூற்றின

பொங்கின சிலம்பொலி பூச விட்டன

201 மங்கைய ரிளநல மைந்த ருண்ணவே. 1110

சூச. துனியுறு புலவியைக் காதற் சூழ்சுடர்

பனியெனத் துரத்தலும் பதைக்குஞ் சிந்தையாற்

புனையிழை பொருமயில் பொய்யுறங்குவாள்

கனவெனு நலத்தினற் கணவற் புல்லினாள். 1111

சூரு. வட்டவாண் முகத்தொரு மயிலு மன்னனும்

கிட்டிய போதுடல் கிடைக்கப் புல்லினாள்

விட்டிலர் கங்குலின் விடிவு கண்டிலர்

ஒட்டிய வுடல்பிரிப் புணர்கி லாமையால். 1112

சூசு. அருங்கனி மால்கனி றனைய வீரார்க்கும்

கருங்குழன் மகளிர்க்குங் கலவிப் பூசலால்

நெருங்கிய வனமுலை சுமக்க நேர்கலா

மருங்கெனத் தேய்ந்தது மாலைக் கங்குலை. 1113

சூஎ. கடையுற நன்னெறி காண்கி லாதவர்க்

கிடையுறு திருவென விந்து நந்தினாள்

படர்திரைக் கருங்கடற் பரமன் மார்பிடைச்

சுடர்மணி யாமென விரவி தோன்றினாள். 1114

உண்டாட்டுப் படலம் முற்றும்.

உசு. எதிர்கோட் படலம்.

வேறு.

க. அடாநெறி யடைதல் செல்லா வருமறை யறைந்த¹ நீதி
விடாநெறிப்புலமைச்செங்கோல் வெண்குடைவேந்தர்வேந்தன்
படாமுக மலையிற் றோன்றிப் பருவமுற் றருவி நல்கும்
கடாநிறையாறு பாயுங் கடலொடுங் கங்கை சேர்ந்தான். 1115

உ. கப்புடை நாவி னாக ருலகமுங் கண்ணிற் றோன்றத்
துப்புடை மணலிற் றுகிக் கங்கைநீர் சுருங்கிக் காட்ட
அப்புடை யனீக வேலை யகன்புனன் முகந்து மாந்த
உப்புடைக் கடலுந் தெண்ணீ ருண்ணசை யுற்ற தன்றே. 1116

ங. ஆண்டுநின் றெழுந்து போகி யகன்பணை மிதிலை யென்னும்
ஈண்டுநீர் நகரின் பாங்க ரிருநிலக் கிழவ னெய்தத்
தாண்டுமொப் புரவித் தானைத் தண்ணளிச் சனக னென்னும்
தூண்டரு வயிரத் தோளான் செய்தது சொல்ல லுற்றும். 1117

ச. வந்தன னரச னென்ன மனத்தெழு முவகை பொங்கிக்
கந்தடு களிறுந் தேருங் கலினமாக் கடலுஞ் சூழச்
சந்திர னிரவி தன்னைச் சார்வதோர் தன்மை தோன்ற
இந்திர திருவன் றன்னை யெதிர்கொள்வா னெழுந்து வந்தான். 1118

ரு. கங்கைநீர் நாடன் சேனை மற்றுள கடல்க ளெல்லாம்
சங்கின மார்ப்ப வந்து சார்வன போலச் சாரப்
பங்கயத் திருவைத் தந்த பாற்கட லெதிர்வ தேபோன்
மங்கையைப் பயந்த வேந்தன் வளநகர்வந்த தன்றே. 1119

வேறு.

சு. இலைகுலா வயிலின னனிகமே முனவுலாய்
நிலைகுலா மகரநீர் நெடியமா கடலெலாய்
அலகின்மா களிறுதேர் புரவியா ளெனவிராய்
உலகெலா நிமிர்வதே பொருவுமோ ருவமையே. 1120

எ. தொங்கல்வெண் குடைதொகைப் பிச்சமுட் படவிராய்
எங்கும்விண் புதைதரப் பகன்மறைந் திருள்செயப்
பங்கயஞ் செய்யவும் வெளியவும் பலபடத்
தங்குதா மரையுடைக் கானமே சாலுமே. 1121

- அ. கொடியுளா னோதனிக் குடையுளா னோகுலப்
படியுளா னோகடற் படையுளா னோபகர்¹
மடியிலா வரசினுன் மார்புளா னோவளர்
முடியுளா னோதெநிர் துணர்கிலா முளரியாள். 1122
- கூ. வார்முகங் கெழுவுகொங் கையர்கருங் குழலுள்வண்
டேர்முழங் கரவமே ழிசைமுழங் கரவமே
தேர்முழங் கரவம்வெண் டிரைமுழங் கரவமே
கார்முழங் கரவம்வெங் கரிமுழங் கரவமே. 1123
- க0. சூழமா கடல்களுந் திடர்படத் துகடவழந்
தேழுபா ரகமுமுந் றுளதெனற் கெளிதரோ
ஆழியா னுலகளந் தன்றுதாள் சென்றவப்
பூழையூ டேபொடித் தப்புறம் போர்த்ததே. 1124
- கக. மன்னெடுங் குடைமிடைந் தடையவான் மறைதரத்
துன்னிடம் நிழல்வழங் கிருரோப் பெளிதரோ
பொன்னிடம் பூணிடம் புனைமணிக் குலமெலாம்
மின்னிடம் வில்லிடம் வெயிலிடம் நிலவொடே. 1125
- கஉ. தாவின்மன் னவர்பிரான் வரமுரட் சனகளும்
ஏவருஞ் சிலையினு னெதிர்வரும் நெறியெலாம்
தூவுதண் சுண்ணமுங் கனகதுண் னேரியும்
பூவின்மென் றுதாகும் பொடியுமே பொடியெலாம். 1126
- கங. நறுவிரைத் தேனுநா வியுநறுங் குங்குமத்
தெறியகிற் றேய்வையு மான்மதத் தேக்கரும்
வெறியுடைக் கலவையும் விரவுசே றுறமிகுஞ்
செறிமதக் கலுழிபாய். சேறமே சேறெலாம். 1127
- கச. மன்றலங் கோதையார் மணியினும் பொன்னினும்
சென்றுவந் துலவுமச் சிதைவிலா நிழல்தோ
வென்றதிண் கொடியொடும் நெடுவிதா னமும்விராய்
நின்றவெண் குடைகளி னிழல்களே நிழலெலாம். 1128
- கரு. மாறிலா மதுகையான் வருபெருந் தாணமேல்
ஊறுபே ருவகையா னனிகம்வந் துற்றபோ
தீறிலோ தையினுலா மெறிதிரைப் பரவையை
ஆறுபாய் கின்றதோ ரமலைபோ லானதே. 1129

- கசு. கந்தையே பொருகரிச் சனகனுங் காதலோ
நீந்தவோ தரியதோர் தன்மையோ லெகுளோர்
தந்தையே யனையவத் தகவினான் முன்புதன்
சின்னையே பொருநெடுந் தேரின்வந் தெய்தினான். 1130
- கஎ. எய்தவத் திருநெடுந் தேரிழிந் தினியதன்
மொய்கொடிண் சேனைபின் னிற்கமுன் சேறலும்
கையின்வந் தேறெனக் கடிதின்வந் தெய்தினான்
ஐயனும் முகமலர்ந் தகமுறத் தழுவினான். 1131
- கஅ. தழுவிநின் றவனிருங் கிளையையுந் தமரையும்
வழுவில்சின் தனையினான் வரிசையின் னளவளாய்
எழுகமுந் துறவெனா வினிதுகந் தெய்தினான்
உழுவைமுந் தரியனா னெவரினும் முயரினான். 1132
- கக. இன்னவா றிருவரும் மினியவா நேகவத்
துன்னுமா நகரினின் நெதிர்வரத் துன்னினான்
தன்னையே யனையவன் றழலையே யனையவன்
பொன்னின்வார் சிலையிறப் புயநிமிர்த் தருளினான். 1133
- உ௦. தம்பியுந் தானுமத் தானைமன் னவனகர்ப்
பம்புதிண் புரவியும் படைஞரும் புடைவரச்
செம்பொனின் பசுமணித் தேரின்வந் தெய்தினான்
உம்பரும் மிம்பரு முரகருந் தொழவுளான். 1134
- உக. யானையோ பிடுகளோ விரதமோ விவுளியோ
ஆனபே ருறையிலா நிறைவையா ரறிகுவார்
தானைவேள் சனகனே வலினெடுந் தாதைமுன்
போனபே ரிருவர்தம் புடைவரும் படையினே. 1135
- உஉ. காவியுங் குவளையுங் கடிக்கொள்கா யாவுமொத்
தோவியஞ் சுவைகெடப் பொருவதோ ருருவொடே
தேவருந் தொழுகமுந் சிறுவன்முன் பிரிவதோர்
ஆவ்வந் தென்னவந் தரசன்மா டனுகினான். 1136
- உங். அனிகம்வந் தடிதொழக் கடிதுசென் றரசர்கோன்
இனியபைங் கழல்பணிந்¹ தெழுதலுந் தழுவினான்
மனுவெனுந் தகையன்மார்² பிடைமறைந் தன்மலைத்
தனிநெடுஞ் சிலையிறத்³ தவழ்தடங் கிரிகளே. 1137

(பிரதி) 1 தெழுதிறைஞ்சிடுதலும் 2. பிடை மறைந்தன்ன 3. தவழ்
தடக்கையினான்.

- உச. இளையபைங் குரிசில்வர் தடிபணிந் தெழுதலும்
தளைவருந் தொடையன்மார் புறமிகத் தழுவினான்
களைவருந் துயரறக் ககனமெண் டிசையெலாம்
விளைதரும் புகழினு னெவரினும் மிகுதிபான். 1138
- உரு. காதலோ வறிகிலங் கரிகளைப் பொருவினார்
தீதிலா வுவுகையுஞ் சிறிதரோ பெரிதரோ
கோதைசூழ் குஞ்சியக் குமரர்வர் தெய்தலும்
தாதைபோ டொத்ததத் தானையின் றன்மையே. 1139
- உசு. உன்னுபே ரன்புமிக் கொழுகியொத் தொண்கணீர்
பன்னுதா ரைகடரத் தொழுதெழும் பரதனைப்
பொன்னின்மார் புறவனைத் துயிருறப் புல்லினான்
தன்னையத் தாதைமுன் றழுவினா னென்னவே. 1140
- உஎ. கரியவன் பின்புசென் றவனருங் காதலிற்
பெரியவன் றம்பியென் றனையதோர் பெருமையப்
பொருவருங் குமரர்தம் புனைநறுங் குஞ்சியால்
இருவர்பைங் கழலும்வர் திருவரும் வருடினார். 1141
- உஅ. கோல்வருஞ் செம்மையுங் குடைவருந் தண்மையும்¹
சால்வருஞ் செல்வமென் றுணர்தருந் தாதைதன்
மேல்வருந் தகைமையான் மிகவிளங் கினர்கடாம்
நால்வரும் பொருவினான் மறையெனு நடையினார். 1142
- உக. சான்றெனத் தகையசெங் கோலினா னுயிர்கடாம்
ஈன்றந் றுயெனக் கருதுபே ரருளினான்
ஆன்றவிச் செல்வமத் தனையுமொத் தருகுறத்
தோன்றலைக் கொண்டுமுற் செல்கெனச் சொல்லினான். 1143
- ங0. கற்றைவார் சடையினான் கைக்கொளுந் தனுவிறக்
கொற்றனீர் புயநிமிர்த் தருளுமக் குரிசினான்
பெற்றதா யரையும்ப் பெற்றியிற் றொழுதெழும்
துற்றபோ தவர்மனத் துவகையா றுரைசெய்வார். 1144
- ஙக. தொழுதிரண் டருகும்ன் புடையதம் பியர்தொடர்ந்
தழிவில்சிற் தையினெடு மாடன்மா மிசைவரத்
தழுவுசங் குடனெடும் பணைதழங் கிடவெழுந்
தெழுதருந் தகையதோர் தேரின்மே லேகினான். 1145

நஉ. பஞ்சிசூழ் மெல்லடிப் பாவைமார் பண்ணைசூழ்
மஞ்சசூழ் நெடியமா ளிகையின்வந் திடைவிராய்
நஞ்சசூழ் விழிகள்பூ மழையின்மேல் விழநடந்
திஞ்சிசூழ் மிதிலைமா வீதிசென் றெய்தினான். 1146

நங். சூடகந் துயல்வரக் கோதைசோர் தரமலர்ப்
பாடகம் பரதநூல் பகரவெங் கடகரிக்
கோடரங் கிடவெழுங் குவிதடங் கொங்கையார்
ஆடரங் கல்லவே யணியரங் கயலெலாம். 1147

நசு. பேதைமார் முதலினோர்ப் பேரிளம்பெண்கடாம்
ஏதிலா மாரவே ளெய்யவந் தெய்தினார்
ஆதிவா னவர்பிரா னணுகலா லண்கொள்தேர்
ஔதியார் வீதிவா யுற்றவா றுரைசெய்வாம். 1148

எதிர்கோட் படலம் முற்றும்.

உஎ. உலாவியருள் படலம்.

க. மானினம் வருவ போன்று மயிலினந் திரிவ போன்றும்
மீனின மிளிர்வ போன்று மின்னின மிடைவ போன்றும்
தேனினஞ் சிலம்பி யார்ப்பச் சிலம்பினம் புலம்பவெங்கும்
பூனை கோதை மாதர் பொம்மெனப் புகுந்து மொய்த்தார்.

உ. விரிந்துவீழ் கூந்தல் பாரார் மேகலை யற்ற நோக்கார்
சரிந்தபூந் துகில்க டாங்கா ரிடைதடு மாறத் தாழார்
நெருங்கினர் நெருங்கிப் புக்கு நீங்குமினீங்கு மென்றென்
றருங்கல மனைய மாதர் தேனுக ரளியின் மொய்ந்தார். 1150

ங். பள்ளத்துப் பாபு நன்னீ ரனையவர் பானல் பூத்த
வெள்ளத்துப் பெரிய கண்ணார் மென்சிலம் பலம்ப மென்பூத்
தள்ளத்தம் மிடைக னோவத் தமைவலித் தவன்பாற் செல்லும்
உள்ளத்தைப் பிடித்து நாமென் றோடுகின் றுரு மொத்தார். 1151

சு. கண்ணினாற் காத லென்னும் பொருளையே காண்கின் றோம்பி
பெண்ணினீர் மையினு லெய்தும் பயனின் று பெறுது மென்பார்
மண்ணினீ ருலர்ந்து வான மழையற வறந்த காலத்
துண்ணுநீர் கண்டு வீழு முழைக்குலம் பலவு மொத்தார். 1152

ரு. அரத்தமுண் டனைய மேனி யகலிகைக் களித்த தாளும்
விரைக்கருங் குழலிக் காக வில்லிற நிமிர்ந்து வீங்கும்

வரைத்தடர் தோளுங் காண மறுகினின் வீழு மாதர்
இரைத்துவர் தமிழ்தின் மொய்க்கு மீயின மென்ன லானார்.

சு. வீதிவாய்ச் செல்கின் றூர்போல் விழித்திமை யாது நின்ற
மாதரார் கண்க னூடே வாவுமான் தேரிற் போனான்
யாதினு முயர்ந்தோர் தன்னை யாவர்க்குங் கண்ணெ னென்றே
ஓதிய பெயர்க்குத் தானே யுறுபொருளுணர்த்தி விட்டான். 1154

எ. எண்கடர் தலகி லாதின் தேகுறு மிவன்றே ரென்று
பெண்கடர் தம்மி னெந்து பேதுறு கின்ற வேலை
மண்கடர் தமரர் வையும் வான்கடர் தானைத் தான்றன்
கண்கட வாமற் காத்த காரிகை பெரிய ளேகாண். 1155

அ. பயிரொன்று கலையுஞ் சங்கும் பழிப்பரு நலனும் பண்பும்
செயிரின்றி யலர்ந்த பொற்புஞ் சிந்தையு முணர்வுந் தேசும்
வயிரஞ்செய் பூணு நாணு மடனுந்தன் னிறையு மற்றும்
உயிரொன்றுமொழியவெல்லா முகுத்தொருதெரிவைநின்றான்.

சு. குழையுறு மிளிருங் கெண்டை கொண்டலி னாலி சிந்தத்
தழையுறக் கரும்பின் சாபத் தனங்கவேள் சரங்கள் பாய்ந்த
இழையுறப் புண்ண ருத விளமுலை யொருத்தி சோர்ந்து
மழையுறு மின்னி னன்ன மருங்குல்போ னுடங்கி நின்றான்.

க0. பஞ்சிவர் விரலி னுர்தம் படைநெடுங் கண்க ளெல்லாம்
செஞ்செவே யையன் மெய்யிற் கருமையைச் சேர்ந்த வோதாம்
மஞ்சன மேனி யான்றன் மணிநிற மாத ரார்தம்
அஞ்சன நோக்கம் போர்க்க விருண்டதோ வறிகி லேமால். 1158

கக. மாந்தளிர் மேனி யாளோர் வாணுதன் மதன னெங்கும்
பூந்துணர் வாளி மாரி பொழிகின்ற பூச னோக்கி
வேந்தர்கோ னானை நோக்கான் வீரன்வில லாண்மை பாடரன்
ஏந்திழை யாரை பெய்வான் யாவனோ வொருவ னென்றான்.

கஉ. விற்றங்கு புருவ நெற்றி வெயர்வரப் பசலை விம்ம¹
சுற்றெங்கு மெறிப்ப வுள்ளஞ் சோரவோர் தோகை நின்றான்
கொற்றஞ்செய் கொலைவே லென்னக் கூர்நுதிக் கொடிய கண்ணன்
மற்றொன்றுங் காண்கி லாதா டமியனோ வள்ள லென்றான். 1160

கங. தொன்னயந் தொடர்ந்த காமச் சுவையையோ ருருவ மாக்கி
இன்னயந் தெரிய வல்லா னெழுதிய தென்ன நின்றான்

பொன்னையும் பொருவு நீரார் புனைந்தன வெல்லாம் பேர்க்கித்
தன்னையுந் தாங்க லாதா கெல்லொன்று தாங்கிக் கொண்டாள்.

கசு. மைக்கருங் கூந்தற் செவ்வாய் வாணுத லொருத்தி யுள்ளம்
நெக்கென வருகு கின்ற னெஞ்சிடை வஞ்சன் வந்து
புக்கன னேகா வண்ணங் கண்ணெனும் புலங்கொள் வாயில்
சிக்கென வடைத்துத் தோழி சேருது மமளி யென்றாள். 1162

கரு. தாக்கணங் கனைய மேனி தைத்தவேள் சரங்கள் பாராள்
வீக்கிய கலையுந் தூசும் வேறுவே ருன தோராள்
ஆக்கிய பாவை யன்ன ளொருத்தியாண் டமலன் மேனி
நோக்குகின் றுரை யெல்லா மெரியெழ நோக்கு கின்றாள். 1163

கசு. ¹ களிப்பன மதர்ப்ப நீண்டு கதுப்பினை யளப்ப கள்ளம்
ஒளிப்பன வெளிப்பட் டோடப் பார்ப்பன சிவப்புள் னாற
வெளுப்பன ² கறுப்ப வான வேற்கண ளொருத்தி யுள்ளம்
குளிர்ப்பொடு காணவந்தாள் வெதுப்பொடுங் கோயில் புக்காள்.

கள. கருங்குழற் பாரம் வார்கொள் கனமுலை கலைகு ழல்குல்
நெருங்கின மறைப்ப வாண்டோர் நீக்கிடம் பெறுது விம்மும்
பெருந்தடங் கண்ணி காணும் பேரெழி லாசை தூண்ட
மருங்குவின் வெளியி னூடே வள்ளலை நோக்கு கின்றாள்.

கஅ. விரிந்தவா ளனங்கன் வாளி மனங்கழன் றுகவு மாதர்
எரிந்தபூ ணினமுங் கொங்கை வெயர்த்தபோ திழிந்த சாந்தும்
சரிந்தமே கலையு முத்துஞ் சங்கமுந் தாழ்ந்த கூந்தல்
விரிந்தபூந் தொடையு மன்றி வெள்ளிடை யரிதவ் வீதி. 1166

கக. தோள்கண்டார் தோளே கண்டார் தொடுகழற் கமல மன்ன
தாள்கண்டார் தாளே கண்டார் தடக்கைகண் டாரு மல்தே
வாள்கொண்ட கண்ணார் யாரே வடிவினை முடியக் கண்டார்
ஊழ்கொண்ட சமயத் தன்ன னுருவுகண் டாரை யொத்தார்.

வேறு.

உ0. தையல் சிற்றிடை யாளொரு தாழ்குழல்
உய்ய மற்றவ ளுள்ளத் தொடுங்கினுள்
வைய முற்றும் வயிற்றி லடக்கிய
ஐய னிற்பெரி யாரினி யாவரே.

1168

(பிரதி) 1. களிப்பன மதர்ப்ப நீண்டு களிப்பினை யொளிப்பக் கள்ளம்
2. விளர்ப்பன.

- உக. அலம்பு பர்ரக் குழலியொ ராயிழை
சிலம்பு பேரொலி மேகலை செய்திட
நலம்பெய் கொம்பி னடந்துவந் தெய்தினுள்
புலம்பு சேடியர் கைம்மிசைப் போயினுள். 1169
- உஉ. அருப்பு மென்முலை யாளங்கொ ராயிழை
இருப்பு நெஞ்சினை யேயுமொ ரேழைக்காப்
பொருப்பு வில்லைப் பொடிசெய்த புண்ணியா
கருப்பு வில்லிறுத் தாட்கொண்டு காவென்றாள். 1170
- உங். மைத வழந்த கருங்கொணர் வாணுதல்
செய்தவன் றனித்தேர்மிசைச் சேறல்விட்
டெய்த வந்துநின் றுனுமெய் தாதது
கைத வங்கொல் கனவுகொ லாமென்றாள். 1171
- உச. மாதொ ருத்தி மனத்தினை யல்லதோர்
தூது பெற்றில ளின்னுயிர் சோர்கின்றாள்
போத ரிக்கட் பொலங்குழைப் பூண்முலைச்
சீதை யெத்தவஞ் செய்தன ளோவென்றாள். 1172
- உரு. பழுதி லாதொரு பாவையன் னுள்பதைத்
தழுது வெய்துயிர்த் தன்புடைத் தோழியைத்
தொழுது சோர்ந்தயர் வானொரு தோன்றலை
எழுத லாகுங்கொல் மன்மத னுலென்றாள். 1173
- உசு. வண்ண வாயொரு வாணுதல் மானுடர்க்
கெண்ணுங் காலிவ் விலக்கண மெய்திட
ஒண்ணு மோவென் றுணர்த்துகின் றேன்மலர்க்
கண்ண னேயிவன் கண்டிடும் பின்னென்றாள். 1174
- உஎ. கனக நூபுரங் கைவளை யோடுக
மனநெ கும்படி வாடியொர் வாணுதல்
அனக னிந்நக ரெய்திய தாதியிற்¹
சனகன் செய்த தவப்பய னுலென்றாள். 1175
- உஅ. நனிவ ருந்தி நலங்குடி போயிடப்
பனிவ ருங்கொணர் பாசிழை யல்குலாள்
முனிவ ருங்குல மன்னரு மொய்ம்பறத்
தனிவ ருங்கொல் கனவின் றலையென்றாள். 1176

- உக. புனங்கொள் கார்மயில் போலுமோர் பொற்றொடி
மனங்கொள் காதன் மறைத்தலை யெண்ணினான்
ஆனங்க னன்ன தறிந்தன னற்றந்தான்
மனங்கள் போல முகமு மறைக்குமே. 1177
- ங. இணைநெடுங்கணி னிந்து முகத்திபூ
வணைபு குந்திடி யுண்ட வராவென்ப
புணர்ந லங்கிளர் கொங்கை புழுங்கிட
உணர்வ முங்க டுயிர்த்தன ளாவியே. 1178
- ஙக. ஆம்ப லொத்தமு தூறுசெவ் வாய்ச்சியர்
தாம்ப தைத்துயி ருட்டடு மாறுவார்
தேம்பு சிற்றிடைச் சீதையைப் போற்சிறி
தேம்ப லுற்றில் ரெங்நன் முய்வரோ. 1179
- ஙஉ. வேர்த்து மேனி தளர்ந்துயிர் விம்மலோ
டார்த்தி யுற்ற மடந்தைய ராரையும்
தீர்த்த னித்தனை சீதையிற் செங்கணிற்
பார்த்தி லானுட் பரிவில னோவென்றாள். 1180
- ஙங. வையம் பற்றிய மங்கைய ரெண்ணிலார்
ஐயன் பொற்புக் களவிலை யாதலால்
எய்யும் பொற்கிலை மாரனு மென்செய்தான்
கையம் பற்றுடை வாளினுங் கைவைத்தான். 1181
- ஙச. நான வார்குழ னூரிய ரோடலால்
வேனில் வேளொடு மேலுறை வார்களோ
டான பூச லறிந்தில் மம்புபோய்
வான நாடியர் மார்பினுந் தைத்தவே. 1182
- ஙரு. மருண யந்த மடந்தையர் மாட்டொரு
பொருண யந்திலன் போகின்ற தேயிவன்
கருணை யென்பது கண்டறி யான்பெரும்
பருணி தன்கொல் படுகொலை யானென்றாள். 1183
- ஙசு. தொய்யில் வெய்ய முலைத்துடி போலிடை
நையும் நொய்ய மருங்குலொர் நங்கைதன்
கையு மெய்யு முணர்ந்திலன் கண்டவர்
உய்யு முய்யு மெனத்தளர்ந் தோய்வுற்றாள். 1184

௩௭. பூக லுசல் புரிபவர் போலொரு
பாகு போன்மொழி யாண்மலர்ப் பாதங்கள்
சேகு தோய்தரச் சேவகன் றேரின்பின்
ஏகு மீனாமி தென்செய்த வாறரோ. 1185

௩௮. பெருத்த காதலிற் பேதுறு மாதரில்
ஒருத்தி மற்றங் கொருத்தியை நோக்கியென்
கருத்து மவ்வழிக் கண்டதுண் டோவென்றாள்
அருத்தி யுற்றபின் னுணமுண் டாகுமோ. 1186

௩௯. நங்கை யங்கொரு பொன்னயந் தாருய்யத்
தங்க ளின்னுயி ருங்கொடுத் தார்தமர்
எங்க ளின்னுயி ரெங்களுக் கீகிலா
வெங்க ணெங்கண் விளைந்த திவற்கென்றாள். 1187

௪௦. நாமத் தாலழி வானொரு நன்னுதல்
சேமத் தார்வில் விறுத்தது தேருங்கால்
தூமத் தார்குழற் றாமொழித் தோகைபாற்
காமத் தாலன்று கல்வியி னுலென்றாள். 1188

௪௧. ஆர முந்துகி லுங்கல னியாவையும்
சோர வின்னுயிர் சோரவொர் சோர்குழல்
கோர வில்லிமுன் னேயெனைக் கொல்கின்றான்
மார வேளின் வலியவர் யாரென்றாள். 1189

௪௨. மாத ரின்னண மெய்திட வள்ளல்போய்க்
கோதில் சிந்தை வசிட்டனுங் கோசிக
வேத பாரனு மேவிய மண்டபம்
ஏதின் மன்னர் குழாத்தொடு மெய்தினான். 1190

௪௩. திருவி னாயகன் மின்றிரிந் தாலெனத்
துருவின் மாமணி யாரந் துயல்வரப்
பருவ மேகம் படிவது போற்படிந்
திருவர் தாளு முறையி னிறைஞ்சினான். 1191

௪௪. இறைஞ்சி யன்னவ ரேத்தின ரேவவோர்
நிறைஞ்ச பூந்தவி சேறி நிழற்கள்போல்
புறஞ்செய் தம்பிய ருட்பொலிந் தானரோ
அறஞ்செய் காவற் கயோத்தியுட் டோன்றினான். 1192

- சந. ஆன மாமணி மண்டப மன்னது
தாணை மன்னன் றமரொடுஞ் சார்ந்தனன்
மீனெ லாம்வரப் பின்வரும் வெண்மதி
வானி லாவுற வந்தது மானவே. 1193
- சக. வந்து மாதவர் பாதம் வணங்கிமேற்
சிந்து தேமலர் மாரி சிறந்திட
அந்த னுளர்க ளாசியொ டாசனம்
இந்தி ரன்முக நாணுற வேறினான். 1194
- சள. கங்கர் கொங்கர் கலிங்கர் தெலுங்கர்கள்
சிங்க ளாதிபர் சேரலர் தென்னவர்
அங்க ராசர் குலிங்க ரவந்திகர்
வங்கர் மாளவர் சோழர் விராடரே. 1195
- சஅ. மான மாகதர் மச்சர் மலைச்சர்கள்
ஏனை வீர ரிலாடர் விதர்ப்பர்கள்
சீனர் சிங்குனர் சிஞ்சையர் சேயகர்
சோன கேசர் துருக்கர் குருக்களே. 1196
- சக. ஏதி யாதவ ரேழ்திறற் கொங்கணர்
சேதி ராசர்க ளூட்படச் சேண்விளங்
காதி வானங் கவித்த வவனிவாழ்
சோதி நீண்முடி மன்னருந் துன்னினார். 1197
- ரு0. தீங்க ரும்பினிற் றித்திக்கு மின்சொலார்
தாங்கு சாமரை மாடு தயங்குவ
ஓங்கி யோங்கி வளர்ந்துயர் கீர்த்தியின்
பூங்கொ முந்து படர்வன போன்றவே. 1198
- ருக. சுழலும் வண்டு மீளிறுஞ் சுரும்புஞ்சூழ்ந்
துழலுந் தும்பியும் பம்பற லோதியர்
குழலி னோடுறக் கூறுபல் லாண்டொலி
மழலை யாழிசை யோடு மலிந்தவே¹. 1199
- ருஉ. வெங்க ணைய னுன்றனி வெண்குடை
திங்க டங்கள் குலக்கொடி சிதையாம்
மங்கை மாமணங் காணிய வந்தருள்
பொங்கி யோங்கித் தழைப்பது போன்றதே. 1200
- (பிரதி) 1. யோட மலைந்தவே.

ருங். ஊடு பேர்விட மின்றியொன் றும்வகை
நீடு மாகடற் றுனை நெருங்கலால்
ஆடன் மாகளி யானைச் சனகர்கோன்
நாடெ லாமொரு நன்னக ராயதே. 1201

ருச. ஒழிந்த தென்னினி யொண்ணுதற் றுதைதன்
பொழிந்த காத ரெடரப் பொருளெலாம்
அழிந்து செய்துகொண் டாடலி னன்புதான்
இழிந்து ளார்க்கு மிராமற்கு மொத்ததே. 1202

உலாவியநுள் படலம் முற்றும்

உஅ-வது கோலங்காண்படலம்.

- க. தேவியர் மருங்கு சூழ வந்திர னிருக்கை செய்த
ஒவிய முயிர்பெற் றென்ன வுவந்தர சிருந்த காலை
தாவில்வெண் கவிகைச் செங்கோற் சனகனை யினிது நோக்கி
மாவிய னோக்கி னானைக் கொணர்கென வசிட்டன் சொன்னான்.
- உ. உரைசெயத் தொழுத கைய னுவந்தவுள் ளத்தன் பெண்ணுக்
கரைசியைத் தருதி ிண்டென் றுயிழை யவரை யேவக்
கரைசெயற் கரிய காதல் கடாவிடக் கடிது சென்றார்
பிரசமொத் தினிய சொல்லார் பேதைதா தியரிற் சொன்னார்.
- ங். அமிழிமைத்¹ துணைகள் கண்ணுக்கணியென த்தகைக்குமாபோல்
உமிழ்சுடர்க் கலன்க ணங்கை யுருவினை மறைப்ப தோரார்
அமிழ்தினைச் சுவைசெய் தென்ன வழகினுக் கழகு செய்தார்
இமிழ்திரைப் பரவை ஞால மேழைமை யுடைத்து மாதோ.
- ச. கண்ணன்றன் னிறந்தன் னுள்ளக் கருத்தினை நிறைத்து மீதிட்
ணண்ணிற் கொடிக ளோடி யுலகெங்கும் பரந்த தன்ன
வண்ணஞ்செய் கூந்தற் பார வலயத்து மழையிற் றோன்றும்
விண்ணிற் மதியின் மென்பூஞ் சிகழிகைக் கோதைவேயந்தார்.
- ரு. விதியது வகையால் வான மீனினம் பிறையை வந்து
கதுவுறு கின்ற தென்னக் கொழுந்தொளி கஞலத் தூக்கி
மதியினை நக்க மேக மருங்குநா வளைப்ப தென்னப்
பொதியிரு ளளக பந்தி பூட்டிய பூட்டு மிட்டார். 1207

- சு. வெள்ளத்தின் ¹சடிலத் தான்றன் வெஞ்சிலை யிறுத்த வீரன்
தள்ளத்தன் னாவி சோரத் தனிப்பெரும் பெண்மை தன்னை
அள்ளிக்கொண் டகன்றகாளை யல்லன்கொலாங்கொலென்பாள்
உள்ளத்தி னாச லாடுங் குழைநிழ லுமிழ் விட்டார். 1208
- எ. கோணனி சங்கம் வந்து குடியிருந் தனைய கண்டத்
தீனமில் கலன்க டம்மி னியைவன வணிதல் செய்தார்
மானணி நோக்கி னூர்தம் மங்கலக் கழுத்துக் கெல்லாம்
தானணி யென்ற போது தனக்கணி யாது மாதோ. 1209
- அ. கோணிலா வானமீன்க ளியைவன கோத்த தென்கோ
வாணிலா வயங்கு செவ்வி வளர்பிறை வதிந்த தென்கோ
நாணிலா நகையி னின்றோர் நளிர்நிலாத் தவழ்ந்த தென்கோ
பூணிலா முலைமே லார முத்தையான் புகல்வ தென்னோ. 1210
- சு. மொய்கொள்சீ றடியைச் சேர்ந்த முளரிக்குஞ் செம்மை யீந்த
தையலா ளமிழ்த மேனி தயங்கொளி தழுவிக்கொள்ள
வெய்யபூண் முலையிற் பெய்த வெண்முத்தஞ் சிவந்த மெய்யிற்
செய்யவார்ச் சேர்ந்து ளாருஞ் செய்யராய்த் திகழ்வ ரன்றே. 1211
- க0. கொமையுற வீங்கு கின்ற குலிகச்செப் பனைய கொங்கைச்
சுமையுற துடங்கு கின்ற துசப்பினுள் பூண்செய் தோளுக்
கிமையற விமைக்குஞ் செங்கே ழினமணி முத்தி னோடும்
அமையிடை வமைவ துண்டா மாகிஞொப் பாகு மன்றே. 1212
- கக. தனையவிழ் கோதை யோதிச் சானகி தளிர்க்கை யென்னும்
முளரிக ளிராமன் செங்கை முறைமையிற் றீண்ட நோற்ற
அளியன கங்குற் போதுங் குவியல வாகு மென்றாங்
கிளவெயில் சுற்றி யன்ன வெரிமணிக் கடகம் வேய்ந்தார். 1213
- க2. சில்லிய லோதி கொங்கைத் திரள்மணிக் கனகச் செப்பில்
வல்லிய மனங்கன் வில்லு மான்மதச் சாந்திற் றீட்டிப்
பல்லிய நெறியிற் பார்க்கும் பரம்பொரு ளென்ன யார்க்கும்
இல்லைபுண் டென்ன நின்ற விடையினுக் கிடுக்கன் செய்தார்.
- கங. நிற்ஞ்செய்கோ சிகதுண் சே ரீவிரீ வாத வல்குற்
புற்ஞ்செய்மே கலையுந் தாழத்² தாரகைச் சும்மை பூட்டித்
திற்ஞ்செய்கா சீன்ற சோதி பேதைசே யொளியிற் சேர்த்திக்
கறங்குபு திரியத் தாழுங் கண்விளக் குற்று நின்றார். 1215

- கச. ஐயவா யனிச்சப் போதி னதிகழு நொய்ய வாடற்
பையர வல்கு லாடன் பஞ்சின்றிப் பழுத்த பாதச்
செய்யபூங் கமல மன்னச் சேர்த்திய சிலம்பு சால
நொய்யவே நொய்ய வென்றே பலபட நுவல்வ தம்மா. 1216
- கரு. நஞ்சினோ டமுதங் கூட்டி நாட்டங்க ளான வென்னச்
செஞ்செவே நீண்டு மீண்டு சேயரி சிதறித் தீய
வஞ்சமுங் களவு மின்றி மழையென மதர்த்த கண்கள்
அஞ்சன நிறமோ வண்ணல் வண்ணமோ வறித நேற்றும். 1217
- கசு. மொய்வளர் குவளை பூத்த முளரியின் முளைத்த முன்னாள்
மெய்வளர் மதியி னுப்பண் மீனுண்டே லணைய தேய்ப்ப
வய்யக மடந்தை மார்க்கு நாகர்கோ தையர்க்கும் வானத்
தெய்வமங் கையர்க்குமேலார் திலத்தைத் திலதஞ் சேர்த்தார். 1218
- கஎ. சின்னப்பூச் செருகு மென்பூச் செக்கர்ப்பூம் போது கோதில்
கன்னப்பூக் கஞல மீது கற்பகக் கொழுந்தி யாவு
மின்னப்பூஞ் சுரும்பும் வண்டு மிஞ்நிறந்தும் பிகளு மார்ப்பப்
புண்ணைப்பூந் தாது மானும் பொற்பொடி யப்பி விட்டார். 1219
- கஅ. நெய்வளர் விளக்க மாட்டி நீராடு பூவுந் தூவித்
தெய்வமும் பராவி வேத பாரர்க்குஞ் செம்பொ னைகித்
ஐயவி யறுகிற் சேர்த்தி வானிற வயினி சுற்றிக்
கைவளை மயில னுளை வலஞ்செய்து காப்பு மிட்டார். 1220
- கசு. கஞ்சத்துக் களிக்கு மின்றேன் கவர்த்துணும் வண்டு போல
அஞ்சொற்கள் கிள்ளைக் கெல்லா மருளிநா ளழகை மாந்தித்
தஞ்சொற்கள் குழறித் தத்தந் நிலைதடு மாறி நின்றார்
மஞ்சர்க்கு மாத ரார்க்கு மனமென்ப தொன்றே யன்றோ. 1221
- உ0. இழைகுலா முலையி னுளை யிடையுலா மதியி னேக்கி
மழைகுலா வுலக மெல்லாங் களிமயக் குற்ற தன்றே
உழைகுலாநயன த்தார்மாட் டொன்றொன்றேவிரும்பற்கொத்த
தழகெலா மொருங்கே கொண்டால் யாவரே யாற்ற வல்லார். 1222
- உக. சங்கங்கை யுடைமை யாலுந் தாமரைக் கண்ண தாலும்
எங்கெங்கும் பரந்து பல்வே றுள்ளத்து மெழுதிந் தென்ன
அங்கங்கே தோன்ற லாலு மருந்ததி யணைய கற்பின்
நங்கையு நம்பி யொத்தா னுமினிப் புகல்வ தென்னே. 1223

உஉ. பரந்தமே கலையுங் கோத்த பாதசா லகமு நாகச்
 168 கிரஞ்செய்து புரமும் வண்டுஞ் சிலம்பொடு புலம்பி யார்ப்பப்
 புரந்தரன் கோற்கீ ழாணை யரம்பையர் புடைசூழந் தென்ன
 வரம்பறு சும்மைத் திஞ்சொன் மடந்தையர் தொடர்ந்து சூழந்தார்.

உங. சிந்தொடு குறளுங் கூனுஞ் சிலதியர் குழாமுந் தெற்றி
 வந்தடி வணங்கிச் சுற்ற மணியணி விதான நீழல்
 இந்துவர் திழிந்து விண்மீ னினத்தொடும் வருவ தென்ன
 நந்தலில் விளக்க மன்ன நங்கையு நடக்க லுற்றாள். 1225

வேறு.

உச. வல்லியை யுயிர்த்தநில மங்கையிவள் பாதம்
 மெல்லிய வுறைக்குமென வஞ்சிவெளி யெங்கும்
 பல்லவ மலர்த்தொகை பரப்பின ளெனத்தன்
 நல்லணி மணிச்சுடர் தவழந்திட நடந்தாள். 1226

உரு. தொழுந்தகைய மென்னடை தொலைந்துகளி யன்னம்
 எழுந்திடை விழுந்தயர்வ தென்னவய லெங்கும்
 கொழுந்துடைய சாமரை குலாவவொர் கலாபம்
 வழங்கரிமன் மின்னவரு மஞ்ஞையென வந்தாள். 1227

உசு. மண்முத லனைத்துலகின் மங்கையர்க ளெல்லாம்
 கண்மணி¹ யெனத்தகைய கன்னியெழில் காண
 அண்ணன்மர பிற்சுட ரருத்தியொடு தானவ்
 விண்ணிழிவ தொப்பதொர் விதானரிமல் வந்தாள். 1228

உஎ. கற்றைவிரி பொற்பிடை பயிற்றுறு கலாபம்
 சுற்றுமணி புக்குநிரை மிக்கிடை துவன்றி
 விற்றவழ வாண்மிளிர மெய்யொளிகண் மின்னச்
 சிற்றிடை துடங்கவொளிர் சேறடி பெயர்த்தாள். 1229

உஅ. பொன்னினொளி பூவின்வெறி சாந்துபொதி சீதம்
 மின்னிமிழ லன்னவடன் மேனியது மான
 அன்னமு மரம்பையரு மாரமிழ்து நாண
 மன்னவை யிருந்தமண மண்டப மடைந்தாள். 1230

உக. சமைத்தவரை யின்மைமறை தானுமென லாமச்
 சமைத்திரண் முலைத்தெரிவை தூய்வடிவு கண்டோர்

அமைத்திரள்கொ டோளியரு மாடவரு மெல்லாம்
இமைத்தில ருயிர்த்திலர்கள் சித்திர மெனத்தாம். 1231

நட௦. அன்னவளை யல்லளென வாமென வயிர்ப்பான்
கன்னியமிழ் தத்தையெதிர் கண்டகடல் வண்ணன்
உன்னுயிர் நிலைப்பதொ ரருத்தியொ டுழைத்தான்
டின்னமிழ் தெழுக்களிகொ ளிந்திரனை யொத்தான். 1232

நடக. நறத்துறை முதிர்ச்சியுறு நல்லமிழ்து பில்குற்
றறத்தின்விளை வொத்துமுக நந்தியரு குய்க்கும்¹
நிறத்துவ ரிதழ்க்குயி னினைப்பினிடை யல்லாற்
புறத்துமுள னோவென மனத்தொடு புகன்றான். 1233

நடஉ. எங்கள்செய் தவத்தினி லிராமனென வந்தோன்
சங்கிஞை சக்கர முடைத்தனி முதற்பேர்
அங்கணர சாதலினவ் வல்லிமலர் புல்லும்
மங்கையிவ ளாமென வசிட்டன்மகிழ் வுற்றான். 1234

நடஉ. துன்றுபுரி கோதையெழில் கண்டிலகு சூழ்வந்
தொன்றுபுரி கோலொடு தனித்திகிரி யுய்ப்பான்
என்றுமுல கேழுமர செய்தியுள னேனும்
இன்றுதிரு வெய்தியதி தென்னவய மென்றான். 1235

நடச. நைவள நவிற்றுமொழி நண்ணவர லோடும்
வைபதுகர் கொற்றவனு மாதவரு மல்லார்
கைகடலை புக்கன கருத்துளது² மெல்லாம்
தெய்வமென வுற்றவுடல் சிந்தைவச மன்றோ. 1236

நடரு. மாதவரை முற்கொள வணங்கிநெடு மன்னன்
பாதமல ரைத்தொழுது கண்கள்பனி சோரும்
தாதையரு கிட்டதவி சிற்றனி யிருந்தாள்
போதினை வெறுத்தரசர் பொன்மனை புருந்தாள். 1237

நடசு. அச்சென நினைத்தமுத லந்தண னிருந்தான்
பச்சைமலை யொத்தபடி வத்தட லிராமன்
நச்சுடை வடிக்கண்மலர் நங்கையிவ ளென்றால்
இச்சிலை யிருக்கவரை யேழையு மிறுதே. 1238

௩௭. எய்வளைவி லிற்றது மெடுத்தது முணர்ந்து
மெய்வளை விடத்துமுதலையம்விட லுற்றாள்
ஐயனை யகத்துவடி. வேயல புறத்தும்
கைவளை திருத்துபு கடைக்கணி னுணர்ந்தாள். 1239
௩௮. கருங்கடை நெடுங்கனோளி யாறுபிறை கண்ணப்
பெருங்கடலின் மண்டவுயிர் பெற்றினி துயிர்க்கும்
1 அருங்கல னணங்கரசி யாரமிழ் தனைத்தும்
ஒருங்குட னருந்தினரை யொத்துட றடித்தாள். 1240
௩௯. கணங்குழை கருத்தினுறை கள்வனென லாமவ்
வணங்குவி லிறுத்தவ னெனத்துயர் மறந்தாள்
அணங்குறு மவிஞ்சைகெட விஞ்சையி னகம்பா
ணைர்ந்தறிவு முற்றபய னுற்றவரை யொத்தாள். 1241
௪௦. கொல்லுயர் களிற்றரசர் கோமக னிருந்தான்
கல்விகரை யுற்றமுனி கௌசிகனை மேலோய்
வல்லிபொரு சிற்றிடை மடந்தைமண நாளாம்
எல்லைநல முற்றபக லென்றுரைசெய் கென்றான். 1242
௪௧. 1 வானையு க ளக்கயல்கள் வாவுமதின் மேதி
மூளைமுது கைக்கதுவ மூரியவ ரான்மீன்
பானைவிரி யக்குதிகொள் பண்ணைவள நாடா
நானைமண முற்றதென நற்றவ னுரைத்தான். 1243
௪௨. சொற்றபொழு தத்தரசர் கைதொழு தெழுத்தன்
ஒற்றைவயி ரச்சரிகொள் சங்கினோலி பொங்கப்
பொற்றட முடிப்புது வெயிற்பொழி தரப்போய்
நற்றவ ரனுச்சையொடு நன்னக ரடைந்தான். 1244
௪௩. அன்னமரி திற்பிரிய வண்ணலு மகன்றோர்
பொன்னினெடு மாடமனை புக்கனன் மணிப்பூண்
மன்னவர் பிரிந்தனர்கண் மாதவர்கள் போரூர்
மின்னுசுட ராதவனு மேருவின் மறைந்தான். 1245
- கோலங்காண்படலம் முற்றும்.

(பிரதி) 1. அருங்கல மனங்கசர மற்றன பிழைத்துத், தருங்கலிடை
பெற்றனனை யொத்துட றடித்தாள். 2. வானையு க ளக்கயல்கொள்
வாவிபடி மேதி.

உக-வது கடி மணப்படலம்.

க. இடம்படு புகழ்ச்சனகர் கோனினிது பேணக்
கடம்படு களிற்றரச ராதியிடை கண்டோர்
திடம்படு திறத்தசிறு தம்பியர்கள் தாமும்
உடம்பொடு துறக்கக நுற்றவரை யொத்தார். 1246

உ. தேடரு நலத்தபுன லாசைதெற வெய்தார்
மாடொர்தட முற்றதனை யெய்தும்வழி காண
தீடழிவு றத்தளர்வொ டேமுறுவ ரன்றே
ஆடக வளைக்குயிலு மந்நிலை ளானான். 1247

வேறு.

ங. உரவே துமிலா ருயிரீ துமெனக்
கரவே பிரிவா ருளரோ கதிரோன்
வரவே யெனையா னுடையான் வருமே
இரவே கொடியாய் விடியா யெனுமால். 1248

ச. கருநா யிறுபோல் பவர்கா லொடுபோய்
வருநா ளயலே வருவாய் மனனே
பெருநா னுடனே பிரியா துழல்வாய்
ஒருநா டரியா தொழிவா ருளரோ. 1249

ரு. கனையேழ் கடல்போல் கருநா ழிகைதான்
வினையேன் ¹வினையால் விடியா விடினீ
தனியே பறவா யொர்தயா விலையோ
பனைமே லுறைவாய் பழிபூ ணுதியோ. 1250

சு. அயில்வே லனல்கா லகல்வா னிழலாய்
வெயிலே யெனநீ விரிவாய் நிலவே
செயலே துமிலா ருடறேய் வுறுவார்
உயிர்கோ னுறுவா ருளரோ வுரையாய். 1251

எ. மன்றற்குளிர் வாசம் வயங்க னல்வாய்
மின்றெருக் கநிலா நகைவீழ் மலயக்
குன்றிற் குலமா முழையிற் குடிவாழ்
தென்றற் புலியே யிராதே டுதியோ. 1252

- அ. தெருவே திரிவா ரொருசே வகனார்
இருபோ தும்விடா ரிதுவென் னைகொலாம்
கருமா முகில்போல் பவர்கன் னியர்பால்
வருவா ருளரோ குலமன் னவரே. 1253
- க. தெருளா வினேதீ யவர்சே ருநர்தோள்
அருளா நெறியோ மெவா வுவுதோ
கருளார் கடலோ கரைகா ணரிதால்
இருளா மிதுதா னெனையு ழிகொலாம். 1254
- க0. பண்ணே வொழியா பகலோ புகுதா
தெண்ணே தவிரா விரலோ விடியா
துண்ணே வொழியா வுயிரோ வகலா
கண்ணே துயிலா விதுவோ கடனே. 1255
- கக. இடையே வளையோ ரவெழுந் துவிழுந்
தடல்சேர் மதனன் சரமஞ் சினையோ
உடலோய் வுறநா னுமுறந் கலையால்
கடலே யுரைநீ யுமொர்கன் னிகொலாம். 1256
- கஉ. எனவின் னனபன் னியிருந் துளையார்
துனியுன் னிநலங் கொடுசோர் வுறகால்
மனையன் னின்வயங் கிருள்வை குறுபோ
தனகன் னினையின் றனயா மறைவாம். 1257
- கங. முன்கண் டெழுடிப் பருவேட் கையினால்
என்கண் டினையோ டிதயத் தெழுதிப்
பின்கண் டெமார்பெண் கரைகண் டிலனால்
மின்கண் டவரெங் கறிவார் வினையே. 1258
- கச. திருவே யனையாண் முகமே யுயிரின்
கருவே கனியே வினையா மவிதைக்
கெருவே மதியே யிதுவென் செய்தவா
ஒருவே னெனநீ யுறவா கலையோ. 1259
- கரு. கழியா வுயிருந் தியகா ரிகைதன்
விழிபோ லவளார் ததுவீ கிலதால்
அழிபோ ரிறைவன் படவஞ் சிவவன்
பழிபோ லவளார் ததுபா யிருளே. 1260

கசு. நினையா யொருகா நெடிதோ நெறிதான்
வினவா தவர்பால் விடைகொண் டிலையோ
புனமா னனையா ரொடுபோ யினவென்
மனனே யெனை யுமற் தனையோ. 1261

கஎ. தன்னோக் கெரிகா றகைவா ளரவின்
பன்னோக் கியதென் பதுபண் புகொலாம்
என்னோக் கினுநெஞ் சினுமென் றுமுளார்
மென்னோக் கினதோ கடுவல் விடமே. 1262

கஅ. வல்லோர் புனைமா ளிகைவார் பொழிலோ
டெல்லா முளவா யினுமென் மனமோ
கல்லோ வெனுநெஞ் சொடுகன் னியரா
மெல்லோ தியர்தாம் வினையா டிடமே. 1263

வேறு.

கக. வானவர் பெருமானும் மனநினை வினனாகத்
தேனகு குழலாடன் றிருமண வினைநாளை
பூநகு மலர்வாசம் புனைநக ரணிவீரென்
றூனையின் மிசையாணை யணிமுர சறைவித்தான். 1264

உ0. முரசறை தலுமான முதியரு மினையோரும்
விரைசெறி குழலாரும் விரவினர் விரைகின்றார்
உரைசெறி கினையோடு முவகையி னுயர்வாரும்
கரைசெய வரிதாகு மிரவொரு கரைகண்டார். 1265

உக. அஞ்சன வொளியானு மலர்மிசை யுறைவாரும்
எஞ்சலின் மணநாளைப் புணர்குவ ரெனலோடும்
செஞ்சுட ரிருள்கீறித் தினகர நெருதேர்மேல்
மஞ்சனை யணிகோலங் காணிய வெனவந்தான். 1266

உஉ. தோரண நடுவாருந் தூணுறை பொதிவாரும்
பூரண குடமெங்கும் பொலிதர நினைவாரும்
காரணி நெடுமாடங் கதிர்மணி யணிவாரும்
ஆரண மறைவாணர்க் கின்னமு திவாரும். 1267

உஈ. அன்னமென் னடையாரும் மழவிடை யனையாரும்
கன்னிநன் னகர்வாழை கமுகொடு நடுவாரும்
இன்னிசை தெரிவாரு மிளமுலை யவரோடும்
பொன்னணி யணிவாரும் மணியணி புனைவாரும். 1268

உச. சந்தன மகிநாறுஞ் சுந்தொடு தெருவெங்குஞ்
சீந்தினர் திரிவாருஞ் செழுமலர் சொரிவாரும்
இந்திர தனுநாணு மெரிமணி நிரைமாடத்
தந்தமில் விலையாகக் கோவைக ளணிவாரும். 1269

உரு. தளங்கிளர் மணிகாலத் தவழ்சுட ருமிழ்தீபம்
இளங்குளிர் முளையார்நற் பாலிகை யினமெங்கும்
விளிம்புபொன் விரைநாற வெயிலொடு நிலவீனும்
பனிங்குடை யுயர்திண்ணைப் பத்தியின் வைப்பாரும். 1270

உசு. மந்தர மணிமாடை முன்றலின் வயினெங்கும்
நந்தலி லொளிமுத்தி நகனிரை யுகநாளின்
அந்தர நெடுவானம் மீனலர் குவதென்னப்
பந்தரி னிழல்வீசப் படர்வெயில் கடிவாரும். 1271

உஎ. வயிரமி னொளியீனும் மரகத மணிவேதிச்
செயிரறு மொளிர் தீபஞ் சிலதியர் கொணர்வாரும்
வெயில்விரி மிளிர் பொன்னின் மிடைகொடி மதிதோயும்
எயில்வயி னணிவாரு மகிலெரி யிடுவாரும். 1272

உஅ. பண்டியி னிறைவாசப் பனிமலர் கொணர்வாரும்
தண்டலை யிலையோடுங் கனிபல தருவாரும்
குண்டல மொளிவீசக் குரவைகள் புரிவாரும்
உண்டைகொண் மதவேழத் தோடைக ளணிவாரும். 1273

உசு. கலவைகள் புனைவாருங் கலைநல தெரிவாரும்
மலர்குழன் மலைவாரும் மதிமுக மதிலாடித்
திலகமு னிடுவாருஞ் சிகழிகை யணிவாரும்
இலவிதழ் பொலிகோல மெழில்பெற விடுவாரும். 1274

உடு. தப்பின மணிகாசுஞ் சங்கமு மயிலன்றர்
ஒப்பனை ¹புரிபோது மூடலி னுகுபோதும்
துப்புறழ் நிறைவாசச் சுண்ணமு முதிர் தாதும்
குப்பைக ளெனவாரிக் கொண்டனர் களைவாரும். 1275

உடு. மன்னவர் வருவாரும் மறையவர் நிறைவாரும்
இன்னிசை மணியாழி னிசைமது துகர்வாரும்
சென்னியர் திரிவாருஞ் சிலதியர் செறிவாரும்
கன்னலின் மணவேலைக் கடிகைக டெரிவாரும். 1276

- நஉ. கணிகையர் தொகுவாருங் கலைபல பயில்வாரும்
பணிபணி யெனலோடும் பலவிரு நிலமன்னர்
அணிநெடு முடியொன்றென் றறைதலி னுகுமம்பொன்
மணிமலை தொகுமன்னன் வாயிலின் மிடைவாரும். 1277
- நந. கேடகம் வெயில்வீசக் கிளரயி னிலவீனக்
கோடுயர் நெடுவிஞ்சைக் குஞ்சர மதுபோல
ஆடவர் திரிவாரு மரிவையர் களிகூரும்
நாடக நவில்வாரு நகையுயிர் கவர்வாரும். 1278
- நச. கதிர்மணி யொளிகாலக் ¹கவர்பொரு டெரியாவா
றெதிரெதிர் சுடர்விம்முற் றெழுதலி னிமையோரும்
மதுவிரி குழலாரும் மதிலுடை நெடுநாகம்
அதுவிது வெனவோரா ரலமா லுறுவாரும். 1279
- நநு. தேர்மிசை வருவாருஞ் சிவிகையில் வருவாரும்
ஊர்தியில் வருவாரு மொளிமணி நிரையோடைக்
கார்மிசை வருவாருங் கரிணியில் வருவாரும்
பார்மிசை வருவாரும் பண்டியில் வருவாரும். 1280
- நசு. முத்தணி யணிவாரும் மணியணி முனிவாரும்
பத்தியி னணிசெம்பொற் பல்கலன் மகிழ்வாருந்
தொத்துறு தொழின்மலை தூசுக ளணிவாருஞ்
சித்திர நிறைதெய்வச் செந்துகில் புனைவாரும். 1281
- நஎ. விடநிகர் விழியாரு மமுதெனு மொழியாருங்
கிடைபுரை யிதழாருங் கிளர்நகை யினியாருந்
தடமுலை பெரியாருந் தனியிடை சிறியாரும்
பெடையன நடையாரும் பிடியென வருவாரும். 1282
- நஅ. உண்ணிறை நிமிர்செல்வ மொருமுறை செலவென் றுந்
கண்ணுற லரிதென் றுங் கருதுத லரிதம்மா
எண்ணுறு சுடர்வானத் திந்திரன் முடிசூடும்
மண்ணுறு திருநாளே யொத்தது மணநாளே. 1283
- வெறு.
- நசு. கரைதெரி வரியது கனகம் வேய்ந்தது
வரையென வுயர்ந்தது மணியிற் செய்தது
நிரைவளை மணவினை நிரப்பு மண்டபம்
அரைசர்த மரசனு மணுகன் மேயினான். 1284

- சு௦. வெண்குடை யினிலா விரிக்க மின்னெனக்
கண்குடை மணியினம் வெயிலுங் கான்றிடப்
பண்குடை வண்டினம் பாட வாடன்மா
மண்குடை தூளிவிண் மறைப்ப வேகினான். 1286
- சக. மங்கல முரசின மழையி னூர்த்தன
சங்குகண் முன்றன தாரை போரெனப்
பொங்கின மறையவர் புகலு நான்மறை
கங்குலி னெலிக்குமா கடலும் போன்றவே. 1286
- சஉ. பரந்ததேர் களிபுபாய் புரவி பண்ணையிற்
றார்தர நடந்தன தானே வேந்தனை
நிரந்தரத் தொழுதெழு நேமி மன்னவர்
புரந்தரன் புடைவரு மமரர் போன்றனர். 1287
- சங். அனையவன் மண்டப மணுகி யம்பொனின்
புனைமணி யாதனம் பொலியத் தோன்றினான்
முனைவரு மன்னரு முறையி னேறினார்
சனகனுந் தன்கிளை தழுவ வேறினான். 1288
- சச. மன்னரு முனிவரும் வானு ளோர்களும்
அன்னமென் னடையணங் கனைய மாதரும்
துன்னினர் துவன்றலிற் சுடர்கள் சூழ்வரும்
பொன்மலை யொத்ததப் பொருவில் கூடமே. 1289
- சரு. புயலுள மின்னுள பொருவின் மீனுள
இயன்மணி யினமுள சுடரு மீண்டுள
மயன்முதற் றிருத்திய மணிகொண் மண்டபம்
அயன்முதற் றிருத்திய வண்ட மொத்ததே. 1290
- சக. எண்டவ முனிவரு மரசர் யாவரும்
அண்டரும் பிறரும்புக் கடங்கிற் றுதலால்
மண்டபம் வானமு மண்ணும் வாய்மடுத்
துண்டவன் மணியணி யுதரம் போன்றதே. 1291
- சஎ. தராதல முதலுல கனைத்துந் தள்ளுற
விராவின குவிந்துழி விளம்ப வேண்டுமோ
அராவனை துறந்துபோ யயோத்தி நண்ணிய
இராகவன் செய்கையை யியம்பு வாமரோ. 1292

சஅ. சங்கொடு தவழ்கட லேழிற் றந்தவும்
சிற்கலி லருமறை தெரிந்த தீர்த்தங்கள்
கங்கையின் முதலவுங் கலந்த நீரினால்
மங்கல மஞ்சன் மரபி னாடியே. 1293

சக. கோதறு தவத்துத்தங் குலத்து னோர்தொழும்
ஆதியஞ் சோதியை யடிவ ணங்கினுன்
காதியல் கயல்விழிக் கன்னி மார்களை
வேதியர்க் கருமறை விதியி னல்கியே. 1294

ரு0. அழிவரு தவத்தினே டறத்தை யாக்குவான்
ஒழிவருங் கருணைபோ ருருவு கொண்டென
எழுதரு வடிவுகொண் டிருண்ட மேகத்தைத்
தழுவிய நிலவெனக் கலவை சாத்தியே. 1295

ருக. மங்கல முழுநிலா மலர்ந்த திங்களைப்
பொங்கிருங் கருங்கடல் பூத்த தாமெனச்
செங்கிடைச் சிகழிகைச் செம்பொன் மாலையும்
தொங்கலுந் துயல்வரச் சுழியஞ் சூடியே. 1296

ருஉ. ஏதமி லிருகுழை யிரவு நன்பகல்
காதல்கண் டணர்ந்தன கதிருந் திங்களும்
சீதைதன் கருத்தினைச் செவியி னுள்ளுறத்
தூதுசென் றுரைப்பன போன்று தோன்றவே. 1297

ருங. கார்விடக் கறையுடைக் கணிச்சி வானவன்
வார்சடைப் புடையினோர் மதிமி லைச்சினுன்
சூர்சடர்க் குலமெலாஞ் சூடி னுனென
வீரபட் டத்தொடு திலக மின்னவே. 1298

ருச. சக்கரத் தயல்வருஞ் சங்க மாமென
மிக்கொளிர் கழுத்தணி தரள வெண்கொடி
மொய்க்கருங் குழலினுண் முறுவ லுள்ளுறப்
புக்கன நிறைந்துமேற் பொடிப்ப போன்றவே. 1299

ருரு. பந்திசெய் வயிரங்கள் பொறியிற் பாடுற
அந்தமில் சுடர்மணி யழலத் தோன்றலாற்
சந்தரத் தோளணி வலயந் தொல்லைநாள்
மந்தரஞ் சுற்றிய வரவை மானவே. 1300

ருசு. கோவையின் பெருவட முத்தங் கோத்தன
காவல்செய் தடக்கையி னடுவட் காந்துவ
மூவகை யுலகிற்கு முதல்வ னாமென
ஏவரும் பெருங்குறி யிட்ட போன்றவே. 1301

ருள. மாண்டபொன் மணியணி வலயம் வந்தெதிர்
வேண்டினர்க் குதவுவான் வேண்டிக் கற்பகம்
ஈண்டுதன் கொம்பிடை யின்ற தாமெனக்
காண்டகு தடக்கையிற் கடக மின்னவே. 1302

ருஅ. தேனுடை மலர்மக டிளைக்கு மார்பிடைத்
தானிடை விளங்கிய தகையி னாரந்தான்
மீனெடுஞ் சுடரொடும் விளங்கு மேகத்துள்
வானிடு வில்லென வயங்கிக் காட்டவே. 1303

ருசு. நணுகவு மரியதா நடக்கு ஞானத்தர்
உணர்வென வொளிர்தரு முத்த நீகந்தான்
கணிவருங் கருணைதன் கழுத்திற் சாத்திய
மணியுமிழ் கதிரென மார்பிற் றேன்றவே. 1304

சு0. மேவருஞ் சுடரொளி விளங்கு மார்பினுல்
ஏவருந் தெரிந்தினி துணர்மி னீண்டெனத்
தேவரு முனிவருந் தெரிக்க லாமுதன்
மூவருந் தானென முடித்த தொத்ததே. 1305

சுக. சுற்றுநீ டமனியச் சேரதி பொங்கமேல்
ஒற்றைமா மணியுமி முதர பந்தனம்
மற்றுமோ ரண்டமு மயனும் வந்தெழப்
பொற்றடந் தாமரை பூத்த போன்றதே. 1306

சுஉ. மண்ணுறு சுடர்மணி வயங்கித் தோன்றிய
கண்ணுறு கருங்கட லதனைக் கைவளர்
தண்ணிறப் பாற்கட றழீஇய தாமென
வெண்ணிறப் பட்டொளி விளங்கச் சாத்தியே. 1307

சுந. சலம்வரு தரளமுந் தயங்கு நீலமும்
அலம்வரு நிழலுமி மும்பொற் கச்சினற்
குலம்வரு கனகவான் குன்றை நின் றுடன்
வலம்வரு கதிரென வாளுந் வீக்கியே. 1308

சூச. முகைவிரி சுடரொளி முத்தின் பத்தியால்
தொகைவிரி பட்டிகைச் சுடருஞ் சுற்றிடத்
தகையுடை வாளெனுந் தயங்கு வெய்யவன்
நகையின வெயிலெனத் தொங்க னுற்றியே. 1309

சூரு. காசொடு கண்ணிழல் கஞலக் கைவினை
ஏசலில் கிம்புரி பெயிறு வெண்ணிலா
வீசலின் மகரவாய் விளங்கு வாண்முகம்
ஆசையை யொளிகளா ளளந்து காட்டவே. 1310

சூசு. இனிப்பரந் துலகினை யளப்ப தெங்கெனத்
தனித்தனி தடுப்பன போலுஞ் சால்பின
துனிப்பரு துண்வினைச் சிலம்பு நோன்கழல்
பனிப்பருந் தாமரைப் பாதம் பற்றவே. 1311

சூஎ. என்றுநான் முகன்முதல் யாரும் யாவையும்
நின்றபே ரிருவினை நீக்கி நீணெறி
சென்றுமீ ளாக்குறி சேரச் சேர்த்திய
தன்றிரு நாமத்தைத் தானுஞ் சாத்தியே. 1312

சூஅ. இன்னை பொலிதர விமைய வர்க்கெலாம்
தன்னையே யொப்பதோர் கோலந் தாங்கினான்
பன்னக மணிவிளக் கழலும் பாயலுள்
அன்னவர் தவத்தினு லனந்த னீங்கினான். 1313

சூகூ. முப்பரம் பொருளுக்கு முதலை மூலத்தை
இப்பரந் துடைத்தவ ரெய்து மின்பத்தை
அப்பனை யப்பினு ளமிர்தந் தன்னையே
ஒப்பனை யொப்பனை யுரைக்க வொண்ணுமோ. 1314

எ௦ பல்பதி னுயிரம் பசவும் பைம்பொனும்
எல்லையி னிலனெடு மணிகள் யாவையும்
நல்லவர்க் காக்கியே நோக்கு நான்மறைச்
செல்வர்கள் வாழ்த்துறத் தேர்வர் தேறினான். 1315

எக. பொற்றிர ளச்சுருள் வெள்ளிச் சில்லிபுக்
குற்றது வயிரத்தி னுற்ற தட்டது
சுற்றுறு நவமணி சுடருந் தோற்றத்தால்
ஒற்றையா ழிக்கதிர்த் தேரொ டொப்பதே. 1316

எஉ. நூல்வருந் தகையன நுனிக்கு நோன்மைய
சால்பெருஞ் செவ்விய தரும மாதிய
நாலையு மனையன புரவி நான்கொரு

1 பாலமை யுணர்ந்ததன் பக்கம் பூண்டவே. 1317

எந. அனையதே ரதன்மிசை யைய னின்றனன்
பனிவரு மலர்க்கணப் பரதன் கோல்கொளக்
குனிசிலைத் தம்பியர் கூட வேனையர்
இனியபொற் கவரிகா லியக்க வேகினான். 1318

எச. அமைவரு மேனிய னழகி னையதோ
கமையுறு மனத்தினுற் கருத வந்ததோ
சமைவுற வறிந்திலந் தக்கதி யாதென
இமையவ ராயினு ரிங்கு ளாருமே. 1319

எரு. வரம்பறு முலகினை வலிந்து மாய்வின் றித்
திரம்பயி லரக்கர்தம் வருக்கந் தேய்வுற
நிரம்பிய தெனக்கொடு நிறைந்த தேவரும்
அரம்பையர் குழாத்தொடு மாடன் மேயினார். 1320

எசு. சொரிந்தனர் பூமழை சுண்ணந் தூவினர்
விரிந்தொளிர் காசுபொன் றாசு வீசினர்
பரிந்தன ரழகினைப் பருகி னூர்கொலோ
தெரிந்தில மந்நகர் மகளிர் செய்கையே. 1321

எள. வள்ளலை நோக்கிய மகளிர் மேனியின்
எள்ளரும் பூணெலர் மிரிய நிற்கின்றார்
உள்ளன பாவையு முதவிப் பூண்டவும்
கொள்ளையிற் கொள்கெனக் கொடுக்கின்² றாரினே. 1322

வேறு.

எஅ. எஞ்சலி லுலகத் துள்ள வெறிபடை யரச வெள்ளம்
குஞ்சரக் குழாத்திற் சுற்றக் கொற்றவ னிருந்த கூடம்
வெஞ்சினத் தனுவ லானு மேருமால் வரையைச் சூழ்ந்த
செஞ்சுடர்க் கடவு ளென்னத் தேரின்மேற் சென்று சேர்ந்தான்.

எக. இரதமாண் டிழிந்த பின்ன ரிருமருங் கிரண்டு கையும்
பரதனு மனைய கோவும் பரிந்தன ரேந்தப் பைந்தார்
வரதனு மெய்தி மைதீர் மாதவர்த் தொழுது நீதி
விரதமெய்த் தாதை பாதம் வணங்கிமா டிருந்த வேலை. 1324

(பிரதி) 1. பான்மையு முணர்ந்ததன் 1. றுரொத்தார்

அ௦. சிலையுடைக் கயல்வாட் டிங்க ளேந்தியோர் செம்பொற் கொம்பர்
முலையிடை முகிழ்ப்பத்தேர்மேன் மின்மிசை முளைத்த தன்னுள்
அலைகடற் பிறந்து பின்னை யவனியிற் றேன்றி மீள
மலையிடை யுதிக்கின் றுள்போன் மண்டப மதனில் வந்தாள்.

வேறு.

அக. நன்றிவா நவரெலா மிருந்த நம்பியைத்
துன்றிருங் கருங்கட றுவைப்பத் தோன்றிய
மன்றலங் கோதையாண் மாலை சூட்டிய
அன்றினு மின் றுடைத் தழகென் றாரோ.

1326

அஉ. ஒலிகட லுலகினி லும்பர் நாகரீற்
பொலிவது மற்றிவள் பொற்பென் றுலினி
மலிதரு மணம்படு திருவை வாயினால்
மெலிதரு முணர்வினே னென்வி ளம்புகேன்.

1327

அங். இந்திரன் சசியொடு மெய்தி னுனிளஞ்
சந்திர மௌலிதன் பாகத்தா ளொடும்
வந்தனன் மலரயன் வாக்கி னாளுடன்
அந்தரஞ் சூழ்ந்தன னழகு காணவே.

1328

அச. நீந்தருங் கடலென் றிறைந்த வேதியர்
தோய்ந்தநூன் மார்பினர் சுற்றத் தொன்னெறி
வாய்ந்தநல் வேள்விக்கு வசிட்டன் மையற
ஏய்ந்தநம் றருப்பையோ டினிதி னெய்தினான்.

1329

அரு. தண்டலம் விரித்தனன் தருப்பை சார்த்தினன்
மண்டலம் விதிமுறை வகுத்து மென்மலர்
கொண்டவி சொரிந்தெரி குழும மூட்டினன்
பண்டைய மறைநெறி பரிவிற் செய்தனன்.

1330

வேறு.

அசு. மன்றலின் வந்து மணத்தவி சேறி
வென்றி நெடுந்தகை வீரனு மார்வத்
தின்றுணை யன்னமு மெய்தி யிருந்தார்
ஒன்றிய போகமும் யோகமு மொத்தார்.

1331

அஎ. கோமகன் முன்சன கன்குளிர் நன்னீர்
பூமக னும்பொரு னும்மென நீயென்
மாமக டன்னொடு மன்னுதி யென்னுத்
தாமரை யன்ன தடக்கையி னீந்தான்.

1332

அ.அ. அந்தண ராசி யருங்கல மன்னர்
தந்தப லாண்டிசை தார்முடி மன்னர்
வந்தனை மாதவர் வாழ்த்தொலி போல
முந்தின பேரி முழங்கின மாதோ. 1333

அ.க. வானவர் பூமழை மன்னவர் பொற்பு
ஏனையர் தூவு மிலங்கொளி முத்தம்
தானகு நாண்மல ரென்றிவை தம்மால்
மீனகு வானின் விளங்கிய திப்பார். 1334

கூ.0. வெய்ய கனற்றலை வீரனு மந்நாள்
மையறு மந்திர முற்றும் வழங்கா
நெய்யமை யாகுதி யாவையு நேர்ந்தான்
தைய றளிர்க்கை தடக்கை பிடித்தான். 1335

கூ.க. இடம்படு தோளவ னேடியை வேள்வி
தொடங்கிய வெங்கனல் சூழ்வரு போதின்
மடம்படு சிந்தையண் மாறு பிறப்பின்
உடம்புயி ரைத்தொடர் கின்றதை யொத்தாள். 1336

கூ.உ. வலங்கொடு தீயை வணங்கினர் வந்து
புலம்புரி தூலவர் செய்பொருண் முற்றி
இலங்கொளி யம்மி மிதித்தெதிர் நின்ற
கலங்கலில் கற்பி னருந்ததி கண்டார். 1337

கூ.ஊ. மற்றுள செய்வன செய்து மகிழ்ந்தார்
முற்றிய மாதவர் தாண்முறை சூடிக்
கொற்றவ னைக்கழல் கும்பிட லோடும்
பொற்றொடி யைக்கொடு நன்மனை புக்கான். 1338

கூ.ச. ஆர்த்தன பேரிக ளார்த்தன சங்கம்
ஆர்த்தன நான்மறை யார்த்தனர் வானோர்
ஆர்த்தன பல்கலை யார்த்தன பல்லாண்
டார்த்தன வண்டின மார்த்தன வேலை. 1339

கூ.ரு. கேகயன் மாமகள் கேழிரு பாதம்
தாயினு மன்பொடு தாழ்ந்து வணங்கா
ஆயத னன்னை யடித்துணை சூடித்
தூய சமித்திசை தாடொழ லோடும். 1340

கூகூ. அன்னமு மன்னவ ரம்பொன் மலர்த்தாள்
சென்னி புனைந்தனள் சிந்தைம கிழந்தார்
கன்னி யருந்ததி காரிகை காணு
நன்மக னுக்கொரு ணல்லணி யென்றார். 1341

கூஎ. சங்கவ னோக்குயி லேத்தழி நின்றார்
அங்கண னுக்குரி யாருள ராவார்
பெண்களி னிப்பிற ராருள ரென்றார்
கண்கள் களிப்ப மனங்கள் களிப்பார். 1342

கூஅ. எண்ணமில் கோடிபொன் னெல்லையில் கோடி
வண்ண வருங்கல மங்கையர் வெள்ளம்
கண்ணக னுயிர் காசுயர் தூசும்
பெண்ணி னணங்களை யாய்பெறு கென்றார். 1343

கூகூ. நூற்கட லன்னவர் சொற்கட னேக்கி
மாற்கடல் பொங்கு மனத்தவ னோடும்
காற்கடல் போற்கரு ணைக்கடல் பண்டைப்
பாற்கட லொப்பதொர் பள்ளி யணைந்தான். 1344

கூ00. பங்குனி யுத்தர மான பகற்போ
தங்க விருக்கினி லாயிர நாமச்
சிங்க மணத்தொழில் செய்த திறத்தால்
மங்கல வங்கி வசிட்டன் வகுத்தான். 1345

கூ0க. கொய்நிறை தாரக் குசத்துவ சப்பேர்
நெய்நிறை வேலவன் மங்கையர் நேர்ந்தார்
மைநிறை கண்ணினர் வானுறு நீரார்
மெய்நிறை மூவரை மூவரும் வேட்டார். 1346

கூ0உ. வேட்டவர் வேட்டபின் வேந்தனு மேனாள்
கூட்டிய சீர்த்தி கொடுத்தில னல்லால்
ஈட்டிய மெய்ப்பொருள் யாவுள வெல்லாம்
வேட்டவர் வேட்டவை வேண்டள வீந்தான். 1347

கூ0ஊ. சுந்தள வில்லதொ ரின்ப துகர்ந்தான்
ஆய்ந்துணர் கேள்வி யருந்தவ ரோடும்
வேந்தொடு மந்நகர் வைகினர் மெள்ளத்
தேய்ந்தன நாள்சில செய்த துரைப்பாம். 1348

௩௦-வது பரசிராமப்படலம்.

- க. தானாயதொர் வகையேநனி சனகன்றரு தயலும்
நானாவித விருபோகமு துகர்கின்றவநன் னுள்வாய்
ஆனமறை நெறிமாதவ முனிகோசிக னருளிப்
போனுவட திசைவாயுயர் பொன்மால்வரை புக்கான். 1349
- உ. அப்போதினின் முடிமன்னவ னணிமாநகர் செலவே
இப்போதுந மனிகந்தனை யெழுக்கென்றினி துரையாக்
கைப்போதக நிகர்காவலர் குழுவந்தடி கதுவ
ஒப்போதரு தேர்மீதினி லினிதேறின னுரவோன். 1350
- ங. தன்மக்களு மருமக்களு நனிதன்கழ றழுவ
மன்மக்களும் வயின்மொய்த்திட மதில்கூழ்தரு மிதிலைத்
தொன்மக்களு மனமுக்குயிர் பிரிவென்பதொர் துயரின்
வன்மைக்கடல் புகவுய்ப்பதொர் வழிபுக்கன னுரவோன். 1351
- ச. முன்னேநெடு முடிமன்னவன் முறையிற்செல மிதிலை
நன்மாநக ருறைவார்மன நனிபின்செல நடுவே
தன்னேர்புரை தருதம்பியர் தழுவிச்செல மழையுண்
மின்னேயெனு மிடையாளொடு மினிதேகினன் வீரன். 1352
- ரு. ஏகும்மள வையின்வந்தெதிர் வலமும்மயி லீடமும்
காகம்முத லியமுந்திய தடைசெய்வன கண்டான்
நாகம்மன னிடையிங்குள திடையூறென ¹நடவான்
மாகம்மணி யணிதேரொடு நின்றானெறி வந்தான். 1353
- சு. நின்றேநெறி யுணர்வானொரு நினைவாளனை யழையா
நன்றோபழு துளதோநய முரைநீ நடுவென்னக்
குன்றேபுரை தோளானெதிர் புள்ளின்குறி கொள்வான்
இன்றேவரு மிடையூறது நன்றாய்விடு மென்றான். 1354
- எ. என்னும்மள வையின் வானக மிருணின்றது வெளியாய்
மின்னும்படி புடைவீசிய சடையான்மிடல் மழுவான்
பொன்னின்மலை வருகின்றது போல்வானனல் கால்வான்
உன்னஞ்சுடர் விழியானுரு மதிர்கின்றதொ ருரையான். 1355
- அ. கம்பித்தலை யெறிநீருறு கலமொத்துல குலையத்
தம்பித்துயர் திசையானைக டளரக்கடல் சலியா

வெம்பித்திரி தரவானவர் வெருவுற்றிரி தரவோர்
செம்பொற்சிலை தரியாவயின் முகவாளிக டெரிவான். 1356

கூ. விண்கீழுற வென்றோபடி மேல்கீழுற வென்றோ
எண்கீறிய வுயிர்பாவையும் யமன்வாயிட வென்றோ
புண்கீறிய குருதிப்புனல் பொழிகின்றது புரையக்
கண்கீறிய கனலான்முனி வியாதென்றயல் கருதேம். 1357

கௌ. போரின்மிசை யெழுகின்றதொர் மழுவின்கிசை புரையத்
தேரின்மிசை மலைசூழ்வரு கதிருந்திசை திரிய
நீரின்மிசை வடவெங்கன னெடுவானுற முகிகிப்
பாரின்மிசை வருகின்றதொர் படிவெஞ்சுடர் படர. 1358

கக. பாழிப்புய முயர்திக்கிடை யடையப்புடை படரச்
சூழிச்சடை முடிவிண்டொட வயல்வெண்மதி தோற்ற
ஆழிப்பொரு புயலேழுத லாகாயமு மழியும்
ஊழிக்கடை யுருவிற்றனி யுமைகேள்வனை பொப்ப. 1359

கஉ. அயிர்சுற்றிய கடன்மாநில மடையத்தனி படரும்
செயிர்சுற்றிய படையாருடன் மறமன்னவர் திலகன்
உயிருற்றதொர் மரமாமென வோராயிர முயர்தோள்
வயிரக்கிரி துணியத்தெறும் வடிவாய்மழு வுடையான். 1360

கங. நிருபர்க்கொரு பழிபற்றிட நிலமன்னவர் குலமும்
கருவற்றிட மழுவாள் கொடு களைகட்டுயிர் கவரா
இருபத்தொரு படிசூலுமிழ் கடலொத்தலை யெறியும்
குருதிப்புன லதனிற் புக முழுகித்தனி குடைவான். 1361

கச. கமையொப்பதொர் தவமுஞ்சுடு கனலொப்பதொர் சினமும்
சமையப்பெரி துடையானெதிர் தளர்வுற்றிடை தவிரும்
அமையத்துயர் பறவைக்கினி தாரும்வகை கீற
இமையக்கிரி யுருவத்தனி வடிவாளிகொ டெய்தான். 1362

கரு. சையம்புடை நிமிரக்கட றமுவும்படி சமைவான்
மையின்றயர் மலைநூறிய மழுவாள்வன் வந்தான்
ஐயன்றனை யரிதிற்றரு மரசன்னது கண்டான்
வெய்யன்வர நிபமென்னகொ லெனவெப்துறும் வேலை. 1363

கசு. பொங்கும்படை யிரியக்கிளர் புருவங்கடை நெரிய
வெங்கண்பொறி சிதறக்கடை யுருமேறென விடையாச்

சிங்கம்மென வுயர்தேர்வரு குமரன்னெதிர் சென்றான்
அங்கண்ணர சவனும்மீவ னுரோவெனு மளவில்.

1364

கௌ. அரைசன்னவ னிடையேபுகுந் தாராதனை புரிவான்
விரைசெய்முடி படிமேலுற வடிமேல்விழ விழவும்
கரைசென்றில் னனையானெடு முடிவின்கனல் கால்வான்
முரைசின்குரல் படவீரன தெதிர்சென்றிவை மொழிவான்.

கஅ. இற்றேடிய சிலையின்றிற் மறிவென்னினி யானான்
பொற்றோள்வலி நிலைசோதனை புரிவானைச யுடையேன்
செற்றேடிய திரடோளுறு தினவுஞ்சிறி துடையேன்
மற்றோர்பொரு ளிலதிங்கிதென் வரவென்றன னுரவோன்.

கக. அவனன்னது பகரும்மள வையின்மன்னவ னயர்வான்
புவனம்முழு வதும்வென்றொரு முனிவற்கருள் புரிவாய்
சிவனும்மய னரியும்மலர் சிறுமானிடர் பொருளோ
இவனும்மென துயிரும்முன தபயம்மினி யென்றான்.

1367

உ௦. விளிவார்விளி வதுதீவினை விழைவாருழை யன்றோ
களியாலிவ னயர்கின்றவு முளவோகன லுமிழும்
ஒளிவாய்பழு வுடையாய்பொர வுரியார்களொ டல்லால்
எளியாரிடை வலியார்வலி யென்னுதவ தென்றான்.

1368

உ௧. நனிமாதவ முடையாயது பணிநீயென நல்காத்
தனிநாயக முலகைழையு முடையாயிது தவிராய்
பனிவார்கடல் புடைசூழ்படி நரபாலரை யருளா
முனிவாரினை முனிகின்றது முறையோவென மொழிவான்.

உ௨. புறனின்றவ ரிகழும்படி செவின்றலை புணராத்
திறனின்றயர் வலியென்பதொ ரறனின்றகு செயலோ
அறனின்றத னிலைநின்றயர் புகழொன்றவ தன்றோ
மறனென்பது மறவோயிது வலியென்பது வலியோ.

1370

உ௩. சலத்தோடியை விலனென்மக னனையானுயிர் தபுமேல்
உலத்தோடியர் தோளாயென துறவோடுயி ருகுவன்
நிலத்தோடிய கலிவானுற நெடியாயுன தடியேன்
குலத்தோடற முடியேலிது குறைகொண்டன னென்றான்.

உ௪. என்னுவடி விழுவாணையு மிகழாவெரி விழியாப்
பொன்னார்கிலை யுரவோனெதிர் புகுவானிலை யுணராத்

- தன்னுலொரு செயலின்மையை நிலையாவுயிர் தளரா
மின்னுலயர் வுறும்வாளா வெனவெந்துய ருற்றான். 1372
- உரு. மானம்முடை முடிமன்னவன் நிலைசோரவு மதியான்
தானன்னிலை யழிவானுறு நிலையுண்டது தவிரா
தானநிலை மையினண்ணலை யன்னுனிது சிலைதான்
ஊனம்முள ததன்மெய்நெறி கேளென்றுரை புரிவான். 1373
- உசு. ஒருகால்வரு கதிராமென வொளிகால்வன வுலையா
வருகார்தவழ் வடமேருவின் வலிசால்வன மன்னு
அருகாவினை புரிவானுளன் மயனாலமை வனதாம்
இருகார்முக முளயாவையு மேலாதன மேனான். 1374
வேறு.
- உஎ. ஒன்றினை யுமையாள் கேள்வ னுகந்தனன் மற்றை யொன்றை
நின்றுல களந்தநேமி நெடியவ நெறியிற் கொண்டான்
என்றிவை யுணர்ந்த விண்ணோ ரிரண்டினும் வலிதியாது
வென்றிய தியாவதென்று விரிஞ்சனை வினவ வன்னான். 1375
- உஅ. சீரிது தேவர் தங்கள் சிந்தனை யென்ப துன்னி
வேரியங் கமலத் தோனு மியைவதோர் வினயந் தன்னால்
யாரினு முயர்ந்த மூலத் தொருவரா மிருவர் தம்மை
மூரிவெஞ் சிலைமே லிட்டு மொய்யமர் மூட்டி விட்டான். 1376
- உக. இருவரு மிரண்டு வில்லு மேந்தின ருலக மேழும்
வெருவரத் திசைகள் பேர வெங்கனல் பொங்க மென்மேல்
செருமலை கின்ற போது திரிபுர மெரித்த தேவன்
வரிசிலை யிற்ற தாக மற்றவன் முனிந்து மன்னோ. 1377
- ஈ௦. மீட்டும்போர் தெரடங்கும் வேலை விண்ணவர் விலக்க வல்வில்
நீட்டினன் நேவர் கோன்கை நெற்றியிற் கண்ணன் வீரங்
காட்டிய கரிய மாலுங் கார்முகந் தன்னைப் பாரில்
ஈட்டிய தவத்தின் மிக்க விரிசிகற் கீந்து போனான். 1378
- ஈக. இரிசிக நெந்தைக் கீய வெந்தையு மெனக்குத் தந்த
வரிசிலை யிதனை நொய்தின் வாங்குதியாயின் மன்ன
குரிசில்க ணின்னொ டொப்பா ரில்லையான் குறித்த போரும்
புரிகில ணின்னோ டின்னம் புகல்வது கேட்டி யென்றான். 1379
- ஈஉ. ஊனவில் லிறுத்த மொய்ம்பை நோக்கும தூக்க மன்றால்
மானவ மற்றுங் கேளாய் வழிப்பகை யுடையே னும்பால்

நனமி லெந்தை சீற்ற நீக்கிடு நென்ன முன்றோர்
தானவ னனைய மன்னன் கொல்லயான் சலித்து மேனாள்.

௩௩. மூவெழு முறைமை பாரின் முடியுடை வேந்தை யெல்லாம்
வேவெழு மழுவின் வாயால் வேரறக் களைகட் டன்னார்
தூவெழு குருதி வெள்ளத் துறையிடை முறையி னெந்தைக்
காவன கடன்க ணேர்ந்தே னருஞ்சின மடக்கி நின்றேன்.

௩௪. உலகெலா முனிவற் கீந்தே னுறுபகை யொடுக்கிப் போந்தேன்
அலகின்மா தவங்கள் செய்தோ ரருவரை யிருந்தே னுண்டைச்
சிலையை நீ யிறுத்த வோசை செவியுறச் சீறி வந்தேன்
மலைகுவன் வல்லை யாகில் வாங்குதி வில்லை யென்றான். 1382

௩௫. என்றன நென்ன நின்ற விராமனு முறுவ லெய்தி
நின்றொளிர் முகத்த னாகி நெடியமால் வலியி னுண்ட
வென்றிவிற் றருக வென்னக் கொடுத்தனன் வீரன் கொண்டான்
துன்றிருஞ் சடையோ னஞ்சத் தோளுற வாங்கிச் சொல்லும்.

௩௬. பூதலத் தரசை யெல்லாம் பொன்றுவித் தனையென் றாலும்
வேதவித் தாய மேலோன் மைந்தனீ விரதம் பூண்டாய்
ஆதலிற் கொல்ல லாகா தம்பிது பிழைப்ப தன்றால்
யாதிதற் கிலக்க மாவ தியம்புதி விரைவி நென்றான். 1384
வேறு.

௩௭. நீதியாய் முனிந்திடே னீயிங் கியாவர்க்கும்
1 ஆதியா னறிந்தன னலங்க னேமியாய்
வேதியா விறுவதே யன்றி வெண்மதிப்
பாதி யான் 2 பிடித்தவில் பற்றப் போதமோ. 1385

௩௮. பொன்னுடை. வணிகழற் பொலன்கொ டோளினாய்
மின்னுடை நேமியா னாதன் மெய்ம்மையால்
என்னுடைத் துலகினி யிடுக்கண் யான்றந்த
உன்னுடை வில்லுமுன் னுரத்துக் கீடன்றால். 1386

௩௯. எய்தவம் பிடைபழு தெய்தி டாமலென்
செய்தவம் யாவையுஞ் சிதைக்க வேயென்றான்
கையவ னெகிழ்த்தலுங் கணையுஞ் சென்றவன்
மெய்யுறு தவமெலாம் கொண்டு மீண்டதே. 1387

1. ஓதியா விறுவதே யன்றி யுள்ளொரு.
2. பிடித்தவிற் பாரம்.

- ச௦. எண்ணிய பொருளெலா மினிது முற்றுக
மண்ணிய மணிநிற வண்ண வண்டுழாய்க்
கண்ணிய யாவர்க்குங் களைக ணுகிய
புண்ணிய விடையெனத் தொழுது போயினான். 1388
- ச௧. அழிந்தவன் போயபி னமல னையுணர்
வொழிந்துதன் னுயிருலைந் தருகு தர்தையைப்
பொழிந்ததோ ரன்பினாற் றொழுது புக்கனன்
கழிந்தவான் றுயர்க்கடற் கரையி னேறினான். 1389
- ச௨. வெளிப்படு முணர்வின்ன் விம்ம னீங்கினன்
தளிர்ப்புறு மதகரித் தானை யானிடர்க்
குளிப்பருந் துயர்க்கடற் கோடு கொண்டவன்
களிப்பெனுங் கரையிலாக் கடலு ளாழ்ந்தனன். 1390
- ச௩. பரிவுறு சிந்தையப் பரசு ராமன்கை
விரிசுலை வாங்கியோர் வசையை நல்கிய
ஒருவனைத் தழுவிநின் றுச்சி மோந்துதன்
அருவியங் கண்ணெனுங் கலச மாட்டினான். 1391
- ச௪. பொய்மையிற் சிறுமையிற் புரிந்த வாண்டொழில்
மும்மையி னுலகினான் முடிக்க லாவதோ
மெய்ம்மையிச் சிறுவனை வினைசெய் தோர்களுக்
கிம்மையு மறுமையு மீயு மென்றனன். 1392
- ச௫. பூமழை பொழிந்தனர் புருந்த தேவர்கள்
வாமவேல் வருணனை மான வெஞ்சிலை
சேமியென் றளித்தனன் சேனை யார்த்தெழு
நாமரீ ரயோத்திமா நகர நண்ணினான். 1393
- ச௬. நண்ணின ரின்பத்து வைகு நாளிடை
மண்ணுறு முரசிடை வயங்கு தானையான்
அண்ணலைப் பரதனை நோக்கி யாண்டகை
எண்ணருந் தகையதோர் பொருளி யம்புவான். 1394
- ச௭. ஆணையி னினதுமு தாதை யையநிற்
காணிய விரைவதோர் கருத்த னாதலாற்
கேணியில் வளைமுால் கேக யம்புகப்
பூனொளிர் மார்பரீ போதி யென்றனன். 1395

சஅ. ஏவலு மிறைஞ்சிப்போ யிராமன் சேவடிப்
பூவினைச் சென்னியிற் புனைந்து போயினான்
ஆவியங் கவனல தில்லை யாதலான்
ஓவலி லுயிர்பிரிந் துடல்சென் றென்னவே.

1396

சக. உளைவிரி புரவித்தே ருதைய சித்தெனும்
வளைமுரல் சேனையான் மருங்கு போகப்போய்
இளையவன் றன்னொடு மேழு நாளிடை
நளிர் புனற் கேகய நகர நண்ணினான்.

1397

ந௦. ஆனவன் போனபின் னரசர் கோமகன்
ஊனமில் பேரர சுய்க்கு நாளிடை
வானவர் செய்தமா தவமுண் டாதலான்
மேனனி நிகழ்ந்தது விளம்பு வாமரோ.

1398

பரசிராமப் படலம் முற்றும்.

பாலகாண்டம் முற்றும்.

1886

பாஷாநாமம் பாஷாநாமம் பாஷாநாமம்
பாஷாநாமம் பாஷாநாமம் பாஷாநாமம்
பாஷாநாமம் பாஷாநாமம் பாஷாநாமம்

1887

பாஷாநாமம் பாஷாநாமம் பாஷாநாமம்
பாஷாநாமம் பாஷாநாமம் பாஷாநாமம்
பாஷாநாமம் பாஷாநாமம் பாஷாநாமம்

1888

பாஷாநாமம் பாஷாநாமம் பாஷாநாமம்
பாஷாநாமம் பாஷாநாமம் பாஷாநாமம்
பாஷாநாமம் பாஷாநாமம் பாஷாநாமம்

பாஷாநாமம் பாஷாநாமம்

பாஷாநாமம் பாஷாநாமம்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

செய்யுள்	எண்	செய்யுள்	எண்
அஃதையநினைபெய	319	அந்தவேலையிலிந்திரன்	496
அகிலிடுகொடும்புகை	141	அந்தவேலையிற்றிதி	505
அகிலிடும்புகையட்டி	78	அப்போதினின்முடிமன்னவ	1350
அங்கண்ஞாலத்தரசு	844	அமரஞ்சொல்லணங்	845
அங்கவர்பண்ணைநன்னீ	1016	அமிர் துகுருதலையொ	309
அங்கிடையுற்றகுற்றம்	1024	அமிழிமைத்துணைகள்	1205
அங்கிறைவனிப்பரிசு	390	அமைவருமேனியனழகி	1319
அங்குநின்றெழுந்தயன்	510	அம்பிலேசிலையைநாட்டி	18
அச்சநுண்மருங்குலாளோ	1058	அம்புயத்தணங்கினன்னார்	983
அச்செனகினைத்தமுத	1238	அம்மாணகருக்கரசு	176
அஞ்சனக்கிரியினன்ன	936	அயல்வருமுனிவரு	261
அஞ்சனவண்ணத்தான்றன்	563	அயன்புதல்வன்றயாதனை	734
அஞ்சனவொளியானுமலர்	1266	அயிர்சுற்றியகடன்மாநில	1360
அஞ்சிலேயொன்று	5	அயில்டேவலனல்காலகல்	1251
அடர்ந்துவந்தனங்கனெஞ்சு	803	அயின்முகக்குலிசத்	104
அடாநெறியடைதல்செல்லா	1115	அரங்கிடைமடந்தைய	146
அடிசூரன்முரசதிர்	262	அரசமாதவனீயாதி	683
அடுப்பவரும்பழிசெய்துஞ்ஞா	448	அரசர்தம்பெருமகள்	321
அடைந்தவணிருந்தபின்னர்	978	அரசனவன்பின்னோரை	725
அடைந்தனன்வளநகர்	240	அரசருமுனிவரு	237
அணியிழைமகளிரும்	133	அரசின்வைகியறணி	656
அண்ணன்முனிவற்குது	398	அரசனும்புலையற்கின்னோ	679
அண்டர்கடுயரமும்	259	அரசனோடேகியுபத்	692
அண்டகோளாகைக்கப்		அரசெலாமவண	107
புறத்தென்னை	482	அரத்தமுண்டனையமேனி	1153
அண்டகோளாகைக்		அரத்தநோக்கினரற்றிரன்	854
கப்புறத்தாதி	538	அரம்பைமேனகை	487
அதிர்கழலொலிப்பன	160	அரமடந்தையர்கற்பக	495
அந்தமாமதிற்புறத்	116	அரியநற்றவமுடை	284
அந்தணராசியருங்கல	1333	அரியயான்சொலி	477
அந்தமிலழகனையண்கிலா	603	அருக்கியமுதலிய	241
அந்தரதுந்துமிழுக்கி	254	அருக்கியமுதலினோ	228
அந்தாராகத்தைங்கணை	1000	அருகினின்றசைக்கின்ற	616

செய்யுள்

எண்

செய்யுள்

எண்

அருங்கனிமார்கனி 1113
 அருடருங்கமலக்கண்ண 215
 அருந்ததிகணவன்வேந்தற் 657
 அருந்தவமுனிவரு 191
 அருந்தவன்றந்தையை 227
 அருந்தவனுறையுடன்னை 562
 அருப்புமென்முலையாளங் 1170
 அருமறைமுனிவரு 312
 அருவலியதிறலினரா 743
 அருவிபெய்வரையிற்பொங்கி 878
 அருவியிறழுழந்து 135
 அருள்சுரந்தரசனுக் 239
 அருளிலாளெனினும்மனத் 706
 அரைசன்னவனிடையே 1365
 அலம்புமாமணியாரத்தோ 478
 அலகிலானைகளேனகமு 905
 அலைகடனடுவனோர் 193
 அலையுருவக்கடலுருவத் 747
 அலம்புபாரக்குமுலி 1169
 அல்லினைவகுத்ததோரலங்கற் 617
 அல்லின்மாரியனைய 411
 அவர்களிற்குசநாபற்கே 425
 அவன்மலர்க்கைகடண்ட 428
 அவனன்னதுபகரும்மள 1367
 அவனெடும்பாதலத் 382
 அவ்வயினிழிந்துவேந்த 687
 அவ்வரந்தந்தனமினித்தோர் 252
 அவ்வுரைகேட்டம்முனியு 738
 அவ்வுரையிராமன்கூற 552
 அழிகின்றவறிவினாலோ 1066
 அழிந்தவன்போயபினமல 1389
 அழிவருதவத்திடைறத்தை 1295
 அறவியற்கூந்தற்கண்வா 877
 அறுசுவைத்தாயவுண்டி 658
 அறுபதியிரமாண்டு 190
 அறையுமாடரங்கும் 14

அன்றவன்வந்ததறிந்து 440
 அற்பகலாக்குஞ்சோதிப் 950
 அனிகம்வந்தடிதொழக் 1137
 அனையதேரதன்மிசையை 1318
 அனையவன்மண்டபமணுகி 1288
 அனையாண்மேனிகண்டபி 593
 அன்றுமுதலின்றளவு 775
 அன்னதம்பியுந் 341
 அன்னதான 2
 அன்னநீரகன்கிடங்கு 121
 அன்னமரிதிற்பிரிய 1245
 அன்னமாமதிலுக் 114
 அன்னமாலையையாழிடைப் 483
 அன்னமுமன்னவரம்பொன் 1341
 அன்னமென்னடையவ 625
 அன்னமென்னடையாரும் 1268
 அன்னவண்மேனிகாணு 670
 அன்னவனையல்லளென 1232
 அன்னவன்மகவிலா 368
 அன்னவன்றனக்குவேந்த 429
 அன்னவன்றூன்புரத்தளிக்குந் 223
 அன்னவாசகங்கேட்டுண 700
 ஆகமாலயமாகவுளாள் 961
 ஆகுநல்வழியல்வழி 711
 ஆக்கியகாதலாளொருத்தி 1098
 ஆங்கவரம்மொழியுரைப்ப 225
 ஆங்கவன்வெகுளியும் 381
 ஆங்கவன்றுறக்கமெய்த 680
 ஆங்குரையினையகூறு 221
 ஆசலம்புரியைம்பொறி 20
 ஆசையாலயர்பவ 815
 ஆசையும்விசும்புநின் 290
 ஆடகப்பொற்சுடரிமைக்கு 248
 ஆடகமால்வரையன்னது 784
 ஆடவராவிசோர 939
 ஆடினர்பாடினார் 201

செய்யுள்	எண்	செய்யுள்	எண்
ஆடின ரரம்பைய	293	ஆன தூயவரோடு	1034
ஆடுவார் புரவியின்	156	ஆனமாமணிமண்டப	1193
ஆணையினினது மூதாதை	1395	ஆனவன்போனபின்னரசர்	1398
ஆண்டகையவ்வுரைகூற	441	ஆனவனிங்குறைகின்ற	435
ஆண்டங்கனையாளினை யநினைந்	633	இச்சிலையுதைத்தகோற்	760
ஆண்டுநின்றெழுந்து போகி	1117	இடங்கொள்சாயல்கண்	91
ஆதரித்தமுதிர்கோரோய்த்	568	இடம்படுதோளவனோடியை	1336
ஆதலாலிருவினை யறுக்கு	457	இடம்படுபுகழ்ச்சனகர்	1246
ஆதியந்தமரியென	8	இடோட்டியெனநெடிய	729
ஆதித்தன் குலமுதல்வன்	722	இடியொடுமடங்கலும்	378
ஆதி மறையு மருளும்	177	இடையிடையிளவெயி	830
ஆம்பலொத்தமுதாறுசெவ்	1179	இடையிடையெங்கணங்	154
ஆயதற் குரியன	270	இடையிறமகளிர்க	82
ஆயதறிந்தனர் வானவ	437	இடையேவனோசோர	1256
ஆயதிவ்விடம்புறத்	508	இணைநெடுங்கணினிந்து	1178
ஆயவனருள்வழி	371	இணையெடுத்திடையிடை	832
ஆயவனொருபக	188	இத்தகைமாநக	302
ஆயிடைப்பருவம்வந்	287	இந்தமாநதிக்குற்றுள	511
ஆயிடைக்கனலினின்	273	இந்திரநீலமொத்திருண்ட	620
ஆய்ந்தோர்க்கு முணர்வரிய	749	இந்திரன்சசியொடு	1328
ஆய்ந்தமேகலை யவர்	142	இந்திரன்னிடைந்தாணுடைந்	402
ஆரமுந்துகிலங் கல	1189	இப்பரிசணிநகருறையும்	320
ஆரிடைப் புகுதுநாமென்	786	இமையவில்வாங்கியவிசன்	763
ஆர்த்தியு முற்றது மறிஞர்க்	1101	இம்பர்நாட்டின் றரமல்ல	857
ஆர்த்தது விசம்பைமுட்டி	893	இம்மன்னன்பெருஞ்சேனை	773
ஆர்த்தவரைநோக்கிநகை	335	இயக்கர்தங்குலத்துளான்	367
ஆர்த்தன பேரிகளார்த்தன	1339	இயங்குறுபுலன்களங்கும்	583
ஆர்த்தனர் முறைமுறை	300	இயல்புடைபெயர்வன	81
ஆல முலகிற் பரந்ததுவோ	631	இரதமாண்டிழிந்தபின்ன	1324
ஆலையம் புதுக்குக	298	இரவியிற்சுடர்மணி	163
ஆலையாக்ககரும்பின்	48	இரவிதன்குலத்தெண்ணில்	31
ஆளுமன்னம் வெண்குடை	118	இரிசிகனெந்தைக்கீய	1379
ஆறியவறிவன்கூறி	419	இருந்தகுலக்குமார்தமை	721
ஆறுபாயரவமள்ள	42	இருபதுகரந்தலையீரைந்	197
ஆறெலாங்கங்கையே	1050	இருபிறப்பாளரெண்ணை	890
ஆற்றலின்மையினாலழிந்	1047	இரும்பனையகருநெடுங்கோட்	767

செய்யுள்	எண்	செய்யுள்	எண்
இருவருமிரண்டுவில்லு	1377	ஈக்கள் வண்டொடு	29
இலங்கையரசன் பணிய	388	ஈங்கிவராலென்வேள்விக்	746
இலவிதழ்த்துவர்விட	1071	ஈண்டிருந்தியற்றுவன்	458
இலைகுலாவயிலின	1120	ஈதுமுன்னாரிகழ்ந்த	701
இலைமுகப்படத்தவனெழுதிக்	821	ஈதுமுன்னிகழ்ந்தவண்ண	216
இல்லையே நுகுப்பென்ப	814	ஈந்தளவில்லதோரின்ப	1348
இவ்வண்ணநிகழ்ந்தவண்ண	560	ஈந்தேகடந்தானிரப்போர்	180
இழிந்தகங்கைமுன்மன்னவன்	535	ஈரநீர்படிந்திந்திலத்	63
இழிந்துபோயிரதமாண்	260	ஈரும்வாளின்வால்விரித்	117
இழைக்குநுண்ணிடை	546	ஈறினல்லறம்பார்த்திசைத்	406
இழைகளுங்குழைகளுமின்ன	598	ஈனுமாமழையினந்தளி	953
இழைகுலாழலையினை	1222	உக்கனபல்லொடுகரங்க	764
இளைக்கலாதகொங்கை	801	உக்கபால்புரைநிலா	1055
இளைப்பருங்குரங்களா	157	உண்டுவந்தனன்மறைமுனிக்	536
இளையபைங்குரிசில்வந்	1138	உண்ணிறைநிமிர்ச்செல்வ	1283
இறங்குவமகரயா	148	உண்ணமுதமுந்தியன	911
இறக்கமென்பதையெண்ணவ	963	உண்ணறவருந்தினிற்	790
இறந்தூங்கினயாவையும்	503	உண்ணாவமுதன்னகலைப்	975
இறைதவிர்ந்திடுகபார்	296	உதியறுதுருத்தியுது	934
இறைக்கடைதுடித்த	393	உந்தியம்புயத்துதித்தவ	533
இறைஞ்சியன்னவரேத்தின	1192	உமைக்கொருபாகத்	103
இற்றதோவெனநக்கிங்கி	677	உமையாளொக்கும்மங்கையர்	591
இற்றிவணின்னதாக	795	உம்பர்க்கேயும்மாளிகை	586
இற்றோடியசிலையின்றி	1366	உயருஞ்சோர்விலா	96
இனையநிகழ்ந்தபின்னர்க்	421	உய்க்கும்வாசிகளிழிந்திள	908
இனையவெய்தயிரும்புன	1044	உய்த்தபூம்பள்ளியினூட	1082
இனையநாட்டிடையினிது	548	உரவேதுமிலாருயிர்	1248
இனையசோலைமற்றியாதென	481	உரியதிந்திரற்கென	456
இனிப்பரந்துலகினையளப்ப	1311	உரைசெயிற்றேவர்தம்	622
இன்றளிர்க்கற்பகநுந்தே	329	உரைசெயெம்பெருமவுன்	816
இன்றுநின்பெருஞ்செவ்வி	494	உரைசெய்தவளவையிற்றான்	330
இன்னணமேகிமன்னன்	898	உரைசெயத்தொழுதகைய	1204
இன்னவாறிருவரும்மினியவா	1133	உலக்குநர்வஞ்சக	305
இன்னனபலபக	230	உலகம்யாவையும்படைத்தளித்	484
இன்னனபொலிதரவிமையவர்	1313	உலகம்யாவையும்பொதுவறத்	522
இன்னுயிர்க்குமின்னுயிரா	728	உலகம்யாவையும்தாமுள	6
		உலகெலாமுள்ளுடி	455

செய்யுள்	எண்	செய்யுள்	எண்
உலகெலா முனிவர்க்கீந்தே	1382	எண்ணியசகாத்த	19
உலந்தருவயிரத்திண்டோ	985	எண்ணியபொருளெலா	1388
உலப்பில்பல்லாண்டெலா	268	எண்ணிலாவருங்குணத்தா	332
உமுகின்றகொழுமுகத்தி	768	எண்ணுதற்காக்கரிது	459
உமுந்திடவிடமிழையக	840	எண்ணுமாத் திரமும்மரி	866
உழைகலித்தனவென்ன	864	எதிர்கொள்வான்வருகின்ற	246
உழைத்துவெந்துயர்க்	518	எதிர்ந்துரிந்நினைவென்னென	531
உளப்பரும்பிணிப்புறா	387	எதிர்வருமவர்களை	318
உளைவிரிபுரவித்தேருதைய	1397	எம்முணைங்கையிந்த	432
உள்ளியகாலையி	364	எயிலெரித்தவன்யானையு	695
உறுவலியனைவருமொத்த	754	எயினர்வாழ்ச்சுறாப்பு	33
உன்னுபேரன்புமிக்கொழுகி	1140	எய்தவத்திருநெடுந்தேரிழிந்	1131
ஊக்கமுள்ளத்துடைய	1010	எய்தவம்பிடைபழுதெய்தி	1387
ஊசலாடுயிரிடுனாடு	796	எய்தனரெறிந்தன	462
ஊடியமனத்தினருகுத	838	எய்யெனவெழுபகை	187
ஊடவுங்கூடவுமுயிரி	166	எய்வனைவிலிற்றது	1239
ஊடுபேர்விடமின்றி	1201	எரிந்தகிந்தையரெத்தனை	1041
ஊட்டியசாந்துவெந்	1086	எரிந்தெழுகொடுஞ்சுரம்	362
ஊழிபெயர்ந்தெனக்கங்கு	719	எருமைநாகீன்ற	54
ஊற்றூர்நறைநாண்மலர்	994	எல்லைகின்றவென்றியானை	122
ஊறுபேரன்பினுளொருத்தி	1094	எல்லையினுணமெய்தி	558
ஊறுமாகடமாவுற	958	எழுங்கதிரவனுநாணச்	690
ஊனகுபடைக்கல	463	எழுந்தருங்கொங்கைமே	1100
ஊனவில்லிறுத்தமொய்ம்பை	1380	எழுந்தனன்கறையிடற்	200
ஊனுமுயிரும்மனையா	967	எழுந்தனன்பொருக்கென	256
எங்கனீர்வரங்களா	205	எழுமிடத்தகன்றிடை	140
எங்கள்செய்தவத்தினி	1234	எள்ளருந்திசைகளோ	1051
எங்குநின்றெழுந்ததிந்த	802	எள்ளில்பூவையுமிந்திர	654
எங்குலத்தலைவர்க	189	எள்ளுமேனலுமிறுங்குஞ்	93
எஞ்சலிலுலகத்துள்ள	1323	எள்ளொத்தகோலமுக்கி	1063
எடுத்தொருவருக்கொருவ	450	எனவின்னனபன்னி	1257
என்கடந்தலகிலாதின்	1155	என்புழிவள்ளுவர்	299
எண்டவமுனிவருமரசர்	1291	என்றலுமரசநீ	269
எண்ணமில்லோடிபொன்	1343	என்றலுமிராடனை	366
எண்ணரியமறையிடுனாடு	717	என்றலுமேமுனிவரன்ற	243
எண்ணருநலத்தினு	599	என்றவந்தணனியம்பலும்	349

செய்யுள்	எண்	செய்யுள்	எண்
என்றவனுரைத்தபோ	210	ஏவலுமிறைஞ்சிப்போ	1396
என்றனரிடருழந்	206	ஏழையரனைவரு	316
என்றனென்றனலுமுனிவோ	334	ஏழ்பொழிற்குமேனிலத்	126
என்றனென்னநின்ற	1383	ஐயவாயனிச்சப்போதி	1216
என்றனேன்றுதன்	752	ஐயன்வில்லிறுத்தவாற்றல்	792
என்றிவைபலபல	267	ஐயனுமிளவலு	313
என்றிவையிணையனவிளம்பு	624	ஐயனங்கதுகேட்டற	407
என்றுகூறியபின்னரவ்	476	ஐயிருபத்தின்மைந்த	665
என்றுகொண்டுநெந்து	806	ஐயிருதலையினே	204
என்றுகோசிகன்கூறிட	653	ஐக்கமிசையுத்தவருரைத்த	924
என்றுகோதமன்காதலன்	702	ஒருகால்வருகதிராமென	1374
என்றுகூறலும்வியப்பினெடு	540	ஒருபகலுலகெலா	289
என்றுகூறலுமகவுனக்	506	ஒருமடக்கொடியாகவந்து	529
என்றுநான்முகன்முதல்யாரும்	1312	ஒலிகடலுலகினிலும்பர்	1327
என்றுரைத்தியாங்கொல்லோ	678	ஒழிந்ததென்னினி	1202
என்றுரைத்தெதிரெதி	823	ஒன்றினையுமையார்கேள்வ	1375
என்றெழுந்தருமறை	235	ஔசனைபலகடந்	226
என்னமாமுனிவன்கூற	217	ஔசைபெற்றுயர்	9
என்னலுமுனிவர	266	ஔனவரக்கரையருமின்	472
என்னனையமுனிவர்களு	328	ஔனரரசன்மாட்	294
என்னவடிவிழுவானையுமிகழா	1372	ஔநெடுங்கடலாடை	224
என்னிதுகொணர்கென	759	கங்கர்கொங்கர்கலிங்கர்	1195
என்னுமளவையின்வானக	1355	கங்கைத்தீழ்புன	408
என்னையாளுடையவையன்	212	கங்கைநீர்நாடன்சேனை	1119
எறிதருமரியின்சும்மை	60	கசட்டறுவினைத்தொழிற்	263
ஏகம்முதற்கல்விமுனைத்	175	கஞ்சத்துக்களிக்குமின்றேன்	1221
ஏகவெங்கனலரசிருந்த	357	கடக்கரும்வலத்தெனது	396
ஏகிமன்னனைக்கண்டெதிர்	647	கடகமுங்குழையும்பூணு	582
ஏகுகின்றதங்கணங்க	115	கடங்கலுழ்கருங்குளிறு	394
ஏகும்மளவையின்வந்தெதிர்	1353	கடலோமழையோமுழுநீலக்	629
ஏதமிலிருகுழையிரவு	1297	கடவுளர்படைகளீருக்	666
ஏதியாதவரேழ்த்திறற்	1197	கடறருமுகிலொளிர்	317
ஏயுந்தன்மையரிவ்வகை	1014	கடுகியதூதருங்காலிற்	818
ஏய்ந்தவக்கனலிடை	359	கடையுறநன்னெறி	1114
ஏய்ந்தபேரெழிலினொருவ	1084	கட்டுரையுத்தமகைத்துள	449
ஏலுமிவ்வன்மையெயன்	1088	கணிகையர்தொகுவாருங்	1277
		கணங்குழைகருத்தினுறை	1241

செய்யுள்	எண்	செய்யுள்	எண்
கண்கிழித்துமிழ்விடக்	355	கருதரியபெருங்குணத்தோர்	726
கண்டகன்மிசைக்காகுத்தன்	549	கருத்தொருதன்மையதுயிரு	1095
கண்டதிறத்திதுகைதவ	443	கருநாயிறுபோல்பவர்	1249
கண்டமாமுனிவிழிவழி	491	கரும்புகால்பொரக்	344
கண்டவக்குமரனுங்	466	கருமுகுருமரைக்காடு	199
கண்டவர்மனங்கன்கை	841	கரைதெரிவரியதுகனகம்	1284
கண்டனனரசன்காணக்	668	கலங்குழைந்துகநெடு	609
கண்டனனென்னையென்பார்	891	கலஞ்சரக்குநிதி	75
கண்ணன்றன்னிறந்தன்	1206	கலந்தவர்க்கினியதோர்	1049
கண்ணினாற்காதலென்னும்	1152	கலவைகள்புனைவாருங்	1274
கண்ணிடைக்கனல்சொரி	144	கலித்தானைக்கடலோடுங்	771
கண்ணுக்கினிதாகிவிளங்கிய	966	கல்லடித்தடுக்கிவாய்	124
கண்மணிவள்ளத்துள்ளே	1062	கல்லாதுநிற்பார்பிறர்	174
கதங்கொள்சீற்றத்தை	902	கல்லிடைப்பிறந்துபோந்து	38
கதம்பநாள்விரைகள்வழி	1038	கல்லியங்குகருங்	959
கதவினைமுட்டிமள்ளர்	35	களிப்பனமதர்ப்பநீண்டு	1164
கதிர்படுவயலினுள்ள	61	களித்தகண்மதர்ப்பவாங்கோர்	1061
கதிர்மணியொளிகாலக்	1279	கள்வளிழுகோதைமாதர்	938
கந்தையேபொருகரிச்சனக	1130	கவருடையெயிற்றினர்	465
கப்புடைநாவினாக	1116	கவித்தனன்கைத்தலங்	469
கமருறுபொருப்பின்வந்த	926	கழிந்தகங்குலரசன்	712
கமையொப்பதோர்தவமுஞ்சுடு	1362	கழியாவயிருந்தியகாரிகை	1260
கம்பித்தலையெறிநீருறு	1356	கறங்கடற்றிகிரிப்படி	403
கம்பமில்லெகொடுமனக்	613	கறங்குதண்புனற்கடிநெடுந்	480
கயங்குளென்னுங்கனல்	628	கறுத்தமாமுனிகருத்தை	335
கயந்தறுநறும்புனல்	453	கறுப்புறுமனமுங்	53
கயரததுரகமாட்கடலன்	809	கற்றைவார்சடையினுள்	1144
கயற்கடல்சூழலகெல்லாம்	731	கற்றைவிரிபொற்பிடை	1229
கரங்கன்குவித்திரு	780	கனகநூபுரங்கைவளை	1175
கரதலமுற்றெனிரர்	304	கனித்திரளிதழ்பொழி	1070
கரந்தைமத்தமோடெருக்கலர்	530	கனைகடற்காமனாற்	1072
கராமலையத்தளர்	303	கனையேழ்கடல்போல்	1250
கரியவன்பின்புசென்றவ	1141	கன்றுடைப்பிடிநீக்கி	70
கரியொடுகரியெதிர்	168	கன்னலின்கருப்புச்சிலை	708
கருங்கடைநெடுங்கனென	1240	கன்னிநன்மனையிற்	646
கருங்குழற்பாரம்வார்கொள்	1165	காகதுண்டநறுங்கல	1036

செய்யுள்

எண்

செய்யுள்

எண்

காகளமும்பல்லியமுங்	244
காசொடுகண்ணிழல்	1310
காசொடுமுடியும்பூணுங்	675
காடும்புனமுங்கடலன்ன	172
காண்வருநெடுவரை	137
காணுநெடுஞ்சிலைகால்	779
காத்தகான்மள்வரவெள்ளக்	37
காதலரைத்தருவேள்விக்	739
காதலன்சேணினீங்க	431
காதலோவறிகிலங்கரிகளைப்	1139
காதொடுகடைபொருகயற்	610
காத்தனர்திரிகின்ற	460
காமமும்வெகுளியும்	234
காமனுமிரதியுங்	372
காரணமின்றியேயுங்	881
காரொடுநிகர்வன்	85
கார்முகவலியையான்	766
கார்விடைக்கறையுடைக்	1298
கால்வானகத்தேருடை	968
காலநுனித்துணர்காசிப	438
காலன்மேனியிற்கருகருள்	509
காவியுங்குவளையுங்கழுகொள்	1136
காவியுமொளிதரு	308
காற்செறிவேகப்பாகர்	876
கானகத்தியங்கிய	358
கானமாமயில்களெல்லாங்	1028
கானிடைச்சிறிதுவைகல்	676
கானிமிர்த்தொளிர்குடை	828
குங்குமந்திமிர்ந்தன	1110
குசன்குசநாபன்கோதில்	424
குசையுறுபரியுந்தேரும்	868
குடைந்துரீராடுமாதர்	1026
குடையர்குண்டிகை	859
குடையொடுகளிறுந்தொங்கற்	872
குணங்களாலுயர்ந்தவள்ளல்	564
குணங்களை யென்கூறுவது	769

குண்டலந்திருவில்விசக்	1023
குதைவரிச்சிலைநுதற்	149
குதைவரிச்சிலைவாட்டானை	684
குப்புறற்கருமையாலக்	933
குயிலன்மவதுவைசெய்ய	57
குருவின்வாசகங்	337
குரைத்தேருங்களிறுங்	861
குழலிசைமடந்தையர்	143
குழைத்தமென்கொம்பனா	1080
குழையுருமிளிருங்கெண்டை	1157
குற்றபாகுகொழிப்பன	79
குறியவன்கையினீர்	452
குனிசிலையரசனுங்	253
குன்றெனவுயரிய	186
கூரியதூதருங்கொணர்ந்த	820
கூறும்பாடலும்	95
கூற்றுறழ்நயனங்கள்	1068
கூற்றமில்லையொர்	76
கூற்றம்போலுங்கொலைக்	852
கூனெடுகுறளுஞ்சிந்துஞ்	885
கேகயன்மாமகன்கேழிரு	1340
கேடகம்வெயில்விசக்	1278
கேடகத்தடக்கையாலே	869
கேட்டவாசவனன்னவட்	507
கேட்டவேந்தனுமதலையர்க்	515
கைகயன்றனையதன்	276
கைதவந்தனுவெனல்	757
கையெனமலரவேண்டி	951
கைவரையெனத்தகைய	391
கொடிச்சியரிடித்தசுண்ணம்	32
கொடித்தனிமகரங்கொண்டான்	426
கொடியமாமுனிவெகுளியின்	523
கொடியுளாளோதனிக்	1122
கொடியையல்லைநீ	641
கொடுத்தமைந்தரைக்	339
கொடுத்தருள்வெறுக்கை	686

செய்யுள்	எண்	செய்யுள்	எண்
கொடுத்திலன்யானேமற்றை	662	சங்கவளைக்குயிலைத்தழி	1342
கொட்புறுகலினப்பாய்மா	575	சங்கொடுசக்கரந்தரித்த	756
கொமையுறவீங்குகின்ற	1212	சங்கொடுதவழ்கடலேழிற்	1293
கொய்நிறைதாரக்குசத்	1346	சந்தவார்புழல்சோர்ந்தவை	858
கொலையுருவமைந்தெனக்	1109	சந்தனமகி னாறுஞ்சந்தொடு	1269
கொல்லாழிநீத்தங்கோர்	718	சந்திக்கலாவென்மதி	997
கொல்லும்வேலுங்கூற்றமும்	596	சந்திரகாந்தத்திற்	131
கொல்லுயர்குன்றரசர்	1242	சந்திரனைவென்றானு	732
கொவ்வைநோக்கியவாய்களை	907	சமிரணனகன்றதற்பின்	427
கொழுந்தோடிப்படர்கீர்த்தி	245	சமைத்தவரையின்மைமறை	1231
கொள்ளைகொள்ளக்	709	சரந்தருஞ்சாபமல்லாற்	555
கொள்ளைப்போர்வாட்கணுங்	1106	சரம்பயில்சாபமன்ன	941
கொற்றநல்லியங்கொள்கும்	875	சலத்தோடியைவிலனென்மக	1371
கொன்றைவேயங்குழற்	69	சலம்வருதரளமுந்தயங்கு	1308
கோகிலநவில்வன	88	சவுள்மொடுபநயன	310
கோடுநாநாகப்பூவோ	944	சாந்துயதடங்கடோறுந்	942
கோணிலாவானமீன்க	1210	சாற்றுநாளற்றதெண்ணித்	404
கோதமன்றருகோமுனி	650	சான்றவார்சான்றவ	265
கோதமன்றன்பன்னிக்கு	750	சான்றெனத்தகையசெங்	1143
கோதறுதவத்துத்தங்குலத்து	1294	சித்தருமியக்கரும்	288
கோதைகள்சொரிவன	90	சித்திரத்தடந்தோண்மைந்தர்	867
கோமகன்முன்சனகன்	1332	சித்திரமிங்கிதுவென்னத்	770
கோமுனியுடன்வருகொண்டல்	813	சிந்தையுவந்தெதி	442
கோலிடையுலக	111	சிந்தொடுகுறளுங்கூனுஞ்	1225
கோல்வருஞ்செம்மையுங்	1142	சில்லிடமுலகெனச்செறிந்த	827
கோவையார்வடக்கொழுங்	899	சில்லியலோதிகொங்கை	1214
கோவையின்பெருவட	1301	சிலம்புகள்சிலம்பிடை	392
கோவையினிதனெடெண்	159	சிலைக்கோட்டுநுதற்குதலைச்	736
கோளிபங்கயமூழ்கக்	960	சிலையுடைக்கயல்வாட்டிங்க	1325
கோளுண்டதிங்கண்முகத்	989	சிற்குணத்தர்தெரிவரு	7
கோனணிசங்கம்வந்து	1209	சின்னப்பூச்செருகுமென்பு	1219
சக்கரத்தயல்வருஞ்சங்க	1299	சினங்கெழுவேற்கையோர்	1090
சகரர்தம்பொருட்டருந்தவ	539	சினத்தயில்கொலைவாள்	112
சகரர்தொட்டலாற்	521	சினையின்மேலிருந்தானுருத்	1012
சங்கங்கையுடைமையாலுந்	1223	சீரிதுதேவர்தங்கள்	1376
சங்கமும்பணையுங்கொம்புங்	894	சுடுதொழிலரக்கராற்	194

செய்யுள்	எண்	செய்யுள்	எண்
சுந்தரவதனமாதர்	949	சொரிந்தனர்பூமழைசுண்ணந்	1321
சுரர்தொழுதிரைஞ்சற்கொத்த	423	சொல்லொக்குங்கடியவேக	412
சுரபியின்வலியிதன்றால்	664	சொற்கலைமுனிவனுண்ட	569
சுழலும்வண்டுமிஞ்றுஞ்	1199	சொற்றபொழுதத்தரசர்	1244
சுழிகொள்பாய்பரிதுள்ள	848	சோர்குழலொருத்திதன்	1089
சுழிபடுகங்கையத்	365	சோலைத்தும்பிமென்குழ	1008
சுழியுங்குஞ்சிமிசைச்	850	சோலைமாரிலந்	99
சுளியுமென்னடைதோற்க	1040	ஞாலம்யாவையுஞ்சுமந்திரன்	525
சுற்றியகடல்களெல்லாஞ்	929	ஞானமுனிக்கொரு	782
சுற்றுநீடமனியச்சோதி	1306	தங்கணையகரிற்றெய்வந்	433
சூட்டுடைத்துணைத்	71	தங்குபேரருளுந்	106
சூடகந்துயல்வரக்கோதை	1147	தடுத்திமையாமலிருந்தவர்	785
சூடகவரவுறழ்	386	தணிமலர்த்திருமக	155
சூருடைநிலையெனத்	837	தண்டலையில்களாட	43
சூழந்தநாஞ்சில்கூழ்ந்த	119	தண்டுதலின்றியொன்றி	571
சூழுமாகடல்களுந்திடர்	1124	தண்டுலம்விரித்தனன்	1330
சூளிகைமழைமுகி	164	தண்ணற்கடலிற்றவரிசிந்து	970
செக்கர்நிறத்தெரிசுஞ்சிக்	748	ததையுமலர்த்தாரண்ணல்	714
செங்கையான்மஞ்ஞை	883	தப்பினமணிகாசுஞ்	1275
செங்கயலனையநாட்டஞ்	937	தமந்திரண்டலகியாவையுந்	696
செப்புங்காலைச்செங்கமலத்	588	தமிழெனுமளக்கருஞ்	379
செம்பொன்செய்சுருளுந்	980	தம்பியுந்தாணுமத்தானை	1134
செம்மார்ந்ததெங்கின்னிளநீரை	991	தயங்குதாரகைபுரை	1052
செய்களின்மடுவினன்னீர்	870	தயாதன்புதல்வனென்பார்	793
செய்தவானவருஞ்செய	436	தயிருறுமத்திற்காம	576
செய்ம்முறைகடன்முறை	281	தரங்கவார்குழற்றாமரைச்	851
செய்யவாய்வெருப்பக்	1033	தராதலமுதலுலகனைத்துந்	1292
செய்யிற்கொள்ளும்தெள்ளமு	1009	தருவனத்துள்யானியற்றுந்	331
செவ்விறனுஞ்சாந்தளித்து	249	தருவுடைக்கடவுள்	213
செவிவயினமுதக்கேள்வி	887	தலையானபேருணர்விற்	744
செற்றமுன்புரிந்ததோர்	1077	தலையுமாகமுந்	25
செநிறநுந்தயிரும்	34	தழங்கியகலைகளும்	608
சேம்புகால்பொரச்	80	தழங்குபேரியுங்குறட்டொடு	489
சேலுண்டவொண்கணுரிற்	56	தழல்விழியாளியும்	153
சையம்புடைநிமிரக்கட	1363	தழுவிநின்றவனிருங்	1132
சொரிந்தனநுமலர்	614	தள்ளரியபெருநீதித்	742

செய்யுள்	எண்	செய்யுள்	எண்
தள்ளும்பரந்தாங்கிய	853	திண்சிலைபுருவமாகச்	979
தள்ளியோடியலைதடு	1043	திண்டிற்றற்புணைசகரனுந்	513
தளங்கிளர்மணிகாலத்	1270	திண்டேரசன்குலத்	996
தளங்கொடாமரையெனத்	909	திண்ணெடுமேருவை	758
தளையவிழ்கோதையோதி	1213	தினியார்சினைமாமரம்	965
தளையவிழ்தருவுடைச்	291	திமிரமாவுடற்குங்குமச்	956
தன்மக்களுமருமக்களு	1351	திரண்டதானெடுஞ்செறி	901
தன்னேரில்லாமங்கையர்	595	திரிவநிற்பசெகதலத்	697
தன்னைக்கண்டாண்மென்ன	1003	திருந்திழையவர்சில	229
தன்னோக்கெரிகாறகை	1262	திருமகனையகன்தெய்வ	470
தனங்களினினையவர்	1102	திருவினையகன்மின்றிரிந்	1191
தனையொவாதவன்மகிழ்ச்சி	490	திருவேயனையாள்முகமே	1259
தாக்கணங்கனையமேனி	1163	திரைகெழுபயோததி	198
தாதியர்செவியியர்தாயர்	615	திவ்வியமதுரஞ்சேர்ந்த	101
தாதுகுசோலைதோறும்	39	திறையோடுமரசிறைஞ்சுஞ்	745
தாமமுநானமுந்ததைந்த	1056	திறல்கொளாமையாய்	502
தாமரைப்படுவவண்டுந்	45	தினைச்சிலம்புவ	65
தாயொக்குமன்பிற்	179	திங்கரும்பினிற்றித்திக்கு	1198
தாயிரிப்பரிசேடியர்	645	திதிலாவுதவிசெய்த	561
தார்காத்தநறுங்குஞ்சி	737	திதுறமவுணர்கள்	375
தாலியைம்படை	97	திதென்றுள்ளவை	400
தாவருமிருவினை	360	தியவரொடொன்றியதிறத்	918
தாவில்பொற்றலத்தினிற்	123	திவிழிசிந்தநோக்கிச்	556
தாவின்மன்னவர்பிரான்	1126	துகிலிடைமடந்தையரொ	925
தாழநின்றதகைமலர்க்	1042	துடித்தவான்றுவரிதழ்த்	1069
தாழாமாமழைதவழு	343	துடியிடைப்பிணைமுலை	136
தாளினைகழல்களார்ப்ப	928	துணர்த்தபூந்தொடையினான்	471
தாளுடைவரிசிலைசம்பு	765	துணைத்ததாமரைநோவத்	849
தாளுயர்தடக்கிரியிழிந்து	915	துப்பினின்மணியிற்பொன்னிற்	886
தாளையேய்கமலத்தாளின்	1019	துருவைமென்பிணை	67
தாறுபாய்தறுகண்யானை	570	துறையடுத்தவிருத்தங்	11
தான்றனக்குவெலற்கரிய	724	துனிவருநலத்தொடுஞ்சோர்	1097
தான்றிரிந்தாழியாகத்	415	துனியுறுபுலவியைக்	1111
தானுயதோர்வகையே நனி	1349	துனியின்றியுயிர்செல்லச்	735
திங்கண்மேவுஞ்சடைத்	346	துன்றிநெறிபங்கிகடுளக்கி	922
திங்களுங்கரிதென	127	துன்றுபிரிகோதையெழில்	1235

செய்யுள்	எண்	செய்யுள்	எண்
துன்னரம்பைநெருங்கிய	955	தொழுதிரண்டருகுமன்	1145
துன்னினர் துன்னல	445	தொழுந்தகையமென்னடை	1227
துறும்போதின்றேன் றுவைத்	987	தொன்னயந்தொடர்ந்தகாமச்	1161
தூசினெடுவெண்படமுடைக்	916	தோகையரின்னனசொல்லிட	783
தூதுவரவ்வழியயோத்தி	255	தோடவிழ்கூந்தலா	1078
தூநின்றசுடர்வேலோ	730	தோயும்வெண்டயிர்	64
தூமவேலாக்கர்தம்	467	தோரணநவொருந் தூணுறை	1267
தூயதவங்கடொடங்கிய	778	தோள்கண்டார்தோளே	1167
தூயமெல்லரியணைப்	323	தோண்மிடைந்தன தூண	846
தூவியன்னந்தமினமென்று	544	நங்கையங்கொருபொன்னயந்	1187
தேண்டிரைப்பரவைத்	863	நஞ்சடவெழுதலு	468
தெய்வநாயகிசென்னியிற்	485	நஞ்சினுங்கொடியநாட்ட	982
தெரிவையர்மூவருஞ்	286	நஞ்சினோடமுதங்கூட்டி	1217
தெருண்டமேலவாச்சிறியவாச்	906	நடிக்குமயிலென்னவரு	913
தெருவேதிரிவாரொரு	1253	நடையினின்றுயர்	16
தெருளாவினையீயவர்	1254	நணுகவுமரியதாநடக்கு	1304
தெள்வார்மழையுந்	173	நண்ணினரின்பத்துவைகு	1394
தெள்விளிச்சிறியாழ்ப்	47	நதிக்குள்வந்தவரெய்தலு	479
தென்றிசையதனைநண்ணிச்	672	நதியினுங்குளத்தும்பூவா	984
தேடருநலத்தபுனலாசை	1247	நந்தனவனத்தலர்	169
தேரிடைக்கொண்டவல்குற்	1031	நம்பியைக்காணநங்கைக்	794
தேர்மிசைவருவாருஞ்	1280	நமித்திரர்நடுக்குறு	277
தேவர்பாடையி	15	நல்லியன்மகரவினை	789
தேவியர்மருங்குசூழ	1203	நறத்துறைமுதிர்ச்சியுறு	1233
தேவுமாதவற்றொழுது	345	நறுமலர்த்தொடைநாயக	655
தேனகுநறவமாலைச்	1022	நறுவிரைத்தேனுநாவிது	1127
தேனுடைமலர்மகடினைக்கு	1303	நறைகமழலங்கன்மாலை	1103
தைக்கின்றவேளோக்கினடன்	995	நறைத்தருவுடையகோனு	682
தையல்சிறிற்றிடையாளொரு	1168	நற்றவமனைத்துமோர்	258
தையலாணயனவேலு	553	நற்றவரிசிகன்வைகு	685
தையலானையொர்தாரணி	1039	நனிமாதவமுடையாயது	1369
தொகுதருகாதற்குத்தோற்ற	1091	நனிவருந்திலங்குடி	1176
தொங்கல்வெண்குடை	1121	நனைவருங்கற்பக	322
தொடியுலாங்கமலச்செங்கை	1027	நன்றிவானவரெலா	1326
தொடையுற்றுந்தேன்	333	நாடிக்கொண்டாங்குற்ற	1001
தொய்யில்வெய்யமுலைத்துடி	1184	நாடியபொருள்கைகூடும்	1

செய்யுள்	எண்	செய்யுள்	எண்
நாணுலாவுமேருவோடு	798	நீலமால்வரைதவழ்தரு	488
நாண்மையேயுடையார்ப்	401	நூட்சிலம்பிவலந்தன	862
நாமத்தாலழிவாளொரு	1188	நூடங்கியதுகிற்கொடி	829
நால்வகைச்சதூரம்	108	நூல்வருந்தகையனநுனிக்கு	1317
நாளாநுமலரமளி	611	நூற்கடலன்னவாற்சொற்கட	1344
நாறுபூங்குழைங்கையர்	860	நூற்போசனையகலமு	516
நாறுபூங்குழைன்னுதல்	1011	நெடுநிலமகண்முதுகாற்ற	755
நானவார்குழனிய	1182	நெய்திரணாரம்பிற்றந்த	572
நானாவிதமாய்நளிர்	170	நெய்வளர்விளக்கமாட்டி	1220
நீத்தியநியமமுற்றி	889	நெருக்கியுட்புகுதரு	618
நிரம்பியமாதத்தும்பர்	566	நெருங்கியிலெயிற்றிணைய	923
நிரயமுற்றியசகரர்க	537	நெறிகடந்துபரந்தன	77
நிருபர்க்கொருபழிபற்றிட	1361	நென்மலையல்லன	86
நிலஞ்செய்தவமென்னுணரி	327	நேமிமால்வரைமதிலாக	182
நிலமகட்கணிகளென்ன	943	நேரொடுங்கலிப்பகையினை	900
நிலமகள்முகமோ	102	நைவளநவிற்துமொழி	1236
நிழலிடுகுண்டலமதனி	607	நொய்தினெய்யசொன்	10
நிற்கிதுதருவதன்றா	660	நோக்கியதிசைகடோறுந்	896
நிறஞ்செய்கோசிகநுண்	1215	நோக்கியநோக்கெனுநுதி	600
நிறைமதித்தோற்றங்கண்ட	879	நோக்கினன்வாண்முக	363
நின்பெருந்தவம்வியந்தனன்	526	நோமுறுநோய்நிலைநுவல	606
நின்றகான்மன்னெனலா	454	பகலிநொடிகலுவ	84
நின்றேநெறியுணர்வாநொரு	1354	பகற்கதிர்மறையவானம்	567
நினக்கிலையென்கை	444	பங்கயங்குவனையாம்பல்	581
நினக்கொலாதாகிணைய	673	பங்குனியுத்தரமான	1345
நினைந்தமுனிபகர்ந்ததெல்லா	776	பஞ்சரங்குதீயினாவி	800
நிணையாயொருகாநெடிதோ	1261	பஞ்சிசூழ்மெல்லடிப்	1146
நீக்கமின்றிமியிர்ந்த	643	பஞ்சிவார்விறலினாந்தம்	1158
நீங்காமாமையவர்தமக்கு	640	பஞ்சிவான்மதியை	110
நீத்தமதனின்முனைத்தெழுந்த	638	படங்கிளர்பஃறலைப்	292
நீதியாய்முனிந்திடே	1385	படர்ந்தொளிபரந்துயிர்	621
நீந்தருங்கடலெனநிறைந்த	1329	படிகத்தின்றலமென்றெண்ணி	946
நீந்தருநெறியினுற்ற	874	படியின்மேல்வெம்மையைப்	351
நீரணிந்தகடவு	21	படைநெடுங்கண்வாளுறை	547
நீரிடையுறங்குஞ்சங்க	44	படையுழுவெழுந்த	46
நீர்திரைநிரைத்ததென	912	படையொழிந்திடுகதம்	297

செய்யுள்	எண்	செய்யுள்	எண்
பட்டவாணுதன் மடந்தையர்	543	பள்ளத்துப்பாயுநன்னீ	1151
பணித்ததுபூரிவனென்னுப்	661	பள்ளிநீங்கியபங்கயப்	541
பணிந்துமணிசெறுபுகு	326	பற்பலநாட்செலீஇப்	373
பணைமுகக்களியானை	30	பற்றவாவேரோடும்	348
பண்கள்வாய்மிறுந்து	49	பாகசாதனன்றனைப்	196
பண்டுவருங்குறிபகர்ந்து	716	பாகொக்குஞ்சொற்பைங்கிளி	585
பண்டியினிறைவாசப்	1273	பாகொக்குஞ்சொற்பைந்	1004
பண்ணுளர்பவளம்தொண்டை	1021	பாக்கியம்மெனக்குளதென	475
பண்ணையுமாயமுந்	301	பாசிழைப்பரவையல்குல்	981
பண்ணோவொழியாபகலோ	1255	பாடகக்காலடி	130
பண்மலர்பவளச்செவ்வாய்ப்	931	பாண்டிலின்வைத்தவோர்	842
பதங்களிற்றண்ணுமை	151	பாதிமாமதிசூடியும்	699
பந்தணிவிரலினொளொருத்தி	1081	பாத்தயானையிற்பதங்களிற்	904
பந்தரைக்கிழித்தன	473	பாந்தளின்மகுடகோடி	220
பந்திசெய்வயிரங்கள்	1300	பாயரித்திறலான்பசுஞ்	1037
பந்தியம்புரவிநின்றும்	871	பாரின்பால்விசம்பின்பாலும்	434
பந்தினையினையவர்	87	பாருமோடாதுநீடாதெனும்	354
பந்துகண்மடந்தையர்	145	பாலுளபவளச்செவ்வாய்	1107
பப்பரரெயினர்சீனார்	663	பாழிப்புயமுயர்திக்கிடை	1359
பம்பிமேகம்பரந்தது	22	பானலங்கண்களாடப்	948
பம்புதேன்மிஞ்றுதும்பி	930	பிடிபுக்காயிடைமின்னெடும்	910
பயிருறுகிண்கிணிபரந்த	1087	பிணியரங்கவினையகலப்	723
பயிரொன்றுகலையுஞ்சங்கும்	1156	பித்தயானைபிணங்கிப்	855
பரதனுமிளவனு	314	பிதிர்ந்ததெம்மனத்துயர்	257
பரந்ததேர்களிறுபாய்	1287	பிருகுவினமதலையாய	430
பரந்தமேகலையுங்கோத்த	1224	பிழைத்தனன்பொறுக்கை	559
பராவருமிராமன்	17	பிள்ளைமானோக்கியைப்	843
பரிவுறுசிறந்தையப்பரசு	1391	பிறந்துடைநலநிறை	623
பருகியநோக்கெனும்பாசத்	601	பிறைமுகத்தனைப்பெட்பி	74
பருதிவானவனிலம்	350	பிறையெனுதுதலிவள்	604
பருவமங்கையர்	62	பின்னங்களுகிறிற்செய்து	952
பல்பதினாயிரம்பசுவும்	1315	பின்னரப்பெருந்தகை	278
பழுதிலாதவனுரைத்தசொற்	520	புகலும்வாளரிக்கண்ணியர்	954
பழுதிலாதொருபாவை	1173	புகையெழுந்தனவுயிர்தொறும்	492
பழையர்தம்மனையன	89	புக்கவர்கண்ணிமை	132
பளிக்குவள்ளத்துவாக்கும்	578	புக்கவளோடுங்காமப்	554

செய்யுள்	எண்	செய்யுள்	எண்
புக்கனர்சனகர்கோன்	753	பெண்ணிவளுற்றதென்னும்	797
புண்டரீகனும்புட்டரு	698	பெண்வழிநலனெனும்	619
புண்ணியம்புரிந்தோர்	105	பெய்கடற்பிறந்தயல்	805
புதியகூற்றனையாள்	409	பெய்யுமாமுகில்வெள்ளியம்	486
புதுக்கொண்டவேழம்பிணிப்	974	பெய்யுமாரியாற்	336
புதுப்புனல்குடையு	50	பெருகுநீரொடுபூழ்தியும்	532
புத்தாயகொடுவினையோ	222	பெருங்களிப்புற்றமைந்தர்	945
புயலுளமின்னுளபொருவின்	1290	பெருத்தகாதலிற்பேதுறு	1186
புழுங்குவெம்பசியொடு	356	பெருந்தடங்கட்பிறை	73
புள்ளிக்குறியிட்டெனப் பன்	636	பெருந்திண்ணெடுமால்வரை	634
புள்ளிமால்வரை	23	பெருந்தேரல்குற்பெண்ணிவள்	592
புள்ளியம்புறவிறை	128	பெரும்புனைதிகளும்	233
புள்ளுறைகமலவாசிப்	1065	பெருவரையிரண்டொடும்	385
புறமெலாநகைசெய்தேசப்	1059	பேணலரிகழ்ந்தவிண்ணோர்	681
புறவொன்றின்பொருட்டாகத்	251	பேணுதற்கரியகோலக்குருளை	935
புறனின்றவரிகழும்படி	1370	பேதைமார்முதலினோர்ப்	1148
புனங்கொள்கார்மயில்	1177	பேய்பிளந்தொக்ககின்	353
புனத்துறையிலனாள்	1108	பேரவாவொடுமாசுணம்	957
புனிதமாதவராசியம்	474	பொங்கும்படையிரியக்கொள்	1364
புனைமலர்த்தடங்கனோக்கி	1015	பொங்குதேனிமிர்பூயிஞி	962
புன்னுனித்தருபனியென	534	பொடியுடைக்கானமெங்கும்	414
புகவுசல்புரிபவர்	1185	பொத்தகம்படி கமாலை	4
பூக்கமழோதியர்	1053	பொய்கையங்கமலக்கானிற்	880
பூசலினெழுந்தவண்டு	574	பொய்த்தலைமருங்குலா	1092
பூணியன்மொய்ம்பினன்	811	பொய்ம்மையிற்சிறுமையிற்	1392
பூணிலாவியபொற்கல	707	பொய்வழியின்முனி	307
பூணிணும்புகழே	113	பொரிபரற்படுநிலம்	361
பூதநாயகன்புமிக	493	பொருகளிறிவுளிபொற்றேர்	888
பூதலத்தரசையெல்லாம்	1384	பொருந்தியமகளிரோடு	52
பூநிரைத்தமென்	27	பொருவருமதனன்போல்வா	1105
பூந்தண்சேக்கைப்புனிதனை	651	பொலிந்தவாண்முகத்தினன்	1085
பூமடமயிலினைப்	370	பொழிந்தநெய்யாகுதி	777
பூமழைசொரிந்தார்	787	பொழிவனசோலைகள்	147
பூமழைபொழிந்தனர்புகுந்த	1393	பொழுதுணர்வரியவப்	150
பூவணைபலவுங்கண்டார்	947	பொற்பினின்றன	98
பூவெலாங்கொய்துகொள்ளப்	986	பொற்றிரளச்சுருள்வெள்ளிச்	1316

செய்யுள்	எண்	செய்யுள்	எண்
பொற்றொடி-தளிர்க்கைச்	1025	மந்திரகீதவோதை	895
பொற்றொடி-மகளிருரும்	892	மயில்போல்வருவாண்மனங்	990
பொன்சேர்மென்காற்	589	மரகதத்திலங்குபோதி	125
பொன்வரையிழிவதோர்	202	மராமரமியையென	810
பொன்ரொடர்மண்டப	138	மருங்கிலாநங்கையும்	602
பொன்னருங்கலனுந்தூசும்	1104	மருணயந்தமடந்தையர்	1183
பொன்னின்சோதிபோதினி	587	மல்லலானவ்வுரைபகர	817
பொன்னின்மணிப்பரிகலத்திற்	740	மலர்மேனின்றிம்மங்கை	594
பொன்னினொளிபூவின்வெறி	1230	மலரிலோன்மைந்தன்மைந்தின்	674
பொன்னுடைவளைகழற்	1386	மலைகடந்தபுயங்கண்	1032
பொன்னெடுங்குன்ற	413	மலைபிடுங்கினர்வாசுகி	501
பொன்னேனதேனேபூமகளே	1006	மலைமிசைத்தடத்துகு	612
பொன்னையேர்சடையான்	551	மலையெடுத்துமரங்கள்	28
போதகமனையவன்பொலிவு	762	மறப்பிலங்கொழுநனைவரவு	1099
போயதெம்பொரும	211	மறலிக்கூனுடுங்கதிர்	1002
போரின்மிசையெழுகின்ற	1358	மறைமன்னுமணிமுடியு	727
போரென்னவீங்கும்	993	மறைமுனியுரைத்தவண்ண	693
மங்கலமுரசினமழையி	1286	மற்காக்குமணிப்புயத்து	774
மங்கலமுழுகிலாமலர்ந்த	1296	மற்றவன்விளிந்தமை	377
மங்கைபாகனேநோக்கிமுன்	528	மற்றுளசெய்வனசெய்து	1338
மசுரதமனையவர்	208	மற்றொருதவழும்	3
மஞ்சார்மலைவாரண	964	மன்மணிப்புரவிகண்	831
மடங்கல்போல்மொய்ப்பினான்	324	மன்றலங்கோதையார்	1128
மணியும்பொன்னு	26	மன்றலம்புதுமலர்மழையிற்	835
மணியின்னொளிநீக்கி	973	மன்றலின்வந்துமணத்தவி	1331
மண்களிப்பநடப்பவோர்	865	மன்றற்குளிர்வாசம்	1252
மண்ணிடையுயிர்தொறும்	184	மன்றனொருருசிறை	1074
மண்ணும்முழவின்னொளி	972	மன்னர்பிரானகன்றதற்பின்	250
மண்ணுருத்தெடுப்பினுங்	384	மன்னரும்முனிவரும்வானு	1289
மண்ணுறவெழுந்துநெடுவானுற	917	மன்னவர்கழலொடு	165
மண்ணுறுசுடர்மணி	1307	மன்னவர்தருந்திறை	162
மண்முதலனைத்துலகின்	1228	மன்னவர்வருவாரும்	1276
மத்துமந்தரம்வாசுகி	499	மன்னும்பல்லுயிர்வாரித்	405
மதிக்ககிமிர் தூளியின்	914	மன்னெடுங்குடைமிடைந்	1125
மந்தரமணிமாடைமுன்றிலின்	1271	மாகநன்னதிபுவியிடை	527
மந்தாரமுந்துமகரந்த	969	மாசறுசுரரினோடு	218

செய்யுள்	எண்	செய்யுள்	எண்
மாடகம்பற்றியமகர	1079	மின்னெத்தவிடையினும்	1020
மாண்டபொன்மணியணி	1302	மீட்டும்போர்தொடங்கும்	1373
மாண்டமாதவத்தோன்செய்த	669	மீதறைபறவையாம்பறையுங்	627
மாத்திரையளவிறுண்	812	மீதுமொய்த்தெழுவெண்ணில	642
மாதரின்னணமெய்திட	1190	மீதுவேலையொருவெண்மதி	971
மாதவரைமுற்கொள	1237	மீனுடையெயிறுக்கங்கூற்	976
மாதவவெழுந்திலாய்நீ	659	மீனுடைவானுடைவிஞ்சை	1054
மாதொருத்தமனத்தினை	1172	மீனெனும்பிடிசுளோடும்	932
மாந்தளிர்மேனியாளோர்	1159	முகந்தனர்திருவருண்	819
மாந்தளிரணையமேனி	940	முகமலரொளிதர	272
மாமணிமண்டப	264	முகைவிரிசுடரொளிமுத்தின்	1309
மாமுனிதன்னொடு	295	முடிச்சனகர்பெருமானு	720
மாமுனியருள்வழி	275	முடியவிம்மொழியெலா	451
மாமுனிவெகுளிதன்னான்	691	முட்டிலட்டின்	72
மாயிருவிசும்பிற்கங்கை	550	முத்தமிழ்த்துறையின்	13
மாயையும்வஞ்சமும்	374	முத்தணியணிவாரும்	1281
மாய்ந்தவர்மாய்ந்தவரல்லர்	447	முத்தினன்முழுநிலாவெறிக்கு	833
மாலுமக்கணமவாளியைத்	410	முத்துருக்கொண்டுசெம்	306
மாலுறவருதலுமனமு	605	முந்துமுக்கனியினு	58
மாலையுமிழையுஞ்சாந்துஞ்	788	முந்தினனருமறைக்	369
மாறிலாமதுகையான்வரு	1129	முப்பரம்பொருளுக்குமுதலை	1314
மாறுகாண்கிலதாய்நின்று	903	முப்புரிநூலினன்முஞ்சியன்	439
மாறெனத்தடங்களைப்பொருது	839	மும்மைபுரிவன்கயிறு	919
மாற்றமாறுரைப்பதென்	751	முரசறைசெழுங்கடை	192
மானசமடுவிறுன்றேன்றி	422	முரசறைதலுமானமுதியரு	1265
மானநந்தலனாகி	24	முரசொலிகறங்கிட	283
மானம்முடைமுடிமன்னவன்	1373	முருக்கிதழ்முத்தழூர்ன்	873
மானமாகதர்மச்சர்	1196	முருடொடுபல்லியம்	280
மானினம்வருவபோன்று	1149	முல்லையைக்குறிஞ்சியாக்கி	36
மானினோக்கியர்மைந்த	1046	முழங்கனன்மும்மையு	271
மான்விழியொருத்தியோர்	1073	முழங்குதிண்கடகரி	167
மிகுந்திறன்மைந்தரை	383	முளைப்பனமுறுவலம்	152
மிக்கவேந்தர்தம்மெய்யழி	1035	முள்ளரைமுளரிவெள்ளை	55
மிடலுடைக்கொடியவேலை	1030	முறையறிந்தவாவை	59
மின்னெனநுடங்குகின்ற	1067	முறையினின்முதுமேதியின்	545
மின்னெனவிளக்கென	139	முறையெலாமுடித்தபின்னர்	977

செய்யுள்

எண்

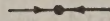
செய்யுள்

எண்

முனியுந்தம்பியுமொய்ம்முறை	703	வடங்களுங்குழைகளும்	807
முன்னுலகளித்துமுறை	389	வடவரைக்குடுமியி	195
முன்கண்டுமுடிப்பரு	1258	வட்டவாண்முகத்தொரு	1112
முன்னெநெடுமுடிமன்னவன்	1352	வடாதிசைமுனியுநண்ணி	694
மூக்கிற்றாக்குறு	94	வடித்தமாதவகேட்டி	652
மூவெழுமுறைமைபாரின்	1381	வண்ணமேகலைத்தேரொன்று	710
மூளும்வெஞ்சினத்தருந்தவன்	517	வண்ணமாலையைபரப்பி	637
மெய்ப்போதினங்கைக்கணி	988	வண்டுவாழ்குழலாண்முகம்	1013
மெய்வரும்போகமொக்க	580	வண்டுணக்கமழுஞ்சுண்ணம்	1018
மெல்லியலொருத்திதான்	1093	வண்டாயயனார்மறைபாட	635
மேகமவையிற்றுக	397	வண்ணவாபொருவாணுதல்	1174
மேவருஞ்சுட்ரொளியினங்கு	1305	வண்ணவார்குழலினர்க்கும்	557
மேவருமுணர்வு	109	வண்மையில்லையோர்	92
மேவலாந்தகைமைத்தல்லால்	1029	வந்தடிவணங்கிலள்	808
மேவினம்புரிதலாற்றேம்	420	வந்தநம்பியைத்	338
மேவினாற்பிரிந்தாரந்த	1045	வந்தனைரசனென்ன	1118
மைக்கருங்கூந்தற்செவ்வாய்	1162	வந்துமாதவர்பாதம்	1194
மைத்துனனோடுமுன்னாள்	689	வந்துமுனியெய்துதலு	325
மைதவழ்ந்தகருங்குணர்	1171	வந்தெங்குந்தம்மன்னுயி	998
மைதாழ்கருங்கண்கள்	992	வந்தெதிர்ந்தமுனிவனை	649
மையவாங்குவனையெல்லா	1017	வம்பிற்பொங்குங்கொங்கை	1005
மையறுமலரினீங்கி	565	வயிரநற்கான்மிசை	129
மைவானிறத்துமினெயிற்று	630	வயிரயினொளியீனும்	1272
மொய்கொள்சீறடியைச்	1211	வயிரவான்பூணணி	185
மொய்த்தனரின்னண	761	வயிரியர்மதுரகீத	791
மொய்திரைக்கடலென	836	வரங்கண்மாசறத்	342
மொய்யார்கலிசூழ்	178	வரம்பறுமணியும்பொன்னு	573
மொய்வளர்குவளைபூத்த	1218	வரம்பறுமலகினைவலிந்து	1320
யாமுமவ்வயின்வருதும்	500	வரம்பில்வான்சிறைமதகு	542
யாமுமெம்மிருக்கைபெற்றே	417	வரம்பெலாழுத்தந்தத்து	41
யாவதும்வன்மைநே	183	வரிந்தவாளனங்கன்வாளி	1166
யாழொக்குஞ்சொற்	999	வருகலைபிறவுநீதி	219
யாழ்க்குமின்குழற்குமின்ப	1060	வலங்கொடுத்தியைவணங்கினர்	1337
யானையுமிரதமு	311	வல்லியையுயிர்த்தநில	1226
யானையோபிடிசுளோ	1135	வல்லில்லுக்காற்றார்கண்	772
யான்செய்தமாதவமோ	247	வல்லோர்புனைமாளிகை	1263

செய்யுள்	எண்	செய்யுள்	எண்
வளநகர்முனிவரன்	232	விடனெக்குநெடியநோக்கி	1057
வளைபயின்முன்கையோர்	1076	விடைபொருநடையினான்	826
வளையொடுதிகிரியும்	209	விட்டனன்படையைவேந்தன்	667
வளையொலிவயிரொலி	161	விண்கீழுறவென்றோபடி	1357
வள்ளலேநோக்கியமகளிர்	1322	விண்டலங்கிடந்திலங்கு	799
வள்ளற்செங்கைக்கரியவன்	705	விண்டுநீங்கினருடலுரு	519
வள்ளன்மணத்தை	781	விண்ணவர்போயபின்றை	418
வள்ளிகொள்பவர்கொள்வன	68	விண்ணான்ங்கியமின்னுரு	704
வள்ளுகிர்த்தர்ளிக்கைநோவ	579	விண்ணுளையெழுந்தமேக	804
வள்ளுறையவிரவாண்	238	விண்முழுதாளிசெய்த	671
வறுமைநோய்தணிதர	242	விதியதுவகையால்வான	1207
வன்றோல்புணர்ந்த	171	விதியினைநருவன	83
வாங்கரும்பாதநான்கும்	40	விதியொடுமுனிவரும்	203
வாங்கியதுயருடை	285	விதைத்தமென்காதலின்	1083
வாசநாண்மலரோனன்ன	416	விம்முறுழுவகையர்	231
வாசமென்கலவைக்களி	644	விரிந்திடுதிவினைபெயர	741
வாமமேகையாரிடை	856	விரிந்துவிழ்கூந்தல்பாரார்	1150
வாயுமற்றெனதுகூறு	214	விரிமணித்தார்க்குபூண்ட	882
வாம்பரிதருதிரைக்கடலை	825	விரிமலர்த்தென்றலாம்விசு	626
வாம்பரிவேள்வியு	279	விரைசெய்கமலப்பெரும்	639
வாரணத்துரிவையான்	347	விரைசெய்பூஞ்சேக்கையந்	1075
வார்குலாழலைவைத்தகண்	847	வில்லிந்கோதைநாணுறு	1007
வார்த்தைமாறுரைத்திலன்	461	வில்லினர்வாளினர்வெறித்த	834
வார்குமங்கெழுவுகொங்	1123	வில்லக்கருங்கரிமதம்	158
வாவுவாசியின்சென்றன	514	வில்லென்னுநெடுவரையால்	733
வாளரம்பொருதவேலு	577	வில்லொடுமின்னுவாண்	464
வானையுளக்கயல்கள்	1243	விழுந்தபனியன்னதிரை	920
வான்றனைப்பிரிதலாற்றா	1064	விழைவுறுமாதவம்	376
வானவர்செய்தநற்	824	விளிம்புசுற்றுமுற்று	120
வானவர்பூமழை	1334	விளிவார்விளிவதுதிவினை	1368
வானவர்பெருமானும்	1264	விறநங்குபுருவநெற்றி	1160
வானுளோரனைவரும்	207	விறப்பொடுவணக்கஞ்செய்த	688
வானுறநிலந்தன	134	விறல்கொள்வேந்தனுக்	512
விசையாடற்பசும்புரவிக்	715	விசுகின்றநிலாச்சுடர்	713
விஞ்சுவான்மழையின்மே	352	விடுசேருநீர்	100
விடநிகர்விழியாரு	1282	விதிவாய்ச்செல்கின்றான்	1154

செய்யுள்	எண்	செய்யுள்	எண்
வீரருங்களிற்றுந்தேரும்	897	வெள்ளமும்பறவையும்	181
வீரனுமினோளுநம்	315	வெள்ளியையாதல்	446
வீழ்ந்தன்னடிமிசை	236	வெள்ளெயிற்றிலவச்செவ்வாய்	884
வெங்கணனையனன்	1200	வெளிநின்றவரோ போய்	632
வெங்களிவிழிக்கொரு	597	வெளிப்படுமுணர்வினன்	1390
வெஞ்சினவுருவிற்தென்னு	584	வெறிந்தசெம்மயிர்	399
வெஞ்சொன்மாமுனிவெகுளி	498	வெற்றிவேன்மன்னவன்	822
வெண்குடையிலநிலா	1285	வென்றம்மானைக்காயயில்	590
வெண்டளக்கலவைச்	51	வென்றிவாள்புடை	340
வெண்ணிறநறநிறை	1048	வேட்டவர்வேட்டபின்	1347
வெதிர்பொருதோளி	1096	வேந்தர்கட்கரசொடு	282
வெய்யகனற்றலைவீரனு	1335	வேர்த்துமேனிதளந்துயிர்	1180
வெய்யமாமுனி வெகுளியால்	497	வேளைவென்றவிழிச்சியர்	66
வெயிலிறைகுறையச்சோதி	927	வைகுமவ்வழிமாதவம்	648
வெருக்கொளவுகையும்	380	வைத்ததுதரமிசை	274
வெருவுமாலமும்பிறையும்	504	வையம்பற்றியமங்கைய	1181
வெள்ளத்தின்சடிவத்	1208	வையமாளுடைமன்னவர்	524
வெள்ளநெடுவாரியறவீசி	921	வையமென்னையிகழவும்	12

சிவகாமி பிரின்டிங் பிரஸ், ஸ்ரீவைகுண்டம்.

ஸ்ரீ:

கம்ப ராமாயணம்

பாலகாண்டம்

(முதல் ஏழு படலங்கள் பாட பேதங்களுடன்)

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துத்

தமிழாராய்ச்சித்துறைத் தலைவர்

S. வையாபுரிப்பிள்ளை யவர்களாலும்,

சென்னை அட்வொகேட்

P. N. அப்புஸ்வாமி அய்யரவர்களாலும்

பரிசோதிக்கப்பட்டது.

ஆழ்வார்திருநகரி

பெரியன்: வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார்

பிரசுரித்தது.

முன் னுரை

சில வருடங்களாக நாங்கள் இராமாயணப் பிரதிகளைப் பரிசோதித்துப் பாடபேதங்களைக் குறித்துக்கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்து வந்தோம். இவ்வாராய்ச்சியைக் கண்ட ஆழ்வார்திருநகரி பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்காரவர்கள் பாடபேதங்கள் குறிப்புரை முதலியவற்றுடன் இராமாயணப் பதிப்பொன்று வெளியிடுதல் நலமெனக் கூறி, அப்பதிப்பினை வெளியிடும் பொறுப்பைத் தாம் வகித்துக் கொள்வதாக ஒப்புக்கொண்டு எங்களுக்கு மிக்க ஊக்கமளித்தார்கள். முதலாவதாகப் பால காண்டத்தைப் பதிப்பிடுதற்குத் தக்கபடி மூல பாடத்தையும் பாட பேதங்களையும் தயார்செய்ய லாயினோம். செந்தமிழ்ச் செல்வர் ஸ்ரீ. மு. இராகவையங்காரவர்களும் ஏகதேசமாக உதவிபுரிந்து வந்தார்கள்.

ஆனால் பல தொழில்களுக்கிடையே இப்பதிப்பு நடைபெற வேண்டிவதாயிருந்ததால், விரைவாக அச்சிடமுடியவில்லை. சில வசதிக் குறைவால் அச்சவேலையே நடவாதபடி தடைப்பட்டிருந்தது. அன்றியும், பாட பேதங்களைக் குறித்தும், ஆராய்ச்சி செய்தும், பாடங்களை வரையறை செய்தும் இராமாயணப் பதிப்பொன்று வெளியிட வேண்டும் பொறுப்பு பல்கலைக் கழகத்துத் தமிழாராய்ச்சித் துறையினரே மேற்கொள்ளத்தக்க தென்னுங் கருத்துடையோம். இவ்வகைப் பதிப்பு வெளி வருதற்கான முயற்சியும் நடைபெற்று வருகின்றது. இந்நிலையில் இதுவரை அச்சிட்டதனையேனும் புத்தக ரூபமாக வெளியிட வேண்டுமென்று பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்காரவர்கள் வற்புறுத்தினார்கள். அவர்கள் விருப்பத்திற்கு இணங்க, இப்பகுதி இப்பொழுது வெளியிடப் படுகின்றது.

இப்பதிப்பில் நூதன முறைகள் சில கையாளப்பட்டுள்ளன:

1. பால காண்டத்தின் ஆரம்பத்தில் நூற்குப் புறம்பாகக் காணப்படும் தனியன் முதலிய செய்யுட்கள் ஒருமுறை தழுவாது முன் பின்னாகப் பிரதிகளிற் காணப்பட்டன. அவற்றை ஒருமுறைப் படுத்தி இப்பதிப்பில் தந்துள்ளமை காணலாம்.

2. படலச் செய்யுளின் எண் செய்யுளின்தொடக்கத்தில் தமிழிலும், நூற்செய்யுளின் தொடர்ந்த எண் செய்யுளினிறுதியில் ஆங்கிலத்திலும் தரப்பட்டுள்ளன.

3. அடிக்குறிப்பில் இருதலைப் பகரக்குறியுள் [] காணப்படும் தமிழ் எண் படலச்செய்யுளின் எண்ணைக் குறிப்பது.

4. இத்தமிழ் எண்ணை யடுத்துள்ள ஒற்றை யுடுக்குறி அச் செய்யுள் ஒன்றிரண்டு பிரதிகளிற் காணப்பெறவில்லை யென்பதனையும், இரட்டை யுடுக்குறிகள் அது பல பிரதிகளிற் காணப்பெறவில்லை யென்பதனையும் குறிப்பன.

5. அடிக் குறிப்பிற் பாடபேதங்களுக்கு முன்னுள்ள எண்கள் செய்யுளின் சீர்களைக் குறிப்பன. சீரொன்றற்கே பல பாடங்களிருப்பின், அவற்றைக் கோலன் (:) அடையாளமிட்டுப் பிரித்துக் காட்டியிருக்கிறது.

6. நூலகத்துக்குச் சேர்க்குந் தகுதியற்ற மிகைச் செய்யுளை எச்செய்யுளின் பின் அது காணப்படுகிறதோ அச்செய்யுட் குரிய ஆங்கிலத் தொடரெண்ணோ (a) முதலியவற்றைச் சேர்த்து அடிக் குறிப்பிலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

7. செய்யுட் கிரமத்திலுள்ள வேறுபாடும், படலக் கிரமத்திலுள்ள வேறுபாடும் பிறவும் உரிய விடங்களில் அடிக் குறிப்பிற் காட்டப்பட்டுள்ளன.

பாட பேதங்களாகத் தரப்பட்டுள்ளனவற்றிற் பல பாடமாகவே கொள்ளத்தக்கனவா யிருக்கும். எழுத்துப் பிழைகளென்று எளிதிலறியக் கூடியனவற்றையும், உண்மையான பாடங்களை அறுதியிடுதற்கு உதவுமாகவின், பாட பேதங்களாகவே காட்டியிருக்கின்றது.

உலக மகா கவிகளுள் ஒருவரெனப் போற்றத்தகும் கம்ப நாடரது செய்யுட்களின் உண்மைப் பாடங்களை வரையறை செய்வதில் எத்துணை இடர்ப்பாடுகள் உள்ளன வென்பதை இப்பதிப்பு விசதமாக்க வல்லது.

டல பிரதிகளை ஒப்பிட்டுப் பெற்ற பாடபேதங்களுடன் பதிப்புக்கள் வெளிவர வேண்டுவது இன்றியமையாதது. இங்ஙனமே ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் வழங்கி வந்த பிரதியின் படியே வெளியிடும் பதிப்புக்களும் அவசியமாக வேண்டற்பாலனவாம். இவ்விரண்டு வகைப் பதிப்புக்களும், நூற்பாடங்களையும் பாட பேதங்களையும் பல முறை ஆராய்ச்சி செய்து உண்மைப் பாடங்காணுதற்கு இன்றியமையாக் கருவிகளாம். இதனை யுணர்ந்து, ஆழ்வார்திருநகரிப் பிரதேசத்தில் வழங்கி வந்த பிரதியின்படி ஒரு பதிப்பு வெளிவருதற்கு அன்பர் பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்காரவர்கள் பெரிதும் முயன்று வருகிறார்கள். இப்பதிப்பினைத் தம் மூலகு ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருக்கின்றது.

இப்பதிப்பின் பொருட்டுப் பிரதிகளுதவி யுபகரித்த அன்பர்கள் அனைவர்க்கும் எங்கள் நன்றி யுரித்தாகின்றது. இதனை வெளியிடும் பொறுப்பை மகிழ்ச்சியோடும் உத்ஸாகத்தோடும் ஏற்றுக் கொண்ட தமிழன்பர் பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்காரவர்களது பேருபகாரத்தினைத் தமிழுலகம் நன்கு பாராட்டு மென்னும் உறுதியுடையோம்.

சென்னை, }
22-2-'37.

S. வையாபுரிப் பிள்ளை.

P. N. அப்புஸ்வாமி அய்யர்.

ஸ்ரீ :

க ம ப ர ர ம ர ய ண ம்

காப்பு

கடவுள் வணக்கம்

- க. ஒன்றா யிரண்டு சுடராயொரு மூன்று மாகிப்
பொன்றாத வேத மொருநான்கொடைம் பூத மாகி
அன்றாகி யண்டத் தகத்தாகியப் புறத்து மாகி
நின்றா நொருவ னவனீள்கழ னெஞ்சில் வைப்பாம்.

இராமபிரான்

- உ. நன்மையுஞ் செல்வமு நாளு நல்குமே
தின்மையும் பாவமுஞ் சிதைந்து தேயுமே
சென்மழு மரணமு மின்றித் தீருமே
இம்மையே ராமவென் றிரண்டெ ழுத்தினால்.

- ங. ஓராயிர மகம்புரி பயனை யுக்குமே
நராதிபர் செல்வமும் புகழு நல்குமே
விராயெனும் பவங்களை வேர றுக்குமே
இராமவென் றொருமொழி யியம்புந் காலையே.

இலக்துமீ

- ச. மாதளங் கனியைச் சோதி வயங்கிரு நிதியை வாசத்
தாதுகு நறுமென் செய்ய தாமரைத் துணைமென் போதை
மோதுபாற் கடலின் முன்னாள் முளைத்துநாற் கரத்தி லேந்தும்
போதுதா யாகத் தோன்றும் பொன்னடி போற்றி செய்வாம்.

இராமசரீதம்

- ரு. பராவரு மிராமன் மாதோ டிளவல்பின் படரக் கான்போய்
விராதனைக் கரனை மானைக் கவந்தனை வென்றி கொண்டு
மராமரம் வாலி மார்பு துளைத்தனை வகுத்துப் பின்னும்
இராவணன் குலமும் பொன்றவெய்துட னையோத்தி வந்தான்.

[க - ச * *] [உ] 7 - 8 தேய்ந்து தீருமே. 8 தீயுமே. 12 (ச்)
செய்யுமே. 13 இம்மையில். [ரு *] 14 - 18 ஏழும் வாலி மார்புமுந்
துளைத்துப் பின்னர். 15 மார்புந்.

கலைமகள்

- சு. பொத்தகம் படிசு மாலை குண்டிகை பொருள்சேர் ஞான வித்தகர் தரித்த செங்கை விமலையை யமலை தன்னை மொய்த்தகொந் தளக பார முகிண்முலைத் தவள மேனி மைத்தகு கருங்கட் செவ்வா யணங்கினை வணங்கல் செய்வாம்.

ஆஞ்சனையர்

- எ. அஞ்சிலே யொன்று பெற்று அஞ்சிலே யொன்றைத் தாவி அஞ்சிலே யொன்று ருக வாரியற் காக வேகி அஞ்சிலே யொன்று பெற்ற வணங்கைக்கண் டயலா ரூரில் அஞ்சிலேயொன்றைவைத்தானவனெம்மையளித்துக்காப்பான்.

நம்மாழ்வார்

- அ. தருகை நீண்ட தயரதன் றுன்றரும் இருகை வேழத் திராகவன் றன்கதை திருகை வேலைத் தரைமிசைச் செப்பிடக் குருகை நா தன் குரைகழல் காப்பதே.

விநாயகர்

- கூ. தழைசெவிச் சிறுகட் டாழ்கைத் தந்தகிந் தூமுந் தாரை மழைமதத் தறுகட் சித்ர வாரண முகத்து வாழ்வை இழையிடைக் கலசக் கொங்கை யிமகிரி மடந்தை யீன்ற குழுவியைத் தொழுவ னன்பாற் குறைவற நிறைக வென்றே.

தனியன்

ஆக்கியோன்

- க0. நாரணன் விளையாட் டெல்லா நாரத முனிவன் கூற ஆரணக் கவிதை செய்தா னறிந்துவான் மீகி யென்பான் சீரணி சோழ நாட்டுத் திருவழுந் தூரு வச்சன் காரணி கொடையான் கம்பன் றமிழினுற் கவிசெய் தானே.

[சு *] 2 படிசு. 5 பொருளே: புகழ்சேர். 8 தெரித்த. [எ *] 10-11 வாருயிர் காக்க. 20 யொன்று. 22 னவனம்மை: னவனன்மை. 23-24 யளித்துவப்பான்: யளித்துகப்பான். [அ * *] [சு * *] 21 (ன்)பார்மேற். 23 விழைக்க. [க0 *] 6 சொல்ல: செப்ப. 8 கவிகள். 10 னறிந்தவான். 14 பொன்னி. 15 நாட்டில். 17-18 தூருந் வாழ்வோன்: தூரா னோச்சன்: தூரி லோச்சன். 19 - 20 காரணக் கொடையான்: தாரணி குடையான். 23 - 24 கவிதை செய்தான்.

கக. அம்பிலே சிலையை நாட்டி யமரர்க்கன் றமுத மீந்த
தம்பிரா னென்னத் தானுந் தமிழிலே தாலை நாட்டிக்
கம்பநா டிடைய கோமான் கவிச்சக்ர வர்த்தி பார்மேல்
நம்புபா மாலை யாலே நரர்க்குமின் றமுத மீந்தான்.

கம்பர் துதி

கஉ. வாழ்வார் திருவெண்ணெய் நல்லூர்ச் சடையப்பன் வாழ்த்துப்
தாழ்வா ருயரப் புலவோ ரகவிரு டானகலப் [பெறத்
போழ்வார் கதிரி னுதித்ததெய் வப்புல மைக்கம்பநாட்
டாழ்வார் பதத்தைச்சிந் திப்பவர்க் கியாது மரியதன்றே.

கங. அம்பரா வணிசடை யரன யன்முதல்
உம்பரான் முனிவரால் யோக ராலுயர்
இம்பராற் பிணிக்கரு மிராம வேழஞ்சேர்
கம்பராம் புலவரைக் கருத்தி ருத்துவாம்.

கச. சம்ப நாடன் னுமைசெவி சாற்றியூங்
கொம்ப னுடன் கொழுந னிராமப்பேர்
பம்ப நாடழைக் குங்கதை பாச்செய்த
கம்ப நாடன் கழறலை யிற்கொள்வாம்.

கரு. இம்பரு மும்பர் தாழு மேத்திய விராம காதை
தம்பமா முத்தி சேர்தல் சத்தியஞ் சத்தி யம்மே
அம்பரந் தன்னின் மேவு மாதித்தன் புதல்வன் ஞானக்
கம்பன்செங் கமல பாதங் கருத்துற விருத்து வாமே.

கசு. ஆதவன் புதல்வன் முத்தி யறிவினை யளிக்கு மண்ணல்
போதவ னிராம காதை புகன்றருள் புனிதன் மண்மேற்
கோதவஞ் சிறிது மில்லான் கொண்டன்மா றன்னை யொப்பான்
மாதவன் கம்பன் செம்பெரன் மலரடி தொழுது வாழ்வாம்.

நூலியற்றிய காலம்

கள. ஆவின் கொடைச்சக்ர ராயிரத்து நூறொழித்துத்
தேவன் றிருவழுந்தூர் நன்னாட்டு—மூவலூர்ச்
சீரார் குணதித்தன் சேயமையப் பாடினான்
காரர்கா குத்தன் கதை.

[கக *] 11 தன்னை: யவனை. 15 வள்ளல். 22-23 நரர்க்குநல் லமுத:
நரருக்கின் றமுத: நரர்க்குமின் னமுத. [கஉ - கரு * *] [கசு - கள * *]
செந்தமிழ் III. 53.

கஅ. எண்ணிய சகாத்த மெண்ணூற் றேழின்மேற் சடையன் வாழ்வு
நண்ணிய வெண்ணெய் நல்லூர் தன்னிலே கம்ப நாடன்
பண்ணிய விராம காதை பங்குனி யத்த நாளிற்
கண்ணிய வரங்கர் முன்னே கவியரங் கேற்றி னானே.

நாலியற்றிய முறை

கக. கழுந்த ராயுள கழல்பணி யாதவர் கதிர்மணி முடிமீதே
அழுந்த வானிகள் தொடுகிலை ராகவ வபிநவ கவிநாதன்
விழுந்த நாயிற தெழுவதன் முன்மறை வேதிய ருடனாராய்ந்
தெழுந்த நாயிறு விழுவதன் முன்கவி பாடின தெழுநூறே.

தொகைக்கவி

உ0. கரைசெறி காண்ட மேழு கதைகளா யிரத்தெண் ணூறு
உரைசெறி விருத்தம் பன்னீ ராயிரத் தொருபத் தாறு
பரவமர் பத்து நாலு படலநூற் றிருபத் தெட்டு
வரமுறு கம்பன் சொன்ன வண்ணமு மெண்பத் தேழே.

கவித்திறம்

உக. தராதலத்தி னுள்ள தமிழ்க்குற்ற மெல்லாம்
அராவு மரமாயிற் றன்றே—இராவணன்மேல்
அம்புநாட் டாழ்வா னடிபணியு மாதித்தன்
கம்பநாட் டாழ்வான் கவி.

உஉ. இம்பர் நாட்டிற் செல்வமெலா மெய்தி யரசாண் டிருந்தாலும்
உம்பர் நாட்டிற் கற்பகக்கா வேங்கு நீழ லிருந்தாலுஞ்
செம்பொன் மேரு வ்ணையபுயத் திறல்சே ரிராமன் றிருக்கதையிற்
கம்ப நாடன் கவிதையிற்போற் கற்றோர்க் கிதயங் களியாதே.

[கஅ *] 2 சகார்த்த. 3 முந்தூற். 4 றுறின்மேற். 17-18 யுத்த ரத்திற்.
[கக * *] 2 ராயுன. [உ0 *] இரண்டும் மூன்றும் அடிகள் தம்முள் மாறியுள்
ளன. 1 கரைபொரு: கரையுறு. 3 மேழுங்: மாறுங். 5-6 யிரத்தைஞ்ஞாறும்:
யிரத்தெண் ணூறோடு. 7 உரைசெயும்: உரைதரு: விரைசெறி. 12 தாறும்:
தாறில் 13 - 15 பரவுறு மமரீ ரேழும்: பரவுறு சமரம் பத்து: பரசமர் பத்து
நாலு: பரிவுறு பாக மூன்று: பருவரை பத்து நாலு. 14 - 15 பாடை பத்து.
17 - 18 றறுபத் தெட்டு(ம்). 19 வரைசெறி: வரமிகு. 23 - 24 (ந்) தொண்
ணூற் றுறே. [உக * *] 9 - 10 அம்பினில் வீழ்த்தா. 13 - 14 கம்பநா
டாள்வான். [உஉ] 9 - 10 கற்பகத்தி னோங்கு.

நூற்பயன்

உங். நாடிய பொருள்கை கூடும் ஞானமும் புகழு முண்டாம்
வீடியல் வழியு மாக்கும் வேரியங் கமலை நோக்கும்
நீடிய வரக்கர் சேனை நீறுபட் டொழிய வாகை
சூடிய சிலையி ராமன் ரோள்வலி கூறு வோர்க்கே.

உச. மற்றொரு தவமும் வேண்டா மணிமதி லிலங்கை மூதூர்ச்
செற்றவன் விசையப் பாடல் தெளிந்ததி லொன்று தன்னைக்
கற்றவர் கேட்போர் நெஞ்சங் கருதுவோ ரிவர்கள் பார்மேல்
உற்றர சாள்வர் பின்னு மும்பராய் வீட்டிற் சேர்வார்.

உரு. இறுவ ரம்பி வீராமவென் பாரும்பர்
நிறுவ ரென்பது நிச்சய மாதலான்
மறுவின் மாக்கதை கேட்பவர் வைகுந்தம்
பெறுவ ரென்பது பேசவும் வேண்டுமோ.

உசு. அன்ன தான மகிலநற் றுனமுங்
கன்னி தானங் கபிலையின் றுனமுஞ்
சொன்ன தான பலமெனச் சொல்லுவார்
மன்னி ராம கதைமற வார்க்கரோ.

உஎ. இராகவன் கதையி லொருவிருத் தத்தி
லேகபா தத்தினை யுணர்வோர்
பராவரு மலரோ னுலகினி லவனாற்
பன்முறை வழுத்தவீற் றிருந்து
புராதன மறையு மண்டர்பொற் பதமும்
பொன்றுநா ளதனினும் பொன்றா
தராவணை யமல னுலகெனும் பரம
பதத்தினை யடைகுவ ரன்றே.

[உங் *] 7 வீடியர். 8 - 9 வழிய தாக்கும். 17 டழிய. [உச *] 3
வேண்டேன். 9 பாவில். 10 தெரிந்ததி. 14 கேட்டோர். 15 நெஞ்சிற்.
உள்ளங். 17 - 18 (ர்)யாவ ரேனும். 18 அன்பால். 19 - 20 உற்றுல காண்டு:
21 - 22 பின்ன கும்பர்வாழ். 22 - 23 மும்பர்வா முலகஞ்: மும்பரா
யுலகிற். 24 செல்வார். [உரு *] 3 னிராமனென். 4 ரோரும்பர்: ரோதி
னல்: ருலும்பர். 12 வைகுண்டம். 15 பேசுதல். 16 வேண்டுமே. [உசு **]
4 ருனங்கள். 8 ருனமே. 10 தானப். [உஎ * *] 3 - 4 லொருகவி
தன்னி. 7 (க்)கேட்போர்: யுரைப்போர். 11 லவனும். 19 - 20 பொன்றினு
மவற்றொடும். 22 வராவணை. 24 - 25 னுலகினி லாய: னுலகினி னலாம்.
27 யனுகுவ.

உஅ. வடகலை தென்கலை வடுகு கன்னடம்

இடமுள பாதையா தொன்றி னுயினும்

திடமுள ரகுசுலத் திராமன் றன்கதை

அடைவுடன் கேட்பவ ரமர ராவரே.

உக. வென்றிசே ரிலங்கை யானை வென்றமால் வீர மோத

நின்றரா மாய ணத்தி நிகழ்ந்திடு கதைக டம்மில்

ஒன்றினைப் படித்தோர் தாமு முரைத்திடக்கேட்டோர் தாமும்

நன்றிது வென்றோர் தாமு நரகம தெய்தி டாரே.

ங0. ஆதியரி யோநமந ராயணர் திருக்கதை

யறிந்தனுதி னம்ப ரவுவோர்

நீதியனு போகநெறி நின்றநெடு நாளதி

னிரந்துசெக தண்ட முழுதுக்

காதிபர்க ளாயரசு செய்துளநி னைத்தது

கிடைத்தருள்பொ றுத்து முடிவிற்

சோதிவடி வாயழிவின் முத்திபெறு வாரென

வுரைத்தசுரு தித்தொ கைகளே.

ஙக. இனையந் காதை முற்று

மெழுதினோர் வியந்தோர் கற்றோர்

அனையது தன்னைச் சொல்வோர்க்

கரும்பொருள் கொடுத்துக் கேட்போர்

கனைகடற் புடவி மீதே

காவலர்க் கரசாய் வாழ்ந்து

வினையம தறுத்து மேலாம்

விண்ணவன் பதத்திற் சேர்வார்.

ஙஉ. இத்த லத்தி னிராமாவ தாரமே

பத்தி செய்து பரிவுடன் கேட்பவர்

புத்தி மிக்கரும் புண்ணிய முந்தரும்

எத்த லத்து மவனடி யெய்துவார்.

[உஅ * *] 6 - 8 பாடைகள் யாதொன் றுயினும். [உக * *]

6 - 12 மோது மின்றிரா மாய ணத்தை யியல்புட னுலகி னிற்போர். 13

ஒன்றதைப். [ங0 - * *] [ஙக * *] உத்தரகாண்டத்து இறுதியிலுங்

காணப்படுகிறது. [ஙஉ * *] 16 யெய்துமால்.

ஸ்ரீ:

க ம் ப ர ர ம ர ய ண ம்

ப ர ல க ர ண ட ம்

பா யி ர ம்

கடவுள் வாழ்த்து

க. உலகம் யாவையுந் தாமுள வாக்கலும்
நிலைபெ றுத்தலு நீக்கலு நீங்கலா
அலகி லாவினே யாட்டுடை யாரவர்
தலைவ ரன்னவர்க் கேசர ணுங்களே.

1

உ. சிற்சு ணத்தர் தெரிவரு நன்னிலை
எற்கு ணர்த்தரி தெண்ணிய மூன்றினுள்
முற்கு ணத்தவ ரேமுத லோரவர்
நற்கு ணக்கட லாடுத னன்றரோ.

2

ங. ஆதி யந்த மரியென யாவையும்
ஓதி னூல தில்லென வுள்ளன
வேத மென்பன மெய்ந்நெறி நோன்மையன்
பாத மல்லது பற்றலர் பற்றிலார்.

3

அவையடக்கம்

ச. ஓசை பெற்றயர் பாற்கட லுற்றொரு
பூசை முற்றவு நக்குபு புக்கென
ஆசை பற்றி யறையலுந் தேன்மற்றிக்
காசில் கொற்றத் திராமன் கதையரோ.

4

[க] 8 நீங்கிலா: நீக்கிலா: நீங்கிடா. 9 ரலகி. 12 யாரெவர். 14 ரான்
வர்க். 16. ணங்களே. [உ] 2 ணத்தன்: ணத்திற். 3 நெரிதரு: நிரிதரு:
நெரிவரு. 4 மந்நிலை. 11 - 12 நேமுத லோனவன். 15 லாடுது(ந): லாடு
கை(ந). [ங] 3 மரியன: மறிவன: மரியென. 7 கில்லன. 8 வுள்ளென.
10 நான்கினும். 12 நன்மையன். 15 பற்றிலர். 16 பற்றரோ. [ச] 12-13
தேன்மற்றவ் வேசில். 12 தேன்றகு.

- டு. முத்த மிழ்த்துறையின்முறை போகிய
உத்த மக்கவி ஞர்க்கொன் றுணர்த்துவன்
பித்தர் சொன்னவும் பேதையர் சொன்னவும்
பத்தர் சொன்னவும் பன்னப் படுபவோ. 5
- சு. துறையு டுத்த விருத்தத் தொகைக்கவிக்
குறையு டுத்த செவிகளுக் கோதியாழ்
நறையு டுத்த வசுணநன் மாச்செவிப்
பறையு டுத்தது போலுமென் பாவரோ. 6
- எ. வைய மென்னை யிகழவு மாசெனக்
கெய்த வும்மி தியம்புவ தியாதெனிற்
பொய்யில் கேள்விப் புலமையி னோன்புகல்
தெய்வ மாக்கதை மாட்சி தெரிக்கவே. 7
- அ. நொய்தி னொய்யசொன் னாற்கலுற் றேனெனை
வைத வைவின் மராமர மேழ்துளை
எய்த வெய்தவற் கெய்திய மாக்கதை
செய்த செய்தவன் சொன்னின்ற தேயத்தே. 8
- சு. அறையு மாடரங் கும்படப் பிள்ளைகள்
தறையிற் கீறிடத் தச்சருங் காய்வரோ
இறையுங் கேள்வி யிலாதவென் புன்கவி
முறையி னூலறி வாரு முனிவரோ. 9
- [டு - சு0] வைப்புமுறை 8, 9, 6, 7, 10, 5; 8, 7, 5, 6, 9, 10; 8, 6, 7, 5, 9, 10; 8, 6, 7, 10, 5, 9; 7, 6, 5, 8, 9, 10; 5, 6, 7, 10, 8, 9; 7, 10, 5, 6, 8, 9; எனப் பலபடியாக வுள்ளன. [டு] 4 நோக்கிய: யோதிய: போக்கிய. 7 கட்டுகொன். 8 றுணர்த்துவென். 16 பெறுபவோ: பெறுவரோ: படுமதோ. [சு] 1 துறையெ. 3 - 4 விருத்தத் கவிக் தொகைக். 4 தொகைக்கதைக். 8 கோதையாழ் 9 நறையெ: நறைம: மறைய. 11 வசுணன்றன். 13 பறைம. 14 டுத்தது. [எ] 7 தியம்பிய. 12 னோர்புகல்: னோர்புகழ். 14 மாக்கவி. [அ] 8 மேழ்புழை. 10 வெய்தவர்க். 14 செய்தவர். [சு] 3 கும்மடப். 6 கீறிடல். 9 - 10 இறையு ஞான(மி): பொறையிற் கேள்வி. 10 - 11 றூலுண ராதவென்: றூலறியாதவென். 13 முறைமை (தூ). 14 - 15 னூலறிந் தாரு: னூலுணர்ந்தாரு.

- 9 (i). எறிகட லுலகந் தன்னு ளின்றமிழ்ப் புலவர்க் கெல்லா
முறுவலுக் குரியதாக மொழிந்தனன் மொழிந்த வென்சொற்
சிறுமையுஞ் சிலையி ராமன் கதைவழிச் செறித றன்னால்
அறிவுடை மாந்தர்க் கெல்லா மமிழ்தமொத் திருக்கு மன்றே.
(செந்தமிழ். III, 42.)

நூல்வழி

க0. தேவ பாடையி னிக்கதை செய்தவர்
மூவ ரானவர் தம்முளு முந்திய
நாவி னானுரை யின்படி நான்றமிழ்ப்
பாவி னுலிது ணர்த்திய பண்பரோ.

10

இடம்

கக. நடையி னின்றயர் நாயகன் றேற்றத்தின்
இடைநி கழ்ந்த விராமாவ தாரப்பேர்த்
தொடைநி ரம்பிய தேராமறு மாக்கதை
சடையன் வெண்ணெய்நல் லூர்வயிற் றந்ததே.
பாயிரம் ழுற்றும்.

11

க. ஆற்றுப்படலம்

க. ஆச லம்புரி யைம்பொறி வாளியுங்
காச லம்பு முலையவர் கண்ணெனும்
பூச லம்பு நெறியின் புறஞ்செலாக்
கோச லம்புனை யாற்றணி கூறுவாம்.

12

உ. நீற ணிந்த கடவு ணிறத்தவான்
ஆற ணிந்துசென் றூர்கலி மேய்ந்தகிற்
சேற ணிந்த முலைத்திரு மங்கைதன்
வீற ணிந்தவன் மேனியின் மீண்டவே.

13

ங. பம்பி மேகம் பரந்தது பானுவால்
நம்பன் மாதலன் வெம்மையை நண்ணினான்
அம்பி னுட்டுது மென்றகன் குன்றின்மேல்
இம்பர் வாரி யெழுந்தது போன்றதே.

14

[க0] 1தேவர். 6 ராமவர்: ரன்னவர். 7 தம்முள. 8 - 9 முந்திய
னாவி. 10 னானுரை: னானுரை: னானுரை. [கக] சில பிரதிகளில் கூ-ன்
பின். 4 றேற்றத்தல். 11 தொல்லேநன்: தொன்மரு. 16 றந்தவே. [க *]
சிலபிரதிகளில் நாட்டுப் படலத்தின் முதற் செய்யுளாகவுள்ளது. 14-15
லம்புன னுட்டணி: லம்புனை நாடது: லம்புன லாற்றணி: லம்புனை யாறது.
[உ *] 4 ணிறத்தவாய். 16 மீண்டதே. [ங] 3 பரந்தன: பரந்துவெம்.
4 பானுவின். 10 னாற்றுது. 13-14 இன்ப மாக. 15 யிழிந்தன: யிழிந்தது:
யெழுவன: யெழுவது: யெழுந்தன. 16 போன்றவே: போலுமே.

- ச. புள்ளி மால்வரை பொன்னென னோக்கிவான்
வெள்ளி வீழிடை வீழ்த்தன தாரைகள்
உள்ளி யுள்ளவெல் லாமுவந் தீயுமல்
வள்ளி யோரின் வழங்கின மேகமே. 15
- ரு. மான நந்தல னாகி மனுநெறி
போன தண்குடை வேந்தன் புகழென
ஞான முந்திய நான்மறை யாளர்கைத்
தான மென்னத் தழைத்தது நீத்தமே. 16
- சு. தலையு மாகமுந் தாளுந் தழீஇயதி
னிலைநி லாநிறை நின்றது போலவே
மலையி னுள்ளவெல் லாங்கொண்டு மண்டலால்
விலையின் மாதரை யொத்தது வெள்ளமே. 17
- எ. மணியும் பொன்னு மயிற்றழைப் பீலியும்
அணியு மானைவெண் கோடு மகிலுந்தண்
இணையி லாரமு மின்னகொண் டேகலால்
வணிக மாக்களை யொத்தது வாரியே. 18
- அ. பூநி ரைத்துமென் றுது பொருந்தியும்
தேன ளாவியுஞ் செம்பொன் விராவியும்
ஆனை மாமத வாற்றொ டளாவியும்
வான வில்லை நிகர்த்தது வாரியே. 19
- கூ. மலையெ டத்து மரங்கள் முறித்துமா
டிலைமு தற்பொருள் யாவையு மேந்தலால்
அலைக டற்றலை யன்றனை வேண்டிய
நிலையு டைக்கவி நீத்தமந் நீத்தமே. 20

[ச] 1 புள்ளின். 3 பொள்ளென: பொம்மென. 4 நோக்கிவான். 6 வீழிட: வீழென: வீழ்திடை. 7 வீழ்த்தன: வீழ்த்தென: வீழ்வன. 8 தாரைய: வாதரை. 10 யுள்ளதெல்: னுள்ளவெல். 16 வானமே. [ரு] 1-3 மானந் தேர்ந்தனனாகி. 2-3 நேர்ந்தற நோக்கி: நேர்ந்தறநோக்கு: நேர்ந்தவ னாக: நெர்ந்தறநோக்கி: முந்துறநோக்கி. 3 னாக. 6 தண்கொடை. 7 வேந் தர். 9 நான. 10 முந்தற: முன்னிய. 15 தழைத்தன. [சு] 4 தழீஇய தன். 5 - 6 னிலைநிலாநிறை: னிலையிலாநிறை. 8 போலவும். 10 னுள்ளதெல். 15 யொத்ததல். [எ] 6 மாலையென். 8 மகிலுநல்: மகிலுந்தன். 13 வணி கர். 15 யொத்தன: யொத்ததல். [அ] 1 - 2 பூநிரைத்தமென்: பூநிரந்து மென். 5 - 6 தேன்வளாவியுஞ். 7 - 8 செம்பொ னளாவியும். 9-12 ஆனை மாய்தர வானின் ளாவியும்: மானமாமணி யும்வரன் றேகலால்: மான மா மணி யும்வகிர்ந் தேகலால்: மானமானமணி வரன் றேகலால்: ஏனை மாமணி யும் வரன் றேகலால்: ஏனை மாமணி யும்வகிர்ந் தேகலால். 11-12 வாற்றின ளாவியும். 15 நிகர்த்தன: நிகர்த்ததல். [கூ *] சில பிரதிகளில் கக-ன் பின். 4 பறித்துமா: தரித்துமா. 11 யாண்டகை. 15 யொத்ததந்: யொத்தது.

- க0. ஈக்கள் வண்டொடு மொய்ப்ப வரம்பிகந்
தூக்க மேமிக வுட்டெளி வின்றியே
தேக்கெ றிந்து வருதலிற் றீம்புனல்
வாக்கு தேனுகர் மாக்களை மானுமே. 21
- கக. பணைமு கக்களி யானைபன் மாக்களோ
டணிவ குத்தென வீரத்திரைத் தார்த்துவெண்
மணிநு ரைக்கொடி தோன்றவர் தூன்றலின்
புணரி மேற்பொரப் போவதும் போன்றதே. 22
- கஉ. இரவி தன்குலத் தெண்ணில்பல் வேந்தர்தம்
புரவு நல்லொழுக் கின்படி பூண்டது
சரவு வென்பது தாய்முலை யன்ன திவ்
வரவு நீர்நிலத் தோங்கு முயிர்க்கெலாம். 23
- கங. கொடிச்சிய ரிடித்த சுண்ணங் குங்குமங் கோட்ட மேலம்
நடுக்குறு சந்தஞ் சிந்தூ ரத்தொடு நரந்த நாகம்
கடுக்கைநாள் வேங்கை கோங்கு பச்சிலை கண்டில் வெண்ணெய்
அடுக்கவி னளிந்த செந்தே னகிலொடு நாறு மன்றே. 24
- கச. எயினர்தஞ் சீறா ரப்பு மாரியி னிரியல் போக்கி
வயின்வயி னெயிற்றி மாதர் வயிறலைத் தோட வோடி
அயின்முகக் கணையும் வில்லும் வாரிக்கொண் டலைக்கு நீராற்
செயிர்தருங் கொற்ற மன்னர் சேனையை மானு மன்றே. 25
- [க0] 3 மொய்க்க: மொப்ப. 4 வரம்பிகழ்ந். 6-7 மேமிகுந் துட்டெளி:
மேமிகுத் துட்டெளி. 13 வாக்குந். 15-16 மக்களை மானுமால். [கக] சில
பிரதிகளில் அ-ன் பின், 6 குத்தன. 7-8 வீரத்திரைத்தலில். 8 தார்த்தலின்:
தார்த்தலும்: தார்த்தன: தார்த்தலின்: தார்த்தணி: தார்த்தனளி: தார்த்
திழீஇ. 9-10 மணிநிரைக்கொடி: மணியுடைக்கொடி. 11-12 வந்துமுந்
தூன்றலாற்: தோன்ற வயங்கலாற். 12 தூன்றலாற். 14-15 மேற்பொர்
பொருவது. 14 யைப்பொரப். 15 போவது: போதுவ: போவன. 16 போன்
றவே: போலுமே. [கஉ] 2 நற்குலத்: யின்குலத். 4 வேந்தரும். 5 பரவு.
12-13 யந்நதியுரவு. 14 நீணிலத்: நன்னிலத். 15 தொல்கு. [கங] 7 நடுக்
குறுஞ். 8 சாந்தஞ்: சிந்தஞ். 11 நரந்தை. 13 கடுக்கையார். 20 னிசைந்த:
னழிந்த: னடுத்த. 21 தீந்தே. [கச] 1 எயினர்வாழ். 6 போக: போக்க:
போகி. 8 னென்றி: னேறி. 9 மார்தம். 12 வேண்டி. 16 வாரிகொண். 19
செயம்வருந்: செயமருந்: செயல்தருந்: செயலருந்: செயிரறுந்: 22 சேனையு.

- கரு. செறிநறுந் தயிரும் பாலும் வெண்ணெயுஞ் சேந்த நெய்யும்
உறியொடு வாரி யுண்டு குருந்தொடு மருத முந்தி
மறியுடை யாயர் மாதர் வளைதுகில் வாரு நீராற்
பொறிவரி யரவி னுடும் புனிதனும் போன்ற தன்றே. 26
- கசு. கதவினை முட்டி மள்ளர் கையெடுத்தார்ப்ப வோடி
துதலணி யோடை பொங்க நுகர்வரி வண்டு கிண்டத்
ததைமணி சிந்த வுந்தித் தறியிறத் தடக்கை சாய்த்து
மதமழை யானை யென்ன மருதஞ்சென் றடைந்த மாதோ. 27
- கௌ. முல்லையைக் குறிஞ்சி யாக்கி மருதத்தை முல்லை யாக்கிப்
புல்லிய நெய்த றன்னைப் பொருவரு மருத மாக்கி
எல்லையில் பொருள்க ளெல்லா மிடைதடு மாறு நீராற்
செல்லுறு கதியிற் செல்லும் வினையெனச் சென்ற தன்றே. 28
- கஅ. காத்தகான் மள்ளர் வெள்ளக் கலிப்பறை கறங்கக் கைபோய்ச்
சேத்தநீர்த் திவலை பொன்னு முத்தமுந் திரையின் வீசி
நீத்தம்வான் றலைய வாகி நிமிர்ந்துபார் கிழிய நீண்டு
கோத்தகா லொன்றி னென்று குலமெனப் பிரிந்த மாதோ. 29
- கக. கல்லிடைப் பிறந்து போந்து கடலிடைக் கலந்த நீத்தம்
எல்லையின் மறைக ளாலு மியம்பரும் பொருளி் தென்னத்
தொல்லையி னென்றே யாகித் துறைதொறும் பரந்த சூழ்ச்சிப்
பல்பெருஞ் சமயஞ் சொல்லும் பொருளும்போற் பரந்ததன்றே.
- உ0. தாதுகு சோலை தோறுஞ் சண்பகக் காடு தோறும்
போதவிழ் பொய்கை தோறும் புதுமணத் தடங்க டோறும்
மாதவி வேலிப் பூக வனந்தொறும் வயல்க டோறும்
ஓதிய வுடம்பு தோறு முயிரென வுலாய தன்றே. 31

ஆற்றுப்படலம் முற்றும்.

- [கரு] 5 தெளிந்த: சேர்ந்த. 7 உறியொடும். 13 மறியிடை: மறிவிழி.
16 வளைதுகில். 17 கவரு. 22-24 புனிதனைப் பொருவு மன்றே. 23-24
போலுமன்றே. [கசு] 6 வேகி: வெய்தி. 10-12 (ப்)புகர்முக வண்பொடத்.
12. தீண்டத். 14 சிந்தி: சிதறி. 19 மதமலை: மதமலை. 24 தன்றே.
[கௌ] 13 எல்லையிற். 19 செல்லிய. 20 கதியுட். 23-24 செல்லுமன்றே.
[கஅ] 3 வெள்ளங். 7 சேர்த்தநீர்த். 10 முத்தொடு. 12 வீசு. 13-15 நீத்
தமார் தலைய வாகி: நீத்தமான் றலைய தாகி. 16 நிமிர்ந்தபார்: நிமிர்ந்தகார்.
17 கிழித்து. 17-18 நிரம்பமீண்டு. 19 கோத்தகா. 20 - 21 லொன்றோ
டொன்றின்: லொன்றோ டொன்றிக்: லொன்றோ டொன்று. 23 பிறிந்த.
24 வன்றே: தன்றே. [கக] 1 - 2 கல்லிடைக் கிடந்து. 5 கலந்து.
9 எல்லா. 15 யாகத். 17 பிரிந்த: விரிந்த. 24 வன்றே. [உ0] 4 சந்த
னக். 5 காவு. 10-11 புதுமணற் றடங்க.

உ. நாட்டுப்படலம்

க. வாங்கரும் பாத நான்கும் வகுத்தவான் மீகி யென்பான்
தீங்கவி செவிக ளாரத் தேவரும் பருகச் செய்தான்
ஆங்கவன் புகழ்ந்த நாட்டை யன்பெனு நறவ மாந்தி
மூங்கையான் பேச லுற்று னென்னயான் மொழிய லுற்றேன். 32

உ. வரம்பெலா முத்தந் தத்து மடையெலாம் பணில மாநீர்க்
குரம்பெலாஞ் செம்பொன் மேதிக் குழியெலாங் கழுநீர்க் கொள்ளை
பரம்பெலாம் பவளஞ் சாலிப் பரப்பெலா மன்னம் பாங்கர்க்
கரும்பெலாஞ் செந்தேன் சந்தக் காவெலாங் களிவண் டட்டம்.

ங. ஆறுபா யரவ மள்ள ராலேவா யமலை யாலேச்
சாறுபா யோதை வேலைச் சங்கின்வாய்ப் பொங்கு மோசை
ஏறுபாய் தமர நீரி லெருமைபாய் துழனி யின்ன
மாறுமா றுகிப் பாடன் மயங்குமா மருத வேலி. 34

ச. தண்டலை மயில்க ளாடத் தாமரை விளக்கந் தாங்கக்
கொண்டல்கண் முழவி னேங்கக் குவளைகண் விழித்து நோக்கத்
தெண்டிரை யெழினி காட்டத் தேம்பிழி மகர யாழின்
வண்டிக ளினிது பாட மருதம்வீற் றிருக்கு மாதோ. 35

ரு. தாமரைப் படுவ வண்டுந் தகைவருந் திருவுந் தண்டார்க்
காமுகர்ப் படுவ மாதர் கண்களுங் காம னம்பும்
மாமுகிற் படுவ வாரிப் பவளமும் வயங்கு முத்தும்
நாமுதற் படுவ மெய்யு நாமதூற் பொருளு மன்னே. 36

சு. நீரிடை யுறங்குஞ் சங்க நிழலிடை யுறங்கு மேதி
தாரிடை யுறங்கும் வண்டு தாமரை யுறங்குஞ் செய்யாள்
தூரிடை யுறங்கு மாமை துறையிடை யுறங்கு மிப்பி
போரிடை யுறங்கு மன்னம் பொழிலிடை யுறங்கு மேகம். 37

[க] 5-6 மீகனென்பான். 7 தீங்கறச். 17 நறவை. 19 மூங்கையார்.
22 ரென்னயான்: லென்னயான். [உ] 19 கரம்பெலாஞ். [ங] 4 ராலேபா.
8 யோசை. 10 சங்குவாய். 12 மோதை. 20 றுடிப். 20-21 றுடித் தம்மின்.
21 பாடை: பாடின. 22 மயங்குமால்: வயங்குமா. [ச] 3 ளாலத்: 5 - 6
விளக்கமேந்தக்: விளக்கதாகக். 7 கொண்டலை. 9 னேங்கக். 14 யெழுனி.
16 தேம்பின்: தேம்பொழி: தேன்பொழி. 23 - 24 றிருந்தமன்னே.
[ரு - கக] வைப்புமுறை சு, அ, எ, டு, க0, கக, கூ; சு, எ, டு, அ, க0, கக,
கூ; அ, எ, சு, டு, க0, கக, கூ: என்றுங் காணப்படுகிறது. [ரு *] சில பிரதி
களில் சு-ன் பின். 4 தகைபெறுந். 8, 14, 20 படுப. 22 நாமனும். [சு]
3 சங்கு. 23 - 24 யுறங்குந் தோகை.

- எ. படையுழ வெழுந்த பொன்னும் பணிலங்க ஞாயிர்த்த முத்தும்
இடையிடை பரம்பிற் காந்து மினமணித் தொகையு நெல்லின்
மிடைபசங் கதிரு மீன்ற மென்றழைக் கரும்பும் வண்டும்
கடைசியர் முகமும் போதுங் கண்மலர்ந் தொளிரு மாதோ. 38
- அ. தெள்ளிளிச் சிறியாழ்ப் பாணர் தேம்பிழி நறவ மாந்தி
வள்விசிக் கருவி பம்ப வயின்வயின் வழங்கு பாடல்
வெள்ளிவெண் மாடத் தும்பர் வெயில்விரி பசும்பொற் பள்ளி
எள்ளருங் கருங்கட் டோகை யின்றயி லெழுப்பு மன்றே. 39
- கூ. ஆலைவாய்க் கரும்பின் நேனு மரிதலைப் பாளைத் தேனும்
சோலைவாய்க் கனியின் நேனுந் தொடையளி யிராலின் நேனும்
மாலைவா யுருத்த தேனும் வரம்பிகந் தோடி வங்க
வேலைவாய் மடுப்ப துங்கி மீனெலாங் களிக்கு மன்றே. 40
- கூ0. பண்கள்வாய் மிழற்று மின்சொற் கடைசியர் பரந்து நீண்ட
கண்கைகான் முகம்வா யொக்குங் களையலாற் களையி லாமை
உண்கள்வார் கடைவாய் மள்ளர் களைகலா துலோவி நிற்பார்
பெண்கள்பால் வைத்த நேயம் பிழைப்பரோ சிறியோர்பெற்றால்.
- கக. புதுப்புனல் குடையு மாதர் பூவொடு நாவி பூத்த
கதுப்புறு வெறியே நாறுங் கருங்கடற் றாங்க மென்றால்
மதுப்பொதி மழலைச் செவ்வாய்வாட்படைக் கண்ணின்மைந்தர்
விதுப்புற நோக்கு மன்னார் மிகுதியை விளம்ப லாமே. 42
- கஉ. வெண்டளக் கலவைச் சேறுங் குங்கும விரைமென் சாந்துங்
குண்டலக் கோதை மாதர் குடைந்தநீர்க் கொள்ளைச் சாற்றிற்
றண்டலைப் பரப்புஞ் சாலி வேலியுந் தழீஇய வைப்பும்
வண்டலிட் டோட மண்ணு மதுகர மொய்க்கு மாதோ. 43
- [எ] 5 ஞாயிர்த்த: ஞகுத்த. 7 இடறிய. 8 வரம்பிற். 11-12 தொகையி
லெல்லு. 12-15 நெல்லு மிடைபசங் கதிர்க ளீன்ற. 14 - 15 கதிருமீனு.
16 மென்கழைக். 24 மன்னே. [அ] 5 நறவை. 11 வழங்கும்: வயங்கும்.
15 துச்சி. [கூ] 1 ஆலைவாய். 7 சோலைவீழ். 8 [மலரின். 10 தொடையழி:
தொடையழி. 16 வரம்பிகழ்ந். 18 யேங்க. 21 வுண்டு: வேலை. 23 களிப்ப.
24 மாதோ. [கூ0] 7 கண்கள்கான். 13 உண்கள்வாய். 16 களையலா.
17-18 துலோவுகிந்தார். 17 துலோபி: துலாவி: ருலாவி. [கக] 4 போ
தொடு. 7 கதுப்புற: கதுப்பொடு. 13 மதுப்பொழி. 16 வாட்கடைக்.
19 விதிப்புற: விதிப்புற: விதுப்புற: வெதுப்புற. 20 நோக்க. 21 மின்னார்.
[கஉ] கோல. 9 மைந்தர். 10 குடைந்தநீர்: அடைந்தநீர்க். 11 கொள்ளை:
கொள்ளச். 12 சாற்றின்: சேற்றிற். 16-18 வேலியின் றரளக் கொத்தின்.
17-18 றரளக் கொத்தும். 18 வைப்பின். 20 டோடு: டாட: டாடு.

கந. பொருந்திய மகளி ரோடு வதுவையிற் பொருந்து வாரும்
பருந்தொடு நிழல்சென் றன்ன வியலிசைப் பயன்றுப் பாரும்
மருந்தினு மினிய கேள்வி செவியுற மாந்து வாரும்
விருந்தினர் முகங்கண் டன்ன விழாவணி விரும்பு வாரும். 44

கச. கறுப்புறு மனமுங் கண்ணிற் சிவப்பொடு சூட்டுங் காட்டி
உறுப்புறு படையிற் றுக்கி யுறுபகை யின்றிச் சீறி
வெறுப்பில களிப்பின் வெம்போர் மதுகைய வீர வாழ்க்கை
மறுப்பட வாவி பேணு வாரணம் பொருந்து வாரும். 45

கரு. எருமைநா கீன்ற செங்க ணேற்றையோ டேற்றை சீற்றத்
துருமுவை யென்னத் தாக்கி யூழுற நெருக்கி யொன்றாய்
விரியிரு ளிரண்டு கூறாய் வெகுண்டன வினைய நோக்கி
அரியினங் குஞ்சி யார்ப்ப மஞ்சற வார்க்கின் றாரும். 46

கசு. முள்ளரை முளரி வெள்ளை முளையிற் முத்தும் பொன்னுந்
தள்ளுற மணிகள் சிந்தச் சலஞ்சலம் புலம்பச் சாலிற்
றுள்ளிமீன் றுடிப்ப வாமை தலைபுடை சுரிப்பத் தூம்பி
னுள்வரா லொளிப்ப மள்ள ருழுபக ரேப்பு வாரும். 47

கள. சேலுண்ட வொண்க ணூரிற் றிரிகின்ற செங்கா லன்னம்
மாலுண்ட நளினப் பள்ளி வளர்த்திய மழலைப் பிள்ளை
காலுண்ட சேற்று மேதி கன்றுள்ளிக் கனைப்பச் சோர்ந்த
பாலுண்டு துயிலப் பச்சைத் தேரைதா லாட்டிம் பண்ணை. 48

கஅ. குயிலினம் வதுவை செய்யக் கொம்பிடைக் குனிக்கு மஞ்ஞை
அயில்விழி மகளி ராடு மரங்கினுக் கழகு செய்யப்
பயில்கிறை யரச வன்னம் பன்மலர்ப் பள்ளி நின்றந்
துயிலெழத் தும்பி காலைச் செவ்வழி முரல்வ சோலை. 49

[கந - கஅ] வைப்புமுறை கள, கஅ, கந-கசு என்றுமுள்ளது. [கந]
3 ராடு. 4 வதுவையுட். 9 மென்ன. 13-14 மருந்தெனவுதவு. 14 முதவுங்.
21 டென்ன. [கச] 1 கறுப்புடை. 4 சிவப்பொடு. 7 உறுப்புடை. 9 ருக்கி.
11 மன்றிச். 13 வெறுப்பின்: வெறுப்புடைக். 16. மதுகையின்: மதுகையர்.
18 வாக்கை. 19 மறுப்படா. 21 பேண. 23 பொருது. [கரு] 4-5 ணேற்றினே
டேற்றை. 5 டேற்றைச். 10 யூடுற. 10 - 11 யூழறநோக்கி. 16-17 வெகுண்
டென வதனை. 17 வினையை: வனைய: வதனை. 22 வஞ்சற: மைந்துற.
[கசு] 3 வெள்ளி. 4 முளையற. 9 சிந்திச்: முந்தச். 13 றுள்ளுமீன். 14 றுடிக்க.
[கள] 2-3 வுண்கணூரிற். 18 சேர்ந்த: சோர்ந்து. 22-23 தேரை பாராட்டிம்.
[கஅ] 3 செய்யுங். 5 குதிக்கு. 16 பனிமலர்ப்: பைம்மலர்ப். 18 நின்று. 21
யீட்டஞ்: காலச்.

கக. முந்துமுகக் கனியி னான முதிரையின் முழுத்த நெய்யிற்
செந்தயிர்க் கண்டங் கண்ட மிடைபடச் செறிந்த சோற்றிற்
றந்தமி லிருந்து தாமும் விருந்தொடு தமதுண் டென்ன
அந்தண ரமுத வுண்டி யயில்வுறு மமலைத் தெங்கும். 50

உ0. முறையறிந் தவாவி னீங்கி முனிவுழி முனிந்து வெல்கும்
இறையறிந் துயிர்க்கு நல்கு மிசைகெழு வேந்தன் காக்கப்
பொறைதவிந் துயிர்க்குந் தெய்வப் பூதல மதனிற் பொன்னின்
நிறைபரஞ் சொரிந்து வங்க நெடுமுது காற்று நெய்தல். 51

உக. எறிதரு மரியின் சும்மை யெடுத்தவா னிட்ட போர்கள்
குறிகொளும் போத்திற் கொல்வார் கொன்றநெற் குவைகள் செய்வார்
வறியவர்க் குதவி மிக்க விருந்துண மனையி னுய்ப்பார்
நெறிகளும் புதையப் பண்டி நிரைத்துமண் ணெளிய லூர்வார்.

உஉ. கதிர்ப்பி வயலி னுள்ள கடிசுமழ் புனலி னுள்ள
முதிர்பயன் மரத்தி னுள்ள முதிரைகள் புறவி னுள்ள
பதிபி கொடியி னுள்ள படிவளர் குழியி னுள்ள
மதுவள மலரிற் கொள்ளும் வண்டென மள்ளர் கொள்வார்.

உங. பருவ மங்கையர் பங்கய வாண்முகத்
துருவ வுண்கணை யொண்பெடை யாமெனக்
கருதி யன்பொடு காமுற வைகளும்
மருத வேலியின் வைகின வண்டரோ. 54

[கக] சில பிரதிகளில் உஉ-ன் பின். 2 - 3 கனியுமானு: கனியுநானு.
4 முதிரையு. 6 நெய்யுஞ். 7 - 8 செந்தயி ரொடுதேன். 10 முதலிய:
மிடையிடை: முடைபடச். 16 - 17 விருந்துநல் லமுதுண்: விருந்தொடு
மமுதுண்: விருந்துட னமிழ்துண். 17 தமருண். 17 - 18 தமரி னேடும்.
19 - 21 அந்தணர் முதலோ ருண்டி. 20 ரமிழ்த. 22 யயர்வுறு. 23 - 24
மமலை யெங்கும். [உ0] 2-3 தவாவை நீக்கி: தயாவை நீக்கி: தவாவு நீங்கி.
6 வேட்கும். 7 - 10 நிறையறிந் துயிர்க்கு நல்கு நிலமிசை. 10 மிசை
யெழு: மிருநில. 11 - 12 வேந்த னென்னப். 12 காக்கும். 13 பொறைய
றிந்: பொறையிர்ந். 16-17 பூதலந் தன்னிற். 20 சொரிந்த. 24 மன்றே.
[உக] 4 யெடுத்தவ: யெடுத்தவா: யெடுத்துளா. 5 ரிட்ட. 7-10 குறிகளும்
போற்றிக்கொள்வார் கொண்டநெற். 16 தவரவார். 18 னுய்ப்பான். 19 நிறை
களும். 22 நிறைத்துமண். [உஉ] 4 கடிசெறி. 5 பொழிலி: புனத்தி. 7 முதிர்
பல. 7 - 12 முதிரைகள் புறவினுள்ள முதுபயன் மரத்தி னுள்ள 19 மது
வன. 20 மதனிற். [உங] 4 வான்முகத். 6 வொண்கணை: வேற்கணை.
11 காமுற்று: காமுகர்.

உச. ஈர நீர்ப்படிந் திர்நிலத் தேசில
கார்க ளென்ன வருங்கரு மேதிகள்
ஊரி னின்றகன் றுள்ளிட மென்முலை
தாரை கொள்ளத் தழைப்பன சாலியே. 55

உரு. தோயும் வெண்டயிர் மத்தொலி துள்ளவு
மாய வெள்வளை வாய்விட் டரற்றவுந்
தேயு துண்ணிடை சென்று வணங்கவும்
ஆயர் மங்கைய ரங்கை வருந்துவார். 56

உசு. தினைச்சி லம்புவ தீஞ்சொ லிளங்கிளி
நனைச்சி லம்புவ நாகிள வண்டுபூம்
புன்றிசி லம்புவ புள்ளினம் வள்ளியோர்
மனைச்சி லம்புவ மங்கல வள்ளையே. 57

உஎ. வள்ளி கொள்பவர் கொள்வன மாமணித்
துள்ளி கொள்வன தூங்கிய மாங்கனி
புள்ளி கொள்வன பொன்விரி புன்னையிற்
பள்ளி கொள்வன பங்கயத் தன்னமே. 58

[உந - சக] வைப்புமுறை: உந, உக, உச, உசு, நக, நௌ, உரு, நடு,
உஅ, உஎ, நசு, சௌ, சக, நந, நஉ, நச, நஎ, நஅ, நக; உந - உசு, உக,
உஎ, நௌ, உஅ, நக, நஉ, நந - சக; உந - உஎ, நடு, உஅ, உக, நசு,
நௌ - நச, நஎ, நக, நஅ, சௌ, சக; உந - உஎ, நடு, உக, உஅ, நசு,
நௌ - நச, நஎ - சக; உந - உஎ, உக, நடு, உஅ, நசு, நௌ - நச,
நஎ - சக; உந, உக, உச, நக, நௌ, உரு, சௌ, நடு, உசு, உஅ, உஎ,
நசு, சக, நந, நஉ, நச, நஎ - நக; உந - உரு, நஉ, உசு, உக, நடு,
உஅ, நசு, நக, நந, நச, நஎ - சக; உந - உசு, உக, நடு, உஎ, நசு,
உஅ, நௌ, நக, நந, நஉ, நச, நஎ - சக; உந - உரு, உக, உசு, உஅ,
நௌ - சக; உந, உச, நக, நௌ, உரு, சௌ, நடு, உசு, உஅ, உஎ, நசு, சக,
நந, நஉ, நச, நஎ - நக; உந - நக, நந - நசு, நஅ, நஎ, நக - சக;
உந - உசு, உக, உஎ, உஅ, நௌ - சக; உந - உரு, நஉ, உசு, உஎ, உக,
நடு, உஅ, நசு, நௌ, நக, நந, நச, நஎ - சக. [உச] 4 தேசெலக். 11
றுன்னிட. 12 மென்முலைத்: வுண்முலைத்: வொண்முலைத். [உரு] 3 மத்
தொலித்: மத்தடு. 4 துள்ளல்போய்: துள்ளலை. 5 ஆய. 8 டழைப்பவும். 12
வருந்தவும். 13 ஆய. 16 வருத்துவார். [உசு] 2, 6, 10, 14 லம்புறு.
8 வண்டுகள். 9 புனைச்சி. [உஎ *] 4 மாமணி. 9 வெள்ளி. 12 புன்னைகள்.

உஅ. கன்று டைப்பிடி நீக்கிக் களிற்றினம்
வன்றொ டர்ப்படுக் கும்வன வாரிசுழ்
குன்று டைக்குல மள்ளர் குழுஉக்குரல்
இன்று ணைக்களி யன்ன மிரிக்குமே.

59

உக. வேளை வென்ற வழத்தியர் வெம்முலை
ஆளை நின்று முனிந்திடு மங்கொர்பாற்
பாளை தந்த மதுப்பரு கிப்பரு
வாளை நின்று மதர்க்கு மருங்கெலாம்.

60

ங0. சூட்டு டைத்தலைத் தூநிற வாரணம்
தாட்டு ணைக்குடை யத்தகை சான்மணி
மேட்டி மைப்பன மின்மினி யாமெனக்
கூட்டி லுய்க்குங் குரீஇயின் குழாமரோ.

61

ஙக. முட்டி லட்டின் முழங்குற வாக்கிய
நெட்டு லைக்கழு நீர்நெடு நீத்தந்தான்
பட்ட மென்கழு கோங்கும் பட்டப்பைபோய்
நட்ட செந்நெலி னூறு வளர்க்குமே.

62

ஙஉ. பிறைமு கத்தலைப் பெட்டி னிரும்புபோழ்
குறைந றைக்கறிக் குப்பை பருப்பொடு
நிறைவெண் முத்தி நிறத்தரி சிக்குவை
உறைவ கோட்டமி லுட்டிடந் தோறெலாம்.

63

[உஅ] 1-2 கன்றொ டப்பிடி. 7 கும்வள. 10 டைக்குரல். 12 குழுக்
குரல். 13-14 இன்றொ டர்க்களி. 14 ணைக்கழி: டைக்களி. [உக *]
உக-ன் பின். 3 முகத்தியர்: விழிச்சியர். 6 வென்று. 8 மாங்கொர்பாற்.
[ங0 *] 2 டைத்துணைத். 3 (ச்)செந்நிற. 2 டைத்துழைத். 3 தூய்நிற.
4 வாரணத். 5-6 தாட்டனித் குடை. 6 டைக்குடை: ணைக்குழை: ணைக்
கடை. 7 யுந்தகை: யுந்ததை. 12 யாமெனக். 14 லுய்க்குந். 15 குரீஇக்:
குருவிக்: குருகுக்: 16 குழாமெலாம். [ஙக] 3 முழக்குற. 4 வாகிய.
5-6 நெட்டி லைக்கழி. 7 நீர்நிறை: நீரொடு. 8 நீத்தம்போய்ப்: நீர்த்ததான்.
11 கோங்கு. [ஙஉ *] 5-6 குறைந நித்திரள். 7 குப்பைப். 8 பரப்பொடு.
10 முத்த. 11 னிகரரி: னிறைத்தரி. 13 உறுவ: உறையில்: உறைவை.
14-15 கொப்பின லுட்டிடந்: கோட்டன மூட்டுவ: கொப்பினி லுட்டிடந்:
கோட்டின லுட்டிடந். 16 தோறுமே.

நட. பெருந்த டங்கட் பிறைதுத லார்க்கெலாம்
பொருந்து செல்வமுங் கல்வியும் பூத்தலால்
வருந்தி வந்தவர்க் கீதலும் வைகலும்
விருந்து மன்றி விளைவன யாவையே.

64

நடச. கலஞ்ச ரக்கு நிதியங் கணக்கிலா
நிலஞ்ச ரக்கு நிறைவள நன்மணி
பிலஞ்ச ரக்கும் பெறுதற் கரியதங்
குலஞ்ச ரக்கு மொழுக்கங் குடிக்கெலாம்.

65

நடரு. துருவை மென்பிணை யீன்ற துளக்கிலா
வரிம ருப்பிணை வன்றலை யேற்றைவான்
உருமி டித்தெனத் தாக்குறு மொல்லொலி
வெருவி மால்வரைச் சூன்மழை மின்னுமே.

66

நடசு. கொன்றை வேயங்குழற் கோவலர் முன்றிலிற்
கன்று றக்குங் குரவைக் கடைசியர்
புன்ற லைப்புனங் காப்பிடை போதரச்
சென்றி சைக்கு நுளைச்சியர் செவ்வழி.

67

நடஎ. கூற்ற மில்லையொர் குற்றமி லாமையாற்
சீற்ற மில்லைத்தஞ் சிந்தையின் செம்மையால்
ஆற்ற னல்லற மல்லதி லாமையால்
ஏற்ற மல்ல திழித்தக வில்லையே.

68

[நட] நடச-ன் பின். 7-8 கல்வியிற் பூத்தலும். 8 பூத்தலும்: பூத்ததால்.
11 கீதலும். 14 மின்றி. 15 விழைவன. 16 யாவையோ. [நடச] 2, 6 ரக்க.
3 நெதியங். 7 நிறைவளர்: நிரைவள: நிறையன. 8 நன்மணிப்: மாமணி:
நீண்மணி. 9 பெலஞ்ச. [நடரு] 5-6 வரும ருப்பின. 6 ருப்புயர்: ருப்பின.
6-7 ருப்பி னகன்றலை. 8 யேறுவான்: யேற்றுவான். 12 மோதையின்.
14 மாமலைச். 15 சூழ்மழை. 16 மின்னுமால்: துன்னுமால். [நடசு] 6 வக்
குங்: ரப்புங். 7 குரவை. 11 காப்புடைப்: காப்புடை: காப்பிடைப்: காப்
பிசை. 12 போதராச்: போர்தரச். 13-14. சென்று ழைக்கு: சென்றி ழைக்கு.
16 செவ்வழி. [நடஎ] 3 குற்றமில். 6-7 மில்லைத்தஞ் சிந்தையின்: மில்லைத்
தன் சிந்தைநற். 7 சிந்தையிற். 8 செய்கையால்: செவ்வியால். 9-10 ஆற்று
நல்லற: ஆற்ற நல்லற. 14 மன்றி. 15 திழித்தக: திழித்தக்க. 16 வல்லதோ:
வில்லரோ.

நடஅ. நெறிக டந்து படர்ந்தன நீத்தமே
குறிய ழிந்தன குங்குமத் தோள்களே
சிறிய மங்கையர் தேயு மருங்குலே
வெறிய வும்மவர் மென்மலர்க் கூந்தலே.

69

நடகூ. அகிலி டிம்புகை யட்டி லிடம்புகை
நகலி னுலை நறும்புகை நான்மறை
புகலும் வேள்வியிற் பூம்புகை யோடளாய்
முகிலின் விம்மி முயங்கின வெங்கணும்.

70

சு0. குற்ற பாகு கொழிப்பன கோணெறி
கற்றி லாத கருங்க ணுளைச்சியர்
முற்றி லார முகந்துதம் முன்றிலிற்
சுற்றில் கோலிச் சிதறிய முத்தமே.

71

சுக. சேம்பு காலிற் செங்கழு நீர்க்குளத்
தூம்பு காலச் சரிவளை மேய்வன
காம்பு கால்பொரக் கண்ணகன் மால்வரைப்
பாம்பு நான்றெனப் பாய்பசுந் தேறலே.

72

சஉ. இயல்புடை பெயர்வன மயின்மணி யிழையின்
வெயில்புடை பெயர்வன மினிர்முலை குழல்போற்
புயல்புடை பெயர்வன பொழிலவர் விழிபோற்
கயல்புடை பெயர்வன கடிகமழ் கழனி.

73

[நடஅ] 1 - 3 நெறிப ரந்து கடந்தன. 3 படர்ந்தது: பரந்தது: பரந்தன. 6 ழிந்தது. 6 - 8 ழிந்தது குங்குமக் கொங்கையே. 10 நங்கையர். 13-14 வெறியு மேயவர். [நடகூ] 1 அகலி. 1-2 அகினெ டிம்புகை. 4 லடிம்புகை. 5 நகலி. 5-6 நகரி லாலை. 8 நாவலர். 14 - 16 மின்னி முழங்குவ தெங்கணும். 15 முழங்கின: முழங்குவ: முழங்கிய. 16 வெங்குமே. [சு0] 1-2 குற்ற மாகுந்: குற்ற மாகக். 3 கொழிப்பவர்: கொழிப்பெனக்: கொழிப்பது: 6 லாரக். 8 ணுழத்தியர். 14 கோலச். [சுக *] 2 கால்பொரச்: கால்பெறச்: கால்பொரு. 4 நீர்க்குளம். 14 நான்றென: ஞான்றெனப். [சஉ - நுக] வைப்புமுறை: சஉ, சரு, சந, சசு, சச, சள, சஅ - நுக; சஉ, சரு, சந, சச, சசு - நுக. [சஉ] 1 எயில்புடை. 3 வயின்மணி: யினமணி: மயிலணி. 5 குயில்புடை. 7 முலைவிரி: முலையவர்: விளமுலை: விளர்முலை. 8-16 விழிபோற் கயல்புடை பெயர்வன கழனிகள் குழல்போற் புயல்புடை பெயர்வன கடிகமழ் பொழில்கள். 8 குழலிற். 11 பொருமிரு. 12 விழியிற்.

சந. இடையிற மகளிர்க ளெறிபுனன் மறுகக
குடைபவர் துவரித ழலர்வன குமுத
மடைபெய ரனமென நடைபயி லளகக்
கடைசியர் முகமென மலர்வன கமலம். 74

சச. விதியினை நருவன வயில்விழி பிடியின்
கதியினை நருவன வவர்நடை கமலப்
பொதியினை நருவன புணர்முலை கலைவாழ்
மதியினை நருவன வனிதையர் வதனம். 75

சந. பகலினொ டிகலுவ படர்மணி மடவார்
நகலினொ டிகலுவ நளிவள ரிளரீர்
துகலினொ டிகலுவ சதைபுரை துரைகார்
முகலினொ டிகலுவ கடிமண முரசம். 76

சசு. காரொடு நிகர்வன கடிபொழில் கழனிப்
போரொடு நிகர்வன புணர்முலை யணைசூழ்
ரீரொடு நிகர்வன நிறைகட னிதிசால்
ஊரொடு நிகர்வன விமையவ ருலகம். 77

சஎ. நென்மலை யல்லன நிரைவரு தரளஞ்
சொன்மலை யல்லன தொடுகட லமிர்த
நன்மலை யல்லன நதிதரு நிதியம்
பொன்மலை யல்லன மணிபடு புளினம். 78

சஅ. பந்தினை யினையவர் பயிலிட மயிலூர்
கந்தனை யனையவர் கலைதெரி கழகஞ்
சந்தன வனமல சண்பக வனமாம்
நந்தன வனமல நறைவிரி புறவம். 79

[சந] 1 இடையிள. 6 - 7 துவரிதழ் மலர்வன. 9 - 10 மடைசெறி
யனமென: மடைபெடை யனமென: மடநடை யனமென: மடமுறு மன
மென. 11 - 12 மடநடை யிளகக்: மடநடை யளகக்: மடநடை யிளகும்:
மடநடை பயிலுங். [சச] 3 விழியினை. 12 கலைவான்: கலைவான். [சந]
சசு-ன் பின்: சஉ-ன் பின். 5 நகலினொ. 7 நளிர்வள: நளிவள. 11 சதை
பொரு: சதைவரு: சுரைபுரை. 11 - 12 சதைபொழி றுயில்கார்: சதை
பொழி நுரைகள். 12 நிரைகார். 15 கடிமணி: கடிகமழ். 16 முரசம். [சசு]
3 கமழ்பொழில். 7 பொலன்வரை: புணர்முலை. 8 பணைசூழ். [சஎ] 3 நிறை
வரு: நிரைதரு: நிரைதரு. 4 தரளக். 4 - 5 தரளந் தொன்மலை: தரளத்
தொன்மலை. 8 லமுதின: லமுத. 11 நளிதரு. 12 நிதியப். [சஅ] 1-2 பந்
தனை விரலியர். 3 பயில்விட: பயினட. 10, 14 வனமலர். 15 நறவிரி.

சக. கோகில் நவில்வன விளையவர் குதலைப்
பாகியல் கிளவிக ளவர்பயி னடமே
கேகய நவில்வன கிளரிள வளையின்
நாகுக னுமிழ்வன நகைபுரை தரளம். 80

ரு0. பழையர்த மனையன பழநறை துகரும்
உழவர்த மனையன வழுதொழி லுரிய
மழவர்த மனையன மணவொலி யிசையின்
கிழவர்த மனையன கிளைபயில் வளையாழ். 81

ருக. கோதைகள் சொரிவன குளிரிள நறவம்
பாதைகள் சொரிவன பருமணி கனகம்
ஊதைகள் சொரிவன வுறையுறு மமிர்தங்
காதைகள் சொரிவன செவிநுகர் கனிகள். 82

ருஉ. இடங்கொள் சாயல்கண் டிளைஞர் சிந்தைபோற்
றடங்கொள் சோலைவாய் மலர்கொய் தாழ்குழல்
வடங்கொள் பூண்முலை மடந்தை மாரொடுந்
தொடர்ந்து போவன தோகை மஞ்ஞையே. 83

ருங. வண்மை யில்லையோர் வறுமை யின்மையாற்
றிண்மை யில்லைநேர் செறுந ரின்மையால்
உண்மை யில்லைபொய் யுரையி லாமையால்
ஔண்மை யில்லைபல் கேள்வி யோங்கலால். 84

[சக] 2 நகுவன: நலிவன. 6 - 7 கிளவிகள் பயிலிய. 6 - 8 கிளவிகள் பயில்வன நடமே: 7 ளவர்பயி. 8 னடமென்: னடைமென்: லியமென்: னடனே. 10 நகுவன: நலிவன. 11 கிளரொளி: கிளரின. 12 முதுகுல்: 14 ணகுவன. 15 நகைநகு: நகைபுரி. [ரு0] 1 பழையவர். 2, 6, 10, 14 மனையென. 3 பனிநறை: பகர்நறை. 4 பயிலும். 7 - 8 வழு தொழில் புரியு: வழுதொழில் புரையு. 11 வனவொலி. [ருக] 3 குளிரி யல். 11 வுறையுறு: வுறையறு. 12 மிரதங்: முழுதங். 15 செவியுறு. 16 கவிகள். [ருஉ] 5 றடங்கள். 7 மலர்பெய். 8 தார்குழல் 14 செல்வன. 16 மஞ்ஞைகள். [ருங] ருக்-ன் பின். 2 யில்லதோர்: யின்மையோர். 3 - 4 வறிஞ ரின்மையாற். 4 யில்லையாற். 6 யின்மையோர்: யில்லையோர். 8 ரில் லையால் 13-16 வெண்மை யில்லைபல் கேள்வி மேவலால். 14 யின்மைபல்.

- ருச. மூக்கிற் றுக்குறு மூரி நந்துநேர்
தாக்கிற் றுக்குறும் பறையுந் தண்ணுமை
வீக்கிற் றுக்குறும் விளியு மள்ளர்தம்
வாக்கிற் றுக்குறு மொலியின் மாயுமே. 85
- ருரு. எள்ளு மேனலு மிறங்குஞ் சாமையுங்
கொள்ளுங் கொள்ளையிற் கொணரும் பண்டியும்
அள்ள லோங்களத் தழுதின் பண்டியுந்
தள்ளு நீர்மையிற் தலைம யங்குமே. 86
- ருசு. கூறு பாடலுங் குழலின் பாடலும்
வேறு வேறுநின் நிசைக்கும் வீதிவாய்
ஆறு மாறும்வந் தெதிர்த வாமெனச்
சாறும் வேள்வியுந் தலைம யங்குமே. 87
- ருள. உயருஞ் சார்விலா வுயிர்கள் செய்வினைப்
பெயரும் பல்கதிப் பிறக்கு மாறுபோல்
அயிருந் தேனுமின் பாகு மாயருந்
தயிருந் வேரியுந் தலைம யங்குமே. 88
- ருஅ. தாலி யைம்படை தழுவு மார்பிடை
மாலை வாயமிர் தொழுகு மக்களைப்
பாலி னூட்டுவார் செங்கை பங்கயம்
வானி லாவுறக் குவிவ மானுமே. 89
- ருசு. பொற்பி னின்றன பொலிவு பொய்யிலா
நிற்பி னின்றன நீதி மாதரார்
அற்பி னின்றன வறங்க ளன்னவர்
கற்பி னின்றன கால மாரியே. 90

[ருச-ருள] வைப்புமுறை: ருரு, ருள, ருசு, ருச: ருரு, ருச, ருசு, ருள.
[ருச] ருரு-ன் பின். 2 றுக்குற. 3-4 முரிந்த கோதைநேர். 4 தோதை
நேர். 5-6 தாக்கித் தாக்குறும். 7 தழங்கு(ந்): பறையின். 9 - 10 வீக்கித்
தாக்குறும். 12 மள்ளர்கை. 15 மொலியு. 16 மாலுமே: மானுமே:
மானுமே. [ருரு*] ருரு-ன் பின். 6 கொள்பவர். 10 லாங்களத்: லங்களத்:
லொண்களத். 11 தருத்தும்: தமிழ்தின். 13 தள்ள. 14 நீர்வயிற். 15-16
றரைம யங்குமே. [ருசு *] ருள-ன் பின். 1 கூறும். 8 வேதிவாய். 11 தெதிர்
த்த: தொத்த: தடுத்த. 12 தாமெனச். [ருள *] சு0-ன் பின். 2 சோர்விலா.
3 வுயிரின். 6 செல்கதிப். 9 அயருந். 10 தேனுமென்: 10-11 தேனுநன்
பாலு. 12 மாயிடைத். 10-12 தேருமின் னழுது மாயர்தந். [ருஅ] 3 தவழு.
5 ஆலை. 7 தூறு. 8 மாக்களைப். 11 செங்கைப். 13 வானி. 15 குவிதல்.
[ருசு] 1-2 பொற்பு நின்றன. 4 பொய்யிலார். 7 நீதி. 14 னின்றவண்.

சு0. சோலை மாநிலந் துருவி யாவரே
வேலை கண்டுதா மீள வல்லவர்
சாலும் வார்புனற் சரபு வும்பல
காவி னோடியுங் கண்ட தில்லையே.

91

சுக. வீடு சேரநீர் வேலை கான்மடுத்
தூடு பேரினு முலைவி லாநலங்
கூடு கோசல மென்னுங் கோதிலா
நாடு கூறினா நகரங் கூறுவாம்.

92

நாட்டுப்படலம் முற்றும்

ந. நகரப்படலம்

க. செவ்விய மதராஞ் சேர்ந்தநற் பொருளிற்
சீரிய கூரிய தீஞ்சொல்
வவ்விய கவிஞ ரனைவரும் வடநூன்
முனிவரும் புகழ்ந்தது வரம்பில்
எவ்வுல கத்தோர் யாவருந் தவஞ்செய்
தேறுவா னாதரிக் கின்ற
அவ்வுல கத்தோ ரிழிவதற் கருத்தி
புரிகின்ற தயோத்திமா நகரம்.

93

உ. நிலமகண் முகமோ திலகமோ கண்ணோ
நிறைநெடு மங்கல நானோ
இலகுபூண் முலைமே லாரமோ வுயிரி
னிருக்கையோ திருமகட் கினிய
மலர்கொலோ மாயோன் மார்பினன் மணிகள்
வைத்தபொற் பெட்டியோ மலரோன்
உலகின்மே லுலகோ லுழியி னிறுதி
யுறையுளோ யாதென வுரைப்பாம்.

94

[சு0] 3 துன்னும்: துன்னி. 6 கண்டதான். 8 வல்லரே: வல்லரோ.
[சுக] நகரப்படலத்தின் முதற் செய்யுள். 2 சேருநீர். 4 தான்மடுத். 12
கோதிலார். 14 கூறிநாம்: கூறிப்பின்: கூறினோ. [க] 1 திவ்விய. 3 சேர்ந்
தன. 6 கூறிய. 7 தீஞ்சொல்: வின்சொல். 13 புகழ்ந்தன. 14 வரம்பின்.
27 வயோத்திமா. [உ] 3 திலகமோ. 7 (ந்)தானோ. 16 நெடியோன்.
17-18 மார்பின்மன் மணிகள்: மார்பினன் மாலை: மார்பத்து மர்லை: மார்
பத்தின் மாலை: மார்பத்து முழுத்தி: மார்பத்து மணித்தார். 21 வானோர்.

ந. உமைக்கொரு பாகத் தொருவனு மிருவர்க்

கொருதனிக் கொழுநனு மலர்மேற்
கமைப்பெருஞ் செல்வக் கடவுளு முவமை

கண்டிலா நகரிது காண்பான்
அமைப்பருங் காதன் முன்பிடித் துந்த
வந்தரஞ் சந்திரா தித்தர்

இமைப்பிலர் திரிவா ரிதுவலா லிதனுக்
கியம்பலா மேதுமற் றியாதே.

95

ச. அயின்முகக் குலிசத் தமரர்கோ நகரு

மளகையு மென்றிவை யயனார்
பயில்வுற லுற்ற படிபெரும் பான்மை
பகர்திரு நகரது படைப்பான்

மயன்முதற் றெய்வத் தச்சருந் தத்த
மனத்தொழி னுணினர் மறந்தார்
புயரெடு குமி நெடுநிலை மாடத்.

திந்நகர் புகலுமா றெவனே.

96

ந. புண்ணியம் புரிந்தோர் புகுவது துறக்க

மென்னுமீ தருமறைப் பொருளேல்
மண்ணிடை யாவ ரிராகவ னன்றி
மாதவ மறத்தொடும் வளர்த்தார்

[ந] 8 கமைப்பருஞ். 10 - 11 கடவுளர் பிறருங்: கடவுளு முதலோர்: கடவுளே முதலோர். 11 முலகந்: முலகர். 12 - 13 கண்டில ரங்கது. 13 நகரது. 15 அமைப்பெருங். 16-17 காத லிதுபிடித்: காத லதுபிடித். 19 வந்திரஞ். 23 திரிவ. 24 ரீதலா. 25 லதனுக்: ததனுக். 27 முவமைமற்: முவமைவே: மேதுவே. 28 றியாதோ. [ச] 4 நகரு. 6 - 7 மெண்ணிய யயனார். 7 - 9 யயனார் பயிலுற வுற்ற. 8 பயனார். 10 - 11 படிபெரும் பாலும: பொருட்பெரும் பாலும. 10-13 படிபெரும் பகலும் பலபெருந் திருநகர்: படி(ப்)பெரும் பாலு யிப்பெருந் திருநகர். 11 பகலும். 12-13 பெருந்திரு நகரது: யப்பெருந் திருநகர். 13 நகரிது. 14 படைப்பார். 20 னுணினால்: னுணினார். 22 புயரெடுந். 24 நெடுநில: நீணிலை. 26 திருநகர். [ரு] 4 சுவர்க்க. 5 மெண்ணுமீ. 7 பொருளே. 8 மண்மிசை. 9 - 10 யாரே யிராகவ. 14 வளர்த்தோர்.

எண்ணருங் குணத்தி னவனினி திருந்திங்
கேழுல காளிட மென்றால்
ஒண்ணுமே யிதனின் வேறொரு போக
முறையிட முண்டென வுரைத்தல்.

97

சு. தங்குபே ருருளுந் தருமமும் துணையாத்
தம்பகைப் புலன்களைத் தவிர்க்கும்
பொங்குமா தவமு ஞானமும் புரிந்தோர்
யாவர்க்கும் புகலிட மான
செங்கண்மால் பிறந்தாண் டளப்பருங் காலந்
திருவின்வீற் றிருந்தன னென்றால்
அங்கண்மா ஞாலத் திந்நக ரொக்கு
நன்னக ரமரர்நாட் டியாதோ.

98

எ. அரசெலா மவண வணியெலா மவண
வரும்பெறன் மணியெலா மவண
புரசைமால் களிறும் புரவியுந் தேரும்
பூதலத் தியாவையு மவண
விரசுவார் முனிவர் விண்ணவர் நாகர்
விஞ்சையர் முதலினோ ரெவரும்
உரைசெய்வா ரானு ரானபோ திதனுக்
குவமைதா னறிதர வுளதோ.

99

[சு] 16 - 17 குணத்த னிவனினி. 17 னீவனினி. 18 திருந்தல்.
18 - 19 திருந்திவ் வேழுல. 20 காளிவிட. 22 ஒண்ணுமோ. 23 அதனின்.
25 - 26 போகத் துறைவிட. 26 முறைவிட: வுறைவிட. [சு] 1-2 தங்குமா
பொருளுந்: தங்கிய பொருளுந். 5 தகும்பகைப். 6 - 7 புலன்களைந்
தவிர்க்கும்: புலன்கடிந் தவிர்க்கும்: புலன்களைந் தவிர்க்கும். 7 தவிர்த்துப்.
11 புணர்ந்தோர்: உணர்ந்தோர். 16 இருந்தாண். 20 - 21 நிருந்தமை
தெளிந்தால்: நிருந்தமை தெரிந்தால்: நிருந்தமை தெரியில். 23-24
ஞால நன்னக. 24 தந்நக. 26 (ம்)பொன்னக. [எ] 1 அரைசெலர். 8
புரைசைமா: புரைசெய்மா: புரைசெய்மால். 9-10 கரியும் புரவியந்.
15 விரசுவர்: விரைசுவார்: விரைசெயர். 18 இயக்கர். 20 முதலின. 21 ரல்
லால்: ரெனவும். 21-24 ரென்றால் உரைசெய்வேன் யானே யானபோ:
ரெல்லாம் உரைசெய்வே னானே யானபோ. 22-24 உரைசெய்வாரானு
லானபோ. 22-28 உரைசெய்வாரதனால துவலா வதனுக் குவமைதா ன்றை
தர வுளதோ. 25 ததனுக். 26-28 குவமைவே றியாதென வுளதோ:
குவமைதா முண்டென வுரைத்தல். 27 னறிதரோ: னுளதரோ. 27-28
னுளதென்ற லரிதே: னுளதெனற் கரிதே: 28 வுளதே: வுளவே.

அ. நால்வகைச் சதுரம் விதிமுறை நாட்டி
 நனிதவ வுயர்ந்தன பனிதோய்
 மால்வரைக் குலத்தின் யாவையு மில்லை
 யாதலா லுவமைமற் றில்லை
 நூல்வரைத் தொடர்ந்து பயத்தொடும் பழகி
 துணங்கிய துவலரு முணர்வே
 போல்வரைத் தல்லா லுயர்வினோ யுயர்ந்த
 தென்னலாம் பொன்மதி னிலையே.

100

கூ. பஞ்சின்வான் மதியை யூட்டிய வணைய
 படருகிர்ப் பங்கயச் செங்கால்
 வஞ்சிபோன் மருங்குற் குரும்பைபோற் கொங்கை
 வாங்குவே யமைத்தமென் பணைத்தோள்
 அஞ்சொலார் பயிலு மயோத்திமா நகரி
 னழகுடைத் தோவென வறிவான்
 இஞ்சிவா னேங்கி யிமையவ ருலகங்
 காணிய வெழுந்ததொத் துளதே.

101

க0. கோலிடை யுலக மளத்தலிற் பகைஞர்
 முடித்தலை கோடலின் மனுவின்
 நூலிடை நடக்குஞ் செவ்வியின் யார்க்கு
 நோக்கருங் காவலின் வலியின்
 வேலொடு வாள்விற் பயிறலின் வெய்ய
 சூழ்ச்சியின் வெலற்கரு வலத்திற்
 சால்புடை யுயர்விற் சக்கர நடாத்துந்
 தன்மையிற் றலைவரொத் துளதே.

102

[அ] 2 சதுரம். 5 நனிதக. 6 முயன்றன. 9 குலத்தில். 9-10 குலங்க
 ளனைத்தினு. 15 நூல்வகைத். 17 பயத்தொடு. 20 துவல்வரு. 20-21 நூலவ
 ருணர்வே: வுணர்வினோ ருணர்வே. 22 போல்வகைத். 24 லுணர்வினோ.
 26 வென்னலாம். [கூ] 1 பஞ்சிவான்: பஞ்சிவான்: பஞ்சின்வான்.
 4 தணைய. 12-13 வயங்குவே யமைத்தமென்: வாங்குவேய் வைத்தமென்.
 18-19 நகர மழகுடைத். 20 தன்றென்: தர்மென். 20-21 தன்றெனி
 லறிவான். 27 தெழுவதொத்: வெழுவதொத். 27-28 வெழுந்ததொத்
 துளதால். [க0] 1 கோலுடை. 4 பகைவர். 7 மனுமன். 8 நூல்நெறி.
 9 கிடக்குஞ். 10 செய்கையின்: செவ்வையின். 17 பயிற்றலின். 21 நலத்
 திற்: (ம்)பிலத்திற். 22 சாலுடை. 23 மரபிற்: யுயர்பிற்: மாலிற்.
 25 நடத்துந்.

கக. மேவரு முணர்வு முடிவிலா மையினால்
 வேதமு மொக்கும் விண்புகலாற்
 நேவரு மொக்கு முனிவரு மொக்குந்
 திண்பொறி யடக்கிய செயலாற்
 காவலிற் கலையூர் கன்னியை யொக்குந்
 குலத்தாற் காளியை யொக்கும்
 யாவரு மொக்கும் பெருமையா லெய்தற்
 கருமையா லீசனை யொக்கும்.

103

கஉ. சினத்தயில் கொலைவாள் சக்கரந் தண்டு
 சிலைமழுத் தோமர முலக்கை
 கனத்திடை யுருமின் வெருவருங் கவண்க
 லென்றிவை கணிப்பில வுலங்கின்
 இனத்தையு முவணத் திறையையு மியங்குங்
 காலையு மிதமல நிளையும்
 மனத்தையு மெறியும் பொறியுள வென்றால்
 மற்றினி யுணர்த்துவ தெவனோ.

104

கங. பூணினும் புகழே யமையுமென் றினைய
 பொற்பினின் றுயிர்தனி புரக்கும்
 யாணரெண் டிசைக்கு மிருளற விமைக்கு
 மிரவிதன் குலமுத னிருபர்

[கக] அ-ன் பின். 1-2 மேவர வுணர்: மேவுற வுணர். 2 முணர்
 வின். 5-6 வேதமே யொக்கும். 5-7 வேதமும் பொருள்களு மொத்
 கும். 22 யாவையு. [கஉ] 3-7 சிலைமழுத் தண்டு செஞ்சரங் கப்பணந்
 திகிரி: சிலைமழுத் தண்டு சக்கரந் தோமர முலக்கை: சிலைமழுத் தண்டு சக்
 கரந் தோமரம் வலயம்: சிலைமழுத் தண்டு செம்புருக் கரக்கெணெய் சிவ
 ணிக்: சிலைமழுத் தண்டு செம்புருக் கரக்கெணெய் சிவணக். 5-7 செம்
 புருக் கரக்கெண்ணெய் சிவணிக். 6 (க்)கப்பண. 8 கனத்தடை. 9 யுருமும்:
 யுருமில். 11-12 கவண்க னெறியவை. 14 கொதுகின்: கொசுகின்:
 வொலுங்கின். 14-15 தெகினத் தினத்தையு. 16-17 முவணர்க் கிறையையு.
 18 மியங்கு. 20 மிதமில்: மிதமலால்: மிதமலார். 21 நினைவார்: நினைப்
 போர். 25 தென்றால்: வென்னில். 27 யுரைக்குவ. 27-28 யுணர்த்துமா
 நெவனோ. [கங] 4 றன்ன: றினைய: றறனின். 5 பொற்புநின். 6 றுயிர்
 நனி: றுயர்தனி. 13-14 குலமுதல் வேந்தர்.

சேனையுங் கடந்து திசையையுங் கடந்து
திகிரியுந் செந்தனிக் கோலும்
ஆனையு நடாத்து மாயினன் எனருக்
கணியென வியற்றிய தன்றே.

105

கசு. அன்னமா மதிலுக் காழிமால் வரையை
யலைகடல் சூழ்ந்தன வகழி
பொன்விலை மகளிர் மனமெனக் கீழ்போய்ப்
புன்கவி யெனத்தெளி வின்றிக்
கன்னிய ரல்குற் றடமென யார்க்கும்
படிவருங் காப்பின தாகி
நன்னெறி விலக்கும் பொறியென வெறியுங்
கரத்தது நவிலலுற் றதுநாம்.

106

கரு. ஏகுகின்ற தன்கணங்க ளோடுமெல்லை காணலா
நாகமொன் றகன்கிடங்கை நாமவேலை யாமென [மென்
மேகமொண்டு கொண்டெழுந்து விண்டொடர்ந்த குன்ற
றாகநொந்து நின்றதாரை யம்மதிற்கண் வீசமே.

107

கசு. அந்தமா மதிற்புறத் தகத்தெழுந் தலர்ந்துநீள்
கந்தநாறு பங்கயத்த காணமான மாதரார்
முந்தவாண் முகங்களுக் குடைந்துபோன மொய்ம்பெலாம்
வந்துபோர் மலைக்கவான் மதில்வளைந்த போலுமே.

108

[கரு] 16 கடந்த. 18-19 கடந்த திகிரியார். 20 செகந்தனிக். 23
நடக்கு: நடத்து: (ங்) கிடக்கு: (ங்) காக்கு. 24 மரணையு: மரணினும். 24-25
மாயினு நகருக்: மாயினிந் நகருக்: மாகிலந் நகருக். 24-26 மாயிலு நகரு
மணியென. [கசு] 6 சூழ்ந்தன்ன. 18 யாரும். 19 கடப்பரும்: கடிவருங்.
19-21 கடப்பரும் படியினவாகி. 21 வாகி. 25-26 வெறியு நகரது.
25-28 வெறியு நாரம தறையலுற் றதுவாம். 26 கராமது. 27-28 நவில
லுற் றனநாம். [கரு] 2 தங்கணங்க. 4 காண்கிலா. 8 யாமென. 10 கொண்
டெழுந்த. 14 நின்றதாரை. [கசு-கசு] வைப்புமுறை: கசு, நக, கடி,
கூள; கசு; கள, கக, கடி. [கசு] 4 தலர்ந்தபூங்: தலர்ந்தநீள்: தலர்ந்துமிழ்.
5 கந்தமான. 9 முந்துவாண்: முந்தைவான்: முந்திவான். 10 முகத்தினுக்.
11 கிடைந்துபோன. 12 மொய்த்தெலாம். 14 மலைத்துவான்: மலைத்து
மாறு: மலைக்கலான்: மலைக்கமா: விளைக்கமா: விளைக்கவான். 15 மதில்
வளைத்த. 15-16 மதில்வளைத்த மானுமே மதில்வளைத்தன் மானுமே. 16
மானுமே: போன்றவே: தொக்குமே.

கௌ. சூழ்ந்தநாஞ்சில் சூழ்ந்தவாரை சுற்றுமுற்று பாரெலாம்
போழ்ந்தமா கிடங்கிடைக் கிடந்தபோ ரிடங்கர்மாத்
தாழ்ந்தவங்க வாரியிற் றடுப்பொணு மதத்தின்வீழ்ந்
தாழ்ந்தயானை மீள்கிலா தழுந்துகின்ற போன்றவே. 109

கஅ. ஆளுமன்னம் வெண்குடைக் குலங்களா வருங்கராக்
கோளெலா முலாவுகின்ற சூன்மன்ன யானையாத்
தாளுலாவு பங்கயத் தரங்கமே துரங்கமா
வாளுமவேலு மீனமாக மன்னர்சேனை மானுமே. 110

கக. ஈரும்வாளின் வால்விதிர்த் தெயிற்றினம் பிறைக்குலம்
பேரமின்ன வாய்விரித் தெரிந்தகட் பிறங்குதீச்
சோரவொன்றை யொன்றுமுன் றொடர்ந்துசீ ரிடங்கர்மா
போருவந்து சீறுகின்றபோரரசுக்கர் போலுமே. 111

உ0. விளிம்புதெற்றி முற்றுவித்து வெள்ளிகட்டி யுள்ளுறப்
பளிங்குபொற் றகட்டகத் தடுத்துறப் படுத்தலிற்
றளிந்தகற் றலத்தொடச் சலத்தினைத் தனித்துறத்
தெளிந்துணர்த்து கிற்றுமென்ற நேவராலு மாவதே. 112

[கௌ] கஅ-ன் பின். 1 சூழ்ந்துநாஞ்சில். 2 சூழ்ந்தவாரை: சூழ்ந்த
பாரை. 3 சுற்றுமுற்று. சுற்றுமுற்ற. 7 கிடந்தபோ. 7-8 கிடந்துபொங் கிடங்
கர்மாத்: கிடந்தபொங் கிடங்கர்மாத்: (த்)துடர்ந்துபொங் கிடங்கர்மாத்:
(த்)துரந்துபொங் கிடங்கர்மாத். 9 தாழ்ந்துவங்க. 9-11 தாழ்ந்தவங்கு வாரி
யிற் றடுப்பொணு. 11 றடுக்கொணு: றடுப்புணு. 12-13 மதத்தினு லாழ்ந்த
யானை 14 மீதெழுந்: மீள்கலா. 14-15 மீதெலா மழுந்திநின்ற. 16 போலு
மே: போன்றதே. [கஅ] கக-ன்பின். 4 வருங்கராக்: வருங்கராம்: வருங்கரா.
8 யானையாய்த். 10 வெங்கதத். 11 தரங்கமுந். 12 துரங்கமாய். 14 மீன
தாக: வில்லுமின்னு: வில்லுமன்னு: மீனுமாக. [கக] கக-ன் பின்: கௌ-ன்
பின்: 1 ஈரும்வாலின். 2 வால்விதிர்த்: வால்விரித். 5 பேரமின்னி. 6 நாரி
மிர்த்: வாய்விரிந். 7 தெதிர்ந்தகட். 8 பிறங்குதீ. 9-10 சோரவொன்றொ
டொன்றுமுன். 10 யொன்றுபின். 11 றொடர்ந்துசென். 12 ரிடங்கர்மாய்.
13 போருகந்து: போரில்வந்து: போரெதிர்த்: போரின்வந்து. 16 போன்
றதே. [உ0] கௌ-ன் பின். 1 விளிம்புசெற்றி: விளிம்புசுற்று: விளிம்புசுற்றி.
1-2 விளிம்புமுற்று சுற்றுவித்து. 6-7 றகட்டகட் டடுத்துறப்: றகட்டிடத்
தடுத்துறப்: றகட்டகத் தடுத்துறப்: றகட்டினு டகத்துறப்: றலத்தகட்
டடுத்துறப்: றலத்தகட் டகத்துறப். 9 றளிந்துகற்: றளிர்ந்தகற்: 11-12
சலத்தினைக் கணித்துறத்: சலத்தினைக் கணித்துறத். 13-14 தெளிந்
துணர்த்த கிற்றுமென்று: தெளிந்துரைத்தல் கிற்றுமென்ற: தெளிந்
துரைத்து கிற்றுமென்ற. 16 மாவதே.

உக. அன்னீ ரகன்கிடங்கு சூழ்கிடந்த வாழியைத்
துன்னிவேறு சூழ்கிடந்த தூங்குவீங் கிருட்பிழம்
பென்னலா மிறும்புகுழ் கிடந்தசோலை யெண்ணிலப்
பொன்னின்மா மதிற்குடுத்த நீலவாடை போலுமே. 113

உஉ. எல்லைநின்ற வென்றியானை யென்னநின்ற முன்னமால்
ஒல்லையும்பர் நாடளந்த தாளின்மீ துயர்ந்துபோய்
மல்லன்ஞாலம் யாவுநீதி மாறுற வழுக்கினால்
நல்லவாறு சொல்லும்வேத நான்குமன்ன வாயிலே. 114

உங. தாவில்பொற் றலத்தினிற் றவத்தினோர்க டங்குநாட்
பூவுயிர்த்த கற்பகப் பொதும்பர்ப்புக் கொதுங்குமால்
ஆவியொத்த சேவல்கூவ வன்பின்வந் தடைந்திடா
தோவியப் புறவின்மா டிருப்பவூடு பேடையே. 115

உச. கல்லடித் தடுக்கிவாய் பளிங்கரிந்து கட்டிமீ
தெல்லுடைப் பசும்பொன்வைத் திலங்குபன் மணிக்ஞலம்
வில்லிடக் குயிற்றிவாள் விரிக்கும்வெள்ளி மாமரம்
புல்லிடக் கிடத்திவச் சிரத்தகால் பொருத்தியே. 116

உரு. மரகதத் திலங்குபோதி கைத்தலத்து வச்சிரம்
புரைதவிர்த் தடுக்கிமீது பொன்குயிற்றி மின்குலா
நிரைமணிக் குலத்தினுளி நீள்வகுத்த வோளிமேல்
விரவுகைத் தலத்தினுய்த்த மேதகத்தின் மேலரோ. 117

[உக] 2 ளகன்கிடங்கு. 10 யிறும்புகுழ். 13 பொன்னின்மால்:
பொன்னிமா. 14 நகர்க்குடுத்த: நகர்க்கணிந்த: வரைக்குடுத்த: மதிற்
கணிந்த: மதிற்கமைந்த. [உஉ] 2. வெற்றியானை. 3 யென்னநின்று.
4 முன்னர்மால்: முன்னைமால். 8 துயர்ந்தவான்: துயர்ந்துவான். 8-10
துயர்ந்ததால் மல்லன்ஞால மேழுநீதி. 15 நாலுமன்ன. [உங] உரு-ன்
பின்: உசு-ன் பின். 1 தாவுபொற். 2 றலத்தினன்: றலத்துநற். 2-3
றலத்தினர் தவத்தினோர்க. 4 டங்குநாட். 5 பூவுயிர்த்த. 8 கொதுங்குமால்.
10-11 சேவல்கூவ வருகுவந்: வன்புசேவல் கூவவந். 12 தணைந்திடா:
திணைந்திடா: தணைத்திடா. 13 ஓவியப். 15 டிருக்கவூடு. [உச] உங-ன்
பின். 1 கல்லடித்: கல்லெடுத்த: கல்லடித். 1-2 கல்லடித் தடக்கிவாய்.
2 தடுக்கிநற். 3 பளிங்கரிந்து. 4-5 கட்டிமே லெல்லுடைப். 5 தெல்லிடப்:
யெல்லிடப்: யெல்லுடைப்: யெல்லிடைப்: யெல்லுறப். 12 மரகதம்.
[உரு] 1 மரகதத். 3 கைக்குலத்து: கைத்தலத்த. 4 வச்சிரப்.
5 புரைதபுத்: புரைதகர்த். 6 தடுத்திமீது. 8 யின்குலா. 10 (த்)தலத்தி
னுளி. 12 வெள்ளிமேல்: வாளிமேல்: வோதிமேல்: தூணின்மேல்: வோளி
யின்: வொளியின்மேல். 14 தலத்தினுற்ற. 16 மீதரோ.

உசு. ஏழ்பொழிற்கு மேழ்நிலைத் தலஞ்சமைத்த தென்னநூல்
ஊழுறக் குறித்தமைத்த வும்பர்செம்பொன் வேய்ந்தயல்
சூழ்சுடர்ச் சிரத்தினன் மணித்தசம்பு தோன்றலால்
வாழ்நகர்க் குலக்கொழுந்தை மௌலிசூட்டி யன்னதே. 118

உஎ. திங்களுங் கரிதென வெண்மை தீற்றிய
சங்கவெண் சதையுடைத் தவள மாளிகை
வெங்கடுங் கால்பொர மேக்கு நோக்கிய
பொங்கிரும் பாற்கடற் றரங்கம் போலுமே. 119

உஅ. புள்ளியம் புறவிறை பொருந்து மாளிகை
தள்ளருந் தமனியத் தகடு வேய்ந்தன
எள்ளருங் கதிரவ னிளவெ யிற்குழாம்
வெள்ளியங் கிரிமிசை விரிந்த போலுமே. 120

உசு. வயிரநற் கான்மிசை மரக தத்துலாம்
செயிரறப் போதிகை கிடத்திச் சித்திரம்
உயிர்பெறக் குயிற்றிய வும்பர் நாட்டவர்
அயிருற விமைப்பன வளவில் கோடியே. 121

ஈ0. சந்திர காந்தத்தின் றலத்த சந்தனப்
பந்திசெய் தூணின்மேற் பவளப் போதிகைச்
செந்தழன் மணித்துலாஞ் செறிந்த திண்சுவர்
இந்திர நீலத்த வெண்ணில் கோடியே. 122

[உசு] 2 மேனிலத்: மேநிலைத்: மேழ்நிலத். 3-4 தலஞ்சமைந்த தென்னநூல். 4 வெண்ணுநூல்: தென்னலால்: தென்னலே: தென்னுநூல்: தென்னலாம்: வெண்ணுநூல். 6 குறித்தமைத்து: குவித்தமைத்த. 7 தும்பர் செம்பொன். 8 வேய்ந்துமீச்: வேய்ந்தயிற். 10 சிரத்தானன்: சிரத்தின்மா: சிரத்தினின். 13 வாழ்நிலக்: வாணகர்க். 16 யன்னலே. [உஎ] 4 தீற்றியச். 6 சதையுரை: சதையுரி. 7 தரள. [உஅ] 2 புறவிடை: புறவினிற்: புற விரைப். 13 வெள்ளிலெண். 14 கிரியிடை. [உசு] 3-4 மரக கத்துலாம். 9 செயிரறு. 10 குறித்தன: குயிற்றின. 12 நாட்டினும். 13 அயர்வுற. 15-16 வளவி லாதன. 16 காட்சியே. [ஈ0] ஈக-ன் பின். 2 காந்தத்திற். 2-4 காந்தத்திற் றரளம் வேய்ந்தன: காந்தத்தி னலத்தஞ் சேர்ந்தன. 3 நிலத்த: நலத்த: றலத்தைச். 6 தூணின். 9 செந்தனி. 9-10 செந்தம னியத்துலாஞ். 11 செறித்த. 14-15 நீலத்தி னெண்ணில். 16 லாதன.

நக. பாடகக் காலடி பதுமத் தொப்பன
சேடரைத் தழீஇயன செய்ய வாயின
நாடகத் தொழிலன நடுவு துய்யன
ஆடகத் தோற்றத்த மகளி ரல்லன. 123

நஉ. புக்கவர் கண்ணிமை பொருந்து றுதொளி
தொக்குடன் றயங்கிவிண் ணவரிற் றேன் றலாற்
றிக்குற நினைப்பினிற் செல்லுந் தெய்வவீ
டொக்கரின் றிமைப்பன வும்பர் நாட்டினும். 124

நங. அணியிழை மகளிரு மலங்கல் வீரருந்
தணிவன வறநெறி தணிவி லாதன
மணியினும் பொன்னினும் வனைந்த வல்லது
பணிபிறி தியன்றில் பகலை வென்றன. 125

நச. வானுற நிவந்தன வரம்பில் செல்வத்த
தானுயர் புகழெனத் தயங்கு சோதிய
ஊனமி ல்றநெறி யுற்ற வெண்ணிலாக்
கோனிகர் குடிகடங் கொள்கை சான்றன. 126

நரு. அருவியிற் றுழ்ந்துமுத் தலங்கு தாமத்தி
விரிமுகிற் குலமெனக் கொடிவி ராயன
பருமணிக் குவையன பசும்பொற் கோடிய
வருமயிற் கணத்தன மலையும் போல்வன. 127

நசு. அகிலிடு கொழும்புகை யளாய்ம் யுங்கி
முகிலொடு வேற்றுமை தெரிக்கி லாமுழுத்

[நக *] 2 காலன: காலடிப். 4 தேய்ப்பன. 8 வாயன: செய்வன.
10 தொழிலின. 12 தூயன. 13 மாடகத். 15-16 வுளவி லாதன: மகளிர்.
போன்றன. [நஉ] 2 கண்ணின: கண்ணினை. 4 றுதொளிர்: றுமையால்.
5 தொக்குட. 5 - 6 தொக்குடைத் தயங்கிவிண்: தொக்குட் றயங்கிவிண்.
6 றயங்கவிண்: றயங்குவிண். 8 றேன்றலிற். 9 றிக்குறு. 10 நினைப்பினுஞ்.
12 தேவரவீ. 13 டொக்குரின். [நங] 1 மணியிழை. 5-6 தணிவற நெறி.
களுந். 7 தணிக்கி. 14-16 தியன்றன பாங்கு மில்லையே. [நச] 2 நிமிர்ந்.
தன. 4 செல்வத்தோர். 6 புகழன. 9 ஈனமி. 12 வெண்ணிலா: வெண்
ணிலக்: வெண்ணில. 13 கோனகர். 14 குடிபல. 15 கொள்ளை. 15-16 குறை
கடாவே. [நரு] 2 றுழ்ந்துமுத். 3 திலங்கு: தலங்குந். 4 சோதிய. 8 ராயின:
ராயின. 10 குவையெனப்: குவையின. 11 பசும்பொன். 13 பொருமயிற்.
14 கணத்தன. 16 போன்றன: அல்லன. [நசு] நக-ன் பின்: சந-ன்
பின். 2 கொடும்புகை. 7 தெரிக: தெரிக்க.

துகிலொடு நெடுங்கொடிச் சூல் மின்னிடப்
பகலொடு மின்மினி பறப்ப போன்றவே. 128

ந௭. துடியிடைப் பணைமுலைத் தோகை யன்னவர்
அடியிணைச் சிலம்புபூண் டாற்று மாளிகைக்
கொடியுடைத் தரளவெண் கோவை சூழ்வன
கடியுடைக் கற்பகங் கான்ற மாலையே. 129

ந௮. காணரு நெடுவரைக் கதலிக் கானம்போற்
கோணிமீர் பதாகையின் குழாந்த �ழைத்தன
மாணொளி மழுங்கிட மயங்கி வைகலுஞ்
சேண்மதி தேய்வதக் கொடிக் டேய்க்கவே. 130

ந௯. பொன்றொடர் மண்டப மல்ல பூத்தொடர்
மன்றுக ளல்லன மாட மாளிகைக்
சூன்றுக ளல்லன மணிசெய் சூட்டிம
முன்றில்க ளல்லன முத்தின் பந்தரே. 131

௪௦. மின்னென விளக்கென வெயிற்பி மும்பெனத்
துன்னிய தமனியத் தொழிற ழைத்தவக்
கன்னிநன் னகர்நிழல் கதுவ லாலரோ
பொன்னுல கானது புலவர் வானமே. 132

9 துகிலுடை: துகிலிடை. 10 நெடுங்கொடி. 11 சூழல்: சூழ. 12 மின்
னுவு: மின்னிடைப். 11-12 சூழல் மின்னென. 13 - 16 பகலொடு பன்
மணி பரப்பும் போன்றன: பகலிடு பன்மணிப் பரப்புத் தோன்றுமே: பக
லொடு மின்மினி பரப்ப போன்றவே: பகலிடு பவர்மணி பார்ப்புப் போன்
றதே: பகலிடு வினமணி பரப்பத் தோன்றுமே: பகலிடு மினமணி பரப்புப்
போன்றன: பகலிடு மின்னணி பரப்புப் போன்றவே: பகலிடை மின்மினி
பறப்பத் தோன்றுமே: பகலிடை யினமணி பரப்பல் போன்றவே. 15-16
பறப்ப தொன்றுமே: பரப்ப போன்றன. 16 தோன்றின. [ந௭] 5 அடி
யிணைச். 7 டாற்ற. 9 கொடியிடைத்: கொடியுடன். 14-15 கற்பகக் காலை.
16 போன்றவே. [ந௮] 1 கானிமீர்: கானவர்: காண்வரு: காண்டரு:
காண்மரு. 5 ருணிமீர்: ருனிமீர். 8 கைத்தன: ழைத்தன. 9 மாணணி:
வாணணி: வாணிலா. 9-11 வாணில வழங்கிட மழுங்கி. 10-11 மழுங்
கிட மடங்கி: வயங்கிட மழுங்கி: வயங்கிட மடங்கி: வயங்குறத் தவழ. 14
தேய்த்ததக். [ந௯ *] 1 பொன்றிணி. 4 பூந்தொடர்: பூந்தொடை. 11-12
மணிகள் கூடிய: மணிகள் சூட்டிய: மணிகள் கூட்டிய: மணிகள் கூட்டம்:
மணிகள் கூட்டின. [௪௦ *] 7-8 தொழில மைத்தன. 8 ழைத்தலிற்.
13-14 பொன்னக ரானது: பொன்னக ரானதப். 14 காயதப்: காயது:
காவது: கானவப்: கானதப்.

சக. எழுமிடத் தகன்றிடை யொன்றி யெற்படு
பொழுதிடைப் போகலிற் புரிசைப் பொன்னகர்
அழன்மணித் திருநகை யயோத்தி யாளுடை
நிழலெனப் பொலியுமா னேமி வான்சுடர். 133

சஉ. ஆய்ந்தமே கலையவ ரம்பொன் மாளிகை
வேய்ந்தகா ரகிற்புகை யுண்ட மேகம்போய்த்
தோய்ந்தமா கடனறுந் தூம நாறுமேற்
பாய்ந்ததா ரையினிலை பகர வேண்டுமோ. 134

சங். குழலிசை மடந்தையர் குதலை கோதையர்
மழலையங் குரலிசை மகர யாழிசை
எழிலிசை மடந்தைய ரின்சொ லின்னிசை
பழையர்தஞ் சேரியிற் பொருநர் பாட்டிசை. 135

சச. கண்ணிடைக் கனல்சொரி களிற்று கால்கொடு
மண்ணிடை வெட்டுவ வெட்ட மைந்தர்தம்
பண்ணைகள் பயிலிடங் குழிப டைப்பன்
சுண்ணமக் குழிகளைத் தொடர்ந்து தூர்க்குமே. 136

சரு. பந்துகண் மடந்தையர் பயிற்று வாரிடைச்
சிந்தின முத்தின மவைதி ரட்டுவார்
அந்தமில் சிலதிய ரற்ற குப்பைகள்
சந்திர னொளிகெட நிலாத்தழைப்பன். 137

[சக] சஉ-ன் பின். 1-3 எழுமிடை கூட்டிடை யேற்றி. 2-3 தகன்றி
டத் தேற்றி. 3 யேறி: யெற்றி: பொன்றி. 5-6 பொழுதிடை நீட்டிய.
6 போதலிற். 7-8 புரிசை மாநகர். 8 பொன்னணி. 8-12 பொன்மதி
லழன்மணி திருத்திய வயோத்தி யாளுடை: பொன்மதி லழன்மணித் திரு
நக ரயோத்தி யாளுடை: பொன்மதி லழன்மணி திருத்திய வயோத்தி
மாநகர். 12 தன்னுடை: தானுடை. 15 நேமி. 16 யான்சுடர்: வானமே.
[சஉ] 5 வேய்ந்தவா. 6 ழகிற்புகை. 7 யுடைய. 11 தூப: தோய. 11-12
தூப மாறுமேற். 12 நாறுமாற். 15 பகரல்: பகர்தல். 16 வேண்டுமே. [சங்]
சரு-ன் பின். 3 குதலைக். 4 கோதையாழ். 5-9 மழலையங் கின்கிணி
மகர யாழினி லெழுமிசை: மழலைசெய் மகரயாழ் மயங்கி யெங்கணு மெழு
மிசை: மழலைசெய் மகரயாழ் வயங்கி யெங்கணு மெழிலிசை. 5 மழலைங்.
6. குழலிசை: குரலியர். 7-8 மயங்கு மெங்கணும். 9 எழிலுடை. 10
யேழைய. 12 லவ்விசை. [சச] 6 யெற்றுவ. 7 வேடர்: வேட்ட: வேட்கு.
7-8 வேட்கு மந்தணர். 8 மைந்தர்கள். 10 பயில்விடங். 13 சுண்ணகக்.
15 தொடரத். 16 தூர்ப்பன். [சரு - ருரு] வைப்பு முறை: சரு, சச,
சக, ரு0, சஅ, ருச - ருச, சஎ, ருரு. [சரு]. 1-2 பந்தினை யினையவர்.
5 சிந்துவ: சிந்திய. 5-6 சிந்துர முகத்தின. 9-11 அந்தமி லகலய ரார்த்த.
11 ரகற்று: ரயர்த்த: ராற்று: ரார்த்த. 14-16 னொளிகெடத் தழைப்ப
தண்ணிலா. 16 ழைக்குமே.

- சசு. அரங்கிடை மடந்தைய ராடு வாரவர்
கருங்கடைக் கண்ணினை காமர் நெஞ்சினை
யுருங்குவ மற்றவ ருயிர்க ளன்னவர்
மருங்குல்போற் றேய்வன வளர்வ தாசையே. 138
- சஎ. பொழிவன் சோலைகள் புதிய தேன்சில
விழைவன் தென்றலு மிஞிறு மெல்லென
துழைவன் வன்னவை துழைய நோவொடுங்
குழைவன் பிரிந்தவர் கொதிக்குங் கொங்கையே. 139
- சஅ. இறங்குவ மகரயா மெடுத்த வின்னிசை
நிறங்கிளர் பாடல்போய் நிமிர்வ தவ்வழிக்
கறங்குவ வள்விசி கருவி கண்முகிழ்த்
துறங்குவ மகளிரோ டோதுங் கிள்ளையே. 140
- சக. குதைவரிச் சிலைதுதற் கொவ்வை வாய்ச்சியர்
பதயுகத் தொழில்கொடு பழிப்பி லாதன
ததைமலர்த் தாமரை யன்ன தாளினால்
உதைபடச் சிவப்பன வுரவுத் தோள்களே. 141
- ந0. பொழுதுணர் வரியவப் பொருவின் மாநகர்த்
தொழுதகை மடந்தையர் சுடர்வி ளக்கெனப்
பழுதறு மேனியைப் பார்க்கு மாசைகொல்
எழுதுசித் திரங்களு மிமைப்பி லாதவே. 142
- நக. தணிமலர்த் திருமக டயங்கு மாளிகை
இணரொளி பரப்பினின் றிருநி ரப்பன
திணிகடர் நெய்யுடைத் திருவி ளக்கமோ
மணிவிளக் கல்லன மகளிர் மேனியே. 143
- [சசு] சஎ-ன் பின். 1 அரங்கிசை. 4 வாரிசை. 6 கண்ணினிற்: கண்
மலர்: கண்ணியில். 7 காம. 9 யொருங்குவ: யுருக்குவ: யுருங்குது. 13
மருங்குபோற். [சஎ*] 5 வினாவன. 6 வென்றலு: தேன்களு. 7 இமிறு.
8 வில்லென. 11 துழைவ: துழையு. 12 நோவொடு: நொவ்வொடுங்: நோயொடு.
14 மாதர்தந்: தணர்தவர். 16 கொள்கையே. [சஅ] ந0-ன் பின். 1 இரந்
குது: இரங்குவ. 6-8 பாடலா னிமிர்வ வவ்வழி. 6 பாடலின்: பாடலார்.
7 நிமிர்ந்த. 8 தவ்வழி. 10 வள்விசிக். 11 கருவிக். 12 கண்ணிமிழ்த்.
15 டோதுங்கு. [சக] 5-6 பதவுகைத் தொழில்கொடு: பதையுகத் தெழில்
கொடு: பதயுகத் தெழில்கெடப்: பதவுகத் தொழிலொடு. 6 தொழில்
கெடப். 14 சிவந்தன. [ந0] 2 வரியன. 4 மாணகர்த்: மாணகர்த். 9 பழு
தறு. 12 மாசையால். 13-16 எழுதிய சித்திர மிமைக்கி லாதன: எழுதிய
சித்திர மிமைக்கி லாதவே. 15 மிமைக்கி. 16 லாதன. [நக] நசு-ன் பின்:
நரு-ன் பின். 3 டங்கு. 11 தீவி. 11-12 திரியி னோங்கிய.

௫௨. பதங்களிற் றண்ணுமைப் பாணி பண்ணுற
விதங்களின் விதிமுறை சதிமி திப்பவர்
மதங்கிய ரச்சதி வகுத்துக் காட்டுவ
சதங்கைக ளல்லன புரவித் தார்களே. 144
௫௩. முளைப்பன முறுவலம் முறுவல் வெந்துயர்
விளைப்பன வன்றியு மெலிந்து நாடொறும்
இளைப்பன துண்ணிடை யிளைப்ப மென்முலை
திளைப்பன முத்தொடு செம்பொ னுரமே. 145
௫௪. இடையிடை பெங்கணுங் களிய ருதன
நடையிள வன்னங்க ணளின நீர்க்கயல்
பெடையிள வண்டுகள் பிரசு மார்திடுங்
கடகரி யல்லன மகளிர் கண்களே. 146
௫௫. தழல்விழி யாளியுந் துணையுந் தாழ்வரை
முழைவிழை கிரிநிகர் களிற்றின் மும்மத
மழைவிழும் விழுந்தொறு மண்ணுங் கீழுறக்
குழைவுறு மதிவ்விழுங் கொடித்திண் டேர்களே. 147
௫௬. ஆடுவாம் புரவியின் குரத்தை யார்ப்பன
குடுவா ரிகந்தவத் தொங்கன மாலைகள்
ஒடுவா ரிழுக்குவ தூட லூட்டுறக்
கடுவார் வனமுலை கொழித்த சாந்தமே. 148
௫௭. இளைப்பருங் குரங்களா லிவுளி பாரினைக்
கிளைப்பன வவ்வழிக் கிளர்ந்த தூளியின்
ஒளிப்பன மணியவை யொளிர மீதுதேன்
துளிப்பன குமரந்தந் தோளின் மாலையே. 149

[௫௨] ௫௦-ன் பின். 2 றண்ணுமை. 3 பாணிப். 7 சதிவி. 9-10 மதங்
கியர்க் கச்சதி. 12 காட்டுவார். 16 தாள்களே. [௫௩] 7 மேனி. 12-14 முத்
தொடு திளைப்பன மென்முலைச். 14 முத்தெனச். [௫௪] ௫௧-ன் பின்:
௫௫-ன் பின். 4 ருதென: 5 நடையின. 8 நீத்தன: நற்கயல்: நீர்த்தயல்.
11-12 பிரசம் வாக்கிடங். 12 மார்த்திடுங்: மார்திடம்: மாக்கடம்: மார்ந்
திடுங்: மாலைகள். [௫௫] 1 சுழல்விழி. 2-3 யாளியின் துணையின். 4 தாழ்ந்
தவம். 5 முழைவினை. 5-8 முழைவரை நிகர்களிற் றினமு மும்மத. 6 கிரி
நகர். 9-10 மழைவிழி விழுந்தொறு. 12-13 கீன்று குழிவிழு. 13 குழை
விழு. 14 மவல்விழுங்: மவில்விழுங். [௫௬] 1 ஆடுவார். 2 புரவிய. 1-3 ஆடு
வார் பொருவினு புர்த்தை. 3-4 குரங்க ளார்ப்பன: குரத்த சைப்பன.
6 ரிகழ்ந்தவத். 10-11 ரிழுக்குவா ரூட. 11 ஓட. 12 லூட்டுறக்: லூட்டறக்.
14 வனமுலைக். 15 கொதிக்குஞ்: கொதித்த. [௫௭] 3-4 லிவுளித் தார
ணிக். 4 தாரணி: தாதினைக். 6 வவ்வழி. 7 கிளைத்த: கிளர்த்த. 10 மணி
யிவை. 15 தொய்யில்: தொய்யல்.

ருஅ. விலக்கருங் கரிமதம் வேங்கை நாறுவ
குலக்கொடி மாதர்வாய் குமுத நாறுவ
கலக்கடை கணிப்பருங் கதிர்க னாறுவ
மலர்க்கடி நாறுவ மகளிர் கூந்தலே. 150

ருக. அதிர்கழ லொலிப்பன வயிலி மைப்பன
கதிர்மணி யிளவெயில் கால்வ மான்மத
முதிர்வுறக் கமழ்வன முத்த மின்னுவ
மதுகர மிசைப்பன மைந்த ரீட்டமே. 151

சு0. வளையொலி வயிரொலி மகர வீணையின்
கிளையொலி முழவொலி கின்ன ரத்தொலி
துளையொலி பல்லியந் துவைக்குஞ் சம்மையின்
விளையொலி கடலொலி மெலிய விம்முமே. 152

சுக. கோவையி னிகரெனக் குறிக்க லாதவத்
தேவர்தந் நகரியைச் செப்பு கின்றதென்
யாவையும் வழங்கிடத் திகலி யிந்நகர்
ஆவணங் கண்டபி னளகை தோற்றதே. 153

சுஉ. மன்னவர் தருதிறை யளக்கு மண்டபம்
அன்னமென் னடையவ ராடு மண்டபம்
பன்னருங் கலைதெரி பட்டி மண்டப
முன்னரு மருமறை யோது மண்டபம். 154

சுந. இரவியிற் சுடர்மணி யிமைக்குந் தோரணத்
தெருவினிற் சிறியன திசைகள் சேண்விளங்
கருவியிற் பெரியன வாணைத் தானங்கள்
பரவையிற் பெரியன புரவிப் பந்தியே. 155

[ருஅ] 6 மகளிர்வாய்: மடந்தைவாய். 10 தணிப்பருங்: நனிவருங்:
களிப்பருங். 13 மலர்க்கடை. 2-வது 3-வது அடிகள் தம்முள் மாறியுள்ளன.
[ருக] 2 லிமைப்பன. 6 யணிவெயில். 7 கால. 8 மாமத. 11 முத்து.
14 மிரைப்பன: மிமைப்பன: மொய்ப்பன. [சு0] 6 குழலொலி. 12 (ந்)தோ
லிடை. [சுக] ருஅ-ன் பின்: ருக-ன் பின். 1-2 கோவையின் னிகரொடெண்:
கோவையை நிகரெனக்: கோவினின் னகரொடெண்: கோவையிந் நக
ரொடெண்: கோவையுந் தாரொடு. 2 னதெனாடெண்: னிதெனாடெண்.
3 குறிக்கி. 3-4 குறிக்கி லாதன. 5 தேவர்பேர். 10 விளங்கிடத். 10-11
வெட்கிட விகலி: வெங்கிட விகலி. 12 நன்னகர்: னிந்நகர்: லிந்நகர்:
யந்நகர்: நீணகர்: லந்நகர். [சுஉ] 1-2 மன்னவ ரருந்திறை. 2 வரு(ந்)
திறை. 6 னடையின. 7 ராடல். 15 முழக்கு. 3-வது 4-வது அடிகள்
தம்முள் மாறியுள்ளன: 2-வது 4-வது அடிகள் தம்முள் மாறியுள்ளன.
[சுந] 4 தோரணந். 6 செறிவன: பெரியன. 15 குதிரைப்.

சுசு. சூளிகை மழைமுகி றெடக்குந் தோரண
மாளிகை மலர்வன மகளிர் வாண்முகம்
வாளிக என்னவை மலர்வ மற்றவை
யாளிக என்னவர் நிறத்தி னாழ்பவே. 156

சுரு. மன்னவர் கழலொடு மாறு கொள்வன
பொன்னணித் தேரொலி புரவித் தாரொலி
இன்னகை யவர்சிலம் பேங்க வேங்குவ
கன்னியர் குடைதுறைக் களக வன்னமே. 157

சுசு. ஊடவுங் கூடவு முயிரி னின்னிசை
பாடவும் விறலியர் பாடல் கேட்கவும்
ஆடவு மகன்புன லாடி யாய்மலர்
சூடவும் பொழுதுபோஞ் சிலர்க்கத் தொன்னகர். 158

சுஎ. முழங்குதிண் கடகரி முன்பி னூரவும்
எழுங்குரத் திவுளியோ டிரத மேறவும்
பழங்கணை டிரந்தவர் பரிவு தீர்தர
வழங்கவும் பொழுதுபோஞ் சிலர்க்கம் மாநகர். 159

சுஅ. கரியொடு கரியெதிர் பொருத்திக் கைப்படை
வரிசிலை முதலிய வழங்கி வாலுனைப்
புரவியிற் பொருவில்செண் டாடிப் போர்க்கலை
தெரிதலிற் பொழுதுபோஞ் சிலர்க்கச் சேணகர். 160

சுக. நந்தன வனத்தலர் கொய்து நவ்விபோல்
வந்தினை யவரொடும் வானி யாடிவாய்ச்
செந்துவ ரழிதரத் தேறன் மாந்திச்சு
துந்தலிற் பொழுதுபோஞ் சிலர்க்கவ் வொண்ணகர். 161

எ0. நான விதமா நளிர்மாதிர வீதி யோடி
மீண்டு வேலைப் புனல்வெண்முகி லுண்ணு மாபோல்

[சுசு *] 2 மழைமுகிற். 3 றுடைக்குந். 7 மாதர். 8 வான்முகம். 10
ளெனவரை: ளெனவிழி: ளெனவவை. 11 மலர். 12 மற்றிவை. 13-14 ஆளி
யை யன்னவர். 14 ளெனவவை. 15 புயத்தி. 16 லாழ்பவே. [சுரு] சுஎ-ன் பின்:
சுரு-ன் பின். 2 கழலொலி. 5 பொன்னணி. 9 இன்னவை. 12 வேங்குமக்.
15 கமல: கனக. [சுசு] 8 கேட்பவும். 10 (ந்)தன்புன. 12 (த்)தேமலர்: யம்
மலர். 15 சிலர்க்குத். [சுஎ] 1 முழங்குவெந். 3 மொய்ம்பி: மொய்யி. 8 மேற்
பவும். 10 டிரந்தவப். 15 சிலர்க்கு. 16 மாணகர். [சுஅ] 1 கரியொரு. 2 கரி
யெதிர்ப். 3 பொருதக். 6-8 நுதலியர் வழங்கு வாலுனைப். 13 தெரியவும்.
15-16 சிலர்க்க வொண்ணகர். 15 சிலர்க்குஞ்: சிலர்க்கண்: சிலர்க்குச். 16 செந்
நகர். [சுக *] 6 யவரொடு. 8 யாடிப்போய்ச். 9-10 செந்துவ ரிழிதரத்: செந்
துவர் வழிதரத். 12 மாந்தித் து. 13 துந்தவும். 14 போதுபோஞ். 16 சிலர்க்கு.
[எ0] 2 விதமாய். 3 நனிமாதிர: நளிர்மாதிர: நனிமாதிர. 8 புனல்விண்
முகி. 10 மாப்போல்.

ஆனாத மாடத் திடையாடு கொடிகண் மீப்போம் வாணாறு நண்ணிப் புனல்வற்றிட நக்கு மன்தே. 162

எக. வன்றோல் புணர்ந்த மணிவாயிலும் வானி லும்பர்ச சென்றோங்கி மேலோ ரிடமில்லெனச் செம்பொ னிஞ்சி குன்றோங்கு தோளார் குணங்கூட்டிசைக் குப்பை யென்ன ஒன்றோ டிரண்டு முயர்ந்தோங்கின வோங்கல் நாண. 163

எஉ. காடும் புனமுங் கடலன்ன கிடங்கு மாதர் ஆடுங் குளனு மருவீச்சனைக் குன்று மும்பர் வீடும் விரவும் மணிப்பந்தரும் வீணை வண்டு பாடும் பொழிலும் பலநல்லறப் பள்ளி மன்தே. 164

எங. தெள்வார் மழையுந் திரையாழியு முட்க நாளும் வள்வார் முரசு மதிர்மாநகர் வாழு மாக்கள் கள்வா ரிலாமைப் பொருட்காவலு மில்லை யாருங் கொள்வா ரிலாமைக் கொடுப்பார்களு மில்லை மன்தே. 165

எச. கல்லாது நிற்பார் பிறரின்மையிற் கல்வி முற்ற வல்லாரு மில்லை யவைவல்லரல் லாரு மில்லை எல்லாரு மெல்லாப் பெருஞ்செல்வமு மெய்த லாலே இல்லாரு மில்லை யுடையார்களு மில்லை மாதோ. 166

எரு. ஏகம் முதற்கல்வி முளைத்தெழுந் தெண்ணில் கேள்வி ஆகும் முதற்றிண் பணைபோக்கி யருந்த வத்தின் சாகந் தழைத்தன் பரும்பித்தரு மம்ம லர்ந்து போகந் கனியொன்று பழுத்தது போலு மன்தே. 167

நகரப்படலம் முற்றும்.

13 திடையோடு. 14 கொடிக்கண். 17 கண்ணிப். 20 மன்தே. [எக] 1 வன்றோள். 1-5 வன்றோ ரணம்புணர் வாயிலும் வானி லும்போய்ச். 1-3 வன்றோ ரணங்கன் புணர்வாயிலும்: வன்றோ ரணம்புணர் வாயிலும். 2 புணர்த்த: புணந்த. 3 முனிவாயிலும்: முனிவானினும். 4-5 வாயி லும்பர்ச. 5 னாடு. 6. சென்றோங்கு: சென்றங்கு. 8 ரிடையிலெனச். 9 செம்பொ. 12 தோளான். 13 குணங்கூட்டிசைக். 18 முயர்ந்தோங்கிய. 19 வும்பர். [எஉ] எங-ன் பின். 2 புனலுங். 12 மருவும்: விராவும்: விரியும். 13 மணப்பந்த ரும்: மணற்பந்தரும். 14 தேனும். 15 வண்டும். 18 முளநன்மலர்ப்: பலநன் மலர்ப்: பலபல்லவப்: மலர்ப் பல்லவப்: நறும்பன்மலர்ப்: முளநல்லறப்: மல நல்லறப். [எங] 2 முகிலுந். 3 திரைவாரியு: திசையாழியு. 8 மதிர்மாணகர். 12 ரிலாமற். 13-15 பொருள்தாவல்செய்வாரு மில்லைக். 17 ரிலாமற். 20 மாதோ. [எச] 5 முற்றி. 8-9 யவைவல்லவ ராரு. 20 மன்தே. [எரு] 6-7 யாகம் முரட்டிண். 7 முதற்றண்: மதர்த்திண்: முதற்பல். 8 பணை யோக்கி. 18 பகுத்தது. 19-20 போன்ற தன்தே.

சு. அரசியற் படலம்

க. அம்மா ணகருக் கரசன்னர சர்க்க ரைசன்
செம்மாண் டனிக்கோ லுலகேழினுஞ் செல்ல நின்றான்
இம்மாண் கதைக்கோ ரிறையாய விராம னென்னும்
மொய்ம்மாண் கழலோற் றருநல்லற மூர்த்தி யன்னான். 168

உ. ஆதும் மதியும் மருளும்மற னும்ம மைவும்
ஏதின் மிடல்வீ ரமும்கையு மெண்ணும் யாவும்
நீதிந் நிலையும் மிவைநேமியி னோர்க்கு நின்ற
பாதும் முழுதும் மிவற்கேபணி கேட்ப மன்னோ. 169

ங. மொய்யார் கலிகுழ் முதுபாரின் முகந்த தானக்
கையார் புனலா னனையாதன கையு மில்லை
மெய்யாய வேதத் துறைவேந்தருக் கேயந்த யாரும்
செய்யாத யாக மிவன்செய்து மறந்த மாதோ. 170

ச. தாயொக்கு மன்பிற் றவமொக்கு நலம்ப யப்பிற்
சேயொக்கு முன்னின் றொருசெல்கதி யுய்க்கு நீரான்
நோயொக்கு மென்னின் மருந்தொக்கு துணங்கு கேள்வி
ஆயப் புகுங்கா லறிவொக்கு மெவர்க்கு மன்னான். 171

ரு. ஈந்தே கடந்தா னிரப்போர்கட லெண்ணி னுண்ணூல்
ஆய்ந்தே கடந்தா னறிவென்னு மளக்கர் வாளாற்

சில பிரதிகளில் இப்படலம் நகரப்படலத்தோடு சேர்த்துள்ளது.

[க] வேறு சிலவற்றில் திருவவதாரப் படலம் இங்கே தொடங்குகிறது.
2 நகருக். 3 கிறைவன்னர. 3-5 கரசர்க்கர சாகி நின்றான். 4-5 சர்க்கி ரா
சன்: சர்க்க ரசன். 6-7 செம்மாண் றனிக்கோ. 11-12 இம்மா நகர்க்கோ.

[உ] 1 ஆதி. 2 மறையும். 5 மையும். 6-7 ஏதில் லடல்வீ: ஏதம் மிலவீ:
ஏதி விறல்வீ. 9 மெண்ணில்: மெண்ணி. 9-10 மெண்ணி லாய்வும். 10 யாப்
பு(ம்) 11 நீதி. 12 நெறியும். 16 பாதி. 19 கேட்கு. [ங] 2 கலியின்.

4 முகந்து. 12-13 வேத முறைவேந்தருக். 15 யாதும்: யாவும். 18 மவன்
செய்து. 19 மகிழ்ந்த: முடித்த: சிறந்த. [ச] சில பிரதிகளில் இப்பாட
லோடு நகரப்படலம் முடிய, அடுத்த செய்யுளோடு திருவவதாரப் பட
லம் தொடங்குகிறது. 4 நயம்ப. 8 றருஞ்செல்கதி. 11-12 நோயுற்ற
தென்னின். 20 மன்னோ. [ரு] சில பிரதிகளில் இச் செய்யுளோடு
நகரப்படலம் முற்றும். 5 னன்னூல்: நன்னூல்: நுண்ணூல். 7-8 கடந்தான்
கலையென்னு.

காய்ந்தே கடந்தான் பகைவேலை கருத்து முற்றத்
தோய்ந்தே கடந்தான் றிருவிறொடர் போக பெளவம். 172

வேறு

சு. வெள்ளமும் பறவையும் விலங்கும் வேசையர்
உள்ளமு மொருவழி யோட நின்றவன்
தள்ளரும் பெரும்புகழ்த் தசர தப்பெயர்
வள்ளல்வள் ஞுறையின் மன்னர் மன்னனே. 173

எ. நேமிமால் வரைமதி லாக நீள்புறப்
பாமமா கடல்கிடங் காகப் பன்மணி
வாமமா ளிகைமலை யாக மன்னற்குப்
பூமியு மயோத்திமா நகரம் போன்றதே. 174

அ. யாவதும் வன்மைநே ரெறிந்து தீட்டலால்
மேவருங் கையடை வேலுந் தேயுமாற்
கோவுடை நெடுமணி மகுட கோடியாற்
சேவடி யடைந்தபொற் கழலுந் தேயுமால். 175

சு. மண்ணிடை யுயிர்தொறும் வளர்ந்து தேய்வின்றித்
தண்ணிழல் பரப்பவு மிருளைத் தள்ளவும்
அண்ணறன் குடைமதி யமையு மாதலான்
விண்ணிடை மதியினை மிகையி தென்பவே. 176

க0. வயிரவான் பூணணி மடங்கன் மொய்ம்பினான்
உயிரெலாந் தன்னுயி ரொப்ப வோம்பலாற்
செயிரிலா வுலகினிற் சென்று நின்றவாழ்
உயிரெலா முறைவதோ ருடம்பு மாயினான். 177

15 முற்றித். 18 றிருவின்னொடர்: றிருவின்னொடர்: றிருவின்னுயர்:
றிருவிண்டொடர். [சு] சில பிரதிகளில் இங்கே திருவவதாரப்படலம்
தொடங்குகின்றது. வேறு சிலவற்றில் சு-முதல் ௧௨-வரையுள்ளன அரசி
யற்படலமென்று குறிக்கப்பட்டுள. 4 வேசியர். 8 நின்றன: நின்றவால்.
10 பெருங்குணத். 11 தயர. [எ] அ-ன் பின். 4 நீள்புறம். 5 பாமமார்.
12 மன்னர்க்குப். 14 மயோத்தியும். 16 போலுமால்: போலுமே. [அ]
1 யாவரும்: ஏவரும். 1-3 ஆவரும் வன்மைநே ரறிந்து. 2 வன்மைநே: வண்
மைநே. 6 கையிடை: கரத்திடை. 14 யணிந்தபொற்: யடைந்துபொற்.
16 தேயுமே. [க] 10 மதிக்குடை. 10-11 குடையத் தமையு. 14 மதியினு.
16 தென்னவே. [க0] 2 பூணினன். 6 தனதுயி. 7 ரொக்க. 14 முறுவதோ.

கக. குன்றென வுயரிய குவவுத் தோளிநான்
வென்றியந் திகிரிவெம் பரிதி யாமென
ஒன்றென வுலகிடை யுலாவி மீமிசை
நின்றநின் றுயிர்தொறு நெடிது காக்குமே. 178

கஉ. எய்யென வெழுபகை யெங்கு மின்மையான்
மொய்ப்பொரு தினவுறு முழவுத் தோளிநான்
வையக முழுவதும் வறிஞ னோம்புமோர்
செய்யெனக் காத்தினி தரசு செய்யுமால். 179

அரசியற்படலம் முற்றும்.

நு. திருவவதாரப் படலம்

க. ஆயவ நொருபக லயனை யேநிகர்
தூயமா முனிவனைத் தொழுது தொல்குலத்
தாயருந் தந்தையுந் தவமு மன்பினான்
மேயவான் கடவுளும் பிறவும் வேறு நீ. 180

உ. எங்குலத் தலைவர்க ளிரவி தன்னினுந்
தங்குலம் விளங்குறத் தாணி தாங்கினார்
மங்குந ரில்லென வரம்பில் வையகம்
எங்குநின் னருளின லினிதி னோம்பினேன். 181

ங. அறுபதி னாயிர மாண்டு மாண்டுற
உறுபகை யொடுக்கியிவ் வுலகங் காத்துளேன்

[கக] 5-6 வென்றிவெந் திகிரியம். 7 பருதி. 9 ஒன்றிய. 10-11 வுல
கிசை யுலாவு: வுணரினு முலாவி. 13-14 நின்றபல் லுயிர்தொறு. [கஉ]
2 வெழுப்பகை: வெழுவகை. 5 மொய்ப்பொறு: மொய்ப்பெருத். 5-6 மொய்
பெரு தெனவுறு. 11 வறிய. 15 யரசு. 16 செய்கின்றான்.

[க] 6-7 முனிவரற் றொழுது. 8 தொல்குணத். 13 மேயவன். [உ]
திறைவர்க. 6 விளங்கிடத்: விலங்குறத்: விளக்குறத். 10 ரிலரென. 11
வரம்பின். 13 இங்குநின். 13-14 இங்குன தருளின. 16 னோம்பினன்.
[ங] 2-3 னாயிரத் தாண்டு. 6 யடக்கியிவ். 7-8 வுலகங் காத்தனன்: வுலகை
யோம்பினேன்: வுலக மோம்பினேன்.

பிறிதொரு குறையிலே யெற்பின் வையகம்
மறுகுறு மென்பதோர் மறுக்க முண்டரோ. 182

சு. அருந்தவ முனிவரு மந்த னாளரும்
வருந்துத லின்றியே வாழ்வின் வைகினார்
இருந்துய ருழக்குவ ரெற்பி னென்பதோர்
அருந்துயர் வருத்துமென் னகத்தை யென்றனன். 183

ரு. முரசறை செழுங்கடை முத்த மாமுடி
அரசர்தங் கோமக ன்ணைய கூறலும்
விரைசெறி கமலமென் பொருட்டு மேவிய
வரசரோ ருகன்மகன் மனத்தி னெண்ணினான். 184

சு. அலைகட னடுவனோ ரனந்தன் மீமிசை
மலையென விழிதுயில் வளரு மாமுகில்
கொலையொழி லரக்கர்தங் கொடுமை தீர்ப்பனென்
றுலைவுறு மமரருக் குரைத்த வாய்மையை. 185

எ. சுடுதொழி லரக்கராற் றொலைந்து வானுளோர்
கடுவமர் களனடி கலந்து கூறலும்
படுபொரு ளுணர்ந்தவப் பரமன் யாமினி
அடுகில மெனமறுத் தவரொ டேகினான். 186

9 இறையொரு. 11 யென்பின். 13-14 மறுகுவ தென்பதோர்:
மறுகுவ துண்டெனு: மறுகுவ ளென்பதோர். 15 மயக்க. [சு] 1-4 இருந்
தவ முனிவரு மேனே யோர்களும். 5-6 வருந்துய ரின்றியே. 9 பெருந்துய.
10 ருழக்குந். 14 வருத்தவென். [ரு] 1 முரசெறி: முரசநற். 3 முற்ற.
5-7 அரசர்கோன் மகனினைத் தனைய. 9-12 உரைசெறி சராசர மனைத்து
முந்திய. 11 பொருட்டின். 14 ருகன்றன. 16 லெண்ணினான். [சு]
3 ரமளி. 12 தீர்ப்பலென். 16 வாய்மையே. [எ] 6 களனடி. 10 ளுணர்ந்த
தவப். 12-14 யானினி யடுகில னெனமறுத். 13-14 அடுவதில் லெனமறுத்.

186 (i) கறையிடற் றிறைவனுங் கடவு ளோர்களு
மறைமுதற் கிழவனை வந்து நண்ணலு
முறைமையிற் கடன்முறை முற்றி முண்டகத்
திறைவனு மவருட னினிதி னேகினான்.

இச்செய்யுளுள்ள வோர் பிரதியில் அ, கூ-ம் செய்யுட்கள் தள்ளத் தக்கன
வென்று குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. 2 நண்ணலுங். 8 நண்ணினார். 11 முடித்து.
14-15 மவரொடு மினிதி. 16 ருந்தனன்.

அ. வடவரைக் குடியி னடுவண் மாசறு
சுடர்மணி மண்டபந் துன்னி நான்முகக்
கடவுளை யடிதொழு தமரர் கண்டகர்
இடிநிகர் வினையம் தியம்பி னாரோ. 187

கூ. பாகசா தனன்றனைப் பாசத் தார்த்தடல்
மேகநா தன்புகுந் திலங்கை மேயநாட்
போகமா மலருறை புனிதன் மீட்டமை
தோகைபா கற்குறச் சொல்லி னுனரோ. 188

க0. இருபது கரந்தலை யீரைந் தென்னுமத்
திருவிலி வலிக்கொரு செயலின் றெங்களாற்
கருமுகி லெனவளர் கருணை யங்கடல்
பொருதிடர் தணிக்கினுண் டெனும்பு ணர்ப்பினார். 189

[அ] 3 னடுவண். 11 தமர. 13 இடனிகழ்: இடர்நிகழ். 16 னுன
ரோ. [கூ] எ-ன் பின். 8 மேவுநாட்: யேகுநாட்: மேவினுண். 11-16
புனித வொல்லையின் ஏகிரீ மீட்டமை யியம்ப வேண்டுமோ. 12 மீண்டமை.
16 னாரோ. [க0] 14-15 தணிக்குவ னெனும்பு. 16 ணர்ப்பினால்: ணர்ப்
பினுண்.

188 (i) என்றவ ரினிமைக ரியம்பி யெங்கணுங்
கன்றிய நிருதரை யழித்துக் காத்தியேல்
ஒன்றிய வுலகமு முயிர்கள் யாவையும்
இன்றுநீ படைத்தியென் றியம்பி னாரோ.

187-ன் பின். 1-3 என்றினை யனபல வியம்பி. 6 வரக்கரை. 10-11
வுயிர்களு முலகி. 15-16 நிசைத்துப் பின்னரும்.

189 (i) காத்தியே யென்றெமைக் காக்க வார்தமை
யேத்தியே யிளைத்தன மெண்ணி னுன்மறைப்
பாத்தியே பாற்கடற் பள்ளி மேவிய
மூர்த்தியே முதலவ முகிலின் மேனியாய்.

191-ன் பின். 7 மெழிலி. 7-8 மெமுக நான்மறைப். 14-16 முகினிற
முதல்வ னெயென.

189 (i) காத்தி யேயென் றெமைக்காக்க வார்தமை
யேத்தி யேயிளைத் தோமெழு நான்மறைப்
பாத்தி யேதிருப் பாற்கடன் மேவிய
மூர்த்தி யேமுதல் வாமுகின் மேனியாய்.

7 தோமெழில்.

கக. திரைகெழு பயோததித் துயிலுந் தெய்வவான்
மரகத மலையினை வழுத்தி நெஞ்சினுந்
கரகம லங்குவித் திருந்த காலையிற்
பரகதி யுணர்ந்தவர்க் குதவும் பண்ணவன். 190

கஉ. கருமுகி ருமரைக் காடு பூத்துநீ
டிருசுட ரிருபுறத் தேந்தி யேடவிழ்
திருவொடும் பொலியவோர் செம்பொற் குன்றின்மேல்
வருவபோற் கலுமுன்மேல் வந்து தோன்றினான். 191

கங். எழுந்தனர் கறைமிடற் றிறையுந் தாமரைச்
செழுந்தவி சுகந்தவத் தேவுஞ் சென்றெதிர்
விழுந்தன ரடிமிசை விண்ணு னோரொடுந்
தொழுந்தொறுந் தொழுந்தொறுங் களிது ளங்குவார். 192

கச. ஆடினர் பாடின ரங்கு மிங்குமாய்
ஓடின ருவகைமா நறவுண் டோர்கிலார்
வீடின ரரக்கரென் றுவக்கும் விம்மலாற்
சூடினர் முறைமுறை துளவத் தாண்மலர். 193

கரு. பொன்வரை யிழிவதோர் புயலின் பொற்புற
என்னையா னுடையவன் றோணின் றெம்பிரான்
சென்னிவான் றடவுமண் டபத்திற் சேர்ந்தரி
துன்னுபொற் பீடமேற் பொலிந்து தோன்றினான். 194

கசு. விதியொடு முனிவரும் விண்ணு னோர்களும்
மதிவளர் சடைமுடி மழுவ லாளனும்
அதிசய முடனுவந் தயலி ருந்துழிக்
கொதிகொள்வே லரக்கர்தங் கொடுமை கூறினர். 195

[கக] 7-8 வழுத்து நெஞ்சினார். 8 நெஞ்சுறத். 11 திருக்குங். 15 குதவு: குணரும். [கஉ] 8 யேந்திய: யேந்தவர்த்: யேடலர்த். 12 குன்றிலே: குன்றின்மீ. 14 கருடன்மேல். [கங்] 1 எழுந்தனன்: எழுந்திலன். 2-3 கடவுளர்க் கிறையுந். 2-4 கடகளிற் றிறையு மேடவிழ். 3 றிறைவன். 3-4 றிறையு மேடவிழ். 6 சிருந்தவத்: சுவந்தவத். 10 னவனடி: னடிமிசை. 12 னோரெலாந்: னோர்களுந். 15-16 களிது லங்குவார்: களிது டங்குவார். [கச] 4 மிங்குமா. 6 ருவகையா. 10 னரக்கனென். 12 விம்மலார். 14 வானவர். 15 துளபத்: துளவந். [கரு] 1 பொன்மலை. 2 யழிவதோர். 3-4 புயற்புள் ளின்புறம். 7 ரொழின். 10-11 றடவு மண்டபத்துச். [கசு] 5 மதிதரு: மதிதவழ்: மதிவரு. 12 ருந்தனர்: ருந்துழீஇக். 16 கூறுவார்.

கௌ. ஐயிரு தலையினே னனுச ராதியா
மெய்வலி யரக்கரால் விண்ணு மண்ணுமே
செய்தவ மிழந்தன திருவி னாயக
உய்திற மில்லையென் றுயிர்ப்பு வீங்கினார். 196

கஅ. எங்கணீள் வரங்களா லரக்க ரென்றுளார்
பொங்குமூ வுலகையும் புடைத்த ழித்தனர்
செங்கண யகவினித் தீர்த்தி யில்லையெல்
துங்குவ ருலகெலா நொடியி னென்றனர். 197

கக. என்றன ரிடருழந் திறைஞ்சி யேத்தலும்
மன்றலந் துளவினான் வருந்தல் வஞ்சகர்
தந்தலை யறுத்திடர் தணிப்பன் றாரணிக்
கொன்றுநீர் கேண்மினென் றுணர்த்தன் மேயினான். 198

உ௦. வானுளோ ரனைவரும் வான ரங்களாய்க்
கானினும் வரையினுங் கடித டத்தினுஞ்
சேனையோ டவதரித் திடுமின் சென்றென
ஆனன மலர்ந்தன னருளி னாழியான். 199

உக. மசரத மனையவர் வரமும் வாழ்வுமோர்
நிசரத கணைகளா னீறு செய்யயாம்
கசரத துரகமாக் கடல்கொள் காவலன்
தசரதன் மதலையாய் வருதுந் தாரணி. 200

[கௌ] 3 னனிச. 4 னாதியாம்: ராதியோர். 8 மண்ணுமேற்: மண்ணு
மோர். 10 மிழந்தது: மிழந்தது: மிழந்தனம். [கஅ] 5 பொங்கிமூ. 8 ழித்து
ளார். 10 வதுவினித்: யகவிது. 11-12 தீர்த்த வில்லையெல். 12 யில்லையே.
14 ருலகையோர். 15-16 நொடிதி னென்றனன். 15 நொடிப்பி. 16 வென்
றனர். [கக] 1-3 என்றயி னமரர்க ளிறைஞ்சி. 5 மன்றலர். 8-9 வஞ்சகன்
தன்றலை. 11 தவிர்ப்பன். 14-15 கேண்மென வுணர்த்தன்: கேண்மென
வுரைத்தன். [உ௦] 6 மலையினுங். 7 கடித்த. [உக] 1 மயரத. 3 வாமும். 5 நிய
ரத. 8 செய்யவாம். 9 கயரத. 10 துரகமாட். 13 தயரதன். 15 வருவன்.

196 (i) வானவ ரவ்வுரை வழங்க மாமதித்
தேனுறு மிதழியந் தெரியல் வேணியான்
ஆனவர் தமைக்கர மமைத்தங் கையனைத்
தான்றுக நோக்கியே சாற்றன் மேயினான்.

2 ரம்முறை.

உஉ. வளையொடு திகிரியும் வடவை தீப்தர
வளைதரு கடுவுடை விரிகொள் பாயலும்
இளையர்க ளெனவடி பரவ வேகிராம்
வளைமதி லயோத்தியில் வருது மென்றன். 201

உங. என்றவ னுரைத்தபோ தெழுந்து துள்ளினார்
நன்றிகொண் மங்கல நாதம் பாடினார்
மன்றலஞ் செழுந்துள வணியு மாயனார்
இன்றெமை யளித்தன ரென்னு மேம்பலால். 202

வேறு

உச. போயதெம் பொரும லென்னு விர்திர னுவகை பூத்தான்
தூயமா மலரு ளோனுஞ் சுடர்மதி சூடி னோனுஞ்
சேயுயர் விசும்பி னோருந் தீர்த்ததெஞ் சிறுமை யென்றார்
மாயிரு ஞால முண்டோன் கலுழன்மேற் சரணம் வைத்தான்.

உரு. என்னையா னுடைய வையன் கலுழன்மே லெழுந்து போய
பின்னர்வா னவரை நோக்கிப் பிதாமகன் பேசு கின்றான்
முன்னரே யெண்கின் வேந்தன் யானென முகி னான்மற்
றன்னவா றெவரு நீர்போ யவதரித் திமே னென்றான். 204

உசு. தருவுடைக் கடவுள் வேந்தன் சாற்றுவா னெனது கூறு
மருவலர்க் கசனி யன்ன வாலியு மகனு மென்ன
இரவிமற் றெனது கூறங் கவற்கினை யவனென் றோத
அரியுமற் றெனது கூறு நீலனென் றறைந்திட் டானால். 205

[உஉ] 4 தீர்தர: தீதர. 3-4 வடவைத் தீநிகர்: வடவைத் தீதர:
வடவைத் தீயென: வடவைத் தீத்தரு: வடவைத் தீத்தர. 9 இளைஞர்க:
9-10 இளையவ ரெனவடி. 12 வேகிராம்: வெய்தியாம்: வெய்திராம்: வேகி
னும். [உங] 7 நாமம். 9 மன்றலர்: மன்றலார். 9-11 மன்றலந் துளவினா
னணியு. 9-11 மன்றலந் துளவணி யணியு. 12 மாயவன்: மார்பினார். 15
னென்னு. [உச] 7 தூயமான். 10-12 (ந்)துறவுறை முனிவர் தாமும்.
13 சேயிரு. 14-15 விசும்புளோருந். 16 தீர்த்ததெஞ். 21 முண்டான்.
22 கருடன்மேற். [உரு] 4-5 கலுழன்மீ தெழுந்து. 7 பின்னையா.
13 முன்னமே. 17-18 மொழிகின் றான்மற். 18 நென்மற். 19-20 றன்னவ
ரெவரு. [உசு] 1 தருவுடை: திருவுடை. 2 கடல்கொள். 2-3 கடவு ளோ
னுஞ். 4 செப்புவா. 9 யென்ன. 12 முன்ன: மென்றான். 13-18 இரவிசுக்
கிரீவன் யானே யென்றெதிர் நின்றே வோத. 15 கூறங். 15-16 கூறிந்
கிவற்கினை: கூறு மவற்கினை. 17 யானென்: யோனென். 19 அரியுமற்.
21 கூறம்.

உள. வாயுமற் றெனது கூறு மாருதி யெனலு மற்றோர்
காயுமர்க் கடங்க ளாகிக் காசினி யதனின் மீது
போயிடத் துணிந்தோ மென்றார் புராரிமற் றியானே வாத
சேயெனப்புக் கன்றான் மற்றைத் திசையுளோர்க் கவதியுண்டோ.

உஅ. அருடரு கமலக் கண்ண னருண்முறை யலரு ளோனும்
இருடரு மிடற்றி னோனு மமரரு மீனைய ராகி
மருடரு வனத்தின் மண்ணின் வானர ராகி வந்தார்
பொருடரு மெவருந் தத்த முறைவிடஞ் சென்று புக்கார். 207

உக. ஈதுமுன் னிகழ்ந்த வண்ண மெனமுனி யிதயத் தெண்ணி
மாதிரம் பொருத திண்டோண் மன்னநீ வருந்த லேழேழ்
பூதல முழுதுந் தாங்கும் புதல்வரை யளிக்கும் வேள்வி
தீதற முயலி னைய சிந்தைநோய் தீரு மென்றான். 208

ங0. என்னமா முனிவன் கூற வெழுந்துபே ருவகை பொங்க
மன்னவர் மன்ன னந்த மாமுனி சரணஞ் சூடி
உன்னையே புகல்புக் கேனுக் குறுகண்வந் தடைவ துண்டோ
அன்னதற் கடியேன் செய்யும் பணியினி தளித்தி யென்றான்.

ஙக. மாசறு சுரர்க ளோடு மற்றுளோர் தமையு மீன்ற
காசிப னருளு மைம்தன் விபாண்டகன் கங்கை சூநிம்

[உஎ] 5 யென்ன. 7 காயுமற். 12 மீதே. 14 துணிது. 16-18 புர
மெரித் தவன்றான் காற்றின். 16-17 புராரியு மியானே. 17 றியானும்.
18-22 யார்க்குந் தாயென வருள்வனென்றான் சார்ந்துளோர்க். 21 மற்றத்.
22 திசையிலோர்க். [உஅ] 1 அருட்பெறு. 4-6 னரனுறை முறையிலாரும்.
5 மலரு. 7 இருட்டரு. 8 மனேமேலானு. 10-11 மினையரு மனைய. 11
மெனைய. 13 மருட்டரு. 14 மனத்தின். 15 மண்ணில். 17 மாகி. 19
பொருட்டரு. 20 மிருவர்: மவர்கள்: மிவர்கள்: மிறைவர்: மியாருந்: மிவருந்:
முருவர். 21 தந்த. [உக] 8 பொருதுந்: பொருந்து. 14-15 முழுதுங் காக்
கும்: முழுது மாளும். 20 முயற்றி. 21 லையா: லுன்றன். 23 தீர்து. [ங0]
2 வசிட்டன். 4 வெழுந்தபே. 4-5 வெழுபெரு முவகை. 6 பொங்கி: யெய்தி.
9 (ன்) மிக்க. 14-16 புகலப் புக்கே னுறுகண்வந். 16-17 குறுதுய ரடைவ.
16-18 கிதினவரு முறுதி யுண்டோ. 17 தடைந்த: துறுவ. 19 இன்னதற்.
22 பணியினே: பணிவிடை. 22-23 பணியென்கொ லளித்தி. 23 யளித்தி:
யமைத்தி: யருடி. 23-24 யருளு கென்றான்: தியம்பு கென்றான். [ஙக]
2-3 சுரரி னோடு: சூரி னோடு. 10 விபண்டகன்: விபாண்டகன்.

ஈசனும் புகழ்தற் கொத்தோ நிருங்கலை பிறவு மெண்ணிற்
 றேசுடைத் தந்தை யொப்பான் நிருவருள் புனைந்த மைந்தன்.

௩௨. வருகலை பிறவு நீதி மனுநெறி வரம்பும் வாய்மை
 தருகலை மறையு மெண்ணிற் சதுமுகற் குவமை சான்றோன்
 திருகலை யுடைய விர்தச் செகத்துளோர் தன்மை தேரா
 ஒருகலை முகச்சி ருங்க வுயர்தவன் வருதல் வேண்டும். 211

௩௩. பார்தனின் மகுட கோடி பரித்தபா ரதனின் வையும்
 மாந்தர்கள் விலங்கென் றுன்னு மனத்தன்மா தவத்த னெண்ணிற்
 பூர்தவி சுகந்து னோனும் புராரியும் புகழ்தற் கொத்த
 சார்தனால் வேள்வி முற்றிற் றனயர்க ளுளரா மென்றான். 212

௩௪. ஆங்குரை யினைய கூறு மருந்தவர்க் கரசன் செய்ய
 பூங்கழ ரெழுது வாழ்த்திப் பூதல மன்னர் மன்னன்
 தீங்கறு குணத்தான் மிக்க செழுந்தவன் யாண்டை யுள்ளான்
 ஈங்குபான் புரியுந் தன்மை யருளுதி யிறைவ வென்றான். 213

வேறு

௩௫. புத்தான கொடுவினையோ டருந்துயரம் போயொளிப்பப்
 புவனர் தாங்குஞ்
 சத்தான குணமுடையோன் றையயினொடு தண்ணளியின்
 சாலை போல்வான்
 எத்தானும் வெலற்கரியான் மனுகுலத்தே வந்துதித்தோ
 நிலங்கு மௌலி
 உத்தான பா தனரு ள்ரோமபத னென்றுளனில்
 வலகை யாள்வான். 214

14 புகழ்த். 17 பலவு. 18 மெண்ணித். 23 பெற்ற. [௩௨] 5 யாவும்:
 வரம்பில்: வாய்ப்பு: மரபு(ம்): வரவும். 8 பிறவு. 20-21 முகத்துச்
 சிங்க: முகத்துச் சிருங்க. 20-22 முகத்துச் சிங்கத் துயர்தவன். [௩௩]
 4-5 பரித்தபார் தன்னில். 5 ரிதனின். 7 மாந்தரை. 9-12 னுன்னு மனத்
 தமர் தவத்தென் றெண்ணிப்: 11 தவத்தி. 11-12 தவத்தி னெண்ணிப்:
 தவத்த னெண்ணிப்: தவத்தை யெண்ணிற். 14 சிருந்து: சுவந்து. 22 றனை
 யர்க. 24 மன்றே. [௩௪] 1-2 ஆங்கவனையை: ஆங்கவனினைய. 2 யனைய.
 4-5 மருந்தவத்தரசன்: மருந்தவ வசிட்டன். 18 யுள்ளோன். 20 கொண
 ருந். 22 யியம்புதி. 22-24 யியம்புதி விரைவினென்றான். 24 னென்றான்.
 [௩௫] 1 புத்தாய. 3 டிருந்துயரம். 4 போயொழியப். 7 சத்தாய. 9 றயாவி
 னொடு: றயாவோடு(ர்). 13 எத்தாலும். 14 விலக்கரியான். 16 வந்துதித்தா.
 17 னிலகு. 18 மோலி. 21 னோமபத: ள்ரோமபத. 24 யாள்வோன்.

௩௬. அன்னவன்றான் புரந்தளிக்குந் திருநாட்டு நெடுங்கால

மளவ தாக

மின்னியெழு முகிலின்றி வெந்துயரம் பெருகுதலும்

வேத நன்னூல்

மன்னுமுனி வரையழைத்த மாதானங் கொடுத்தலும்வான்

வழங்கா தாகப்

பின்னுமறை யவர்க்கேட்பக் கலைக்கோட்டு முனிவரின் வான்

பிலிற்று மென்றார்.

215

௩௭. ஓதநெடுங் கடலாடை யுலகினில்வாழ் மனிதர்விலங்

கெனவே யுன்னுங்

கோதில்குணத் தருந்தவனைக் கொணரும்வகை யாவதெனக்

குணிக்கும் வேலைச்

சோதிதுதற் கருநெடுங்கட் டெவரிதழ்வாய்த் தரளநகைத்

துணைமென் கொங்கை

மாதரெழுந் தியாமேகி யருந்தவனைக் கொணர்துமென

வணக்கஞ் செய்தார்.

216

௩௮. ஆங்கவரம் மொழியுரைப்ப வரசன்மகிழ்ந் தவர்க்கணிதூ

சாதி யாய

பாங்குளமற் றவையளித்துப் பணிப்பிறையைப் பழித்ததுதற்

பணைத்த வேய்த்தோள்

ஏங்குமிடைத் தடித்தமுலை யிருண்டகுழன் மருண்டவிழி

யிலவச் செவ்வாய்ப்

பூங்கொடியீ ரேகுமெனத் தொழுதிறைஞ்சி யிரதமிசைப்

போயி னூரால்.

217

[௩௬] 2 புரிந்தளிக்குந். 3 திருநாட்டின்: திருநாட்டில். 5 வளவ: மழல. 8 புயலின்றி. 10 பருகுதலும்: மேலிடலும். 11-12 வேந்தனன் னூல். 12 நீதி. 15 மாதனங்: வரதானங். 16 கொடுத்தும்வான்: கொடுக்கி னும்வான்: வழங்கலும்வான். 18 தாகிப். 19-20 பின்னு முனிவரர்க் கேட் பக்: பின்னு முனிவரற் கேட்பக்: பின்னு முனிவரைக் கேட்பக். 20 யவர்க் கேட்கக்: யவர்கேட்பக்: யவற்கேட்பக். 22 முனிவரில் வான். 24 மென் றான். [௩௭] 2 கடல்குழந்த. 6 யெண்ணுங். 9 கொணரும்நெறி. 10 யெங் னெனக். 11 குணிக்கும்: கூறம்: குறிக்கும். 13 சோதி முகக். 14 கருந் கயற்கட். 20 தியாமெய்தி. [௩௮] 1 ஆங்கவர்தம். 3 வரசன்மொழிந். 6 யாகப். 7-8 பாங்குடன் மற்றவை யருளிப்: பாங்குடன் மற்றவர்க்களித் துப். 8 மவர்க்கருளிப்: மவர்க்களித்துப்: மவையருளிப். 13-14 ஏங்குமுலை துடிக்குமிடை. 14 தடிக்குமுலை. 24 னூரே: னூர்கள்.

வேறு

நகூ. ஓசனை பலகடந் தினியொ ரோசனை
 ஏசறு தவனுறை யிடம தென் றுழிப்
 பாசிழை மடந்தையர் பன்ன சாலேசெய்
 தாசறு மருந்தவத் தவரின் வைகினார். 218

ச௦. அருந்தவன் றந்தையை யற்ற நோக்கியே
 கருந்தடங் கண்ணியர் கலைவ லாளனிற்
 பொருந்தினர் பொருந்துபு விலங்கெ னுப்புரிந்
 திருந்தவ ரிவரென வினைய செய்தனன். 219

சக. அருக்கிய முதலினோ டாச னங்கொடுத்
 திருக்கென விருந்தபி னினிய கூறலு
 முருக்கிதழ் மடந்தையர் முனிவ னைத்தொழாப்
 பொருக்கென வெழுந்துபோய்ப் புரையுட் புக்கனர். 220

சஉ. திருந்திழை யவர்கில தினங்க டீர்த்துழி
 மருந்தினு மினியன வருக்கை வாழைமாத்
 தருங்கனி பலவொடு தாழை யின்கனி
 அருந்தவ வருந்தென வருந்தி னானரோ. 221

சந. இன்னன பலபக லிறந்த பின்றிரு
 நன்னுதன் மடந்தையர் நவையின் மாதவன்

[நகூ] 1 யோசனை. 6 தவனுடை. 6-7 தவனுறு மிடம: மாதவ. னிடம. 7 யிடமி. 8 தென் றுழிஇப்: தென் றிழிஇப். [ச௦] 1-2 அருந்தவ னகன் றதை. 2 றகைமையை. 2-3 றன்னையே யார: றனைவரும் மற்ற. 3 யறத்தின். 4 நோக்கிய. 10 பொருந்தவும்: பொருந் துவ: பொருந்துழி. 11-12 விலங் கினுற்புரிந். 12 னுப்பரிந்: னப்புரிந்: னுப்புகுந். 14 ரிவரென. 16 செய்த னார். [சக] 2-3 முதலிய வாச. 6 விருத்தின: விருந்துபின். 8 கூறியும்: கூறிய. 12 னைத்தொழப். 14 வெழுந்துதம்: விரிந்து போய்ப். 14-15 வெழுந்துதம் முறையுட்: வெழுந்துதம் புரையிற்: வெழுந்துபோ யுறையுள். 15 புரையுள்: புரையிற். [சஉ] 2 யவர்பல. 4 டந்துழி: டீர்த்துழிஇ. 8 றான்முதல். 9-10 தருந்தருந் கனியொடு: தருந்தருக்கனியொடு: தரும் பல கனியொடு: தரும்பெருந் கனியொடு. 10 யொடுபல: யதனொடு. 12 யின்பலம். 15-16 வருத்தி னாரோ: வருளினாரோ. 15 வருளி. [சந] 1 இன்னணம். 2 பல்பக: பற்பக. 3 லிறந்த.

றன்னையெம் மிடத்தினுஞ் சார்தல் வேண்டுமென்
றன்னவர் தொழுதலு மவரொ டேகினுன். 222

சச. விம்முறு முவகையர் வியந்த நெஞ்சினர்
அம்மவி திதுவென வகலு நீணெறிச்
செம்மையின் முனிவரன் றொடாச் சென்றனர்
தம்மன மெனமருட் டைய லார்களே. 223

சரு. வளநகர் முனிவரன் வருமுன் வானவன்
களனமர் கடுவெனக் கருகி வான்முகில்
சளசள வெனமழைத் தாரை கான்றன
குளனெடு நதிகடங் குறைக டீரவே. 224

சசு. பெரும்புன னதிகளுங் குளனும் பெட்புறக்
கரும்பொடு செந்நெலுங் கவின்கொண் டோங்கிட
இரும்புயல் ககனமீ திடைவி டாதெழுந்
தரும்புனல் சொரிந்தபோ தரசு ணர்ந்தனன். 225

சஎ. காமமும் வெகுளியுங் களிப்புங் கைத்தெழு
கோமுனி யிவணடைந் தனன்கொல் கொவ்வையாய்த்
தாமரை மலர்முகத் தரள வாணகைத்
தூமமென் குழலியர் புணர்த்த சூழ்ச்சியால். 226

சஅ. என்றெழுந் தருமறை முனிவர் யாரொடுஞ்
சென்றிரண் டியோசனை சேனை சூழ்தர
மன்றலங் கோதையர் நடுவண் மாதவக்
குன்றினை யெதிர்த்தனன் குவவுத் தோளிணன். 227

10 மிடத்திலுஞ். 11 சாரல். 13-14 றன்னவர் றொழுதலு. 13-15
றன்னவ ரடிதொழ வவரொ. 16 டேகென்றான். [சச] 2 முவகையால்.
2-3 முவகையால் வீந்த. 5-6 அம்மலில் விதுவென. 5 அம்மலீ. 6 தெது
வென. 9 செம்மைசேர்: செம்மைய: செம்மையன். [சரு] 1 வளர் நகர். 3
வரமுன். 8 வான்மிசை(ச்) 10 வெனுமழைத். 14 நதிதடங்: நெடுநதி: நதி
களுங். 15-16 குறைவு டீரவே. 16 டீர்ந்தவே: டீர்தர. [சசு] 2 நதிகளுங்.
6 சென்னலும். 9 இரும்புனல். 14-15 சொரிதர வரசு. [சஎ] 4 கைத்
தெழுந்: கைதொழு: கைத்தவக். 6-8 யடைந்தனன் கொவ்வைச் செவ்வை
வாய்த். 8 கோவை வாய்த். 13 தூமமுண். 15 புரிந்த: புனைந்த: கொணர்ந்த.
புணர்ந்த. [சஅ] 6 டோசனை: 9 நன்றலங். 10 குழலியர். 11 நடுவுண்.

சக. வீழ்ந்தன னடிமிசை விழிக ணீர்தர
வாழ்ந்தன னினியென மகிழுஞ் சிந்தையான்
தாழ்ந்தெழு மாதரார் தம்மை நோக்கிநீர்
போழ்ந்தனி ரென திடர் புணர்ப்பினு லென்றான். 228

ரு. அரசனு முனிவரு மமைந்த வாயிடை
வரமுனி வஞ்சமென் றுணர்ந்த மாலைவாய்
வெருவினர் விண்ணவர் வேந்தன் வேண்டலாற்
கரையெறி யாதலை கடலும் போன்றனன். 229

ருக. வள்ளுறு வயிரவாண் மன்னன் பன்முறை
எள்ளரு முனிவனை யிறைஞ்சி யாரினுந்
தள்ளருந் துயரமுஞ் சமைவுஞ் சாற்றலும்
உள்ளுறு வெகுளிபோ யொளித்த தாமரோ. 230

ருஉ. அருள்சுரந் தரசனுக் காசி யுங்கொடுத்
துருடருந் தேரின்மீ தொல்லை யேறினன்
பொருடரு முனிவருந் தொடரப் போயினான்
மருளொழி யுணர்வுடை வரத மாதவன். 231

ருங். அடைந்தனன் வளங்க ரலங்க ரித்தெதிர்
மிடைந்திட முனியொடும் வேந்தன் கோயில்புக்
கொடுங்கலில் பொற்குழாத் துறையு ளெய்தியோர்
மடங்கலா சனத்தின்மேல் முனியை வைத்தனன். 232

[சக] 4 ணீர்வர: ணீர்விழ. 6 னியானென: மினியென. 15-16 (ப்)
புணர்ப்பை யென்றனன். [ரு] 1 அரசரு. 3 மடைந்த. 5 வரன்முனி:
வருமுனி. 8 வேலைவாய். 12 கரையறி. 13-14 கரைகட வாவலை. 14
யலர்தலைக். 16 போன்றதே. [ருக *] 1 வள்ளுறை. 4 வான்முறை. 6-7
மொழிகளு மியம்பி. 8 யாவருந். 13 உள்ளுற: உள்ளரும்: உள்ளறும்: உள்
ளுறை. 16 வாமரோ. [ருஉ] 5 துருடரு. 6-7 தேரின்மே லொல்லை. 8 யேறி
நற்: யேகினன்: யேறியே. 9 பொருவரு. 11-12 தொடர்ந்து போயினார்.
12 போயினன். 13 மருமொழி. [ருங்] 2 வளர்நக. 14 சனத்திடை: தனத்
திடை: சனத்திலம்: சனத்தினில்.

232 (i) வைத்தபின் மாமறை மகிழ மாதவர்
சித்தம தோங்கிடத் தேவர் செய்தன
புத்தியின் சாந்தையைப் புகன்று நல்கினான்
வித்தக மாமுனி விருப்ப மெய்தவே.

8 செய்கையைப். 10 காந்தையைப்: சிந்தையைப். 14 முனிவனும்.

ருச. அருக்கிய முதலிய கடன்க ளாற்றிவே
 றுரைக்குவ திலதென வுவந்து தானருள்
 முருக்கித ழிளமுலை முகநல் லாடனை
 இருக்கொடு விதிமுறை யினிதி னீந்தனன். 233

ருரு. வறுமைநோய் தணிதர வான்வ ழங்கவே
 உறுதுயர் தவிர்ந்ததவ் வுலகும் வேந்தருள்
 செறிசூழல் போற்றிடத் திருந்து மாதவத்
 தறிஞனுண் டிருக்குந னரச வென்றனன். 234

வேறு

ருசு. என்றலுமே முனிவரன்ற னடியிறைஞ்சி யீண்டேகிக்
 கொணர்வ னென்னாத்
 துன்றுகழன் முடிவேந்த ரடிபோற்றச் சுமந்திரனே
 முதல்வ ராய
 வன்றிறல்சே ரமைச்சர்தொழ மாமணித்தே ரேறுதலும்
 வானோர் வாழ்த்தி
 இன்றெமது வினைமுடிந்த தெனச்சொரிந்தார் மலர்மாரி
 யிடைவி டாமல். 235

ருள. காகளமும் பல்லியமுங் கனைகடலின் மேன்முழங்கக்
 கானம் பாட
 மாகதர்க ளருமறைநூல் வேதியர்கள் வாழ்த்தெடுப்ப
 மதுரச் செவ்வாய்த்
 தோகையர்பல் லாண்டிசைப்பக் கடற்றுனை புடைசூழச்
 சுடரோ னென்ன
 ஏகியரு நெறிநீங்கி யுரோமபதன் றிருநாட்டை
 யெதிரந்தா னன்றே. 236

[ருச] 6 திலவென: தில்லென. 9-10 முருக்கிதழ்ச் சாந்தையா: முருக்
 கிதழ் மடந்தையா. 10-11 (மு)முழுமதி முகந. 12 சாந்தையை. 13 இருக்
 கொடும். [ருரு] 1-2 வறுமைநோ யழிதர. 2 நலிதர. 6 தணிந்ததில்: தவிர்ந்
 ததில்: தணிந்ததல்: தணித்ததல்: தணிந்தன. 7 உலகம். 9 செறிகழல்.
 13 தறிஞனுண். 14 டிருக்குவ: டிருந்தன. [ருசு] 2 முனிவன்ற. 4 யீண்
 டெய்திக். 6 னென்னத். 7 துன்றுமணி: துன்றுசூழல். 7-9 துன்றுகழ
 லடிவேந்தர். முடிபோற்றச். 11-12 முதலா வுள்ள. 14 ரமைச்சரொடு. 19
 இன்றெனது. 20-21 வினைமுடித்தேமெனச் சொரிந்தார். [ருள] 3-4 கனை
 கடலா மெனமுழங்கக். 3 கருங்கடலின். 4 மிகமுழங்கக். 9 வேதியரும்.
 17 கதிரோ. 19-20 ஏகியருந் தவரொடும்போ. 20 நெறிநீங்கா: நெறி
 நீந்தி: 23 யுற்றா: யடைந்தா. 23-24 யடைந்தா ரன்றே. 24 னென்றே.

நா. கொழுந்தோடிப் படர்கீர்த்திக் கோவேந்த னடைந்தமைசென்
 ரொற்றர் கூறக்
 கழுந்தோடும் வரிசிலைக்கைக் கடற்றூனை புடைசூழக்
 கழற்கால் வேந்தன்
 செழுந்தோடும் பல்கலனும் வில்வீச மாகதர்க
 டிரண்டு வாழ்த்த
 எழுந்தோடு முவகையுடன் யோசனைசென் றனனரசை
 யெதிர்கோ ளெண்ணி.

237

நக எதிர்கொள்வான் வருகின்ற வயவேந்தன் றனைக்கண்ணுற்
 ரெழிலி நாண
 அதிர்கின்ற பொலந்தேர்நின் றரசர்பிரா னிழிந்துழிச்சென்
 றடியின் வீழ
 முதிர்கின்ற பெருங்காத றழைத்தோங்க வெடுத்திறுக
 முயங்க லோடுங்
 கதிர்கொண்ட சுடர்வேலோன் றனைநோக்கி யிவையுரைத்தான்
 களிப்பின் மிக்கான்.

238

சு0. யான்செய்த மாதவமோ விவ்வுலகஞ் செய்தவமோ
 யாதோ விங்நன்
 வான்செய்த சுடர்வேலா யடைந்ததென மனமகிழா
 மணித்தே ரேற்றித்
 தேன்செய்த தார்மவுலித் தேர்வேந்தைச் செழுநகரிற்
 கொணர்ந்தான் றெவ்வர்
 ஊன்செய்த சுடர்வடிவே லுரோமபத னெனவுரைக்கு
 முரவுத் தோளான்.

239

[நா] 4 ரடைந்தமைசென். 7 கழுந்தோடு. 8 வரிச்சிலைக்கைக்.
 15 வெயில்வீச. 18 பாட. 20 முவகையோடு: முவமையுடன். 22 றுனரசை.
 23-24 யெதிர்கோள் நண்ணி. [நக] 1 எதிர்கொள்ள. 6 காண. 10 னிருந்
 துழிச்சென். 17-18 முயங்கப் புல்லிக். 19 கதிர்நின்ற. 20 சுடரெல்வோன்:
 சுடர்வேலான். 24 மிக்கோன். [சு0] 6 விஞ்ஞன்: விங்கண். 8 சுடர்
 வேலோ. 9 யிவணடைந்த. 9-10 (ய்) நீயிவண் வந்தடைந்ததென: யிவண
 டைந்தவண்ணமென. 10 மிகமகிழா: மனமகிழ்ந்து: மனமகிழ: மிக மகிழ்
 ந்து. 12 ரேறித். 14 தார்மௌலித். 20 வடியிலேவோ. 22 னென்றுரைக்கு.
 23 முவகைத்.

சூக. ஆடகப்பொற் சுடரிமைக்கு மணிமாடத் திடையோர்மண்
 டபத்தை யண்மிப்
 பாடகச்செம் பதுமமலர்ப் பாவையர்பல் லாண்டிசைப்பப்
 பைம்பொற் பீடத்
 தேடுதுற்ற வடிவேலோன் றனையிருத்திக் கடன் முறைகள்
 யாவு நேர்ந்து
 தோடுதுற்ற மலர்த்தாரோன் விருந்தளிப்ப வினிதுகந்தான்
 சுரர்நா டந்தான்.

240

சூஉ. செவ்விறுஞ் சார்தளித்துத் தேர்வேந்தன் றனைநோக்கி
 யிவனீ சேர்ந்த
 கவ்வையுரைத் தருள்கவென நிகழ்ந்தபரி சரசர்பிரான்
 கழற லோடும்
 அவ்வியந்த் துயர்ந்தமனத் தருந்தவனைக் கொணர்ந்தாங்கண்
 விடுப்ப னான்
 செவ்விமுடி யோயெனலுந் தேரேறிச் சேனையொடு
 மயோத்தி சேர்ந்தான்.

241

சூந. மன்னர்பிரா னகன்றதற்பின் வயவேந்த னருமறைநூல்
 வடிவங் கொண்ட
 தன்னமுனி வரனுறையு டனையணுகி யிணையடித்தா
 மரைக ளம்பொன்
 மன்னுமணி முடியணிந்து வரன்முறைசெய் திடவிவனீ
 வருதற் கொத்த
 தென்னையென வடியேற்கோர் வரமருளு மடிகளென
 யாவு தென்றான்.

242

[சூந] 1 ஆடகப்பொன், 4 திடையொருமண், 5-6 டபத்தே யாக்கிப்.
 6 யண்ணிப், 13 தேடுதுற்று, 14 வடிவேலான்; மலர்த்தாரான், 15 றனை
 நோக்கிக், 16 கடைமுறைகள், 17 யாது, 18 மீந்து, 19 தோடுதுற்று.
 20 மலர்த்தாரான்; மலர்த்தாரன், 22 வினிது வந்தான், [சூஉ] 5 யவனீ.
 8 தருளுகென்; தருடியென; துடுகவென, 9-10 நிகழ்ந்தபடி யரசர்பிரான்.
 13 அவ்வியந்தீர்ந்; அவ்வியந்தீர்த், 16 கொணர்ந்தாங்கு, 17 விடுப்பெ.
 22-23 சேனையோட யோத்தி, [சூந] 5 வடிவு, 7 வன்னமுனி, 9-12
 ளதனையடைந் துணையடித்தா மரைகள் செம்பொன், 10 யவனடித்தா;
 யடியிணைத்தா, 12-14 (ள்)சூடி மன்னுமுடி பணிந்தேத்தி, 14 முடி
 பணிந்து, 19 தென்னவென, 21-22 வரமருள வடிகளென்; வரமருள்க
 வடிகளென, 21 வரமருளெம்.

சூசு. புறவொன்றின் பொருட்டாகத் துலைபுக்க பெருந்தகைதன்

புகழிற் பூத்த

அறனொன்று திருமனத்தா னமர்களுக்கு கிடரிழைக்கு

மவுண ரானோர்

திறலுண்ட வடிவேலான் றசரதனென் றுயர்கீர்த்திச்

செங்கோல் வேந்தன்

விறல்கொண்ட மணிமாட வயோத்திரக ரடைந்திவணீ

மீள்க வென்றான்.

243

சூரு. அவ்வரந்தர் தனமினித்தோர் கொணர்தியென வருந்த வத்தோ

னறைத லோடும்

வெவ்வரந்தின் றயில்படைக்குஞ் சுடர்வேலோ னடியிறைஞ்சி

வேந்தர் வேந்தன்

கவ்வையொழிந் துயர்ந்தனனென் றதிர்குரற்றேர் கொணர்ந்ததனிற்

கலைவ லாளன்

செவ்விதுதற் றிருவினெடும் போந்தேறு கெனவேறிச்

சிறந்தான் மன்றோ.

244

வேறு

சூசு. குனிசிலை வயவனுங் கரங்கள் கூப்பிடத்

துனியறு முனிவர்கள் தொடர்ந்து சூழ்வா

வனிதையு மருமறை வடிவு போன்றொளிர்

முனிவனும் பொறிமிசை நெறியை முன்னினார்.

245

[சூசு] 4 பெருந்தகைநின். 7 அறனொன்றுந். 10 கிடர்விளைக்கு: கிடருழைக்கு: கிடருழக்கு. 11-12 மவுணர் தங்கள்: மவுண ராயோர்: மவுணராவோர்: மசுரராயோர்: மசுரராவோர். 13 திறல்கொண்ட: திற லுண்ட 15 றெசரதனென். 20-21 மணிமாடத் தயோத்திதனி(ல): மணிமாடத் தயோத்திரக. 21 வயோத்திதனி(ல). 23-24 மீட லென்றான்: மீடல் வேண்டும்: மீளல் வேண்டும்: மீள்தி யென்றான்: மீள்தலென்ன: வருதல் வேண்டும். [சூரு] 2 தனமினித்தேர்: தோமினித்தேர்: தன மணித்தேர். 3 கொணர்திரென. 10 னடியிறைஞ்சா: னடிவணங்கி. 11 யெந்தாய். 13 கவ்வையொழித். 13-15 கவ்வையொழிந் தனனென்று வதிர்குரற்றேர். 16 கொணர்ந்திதனிற்: கொணர்ந்தனனிக். 21 (ந்)தேரேறு: பெயர்ந்தேறு. [சூசு] 2 யரசனுங். 6 முனிவரர். 8 சூழ்தர. 11 வடிவம். 14 தேர்மிசை. 16 முன்னின்றான்: முன்னினான்.

சுள. அந்தர துந்துபி முழங்க வாய்மலர்
சிந்தினர் களித்தன ரறமுந் தேவரும்
வெந்தெழு கொடும்பிணி வீழ்க்கு மெய்ம்முதல்
வந்தெழு வருடரு வானென் றெண்ணியே. 246

சுஅ. தூதுவ ரவ்வழி யயோத்தி துன்னினார்
மாதிரம் பொருததோண் மன்னர் மன்னன் முன்
ஓதினர் முனிவர வுவந்து வேந்தனுங்
காதலென் றளவறு கடலு ளாழ்ந்தனன். 247

சுசு. எழுந்தனன் பொருக்கென விரத மேறினன்
பொழிந்தன மலர்மழை யாசி பூத்தன
மொழிந்தன பல்லிய முரசு மார்த்தன
விழுந்தன தீவினை வேரி னோடுமே. 248

எ0. பிதிர்ந்ததெம் மனத்துயர்ப் பிறங்க லென்றுகொண்
டதிர்ந்தெழு முரசுடை யரசர் கோமகன்
முதிர்ந்தமா தவமுடை முனியைக் கண்களால்
எதிர்ந்தனன் யோசனை யிரண்டொ டொன்றினே. 249

எக. நற்றவ மனைத்துமோர் நவையி லாவருப்
பெற்றிவ ணடைந்தெனப் பிறங்கு வான்றனைச்
சுற்றிய சீரையு முழையின் ரோற்றமும்
முற்றுறப் பொலிதரு மூர்த்தி யான்றனை. 250

எஉ. அண்டர்க யெரமு மரக்க ராற்றலும்
விண்டிடப் பொலிதரும் வினைவ லாளனைக்

[சுள] 2 துந்துபி. 3 வழங்க. 3-4 முழங்கி யாய்மலர்: முழக்கி யாய்
மலர். 6-7 களித்தனர் திறத்தின். 7 ரறத்தின். 7-8 ரறத்திற் தேவரும்:
வரமுந் தேவரும். 9 வெந்தெம. 10 கொடுவினை. 11 வீழ்க்கு: வீழ். 12 (ம்)
வெம்முதல். 13 வந்தென. 13-14 வந்தெழுந் தருடரு: வந்தெழு மருடரு.
[சுஅ] 6 பொருந்துதோண். 11 வோத: ரோத: லோத. 14 றளவிலாக்:
றளப்பருங். [சுசு] 5 பொழிந்தனர். 8 பூத்தென: பூத்தனர். 9 மொழிந்
தனர். 9-10 மொழிந்தனர் முனிவர்கள். [எ0] 1 பிதிர்ந்தது. 4 லொன்று
கொண். 5-6 டதிர்ந்தது களிப்புடை. 6 கடலுடை: களியுடை: களிப்புடை.
10 தவமுறை: தவத்திரு. 11-13 முனியை யன்பினோ டெதிர்ந்தனன்.
[எக] 5 பெற்றவ. 6 ணடைந்தன. 10 சீரமு: சீரையின். [எஉ] 1-2 அண்
டர்தந் துயரமு. 5-7 விண்டிட வியந்தெழு விதிவ. 6 பொலிதரு. 7 வினைவல்.

குண்டிகை குடையொடுங் குலவு நூன்முறைத்
தண்டொடும் பொலிதரு தடக்கை யான்றனை.

251

எங். இழிந்துபோ யிரதமாண் டிணைகொ டாண்மலர்
விழுந்தனன் வேந்தர்தம் வேந்த னீர்மையான்
மொழிந்தன னைசிகண் முதிய நான்மறைக்
கொழுந்துமேற் படர்தருங் கொள்கொம் பாயினான்.

252

எசு. அயல்வரு முனிவரு மாசி கூறிடப்
புயல்பொழி தடக்கையாற் றொழுது பொங்குநீர்க்
கயல்பொரும் விழியொடு கலைவ லாளனை
இயல்பொடு கொணர்ந்தன னிரத மேற்றியே.

253

எரு. அடிகுரன் முரசதி ரயோத்தி மாநகர்
முடியுடை வேந்தனம் முனிவ னோடுமோர்
கடிகையி னடைந்தனன் கமல வாண்முக
வடிவுடை மடந்தையர் வாழ்த்தெ பிப்பவே.

254

எசு. கசட்டுற வினைத்தொழிற் கள்வ ராயுழல்
அசட்டர்க ளைவரை யறுவ ராக்கிய
வசிட்டனு மருமறை வழக்கு நீங்கலா
விசிட்டனும் வேத்தவை பொலிய மேவினார்.

255

எஎ. மாமணி மண்டப மன்னி மாசறு
தூமணித் தவிசுடைச் சுருதி யேநிகர்
கோமுனிக் கரசனை யிருத்திக் கொள்கடன்
ஏமுறத் திருத்திவே நினைய செப்பினான்.

256

10 குடையொடு. 11 குலவு. 12 நான்மறைத். 13 தண்டமும்: தண்
டொடு. 16 யாளனை. [எங்] 2 யிரதமா. 4 டாமரை. 7-8 வேத நீர்மையால்:
வேந்தன் மெய்ம்மையாய்: வேந்தன் மெய்ம்மையான். 8 னீதியான். 13
கொழுந்தின்மேற். 14. படர்தரக்: படர்தரு: படர்வதோர்: படர்வன். 15
கொளுகொம்: கொழுகொம். [எசு] 5 புயல்பொரு. 6-7 தரநதி பெருகு:
தரநதி பெருகப். 8 பொங்குநீர்க். 9 கயல்பொரு. 10 விழியொடுங். 13 இய
லொடு. 15 ரிரத. 16 மேறியே. [எரு] 1 இடிகுரன். 8 னோடும்போய்.
14 மங்கையர். 15-16 வாழ்த்தி யேத்தவே. [எசு] 1 கசட்டறு. 7-8 யகத்த
டைத்துள்: யகத்தடக்கிய. 11 வழக்கை: வழக்க. 11-12 வடிவு போன்
றொளிர். 13 விசிட்டரும். 14 வேந்தரும்: வேந்தவை. 15 விதியின். 16
மேவினான்: மேயினார்: யேறினான். [எஎ] 5 தூய்மணி. 9-10 கோமுனி
யரசனை. 10-11 கரசென விருத்திக்.

எஅ. சான்றவர் சான்றவ தரும மாதவம்

போன்றொளிர் புனிதநின் னருளிற் பூத்தவென்
ஆன்றதொல் குலமினி தரசின் வைகுமால்
யான்றவ முடைமையு மிழப்பின் ருமரோ.

207

எகூ. என்னலு முனிவர னினிது நோக்குற

மன்னவர் மன்னகேள் வசிட்ட னென்றெனும்
நன்னெடுந் தவன்றுணை நவையில் செய்கை
நின்னையில் வுலகினி னிருபர் நேர்வரோ.

258

அ0. என்றன பற்பல வினிமை கூறிநற்

குன்றுறழ் வரிசிலைக் குவவுத் தோளிண்ப்
நன்றிகொ ளருமக நடத்த வெண்ணியோ
இன்றெனை யழைத்ததிங் கியம்பு வாயென்றான்.

259

அக. உலப்பில்பல் லாண்டெலா முறுக ணின்றியே

தலப்பொறை யாற்றினேன் றனையர் வந்திலர்
அலப்புநீ ருடுத்தபா ரளிக்கு மைந்தரை
நலப்புகழ் பெறவினி நல்க வேண்டுமால்.

260

அஉ. என்றலு மரசனீ யிரங்க லிவ்வுல

கொன்றுமோ வுலகமீ ரேழு மோம்பிடும்
வன்றிறன் மைந்தரை யளிக்கு மாமகம்
இன்றுநீ யியற்றுதற் கெழுகவீண் டென்றான்.

261

[எஅ] 1-2 சான்றவச் சான்றவர். 1-3 சான்றவ சான்றநற் தரும.

2 சாணவத்: சான்றவத். 2 - 3 சான்றநற் தரும. 6 புனிதனின். 10 குல
மணி. 11 யரசின்: தரசு. 14-16 விரும்பய னிழப்பின் ருமன்றே: விரும்
பய னிழப்பின் ருமென்றான். 15 மழ்ப்பின்: (ம்) பிழைப்பின். [எகூ] 3
னினிதின். 4 நோக்கியே. 6 மன்னவ: மன்னன்கேள். 7-8 வசிட்டன்
ருனெனு 8 னென்னுமோர்: னென்றொரு: னென்னுமிந்: னென்றலும்:
னென்றெனு: னெயெனு: மாதவ. 11-12 நவையி லாதன. 12 செய்கையால்:
செய்கையாய். 14-15 வுலகிடை நிருபர். 15 னிறபர். [அ0] 1 என்றிவை:
என்றனன். 2 பலபல. 3 வினிது: வினிய: வினைய. 4 கூறினன்: கூறிப்
பின்: கூறநற். 6 பரிசிலக். 8 தோளிணையும். 10 ளருமக: ணையமக: ளரிமக.
12 நாடியோ. 13 இன்றெமை: என்றனை. 14 யழைத்ததிங். 16 வாயெனா.
[அக] 1 உலைப்பில்பல். 2 யாண்டெலா. 5 தலைப்பொறை. 6 யாற்றினன்.
9 அலைப்புநீ. 9-11 அலப்புநீர்வையகமளிக்கு. 14 பெறக்கனி: பெறக்கனி:
மகத்தினில். 15 நல்கல். [அஉ] 2 யரசனீ. 3 யிரங்கி. 4 விவ்வுல. 7 யளித்
திம். 11 வழங்கு.

அங். ஆயதற் குரியன கலப்பை யாவையும்
ஏயெனக் கொணர்ந்தனர் நிருபர்க் கேந்தலுந்
தூயநற் புனல்பட்டிச் சுருதி தூன்முறை
சாய்வறத் திருத்திய சாலை புக்கனன். 262

அசு. முழங்குழன் மும்மையு முடுகி யாகுதி
வழங்கியே யீரறு திங்கண் வாய்த்தபின்
தழங்கின துந்துபி தாவில் வானகம்
விழுங்கினர் விண்ணவர் வெளியின் நென்னவே. 263

அரு. முகமல ரொளிதர மொய்த்து வானுளோர்
அகவிரை நறுமலர் தூவி யார்த்தெழத்
தகவுடை முனியுமத் தழலி னுப்பணை
மகவுரு ளாகுதி வழங்கி னைரோ. 264

அசு. ஆயிடைக் கனலினின் றம்பொற் றட்டின்மீத்
தூயநற் சுதைநிகர் பிண்ட மொன்றுசூழ்
தீயெரிப் பங்கியுஞ் சிவந்த கண்ணுமாய்
ஏயெனப் பூதமொன் நெழுந்த தேந்தியே. 265

அள. வைத்தது தரைமிசை மறித்து மவ்வழித்
தைத்தது பூதமத் தவனும் வேந்தன்கை

[அங்] 6 கொணர்ந்தனன்: கொணர்தலு: கொணர்தலின்: கொணர்
தர. 7-8 நிருப வேந்தலுந். 8 கேந்தலேத். 12 தூன்முறை. 13 சாய்வறத்.
13-14 சாய்வறத் திருத்தியே: சாய்வற நிருத்தியே. 14 திருத்திந்: திருத்
தியே. 16 தூன்னினுன்: புக்கனர்: சாரந்தனன். [அசு] 1 முழங்கனல்.
8 மாய்ந்தபின்: வாய்ந்தபின். 9 தழங்கிய. 9-12 தழங்குதுந் துபிமிக முழங்
கித் தாவில்வான். 10 துந்துமி. 11-12 முழங்கத் தாவில்வான். 13 விளங்
கினர்: விழுங்கின: விளங்கின. 13-14 விளங்கிய விண்ணகம். [அரு] 2 ரொ
ளித்தர. 3 மொய்த்த. 5 தொகைவிரை: தொகைவிரி: அகவிதழ்: அக
மகிழ். 5-6 தொகைவிர சுறுமலர். 8 யார்த்திடத். [அசு] 2-3 கனலிடை
யம்பொற். 4-5 றட்டமேற் தூயநற்: றட்டினிற்றூயநற். 4 றட்டமீத். 5
தூய்நிறத். 7-8 நறிய போனகம். 8 மென்றுசூழ். 9 தீயெரி. 13 எயநற்.
13-16 நாயகப் பூதமொன் நேந்தி நண்ணிற்றே. [அள] 1 வைத்தலுந். 1-2
வைத்தலு முனிவன்முன்: வைத்தது முனிவன்முன். 3 மறுத்து. 4 மவ்
வழி. 6-7 பூதமற் றவனும். 8 மண்ணிய: வேந்தனே.

உய்த்தநல் லமிர்தினை யுரிய மாதர்கட்
கத்தகு மரபினி னளித்தி யாலென்றான். 266

அஅ. மாமுனி யருள்வழி மன்னர் மன்னவன்
தூமமென் சுரிசூழற் றெண்டைத் தூயவாய்க்
காமரு கௌசலை கரத்தி னோர்பகிர்
தாமுற வளித்தனன் சங்க மார்த்தெழ. 267

அக. கைகயன் றனையதன் கரத்து மம்முறைச்
செய்கையி னளித்தனன் றேவ ரார்த்தெழப்
பொய்கையு நதிகளும் பொழிலு மோதிமம்
வைகுறு கோசல மன்னர் மன்னனே. 268

கூ. நமித்திரர் நடுக்குறு நலங்கொண் மொய்ப்புடை
நிமித்திரு மரபுளான் முன்னர் நீர்மையிற்
சுமித்திரைக் களித்தனன் சுரர்கள் வேந்தனுஞ்
சுமித்ததெம் பகையெனத் தமரொ டார்ப்பவே. 269

குக. பின்னரப் பெருந்தகை பிதிர்ந்து வீழ்ந்தது
தன்னையுஞ் சுமித்திரை தனக்கு நல்கினான்
ஒன்னலர்க் கிடமும்வே றுலகி னேங்கிய
மன்னுயிர் தமக்குநீர் வலமுந் துள்ளவே. 270

9 உய்த்தநல். 13 கத்தக: கத்தரு. 14-15 மரபினு லளித்தி: மரபினீ
யளித்தி: மரபினின் றளித்தி. 15 லருத்தி: லளித்தி. [அஅ] 2 யுரைத்திட:
பணித்திட: யருளலு. 5 தூயமென். 6 கருங்குழற்: குழலியத்(தொ) 8 (ச்)
செய்யவாய்க். 9 காமரொண்: காமுறு. 10 கோசலை. 13 தாமுறை. 16
மார்ப்பவே: மார்க்கவே. [அக] 1-2 கைகயப் பிராட்டிதன். 2 றனைய
டன்: றனையன்சென். 4 மம்முறை. 9-12 பொய்கையி னதிவயிற் பொழிலி
னேதிமம். 13 வையிய. 14 கௌசல: கோசலை. [கூ] 2 நடுக்குற: நறுக்குறு.
4 மொய்ப்புடன்: மொய்ப்படை. 5 நிமித்தரு: நிமித்திர. 5-8 நிமித்தரு
தசரத னுபையநேரிழை. 7 முன்ன. 8 நீர்வரச். 9 சுழுத்திரைக். 10 களித்
தனர். 11 சுரர்க்கு. 12 வேந்தினிச்: வேந்தனிச். 13 சுமித்திரன்: சுமித்தி
ரென்: சுமித்தனன்: சுமித்ததென். 14-16 பகையென வமரர் சாற்றினார். 16
டார்க்கவே. [குக] 1 பின்னரும்: பின்னுமப். 1-2 பின்னுமற் றமுதினிற்.
4-5 வீழ்ந்தவை தம்மையுஞ். 13 மன்னுளோர். 14 தனக்குநீர்.

- கூஉ. வாம்பரி வேள்வியு மகாரை நல்குவ
தாம்புரை யாகுதி பிறவு மந்தணன்
ஒம்பிட முடிந்தபி னுலகு காவலன்
ஏம்பலோ டெழுந்தனன் யாரு மேத்தவே. 271
- கூங. முருடொடு பல்லிய முழங்கி யார்த்தன
இருடரு முலகமு மிடரி னீங்கின
தெருடரு வேள்வியின் கடன்க டர்ந்துழி
அருடரு மவையின்வர் தரச நெய்தினன். 272
- கூச. செய்ம்முறை கடன்முறை திறம்ப லின்றியே
மெய்ம்முறை கடவுளர்க் கீந்து விண்ணுளோர்க்
கம்முறை யளித்துநீ டந்த ணுளர்க்குங்
கைம்முறை வழங்கினன் கனக மாரியே. 273
- கூரு. வேந்தர்கட் கரசொடு வெறுக்கை தேர்பரி
வாய்ந்தநற் றுகிலொடு வரிசைக் கேற்பன
ஈந்தனன் பல்லியந் துவைப்ப வேகிரீர்
தோய்ந்தனன் சரயுநற் றிறைக்க ணெய்தியே. 274
- கூசு. முரசினங் கறங்கிட முத்த வெண்குடை
விரசிமே னிழற்றிட வேந்தர் சூழ்தர
அரசவை யடைந்துழி யயனு நாணுற
உரைசெறி முனிவர்தர ளிறைஞ்சி யோங்கினன். 275
- [கூஉ *] 2 வேள்வியில். 3 மகவை. 5 தாம்பரி: தாம்புரி. 6 யாவுதி.
10 முடித்தபி. [கூங] 1 முருடொரு: முருடரு. 3 முழக்கி. 4 யார்த்தெழு:
யார்த்தென். 7-8 மிடரு நீங்கின: மிடரு னீங்கின: மிருளினீங்கின.
10-12 கடன்முறை சிறப்பி னோடுவந்(த). 12 டர்ந்துழிஇ. 14 மவையில்
வர். 14-15 மவையினி வரச: மவையின்வாய்க் கரசு. 15 தரசி. 15-16
தரசன் மேவினன். [கூச] 2 கடனவை: கடைமுறை. 5 மெய்ம்முறைக்:
மெய்ம்முறைத். 6 கடவுளுக்: கடவுளோர்க். 7 கியைந்து. 10 வழங்கிரீ.
14 பொழிந்தனன்: யளித்தனன். [கூரு] 1 வேந்தருக். 2 கருளொடு.
6 றுகில்கொடு: றுகிலொடல்: றூசொடு. 10-11 பல்லிய மிசைப்ப. 12
வெய்திரீர். 14 சரயுவின். [கூசு] 1 முரசொலி. 2 (ந்)தழங்கிட. 5 விரை
சிமே: விரசமே. 6 னிழல்தர. 5-6 விரசிட நிழல்தர. 8 சூழ்வர: மேவிட:
மேவிட. 10 யடைந்துழிஇ. 13 உரைசெய. 14 முனிவன்ரு. 14-15 முனி
வர்தாள் வணங்கி.

கூள். அரியநற் றவமுடை வசிட்ட னுணையால்
இரலைநற் சிருங்கமா விறைவன் ருடொழா
உரியநற் பலவுரை பயிற்றி யுய்ந்தனன்
பெரியநற் றவவினிப் பெறுவ தியாதென்றான். 276

கூஅ. எந்தைநின் னருளின லிடரி னீங்கியே
உய்ந்தன னடியனே னென்ன வொண்டவன்
சிந்தையுண் மகிழ்ச்சியால் வாழ்த்தித் தேர்மிசை
வந்தமா தவரொடும் வழிக்கொண் டேகினான். 277

கூக. வாங்கிய துயருடை மன்னன் பின்னரும்
பாங்குறு முனிவர்தான் பழிச்சி யேத்தல்கொண்
டோங்கிய வுவுகைய ராசி யோடெழா
நீங்கின ரிருந்தன னேமி வேந்தனே. 278

கூஊ. தெரிவையர் மூவருஞ் சிறிது நாட்செலீஇ
மருவிய வயாவொடு வருத்தந் துய்த்தவர்
பொருவரு திருமுக மன்றிப் பொற்புநீ
ருவமு மதியமோ டொப்பத் தோன்றினார். 279

கூக. ஆயிடைப் பருவம்வந் தடைந்த வெல்லையின்
மாயிரும் புவிமகண் மகிழ்வி னோங்கிட
வேய்புனர் பூசமும் விண்ணு னோர்புகழ்
தூயகற் கடகமு மெழுந்து துள்ளவே. 280

[கூள்] 2 றவமிசு. 6 சிங்கமா: சிறுங்கமா. 7 முனிவன்: மிறைவன்.
8 ருடொழ. 9 உரியபற். 11-12 பயிற்ற வுய்ந்தனன். 14 றவமினிப். 15-16
பெறுதி யாதென்றான். [கூஅ * *] 3-4 லிடரு ணீங்கியே: லிடரு நீங்கியே.
9 சிந்தையின். [கூக *] 2 துயரினன். 5 பாங்கிறு: பாங்குறை: பாங்
குடை. 6-8 கடன்முறை பலப யிற் றல்கொண்: கடன்முறை பலப யிற்ற
லா(லோ). 10-11 வுவுகையி னாகி. 11 னாகி. 12 யோடெழ. 14 னிருந்
தன. 15 னின்ற: னிருபர். [கூஊ] 1-2 தெரிவைய ரனைவருஞ். 4 நாட்
செல. 6 வயவொடு: துயரொடு. 8 துய்த்தபிற்: துய்த்தலாம்: துய்த்தபின்.
9 பொருவருந். 15-16 டொத்த வாமரோ. [கூக] 1-4 ஆயிடை யையிரு
திங்க ளார்ந்தபின். 3 தமைந்த. 4 வேலையின். 5-6 மாயிரு மண்மகள்.
6 புவிசுரு. 7-8 மகிழ்வொ டோங்கிட. 9 வேய்புணர்: மேய்புணர். 9-10
மேயநற் புணர்தமும். 11-12 விண்ணி னோர்களுந். 12 னோர்களும். 13
தூயகர்க்: தூயநற். 15 மொழிந்து. 16 துன்னவே.

- க0௨. சித்தரு மியக்கருந் தெரிவை மார்களும்
வித்தக முனிவரும் விண்ணு ளோர்களும்
நித்தரு முறைமுறை நெருங்கி யார்ப்புறத்
தத்துற லொழிந்தூ டரும மோங்கவே. 281
- க0௩. ஒருபக லுலகெலா முதரத் துட்பொதிந்
தருமறைக் குணர்வரு மவனை யஞ்சனக்
கருமுகிற் கொழுந்தெழில் காட்டுஞ் சோதியைத்
திருவுறப் பயந்தன டிறங்கொள் கோசலை. 282
- க0௪. ஆசையும் விசும்புநின் றமர ரார்த்தெழ
வாசவன் முதலினோர் வணங்கி வாழ்த்துறப்
பூசமு மீனமும் பொலிய நல்கினுள்
மாசறு கைகயன் மாது மைந்தனை. 283
- க0௫. தனையவிழ் தருவுடைச் சயில கோபனுங்
கினையும் தரமிசைக் கெழுமி யார்த்தெழ
அனைபுகு மரவினோ டலவன் வாழ்வுற
இனையவற் பயந்தன ளினைய மென்கொடி. 284
- க0௬. படங்கிளர் பஹைப் பாந்த னேந்துபார்
நடங்கிளர் தரமறை நவில நாடகம்
மடங்கலு மகமுமே வாழ்வி னோங்கிட
விடங்கிளர் விழியினுள் மீட்டு மீன்றனள். 285
- க0௭. ஆடின ரரம்பைய ரமுத வேழிசை
பாடினர் கின்னரர் துவைத்த பல்லியம்
- [க0௨] க0௬-ன் பின். 5 வித்தரு. 12 யார்த்தெழத். [க0௩] 5-6 தருமறை கொணர்வரு. 5-8 தருமறை கொணர்வரு மனைய வஞ்சனக். 10 கொழுந்தெழிற்: கொழுந்தொளி: கொழுந்தொழில். 14-15 பயந்தனன் சிறந்த. [க0௪] 6 முதலினர். 12 வீன்றனள். 14 கேகயன். 14-16 மைந்தனைக் கைக யன்மகள். [க0௫] 1 தழையவிழ். 2 தருபுடைச். 6 தரமிசை. 8 யார்ப்புற. 9 அனைபுகு. 10 மரவினோ. 13 இனையவர்ப் (இந்தப் பாட முள்ள பிரதியில் க0௬-வது செய்யுள் விலக்குதற் குரியதெனக் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது). [க0௬ *] 1 படங்கினை. 5-6 நடங்கிள ரருமறை. 6 தாமரை: நான்மறை. 6-7 தரவுரை நவிலு. 7-8 நனி மகிழ்ந்திட. 8 நாவலர். 10 மமு தமே. 14 கண்ணினுள். 15 மீண்டு. [க0௭] 3 ரமிர்த. 7 துவைப்ப.

வீடின ரரக்கரென் றுவக்கும் விம்மலால்
ஒடின ருலாவின ரும்பர் முற்றமே. 286

க0௮. ஒடின ரரசன்மாட் டெகை கூறிநின்
ருடினர் சிலதிய ரந்த ணாளர்கள்
கூடினர் நாளொடு கோளு நின்றமை
நாடின ருலகினி னவையின் றென்றனர். 287

க0௯. மாமுனி தன்னொடு மன்னர் மன்னவன்
ஏழுறு புனல்படி இ வித்தொ டெண்பொருள்
தாமுற வழங்கிவெண் சங்க மார்ப்புறக்
கோமகார் திருமுகங் குறுகி நோக்கினன். 288

10 தரக்கரென். 10-11. ரரக்கர்க னென்னும்: தரக்கரோ டென்னும்.
11 றுவகை. 14 ருலவின. [க0௮] 4 கூரநின். 9. கூடிய. 14-15 ருலகிடை
நவையின்: ருலகிடை நவையிற். 15 நவையின்: னவையிற். 15-16 னவையி
தென்றனர். 16 றென்னவே. [க0௯] 5 ஏழுறப். 6 புனல்படி. 6-8 புனல்
படிந். திதத்தொ டிண்பொருள்: புனல்படிந் தினிது நண்பொருள்: புனல்
படிந் தேறி யின்புற. 7 யிதத்தொ. 8 டிண்பொருள்: டிண்பொருள்: டொண்
பொருள். 9 தாநிதி. 12 மார்த்தெழக். 13 கோமகர்: கோமகன். 15
குறுக.

287. (i) மேடமா மதிதிதி நவமி மீன்கழை
நீடுறு மாலைகர்க் கடக நீதிசேர்
ஒடைமா களிற்ற னுதய ராசிகோள்
நாடினே காதசர் நால்வ ருச்சரே.

[287 (i)] 3-5 விளங்கு பஞ்சமி நீடுநாள். 3-6 விளங்கு பஞ்சமி நீடு
நாள் புணர்தங்கற். 4 மேதகு: மொன்பதா. 5 நீடுநாள். 8 நீதிக்கோள். 9-11
ஆடவர் திலகன துதைய. 10-11 களிற்றின துதைய. 12 ராசிக்கோள்.
13-16 நாடிலே காததெசத் துச்சர் நால்வரே. 15-16 உச்சர் நால்வரே:
நாலொன் றென்னவே.

287. (ii) என்றனர் சாதக மிறைவற் கேணையர்
தந்தமக் குந்தகு முறையிற் றுந்தெரிந்
தொன்றிய தமனியத் தெழுதி யோதினார்
வன்றிறற் சுரர்குரு வாழ்த்தெ டிப்பவே.

[287 (ii)] 3 மீசற். 5 தன்றமக். 5-6 தன்றனக் குந்தகு: தன்றமக்
குந்தகு. 6-7 குந்தெரி மறையிற். 7-8 முறையி னுந்தெரிந். 8 றுந்தெரிந்.
14 சுரகுரு.

- கக0. இறைதவிர்த் திடுகபார் யாண்டொ ரேழ்நிதி
நிறைதரு சாலேதாழ் நீக்கி யாவையும்
முறைகெட வறியவர் முகந்து கொள்கென
அறைபறை யென்றன னரசர் கோமகன். 289
- ககக. படையொழிந் திடுகதம் பதிக னேயினி
விடைபெறு குகமுடி வேந்தர் வேதியர்
நடையுறு நியமமு நவையின் றுகு
புடைகெழு விழாவொடு பொலிக வெங்கணும். 290
- ககஉ. ஆலையம் புதுக்குக வந்த னாள்தஞ்
சாலையுஞ் சதுக்கமுஞ் சமைக்கச் சந்தியுங்
காலையு மருள்புரி கடவு னோர்க்கணி
மாலையுந் தீபமும் வழங்கு கென்றனன். 291
- ககந. என்புழி வள்ளுவர் யாணை மீமிசை
நன்பறை யறைதர நகர மைந்தரும்
மின்பிறழ் துசப்பினார் தாமும் விம்மலால்
இன்பமென் றளப்பரு மளக்க ரெய்தினார். 292
- ககச. ஆர்த்தனர் முறைமுறை யன்பி னாலுடல்
போர்த்தனர் புளகம்வேர் பொழிய நீணிதி
தூர்த்தன ரெதிரெதிர் சொல்லி னார்க்கெலார்
தீர்த்தனென் றறிந்ததோ வவர்தஞ் சிந்தையே. 293

[கக0] இதன்முன் க0உ. 1 இறைதவிர்த். 2-4 திடுகயாண் டேழொ
டேழ்நிதி: திடுகயாண் டேழொ டேழென: திடுகயாண் டேழொ ரே
ழொடேழ். 4 ரேழென: ரேழென: ரேழொடேழ். 5 நிறைநிதிச். 6 சாலே
தான்: சாலேகள். 12 கொள்கென. [ககக] க0க-ன்பின். 2 திடுகநம். 3-4
பதியு னேயிடை: பதியு னேயினி. 10-11 நிதியமு நவையிற். 11 நடை
யின்: நவையிற். 13-15 கடவுளர் விழாவணி களிப்ப: கடவுளர் விழாவொடு
களிப்ப: கடவுளர் விழுவொடு களிக்க: 15 பொலிய. [ககஉ] 1 ஆலையம்.
7 சமைக்க: சமைக. 10 மாலையுங். 12 ளர்க்கணி: ளோரணி. 14 தூபமும்.
15-16 வழங்க வென்றனன்: வழங்க வென்னவே. [ககந] 2 வள்ளுவன்.
5 வண்பறை. 5-8 வண்பறை யறைதர மைந்த ரீட்டமும். 6 யறைந்தனர்.
8 மாந்தரும். 9 மின்புரை: மின்புகழ். 9-10 மின்புற விசம்பினார். 10
துசப்பினர்: துசப்பிலார். 12-13 விம்மலோ டின்பமென். 14 மளக்கரு.
[ககச] 5 போர்த்தன. 6 புளகவேர். 7 பொடித்த: பொழிந்து: பொழிந்த:
பொழியு: பொதிந்த. 10 ரேத்தினர். 14-15 மறிந்தகொ லவர்தஞ்: மறிந்த
தா லவர்தஞ். 14-16 மறிந்தவோ வவர்தஞ் சிந்தைகள். 16 சிந்தனை.

ககரு. பண்ணையு மாயமுந் திரனும் பாங்கருங்
கண்ணகன் நிருகர் களிப்புக் கைம்மிசுந்
தெண்ணையுங் களபமு மிழுது நானமுஞ்
சுண்ணமுந் தூவினார் வீதி தோறுமே.

294

வேறு

ககசு. இத்தகை மாநக ரீரறு நாளுஞ்
சித்த முறுங்கனி யோசுசி றந்தே
தத்தமை யொன்று முணர்ந்திலர் தாவின்
மெய்த்தவ னுமம் விதிப்ப மதித்தான்.

295

கக௭. கராமலை யத்தளர் கைக்கனி நெய்த்தே
ஆராவணை யிற்றயில் வோயென வந்நாள்
விராவி யளித்தருண் மெய்ப்பொரு ளுக்கே
இராம னெனப்பெய ரீந்தனன் வேந்தன்.

296

ககஅ. கரதல முற்றொளிர் நெல்லி கடுப்ப
விரத மறைப்பொருண் மெய்ந்நெறி கண்ட
வரத னுனித்திட மற்றைய வொளியைப்
பரத னெனப்பெயர் பன்னின னன்றே.

297

[ககரு] 2 மாரமுந். 6 நிருகர்க்க. 7 களிப்புங். 8 மைம்மிசுத்.
14 தூவின: தூவினர். [ககசு] 6 முறுங்கனி. 8 றந்த. 9-10 தத்தமி
லொன்று. 11 முணர்ந்தில. 11-12 முணர்ந்தில ராவர். 12 தாழ்வின்:
தாவா: தாமு. 14 நாமம். 15 விருப்ப: விதிக்க. 16 மதிப்பான்: வகுத்
தான்: விதித்தான்: மதித்தார். [கக௭] 2 யப்பொரு: யப்புழைக்: யத்திரன்.
3-4 கைக்கரி யெய்த்தே: கைக்கரி யெய்த்தே: கைக்கரி மொய்த்தே: கைக்
கரி யொத்தே 10 யழைத்தருள். 15 ரிட்டனன். 15-16 ரீந்தன னன்றே:
ரிட்டன் ரன்றே. 16 முனிவன். [ககஅ] 2 முற்றொரு. 8 மேய. 10 னுதித்
திடு: னுனித்திடு: னளித்திட: னுதித்திட: னுரைத்திட. 15 பண்ணின.
15-16 பரிவினளித்தான். 16 ரன்றே: னென்றே.

294. (i) சுந்தரப் பொடிகளுஞ் செம்பொற் சுண்ணமுஞ்
சந்தன ரீரோடுங் கலந்து தையலார்
பந்தியிற் சிவிறியாற் சிதறப் பார்மிசை
இந்திர வில்லெனக் கிடந்த தெங்குமே.

[294 (i)] 1. சிந்தரப். 6 ரீரோடு. 11 சிதறிப்.

ககக. உலக்குநர் வஞ்சக ரும்பரு முய்ந்தார்
நிலக்கொடி யுந்துயர் நீத்தன் ளிந்த
விலக்கரு மொய்ம்பின் விளங்கொளி நாமம்
இலக்குவ னென்ன விசைத்தன் னன்றே.

298

கஉ௦. முத்துருக் கொண்டுசெம் முளரி யலர்ந்தால்
ஒத்திருக் கும்மெழி லுடையவிய் வொளியால்
எத்திருக் குங்கெடு மென்பதை யெண்ணுச்
சத்துருக் கன்னெனச் சாற்றின னுமம்.

299

கஉக. பொய்வழி யின்முனி புகறரு மறையால்
இவ்வழி பெயர்க ளிசைத்துழி யிறைவன்
கைவழி நிதியெனு நதிகலை மறையோர்
மெய்வழி யுபரி நிறைத்தன் மென்மேல்.

300

கஉஉ. காவியு மொளிர்தரு கமலமு மெனவே
ஒவிய வெழிலுடை யொருவனை யலதோர்
ஆவியு முடலமு மிலதென வருளின்
மேவின னுலகுடை வேந்தர்தம் வேந்தன்.

301

[ககக] 4 லைந்தார்: யர்ந்தார். 6 யின்றுயர். 7 நீந்தரு. 7-8 நீத்தரு
ளுய்ந்த: நீத்தரு ளீந்த: நீத்தரு ளீய. 8 ணீந்த. 11 விளங்கொளி. 15
விசைந்தன். 15-16 விசைத்தன் முனிவன். 16 ரன்றே: னென்றே.
[கஉ௦] 2 கொள்வெண்: கொண்டசெம். 4 யலர்ந்த(தொ). 8 வொளி
யை. 12 யுன்னுச்: யெண்ணிச். 15 சாத்தின. 15-16 சாற்றினர் நாமம்.
[கஉக] 1-2 பொய்தவி ரம்முனி. 2 யிலன்முனி. 3 புகரரு. 4 முறையால்.
5 யெய்வழி. 7 ளிசைத்தரு(ளி): ளிசைத்துழி. 10 நிதிபொழி: நிதிபெறு.
10-11 நிறைகள் பெறுங்கலை: யின்னிதி கலைவல: நிதிபல கலைதெரி: நிதி
பெறு வதுகலை: யின்னதி கலைவல: நிதிபெற வருகலை. 10-12 நிதிபெறு
கலைமறை யோர் தம்: நதியொடு நிதிகலை மறையோர்: நிதிபெறு வதுகலை
மறையின். 12 மறையின். 15 நிறைத்தனர்: நிறைந்தன்: நிறைத்தன்.
யிறைத்தன்: யிறைத்தன். [கஉஉ *] 2 மொளிதரு. 3 ககனமு: கனகமு.
6 மெழிலுடை: வெழிலுறு. 10-11 முணர்வும திலதென. 11 மீதென.
14 னுலகிடை.

301 (i) அருமறை நெறிவழி யரசனு மன்னப்
பிரசன முதலயர் பெறுவழி யவருக்
கரையறு திருநகர் விழவொடு கரியா
லிருமையு முதவுறு தானமு மீந்தான்.

[301 (i)] 300-ன் பின். 6 மதலையர். 8 யுதவிக். 12 கழியா: கனியா(வி).

கஉந. அமிர்தகு குதலையொ டணிநடை பயிலாத்
திமிரம தறவரு தினகர னெனவுந்
தமரம துடன்வளர் சதுமறை யெனவுந்
குமரர்க ணிலமகள் குறையற வளர்நாள். 302

கஉச. சவுளமொ பெநயம் விதிமுறை தருகுந்
றிவளவ தெனவொரு கரைபிறி திலவாய்
உவளரு மறையினொ டொழிவறு கலையுந்
தவழ்மதி புனையர னிகர்முனி தரவே. 303

கஉரு. யானையு மிரதமு மிவுளியு முதலா
ஏனைய பிறவுமவ் வியல்பினி னடைவுந்
றானுறு படைபல சிலையொடு பயிலா
வானவர் தனிமுதல் கிளையொடு வளர்நாள். 304

கஉசு. அருமறை முனிவரு மமரரு மவனித்
திருவுமந் நகருறை செனமுந மிடரோ
டிருவினை துணிதரு மிவரினி யிவணின்
றொருபொழு தகல்கில முறையென வுறுவார். 305

கஉஎ. ஐயனு மிளவலு மணிநில மகடன்
செய்தவ முடைமைக டெரிதர வனமு
மைதவழ் பொழில்களும் வாவி யு மருவி
நெய்குழ லுறுமிழை யெனநிலை திரிவார். 306

[கஉந] 1 அமிர்தகு. 6 தறவளர். 10 துடன்வரு. 15 குறைவற.
[கஉச] 2 பெநய. 2-3 பெநய னமுமுறை. 7 குறைபிறி. 8 திலவா:
திலவால். 9 உவடரு: உவள்வரு:வளர்தரு. 11 டொழிவரு: டொளிர்வரு:
டொளிர்வறு. [கஉரு] 6-7 பிறவுட னியல்பினி. 6-8 பிறவுமி தியல்பல
நடைபெற். 8 னவையுந்: னடைகற். 9 றானறு: றானமில். 10 படைவல:
படைமுதல். 10-11 படைசிலை யொடுபல. 12 பயில. 16 வளர: வளரா: மகி
ழ்வார். [கஉசு] 5-6 திருவுறு நகருறை: திருவுமிந் நகருறை. 5-7 திருவுறு
நகருறை செனமென(வி). 7 சேனையு. 7-8 செனமென விடரோ. 10 துனை
தரு. 11-12 மிவர்கனி னிவணின். 12 னிவணின்: லிவணின்: திவணின்:
12-13 யிவரோ டொருபொழு. 14 தகல்கிலர். 16 வுறைவார். [கஉஎ] 6
முறைமைக. 8 நதியும். 11 ஆவியு. 15 யெனநெறி: யெனுநிலை. 16 தெரி
வார்: திரியார்.

கஉஅ. பரதனு மிளவனு மொருநொடி பகிரா
திரதமு மிவுளியு மிவரினு மறைநூல்
உரைதரு பொழுதினு மொழிகில ரெனையாள்
வரதனு மிளவனு மெனமரு வினரே. 307

கஉக. வீரனு மிளைஞரும் வெறிபொழில் கனின்வாய்
நாமொ நேறதரு முனிவர ரிடைபோய்ச்
சோர்பொழு தணிநகர் துடருவ ரெதிர்வார்
கார்வர வலர்பயிர் பொருவுவர் கனியால். 308

கஉ௦. ஏழைய ரனைவரு மிவர்தட முலைதோய்
கேழ்கிளர் மதுகையர் கிளைகளு மினையார்
வாழிய வெனவவர் மன்னுறு கடவுட்
டாழ்குவர் கோசலை தசரத னெனவே. 309

கஉக. கடறரு முகிலொளிர் கமலம தலரா
வடவரை யுடன்வரு செயலென மறையுந்
தடவுத லறிவரு தனிமுத லவனும்
புடைவரு மிளவனு மெனநனி புகல்வார். 310

கஉஉ. எதிர்வரு மவர்களை யெனையுடை யிறைவன்
முதிர்ந்தரு கருணையின் முகமல ரொளிரா
எதுவினை யிடரிலை யினிதுது மனையும்
மதிதரு குமரரும் வலியர்கொ லெனவே. 311

[கஉஅ] 4 பிரியா. 8 மறைநூல். 11 மொழிவில. 16 வினரால்.
[கஉக] 1 வீரரு. 2 மினையரு: மிளைஞனும். 6 நரைதரு. 8 திடைபோய்ச்.
9-11 சேர்பொழு தணிநகர். செறிபவ. 10 தணிதரு. 10-11 தணிநக
ருறைபவ: தணிநக ருறநக: தணிதரு துறைநக: தணிதரு துறைநக.
11 துறுகுவ: துறைநக: துறநக: துடர்குவ: வரநக. 12 ரெதிராக்: ரெதி
ரா. 14 வளர்பயிர். [கஉ௦] 3 மிவர்கட: மவர்தட. 7 கிளைஞரு. 8 மனை
யார்: மினையார்: மினையார். 10 ரெனவவர். 11 மகிழ்வுறு: மண்ணுறு:
மனமுறு. 14 கவுசலை. 15 தாபத. [கஉக] 1 கடல்கவர்: கடல்வரு: கடல்
கரு. 2 முகிலொளி. 4. தலரா. 15 மெனநிகர். [கஉஉ] 1 எதிர்ந்தரு. 2 மிவர்
களை. 3 யெமையுடை. 6 கருணையன். 8 ரொளிரா. 11 யினிதினு. 14 குர
வரும்.

கநட. அஃதைய நினைமெம தரசென வுடையேம்
இஃதொரு பொருளல வெமதுயி ருடனேழ்
மகிதல முழுதையு முறுகவிம் மலரோன்
உகுபக ளளவென வுரைநனி புரிவார்.

312

வேறு

கநச. இப்பரி சணிகக ருறையும் யாவரும்
மெய்ப்புகழ் புனைதர வினைய வீரர்கள்
தப்பற வடிநிழ றழுவி யேத்துற
முப்பரம் பொருளினு முதல்வன் வைகுறும்.

313

கநரு. அரசர்தம் பெருமக னகிலம் யாவையும்
விரசுறு தனிக்குடை விளங்க வென்றிசேர்
முரசொலி கறங்கிட முனிவ ரேத்துறக்
கரைசெய லரியதோர் களிப்பின் வைகுநாள்.

314

திருவவதாரப்படலம் முற்றும்.

கூ. கையடைப் படலம்.

க. நனைவரு கற்பக நாட்டு நன்னகர்
அனைவரு மனைதர வயிர்க்குஞ் சிந்தையான்
நினையவு மரியது விசும்பி னீண்டதோர்
புனைமணி மண்டபம் பொலிய வெய்தினான்.

315

[கநட] 1 அஃதியை: அஃதியல்: அஃதிது: அஃகுதைய: அஃகுதய:
அகுதைய. 2 நினைவெம. 2-3 நினைவுமை யரசென. 4 வுடையோம்.
5 இகுதொரு. 5-8 இஃதுபொருளல வெமதுயிருடனுடனேழ். 11 முறுகு
வை: முறுகென: முறுகவி. 13 உறுபக. 16 பகர்வார்: புகல்வார். [கநச]
3 ரிறையும். 6-7 புனைதரு மினைய. 8 வீரருந். 9. தப்புற. 10-11 வடிமலர்
தழுவி. 14 பொருளுக்கு: பொருளெனு: பொருளிற்ரு: பொருளிற்ருண்.
16 வைகுநாள். [கநரு] கையடைப் படலத்தின் முதற் செய்யுள்.
2 பெருமையி. 5 விரைசுறு: விரைசறு. 8 வெற்றிசேர். 14 வரியதோர்.
16 வைகுவார்: வைகினான்.

[க] 1 நனைவருந். 3 நாடும். 5 அனையது. 5-7 வனைதொழின் மதி
மிகு மயற்குஞ்: வனைவன வனைதரு மயற்குஞ். 6-7 முனிவரு மயிர்க்குஞ்:
மணிதரு மயிர்க்குஞ்: மணிதர்கள் யார்க்குஞ். 7 மய்க்குஞ்: 8 சிந்தையால்.
11-12 விசம்பு னீண்டதோர். 15-16 பொலிவி னெய்தியே: பொலிவி னெய்
தினான். 16 வெய்தியே: மேயினான்: மேவினான்.

314 (i) அரியணை மிசைதனி லழகு மன்றியின்
புரிதவ மிகுபதப் பொற்பி னீட்டுள்
அரசர்கள் முடிபடி வனைய வம்பொனின்
உரைபொடி மலைகுவை யொப்ப குப்பையோ.

உ. தூயமெல் லரியணைப் பொலிந்து தோன்றினான்
சேயிரு விசம்சுடைத் திரியுஞ் சாரணர்
நாயக னிவன்கொலென் றயிர்த்து நாட்டமோர்
ஆயிர மில்லையென் றைய நீங்கவே.

316

ங. மடங்கல்போன் மொய்ம்பினுன் முன்னர் மன்னுயிர்
அடங்கலு முலகும்வே றமைத்துத் தேவரோ
டிடங்கொணன் முகனையும் படைப்ப னீண்டெனத்
தொடங்கிய துனியுறு முனிவன் றோன்றினான்.

317

வேறு

ச. வந்துமுனி யெய்துதலு மார்பினணி யாரம்
அந்தரத லத்திரவி யஞ்சவொளி விஞ்சக்
கந்தமல ரிற்கடவு டன்வரவு காணும்
இந்திரனெ னக்கடிதெ முந்தடிப ணிந்தான்.

318

ரு. பணிந்துமணி செற்றுபுகு யிற்றியவிர் பைம்பொன்
அணிந்ததவி சிட்டினித ருத்தியொ டிருத்தி
இணைந்தகம லச்சரண ருச்சனைசெய் தின்றே
துணிந்ததென் வினைத்தொடரெ னத்தொழுது சொல்லும்

319

சு. நிலஞ்செய்தவ மென்றுணரி னன்றுநெடி யோயென்
நலஞ்செய்வினை யுண்டெனினு மன்றுநகர் நீயான்
வலஞ்செய்துவ ணங்கவெளி வந்தவிது முந்தெங்
குலஞ்செய்தவ மென்றினிது கூறமுனி கூறும்.

320

[உ] 2 லரியணை. 4 துன்னினுன். 5 சேயிடை: சேயுயர். 10-11 னிவ
னென வயிர்த்து. 16 நீங்கினார்: நீங்கினான். [ங] இதனோடு அரசியற்பட
லம் முடிகின்றது. 3 முன்ன: றன்முன். 6 முலகம்வே. 8 தெய்வரோ. 12
னீண்டெனத். 14 துனியறு: துனிவுறு: துனிவுரு: நனியறு: நனியறு:
கோசிக. [ச] 3 மார்பினணி: மார்பின்மணி. 5 அந்தரநி. 8 மிஞ்சக். 9
கஞ்சமல. [ரு] 2 செற்றுபு. 4 செம்பொன். 6 சிட்டதின: சிட்டதில. 11
மர்ச்சனைசெய். 13 துணிந்ததெம்: துணிந்தது. 14 வினைத்தொடர்பெ:
வினைத்தொடர்வெ: வினைத்துயரெ: வினைத்தொகையெ. 16 சொன்னான்.
[சு] 1 நிலன்செய்தவ. 11 வந்ததிது: வந்ததவம் 12 முந்தென். 14
மின்றினிது.

வேறு

எ. என்னனைய முனிவர்களு மிமையவரு மிடையூறென்
றுடைய ரானுந்
பன்னகமு நகுவெள்ளிப் பனிவரையும் பாற்கடலும்
பதும பீடத்
தன்னகநுங் கற்பகநாட் டணிநகரு மணிமாட
வயோத்தி யென்னும்
பொன்னகரு மல்லாது புகலுண்டோ விகல்கடந்த
புலவு வேலோய்.

321

அ. இன்றளிர்க்கற் பகநறுந்தே னிடைதுளிக்கு நிழலிருக்கை
யிழந்து போந்து
நின்றளிக்குந் தனிக்குடையி னிழலொதுங்கிக் குறையிரந்து
நிற்ப நோக்கிக்
குன்றளிக்குங் குருமணித்தோட் சம்பரனைக் குலத்தோடுந்
தொலைத்து நீகொண்
டன்றளித்த வரசன்றோ புரந்தரனின் றுள்கின்ற
தரச வென்றான்.

322

க. உரைசெய்த வளவினவன் முகநோக்கி யுள்ளத்து
ளொருவ ராலுங்
கரைசெய்ய வரியதொரு பேருவகைக் கடல்பெருகக்
கரங்கள் கூப்பி
அரசெய்தி யிருந்தபய னெய்தினன்மற் றினிச்செய்வ
தருளு கென்று
முரசெய்து கடைத்தலையான் முன்மொழியப் பின்மொழியு
முனிவ னாங்கே.

323

[எ] 2 முனிவரரு. 8 மந்தவெள்ளிப். 15 டணிகவரு. 22 விகல்
கடிந்த. [அ] 1 இன்றளிர்க்கற். 5 யிகழ்ந்து. 8-9 தனிக்குடைக்கீ ழுதினெதுங்
கிக். 14 குலமணித்தோட். 18 நீவென்(ற). 22 றளிக்கின்ற: றருள்கின்ற.
22-23 றுள்கின்ற னரச. 23-24 வரச தானே: வரச தென்றான். [க] 1-2
உரைசெய்யு மளவினவன்: உரைசெய்யு மளவினனன். 2 வளவையிற்றான்:
வளவையிற்றன்: வளவிலவன். 4-5 யுள்ளத்தி றெருவா. 7-8 கரைசெய்தற்
கரியதொரு: கரைசெய்ய வரியதொரு: கரைசெய்த வரியதொரு. 10 கடல்
பெருகிக். 13 அரைசெய்தி. 15 னுணர்ந்தனன்மற்: னெய்தினமற். 18
கென்ன: கென்றான். 19 முரசறையுங்: முரைசெய்து. 22-24 பின்முனியு
மொழிவ தானான்: பின்முனியு மொழிய லுற்றான்.

க0. தருவனத்துள் யானியற்றுந் தகைவேள்விக் கிடையூறாய்த்
தவஞ்செய் வோரை
வெருவரச்சென் றடைகாம வெகுளியென நிருதரிடை
விலக்கா வண்ணஞ்
செருமுகத்துக் காத்தியென நின்புதல்வ ரனைவரினுங்
கரிய செம்மல்
ஒருவனைத்தந் திடுதியென வுயிரிரக்குங் கொடுங்கூற்றி
னுளையச் சொன்னான்.

324

கக. எண்ணிலா வருங்குணத்தோ னியம்பியசொன் மருமத்தி
னெறிவேல் பாய்ந்த
புண்ணிலாம் பெரும்புழையிற் கனனுழைந்தா லெனச்செவியிற்
புகுத லோடும்
உண்ணிலா வியதுயரம் பிடித்துந்த வாருயிர்நின்
றாச லாடக்
கண்ணிலான் பெற்றிழந்தா னெனவுழந்தான் கடுந்துயரங்
கால வேலான்.

325

கஉ. தொடையூற்றிற் தேன் றுளிக்கு நறுந்தாரா நெருவண்ணந்
துயர நீங்கிப்
படையூற்ற மிலன்சிறிய னிவன்பெரியோய் பணியிதுவேற்
பணிநீர்க் கங்கை
புடையூற்றுஞ் சடையானும் புரந்தரனும் வெகுண்டெழுந்து
புகுந்து செய்யும்
இடையூற்றுக் கிடையூறு யான்காப்பன் பெருவேள்விக்
கெழுக வென்றான்.

326

[க0] 1 தருவனத்தில். 2 யாமியற்றுந். 3 தவவேள்விக்: தழல்வேள்விக்:
தனிவேள்விக். 6 வாரை: வோர்கள். 8 றடர்காம. 11 விலங்கா. 13 செரு
முகத்திற். 14 காத்தியெனை. 14-15 காத்திடுதற் குன்சிறுவ. 15 நின்சிறுவ.
15-16 நின்புதல்வர் நால்வரினுங்: நின்சிறுவர் நால்வரினுங். 20 தீதி
யென. 21 வுயிரீர்க்குங். 22 கடுங்கூற்றி. [கக] 1-2 எண்ணிலாப் பெருங்
குணத்தோ. 2 வருந்தவத்தோ: வருங்குணத்தா. 4-5 மருமத்து ளெறி
வேல். 6 பாய்ப். 7 புண்ணுலாம்: புண்ணிலாழ். 8 பெருமுழையிற். 9 கன
னுழைத்தா. 21 நெனவுழன்றான்: நெனவுழந்த. 22 கடுந்துயராற்: கெடுந்
துயராற். 23 காவல். 24 வேலோன். [கஉ] 1-2 தொடையூற்றுந் தேன்
றுளிக்கு. 9 னிவன்பெரியோர்: னவன்பேரியோர்: னவன்பெரியோய். 10
பணியிதுவே. 11 பணிநீர்க். 12 கங்கைப். 15-16 நான்முகனும் புரந்தர
னும். 16 நான்முகனும். 18 போர்செய்.

கந. என் றனனென் றலுமுனியோ டெதிர்த்ததுபண் டெழுந்தமுனி
 விறுதிக் காலம்
 அன் றெனவா மெனவிமையோ ரயிர்த்தனர்மேல் வெயில்கரந்த
 தங்கு மிங்கும்
 நின் றனவந் திரிந்தனமீ நிவந்தகொழுங் கடைப்புருவ
 நெற்றி முற்றச்
 சென் றனவந் தனநகையுஞ் சிவந்தன கண் ணிருண்டனபோய்த்
 திசைக ளெல்லாம். 327

வேறு

கசு. குறுத்த மாமுனி கருத்தை யுன்னிநீ
 பொறுத்தி யென்றவற் புகன்று நின்மகற்
 குறுத்த லாகலா வுறுதி யெய்துநாள்
 மறுத்தி யோவென வசிட்டன் கூறினான். 328

கரு. பெய்யு மாரியாற் பெருகு வெள்ளம்போய்
 மொய்கொள் வேலைவாய் முடுகு மாறுபோல்
 ஐய நின்மகற் களவில் விஞ்சைவந்
 தெய்து காலமின் றெதிர்த்த தென்னவே. 329

கசு. குருவின் வாசகங் கொண்டு கொற்றவன்
 திருவின் கேள்வனைக் கொணர்மின் சென்றென
 வருக வென்றன ரென்ற லோடும்வந்
 தருகு சார்ந்தன னறிவி னும்பரான். 330

[கந.] 2-5 மலுமுனிவோ டெழுந்தனன்மண் படைத்தமுனி யிறுதிக்:
 மலுமுனி வோடெழுந்தெதிர்பண் டடைந்தமுனி யிறுதிக்: மலுமுனிவோ
 டெதிர்த்தனன் பண்டாரந்துவரு மிறுதிக்: மலுமுனிவோ டெதிர்த்தனன்
 பண் டடைந்தமுனி யிறுதிக்: மலுமவனோ டெதிர்த்துபுவி படைத்தமுனி
 யிறுதிக்: மலுமிவனோ...டெதிர்த்தமுனிவிறுதிக்:மலுமுனிவோ டெழுந்தது
 பண் டடைந்தமுனி யிறுதிக்: மலுமுனிவோ டெதிர்த்தது பண்டடைந்த
 முனி விறுதிக். 3 டெதிர்த்ததுபண். 4 டடைந்தமுனி. 5 யிறுதிக். 11
 வங்கு. 14 திரிந்தனமேல்: திரிந்தனவு. 15 நிவந்த கொடுங்: நிவந்த
 கொழுங்: நிவந்தசெழுங்: நிவந்தநெடுங்: நிமிர்ந்தகொழுங். 19 சென்றது
 வந். 20 ததுநகையுஞ். 22 டிரிந்தனபோய்த். [கசு] 7 புகழ்ந்து. 8 நீண்
 மகற். 9 - 10 குறுத் தியாகலா: குறுத்தி லாகலா. 9-11 குறுத்தி யாவதோ
 ருறுதி: குறுத்தி யாதலா லுறுதி. 10 லாகுமோ: வாகலா. 10-11 வாதலா
 ருறுதி: யாவதோ ருறுதி. 14 யோவென: யாமென: நீயென்று. 16 கூறு
 வான். [கரு] 2 மாரியிற். 3 பிறிது: பிறிதொர். 4 வெள்ளமா: வெள்ள
 மாய்: வெள்ளநீர். 6 வேலைமுன்: வேலையை: வேலைநீர்: வேலைமேல். 7-8
 முடுகும் வாறுபோல். 11 கான. 14-15 காலம்வந் தெதிர்த்த: காலந்தா
 னெதிர்த்த: காலமிந் கெதிர்த்த: காலம்வந் தியைந்த. 16 வாமென்றான்.
 [கசு] 3 கேட்ட: கொண்ட. 7 கொண்க. 10-11 வென்றனன் வருத. 11
 னென்ன: ரென்ன: னென்ற. 16 னெம்பிரான்.

கௌ. வந்த நம்பியைத் தம்பி தன்னொடு
முந்தை நான்மறை முனிக்குக் கர்ட்டிந்
றந்தை நீதனித் தாயு நீயிவர்க்
கெந்தை தந்தன னியைந்த செய்கென்றான். 331

கௌ. கொடுத்த மைந்தரைக் கொண்டு சிந்தைமுந்
தெடுத்த சிற்றம்விட் டினிது வாழ்த்திமேல்
அடுத்த வேள்விபோய் முடித்து நாமென
நடத்தன் மேயினு னவைக்க ணீங்கினான். 332

கௌ. வென்றி வாள்புடை விசித்து மெய்ம்மைபோல்
என்றுத் தேய்வுறத் தூணி யாத்திரு
குன்று போன்றுள தோளிற் கொற்றவில்
ஒன்றுந் தாங்கின னுலகந் தாங்கினான். 333

உ.௦. அன்ன தம்பியுந் தானு மையன்பின்
மன்ன னின்னுயிர் வழிக்கொண் டாலெனச்
சொன்ன மாதவற் றொடர்ந்து சாயைபோற்
பொன்னின் மாநகர்ப் புரிசை நீங்கினார். 334

உ.௧. வரங்கண் மாசறத் தவஞ்செய் வேர்கள்வாழ்
புரங்க ணேரலா நகரி னீங்கிப்போய்
அரங்கி னூவார் சிலம்பி னன்னநின்
நிரங்கு வார்புனற் சரயு வெய்தினார். 335

[கௌ] இச்செய்யுளோடு கையடைப்படலம் முற்றும். 4 தன்னொடம்: தன்னொடெம்: யோடுமம். 5 முந்த: முந்து. 12 நீயிவற். 14-15 தந்தனை யியைந்த. 15 னிசைந்த. 16 செய்கென. [கௌ] இச்செய்யுளோடு கையடைப் படலம் முற்றும். 2 மைந்தனைக். 4 சிந்தைவந். 4-5 சிந்தைமுன் னெடுத்த: சிந்தைமுன் பெடுத்த. 7 டினிதின். 8 வாழ்த்தியே. 9 எடுத்த. 11-12 முடிப்ப தாமென: முடித்த தாமென: முடிக்க லாமென: முடிப்ப. நாமென. 14-16 மேயினார் நவைக்க ணீங்கினார். 15 னவைக. [கௌ] 2 வாளிடை. 4 மென்மைபோல்: மேன்மைபோல். 6 தேய்விவாத். 6-7 தேய்வுறப் பூணி. 8 யார்த்திரு: யார்த்திருட். 9 குன்றம். 10 போன்றுயர்: போலுயர்: போன்று லாந்: போன்றுலாத். 10-11 போன்றுளான் குனியுந்: போன்றுளார் பணி யுந். 13 ஒன்று. [உ.௦] 4 மையனும்: மையனு: மன்பினால்: மையறு. 11 றொடர்ந்த. 14 மாணகர்ப்: மாணகர்ப். 16 நீங்கினான். [உ.௧] 1 வரஞ்செய்: வரங்கொண். 3-4 தவங்கள் செய்ஞர்வாழ். 4 தோர்கள் வாழ்: வார்கள் வாழ். 6 ணேரலா: ணேரலார். 6-7 ணீரிலாப் புரிசை. 7-8 நகர நீங்கிப் போய்: நகரு நீங்கிப்போய்: நகரை நீங்கிப்போய்: நகரு ணீங்கிப்போய். 8 நீங்கிப்போய். 10 லாவார். 12 னென்னநின்: லன்னநின். 16 வெய்தி னான்.

உஉ. கரும்பு கால்பொரக் கழனி வார்ந்ததேன்
வரம்பு மீதிடு மருத வேலிவாய்
அரும்பு கொங்கையா ரம்மெ லோதிபோற்
சரும்பு வாழ்வதோர் சோலை நண்ணினார்.

336

[உஉ] உஉ-ன் பின். 3 கழுகின். 4 வாய்ந்ததேன். 5 வரம்பின்:
வரம்பை. 6 மீதிடு. 8 வேலியார். 10 கொங்கைய: கோதைய. 12 லோதி
மேற். 16 நண்ணினான்: வைகினார்: யெய்தினார்: மேயினார்.

336 (i) இனைய சோலைமற் றியாவ தென் றுமா
முனிவ கூறென முதல்வன் கூறலும்
பனுவல் வேதநூல் பகரு மாதவன்
தனுவ லாயிதன் தன்மை கேளென.

4 தென்னமா. 11 பயக்கு. 14 லாயிதின். 16 கேளென்றான்.

(ii) சம்ப ரப்பெயர்த் தான வன்னுடன்
உம்பர் கோமக மைரு டன்றநான்
வெம்பி'மற்றவன் வெற்றி கொண்டபோ
தம்ப ரம்மிழந் தவனி வந்தன்ன.

2 ரன்னெனுந். 2-4 ரப்பெய ருடைய தானவன். 4 வன்னெனும்
6-7 கோவுமா யமரு. 7 னக்கு. 14 ரத்திழிந். 16 யெய்தினான்.

(iii) அவனி வந்துமன் னவரி டந்தொறுந்
தவன னென்னவே தானு ழன்றபோழ்
திவனின் வேறுமற் றில்லை யெற்கென
வவன்வி ரும்பிவந் துந்தை யன்புரு.

2 யெய்திமன். 8 ழன்றறிந்: ழற்றிவந்: டற்றிவந். 9 திவரின். 10
மாறுவே. 12 போர்க்கெழு: போர்க்கென. 13 உவன்வி. 16 நாடுரு.

(iv) இந்த விவ்விடத் தெய்தி யிந்திரன்
சந்த வார்பொழிற் றருவொ ரைந்தையும்
வந்து நிற்கென மனநி னைப்பின்முன்
முந்து வந்துமா முரல நின்றதால்.

7-8 றருவி டந்தனில். 10 நிற்கநம்: நிற்கொன. 12 னைப்புமுன்: னைப்
பினின். 13 முந்த: முந்தி. 16 நின்றதே: நின்றவால்.

(v) நின்ற சோலைவாய் நியம நித்தமுந்
குன்ற லின்றியே செய்து கொண்டவன்
நன்றி யாலிருந் தரச நண்ணியே
துன்று சோலையின் றொழிலு றுத்தினான்.

4 நித்தலுந். 10 யாலருந்: யாலறிந். 11 தரண. 11-12 தரச
னண்ணியே: தரசை நண்ணிய: தாசை நண்ணிய. 12-16 நண்ணிய தென்று
சோலையி னியல்பு ணர்த்தினான். 14 - 16 கோவையின் றொழில்செ லுத்தி
னான். 16 ணர்த்தினான்.

உரு. தாழு மாமழை தவழு நெற்றியாற்
சூழி யானையிற் றேன்று மால்வரைப்
பாழி மாமுகட் செகிப் பச்சைமா
ஏழு மேறப்போ யாறு மேறினார்.

337

உசு. தேவு மாதவற் றொழுது தேவர்தம்
நாவு ளாகுதி நயக்கும் வேள்விவாய்த்
தாவு மாபுகை தவழுந் சோலைகண்
டியாவ தீதென்று நெனவர்க்கு மேனின்ருன்.

338

கையடைப்படலம் முற்றும்.

[உரு] இச்செய்யுள் முதல் தாடகைவதைப் படலம் தொடங்குகிறது.
3 தழுவ: தழுவ. 6 யானைபோற்: யானையாய்த் (தோ). 10-11 மாமுக செகி.
14 மேறிப்போ. 16 மேறினான். [உசு] 2-3 மாதவாத் தொழுது. 4 தேவர்
தாம். 6 ளாவுதி. 8 வேள்வியால்: வேள்வியில். 11 தழுவ. 15 நெனவற்கு.
16 மேலுளான்.

336 (vi) உருவ மாறிவே றுருவ மாகியே
நிருப னன்குடை நிழலி னிற்றலும்
பரிவி னோக்கிநீ பகர்தி யாலெனத்
தருவி னயகன் றுன்வி ளம்பினான்.

2-3 மாகிவே றுருவ: மாறிமா னுருவ. 6 னின்குடை: னன்கொரு.
9 பரித. 10 னோக்கியே. 11-12 பதாதி யானெனத். 12 யாலெனத்.
13-16 திருவி னயகற் றெரியச் செப்பினான்.

(vii) சதம கன்னெனைச் சம்ப ரன்னெனும்
மதம கன்றொடர்ந் தரசு வவ்வினான்
கதம கன்றிடாக் கனக வெற்பவென்
விதம கன்றுவந் துன்னை மேவினேன்.

இது 'வெள்ளி' என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. 2 கன்றனைச். 5 மதம.
6-7 கன்றுரந் தரசை. 11 ககன: கவன. 12-14 வெற்பைவவ் விதம
டங்கிவந்.

(viii) னன்ற போதுதா னிரத மேறியே
சென்று மற்றவன் சேனை யோடுகக்
கொன்று வாசவ னரசு கொள்ளவே
அன்ற னித்துமீண் டயோத்தி மேவினான்.

2 போதுத. 10 மீண்டவ. 10-11 வாசவந் கரசு.

(ix) அன்ன தாதலி னவனி வந்தகா
வின்ன நாமமிச் சோலை யென்றலும்
மன்னர் மன்னவன் மதலை நன்றெனப்
பின்னை நன்றுயிர்ப் பிரிய மாமினான்.

இச்செய்யுளோடு கையடைப்படலம் முற்றும். இவ்வொன்பது செய்
யுட்களும் உரு-ன் பின். 2 காதல. 2-3 தாலிவ னவனி. 2-5 காலமில்
வவனி வந்ததா லென்னு. 4-5 யைந்துதா ரென்னு. 5 வென்னு. 12 நன்
றெனப். 14 நின்னுயிர். 16 மெய்தினார்.

எ. தாடகைவதைப் படலம்

க. திங்கண்மே வஞ்சடைத் தேவன்மேன் மாரவேள்
இங்குநின் றெய்யவும் மெரிதருந் துதல்விழிப்
பொங்குகோ பஞ்சடப் பூளேவீ யன்னதன்
அங்கம்வெந் தன்றுதொட் டநங்கனே யாயினான். 339

உ. வாரணத் துரிவையான் மதனனைச் சினவுநாள்
ஈரமற் றங்கமிங் குகுதலா லிவணெலாம்
ஆரணத் துறையுளா யங்கநா டிதுவுமக்
காரணக் குறியுடைக் காமஞ்ச் சிரமமே. 340

ங. பற்றவா வேரொடும் பசையறப் பிறவிபோய்
முற்றவா லுணர்வுமேன் முடுகினு ரறிவுசென்
றுற்றவா னவனிருந் தியோகுசெய் தன்னென்றிற்
சொற்றவா மளவதோ மற்றிதன் றாய்மையே. 341

ச. என்றவர் தணனியம் பலும்வியந் தவ்வயிற்
சென்றுவர் தெதிர்கொளுஞ் செந்நெறிச் செல்வரோ
டன்றுறைந் தலர்கதிர்ப் பரிதிமண் டிலமகன்
குன்றின்வர் திவரவோர் சுசுரங் குறுகினார். 342

[க] 3 தேவர்மேல். 5-8 எங்கண்மே லெய்யவு மரியவம் பெய்தவன்: எங்கண்மே லெய்தவு மரியவம் பெய்தவன்: எங்கண்மே லெய்யவும் பரிய வம் பெய்தவன்: அங்கமே லெய்யவு மரியவம் பெய்தவன்: அங்கமே லெய்தவு மரியவம் பெய்தவன்: அங்கண்மே லெய்யவு மரியவம் பெய்தவன்: அங்கண்மே லெய்யவு மரியவம் பெய்தவன். 11-12 பூளேவீந் தன்னதன்: பூளேவீந் தன்னவன். 15-16 டநங்கவே ளாயினான். [உ] 6 றங்குமிங். 6-7 றங்கம்வெந் துகுதலா. 7 கெரிதலா. 11 யனங்கநா: யங்கனா. 12 டது வுமக். 14 குறியினாற். [ங] 2 வொடுமனம்: வொடுமறப்: டம்மனம். 3 பசை யிறப்: பசையுறு. 4 பரிவுபோய். 5 முற்றவா. 6 லுணர்வுபோய்: லுணர்வு மேன்: லுணர்வுபோய். 7 முறுகினா. 9 றுற்றவா. 14 மளவிதோ. 15 வன்றி தன். [ச] 4 தவன்வயிற்: தனவயிற்: தவளவிற: தளவினிற். 6 தெதிர் தொழுஞ்: தெதிர்கொடுஞ்: தெதிரெழுஞ். 7 சேணெறிச்: சென்னெறிச். 10 தழல்கதிர்ப். 12 டலமகன். 13-14 குன்றினின் றிவரவோர்: குன்று வந் திவரவோர்: குன்றின் றிழிவதோர்: குன்றின்வந் திழிவதோர்: குன்றி னின் றிவர்வதோர்: குன்றினின் றிவர்வவோர்: குன்றிகழந் திழிவதோர். 14 தணைவவோர்: தணையவோர்: திவர்வதோர்: தணையவோர்.

நி. பரிதிவா னவனிலம் பசையறப் பருகுவான்
 விருதுமேற் கொண்டோம் வேனிலே யல்லதோர்
 இருதுவே நின்மையா லெரிசுடர்க் கடவுளுங்
 கருதினவே முள்ளமுங் காணின்வே நயனமும். 343

சு. படியின்மே லுலகும்வேம் பகரினும் பகருநா
 முடியவே மிரவின்மூ டிருளும்வான் முகடும்வேம்
 விடியுமேல் வெயிலும்வே மழையும்வே மின்னிளே
 டிடியும்வே மென்னின்வே நியாவைவே வாதவே. 344

எ. விஞ்சுவான் மழையின்மே லம்பும்வே லும்படச்
 செஞ்செவே செருமுகத் தமர்செயுந் திறனிலா
 வஞ்சர்தீ வினைகளான் மானமா மணியிழந்
 தஞ்சினார் நெஞ்சுபோ லென்றுமா றுதரோ. 345

அ. பேய்பிளந் தொக்கநின் றுலர்பெருங் கள்ளியின்
 றாய்பிளந் துக்ககா ரகில்களுந் தழையிலா
 வேய்பிளந் துக்கவெண் டாளமும் விடவரா
 வாய்பிளந் துக்கசெம் மணியுமே வனமெலாம். 346

க. பாருமோ டாதுநீ டாதெனும் பாலதே
 சூருமோ டாதுகூ டாதரோ சூரியன்
 தேருமோ டாதுமா மாகமீ தேறிநேர்
 காருமோ டாதுநீர் காலுமோ டாதரோ. 347

[நி] 3 பசையிறப். 4 பருகலான்: பருகிவான்: பருகுவான். 6 கொண்
 டோ: கொண்டோம். 7 வேனிலே. 8-9 யன்றிவே நிருதுவொன்: யன்ன
 தோ நிருதுவொன்: யன்னதோ நிருதுவென். 11 லெரிமுதற்: லெரி
 முகக். 13 கருதில்வே. 15 காணில்வே. [சு] 1 படியுமே. 1-2 படியின்
 மேல் வெம்மையைப்: படியும்வேம் வெம்மையைப். 2 லுலகம்வேம். 4-6
 பகருநான் முடியுமே முடியமூ. 5-6 முடியுமே முடியமூ: முடியுமே லுல
 கைமூ. 6 முயிரின்மூ: முடியமூ: 9 வெடிவின்மேல்: விடியின்மேல். 14
 மென்னில்வே. 16 காதவே. [எ] 1 மிஞ்சுவான்: விஞ்சுவான். 3 லம்
 புமே. 5 செஞ்சுவே. 7 தன்றியே. 8 திறநிலா. 10 வினையினால்: வினை
 களா. 11 மாலிமா. 12 மழையிழந்: மணிவிழந். 15 லொன்றுமா. [அ] 1-2
 காய்பிளந் துக்கநின். 7 ரகிலுமே: ரகிலுமோர்: ரகிலுமோ. 8 தலைவிலா:
 தழைபெறு: தழைவிலா: தழைகிலா. 14 துக்கநன்: துக்கமா. [கூ] 2
 டாமைநீ. 4 பாலதோ. 6 டாமைகூ. 7 டாததோர்: டாததோ. 10 டாது
 மெய். 10-12 டாதுமெய் தேறினேர் மூரிவென்: டாதுநேர் தேரில்வா னூர்
 பெருந். 11-12 தேருமே தேறினேர்: தேரின்மீ தேறினேர்: தேறினேர்
 மூசுவென்: வானமே தேறினேர். 12 தேறினேர்: தேருநேர்.

க0. கண்கிழித் துமிழ்விடக் கனலரா வரசுகால்
விண்கிழித் தொளிருமின் னனையபன் மணிவெயில்
மண்கிழித் திடவெழுஞ் சுடர்கண்மண் மகளுடற்
புண்கிழித் திடவெழுங் குருதியே போலுமே. 348

வேறு

கக. புழுங்குவெம் பசுபொடு புரனும் போரரா
விழுங்கவர் தெதிரெதிர் விரித்த வாயின்வாய்
முழங்குதிண் கரிபுகு முடுகி மீமிசை
வழங்குவெங் கதிர்சுட மறைவு தேடியே. 349

கஉ. ஏகவெங் கனலர சிருந்த காட்டினிற்
காகமுங் கரிகளுங் கரிந்து சாம்பின
மாகவெங் கனலெனும் வடவைத் தீச்சுட
மேகமுங் கரிந்திடை விழுந்த போன்றவே. 350

கங. கானகத் தியங்கிய கழுதின் நேர்க்குலர்
தானகங் கரிதலிற் றலைக்கொண் டோடிப்போய்
மேனிமிர்ந் தெழுந்திடின் விசம்பு வேமென
வானவர்க் கிரங்கிநீர் வளைந்த தொத்ததே. 351

[க0] 1 கண்கிழிந்: கண்விழித். 3 கனவரா. 4 வரசுகார். 5 விண்
கிழிந். 6 துமிழுமின். 8 மணியெலாம். 9 மண்கிழிந். 10 திடவிடுஞ்.
13 புண்கிழிந். 15 குருதிநீர். 16 போலுமால்: போன்றதே. [கக] 1 புழுங்
கிவெம்: புழுங்கும்வெம். 3 வாழும். 4 பேரரா. 6 தெழுந்தெதிர். 7 விரிந்த.
9 முழங்குவெங்: முழங்கிவெங்: 10 முகடு. 10-11 கரிபுக முடுகு: கரிபுக
முழுகு. 13 வழங்குவெங். 14 கதிர்சுடா. 16 நேடியே. [கஉ] 4 காட்டி
டைக்: நாட்டினிற்: நாட்டிடைக். 5 காகவெங். 8 சாய்வன: சாய்ந்தன. 10
கதிரெனும். 15 வீழ்ந்த: வீழ்வ. 16 போலுமே: போன்றதே: போல
வே. [கங] 2 தியங்கின. 3 கழுகின். 4 நேர்ப்புனல். 5-6 தானகத்
தெழுதலாற்: தானகக் கரிகளிற்: தானகக் கிரிகளின்: தானகக் கிரிகளிற்:
தானகைக் கிரிகளிற்: தானகல் கிரிகளிற்: தானகத் தெழுதலிற்: தான
மாக் கிரிகளிற். 9 மேனிமிர்த். 9-10 மேனிவந் தெழுந்தனல். 10 தெழுந்
துடன்: தணைந்திடின்: தெழுந்திடில்: தெழுந்தகல்: 11 விசம்பும். 12
வேமென. 15 வளைத்த. 16 தொக்குமே: தொத்தவே.

கசு. ஏய்ந்தவக் கனலிடை யெழுந்த கானற்றோர்
காய்ந்தவக் கடுவனங் காக்கும் வேனிலின்
வேந்தனுக் கரசுவீற் றிருக்கச் செய்ததோர்
பாய்ந்தபொற் காலுடைப் பளிக்குப் பிடமே.

352

கரு. தாவரு மிருவினை செற்றுத் தள்ளரு
மூவகைப் பகையரண் கடந்து முத்தியிற்
போவது புரிபவர் மனமும் பொன்விலைப்
பாவையர் மனமும்போற் பசையு மற்றதே.

353

கசு. பொரிபரற் படர்நிலம் பொடிந்து கீழுற
விரிதலிற் பெருவெளி விளங்கித் தோன்றலால்
அரிமணிப் பணத்தரா வரச னாட்டினும்
எரிகதிர்க் கினிதுபுக் கியங்க லாயதே.

354

கஎ. எரிந்தெழு கொடுஞ்சர மீனைய தெய்தலும்
அருந்தவ னிவர்பெரி தளவி லாற்றலைப்
பொருந்தின ராயினும் பூவின் மெல்லியர்
வருந்துவர் சிறிதென மனத்தி னோக்கினுன்.

355

[கசு] 1 ஏய்ந்ததக்: ஏய்ந்ததிக். 4 கானத்தேர்: கானத்தோர்.
5 காய்ந்தநற். 6 கனல்வனங்: கனிவனங்: கரிவனங். 7 கடுக்கும். 8 வேன
லின். 11 திருப்பச். 11-12 திருக்க மேயதோர். 12 சேயொளி. 13 பாய்ந்த
நற். 14 காலிடைப். 15 பளிங்குப். [கரு] 1-4 தோமரு மிருவினை துறந்த
துறநெறி: தேவரு ளிருவினை செற்று முற்றிய: தேவரி ளிருவினை செற்றத்
துற்றெறி: தேவரி ளிருவினை செற்ற துற்றெறி: தேவரு ளிருவினை செற்றுத்
தேறிய: ஓவரு மிருவினை யற்று முற்றெறி: தோமரு மிருவினைத் தொடர்பு
முற்றிய. 3 தள்ளித்: தள்ளத்: துறந்து. 3-4 தள்ளி முற்றிய. 5-6 மூவகை
யரணமும். 7 கடிந்து. 10 புரிந்தவர். 12 பொய்விலைப். 16 மற்றவே.
[கசு] 1 பொரிந்துபாற். 2 படநிலம்: படுநிலம். 3 பொலிந்து: பொரிந்து:
போழ்ந்து. 6 பெருவழி. 7 விளங்கத்: விளக்கிற் (ரூ). 9 அருமணிப்:
பரிமணிப். 10 பணத்தரா. 10-11 பணிமுடி யரச. 11-12 வரசர் நாட்டி
னும். 14 கினியபுக். 16 லானதே. [கஎ] 8 லாற்றலாற்: லாற்றலிற்.
12 மெல்லியார். 14 சிறிதென: பெரிதென. 15-16 மனத்து னோக்கி
னுன்: மனத்து னோக்கினுன். 16 நெண்ணினுன்.

353 (i) திருகிக் காய்சரஞ் சிந்திக்கச் சிந்தைநொந்
துருகிப் போமென் றுரைசெய வேண்டுமோ
கருகிக் கண்சிவந் துண்டுமண் கான்றுநெய்
பருகிப் பின்னையும் பாற்கடற் றஞ்சுமால்

[353 (i)] 354-ன் பின். 11 துண்டமண். 12 கான்றுநெய்ப்.

கஅ. நோக்கின னவர்முக நோக்க நோக்குடைக்
கோக்கும ரருமடி குறுக நான்முகன்
ஆக்கின விஞ்சைக ளிரண்டு மவ்வழி
ஊக்கின னவையவ ருள்ளத் துள்ளினார். 356

கக. உள்ளிய காலையி னாழித் தீபையும்
எள்ளுறு கொழுங்கன லெரியும் வெஞ்சரம்
தெள்ளுதண் புனலிடைச் சேற லொத்தது
வள்ளலு முனிவனை வணங்கி வாழ்த்தியே. 357

உ௦. சுழிபடு கங்கையந் தொங்கன் மௌலியான்
விழிபட வெந்ததோ வேறு தானுண்டோ
பழிபடா மன்னவன் படைத்த நாட்டிடை
அழிவதென் காரண மறிஞ கூறென்றான். 358

உக. என்றலு மிராமனை நோக்கி யின்னுயிர்
கொன்றுமூல் வாழ்க்கையள் கூற்றின் றோற்றத்தள்
அன்றியு மையிரு தூறு மையன்மா
ஒன்றிய வலியின னாழித் தீயனாள். 359

[கஅ] 1 நோக்கினான். 2 வாண்முக: (ன்)றன்முக: (ன்)றம்முக: (ன்)றனிமுக. 2-3 னற்புத நோக்கு. 3 நோக்கி. 3-4 நோக்கி னோக்குடைக். 4 நோக்கிடைக். 9 ஆக்கிய. 10-12 பெலையதி பெலையென்றும்மறை. 11-12 ளிரண்டை யவ்வழி. 12 மவ்வையின்: மவ்வயின். 13-16 நோக்கின னவரவ ருளத்து நோக்கினார்: ஓக்கின வானவ ருள்ளத் துள்ளினார். 14-15 னவரவை யுள்ளது: (ன்) யாவையு முள்ளது. [கக*] 4 தீயெனும்: தீயினே. 5 எள்ளுவா. 6 கொடுங்கன. 6-7 கொழுங்கதி ரெஞ்சும். 7 லெஞ்சும்: லெஞ்சி. 9 தெள்ளுவெண். 10 புனலெனச். 11-12 சென்ற தொத்ததல். 12 லொத்தன: லொத்ததல். 15-16 வணங்கிக் கூறுவான்: வணங்கிச் சொல்லுவான். 16 வேண்டுவான்: யேத்தியே. [உ௦] 2 கங்கையத்: கங்கையின். 4 மோலியான். 9 பழிபட: பழிபடு. 9-13 பழிபடர் மன்னவன் படைத்த நாட்டினூந் கழிவதென். 11 பரித்த. 12 நாட்டினில்: நாட்டினும்: நாட்டிவண். 13 அழிவதன்: அழிவன: அழிவிதன். 15 மறியக். [உக] 6 வாழ்க்கையாள். 8 றோற்றத்தாள். 14-16 வலியின னுறுதி கேளென்றான்: வலியின னுறுதி கேளென: வலியின னுறுதி கேட்கென.

359 (i) ஒங்கிய தவத்தி னாலே யுயர்ந்தமா முனிவர் தம்மைத் தீங்கது செய்து கொன்று தேவர்தம் பதங்க ளெங்கு மேங்கிடத் திரியுங் கானி லியங்குறுபோதி லிந்த வீங்கிடை யரக்கி வந்த வாறெலாம் விளம்பக் கேண்.

- உஉ. கன்னவி றேளினாய் கமலத் தோனருள்
மன்னுயி ரனைத்தையும் வாரி வாய்மடுத்
தின்னுயிர் வளர்க்குமோ ரெரிகொள் கூற்றநேர்
அன்னவள் யாவளென் றறையக் கேட்டியால். 360
- உங. இயக்கர்தங் குலத்துளா லுலக மெங்கணும்
வியக்குறு மொய்ம்பினு னெரியின் வெம்மையான்
மயக்கில்சற் சரனெனும் வலத்தி னானருள்
துயக்கிலன் சுகேதுவென் றுளனொர் தூய்மையான். 361
- உச. அன்னவன் மகவிலா தயருஞ் சிந்தையான்
மன்னெடுந் தாமரை மலரின் வைகுறும்
நன்னெடு முதல்வனை வழுத்தி நற்றவம்
பன்னெடும் பகலெலாம் புரிந்த பான்மையால். 362
- உரு. முந்தின னருமறைக் கிழவன் முற்றுகின்
சிந்தனை யென்னெனச் சிறுவ ரின்மையான்
நொந்தன னருள்கென நுணங்கு கேள்வியான்
மைந்தர்க ளிலையொரு மகளுண் டாமென்றான். 363
- உசு. பூமட மயிலினைப் பொருவும் பொற்பொடும்
ஏழுறு மதமலை யீரைஞ் ஞாறுடைத்
தாமுறு வலியொடுந் தநயை தோன்றுநீ
போவென மலரயன் புகன்று போயினான். 364

[உஉ**] இதுமுதல் 'மிருந்திறன்' (ருக) முடியவுள்ள 18 பாட்டுக்கள் சில பிரதிகளில் இல்லை. சஉ-ன் பின்: சஉ-ன் பின். இது 'வெள்ளி' என்று ஓர் ஏட்டில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. 6 (ர்) யாவையும். 8 வாய்ப்படுத். 8-9 வாய்ப்பெயா வின்னுயிர்: வாய்ப்பெய ரின்னுயிர். 8-10 வாய்ப்பெய ரின்னவ ளார்த்திடு(மெ). 9-11 தென்னையும் விழுங்குவ ளெரிகொள். 10-11 வளர்த் திடு மெரிகொள்: அனைத்தையு மெரிகொள். 12 கூற்றனாள்: கூற்றினாள்: கூற்றினேர். 14-15 ஆரென வறையக். 15 றறியக். 15-16 றறியக் கேட்டி யேல். [உங*] 3-4 நெருவ நெங்கணும். 5 வியப்புறு: வியக்குவ. 7 நெரி யும். 9 மயக்கில்சச்: மயக்கிலன்: மயக்கிலச்: மயக்கலிற். 11 வரத்தி. 13 துயக்கலில். 14 சுகேசனென்: கேதுவென். [உச*] 4 (ந்) தன்மையான். 7 மலருள். 8 வைகிய. 10 முதறனை. 15 பயின்ற: பயந்த: ஆயந்த: உழந்த. 16 பான்மையான். [உரு*] 8 ரின்றியே. 10 னருளென. 11 நுணுகுந். 12 கேள்வியாய்: வேள்வியாய். 14 ளில்லையோர். 15 மகவுண். 16 டென்றனன். [உசு*] 3 பொருவு. 4 பொற்புடன். 6 கதமலை. 6-7 மதலைமா வீரைஞ். 8 ஞாற்றிடைத். 9 தாமிகு. 10 வலியொடு. 11 தநயள். 12-13 தோன்று நீர் போமென. 13-14 போமதி யெனவயன். 14 மலரவன்.

உள். ஆயவ னருள்வழி யலர்ந்த தாமரைச்
சேயவ ளெவ்வளர் செவ்வி கண்டுவட்
காயவன் யார்கொலென் றாய்ந்து தன்கிளை
நாயகன் சுந்தனென் பவற்கு நல்கினான். 365

உஅ. காமனு மிரதியுங் கலந்த காட்சியீ
தாமென வியக்கனு மணங்க னானும்வே
றியாமமும் பகலுமோ ரீறு காண்கிலார்
தாமுறு பெருங்களிச் சலதி மூழ்கினார். 366

உக. பற்பல நாட்செலீஇப் பதுமை போன்றொளிர்
பொற்பினுள் வயிற்றிடைப் புவன மேங்கிட
வெற்புறழ் புயத்துமா ரீச னும்விறல்
மற்பொரு சுவாகுவும் வந்து தோன்றினார். 367

ங0. மாயமும் வஞ்சமும் வரம்பி லாற்றலுந்
தாயினும் பழகினார் தமக்குந் தேர்வொணு
தாயவர் வளர்வுழி யவரை யீன்றவக்
காய்சினத் தியக்கனுங் களிப்பின் மேன்மையால். 368

ஙக. தீதுறு மவுணர்க டுமை தீர்தர
மோதுறு கடலெலா மொருகை மொண்டுணும்
மாதவ னுறைவிட மதனில் வந்துநீள்
பாதவ மனைத்தையும் பறித்து வீசினான். 369

[உஎ*] 3-4 (ப்) பிறந்த வாயிழைச். 6 ளெனவரு. 7 செல்வி. 8 கண்
டவட். 9-10 காயவர் யாவரென். 12 தன்கிளை: தன்குல. 14 சுசந்த
னென்: வசந்தனென்: சுசந்தனென். 14-15 சுதனென வவற்கு. [உஅ*]
4 காட்சிய. 8-9 னானுமே யாமமும். 11-12 ரீறின் நென்னலாந்: ரீறின்
நென்னலாந்: ரீறின் நென்னலால்: ரீறின் நென்னலாத்: ரீறின் நென்ன
லாய்த். 13 தாமிகு. 15 சலத்தின். 16 வைகினார். [உக*] 2 நாட்செலப்.
4 போலொளிர்: போலிய. 8 மோங்கிட. 9 வெற்பணி: வெற்பன: வெற்
படு. 11-12 ரீசன் வென்றிசேர். 13 மற்பெருஞ். [ங0*] 1 மாயையும்.
5 தாயிலும். 6-7 பழகினுந் தமக்குத். 8 தேரொணு. 9 வாயவர். 10 வளர்
வுழீஇ. 13-14 காய்சின வியக்கனுங். 16 மேன்மையான்: வைகினான்: வைகு
நான். [ஙக*] 1 தீதுறு. 4 தீதர: தீய்தர. 5 வோதுறு. 8 மொண்டிடும்.
10 னுறையிட. 11 மதனை. 16 வீசினார்.

௩௨. விழைவுறு மாதவம் வெஃகி னோர்விரும்
புழைகலை யிரலையை யுயிருண் டோங்கிய
வழைமுதன் மரனெலா மடிப்ப மாதவன்
தழுவெழ விழித்தனன் சாம்ப ராயினான். 370

௩௩. மற்றவன் விளிந்தமை மைந்தர் தம்மொடும்
பொற்றொடி கேட்டுவெங் கனலிற் பொங்குறா
முற்றற முடிக்குவன் முனியை யென்றெழா
நற்றவ னுறைவிட மதனை நண்ணினான். 371

௩௪. இடியொடு மடங்கலும் வளியு மேங்கிடக்
கடிகெட வமரர்கள் கதிரு முட்குறத்
தடியுடை முகிற்குலஞ் சலிப்ப வண்டமும்
வெடிபட வதிர்த்தெதிர் விளித்து மண்டவே. 372

௩௫. தமிழெனு மளப்பருஞ் சலதி தந்தவன்
உமிழ்கனல் விழிவழி யொழுக வுங்கரித்
தழிவன செய்தலா லரக்க ராகியே
இழிகென வுரைத்தன னசனி யெஞ்சவே. 373

௩௬. வெருக்கொள வுலகையும் விண்ணு னோரையும்
முருக்கியெவ் வுயிருமுண் டெழுவ மூர்க்கராம்
அரக்கர்க ளாயின ரக்க ணத்தினில்
உருக்கிய செம்பென வுமிழ்கட் டியினர். 374

[௩௨*] 2 மாதவன். 4 னோன்விரும். னார்விரும். 5 புழைதலை: புழை
தனை: புழைகலை. 7-8 யுயிற்கொண் டேகிய. 8-9 டேகியல் வழியினில்:
டேகியல் வழியொடு. 9 வழியொடு: வழையொடு: வழைதழை: வழையுடை.
9-12 பழியொடும் பகைப்புறம் பார்த்த பண்ணவன். 10 மரமெலா. 11
மடிய. 14 விழித்தலும். 16 ராயினன். [௩௩*] 2 விளிந்தனன்: அழிந்தமை.
6-7 கேட்டுவந் தனலிற். 8 பொங்குற. 10 முடிக்குவன். 10-16 முடிக்கு
வ...யென்றவர்...நண்ணினார். 14 னுறையிட. [௩௪*] 3 எவையு: வெளியு:
விளியு: ஒளியு. 4 மோங்கிடக். 6 வமரருங். 8 முட்கிடத்: முட்கறத்: மட்
குறத். 13-14 வெடிவகிர்த் தெதிரவன். 14 வதிர்த்தெதிர்: வார்த்தெதிர்.
15 விழித்து. 16 மண்டினன். [௩௫*] 2 மளக்கருஞ். 7 யோங்க. 8 வுட்க
ருத்: வுங்கருத். 9-13 தமிழ்வன.....ராதிரென் றிமிழ்கென: தமிழ்வன...
யிமிழ்கென. 12 ராதிரென்(றி). 16 யெஞ்சிட: யஞ்சிட. [௩௬**] இது
'வெள்ளி' என்று ஒரு எட்டில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. 1 வெருக்கொளில்.
6 வுலகுமுண். 7 மிமிழ. 8 மூர்க்கராய். 10 ளாயினா. 15-16 வோதி யாயி
னார்: வோதி யோங்கவே. 16 டியினர்.

ந௭. ஆங்கவன் வெகுளியு மறைந்த சாபமுந்
தாங்கின ரெதிர்செயுந் தருக்கி லாமையின்
நீங்கினர் சமாலியை நேர்ந்து நிற்கியாம்
ஒங்கிய புதல்வரென் றுறவு கூர்ந்தனர்.

375

ந௮. அவனெழும் பாதலத் தனேக நாட்செலீஇத்
தவனுறு தசமுகன் றனக்கு மாதலர்
இவரெனப் புடைத்தழித் துலக மெங்கனும்
பவனனிற் றிரிகுநர் பதகி மைந்தர்கள்.

376

ந௯. மிகுந்திறன் மைந்தரை வேறு நீங்குறத்
தகுந்தொழின் முனிவரன் சலத்தை யுன்னியே
வகுந்துற வசவரி வதிந்த திவ்வனம்
புகுந்தன ளழலெழப் புழுங்கு நெஞ்சினாள்.

377

ச௦. மண்ணுருத் தெழிப்பினுங் கடலை வாரினும்
விண்ணுருத் திடிப்பினும் வேண்டிற் செய்கிற்பாள்
எண்ணுருத் தெரிவரும் பாவ மீண்டியோர்
பெண்ணுருக் கொண்டெனத் திரியும் பெற்றியாள்.

378

[ந௭*] ந௭-ன் பின். 5-7 தாங்குன ளதிசெயந் தரிக்கி. 8 லாமையால்.
9 நீங்கியே. 10 மாலையை. 11 நெருக்கி: நெருங்கி. 11-12 நெருக்க நிற்கு
நர். 12 நிற்குநாம்: நிற்குளம்: நிற்குனர். 14 மைந்தரென். 16 கூறினாள்:
பூண்டனர்: கூறியே. [ந௮*] 1 அவனெழி: அவனெழும். 4 நாட்செலத்.
5 தவமுறு: தவலருந்: தவமிசு. 9-10 இவரெனத் தெழித்தழித்: இவ
ரெனத் தெழீஇத் தெழீஇ(யு). 13-16 பவனனின் விரைவினாற் றிரிவர்
பாதகர். 14 நெரிபவர். [ந௯**] ச௭-ன் பின். 1 மிகுந்திடின. 3 வெறிது:
வெறுத்து: வெறித்து. 4 நீக்குறாள்: நீங்குறாள்: நீக்குறத். 5 தகுந்திறல்.
5-7 தகுந்தவ முனிவர்க டவத்தை. 8 யுள்ளியே. 9 வகுந்தெரி: வகுந்துவின:
வகுந்திறல். 9-10 வகுந்துபின் வசவரி: வகுந்தவ னசவரி. 10 வடவெரி:
வடவரி: வசவழி. 11 வகிர்ந்த. 12 தீவனம்: விவ்வனம். 14 ளனலெனப்: ளன
லெழப்: ளழலெனப். 15-16 புகையுந் கண்ணினாள். [ச௦] இச்செய்யுளும்
அடுத்த இரண்டு செய்யுட்களும் உச-ன் பின். 2-6 தெழிப்பதுங் கடலை வார்
வதும் விண்ணுருத் திடிப்பதும். 7 வேண்டிச். 9 எண்ணுமத். 15 தெரியும்.

376(i) ஆங்கவர் போய பின்னை யரக்கியிவ் வனத்தி லெய்தி
யோங்கிய முனிவ ரோடு முற்றதோர் பகையை யுன்னித்
தீங்கறு குணத்தான் மிக்க சிறப்புடை யவர்க ளோடு
மேங்கியிவ் வொலிகள் சால விறந்திடத் திரிய லுற்றாள்.

சக. பெருவரை யிரண்டொடும் பிறந்த நஞ்சொடும்
உருமுறழ் முழக்கொடு மூழித் தீயொடும்
இருபிறை செறிந்தெழு கடலுண் டாமெனின்
வெருவரு தோற்றத்தண் மேனி மானுமே.

379

சஉ. சூடக வரவுழல் சூலக் கையினள்
காடுறை வாழ்க்கையள் கண்ணிற் காண்பரேல்
ஆடவர் பெண்மையை யவாவந் தோளினுப்
தாடகை யென்பதச் சழக்கி நாமமே.

380

சங். உளப்பெரும் பிணிப்பரு வுலோப மொன்றுமே
அளப்பருங் குணங்களை யழிக்கு மாறுபோற்
கிளப்பருங் கொடுமைய வரக்கி கேடிலா
வளப்பெரு மருதவைப் பழித்து மாற்றினள்.

381

வேறு

சச. இலங்கையா சன்பணிய மைந்தொரிடை யூராய்
விலங்கல்வலி கொண்டெனது வேள்விரலி கின்றாள்
அலங்கன் முகி லேயிவளில் வங்கநில மெங்குங்
குலங்கொட டங்கநனி கொன்றுதிரி கின்றாள்.

382

[சக] 4 நெஞ்சொடும். 5 உருமுற. 7-8 மூழிக் காற்றொடும்: மூழிக்
காலொடும். 10 செறித்திடு: செறித்தெழு: செறித்தெழுங்: செறிந்
தெழுங். 12 டாகிலல்: டாயிடின். 13 வெருவருந். 14 தோற்றத்தான்:
தோற்றத்த. 16 மன்னுமே. [சஉ] 2 வரவுறழ்: மரவுறழ்: வரவினன்:
ராயுழல்: வாழ்வுழல். 4 கையினள். 5 காடுறு. 6 வாழ்க்கையாள்.
10-11 பெண்மை யளவுந். 11-12 யாற்றுந் தோளினுள். 13 தாடகி.
14 யென்பவள்: யென்னுமச். 15 சளத்தின். [சங்] ௩அ-ன் பின்.
1 உழப்பரும்: உளப்பரும். 1-2 உளர்ப்பரும் பிணிப்புரு: உளப்பரும்
பிணிப்புரு. 2. பிணிப்புற. 6 குணந்தனை. 9 கிளைப்பருங்: கிளைப்பெருங்.
10 கொடுமையல். 13 வளப்பரு. 13-15 வளப்பருந் தவத்தையேயழித்து:
வளப்பெருந் தவங்களை யழித்து: வளப்பரு மருந்தவங் களைந்து. 15
பதனை. [சச] 2-3 சன்பணியின் மைந்தரிடை: சன்பெயரின் மைந்த
ரிடை: சன்பணிய மைந்தரிடை: சன்பெய ரியைந்தவிடை: சன்பெய
ரிழைந்தவிடை: சன்பெயரொ டமைந்ததிடை: சன்பெயரொ டமைந்
தொரிடை. 5 விலங்கநனி. 6 கொண்டுகனி: கொன்றெனது. 8 கின்றாள்.
10 லேயிவளல்: லேயவளில்: லங்கவளில். 10-11 லேயிவளி யங்குநில:
லேயவளி யங்கநில. 11 வங்கணில.

சரு. முன்னுல களித்துமுறை நின்றவுயி ரெல்லாந்
தன்னுயி ரெனக்கருது தன்மையவன் மைந்த
என்னினி யுணர்த்துவ தினிச்சிறிது நாளின்
மன்னுயி ரனைத்தையும் வயிற்றிலிடு மென்றான். 383

சசு. அங்கிறைவ னப்பரி சுரைப்பவது கேளாக்
கொங்குறை நறைக்குல மலர்க்குழ றுளக்கா
எங்குறைவ தித்தொழி லியற்றுபவ ளென்றான்
சங்குறை கரத்தொரு தனிச்சிலை தரித்தான். 384

சஎ. கைவரை யெனத்தகைய காளையுரை கேளா
ஐவரை யகத்திடை யடைத்தமுனி யைய
இவ்வரை யிருப்பதவ ளென்பதனின் முன்போர்
மைவரை நெருப்பெரிய வந்ததென வந்தாள். 385

சஅ. சிலம்புகள் சிலம்பிடை செறித்தகழ லோடு
நிலம்புக மிதித்தன னெளித்தகுழி வேலைச்
சலம்புக வன்றற்றுக் கணந்தகனு மஞ்சிப்
பிலம்புக நிலைக்கிரிகள் பின்னொடர வந்தாள். 386

[சரு*] 1-3 பின்னுல களித்தமுத றந்தவுயி. 2 கழித்துமுறை. 2-3
களித்தமுனி தந்தவுயி: களித்தமுதல் வந்தவுயி. 3-4 நின்றவுல கெல்லாந்.
5 தன்னுணர்(வெ). 5-6 தன்னுண வெனக்கருது. 7 தன்மையிவன்: தன்மை
யினள்: தன்மையிவள்: தன்மையவள்: தன்மையினன். 7-8 தன்மையின
மைந்தாள். 8 மைந்தா: 10 துணர்த்துவ. 11 தினிச்சில்பல்: தினிச்சிலபல்.
15 வயிற்றடையு: வயிற்றுளிடு: வயிற்றினிடு. 15-16 வயிற்றிலிடு ளென்றான்.
16 கின்றான். [சசு] 1 அங்கறிஞ. 2 னிப்பரி. 2-3 னப்படி யுரைத்தபடி:
னப்பொழு துரைத்தபடி. 3 சுரைத்தபடி. 5 கொங்கறை. 6 நறைக்குவை.
6-8 நறைக்குழல் மலர்ச்செனி துளக்கா. 7-8 மலர்ச்செனி குலுக்கா:
மலர்ச்செனி துளக்கா. 8 றுளக்க. 9 எங்குறைப(வி). 10 ளித்தொழி. 11
லியற்றுமவ. 14 கரத்திலொர். [சஎ] 6-7 யகத்தினி லடைத்தமுனி.
8 யையா. 9 எவ்வரை. 10 யிருப்பளவ. 12 முன்னம். [சஅ] 1 சிலம்பு
கொள். 1-2 சிலம்பிடை சிலம்புகள். 3 செறித்தகழ. 5 நிலம்பக. 6-7
மிதித்திட நெளித்தகுழி: மிதித்திடை நெளித்தகுழி. 7 நெளித்தகுழி.
8-9 வேலை யலம்புக. 9-10 சலம்புகு வனத்தறுக. 10 வழுற்றறுக. 13
பெலம்புக: பிலம்புகு. 14 நிலைக்கிரிகள்: நிரைக்கிரிகள்: நிரைக்கிரிகள்.
15 முன்னொடர.

சகூ. இறைக்கடை துடித்தபுரு வத்தளையி ரென்னும்
பிறைக்கடை பிறக்கிட மடித்தபில வாயள்
மறக்கடை யாக்கிவட வைக்கனலி ரண்டாய்
நிறைக்கடன் முளைத்தென நெருப்பெழ விழித்தாள். 387

நூ. கடங்கலுழ் கடுங்களிற் கையொடுகை தெற்றா
வடங்கொள துடங்குமிடை யாண்மறுகும் வானோர்
இடங்களு நெடுந்திசையு மேமூலகு மெங்கும்
அடங்கலு நடுங்கவுரு மஞ்சநனி யார்த்தாள். 388

நுக. ஆர்த்தவரை நோக்கிகை செய்தெவரு மஞ்சக்
கூர்த்ததுதி முத்தலை யயிற்கொடிய கூற்றைப்
பார்த்தெயிறு தின்றுபகு வாய்முழை திறந்தோர்
வார்த்தையுரை செய்தன ளிடிக்குமழை யன்னாள். 389

நுஉ. கடக்கரும் வலத்தெனது காவலிது யாவுங்
கெடக்கரு வறுத்தன னினிச்சுவை கிடக்கும்
விடக்கரி தெனக்கருதி யோவிதிகொ டுந்தப்
படக்கருதி யோபகர்மின் வந்தபரி சென்றாள். 390

[சகூ] 1 இறக்கடை. 5 பிறக்கிடை. 6 பிறங்கிட: பிறக்கடை.
8 வாயாள். 9 மறக்கிட(வ): கறைக்கடை: மறக்கிடை: மறைக்கட (வ).
12 ரண்டே. 13 நிறக்கடன். 13-15 நிறைக்கட விரண்டென நெருப்பென.
16 விழிப்பாள். [நூ] 2 கடக்களிற்: தடங்களிற்: கடங்களிற்: கருங்க
ளிற். 3 கைகொடுகை. 4 தெற்றி: தெற்று: தெற்றும்: தட்டி. 5 6 வடங்
களி னுடங்குமுலை: வடங்களி னுணங்குமிடை: வடங்களி னுடங்குமிடை.
7 யாண்மறுகி: யான்மறுகி. 8-9 வானோ டிடங்களு. 10 நெடுங்கடலு. 12
(ம்) யாவும்: மேலும். 15 வஞ்சநனி. [நுக] சஅ-ன் பின். 2-3 நோக்கியன
லென்றெவரு. 3 செய்யவரு: செய்தவரு: செய்தெனினு. 4 மஞ்சிக். 5
கூர்த்ததுதி: கூர்த்தநனி. 14 யாடின. 14-15 செய்தனன் மலைக்குவமை.
15 ளலைக்குமழை. [நுஉ*] 1 கடக்கரு. 2 வனத்தெனது. 3 காவலிதில்.
4 யாருங். 5-6 கெடக்கரி சறுத்தன: கெடக்கரு சிறுத்தன: கெடக்கரு
சறுத்தன. 7 னிசைச்சுவை: னினிச்சிலை. 8 கிடைக்கும். 9 விடக்கரு. 11-12
யோவிதியி னாலோ: யோவிதிகொ ணர்ந்தோ. 15-16 வந்தபடி யென்றாள்.
16 சென்றே.

௫௩. மேகமவை யிற்றுக் விழித்தனன் புழுங்கா
மாகவரை யற்றுக் வுதைத்தனன் மதித்திண்
பாகமென முற்றெயி றதுக்கியயில் பற்றா
ஆகமுற வுற்றெறிவ னென்றெதி ரழன்னாள். 391

௫௪. அண்ணன் முனி வற்கது கருத்தெனினு மாவி
உண்ணென வடிக்களை தொடுக்கில னுயிர்க்கே
துண்ணெனும் வினைத்தொழி ரொடங்கியுள னேனும்
பெண்ணென மனத்திடை. பெருந்தகை நினைந்தான். 392

வேறு

௫௫. வெறிந்த செம்மயிர் வெள்ளெயிற் றுளயில்
எறிந்து கொல்வனென் றேற்கவும் பார்க்கிலாச்
செறிந்த தாரவன் சிந்தைக் கருத்தெலாம்
அறிந்து நான்மறை யந்தணன் கூறுவான். 393

௫௬. தீதென் றுள்ளவை யாவையுஞ் செய்தெமைக்
கோதென் றுண்டில ளித்தனை யேகுறை
யாதென் றெண்ணுவ திக்கொடி யானையும்
மாதென் றெண்ணுவ தோமணிப் பூணிஞாய். 394

௫௭. நாண்மை யேயுடை யார்ப்பிழைத் தானகை
வாண்மை யேயுடை வன்றிற லாடவாள்

[௫௩] 2 யற்றுக். 2-4 பற்றுப் பிழிந்தனன் விழுங்கா. 3 விளித்தனன்.
4 புழுங்க. 5 ஊகவரை. 6 யிற்றுக்: புற்றுக். 9 பாகமெனு. 10 வுற்றெயி.
11-12 றதுக்கியியல் பாரா. 12 பற்ற. 14 வுய்த்தெறிவ: முற்றெறிவ.
[௫௪] 2 வற்கிது. 7 தொடுத்தில. 8 னுயிர்த்தே. 9 துண்ணென. 9-10
துண்ணெனு மறத்தொழி. 12 னேனும். 14 மனத்திறை: மதித்திறை.
16 நினைந்தான். [௫௫] 4 றுடனை: றுடயில். 6 கொல்வனென். 6-7
கொல்வனென் றெஃகையு: கொல்வனென் றெஃகமும்: கொல்வனென்
றேதமும். 8 பார்த்திலாச்: பார்க்கிலன். 13 அறிந்த. 16 கூறினான்.
[௫௬] 2 றுள்ளன. 4 செய்தெனைக். 7 ளத்தனை. 9 யேதென். 10 றுன்னுவ.
14 றுன்னும். 14-15 றெண்ணுதி யோமதிப்: றெண்ணுவை யோமதிப்.
[௫௭] 1-4 தாண்மை தார்தகு. 3-4 யார்பிழைத் தார்நகும். 4 தார்
நக்கு: தார்நகு. 5 ஆண்மை. 6 யேபெற்ற: யற்றிமெ: யேகற்ற.

தோண்மை யேயிவள். பேர்சொலத் தோற்குமால்
ஆண்மை யென்னும தாரிடை வைகுமே.

395

௫௮. இந்தி ரன்னிடைந் தானுடைந் தோடினார்
தந்தி ரம்படத் தானவர் வானவர்
மந்த ரம்மிவ டோனெனின் மைந்தரோ
டந்த ரம்மினி யாதுகொ லாண்மையே.

396

௫௯. மன்னர் மன்னவன் காதல மற்றுமொன்
றின்னம் யானுரைக் கின்றதி யாதெனின்
முன்னொர் கால நிகழ்ந்த முறைமைய
தென்ன வோதலுற் றுன்றவத் தீறிலான்.

397

௬௦. பிருகு வென்னும் பெருந்தவன் றன்மனை
வருக யற்கட் கியாதிவல் லாகுரர்க்
குருகு காத லுறவுற வாதலே
கருதி யாவி கவர்ந்தன னேமியான்.

398

12 தோற்பரேல்: தோற்பரால்: தோற்குமேல். 14-16 யென்னுமி
தார்வசத் தாயதே: யென்னும தார்வச மாகுமோ: யென்னுமி தார்வசத்
தாருமோ: யென்னும தார்வசத் தாருமோ: யென்னுமி தார்வசத் தாரு
மே: யென்னுமி தார்கண்ண தாருமோ: யென்பதிங் கார்வசத் தாருமோ.
[௫௮] இச்செய்யுள் 'ஆதலால்' (௬௨) என்பதன் பின்: 'சாற்று' (௬௪)
என்பதன் பின். 2 ரன்னுடைந். 2-3 ரன்னுடைந் தேயிடைந். 3 தானி
டைந். 4 தோடினான். 6 ரம்படைத்: ரம்படித். 10 ரம்மவ. 12-13 மைந்
தவோ ரந்த: மைந்தர்தோ ளந்த. 14 ரம்மிது. 16 லாண்மையால்: லாண்
மையாய்: லாமைய. [௫௯**] இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் 'சாற்றுநான்'
(௬௪) என்பதன் பின்: 'மன்னும்' (௬௫) என்பதன் பின். இது முதல்
நான்கு செய்யுட்கள் 'வெள்ளி' எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. 3 காத
லன். 4 மாறுமொன். 5 நின்மை. 7 கின்றனன். 10 காலே. 11 முயன்ற.
12 முறைமையீ: முறையிஃ முறைமையி. 12-13 முறையதே யென்ன.
13 வென்ன. 15 றுன்றத். [௬௦**] இச்செய்யுளுள்ள பிரதிகள் சிலவற்றில்
'மன்னர் மன்னவன்' என்ற ௫௯-ஆம் செய்யுள் காணப்படவில்லை.
7 கெயாதிவல்: கயாதிவல்: கியாதிவ. 8 லார்குரர்க்: லாகுரற். 8-12 லாகுற
வுருகு காத லுறவுல காந்தலாம். 11-12 லுறவுல கோதலாம். 12 வாத
லாம். 16 னேமிமால்: னேமியாய்.

சூக. வான கந்தனின் மண்ணினின் மன்னுயிர்
போன கந்தனக் கென்றெனும் புந்தியள்
மானம் வெல்கு மதிப்பெய ராடனை
ஊனொழித்தனன் வச்சிரத் தும்பர்கோன்.

399

சூஉ. ஆத லாலரிக் காகண்ட லன்றனக்
கோது கீர்த்தியுண் டாயத லாலிடை
ஏத மென்பன வெய்திய வோசொலாய்
தாத டர்ந்துத யங்கிய தாரினாய்.

400

சூந. கறங்க டற்றிகி ரிப்படி காத்தவர்
பிறங்க டைப்பெரி யோய்பெரி யா ரொடும்
மறங்கொ டித்தரை மன்னுயிர் மாய்த்துநல்
அறங்கெ டித்தவட் காண்மையும் வேண்டுமோ.

401

[சூக *] 2 கத்தினின். 2-3 கத்திலு மண்ணினும். 3 மண்ணின்.
3-4 மாந்தரை மண்ணினிற். 7 கென்றெனும். 7-10 கென்றென்று புந்தி
யிற் றுன வொள்கு. 8 புந்தியாள். 8-10 புந்திய தான வொள்கு: புந்திய
தான வள்கு: புந்தியத் தான வொள்கு: புந்தியத் தான வொண்சு. 8-11
புந்தியத் தான வன்மற் தரைப்பெய. 8-16 புந்தியாற் றுன மெங்குந் தனி
திரிவாடன துனொழித்திட னன்றென வோதினன். 9 மான. 9-10 ஆன
வொள்கு. 15-16 இந்திர னொள்ளியோய். [சூஉ * *] 2-4 லர்லவர்க்
கண்டவர்க் கன்பினு(லோ). 4 லன்னவற். 6-7 கீர்த்தி யுடையதல்:
கீர்த்தி யுடையவல்: கீர்த்தி யுடையதல். 6-8 கீர்த்தி யுடையவல் லாதிடை.
7 டாயதல்: டாவதல். 7-8 டாயதல் லாதிடை: டாயவல் லாதிடை: டாய
தல் லாவிடை. 10-12 மென்பது வெய்திய தோசொலாய். 12 தோசொ
லாய். 16 தோளினாய். [சூந] இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் 'இந்திரன்
னாதிடை' (நுஅ) என்பதன் பின். 1-2 கறங்கி டத்திகி. 3 ரிப்படைக்: ரிப்
படிக். 5 பிறங்கி. 5-6 பிறங்கி டப்பெரி: பிறங்கி டற்பெரி: பிறங்க டற்
பெரி. 7-8 யோர்பெரி யோர்கடம்: யோய்பெரி யோனெடும். 8 யோரொ
டும். 10 டித்தனை. 12 மாற்றுநல்: மாய்த்துற: மாய்த்தற: மாய்த்துள்.
12-13 மாய்த்துறின் றறங்கெ: மாய்த்தென தறங்கெ. 14 டித்தவற்: டித்த
வர்க். 14-16 டித்தவ டண்மையு மாயுமோ. 15 காரருள்.

௬௪. சாற்று நாளற்ற தெண்ணித் தருமம்பார்த்
தேற்றும் விண்ணென்ப தல்ல திவளைப்போல்
நாற்றங் கேட்டலுந் தின்ன நயப்பதோர்
கூற்று முண்கொல் கூற்றுறழ் வேலினாய்.

402

௬௫. மன்னும் பல்லுயிர் வாரித்தன் வாய்ப்பெய்து
தின்னும் புன்மையிற் நீமையெ தோவைய
பின்னுந் தாழ்குழற் பேதைமைப் பெண்ணிவன்
என்னுந் தன்மை யெளிமையின் பாலதே.

403

௬௬. ஈறி னல்லறம் பார்த்திசைத் தேனிவட்
சீறி நின்றிது செபுகின் றேனலேன்
ஆறி நின்ற தருளன் றரக்கியக்
கோறி யென்றெதி ரந்தணன் கூறினான்.

404

௬௭. ஐய னங்கது கேட்டற னல்லவாய்
எய்தி னும்மிது செய்கவென் றேவினா
மெய்ய நின்னுரை வேத மெனக்கொடு
செய்கை யன்றோ வறஞ்செயு மாறென்றான்.

405

[௬௪] 2 நாளென்ப. 2-3 நாளற வெண்ணித். 3 தென்று. 4 தருமன் பார்த். 7-8 தன்றி யிவளைப்போல்: தில்லை யிவளைப்போல். 10 கேட்பினுந்: காண்டலுந். 11 தின்ப. 12 நயந்ததோர். 13-14 கூற்றுண் டோசொலாய்: கூற்றுண் டோசொலை: கூற்றுண் டோசொல்க: கூற்றுண் டோசொலக்: கூற்றுண் டோசொலுந்: கூற்றுண் டோவுரை. 15 கூற்றுழல். 16 வேலினோய். [௬௫] 2 தன்னுயிர். 3 வாரத்தன். 6-7 தீமையத் தீமைய: புன்மையத் தீமைய: புன்மையெத் தீமைசெய்: புன்மையெத் தீமைய: தன்மையெத் தீமைய. 7 நீமைய. 7-8 நீமைய தேயைய. 8 தோவையா. 10 தார்குழல். 15 யெளிமைநின்: யிருமையின்: யெழுமையின். 16 பாலதோ. [௬௬] ௬௨-ன் பின்: ௬௪-ன் பின். 5-6 சீறு கின்றது. 6 நின்றது: நின்றதிற்: நன்றிது. 8 றேனலன்: றேனிலேன். 11 தறனன்: தருளென்: தருணன்: றறநன். 14-15 யென்றன னன்னெறி: யென்றெதிர்ந் தந்தணன். 16 கூறுவான். [௬௭] 1 அய்ய. 2 னங்கவை. 3-4 கேட்டபி னல்லவும். 4-6 னல்லவு மெய்தி னாலவை: னல்லவு மெய்தி னாலது: னல்லவு மெய்தி னாலிது: னல்லது மெய்தி னாலிது. 7-8 செய்கென மேவினா. 8 றேயினா. 9-10 மெய்யி னீன்னுரை. 12 மெனக்கொண்டு: மெனக்கொளாச். 13-14 செய்வ தன்றோ. 13-16 செய்யு மாறஃ தெற்கெனச் செப்பினான். 14-16 யாலறஞ் செப்புஞ் செயலென்றான்.

௬௮. கங்கைத் தீம்புன னுடன் கருத்தையம்
மங்கைத் தீயனை யாளு மனக்கொளாச்
செங்கைச் சூலவெந் தீயினைத் தீயதன்
வெங்கட் டியொடு மேற்செல வீதினான். 406

௬௯. புதிய கூற்றனை யாள்புகைந் தேவிபு
கதிர்கொண் மூவிலைக் காலவெந் தீமுனி
விதியை மேற்கொண்டு நின்றவன் மேலுவா
மதியின் மேல்வருங் கோளென வந்ததே. 407

௭௦. மாலு மக்கணம் வாளியைத் தொட்டதுங்
கோல விற்கால் குணித்ததுங் கண்டிலர்
கால னைப்பறித் துக்கடி யாள்விட்ட
சூல மிற்றன துண்டங்கள் கண்டனர். 408

௭௧. ஆல்லின் மாரி யனைய நிறத்தவள்
சொல்லின் மாத்திரை யிற்கட றூர்ப்பன
கல்லின் மாரியைக் கைவகுத் தாளதை
வில்லின் மாரியின் வீரன் விலக்கினான். 409

[௬௮] 2 தண்புன. 4 கருத்தையும்: கருத்தெலாம்: கருத்தெவம்.
5-6 மங்கைக் கூற்றனை. 6 தீவினை. 8 மனன்கொளாச். 11-12 தீயையத்
தீயவன். 12 தீயவன். 14 டியென. 15 மீச்செல. [௬௯] 3 யாள்புகைந். 4 தேவி
யக். 5 கதிர்கொண். 5-6 கதிர்கொள் வேலெனுங். 10 மேற்கொடு. 11 நின்ற
வர். 12 மேல்வர்: மேலுற. 12-16 மேலுவாப் பதியின் மேல்வருங் கோளெ
னப் பாய்ந்ததே. [௭௦] 2 மக்கனை: மக்களம். 4 தொட்டலுங். 7 குணித்த
துங். 9-11 ஆல மென்னவு மக்கொடி. 10 னைப்பறித். 11 தக்கடி: துக்
கொடி: தக்கொடி. 12 யாள்விடச்: யாள்வொண்ட. 14 மற்றதன்: மற்றதி:
மற்றதின்: மற்றது: மற்றன்: மற்றிரு: மற்றறு: மற்றதன்: மற்றதின்:
மற்றது. 16 கண்டவே: கண்டதே. [௭௧] 5 சொல்லு. 7 யிற்கடற். 8 றூர்ப்
பதோர். 12 தாளது. 14 மாரியால்.

409 (i) ஏக்க மோட விமையவ ரெங்கணம்
வாக்கின் முந்துற மாயை வளர்ப்பவன்
மூக்கும் வார்செவி யும்முறை போயிடத்
தாக்கும் வள்ள லிளவலுந் தாக்கினான்.

[409 (i)] 409 (ii)-ன் பின். இது 'வெள்ளி' என்று குறிக்கப்பட்டுள்
ளது. 7 மாய்கை. 8-11 புணர்ப்பவன் மூக்கும் வன்செவி யும்முறை.
14-15 வள்ளற் கிளவலுந். 15 லிராமனுந்.

வேறு

எஉ. சொல்லொக்குங் கடிய வேகச் சுசேரங் கரிய செம்மல்
மல்லொக்கு நிறத்தி னுண்மேல் விடுதலும் வயிரக் குன்றக்
கல்லொக்கு நெஞ்சிற் றங்கா தப்புறந் கழன்று கல்லாப்
புல்லர்க்கு நல்லோர் சொன்ன மறையெனப் போயிற்றன்றே. 410

எங. பொன்னெடுங் குன்ற மன்னுன் புகர்முகப் பகழி யென்னும்
அந்நெடுங் கால வன்காற் றடித்தலு மிடித்து வானிற்
கன்னெடு மாரி பெய்யக் கடையுதத் தெழுந்த மேகம்
மின்னெடு மசனி யோடும் வீழ்வதே போல வீழ்ந்தாள். 411

எச. பொடியுடைக் கான மெங்குங் குருதிநீர் பொங்கி வீழ்ந்த
தடியுடை யெயிற்றுப் பேழ்வாய்த் தாடகை தலைக டோறும்

409 (i. a) ஏக்க மோட விமையவர்க் கெங்கணும்
தாக்கும் வள்ளற் கிளவலுந் தாக்கினுன்
ஈக்கும் வன்செவி யும்முறை போயிடப்
போக்கி னுனவன் மாயைப் புணர்ப்பேலாம்.

[409 (i. a)] 10 வாள்செவி. 15-16 மாயம் புணர்ப்பினால்.

409 (ii) விலக்கி நின்றவன் வெங்கணை விரைவினில் விலக்கிக்
கலக்கம் வானவர் தவிர்ந்திடக் காலனுந் கலங்கத்
துலக்கி வையகத் திடுக்கணு முனிவர்தந் துயரும்
உலக்க ளுழித்தீ யொப்பதோர் கணைதொடுத் தெய்தான்.

[409 (ii)] 2 நின்றபின். 4-5 விரவின வாங்கிக்: விரைவுடன்
வாங்கிக். 5 வாங்கிக். 10 களிப்பத். 10-11 களிப்ப இலக்கில்: களிப்ப
விலக்கும்: களிப்ப விலக்கி. 13 திடுக்கழு. 15 (ம்) இடரும். 18-20 யெனக்
கொடுஞ் சிலைதொடுத் துய்த்தான்: யெனக்கொடுஞ் சிலையுட னுய்த்தான்.

[எஉ] 7 அல்லொக்கும். 8 வடிவி. 8-9 (ம்) படிவத் தாள்மேல். 9-12
னுண்மே லாழ்த்தலு மாழ்ந்த வம்பு. 10 விடுவது: விடவது. 11 அருவிக்.
12 குன்றம். 17 கடந்து. 19 புல்லற்கு. 21 சொல்லும். 22 பொருளெ
னப். [எங] 1 பொன்னிறக். 6 யோடு: யொன்றால்: தன்னால். 7 மன்
னெடுங். 9 வெங்காற். 9-10 வெங்கா லடித்தலு. 10-11 றிடித்தலு மடித்து.
11 மிடித்த: மடித்து. 15 பெய்யுந். 17 தெழுந்து. 20-21 மிடியி னோடும்.
[எச] 1 கொடியுடைக். 5 பொங்க. 6 வீழ்த். 11-12 (க்) கொடியாள்
பத்து: (க்) கொடியாள் வீழ்தல்.

முடியுடை யரக்கற் கந்நாண் முந்தியுற் பாத மாகிப்
படியிடை யற்றுவிழ்ந்த வென்றியம் பதாகை யொத்தாள். 412

எரு. கான்றிரிந் தாழி யாகத் தாடகை கடின மார்பத்
தூன்றிய பகழி வாயு டொழுகிய குருதி வெள்ளம்
ஆன்றபே ருலக மெல்லா மாயின வந்தி மாலைத்
தோன்றிய செக்கர் வானந் தொடக்கற்று வீழ்ந்த தொத்த. 413

எசு. வாசநாண் மலரோ னன்ன மாமுனி பணிம ருத
காசலாங் கனகப் பைம்பூண் காகுத்தன் கன்னிப் போரிற்
கூசுவா ளரக்கர் தங்கள் குலத்துயிர் குடிக்க வஞ்சி
ஆசையா லுழலுங் கூற்றுஞ் சுவைசிறி தறிந்த தன்றே. 414

எள. யாமுமெம் மிருக்கை பெற்றே மெமக்கிடை யூறு மில்லைக்
கோமகற் கினிய தெய்வப் படைக்கலங் கொடுத்தி யென்று
மாமுனிக் குரைத்துப் பின்னை விற்கொண்ட மழைய னான்மேற்
பூமழை பொழிந்து வாழ்த்தி விண்ணவர் போயி னாரே. 415

14 யரக்கர்க். 14-15 யரக்க ரந்நாண்: யரக்கர்க் கெல்லாம். 16 முமதியிற்.
18 மாதப்: மாகப். 19 படையிடை. 20 யிற்று. 21 வீழும். 22 வெற்றியம்:
வெற்றிவெம். [எரு*] 1 தான்றிரிந்: தான்றிருந்: தான்றரை: கான்றிருந்.
9 வாயோ. 12 நீத்தம். 13-14 ஆன்றவக் கான. 15 மெங்கு. 17 தந்தி.
22 துடக்கத்து. 23 வீழ்வ. 24 தொத்தே: தொத்தாள். [எசு] 1 வாசமா.
3 னென்ன. 5 பணிமா: யருண்ம: பணிப்ப: யருண்மா: பணிய. 9 பைம்பூட்.
13 கூசுவா. 17 குடிப்ப: கொள்ள. 21 கூற்றஞ்: கூற்றுச். 22-23 சிறுசுவை
யறிந்த. 24 தென்றே [எள] 1-2 யாமுமே யிருக்கை. 3 பெற்றா: பெற்றே.
4 முனிக்கிடை: முனக்கிடை: முமக்கிடை: முனக்கிடை. 8 கினிநீ:
கியைந்த: கினையாத். 12 யென்னா: யென்ன. 14 குரைத்த. 15 பின்னர்:
பின்னும். 17 மழையி. 18 னான்மேற். 24 னாரால்.

தாடகைவதைப் படலம் முற்றும்.

ஸ்ரீ :

திருஞாநமுத்திரைக்கோவை எண். 15

கம்பராமாயணம்

(ஆழ்வார்திருநகரிப் பிரதிகளின்படி)

திரு வயோத்தியா காண்டம்

பரிசோதித்தவர்கள் :

ஸ்ரீ A. N. மகரபூஷணமையங்கார், B. A., B. L.

அட்வகேட்

ஸ்ரீ K. பகதிராஜையங்கார், B. A., B. L.

வக்கீல்

திருநெல்வேலி

பிரசுரகர்த்தர் :

பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீ நிவாஸையங்கார்

ஆழ்வார்திருநகரி

காப்பிரைட்]

1943

[விலை ரூ. 2-4-0

திருஞாநமுத்திரை துணை

பதிப்புரை.

பாலகாண்ட பதிப்பைக் கண்ணுற்ற அறிஞர் பலரும் “மற்றைய காண்டங்களையும் வெளிப்படுத்தினால் மிகவும் உபகாரமாயிருக்கும்” என நேரிலும் கடித மூலமாயும் உத்ஸாகமூட்டித் தூண்டினார்கள். பகவத் கடாசுமும் ஆசார்யா நுகர்ஹமும் அதற்குத் தக்கவாறமைந்ததால் இத் திருவ்யோத்தியா காண்டமும் வெளிவரலாயிற்று. எனது வேண்டுகோளுக்கியைந்து மிகவும் கிருபை கூர்ந்து மாஜி கும்பகோணம் கவர்ன்மென்ட் காலேஜ் தமிழ் பண்டிதரும் தமிழ் எக்ஸாமினருமான ஸ்ரீ உ. வே. அப்பு சடகோப ராமானுஜாசாரியார், M.O.L. அவர்களும் பரிசோதித்துதவியதோடு நண்பர்கள் A. N. மகாபூஷணமையங்கார், B. A., B. L. அட்வகேட், K. பகதிராஜையங்கார், B. A., B. L. வக்கீல் இருவர்களையும் சரிபார்த்துதவுமாறு வேண்டிக் கொண்டபடி அவர்களும் தங்களது மிகுதியான அலுவல்களுக்கிடையில் இதைபும் முக்கியமாகக்கொண்டு பரிசோதித்துதவினார்கள். இவர்கள் பால் என்றும் நன்றிபாராட்டுங் கடப்பாடுடையேன்.

இதைத் தம்முடைய அச்சாபீவில் என் மனதுக்குகந்தவாறு திருப்திகரமாயும் கொஞ்சமும் தாமத மன்னியிலும் விரைவாயும் அழகுறத் தயாரித்துதவிய ஹிலால் பிரஸ் அதிபர் அவர்களுக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றி உரியதாகுக.

திருஞாநமுத்திரைக் கோவைப்
பிரசுராலயம்,
ஆழ்வார்திருநகர்
10—3—43.

பெரியன்
வே. நா. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார்.

முன் னு ரை

“கம்பர் இராமாயணம் எப்படி எழுதினார்?” என்று ஒரு கேள்வி. இக் கேள்விக்கு, “கம்பர் இராமாயணத்தை எழுதவே இல்லை; ஆதலால், இந்தக் கேள்விக்கே அவசியமில்லை!” என்பதுதான் எனது பதில். என்ன? கம்பர் இராமாயணம் எழுதவில்லையா? “கம்ப இராமாயணத்தில் இது கம்பன் பாட்டு இல்லை” என்று சொல்பவர்களைத்தான் இதுவரை பார்த்திருக்கிறோம். இப்போது, முதலுக்கே மோசம் வந்திருக்கிறதே! என்று சில நண்பர்கள் ஏங்கலாம். என்னதான் இவர்கள் ஏங்கினாலும், கம்பர் இராமாயணம் எழுதவில்லை, என்பதுதான் எனது கஷ்டம். ஆம்! கம்பர் இராமாயணம் எழுதவில்லை, பாடத்தான் செய்தார். அதுவும் ‘காப்பிரைட்’ சட்டம் அமுலில் இல்லாத காலத்தில் பாடினார். அவர் பாடியதை எழுதி வைத்திருந்தானே, அந்தக் கற்றுச் சொல்லி, அவ னுடைய எட்டில். “உரிமைகள் ஆக்கியவர்க்கே” என்று எழுதப்பட்டிருக்கவில்லையென்பதும் உறுதிதான்.

ஷேக்ஸ்பியர் தன்னுடைய நாடகங்களை, தன் சகாக்களுடன் நடித்துக் காண்பித்தார். நாடகம் பார்க்கப் போனவர்களில் ஒருவன் ‘விறுவிறு’ என்று எழுதித்தள்ளி. அதை ஒரு புத்தக வியாபாரியிடம் கொடுத்தான். உடனே, அதன் நகல் அச்சடித்து விநியோகிக்கப்பட்டது. சில சமயங்களில் இந்த அச்ச புருபுகளை, ஷேக்ஸ்பியரும் பார்த்ததுண்டு. இப்படி வெளிவந்த புஸ்தகங்கள்தான் ‘குவார்ட்டோ’ பதிப்பு. (Quarto Edition) ஷேக்ஸ்பியர் காலத்துக்குப் பின், அவருடைய நாடகக் கோஷ்டியில் சேர்ந்தவர்களான ஹேமிங் (Heming) கோண்டல் (Condell) என்ற இருவரும் சேர்ந்து, ஒரு பதிப்பை வெளியிட்டார்கள். இந்தப் பதிப்புத்தான் ‘முதல் போலியோ பதிப்பு’ (First Folio Edition) இதன் பின் வந்த பதிப்புகளோ அனந்தம். ஒன்றுக்கொன்று எவ்வளவோ பாடபேதம். இதெல்லாம் 16, 17 ம் நூற்றாண்டுகளில் நடந்தது என்றால், இதற்கு எழுதாது, எண்ணாது. ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, அச்ச இயந்திரம் கண்டு பிடிக்கப்படாத காலத்தில், ஏன் ஓலைச்சுவடி தவிர, வேறு சாதனமே மக்கள் அறியாத, அந்தப் புராதன காலத்தில், கம்பர் பாடிய இராமாயணத்தைப் பற்றிக் கேட்பானேன்?

கம்பர் இராமாயணம் பாடினார்; அதை அவருடைய கற்றுச் சொல்லி எழுதினான். அதன் நகல்களாய், இராமாயணச் சுவடிகளோ பல எழுந்தன. தமிழ்நாடு முழுதும் கம்பராமாயணப் பிரசங்க முழக்கம் கேட்க ஆரம்பித்தது. எண்ணற்ற சுவடிகளை, தமிழர்கள் தங்கள் தங்கள் பொக்கிஷமாகப் போற்றி வந்தார்கள். ஆயிரம் வருஷங்களாகியும், பொக்கிஷத்தைப் பதனம் செய்வதில், தமிழர்கள் சளைக்கவில்லை. ஊருக்கு ஊர், இந்த விதமான பொக்கிஷங்கள் இன்றும் உண்டு என்பதற்கு ஒரு அழியாத அத்தாட்சிதான் இந்த ஆழ்வார் திருநகர்ப் பிரதி.

தமிழன்பர்களுக்கு ஆழ்வார்திருநகரி தெரியாத ஊரல்ல ஸ்ரீ நம் மாழ்வார் திரு அவதரித்த திரு நகர் அல்லவா, அது? அந்த ஊரிலே, “திருவேங்கடம் உறங்கா வில்லிதாசர் ராமாயண எடுகளைச் சரிபார்த்து, 970-ம் ஆண்டு ஆவணி 31-உ எழுதி முடித்த எட்டின் பிரதி” ஒன்று அப்படியே தமிழர்களுக்கு இன்று கிடைப்பதென்றால், அது அவர்களுடைய பாக்கியம்தான். கம்பனை அனுபவிப்பவர்களோ, அதைப் படித்தப் படித்து அனுபவிக்கலாம். ஆராய்ச்சி பண்ணுகிறவர்களோ, மற்றப் பிரதிகளோடு ஒப்புநோக்கி சிறந்த பாடங்கள் கிடைக்குமானால், அதனால் பலன் பெறலாம். எல்லா வகையிலும் இப்பதிப்பை, தமிழர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதுதான் என் நம்பிக்கை.

இத்தகைய ஒரு நல்ல பணியிலே, ஈடுபட்டிருக்கும் நண்பர், ஸ்ரீ பேரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார் அவர்களுக்கு, தமிழர்கள் மிகவும் கடமைப்பட்டவர்கள். போதிய ஆதரவு கொடுக்கத் தவற மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்தப் பிரதியை அச்சிடும் செலவு முழுவதையும் ஏற்றுக்கொண்ட, நாய்துரை, ஸ்ரீநிவாஸாமலை மடத்து ஜீயர் சுவாமிகளுடைய பெருங்கருணை பாராட்டத்தக்கது; அவர்களுக்குத் தமிழ் உலகமே தலை வணங்குகிறது.

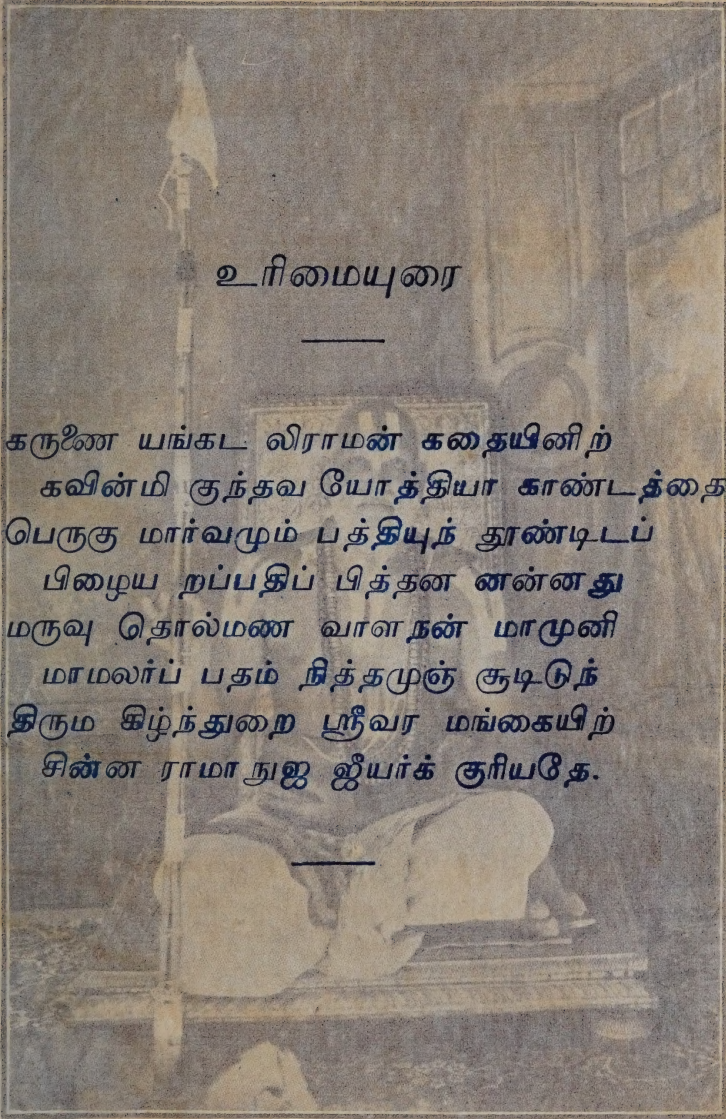
சங்கரன்கோவில், } தோ. மு. பாஸ்கரத் தோண்டைமான், B. A.,
28—1—'43 } தாசில்தார்

திரு வயோத்தியா காண்டம் படல அட்டவணை

எண்	படலம்	பக்கம்	கவி
1.	மந்திரப் படலம்	1	100
2.	மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலம்	14	87
3.	கைகேசி சூழ்வினைப்	25	110
4.	நகர் நீங்கு	39	237
5.	தைலமாட்டு	68	87
6.	கங்கைப்	79	27
7.	சூகப்	83	49
8.	வனம்புகு	89	47
9.	சித்திரகூடப்	95	58
10.	பள்ளிபடைப்	103	142
11.	ஆற்றுப்	120	59
12.	கங்கைகாண்	128	72
13.	திருவடிசூட்டு	137	141

ஆகப் படலம் 13-க்கு திருவிருத்தம் 1216

(காண்டம் 2-க்கு படலம் 43, திரு விருத்தம் 2614)

உரிமையுரை

கருணை யங்கட லிராமன் கதையினிற்
கவின்மி குந்தவ யோத்தியா காண்டத்தைப்
பெருகு மார்வமும் பத்தியுந் தூண்டிடப்
பிழைய றப்பதிப் பித்தன னன்னது
மருவு தொல்மண வாளநன் மாமுனி
மாமலர்ப் பதம் நித்தமுஞ் சூடிந்
திரும கிழ்ந்துறை ஸ்ரீவர மங்கையிற்
சின்ன ராமாநுஜ ஜீயர்க் குரியதே.

வானமாமலை

சின்ன ராமாநுஜ ஜீயர்

27-வது பட்டம்

வானமாமலை
சின்ன ராமானுஜ ஜீயர்
27-வது பட்டம்

ஸ்ரீமதே ராமாதுஜாய நமः

கம்பராமாயணம்

திரு வயோத்தியா காண்டம்

க. மந்திரப் படலம்

க வானின் றிழிந்து வரம்பிகழ்ந்த மாபு தத்தின் வைப்பெங்கும்
ஊனு முயிரு முணர்வும்போ லுள்ளும் புறத்து முளனென்ப
கூனுஞ் சிறிய கோத்தாயுங் கொடுமை யிழைப்பக் குடைதுறந்து
கானுங் கடலுங் கடந்திமையோ ரிடுக்கண் டூர்த்த கழல்வேந்தை.

உ * மன்னனே யவனியை மகனுக் கீந்துநீ
பன்னருந் தவம்புரி பருவ மீதெனக்
கன்னமு லத்திலே கழற வந்தென
மின்னெனக் கருமைபோய் வெளுத்த தோர்மயிர். 1400

ங திங்குழ லிராவணன் செய்த பாவந்தான்
ஆங்கொரு நரையதா யணுகிற் றுமென
பாங்கில்வந் திடுநரை படிவக் கண்ணடி
ஆங்கெதிர் கண்டன னவனி காவலன். 1401

ச மண்ணுறு முரசின மழையி னூர்ப்புறப்
பண்ணுறு படர்சினப் பரும யானையான்
கண்ணுறு கவரியின் கற்றை சுற்றறு
எண்ணுறு சூழ்ச்சியி னிருக்கை யெய்தினான். 1402

ரு புக்கபின் னிருபரும் பொருவில் சுற்றமும்
பக்கமும் பெயர்கெனப் பரிவி னீக்கினான்
ஒக்கநின் றுலகளித் துயோக மெய்திய
சக்கரத் தவனெனத் தமிழ னாயினான். 1403

* இவ்வடையாளம் செய்யுண்டையின் வேறுபாட்டை யுணர்த்தும்.

சு சந்திரற் குவமைசெய் தரள வெண்குடை
அந்தரத் தளவுநின் றளிக்கு மாணையான்
இந்திரற் கிமையவர் குருவை ¹யேய்ந்ததன்
மந்திரக் கிழவரை வருகென் றேவினான். 1404

௭ பூவரும் பொலங்கழற் பொருவின் மன்னவன்
காவலி லாணைசெய் கடவு ளாமெனத்
தேவரு முனிவருந் தேடுந் தேவர்கள்
மூவரி னால்வரா முனிவர் தெய்தினான். 1405

அ குலமுதற் றென்மையுங் கலையின் குப்பையும்
பலமுதற் கேள்வியும் பயனு மெய்தினார்
நலமுத னலியினு நடுவு நோக்குவார்
சலமுத லறுத்தருந் தருமந் தாங்கினார். 1406

சு * உற்றது கொண்டு மேல்வர் துறுபொரு ளுணருங் கோளார்
மற்றது வினையின் வந்த தாயினு மாற்ற லாற்றும்
பெற்றியர் பிறப்பின் மேன்மைப் பெரியவ ரரிய தூலுங்
கற்றவர் மான நோக்கிற் கவரிமா வனைய நீரார். 1407

இ காலமு மிடனும் பெற்ற கருவியுந் தெரியக் கற்ற
தூலுற நோக்கித் தெய்வ நுனித்தறங் குறித்து நல்லோர்
சீலமும் புகழ்க்கு வேண்டுஞ் செல்வமுந் தெரிந்து கொண்டு
பால்வரு முறுதி யாவுந் தலைவற்குப் பயக்கு நீரார். 1408

இச தம்முயிர்க் குறுதி யெண்ணார் தலைமகன் வெகுண்ட போதும்
வெம்மையைத் தாங்கி நீதி விடாதுநின் றுரைக்கு நீரார்
செம்மையிற் றிறம்பல் செய்யாத் தேற்றத்தார் தெரியுங் கால
மும்மையு முணர வல்லோ ரொருமையே மொழிய வல்லார். 1409

இஉ * நல்லவுந் தீயவு நாடி நாயகந்
கெல்லையின் மருத்துவ ரியல்பி னெண்ணுவார்
ஒல்லைவர் துறுவன வுற்ற பெற்றியின்
தொல்லைநல் வினையென வுதவுஞ் சூழ்ச்சியார். 1410

இங அறுபதி னுயிர ரென்னு மாண்டகைக்
குறுதியி னென்றிவர்க் குணர்வென் றுன்னலாம்
பெறலருஞ் சூழ்ச்சியர் திருவின் பெட்பினர்
மறிதிரைக் கடலென வந்து சுற்றினார். 1411

யசு முறைமையி னெய்தினர் முந்தி யந்தமில்
அறிவனை வணங்கித்தம் மரசைக் கைதொழு
திறையிடம் வரன்முறை யேறி யேற்றசொற்
றுறையறி பெருமையா னருளுஞ் சூடினார். 1412

யரு அன்னவ னருளமைந் திருந்த வாண்டையின்
மன்னனு மவார்முக மரபி னோக்கினான்
உன்னிய தருமம்போ லுறுதி யொன்றுள
தென்னுணர் வனையநீ ரினிது கேட்கெனா. 1413

யசு வெய்யவன் குலமுதல் வேந்தர் மேலவர்
செய்கையி னொருமுறை திறம்ப லின்றியே
வையமென் புயத்திடை துங்கண் மாட்சியால்
ஐயிரண் டாயிரத் தாறு தாங்கினேன். 1414

யரு கன்னியர்க் கமைவருங் கற்பின் மாநிலந்
தன்மையிற் றகைதரத் தருமங் கைதர
மன்னுயிர்க் குறுவதே செய்து வைகினேன்
என்னுயிர்க் குறுவதுஞ் செய்ய வெண்ணினேன்.

யஅ விரும்பிய மூப்பெனும் வீடு கண்டயான்
இரும்பயி லனந்தனு மினத்த யானையும்
பெரும்பெயர்க் கிரிகளும் பெயரத் தாங்கிய
அரும்பொறை யினிச்சிறி தாற்ற வாற்றலேன். 1416

யசு நங்குலக் குரவர்க ணவையி னீங்கினார்
தங்குலப் புதல்வரே தரணி தாங்கப்போய்
வெங்குலப் புலன்கெட வீடு நண்ணினார்
எங்குலப் புறுவரென் றெண்ணி நோக்குகேன். 1417

உய வெள்ளநீ ருலகிடை விண்ணி னாகரில்
தள்ளரும் பகையெலாந் தவிர்த்து நின்றயான்
¹ கள்ளரிற் கரந்துறை காம மாதியாய்
உள்ளுறு பகைவருக் கொதுங்கி வாழ்வதோ. 1418

உக பஞ்சிமென் றளிரடிப் பாவை கோல்கொள
வெஞ்சினத் தவுணர்தேர் பத்தும் வென்றுளேற்
கெஞ்சலின் மனமெனு மிழுதை யேறிய
அஞ்சதேர் வெல்லுமீ தருமை யாவதோ. 1419

- உஉ ஒட்டிய பகைஞர்வந் துருத்த போரிடைப்
பட்டவ ரல்லரேற் பரம ஞானம்போய்த்
தெட்டவ ரல்லரேற் செல்வ ¹ மீண்டென
விட்டவ ரல்லரே லியாவர் வீடுளோர். 1420
- உஊ இறப்பெனு மெய்ம்மையே யிம்மை யாவர்க்கும்
மறப்பெனு மதனின்மேற் கேடு மற்றுண்டோ
துறப்பெனுந் தெப்பமே துணைசெய் யாவிடிற்
பிறப்பெனும் பெருங்கடல் பிழைக்க லாவதோ. 1421
- உச அருஞ்சிறப் பமைவருந் துறவு மவ்வழி
தெரிஞ்சுற வாவருந் தெளிவு மாய்வரும்
பெருஞ்சிறை யுளவெனிற் பிறவி யென்னுமில்
விருஞ்சிறை கடத்தலி னினிதி யாவதோ. 1422
- உரு இனியது போலுமில் வரசை யெண்ணுமோ
துனிவரும் புலனெனத் தொடர்ந்து தோற்கிலா
நனிவரும் பெரும்பகை நவையு நீக்கிய
தனியர சாட்சியிற் ருழு முள்ளமே. 1423
- உசு உம்மையா னுடைமையா லுலகம் யாவையுஞ்
செம்மையி னோம்பினல் லறமுஞ் செய்தனன்
இம்மையி னுதவியென் னிசைந டாயநீர்
அம்மையு முதவுதற் கருள வேண்மொல். 1424
- உ௮ இழைத்ததொல் வினையையுங் கடக்கு மெண்ணுறத்
தழைத்தபே ரருளுடைத் தவத்தி னாகுமேற்
குழைத்ததோ ரமுதிடைக் கோர நீக்கிவே
றழைத்ததீ விடத்தினை யருந்த லாகுமோ. 1425
- உஅ கச்சையங் கடகரிக் கழுத்திற் கண்ணகன்
பிச்சமுங் கவிகையும் பெய்யு மின்னிழல்
நிச்சய மன்றெனி னெடிது நாளுண்ட
எச்சிலை நுகர்வதி னின்ப மாவதோ. 1426
- உசு மைந்தரை யின்மையின் வரம்பில் காலமு
நொந்தன னிராமனென் னோவை நீக்குவான்
வந்தன னவனினி வருந்த யான்பிழைத்
துய்ந்தனன் போவதோ ருறுதி யெண்ணினேன். 1427

நட இறந்திலன் செருக்களத் திராமன் றுதைதான்
அறந்தலை நிரம்பிழைப் படைந்த பின்னருந்
துறந்தில னென்பதோர் சொல்லுண் டானபின்
பிறந்தன் னென்றலாற் பிறிதுண் டாகுமோ. 1428

நடக பெருமக னென்வயிற் பிறக்கச் சீதையார்
திருமகண் மணவினை தெரியக் கண்டயான்
அருமக ணிறைகுணத் தவனி மாதெனும்
ஒருமகண் மணமுங்கண் டுவப்ப ¹ உன்னினேன்.

நடஉ நிவப்புறு நிலனெனு நிரம்பு நங்கையுஞ்
சிவப்புறு மலர்மிசைப் பெரிய செல்வியும்
உவப்புறு கணவனை யுயிரி னெய்திய
தவப்பயன் றுழ்ப்பது தரும மன்றரோ. 1430

நடந ஆதலா லிராமனுக் கரசை நல்கியிப்
பேதமைத் தாய்வரு பிறப்பை நீக்குவான்
மாதவந் தொடங்கிய வனத்தை நண்ணுவேன்
யாதுதுங் கருத்தென வினிது கூறினான். 1431

நடச * திரண்ட தேர்ளண்ண லப்படிச் செப்பவுஞ் சிந்தை
புரண்டு மீதிடப் பொங்கிய வுவுகை யாங் கெய்த
வெருண்டு மன்னவன் பிரிவென விம்முறு நிலையால்
இரண்டு கன்றினுக் கிரங்குமோ ராவென விருந்தார்.

நடரு அன்ன ரர்யினு மரசற்கு மதுவல்ல துறுதி
பின்ன ரில்லெனக் கருதியும் பெருநில வரைப்பின்
மன்னும் மன்னுயிர்க் கிராமனிற் சிறந்தவ ரில்லை
என்ன வுன்னியும் விதியது வலியினு மியைந்தார்.

நடசு இருந்த மந்திரக் கிழவர்த மெண்ணமு மகன்பாற்
பரிந்த சிந்தையும் மன்னவன் கருதிய பயனும்
பொருந்து மன்னுயிர்க் குறுதியும் பொதுவுற நோக்கித்
தெரிந்த நான்மறைத் திசைமுகன் திருமகன் செப்பும்.

நட௭ நிருப நின்குல மரபினோர் நேமிபண் டுருட்டிப்
பெருமை யெய்தினர் யர்வரே யிராமனைப் பெற்றார்
கரும மும்மிது கற்றுணர்ந் தோர்க்கிது கடவ
தரும மும்மிது தக்கதே நினைந்தனை தகவோய். 1435

நஅ புண்ணி யம்புரி வேள்விகள் யாவையும் புரிந்த
அண்ண லேயினி யிருந்தவ மியற்றவு மடுக்கும்
வண்ண மேகலை நிலமகண் மற்றுனைப் பிரிந்து
கண்ணி முந்தில னெனச்செயு நீதந்த கழலோன். 1436

நக புறத்து நாமொரு பொருளினைப் புகல்கின்ற தெவனோ
அறத்தின் மூர்த்திவர் தவதரித் தானென்ப தல்லாற்
பிறத்தல் யாவையுங் காத்தவை பின்னின்று துடைக்குந்
திறத்தின் மூவருந் திருத்தின திருத்துமத் திறலோன்.

சய பொன்னு யிர்த்தபூ மடந்தையும் புனியெனுந் திருவும்
இன்னு யிர்த்துணை யிவனென நினைக்கின்ற விராமன்
தன்னு யிர்க்கென்கை புல்லிது தற்பயந் தெடுத்த
உன்னு யிர்க்கென நல்லன்மன் னுயிர்க்கெலா முரவோய். 1438

சக வார மென்னினிப் பகர்வது வைகலு மனையான்
பேரி னால்வரு ¹ மிடையுறு பெயர்கின்ற பயத்தால்
வீர நின்குல மைந்தனை வேதியர் முதலோர்
யாரும் தாம்செய்த நல்லறப் பயனென விருப்பார்.

சஉ மண்ணினு நல்லன் மலர்மகள் கலைமகள் கலையூர்
பெண்ணினு நல்லன் பெரும்புகழ்ச் சனகி பேருலகின்
கண்ணினு ² நல்லன் கற்றவர் கற்றிலா தவரும்
உண்ணு நீரினு முயிரினு மவனையே யுகப்பார். 1440

சங் மனிதர் வானவர் மற்றவ ரறங்கள்காத் தளிப்போர்
இனிய மன்னுயிர்க் கிராமனிற் சிறந்தவ ரில்லை
அனைய தாதலி னரசனுக் குறுபொரு ளறியிற்
புனித மாதவ மல்லதொன் றில்லென்ப புகன்றான்.

சச மற்ற வன்சொன்ன வாசகங் கேட்டலு மகனைப்
பெற்ற வன்றினும் பிஞ்ஞகன் பிடித்தவப் பெருவில்
இற்ற வன்றினு மெறிமழு வாளவ னிழுக்க
முற்ற வன்றினும் பெரியதோ ருவகைய னானன். 1442

சரு அனைய தாகிய யுவகையன் கண்கணி ரரும்பு
முனிவன் மாமலர்ப் பாதங்கண் முறைமையி னிறைஞ்சி
இனிய சொல்லினை யெம்பெரு மானரு ளன்றோ
தனிய னானிலந் தாங்கிய தவற்கது தகாதோ. 1443

சசு எந்தை நீயுவந் திதஞ்சொல வெங்குலத் தரசர்
அந்த மில்லதோர் பெரும்புக ழவனியி னிறுத்தி
முந்து வேள்வியு முடித்துத்தம் மிருவினை முடித்தார்
வந்த தவ்வுரு னெனக்குமென் றுரைசெய்து மகிழ்ந்தான்.

சசு பழுதின் மாதவன் பின்னென்று பணித்தில னிருந்தான்
முழுது மெண்ணுறு மந்திரக் கிழவர்தம் முகத்தால்
எழுதி நீட்டிய விங்கித மிறைமகற் கேற்கத்
தொழுத கையினன் சுமந்திரன் முன்னின்று சொல்லும்.

சஅ உறத்த கும்மர சிராமற்கென் றுவக்கின்ற மனத்தைத்
துறத்தி நீயெனுஞ் சொற்சுடு முன்குலத் தொல்லோர்
மறத்தல் செய்கலாத் தருமத்தை மறப்பது வழக்கன்
றறத்தி னூங்கினிக் கொடிதென லாவதொன்றி யாதோ.

சசு புரைசெய் மால்கரி நிருபர்க்கும் புரத்துறை வோர்க்கும்
உரைசெய் மந்திரக் கிழவர்க்கு முனிவர்க்கு முள்ளம்
முரசு மார்ப்பநின் முதன்மணிப் புதல்வனை முறையால்
அரசு னாக்கிப்பின் னப்புறத் தடுத்தது புரிவாய். 1447

ருய என்ற வாசகஞ் சுமந்திர னியம்பலு மிறைவன்
நன்று சொல்லினை நம்பியை நளிர்முடி சூட்டி
நின்று நின்றது செய்வது விரைவினி னீயே
சென்று கொண்டனை திருமகள் கொழுநனை யென்றான்.

ருக அலங்கன் மன்னனை யடிதொழு தவன்மன மனையான்
விலங்கன் மாளிகை வீதியின் விரைவொடு செல்வான்
தலங்கள் யாவையும் பெற்றனன் றுனெனத் தளிர்ப்பான்
1 பொலன்கொ டேரொடு மிராகவன்றிருமனை புக்கான்.

ருஉ பெண்ணி லின்னமு தன்னவ டன்னெடும் பிரியா
வண்ண வெஞ்சிலைக் குரிசிலு மருங்கினி திருப்ப
ஆண்ண லாண்டிருந் தானழ கருநற வென்னக்
கண்ணு முள்ளமும் வண்டெனக் களிப்புறக் கண்டான். 1450

ருங் கண்டு கைதொழு தையவிக் கடலிடைக் கிழவோன்
உண்டொர் காரியம் வருகென வுரைத்தன னெனலும்
புண்ட ரீகக்கட் புரவலன் பொருக்கென வெழுந்தான்
கொண்டல்போற்சென்றுகொடிநெடுந்தேர்மிசைக்கொண்டான்.

ருச முறையின் மொய்ம்முகிலெனமுர சார்த்திட மடவார்
இறைக முன்றுசங் கார்த்திட விமையவ ரெங்கள்
குறைமு டிந்ததென் றார்த்திடக் குஞ்சியைச் சூழ்ந்த
நறைய லங்கல்வண் டார்த்திடத் தேர்மிசை நடந்தான்.

ருரு பணைநி ரந்தன பாட்டொலி நிரந்தன வனங்கள்
கணைநி ரந்தன நானொலி கறங்கின நிறைப்பேர்
அணைநி ரந்தன வறிவெனும் பெரும்புன லணையார்
பிணைநி ரந்தெனப் பரந்தனர் நாணமும் பிரிந்தார்.

ருசு நீளெ முத்தொடர் வாயிலிற் குழையொடு நெகிழ்ந்த
ஆள கத்தினொ டரமியத் தலத்தினு மலர்ந்த
வாள ரத்தவேல் வண்டொடு கெண்டைகண் மறுகச்
சாள ரத்தினும் பூத்தன தாமரை மலர்கள். 1454

ருள மண்ட லந்தரு மதிகெழு மழைமுகி லணைய
அண்டர் நாயகன் வரைபுரை யகலத்து ளலங்கற்
றெண்டை வாய்ச்சியர் நிறையொடு நானொடுந் தொடர்ந்த
கெண்டை யும்முள கிளைபயில் வண்டொடு கிடந்த.

ருஅ சரிந்த பூவுள மழையொடுங் கலையுறத் தாழ்ப்
பரிந்த பூவுள ப்னிக்கடை முத்தினம் படைப்ப
ளரிந்த பூவுள விளமுலை யிழையொடு துழைய
விரிந்த பூவுள வந்தர வானின்று வீழ்வ. 1456

ருசு வள்ளு றைகழித் தொளிர்வன வானுறை மதியந்
தள்ளு றச்சமந் தெழுதரு தமனியக் கொம்பிற்
புள்ளி துண்பனி பொடிப்பன பொன்னினிற் பொதிந்த
வெள்ளி டைப்பொரி விரிவன வுளசில விளநீர். 1457

சுஉ ஆய தவ்வழி நிகழ்தர வாடவ ரெல்லார்
தாயை முன்னிய கன்றென நின்றுயிர் தளிர்ப்பத்
தூய தம்பியுந் தானுமச் சுமந்திரன் நேர்மேற்
போய கங்குளிர் புரவல னிருந்துழிப் புக்கான். 1458

சுசு மாத வன்றனை வரன்முறை வணங்கிவா னுழவன்
பாத பங்கயம் பணிந்தனன் பணிதலு மனையான்
காதல் பொங்கிடக் கண்பனி யுகுத்திடக் கனிவாய்ச்
சீதை கொண்கனைத் திருவுறை மார்பகஞ் சேர்த்தான்.

சுஉ நலங்கொண் மைந்தனைத் தழுவின நென்பதென் னளிர்தீர்
நிலங்க டாங்குறு நிலையினை நிலையிட நினைந்தான்
விலங்க லன்னதிண் டோளையு மெய்த்திரு விருக்கும்
அலங்கன் மார்பையுந் தனதுதோண் மார்புகொண் டளந்தான்.

சுங ஆண்டு தன்மருங் கிருத்தியங் கன்புற நோக்கிப்
பூண்ட போர்மழு வுடையவ னெடும்புகழ் குறுக
நீண்ட தோளிளைய் நிற்பயந் தெடுத்தயா னின்னை
வேண்டி யெய்திட வீவதொன் றுளதென விளம்பும்.

சுச அய்ய சாலவு மலசின் னரும்பெரு மூப்பும்
மெய்ய தாயது மேவிடப் பெரும்பரம் விசித்து
தொய்யன் மாநில முழுவதுஞ் சமையுறுஞ் சிறையான்
உய்ய லாவதோர் நெறிபுக வுதவிட வேண்டும். 1462

சுரு உரிமை மைந்தரைப் பெறுகின்ற துறுபிணி நீங்கி
யிருமையும் பெறற் கென்பது முன்பினே ரியற்கை
தரும மன்னநிற் றந்தயான் றளர்வது தகவோ
கரும மென்வயிற் செய்யினென் கட்டுரை கோடி.

சுசு மைந்த நங்குல மரபினில் வந்தருள் வேந்தர்
தந்த மக்களே கடைமுறை நெடுநிலந் தாங்க
ஐந்தொ டாகிய முப்பகை மருங்கற வகற்றி
உய்ந்து போயினு ருழிநின் றெண்ணினு முலவார்.

சுசு முன்னை யூழ்வினைப் பயத்தினும் முற்றிய வேள்விப்
பின்னை யெய்திய நலத்தினு மரிதினிற் பெற்றேன்
இன்னம் யானிந்த வரசிய லிடும்பையி னின்றால்
நின்னை யீன்றுள பயத்தினு ணிரம்பிய தியாதோ.

சுஅ ஒருத்த லைப்பரத் தொருத்தலைப் பங்குவி னூர்தி
எருத்தம் வீங்கிநின் றலமரச் சமந்திட ருழக்கும்
வருத்த நீக்கிய வரம்பறு திருவினை மருவும்
அருத்தி யுண்டெனக் கையவ தருளிட வேண்டும்.

சுசு ஆளு நன்னெறிக் கமைவரு மமைதியின் ருக
நாளு நங்குல நாயக னறைவிரி கமலத்
தாளி னல்கிய கங்கையைத் தந்துதந் தையரை
மீள்வி லாவுல கேற்றினு னொருமகன் மேனாள். 1467

- ௭௮ மன்னர் வானவ ரல்லர்மேல் வானவர்க் கரசாம்
பொன்னின் வார்கழற் புரந்தரன் போலிய ரல்லர்
பின்னு மாதவந் தொடங்கினோன் பிழைத்தவ ரல்லர்
சொன்ம ருமகப் பெற்றவ ரருந்துயர் துறந்தார்.
- ௭௯ ஆனைய தாதலி னருந்துயர்ப் பெரும்பர் மரசன்
வினையி னென்வயின் வைத்தன னெனக்கொள வேண்டாம்
புனையு மாமுடி புனைந்திந்த நல்லறம் புரக்க
நினைய வேண்டுநா னின்வயிற் பெறுவதி தென்றான்.
- ௭௭ தாதை யப்பரி சுரைசெயத் தாமரைக் கண்ணன்
காத லுற்றில னிகழ்ந்திலன் கடனிதென் றுணர்ந்து
யாது கொற்றவ னேவிய ததுசெய லன்றோ
நீதி யெற்கென நினைந்துமப் பணிதலை நின்றான். 1470
- ௭௩ குரிசில் சிந்தையை மனக்கொண்டு கொற்றவெண் குடையான்
தருதி யிவ்வர மெனச்சொல்லி யுயிருறத் தழுவிச்
சுருதி யன்னதன் மந்திரச் சுற்றமுஞ் சுற்றப்
பொருவின் மேருவும் பொருவருங் கோயில்போய்ப் புக்கான்.
- ௭௪ நிவந்த வந்தணர் நெடுந்தகை மன்னவர் நகரத்
துவந்த மைந்தர்கண் மடந்தைய ருழையுழைத் தொடரச்
சுமந்தி ரன்றடந் தேர்மிசைச் சுந்தரத் திரடோள்
அமைந்த மைந்தனுந் தன்னெடுங் கோயில்சென்ற டைந்தான்.
- ௭௫ வென்றி வேந்தரை வருகென வுவணம்வீற் றிருந்த
பொன்றி னிரந்ததோட் டரும்பெற லிலச்சினை போக்கி
நன்று சித்திர நளிர்முடி கவித்தற்கு நல்லீர்
சென்று வேண்டுவ வரன்முறை யமைக்கெனச் செப்ப.
- ௭௬ உரிய மாதவ னொள்ளிதென் றுவந்தனன் விரைந்தோர்
பொருவி நேர்மிசை யந்தணர் குழாத்தொடும் போக
நிருபர் கேண்மின்க ளிராமற்கு நெறிமுறை மையினுற்
றிருவும் பூமியுஞ் சிந்தையிற் சிறந்தன வென்றான்.
- ௭௭ இறைவன் சொல்லெனு மின்னற வருந்தினர் யாரு
முறையி னின்றிலர் முந்துறு களியிடை மூழ்கி
நிறையு நெஞ்சிடை யுவகைபோய் மயிர்வழி நிமிர
உறையும் விண்ணக முடலொடு மெய்தின ரொத்தார்.

எஅ ஒத்த சிந்தைய ருவகையி னெருவரி னெருவர்
தத்தமக் குற்ற வரசெனத் தழைக்கின்ற மணத்தார்
முத்த வெண்குடை மன்னனை முறைமுறை தொழுவார்
அத்த நன்றென வன்பினோ டறிவிப்ப தானார். 1476

எக *முவெழு முறைமையெங் குலங்கண் ¹முற்றறு
புவெழு மழுவினாற் பொருது போக்கிய
சேவகன் சேவகஞ் செகுத்த சேவகற்
காவவிய வுலகமீ தறனென் றாரோ. 1477

அய வேறிலா மன்னரும் விரும்பி யின்னது
கூறினா ரதுமனக் கொண்ட கொற்றவன்
ஊறிய வுவகையை யொளிக்குஞ் சிந்தையான்
மாறுமோ ரளவைசால் வாய்மை கூறினான். 1478

அக மகன்வயி னன்பினான் மயங்கி யானிது
புகலநீர் புகன்றவப் பொம்மல் வாசகம்
உகவையின் மொழிந்ததோ வுள்ள நோக்கியோ
தகவென நினைந்ததெத் தன்மையா லென்றான். 1479

அஉ இவ்வகை யுரைசெய விருந்த வேந்தர்கள்
செவ்வியோய் நின்றிரு மகற்குத் தேயத்தோர்
அவ்வவர்க் கவ்வவ ராற்ற வாற்றுமென்
றெவ்வமி லன்பினை யினிது கேளோ. 1480

அங தானமுந் தருமமுந் தவமுந் தன்மைசேர்
ஞானமு நல்லவர்ப் பேணு நன்மையும்
மானவ வெவையுநின் மகற்கு வைகளும்
ஈனமில் செல்வம்வந் தெதிர்த் தென்னவே. 1481

அச ஊருணி நிறையவு முதவு ²மாடொரு
³பார்துகர் பயன்மரம் பழுத்தற் றுகவுங்
கார்மழை பொழியவுங் கழனி வாய்நதி
வார்புனல் பெருகவு மறுக்கின் றார்களாயார். 1482

அரு பனையவா நெடுங்கரப் பரும யானையாய்
நினையவார் தன்மையை நிமிர்ந்த மன்னுயிர்க்
கனையவா றன்பின னிராம னீண்டவற்
கனையவா றன்பின வவையு மென்பவே. 1483

(பிரதி) 1 மூப்புற. 2 மாவொரு, மாயொரு. 3 பார்துகர்
பைமரம் பழுதற்றுகவும், பார்துகரமைமரம் பழுதற்றுகவும்.

அசு மொழிந்தது கேட்டலு மொய்த்த நெஞ்சினைப்
பொழிந்தபே ருவகையன் பொங்கு காதலன்
கழிந்ததோர் துயரினன் களிக்குஞ் சிந்தையன்
வழிந்தகண் ணீரினன் மன்னன் கூறுவான். 1484

அஎ செம்மையிற் றருமத்திற் செயலிற் றிங்கென்பார்
வெம்மையி னொழுக்கத்தின் மேன்மை மேவினீர்
என்மக னென்பதெ னினிதி னூங்கவன்
தும்மகன் கையடை நோக்கு மீங்கென்றான். 1485

அஅ அரசவை விடுத்தபி ணுணை மன்னனும்
புரைதபு நாளொடும் பொழுது போக்குவான்
உரைதெரி கணிதரை யொருங்கு கொண்டொரு
வரைபொரு மண்டப மருங்கு போயினான். 1486

அசு * ஆண்ட வந்நிலை யாக வறிந்தவர்
பூண்ட காதலர் பூட்டவிழ் கொங்கையர்
நீண்ட கூந்தலர் நீள்கலை தாங்கலர்
ஈண்ட வோடின ரிற்றிடை யிற்றிலர். 1487

கூய ஆடு கின்றனர் பண்ணடை யின்றியே
பாடு கின்றனர் பார்த்தவர்க் கேகரஞ்
சூடு கின்றனர் சொல்லுவ தோர்கிலார்
மாடு சென்றனர் மங்கையர் நால்வரே. 1488

கூக கண்ட மாதரைக் காதலி னேக்கினான்
கொண்டல் வண்ணனை நல்கிய கோசலை
உண்டு பேருவ கைப்பொரு ளென்றலுந்
தொண்டை வாயினிர் சொல்லுமி னீண்டென்றான்.

கூஉ மன்னெ டுங்கழல் வந்து வணங்கிடப்
பன்னெ டும்பகல் பாரளிப் பாயென
நின்னெ டும்புதல் வன்றனை நேமியான்
தொன்னெ டும்முடி சூட்டுகின் றுனென்றார். 1490

கூங் சிறக்குஞ் செல்வ மகற்கெனச் சிந்தையிற்
பிறக்கும் பேருவ கைக்கடல் பெட்பற
வறக்கு மாவட வைக்கன லாகுமாற்
றுறக்கு மன்னவ னென்னுந் துணுக்கமே. 1491

கூச அன்ன ளாயு மரும்பெற லாரமும்
நன்ம ணிக்குவை யும்பல நல்கித்தன்
துன்னு காதற் சுமித்திரை யோடும்போய்
மின்னு நேமியன் மேவிட மேவினாள். 1492

கூரு மேவி மென்மல ராணில மாதெனுந்
தேவி மாரொடுந் தேவர்கள் யாவர்க்கும்
ஆவி யும்மறி வும்முத லாயவன்
மாவு லாமலர்ப் பாதம் வணங்கினாள். 1493

கூசு என்வ யிற்றரு மைந்தற் கினியருள்
உன்வ யத்ததென் றுளுல கியாவையு
மன்வ யிற்றி லடக்கிய மாயனைத்
தன்வ யிற்றி லடக்குந் தவத்தினாள். 1494

கூர என்றி றைஞ்சியவ் விர்திரை கேள்வனுக்
கொன்று நான்மறை யோதிய பூசனை
நன்றி னைத்தவ ணல்ல தவர்க்கெலாங்
கன்று டைப்பசு வின்கட னல்கினாள். 1495

கூஅ பொன்னு மாமணி யும்புனை சாந்தமுங்
கன்னி மாரொடுங் காசினி யீட்டமும்
இன்ன யாவையு மீந்தன ளந்தணர்க்
கன்ன முந்தளி ராடையு நல்கினாள். 1496

கூக நல்கி நாயக னுண்மலர்ப் பாதத்தைப்
புல்லிப் போற்றி வணங்கிப் புரையிலா
மல்லன் மாமணிக் கோயில் வலங்கொளாத்
தொல்லை நோன்புகள் யாவுந் தொடங்கினாள். 1497

ரா *கடிகமழ் தாரினான் கணித மாக்களை
முடிவுற நோக்கியோர் முகமன் கூறிப்பின்
வடிமழு வாளவற் கடந்த மைந்தற்கு
முடிபுனை முதன்மைநாள் மொழிமி னென்றனன்.

மந்திரப் படலம் முற்றும்.

2. மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலம்

- க பொருந்துநா ணையுன் புதல்வற் கென்றலுந்
திருந்தின ரினியசொற் கேட்ட செய்கழற்
பெருந்தின் மாலயானையான் பிழைப்பில் செய்தவம்
மருந்தனான் வருகென வசிட்ட நெய்தினான். 1499
- உ நல்லியன் மங்கல நாளு நானையவ்
வில்லிய ரோளவற் கின்று வேண்டுவ
ஒல்லையி லியற்றியவ் வறுதி வார்த்தையுஞ்
சொல்லுதி நீயெனத் தொழுது சொல்லினான். 1500
- ங முனிவனு முவகையுந் தானு முந்துவான்
மனுகுல நாயகன் வாயின் முன்னினான்
அனையவன் வரவுகேட் டலங்கல் வீரனும்
இனிதெதிர் கொண்டென் னிருக்கை யெய்தினான்.
- ச * ஒல்க லில்தவத் துத்தம னேது நான்
மல்கு கேள்வியின் வள்ளலை நோக்கினான்
புல்கு காதற் புரவலன் போர்வலாய்
நல்கு நானில நானே நினக்கென்றான். 1502
- ரு என்று பின்னு மிராமனை நோக்கினான்
ஒன்று கூறுவ துண்டு திப்பொருள்
நன்று கேட்டுக் கடைப்பிடி நன்கெனத்
துன்று தாரவற் சொல்லுதன் மேயினான். 1503
- சு கரிய மாலினுங் கண்ணுத லானினும்
உரிய தாமரை மேலுறை வானினும்
விரியும் பூதமொ ரைந்தினு மெய்யினும்
பெரிய ரந்தணர் பேணுதி யுள்ளத்தால். 1504
- ௭ அந்த னோர் முனியவு மாங்கவர்
சிந்தை யாலருள் செய்யவுந் தேவருள்
¹நொந்துளரையு நொய்துயர்ந் தாரையு
மைந்த வெண்ண வரம்புமுண் டாங்கொலோ. 1505
- அ அனைய ராதலி னையவவ் வெய்யதி
வினையி னீங்கிய வேதியர் தாளினை
புனையுஞ் சென்னியை யாய்ப்புகழ்ந் தேத்துதி
இனிய கூறிநின் றேயது செய்தியால். 1506

க ஆவ தற்கு மழிவதற் கும்மவர்
ஏவ நிற்கும் விதியுமென் றுலினி
யாவ தெப்பொரு ளிம்மையு மம்மையுந்
தேவ ரைப்பர வுந்துணை சீர்த்ததே. 1507

ய உருளு நேமியு மொண்கவ ரெஃகமும்
மருளில் வாணியும் வல்லவர் மூவர்க்குந்
தெருளு நல்லற மும்மனச் செம்மையும்
அருளு நீத்தபி வைதுண் டாகுமே. 1508

யக சூது முந்துறச் சொல்லிய மாத்துயர்
நீதி மைந்த நினக்கிலை யாயினும்
ஏத மென்பன யாவையு மெய்துதற்
கோது மூல மவையென வோதியே. 1509

யஉ யாரொ டும்பகை கொள்ளில தானபின்
போரொ டுங்கும் புகழொடுங் காதுதன்
தாரொ டுங்கல்செய் யாதது தக்கபின்
வேரொ டுங்கெட வேண்ட லுண்டாகுமே. 1510

யநு கோளு மைம்பொறி யுங்குறை ¹ யப்பொருள்
நாளுங் கண்டு நடுக்குறு நோன்மையின்
ஆளு மவ்வர செய்தரி தன்னது
வாளின் மேல்வரு மாதவ மைந்தனே 1511

யச உமைக்கு நாதற்கு மோங்குபுள் னூர்திக்கும்
இமைப்பி னுட்டமோ ரெட்டுடை யானுக்குஞ்
சமைத்த தொல்வினை தாங்கின ராயினும்
அமைச்சர் சொல்வழி யாற்றுத லாற்றலே. 1512

யரு என்பு தோலுடை யார்க்குமெல் லார்க்குந்தன்
வன்பு லப்பகை மாசற மாய்ப்பரேல்
முன்பு பின்பன்றி மூவுல கத்தினும்
அன்பி னல்லதொ ராக்கமுண் டாகுமோ. 1513

யசு வைய மன்னுயி-ராகவும் மன்னுயிர்
உய்யத் தாங்கு முடலன்ன மன்னருக்
கைய மின்றி யறங்கட வாதருள்
மெய்யி னின்றபின் வேள்வியும் வேண்டுமோ. 1514

- 16௮ இனிய சொல்லின் னீகைய நெண்ணினன்
வினையன் றாயன் விழுமியன் வென்றியன்
நினைபு நீதி நெறிகட வானெனில்
அனைய மன்னற் கழிவுமுண் டாகுமோ. 1515
- 16௮ சீல மல்லன நீக்கிச்செம் பொற்றுலைத்
தால் மன்ன தனிநிலை தாங்கிய
ஞால மன்னற்கு நல்லவர் நோக்கிய
கால மல்லது கண்ணுமுண் டாகுமோ. 1516
- 16௯ ஓர்வி னல்வினை யூற்றத்தி னுணரை
சோர்வி றெல்விதி பெற்றுள தென்றரோ
தீர்வி லன்பு செலுத்தலிற் செவ்வியோர்
ஆர்வ மன்னவற் காயுத மாவதே. 1517
- ௨0 தூம கேது புவிக்கெனத் தோன்றிய
வாம மேகலை மங்கைய ரால்வருங்
காம மில்லை யெனிற்கடுங் கேடெனு
நாம மில்லை நரகமு மில்லையே. 1518
- ௨௧ ஏனை நீதி யிணையவும் வையகப்
போன கற்கு விளம்பிப் புலன்கொளீஇ
ஆன வன்னொடு மாயிர மெளலியான்
தான நண்ணினன் றத்துவ நண்ணினான். 1519
- ௨௨ நண்ணி நாகனை வள்ளலை நான்மறைப்
புண்ணி யப்புன லாட்டிப் புலமையோர்
எண்ணு நல்வினை முற்றுவித் தேற்றினான்
வெண்ணி றத்த தருப்பை விரித்தரோ. 1520
- ௨௩ *ஏற்றிய வாண்டகை யினிதி ருந்தபின்
தூற்றட மார்பனு நொய்தி நெய்திப்போய்
ஆற்றல்சால் மன்னவற் குணர்த்தி னுனவன்
சாற்றுக நகரணி சமைக்க வென்றனன். 1521
- ௨௪ ஏவிய வள்ளுவ னிராம னுளையே
பூமகள் கொழுநனுய்ப் புனையு மோலியிக்
கோநக ரணிகெனக் கொட்டும் பேரியத்
தேவருங் களிகொளத் திரிந்து சாற்றினான். 1522

- ௨௫ கவியமை கீர்த்தியக் காளை நாளையே
புவியமை மணிமுடி புனையு மென்றசொல்
செவியமை துகர்ச்சிய தெனினுந் தேவர்தம்
அவியமு தன்னதந் நகரு ளார்க்கெலாம். 1523
- ௨௬ ஆர்த்தனர் களித்தன ராடிப் பாடினர்
வேர்த்தனர் தடித்தனர் சிலிர்த்து மெய்ம்மயிர்
போர்த்தொழில் மன்னனைப் புகழ்ந்து வாழ்த்தினர்
தூர்த்தன ரிருரிதி சொல்லி னார்க்கெலாம். 1524
- ௨௭ திணிசுட ரிரவியைத் திருத்து ¹ மாறுமப்
பணியிடைப் பள்ளியான் பரந்த மார்பிடை
மணியிடை வேகடம் வகுக்கு ² மாறும்போல்
அணிநக ரணிந்தன ரருத்தி மாக்களே. 1525
- ௨௮ வெள்ளிய கரியன செய்ய வேறுள
கொள்ளேவான் கொடிநகர்க் குழாங்கொண் டாடுவ
கள்ளவிழ் கோதையான் செல்வங் காணிய
புள்ளெலாந் திருநகர் புகுந்த போன்றவே. 1526
- ௨௯ மங்கையர் குறங்கென வகுத்த வாழைகள்
அங்கவர் கழுத்தெனக் கமுக மான்றன
தங்கொளி முறுவலிற் றும நான்றன
கொங்கையி னிரைத்தன கனக கும்பமே. 1527
- ௩௦ முதிரொளி யுயிர்த்தன முடுகிக் காலையிற்
கதிரவன் வேறொரு கவின்கொண் டானென
மதிதொட ³ நிவந்தன மகர தோரணம்
புதியன வலர்ந்தன புதவ ராசியே. 1528
- ௩௧ துனியறு செம்மணித் தூண நீறுதோய்
வனிதையோர் கூற்றினன் வடிவு காட்டின
புனைதுகி லுறைதொறும் பொலிந்து தோன்றுவ
பனிபொதி கதிரெனப் பவளத் தூண்களே. 1529
- ௩௨ முத்திடை முழுநிலா முளைத்த மொய்ம்மணிப்
பத்தியா விளவெயில் பரப்ப நீலத்தின்
தொத்தின மிருள்வரத் தூண்டச் சோதிட
வித்தகர் விதித்தநா ளொத்த வீதியே. 1530

- நந ஆடன்மான் தோர்க்குழா மவனி காணிய
வீடுசே ருலகின்வீழ் விமானம் போன்றன
ஒடைவெங் கடகளி றுதய மால்வரை
தேடருங் கதிரொடுந் திரிவ போன்றவே. 1531
- நச வளங்கெழு திருநகர் வைகும் வைகலும்
பளிங்குடை நெடுஞ்சவர் முத்தின் பத்தியிற்
கிளர்ந்தெழு சடர்மணி யிருளைக் கீறலாற்
தளர்ந்தில பிரிந்தில சக்கர வாளமே. 1532
- நரு பூமழை புனன்மழை புதுமென் சண்ணத்தின்
தூமழை தரளத்தின் றோமில் வெண்மழை
தாமிழை நெரித்தலிற் றகர்ந்த பொன்மழை
மாமழை நிகர்த்தன மாட வீதிபே. 1533
- நசு காரொடுந் தொடர்மதக் களிற் சென்றன
வாரொடு தொடர்கழன் மைந்த ராமெனத்
தாரொடு நடந்தன பிழகண் மேகலைத்
தேரொடு நடக்குமத் தெரிவை மாரினே. 1534
- நர ஏய்ந்தெழு செல்வமு மழகு மின்பமுந்
தேய்ந்தில ¹வனையது தெரிக்க லாமையில்
ஆய்ந்தனர் பெருகவு மமர ரும்பரிற்
போந்தவர் போந்தில மென்னும் புந்தியால். 1535
- நஅ அந்நக ரணிவுறு மமலை வானவர்
பொன்னக ரிதுவெனப் பொலியு மெல்லையில்
இன்னல்செ யிராவண னிழைத்த தீமைபோல்
துன்னருங் கொடுமனக் கூனி தோன்றினாள். 1536
- நசு தோன்றிய கூனியுந் துடிக்கு நெஞ்சினள்
ஊன்றிய வெகுளியள் கொதிக்கு முள்ளத்தள்
கான்றெரி நயனத்தள் கலிக்குஞ் சொல்லினாள்
மூன்றுல கினுக்குமோ ²ரிறுதி மூட்டுவாள். 1537
- சய தொண்டைவாய்க் கைகயன் றோகை கோயின்மேன்
மண்டினாள் வெகுளியின் மடித்த வாயினள்
பண்டைநா ளிராகவன் பாணி வில்லுமிழ்
உண்டையுண் டதனைத்தன் னுள்ளத் துள்ளுவாள். 1538

சக நாக்டுடற் படுமணி நளிநம் பூத்ததோர்
பாற்கடற் படுதிரைப் பவள வல்லியே
போற்கடைக் கண்ணருள் பொழியப் பொங்கணை
மேற்கிடந் தாடணை விரைவி நெய்தினுள். 1539

சஉ எய்தியக் கைகயன் மடந்தை யேடவிழ்
நொய்தலர் தாமரை நோற்ற நோன்பினுற்
செய்தபே ருவமைசால் செம்பொற் சீறடி
கைகளிற் றீண்டினள் காலக் கோளனுள். 1540

சஊ தீண்டலு முணர்ந்தவத் தெய்வக் கற்பினுள்
நீண்டகண் ணனந்தலு நீங்க நிற்கலாள்
மூண்டெழு பெரும்பழி முடிக்கும் வல்வினை
தூண்டிடக் கட்டுரை சொல்லன் மேயினுள். 1541

சச அணங்குவாள் விடவரா வணுகு மெல்லையுங்
குணங்கெடா தொளிவிரி குளிர்வெண் டிங்கள்போற்
பிணங்குவான் பேரிடர் பிணிக்க நண்ணவும்
உணங்குவா யல்லை யுறங்கு வாயென்றாள். 1542

சரு வெவ்விட மனையவள் விளம்ப வேற்கணுள்
தெவ்வடு சிலைக்கையென் சிறுவர் செவ்வியர்
அவ்வவர் துறைதொறு மறந்தி றம்பலர்
எவ்விட ரெனக்குவர் தடுப்ப திங்கெனா. 1543

சசு பராவரும் புதல்வரைப் பயக்க யாவரும்
உராவருந் துயரைவிட் றுறுதி காண்பரால்
விராவரும் புவிக்கெலாம் வேத மேயன
இராமனைப் பயந்தவெற் கிடருண் டோவென்றாள். 1544

சட ஆழ்ந்தபே ரன்பினு ளனைய கூறலுஞ்
சூழ்ந்ததீ வினைநிகர் கூனி சொல்லுவாள்
வீழ்ந்தது நின்னலந் திருவும் வீழ்ந்தது
வாழ்ந்தனள் கோசலை மதியி னுலென்றாள். 1545

சஅ அன்னசொ லனையவ னுரைப்ப வாயிழை
மன்னவர் மன்னனெங் கணவன் மைந்தனேற்
பன்னரும் பெரும்புகழ்ப் பரதன் பார்தனில்
என்னதன் மேலவட் கெய்தும் வாழ்வென்றாள். 1546

- சக ஆடவர் நகையுற வாண்மை மாசுறத்
தாடகை யெனும்பெயர்த் தைய லாள்படக்
கோடிய வரிசிலை யிராமன் கோழுடி
சூடுவ னுளைவாழ் விதுவெனச் சொல்லினான். 1547
- ரு ம மாற்றம துரைசெய மங்கை யுள்ளமும்
ஆற்றல்சால் கோசலை யறிவு மொத்தவால்
வேற்றுமை யுற்றிலள் வீரர் வீரனு
மேற்றவ ளிதையத்தி னிருக்க வேகொலாம். 1548
- ருக ஆயபே ரன்பெனு மளக்க ரார்த்தெழத்
தேய்விலா முகமதி விளங்கித் தேசுறத்
தூயவ னுவகைபோய் மிகச்ச டர்க்கெலாம்
நாயக மனையதோர் மாலை நல்கினான். 1549
- ருஉ தெழித்தன னுரப்பினள் சிறுகண் டயுக
விழித்தனள் வைதனள் வெய்து யிர்த்தனள்
அழித்தன ளழுதன ளம்பொன் மாலையாற்
குழித்தன ணிலத்தையக் கொடிய கூனியே. 1550
- ருங் வேதனைக் கூனிபின் வெகுண்டு நோக்கியே
பேதைநீ பித்தனிற் பிறந்த சேயொடு
¹மாதுயர்ப் படுகநா னெடிதுன் மாற்றவள்
தாதியர்க் காட்செயத் தரிக்கி லேனென்றான். 1551
- ருச சிவந்தவாய்ச் சீதையுங் கரிய செம்மலும்
நிவந்தவா சனத்தினி திருக்க நின்மகன்
அவந்தனாய் வறுநிலத் திருக்க லானபோ
துவந்தவா ²நென்னிதற் ³குறுதி யாதென்றான். 1552
- ருரு மறந்திலள் கோசலை யுறுதி மைந்தனுள்
சிறந்தனன் றிருவினிற் றிருவு நீங்கினுன்
இறந்தில னிருந்தில னென்செய் தாற்றுவான்
பிறந்திலன் பரதனீ பெறுத லாலென்றான். 1553
- ருசு சரதமிப் புவியெலாந் தம்பி யோடுமிவ்
வரதனே காக்குமேல் வரம்பில் காலமும்
பரதனு மிளவலும் பதியி னீங்கிப்போய்
விரதமா தவஞ்செய விடுத னன்றென்றான். 1554

௫௭ பண்ணுறு கடகரிப் பரதன் பார்மகள்
கண்ணுறுங் கவினரா யினிது காத்தவம்
மண்ணுறு முரசடை மன்னர் மாலையில்
எண்ணுறப் பிறந்தில னிறத்த னன்றென்றாள். 1555

௫௮ பாக்கியம் புரிந்திலன் பரதன் றன்னைப்பண்
டாக்கிய பொலங்கழ லரச னுணையாற்
றேக்குயர் கல்லதர் கடிது சேணிடைப்
போக்கிய பொருளெனக் கின்று போயிற்றால். 1556

௫௯ மந்தரை பின்னரும் வகைந்து கூறுவாள்
அந்தரந் தீர்த்துல களிக்கு நீரினாற்
றந்தையுங் கொடியனற் றுயுந் தீயளால்
எந்தையே பரதனே யென்செய் வாயென்றாள். 1557

௬௦ அரசரிற் பிறந்துபின் னரச ரில்வளார்ந்
தரசரிற் புகுந்துபே ரரசி யானநீ
கரைசெயற் கருந்துயர்க் கடலில் வீழ்கின்றாய்
உரைசெயக் கேட்கிலை யுணர்ந்தி யோவென்றாள். 1558

௬௧ கல்வியு மிளமையுங் கணக்கி லாற்றலும்
வில்வினை யுரிமையு மழகும் வீரமும்
எல்லையில் குணங்களும் பரதந் கெய்திய
புல்லிடை யுக்கமு தேயும் போலென்றாள். 1559

௬௨ *வாய்க யப்புற மந்தரை வழங்கிய வெஞ்சொல்
காய்க னற்றலை நெய்சொரிந் தெனக்கதங் கனற்றக்
கேக யற்கிறை திருமகள் கிளரிள வரிகள்
தோய்க யற்கண்கள் சிவப்புற நோக்கினள் சொல்லும். 1560

௬௩ வெயின்மு றைக்குலத் திறைவனை முதலிய மேலோர்
உயிர்மு றைப்பொரு டிறம்பினு முறைதிறம் பாதோர்
மயின்மு றைக்குலத் துரிமையை மனுமுதன் மரபைச்
செயிர்மு றைப்புலைச் சிந்தையா லென்சொனாய் தீயோய். 1561

௬௪ எனக்கு நல்லையு மல்லையீ யென்மகன் பரதன்
தனக்கு நல்லையு மல்லையத் தருமமே நோக்கின்
உனக்கு நல்லையு மல்லையந் தூழ்வினை தூண்ட
மனக்கு நல்லன சொல்லினை மதியிலா மனத்தோய். 1562

சுரு பிறந்தி றந்துபோய்ப் பெறுவது மிழப்பதும் புகழே
நிறந்தி றம்பினு நியாயமே திறம்பினு நெறியின்
திறந்தி றம்பினுஞ் செய்தவர் திறம்பினுந் தீரா
மறந்தி றம்பினும் மயின்முறை திறம்புதல் வழக்கோ.

சுசு போதி யென்னெதிர் நின்றநின் புன்பொறி நாவைச்
சேதி யாதிது பொறுத்தனன் புறஞ்சில ரறியில்
நீதி யல்லன் நெறிமுறை யல்லவு நினைந்தாய்
ஆதி யாதலி னறிவிளி யடங்குதி யென்றான்.

1564

சுசு அஞ்சி மந்தரை யகன்றில ளம்மொழி கேட்டு
நஞ்சு தீர்க்கினுந் தீர்கிலா ததுநலிந் தென்னத்
தஞ்ச மேயுனக் குறுபொரு ளுணர்த்துரை தவிரேன்
வஞ்சி போலியென் றடியினை வீழ்ந்துரை வழங்கும்.

சுஅ மூத்த வற்குரித் தரசெனின் முறைமையி னுலகங்
காத்த மன்னனி லிளையன்ன றோகடல் வண்ணன்
ஏத்து நீண்முடி புனைவதற் கிசைந்தன னென்றால்
பார்த்தருஞ் செல்வம் பரதனை விலக்குமா நெவனோ.

சுசு அறநி ரம்பிய வருளுடை யருந்தவர்க் கேனும்
பெறல ருந்திருப் பெற்றபின் சிந்தனை பிறிதாம்
அறநி னைந்துமை வலிகில ராயினு மனத்தால்
இறலு றும்படி யியற்றுவ ரிடையறா வின்னல்.

1567

எய புரியுந் தன்மகற் கரசெனிற் பூதல மெல்லாம்
எரியுஞ் சிந்தனைக் கோசலைக் குடைமையா மென்றால்
பரியு நின்குலப் புதல்வற்கு நினக்குமிப் படிமேல்
உரிய தென்னவ னுதவிய வொருபொரு ளல்லால்.

1568

எக தூண்டு மின்னலும் வறுமையுந் தொடர்தரத் துயரால்
ஈண்டு வந்துனை யிரந்தவர்க் கிருநிதி யவளை
வேண்டி யீதியோ வெள்குதி யோவிம்ம னோயான்
மாண்டு போதியோ மறுத்தியோ வெங்ஙனம் வாழ்தி.

எஉ சிந்தை யென்செயத் திகைத்தனை யினிச்சில நாளிற்
றந்த மின்மையு மெளிமையு நிற்கொண்டு தவிர்க்க
உந்தை யன்னையுந் கிளைஞர்மற் றுன்குலத் துள்ளோர்
வந்து காண்பதுன் மாற்றவள் செல்வமோ மதியாய்.

௭௩ காத லுன்பெருங் கணவனை யஞ்சியக் கனிவாய்ச்
சீதை தந்தையுன் றுதையைத் தெறுகில னிராமன்
மாது லன்னவ னுந்தைவாழ் வுண்டது மதியாய்
பேதை யுன்றுணை யாருளர் பழிபடப் பிறந்தார். 1571

௭௪ மற்றுன் தந்தைக்கும் வான்பகை பெரிதுள மறத்தாற்
செற்ற போதிவர் சென்றுத வாரெனின் செருவிற்
கொற்ற மென்பதொன் றெவ்வழி யுண்டது கூறாய்
சுற்ற முங்கெடக் கடுந்துயர்க் கடல்விழத் துணிந்தாய்.

௭௫ கெடுத்தொ ழிந்தனை யுனக்கரும் புதல்வனைக் கிளர்நீர்
உடுத்த பாரக முடையவ னொருமகற் கெனவே
கொடுத்த போதவன் தன்குலக் கோமைந்தர் தமக்கும்
அடுத்த தம்பிக்கு மாம்பிறர்க் காகுமோ வென்றாள். 1573

௭௬ தீய மந்தரை யிவ்வுரை செப்பலுந் தேவி
தூய சிந்தையுந் திரிந்தது சூழ்ச்சியி னிமையோர்
மாயை யும்மவர் பெற்றுள வரமுண்மை யாலும்
ஆய வந்தண ரியற்றிய வருந்தவத் தாலும். 1574

௭௭ அரக்கர் பாவமு மவ்வ வரியற்றிய வறமுந்
தூரக்க நல்லறந் துறந்தன டீய்மொழி மடமா
திரக்க மின்மையன் றோவின்றிவ் வுலகங்க ளிராமன்
பரக்குந் தொல்புக முழுதினைப் பருகுகின் றதுவே. 1575

௭௮ அனைய தன்மைய ளாகிய கைகயன் றனையள்
வினைநி ரம்பிய கூனியை விரும்பின னோக்கி
யெனையு வந்தனை ¹ யினியையென் மகனுக்கு மனையான்
புனையு நீண்முடி பெறும்படி புகலுதி யென்றாள். 1576

௭௯ மாழை யொண்கணி யுரைசெயக் கேட்டமந் தரையென்
தோழி வல்லளென் றுணைவல்ல ளென்றடி தொழுதாள்
தாழு மென்னினி யென்னுரை தலைநிற் பி னுலகம்
ஏழு மேழுமு னொருமகற் காக்குவ னென்றாள். 1577

௮௦ நாடி யொன்றுநன் குரைசெய்வ னகுமணி யனையாய்
தோடி வரந்ததாரச் சம்பரன் றொலைவுற்ற வேலை
ஆடல் வென்றியா னருளிய வரமவை யிரண்டுங்
கோடி யென்றன ஞள்ளமுங் கோடிய கொடியாள். 1578

அக இருவ ரத்தினு மொன்றினு லரசுகொண் டிராமன்
பெருவ னத்திடை ¹யேழிரு பருவமும் பெயர்ந்து
திரிதரச் செய்வ தொன்றினற் ²செழுநில மெல்லாம்
ஒருவ ழிப்படு முன்மகற் குபாயமீ தென்றாள். 1579

அஉ உரைத்த கூனியை யுவந்தன ஞள்ஞறத் தழுவி
நிரைத்த மாமணி யாரமு நிதியமு நீட்டி
இரைத்த வேலைசூ முலகமென் னொருமகற் கீந்தாய்
தரைக்கு நாயகன் றாயினி நீயெனத் ³தணியாய். 1580

அங நன்று சொல்லினை நம்பியை நளிர்முடி ⁴சூட்டல்
துன்று கானத்தி லிராமனைத் துரத்த லிவ்விரண்டும்
அன்ற தாமெனி லரசன்மு னென்னுயிர் துறந்து
பொன்றி நீங்குதல் புரிவன்யான் போதிநீ யென்றாள்.

அச கூனி போனபின் குலமலர்க் குப்பைநின் றிழிந்தாள்
சோனை வார்குழற் கற்றையிற் சுற்றிய மாலை
வான மாமழை துழைதரு மதிபிதிர்ப் பாள்போல்
தேன வாவுறும் வண்டின மலமரச் சிதைத்தாள். 1582

அரு விளையுந் தன்புகழ் வல்லியை வேரறுத் தென்னக்
கிளைகொண் மேகலை சிந்தினள் மேகலை யோடும்
வளைது நந்தனண் மதியினை மறுத்துடைப் பாள்போல்
அளக வாணுத லரும்பெறற் றிலதமு மழித்தாள். 1583

அசு தாவின் மாமணிக் கலன்மற்றுந் தனித்தனிச் சிதறி
நாவி யோதியை நானிலந் தைவரப் பரப்பிக்
காவி யுண்டகண் ணஞ்சனங் கான்றிடக் கலுழாப்
பூவு திர்த்ததொர் கொம்பெனப் பொடிமிசைப் புரண்டாள்.

அர நவ்வி வீழ்ந்தென நாடக மயிறுயின் றென்னக்
கவ்வை கூர்தரச் சனகியாங் கடிகமழ் கமலத்
தவ்வை நீங்குமென் றயோத்திவந் தடைந்தவம் மடந்தை
தவ்வை யாமெனக் கிடந்தனள் கைகயன் றணையன். 1585

மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலம் முற்றும்

௩. கைகேசி சூழ்வினைப் படலம்

- க நாழிகை கங்குலி னள்ள டைந்த வேலை
யாழிசை யஞ்சிய செஞ்சொ லேழை கோயில்
வாழிய வென்றயன் மன்னர் துன்ன வந்தான்
ஆழி நெடுங்கை மடங்க லாளி யன்னான். 1586
- உ வாயிலின் மன்னர் வணங்கி நிற்ப வந்தாங்
கேயின செய்யு மணங்கி னர்குழ வேகிப்
பாய றுறந்த படைத்த டங்கண் மென்றோள்
ஆயிழை தன்னை யடைந்த வாழி மன்னன். 1587
- ஈ அடைந்தன னோக்கி யரந்தை யென்கொல் வந்து
தொடர்ந்த தெனத்துயர் கொண்டு சோரு நெஞ்சன்
மடந்தையை மாளை யெடுக்கும் யானே யேபோற்
றடங்கைகள் கொண்டு தழீஇ யெடுக்க லுற்றான். 1588
- ச நின்று தொடர்ந்த நெடுங்கை நீக்கி யேழை
மின்றுவள் கின்றது போல மண்ணில் வீழ்ந்தாள்
ஒன்று மியம்பல னீடு யிர்க்க லுற்றான்
மன்றுளர் தாரவ னாவி யன்ன மன்னான். 1589
- ரு அன்னது கண்ட வலங்கன் மன்ன னஞ்சி
என்னை நிகழ்ந்த திவ்வெழு ஞால மாள்வார்
உன்னை யிகழ்ந்தவர் மாள்வ ருற்ற தெல்லாஞ்
சொன்னபி னென்செயல் காண்டி சொல்லி தென்றான்.
- சு வண்டுளர் தாரவன் வாய்மை கேட்ட மங்கை
கொண்ட னெடுங்கணி னாலி கொங்கை போர்ப்ப
வுண்டுகொ லாமரு ளென்க னுண்மை நோக்கிற்
பண்டைய ²வின்று பரிந்த ளித்தி யென்றாள். 1591
- ௮ கள்ளவிழ் கோதை கருத்துண ராத மன்னன்
வெள்ள நெடுஞ்சுடர் மின்னின் மின்ன ³நக்கான்
உள்ள முவந்துள செய்வ னென்று லோபேன்
வள்ள லிராம னுன்மைந்த னானை யென்றான். 1592
- அ ஆன்றவ னவ்வுரை கூற வைய மில்லாள்
தோன்றிய பேரவ லந்து டைத்த லுண்டேற்
சான்றிமை யோர்குல மாக மன்ன முன்னீ
ஏன்ற வரங்க ளிரண்டு மீதி யென்றான். 1593

கூ வரங்கொள வித்துணை மம்ம ரல்ல லெய்தி
யிரங்கிட வேண்டுவ தில்லை யீவ நென்பார்
பரங்கெட விப்பக லேப கர்ந்தி டென்றான்
உரங்கொண் மனத்தவள் வஞ்ச மோர்வ தில்லான். 1594

ஐ ஏய வரங்க ளிரண்டி னென்றி னாலென்
சேயுல காள்வது சீதை கேள்வ னென்றிற்
போய்வன மாள்வ தெனப்பு கன்று நின்றாள்
தீயவை யாவை யினுஞ்சி றந்த தீயாள். 1595

ஐக நாக மெனுங்கொடி யாட னாவின் வந்த
சோக விடந்தொட ரத்து னுக்க மெய்த
ஆக மடங்கலும் வெந்த ழிந்த ராவின்
வேக மடங்கிய வேழ மென்ன வீழ்ந்தான். 1596

ஐஉ ஐதல முற்றத னிற்பு ரண்ட மன்னன்
மாதூய ரத்தினை யாவர் சொல்ல வல்லார்
வேதனை முற்றிட வெந்து வெந்து கொல்லன்
ஊதுலை யிற்கன லென்ன வெய்து யிர்த்தான். 1597

ஐந ¹உலர்ந்தது நாவுயி ரோட லுற்ற துள்ளம்
புலர்ந்தது கண்கள் ²பொடித்த பொங்கு சோரி
சலந்தலை மிக்கது தக்க தென்கொ லென்றென்
றலந்தலை யுற்ற வரும்பு லன்க ளோந்தும். 1598

ஐச மேவி நிலத்தி லிருக்கு நிற்கும் வீழும்
ஓவிய மொப்ப வுயிர்ப்ப டங்கி யோயும்
பாவியை யுற்றெதிர் பற்றி யெற்ற ³வெண்ணும்
ஆவி பதைப்ப வலக்க னெய்து கின்றான். 1599

ஐரு பெண்ணென வுட்கும் பெரும்ப ழிக்கு நாணும்
உண்ணிறை வெப்பொ டுயிர்த்து யிர்த்து லாவுங்
கண்ணில னெப்ப வயர்க்கும் வன்கை வேல்வெம்
புண்ணுழை கிற்க வுழைக்கும் யானை போல்வான். 1600

ஐசு கம்ப நெடுங்குளி யானை யன்ன மன்னன்
வெம்பி விழுந்தழும் விம்மல் கண்டு வெய்துற்
றும்பர் நடுங்கின னுழி பேர்வ தொத்த
தம்பன கண்ணை ஞுள்ள மன்ன தேயால். 1601

(பிரதி) 1 உலந்தது. 2 பொடித்தது. 3 வெண்ணும்.

யௌ அஞ்சல னையன தல்லல் கண்டு முள்ளம்
நஞ்சில ணணில ளென்ன நாண மாமால்
வஞ்சனை பண்டு மடந்தை வேட மன்றோ
தஞ்சென மாதரை யுள்ள லார்க டக்கோர். 1602

யௌ இந்நிலை நின்றவ டன்னை யெய்த நோக்கி
நெய்நிலை வேலவ னீதி கைத்த துண்டோ
பொய்நிலை யோர்கள் புணர்த்த வஞ்ச முண்டோ
உன்னிலை சொல்லென தாணை யுண்மை யென்றான். 1603

யௌ திசைத்தது மில்லை யெனக்கு வந்து தீயோர்
இசைத்தது மில்லைமு னீந்த வரங்க. ளென்பாற்
குசைப்பரி யோய்தரி லின்று கொள்வ னன்றேல்
வசைப்பொருள் நின்வயி னிற்க மாள்வ னென்றான்.

உய இந்த நெடுஞ்சொலவ் வேழை கூற முன்னே
வெந்த கொடும்புணில் வேனு ழைந்த தொப்பச்
சிந்தை திரிந்து திகைத்த யர்ந்து வீழ்ந்தான்
மைந்த னலாதுயிர் வேறி லாத மன்னன். 1605

உக ஆகொடி யாயெனு மானி காலு மந்தோ
ஒகொடி தேயற மென்னு முண்மை யொன்றுஞ்
சாக வெனாவெழு மெய்த ளாடி வீழும்
மாகமு நாகமு மண்ணும் வென்ற வாளான். 1606

உஉ நாரிய ரில்லை யிஞ் ஞால மேழு மென்னக்
கூரிய வாஸ்கொடு கொன்று நீக்கி யானும்
பூரிய ரெண்ணிடை வீழ்வ னென்று பொங்கும்
வீரியர் வீரம் விழுங்கி நின்ற வேலான். 1607

உஊ கையொடு கைகள் புடைக்கும் வாய்க டிக்கும்
மெய்யுரை குற்ற மெனப் புழுங்கி விம்மும்
நெய்யெரி யுற்றென நெஞ்ச ழிந்து சோரும்
வையக முற்று நடந்த வாய்மை மன்னன். 1608

உச ஒறுப்பினு மந்தர முண்மை யொன்று மோவா
மறுப்பினு மந்தர மென்ற வாய்மை மன்னன்
பொறுப்பினு மந்நிலை போகிலாளை யாவி
இறுப்பினு மாவ திரப்ப ¹தென் நிரப்பான். 1609

உரு *கோன்மேற் கொண்டுங் குற்ற மகற்றக் குறுகொண்டார்
போன்மே லுற்ற துண்டெனி னன்றும் பொறை யென்னைக்
கான்மேல் வீழ்ந்தான் கந்துகொல் யானைக் களிமன்னர்
மேன்மேல் வந்து முந்தி வணங்கி மிடைதாளான். 1610

உசு கொள்ளா னின்சே யிவ்வர சன்னான் கொண்டாலும்
நள்ளா திந்த நானில ஞாலந் தனிலென்றும்
உள்ளா ரெல்லா மோத வுவுக்கும் புகழ்கொள்ளா
தெள்ளா நிற்கும் வன்பழி கொண்டென் பயனென்றான்.

உ௮ வாணோர் கொள்ளார் மண்ணவ ருய்யா ரினிமற்றென்
ஏனோர் செய்கை யாரொடு நீயிவ் வரசாள்வாய்
யானே சொல்லக் கொள்ள விசைந்தான் முறையாலே
தானே நல்கு முன்மக னுக்குத் தரையென்றான். 1612

உஅ கண்ணே வேண்டு மென்னினு மீயக் கடவேனென்
உண்ணே ராவி வேண்டினு மின்றே யுனதன்றே
பெண்ணே வண்மைக் கைகயன் மானே பெறுவாயேல்
மண்ணே கொண்ணீ மற்றைய தொன்றும் மற்றென்றான்.

உசு வாய்தந் தின்றே மற்றினி யானோ வதுமாற்றேன்
நோய்தந் தென்னை நோவன செய்தே நுவலாதே
தாய்தந் தென்னத் தன்னை யிரந்தாற் றழல்வெங்கட்
பேய்தந் தீயு நீயிது தந்தாற் பிழையாமோ. 1614

நய இன்னே யின்ன பன்னி யிரந்தா னிகல்வேந்தன்
தன்னே ரில்லாத் தீயவ ஞுள்ளந் தடுமாறான்
முன்னே தந்தா யிவ்வர நல்கா முனிவாயேல்
என்னே மன்னு யாருளர் வாய்மைக் கினியென்றான்.

நசு அச்சொற் கேளா வாவி புழுங்கா வயர்கின்றான்
பொய்ச்சொற் பேணு வாய்மொழி மன்னன் பொறைகூட
நச்சுத் தீயே பெண்ணுரு வன்றோ வெனநாணும்
முச்சற்றார் போற் பின்னு மிரந்தே மொழிகின்றான்.

நஉ நின்மக னுள்வா னீயினி தாள்வாய் நிலமெல்லாம்
உன்வய மாமே யானுதி தந்தே னுரைகுன்றேன்
என்மக னென்க ணென்னுயி ரெல்லா வுயிர்கட்கும்
நன்மக னிந்த நாடிற் வாமை நயவென்றான். 1617

௩௩ மெய்யே யென்றன் வேரற நூறும் வினைநோக்கி
நையா நின்றே னூவு முலர்ந்தே னளினம்போற்
கையா னின்றென் கண்ணெதிர் நின்றங் கழிவானேல்
உய்யே னங்கா யுன்னப யம்மென் னுயிரென்றான். 1618

௩௪ இரந்தான் சொல்லு மின்னுரை கேளாண் முனிவஞ்சாள்
மரந்தா னன்ன நெஞ்சின னூணை வசைபாராள்
சரந்தாழ் வில்லாய் தந்த வரத்தைத் தவிர்கென்றால்
உரந்தா னல்லா னல்லற மாமோ வுரையென்றான். 1619

௩௫ கொடியா ளின்ன கூறினள் கூறக் குலவேந்தன்
முடிசூ டாமற் காத்தலு மொய்கா னிடைமெய்யே
நெடியோ னீங்க நீங்குமென் னாவி யினியென்ன
இடியே றுண்ட மால்வரை போன்மண் ணிடைவீழ்ந்தான். 1620

௩௬ வீழ்ந்தான் வீழா வெந்துய ரத்தின் கடல்வெள்ளத்
தாழ்ந்தா னாழா வக்கட லுக்கோர் கரைகாணன்
சூழ்ந்தா னெப்பஞ் சொற்கொடி யாள்சொற் கொடுசித்தம்
போழ்ந்தா னுள்ளப் புன்மையை நோக்கிப் புரள்கின்றான்.

௩௭ ஒன்றாய் நின்ற வாருயி ரோடு முயர்கேள்வர்
பொன்ற முன்னம் பொன்றின ரென்னும் புகழல்லால்
இன்றோர் காறு மெல்வனே யார்தம் மிறையோரைக்
கொன்ற ரில்லைக் கொல்லுதி யோநீ கொடியானே. 1622

௩௮ ஏவம் பாரா யின்முறை நோக்கா யறமெண்ணாய்
ஆவென் பாயோ வல்லை மனத்தா லருள்கொன்றாய்
நாவம் பாவென் னாருயி ருண்டா யினிருாலம்
பாவம் பாரா தென்னுயிர் கொள்ளப் படுகின்றாய். 1623

௩௯ ஏண்பா லோவா நாண்மட மச்ச மிவையேதம்
பூண்பா லாகக் காண்பய னந்தப் புகழ்பேணி
நாண்பா லோரா நங்கையர் தம்பா னனுகாரோ
ஆண்பா லாரோ பேரரு ளாரோ டடைவம்மா. 1624

௪௦ மண்ணை கின்ற ராகி வலத்தான் மதியால்வைத்
தெண்ண நின்றே ரியாரையு மெல்லா விகலாலும்
விண்ணோர் காறும் வென்ற வெனக்கென் மனைவாழும்
பெண்ணால் வந்த வந்தா மென்னப் பெறுகேனே.

சக என்றென் றுன்னும் பன்னி யிரங்கு மிடரேயும்
ஒன்றென் றல்ல வின்ன லுழக்கு முயிரோடும்
இன்றின் றென்னும் வண்ண மயர்க்கு மிடைகின்றான்
குன்றென் றென்றே டொன்றிய வென்னக் குவிதோளான்.

ச2 ஆழிப் பொற்றேர் மன்னவ னிவ்வா றயர்வெய்திப்
பூழிப் பொற்றூர் முற்று மடங்கப் புரள்போதில்
ஊழிற் பெற்றா யென்றுரை யன்றே லுயிர்மாய்வன்
பாழிப் பொற்றேள் மன்னவ வென்றாள் பசையற்றாள்.

சந அரிந்தான் முன்னோர் மன்னவ னன்றே யருமேனி
விரிந்தார் வில்லாய் வாய்மை வளர்ப்பான் வரநல்கிப்
பரிந்தா லென்னை யென்றனள் பாயுங் கனலேபோல்
எரிந்தே ருதே யின்னுயி ருண்ணு மெரியன்னாள். 1628

சச ஷீந்தா னேயிவ் வெய்யவ ளென்னு மிடல்வேந்தன்
நந்தே னீந்தே னிவ்வர மென்சேய் வனமாள்
மாய்ந்தே நான்போய் வானர சாள்வன் வசைவெள்ளம்
நீந்தாய் நீந்தாய் நின்மக னோடு நெடிதென்றான். 1629

சரு கூற முன்னங் கூறு படுக்குங் கொலைவாளின்
ஏற வண்ணம் வன்றுய ராகத் திடைமூழ்கத்
தேற னாகிச் செய்கை மறந்தான் செயன்முற்றி
ஊற நின்ற சிந்தையி ¹ னாளுந் துயில்வுற்றான். 1630

சக *சேணு லாவிய நாளெ லாமுயி ரொன்று போல்வன செய்துபின்
ஏணு லாவிய தோளி னாவிட ரெய்த வொன்று மிரங்கலா
வாணி லாநகை மாத ராள்செயல் கண்டு மைந்தர்முன் னிற்கவும்
நாணி னாளென வேகி னாணளிர் கங்கு லாகிய நங்கையே. 1631

சௌ எண்ட ருங்கடை சென்ற யாம மியம்பு கின்றன வேழையால்
வண்டு தங்கிய தொங்கன் மார்பன் மயங்கி விம்மிய வாறெலாந்
கண்டு நெஞ்சு கலங்கி யஞ்சிறை யான காமர் துணைக்கரங்
கொண்டு தம்வயி ரெற்றி யெற்றி விளிப்ப போன்றன கோழியே.

சஅ தோய்க யத்து மரத்து மென்சிறை துள்ளி மீதெழு புள்ளெலாந்
தேய்கை யொத்த மருங்கின் மாதர் சிலம்பி னின்று சிலம்புவ
கேக யத்தர சன்ப யந்த விடத்தை யின்னதோர் கேடுசூழ்
மாக யத்தியை யுட்கொ தித்து மனத்து வைவன போன்றவே.

சக சேம மென்பன பற்றி யன்பு திருந்த வின்றுயில் செய்தபின்
வாம மேகலை மங்கை யோடும் வனத்துள் யாரு மறக்கலா
நாம நம்பி நடக்கு மென்று நடுங்கு கின்ற மனத்தவாய்
யாழு மிம்ம ணிறத்து மென்பன போலெ முந்தன யானேயே.

ருய சிரித்த பங்கய மொத்த செங்க ணிராம னேத்திரு மாலையக்
கரிக்க ரம்பொரு கைத்த லத்துயர் காப்பு நாணணி தற்குமுன்
விரித்த தண்கதிர் முத்த ராசியிம் மண்ண னேத்து நிழற்றமேல்
விரித்த பந்தல் பிரித்த தாமென மீனெ ளித்தது வானமே. 1635

ருக நாம விற்கை யிராம னேத்தொழு நாள டைந்த நமக்கெலாங்
காம விற்குடை கங்குன் மாலை கழிந்த தென்பது கற்பியாத்
தாமொ லித்தது பேரி யவ்வொலி சார மாரி தழங்கலான்
மாம யிற்குல மென்ன வுள்ள மலர்ந்தெ முந்தனர் மாதரே. 1636

ருஉ இனம லர்க்குலம் வாய் விடாதின வாச மாருதம் வீசமுன்
புனைது கிற்கலை சோர நெஞ்சு புழுங்கி ஞர்சில பூவைமார்
மனவ னுக்கம்வி டத்த னித்தனி வள்ள லைப்புணர் கள்ளவன்
கனவி னுக்கிடை யூற டிக்கம யங்கி ஞர்சில கன்னிமார். 1637

ருங் சாய டங்க நலங்க லந்து தழங்கு தன்குல நன்மையும்
போய டங்க நெடுங்கொ டம்பழி கொண்ட ரும்புகழ் சிந்துமத்
தீய டங்கிய சிந்தை யாள்செயல் கண்டு சீரிய நங்கைமார்
வாய டங்கிய தென்ன வந்து குவிந்த வண்குமு தங்களே.

ருச மொய்ய ராக நிரம்ப வாசை முருங்கு தீயின் முழங்கமேல்
வைய ராவிய மாரன் வாளியும் வானி லாநெடு வாடையும்
மெய்ய ராவிட வாவி சோர வெதும்பு மாதர்த் மென்செவிப்
பைய ராதுழை கின்ற போன்றன பண்க னிந்தெழு பாடலே.

ருரு ஆழி யான்முடி சூடு நாளிடை யான பாவி யிதோரிரா
ஊழி யாயின வாறெ னுவுயர் போதின் மேலுறை பேதையும்
ஏழுலோகமுமெண்டவஞ்செய்தகண் ணுமெங்கண்மனங்களும்
வாழு நாளி தெனுவெ முந்தனர் மஞ்ச தோய்புய மைந்தரே.

ருசு ஐயு றஞ்சுடர் மேனி யானெழில் காண மூளு மவாவினா
கொய்யு றங்குல மாம லர்க்குவை நின்றெ முந்தனர் கூர்மைகூர்
நெய்யு றஞ்சுடர்வேனெடுங்கண் முகிழ்த்துநெஞ்சினினைப்பொடும்
பொய்யு றங்கு மடந்தை மார்சூழல் வண்டு பொம்மென விம்மவே.

ரு௮ ஆட கந்தரு புணமு ந்திட வஞ்சி யஞ்சி யனந்தலால்
ஏட கந்தரு தார்பொ திந்திட யாம பேரி யிசைத்தலாற்
சேட கம்புனை கோதை மங்கையர் சிந்தையின்செறி திண்மையால்
ஊடல் கண்டவர் கூடல் கண்டிலர் நையு மைந்தர்க ளுய்யவே.

ரு௮ தழையொ லித்தன வண்டொ லித்தன தாரொ லித்தன பேரியாம்
முழுவொ லித்தன தேரொ லித்தன முத்தொ லித்தெழுமல்குலார்
இழையொ லித்தன புள்ளொ லித்தனயாமொலித்தனவெங்கணும்
மழையொலித்தன போலொலித்தமனத்தின்மு ந்துறும் வாரசியே.

ரு௯ வைய மேழு மொரேழு மாருயி ரோடு கூட வழங்குமம்
மெய்யன் வீரஞ் வீரமா மகன் மேல்வி னேந்ததொர் காதலால்
நைய நைய நலம்பு லன்க ளவிந்த டங்க நடுங்குவான்
தெய்வ மேனி படைத்த சேயொளி போன்ம முங்கின தீபமே.

சூய வங்கி யம்பல தேன்வி ளம்பின பாணி முந்தின வாணியின்
பங்கி யம்பல வெங்கும் விம்மின பம்பை பம்பின பல்வகைப்
பொங்கி யம்பல வுங்க றங்கின தூபு ரங்கள் புலம்பவென்
சங்கி யம்பின கொம்ப லம்பின சாம கீத நிரந்தவே. 1645

சூக தூப முற்றிய காரி ருட்பகை துள்ளி யோடிட வுள்ளெழுந்
தீப முற்றவு ¹நீர்த்த கன்றனச் சேய தாருயிர் தேயவப்
பாவ முற்றிய பேதை செய்த பகைத்தி றத்தினில் வெய்யவன்
கோப முற்றி மிகச்சி வந்தன னெத்த னன்குணக் குன்றின்மேல்.

சூஉ மூவ ராய்முத லாகி மூலமு மாகி ஞாலமு மாசுமத்
தேவ தேவர் பிடித்த போர்வி லொடித்த சேவகர் சேணிலங்
காவன் மாமுடி சூடு மாரெழில் காண லாமெனு மாசைகூர்
பாவை மார்க்கு மென்ன வந்து மலர்ந்த பங்கய வாவினே. 1647

சூஊ இன்ன வேலையி னேழு வேலையு மொத்தபோல விரைத்தெழும்
மன்னன் மாநகர் மைந்தன் மாமுடி சூடும் வைக லிதாமெனத்
துன்னு காத றுரப்ப வந்தவை சொல்ல லாம்வகை யெம்மனோர்க்
குன்ன லாவன வல்ல வென்னினு முற்ற பெற்றி யுணர்த்துவாம்.

சூச * குஞ்சர மனையார் சிந்தைகொ ளினையார்
பஞ்சிக ளணிவார் பால்வனை தெரிவார்
அஞ்சன மெனவா ளம்புக ளிடையே
நஞ்சினை யிடுவார் நாண்மலர் புனைவார்.

1649

௬௫ பொங்கிய வுவகை வெள்ளம் பொழிதர்க் கமலம் பூத்த
சங்கையின் முகத்தார் நம்பி தம்பிய ரணைய ராணர்
செங்கையி னறவ மாந்திக் களிப்பன சிவணுங் கண்ணர்
குங்குமச் சவடு நீங்காக் குவவுத்தோட் குமர ரெல்லாம்

௬௬ மாதர்கள் கற்பின் மிக்கார் கவுசலை மனத்தை யொத்தார்
வேதியர் வசிட்ட னொத்தார் வேறுள மகளி ரெல்லாஞ்
சீதையை யொத்தா ரன்ன டிருவினை யொத்தாரிவ்வூர்ச்
சாதுகை மாந்த ரெல்லாந் தசரதன் றன்னை யொத்தார்.

௬௭ இமிழ்திரைப் பரவை ஞால மெங்கணும் வறுமை கூட
உமிழ்வதொத் துதவு காத லுந்திட வந்த தன்றே
குமிழ்முலைச் சீதை கொண்கன் கோமுடி புனைதல் காண்பான்
அமிழ்துணக் குழுமு கின்ற வமரரி னரச வெள்ளம். 1652

௬௮ பாகியல் பவளச் செவ்வாய்ப் பணைமுலைப் பரவை யல்குற்
றோகையர் குழாமு மைந்தர் சும்மையுந் துவன்றி யெங்கும்
ஏகுமி னேகு மென்றென் றிடையிடை நின்ற லாற்றார்
போகுனர் மீள்க லாகாப் பொன்னகர் வீதி யெல்லாம்.

௬௯ வேந்தரே பெரிதென் பாறும் வேதியர் பெரிதென் பாறும்
மாந்தரே பெரிதென் பாரு மகளிரே பெரிதென் பாறும்
போந்ததே பெரிதென் பாறும் புகுவதே பெரிதென் பாருந்
தோந்ததே தேரி னல்லால் யாவரே தெரியக் கண்டார்.

௭0 குவளையி னெழிலும் வேலின் கொடுமையுங் குழைத்துக் கூட்டித்
திவளுமஞ் சனமென் றேய்ந்த நஞ்சினைத் தெரியத் தீட்டித்
தவளவொண் மதியின் வைத்த தன்மைசா றடங்க ணல்லார்
துவளுநுண் ணிடையா ராடுந் தோகையின் குழாத்திற் றெக்கார்.

௭௧ நலஞ்கிளர் பூமி யென்னு நங்கையை நறுந்து ழாயின்
அலங்கலான் புணருஞ் செல்வங் காணவந் தடைந்தி லாதார்
இலங்கையி னிருத ரேயிவ் வேமுல கத்து வாழும்
விலங்கலு மாசை நின்ற விடாமத விலங்க லேயால். 1656

௭௨ சந்திரர் கோடி யென்னத் தரளவெண் கவிகை யோங்க
அந்தரத் தன்ன மெல்லா¹ மாந்தெனக் கவரி துன்ன
இந்திரற் குவமை சாலு மிருநிலக் கிழவ ரெல்லாம்
வந்தனர் மவுலி சூட்டு மண்டப மரபிற் புக்கார். 1657

௭௩ முற்பயன் தெடுத்த காதற் புதல்வனை முறையி னேடும்
இற்பயஞ் சிறப்பிப் பாரி னீண்டிய ஷுவகை தூண்ட
அற்புதன் நிருவைச் சேரு மருமணங் காணப் புக்கார்
நற்பயன் றவத்தி னுய்க்கு நான்மறைக் கிழவ ரெல்லாம்.

௭௪ விண்ணவர் விசம்பு தூர்த்தார் விரிதிரை யுடுத்த கோல்
மண்ணவர் திசைக றீர்த்தார் மங்கல மிசைக்குஞ் சங்கங்
கண்ணகன் முரசி னேதை கேட்டவர் செவிக றீர்த்த
எண்ணருங் கனக மாரி யெழுதிரைக் கடலுந் தூர்த்த.

௭௫ விளக்கொளி மறைத்த மன்னர் மின்னொளி மகுட கோடி
துளக்கொளி விசம்பி னூருஞ் சுடரையு மறைத்த சூழ்ந்த
அளக்கர் வாழ் முத்த மூரன் முறுவலா ரணியுஞ் சோதி
வளைத்தலா மென்றவ் வாளுந் கண்ணையு மறைத்தவன்றே.

௭௬ ஆயதோ ரமைதி யின்க ணையனை மகுடஞ் சூட்டற்
கேயுமங் கலங்க ளான யாவையு மியையக் கொண்டு
தூயநான் மறைகள் வேத பாரகர் சொல்லத் தொல்லை
வாயில்க் னெருக்க நீங்க மாதவக் கிழவன் வந்தான்.

௭௭ கங்கையே முதல வாயக் கன்னியீ ருயதீர்த்தம்
மங்கலப் புனலு நாலு வாரியி னீரும் பூரித்
தங்கிசெய் வினையிற் கேற்ற யாவையு மமைத்து வீரச்
சிங்கவா சனமும் வைத்துச் செய்வன பிறவுஞ் செய்தான்.

௭௮ கணிதநூ லுணர்ந்த மாந்தர் காலம்வந் துற்ற தென்னப்
பிணியற நோற்று நின்ற பெரியவன் விரைவி னெய்தி
மணிமுடி வேந்தன் றன்னை வல்லையிற் கொணர்தி யென்னப்
பணிதலை நின்ற காதற் சுமந்திரன் பரிவிற் சென்றான்.

௭௯ விண்டொட நிவந்த கோயில் வேந்தர்தம் வேந்தன் றன்னைக்
கண்டிலன் வினவக் கேட்டான் கைகயை கோயி னண்ணித்
தொண்டைவாய் மடந்தைமாரிற் சொல்லமற் றவருஞ் சொல்லப்
பெண்டிரிற் கூற்ற மன்னாள் பிள்ளையைக் கொணர்க வென்றாள்.

௮0 என்றன ளென்னக் கேட்டா னெழுந்தபே ருவகை பொங்கப்
பொன்றிணி மாட வீதி பொருக்கென நீங்கிப் புக்கான்
தன்றிரு வுள்ளத் துள்ளே தன்னையே நினையு மற்றக்
சூன்றிவர் தோளி னுனைத் தொழுதுவாய் புதைத்துக் கூறும்.

அக கொற்றவர் முனிவோர் மற்றங் குவலயத் துள்ளோ ருன்னைப்
பெற்றவன் றன்னைப் போலப் பெரும் பரி சியற்றி நின்றார்
சிற்றவை தானு மாங்கே கொணர்கெனச் செப்பி னுள்செம்
பொற்றட மகுடஞ் சூடப் போகுதி விரைவி னென்றான்.

அஉ அய்யனு மச்சொற் கேளா வாயிர மவுலி யானைக்
கைதொழு தரசர் வெள்ளங் கடலெனத் தொடர்ந்து சுற்றத்
தெய்வகீ தங்கள் பாடத் தேவர்கள் மகிழ்ந்து வாழ்த்தத்
தையலா ரிரைத்து நோக்கத் தாரணி தேரிற் போனான்.

அஉ திருமணி மகுடஞ் சூடச் சேவகன் செல்கின் றுனென்
றொருவரி னொருவர் முந்திக் காதலோடு வகை யுந்த
இருகையு மிரைத்து மொய்த்தா ரின்னுயிர் யார்க்கு மொன்றாய்
பொருவருந் தேரிற் செல்லப் புறத்திடைக் கண்டார் போல்வார்.

அச துண்ணெனுஞ் சொல்லான் சொல்லச் சடர்முடி துறந்துதாய்
மண்ணெனுந் திருவை நீங்கி வழிக்கொளா முன்னம் வள்ளல்
பண்ணெனுஞ் சொல்லி னுர்தந் தோளெனும் பிணைத்த வேயுங்
கண்ணெனுங் கால வேலு மிடைநெடுங் கானம் புக்கான்.

அரு சுண்ணமு மலருஞ் சாந்துங் கனகமுந் தூவ வந்து
வண்ணமே கலையு நாணும் வளைகளுஞ் சிந்து வாரும்
புண்ணுற வனங்கன் வாளி புதைத்ததம் புணர்மென் கொங்கை
கண்ணுறப் பொழிந்த காமங் கன்றறாக் கலுமு வாரும்.

அசு அங்கண னவனி காத்தற் காமிவ னென்ன லாமோ
நங்கணன் பிலனென் றுள்ளந் தள்ளுற நடுங்கி நைவார்
செங்கணுங் கரிய கோல மேனியுந் தேரு மாகி
எங்கணுந் தோன்று கின்ற ரெனைவரோ விராம னென்பார்.

அச இனையராய் மகளி ரெல்லா மிரைத்தனர் நிறைத்து மொய்த்தார்
முனைவரு நகர மூதூர் முதிருரு மிளைஞர் தாமும்
அனையவன் மேனி கண்டார் ரன்பினுக் கெல்லை காணார்
நினைவன மனத்தால் வாயா னிகழ்ந்தது நிகழ்த்து வாய்யாம். 1672

அஅ உய்ந்ததிவ் வுலக மென்பா ஞ்ஞிகாண் கிற்பா யென்பார்
மைந்தநீ கோடி யெங்கள் வாழ்க்கைநாள் யாவு மென்பார்
ஐந்தவித் தரிதிற் செய்த தவமுனக் காக வென்பார்
பைந்துணர்த் தெரிய லாய்க்கே நல்வினை பயக்க வென்பார்.

அக உயரநு ளொண்க னெண்குந் தாமரை நிறத்தை யொக்கும்
புயல்பொழி மேக மென்ன புண்ணியஞ் செய்த வென்பார்
செயலருந் தவங்கள் செய்திச் செம்மலைத் தந்த செல்வத்
தயரதற் கென்ன கைம்மாறு டையம்யாந் தக்க தென்பார். 1674

கூ0 வாரண மரற்ற வந்து மகரங் கோள் விடுத்த நேமி
நாரண னெக்கு மிந்த நம்பிதன் கருணை யென்பார்
ஆரண மறித நேற்ற வையனை யணுகி நோக்கிக்
காரண மின்றி யேயுங் கண்கணீர் கலுழ நிற்பார். 1675

கூக நீலமா முகிலி னுன்ற னிறைவினோ டறிவு நிற்க
சீலமார்க் குண்டு கெட்டேன் நேவரி னடங்கு வானோ
காலமாக் குனித்து துண்மைக் கணக்கையுங் கடந்து நின்ற
மூலமாய் முடிவி லாத மூர்த்தியிம் முன்ப னென்பார்.

கூ2 ஆர்கலி யகழ்ந்தோர் கங்கையவனியிற் றந்தோர் முந்தைப்
பொர்கெழு தேவர்க் காக வசுரைப் பொருது வென்றோர்
பேர்கெழு சிறப்பின் வந்த பெரும்புகழ் நிற்ப தையன்
தார்கெழு திரடோ டந்த புகழினைத் தழுவி யென்பார்.

கூந *சந்தமலை தாவின்மணி யாரமலை யாவுஞ்
சிந்துரமு மிங்கிவை தெரிந்த மதவேழப்
பந்தமும் வயங்கொளி பசும்பொனின் வெறுக்கை
மைந்தர்வறி யோர்கொள வழங்கென நினைப்பார். 1678

கூச மின்பொருவு தேரின்மிசை வீரன்வரு போழ்திற்
றன்பொருவில் கன்றுதனி தாவிரவல் கண்டாங்
கன்புருகு சிந்தையொடு மாவுருகு மாபோல்
என்புருகி நெஞ்சுருகி நைந்துருகி நிற்பார். 1679

கூடு சத்திர நிழற்றநிமிர் தானையொடு நானு
அத்திர நிழற்றவரு ளோடவனி யாள்வார்
புத்திர ரினிப்பெறுதல் புல்லிதென நல்லோர்
சித்திர மெனத்தனி திகைத்துருகி நிற்பார். 1680

கூகூ கார்மினோ டலாயதென நூல்களுலு மார்பன்
தேர்மிசைநம் வாயில்கடி தேகுதல்செய் வானோ
நேர்மினிமிர் கோடிமணி யாலுரிதி யாலும்
தூர்மினெடு வீதியினை யென்றுசொரி வாரும். 1681

- கௌ தாய்கையில் வளர்ந்திலன் வளர்ந்தது தவத்தாற்
கேகயன் மடந்தைகிளர் ஞாலமவ னாள்வான்
ஈகையி லுவந்தன ளியற்கையிது வென்றாற்
றேகையவள் பேருவகை சொல்லவரி தென்பார். 1682
- கௌ பாவமு மருந்துயரும் வேர்பறியு மென்பார்
பூவலய மின் றுமுத லன்றுபொது வென்பார்
தேவர்பகை யுள்ளவுமில் வள்ளறெறு மென்பார்
ஏவல்செயு மன்னர்தவம் யாவதுகொ லென்பார். 1683
- கக ஆண்டிணைய ராயிணைய கூறவடல் வீரன்
தூண்டுபுர விப்பொருவில் சுந்தர மணித்தேர்
மாண்டகொடி மாடநெடு வீதிமறை யப்போய்ப்
பூண்டபுகழ் மன்னனுறை கோயில்புக லோடும். 1684
- க00 * ஆங்குவந் தடைந்த வண்ண லாசையின் கவரி வீசப்
பூங்குழன் மகளி ருள்ளம் புதுக்களி யாட நோக்கி
வீங்கிருங் காதல் காட்டி விரிமுகக் கமல பீடத்
தோங்கிரு மகுடஞ் சூடி யுவகைவீற் றிருப்பக் காணான்.
- க0க வேத்தவை முனிவ ரோடும் விருப்பொடுங் களிக்கு மெய்ம்மை
ஏத்தவை யிசைக்குஞ் செம்பொன் மண்டபத்தினிதினெனய்தான்
ஒத்தவை யுலகத் தெங்கு முள்ளவை யுணர்ந்தா னுள்ளம்
பூத்தவை வடிவே லொக்குஞ் சிற்றவை கோயில் புக்கான்.
- க0உ புக்கவன் றன்னை நோக்கிப் புரவலர் முனிவ ரெல்லாந்
தக்கது நினைந்தான் றுதை தாமரைச் சரணஞ் சூடித்
திக்கினை நிமிர்ந்த கோலச் செல்வனே செம்பொற் சோதி
மிக்குயர் மகுடஞ் சூட்டச் சூடுதல் விழுமி தென்றார்.
- க0ஊ ஆயன நிகழும் வேலை யண்ணலு மயர்ந்து தேறாத்
தூயவன் கிடந்த சூழல் குறுகினன் வருத னேக்கி
நாயக னுரையான் வாயா னணிது பகர்வெ னென்னாத்
தாயென நினைவான் முன்னே கூற்றெனத் தமிழன் வந்தான்.
- க0ச வந்தவ டன்னைச் சென்னி மண்ணுற வணங்கி வாய்த்த
சிந்தரப் பவளச் செவ்வாய் செங்கையிற் புதைத்து மற்றைச்
சுந்தரத் தடக்கை தாணை மடக்குறத் தொழுது நின்றான்
அந்திவந் தடைந்த தாயைக் கண்டவான் கன்றி னன்னான்.

க0ரு நின்றவன் றன்னை நோக்கி யிரும்பினு லியன்ற நெஞ்சிற்
கொன்றுழல் கூற்ற மென்னும் பெயரினிற் கொடுமை பூண்டாள்
இன்றெனக் குணர லாய தாய்தே பென்ன லாகும்
ஒன்றுனக் குந்தை மைந்த வுரைத்ததோருரையுண்டென்றாள்.

க0சு எந்தையே யேவ நீரே யுரைசெய வியைந்த துண்டேல்
உய்ந்தன னடியே நென்னிற் பிறந்தன ருளரோ வாழி
வந்ததென் றவத்தி னாய வருபயன் மற்றொன் றுண்டோ
தந்தையுந் தாயு நீரே தலைநின்றேன் பணியு மென்றான்.

க0௮ ஆழிசூ முலக மெல்லாம் பரதனே யாள நீபோய்த்
தாழிருஞ் சடைக டாங்கித் தாங்கருந் தவமேற் கொண்டு
பூழிவெங் கான நண்ணிப் புண்ணிய நதிக ளாடி
வழிரண் டாண்டின் வாவென் றியம்பின னரச நென்றாள்.

க0அ இப்பொழு தெம்மனோருக் கியம்புவ தெளிதே யாரக்குஞ்
செப்பருங் குணத்தி ராமன் றிருமுகச் செவ்வி நோக்கில்
ஒப்பதே முன்பு ¹பின்பவ வாசக முணரக் கேட்ட
அப்பொழு தலர்ந்த செந்தா மரையினே வென்ற தம்மா. 1693

க0க தெருளுடை மனத்து மன்ன னேவலிற் றிறம்ப வஞ்சி
இருளுடை யுலகந் தாங்கு மின்ன லுக் கிசைந்து நின்றான்
உருளுடைச் சகடம் பூண்ட வுடைய வனுய்த்த காரே
றருளுடை யொருவ னீக்க வப்பிணி யவிழ்ந்த தொத்தான். 1694

கக0 மன்னவன் பணியன் றுகி ²னும்பணி மறுப்ப னேவென்
பின்னவன் பெற்ற செல்வ மடியனேன் பெற்ற தன்றோ
என்னிதி னுறுதி யப்பா லிப்பணி தலைமேற் கொண்டேன்
மின்னொளிர் கானமின்றேபோகின்றேன் விடையுங்கொண்டேன்.

கைகேசி சூழ்வினப் படலம் முற்றும்.

௪. நகர் நீங்கு படலம்

க என்று கொண் டிணைய கூறி யடிதொழு திறைஞ்சி மீட்டுந்
தன்றுணைத் தாதை பாத மத்திசை நோக்கித் தாழ்ந்து
பொன்றிணி போதி னுளும் பூமியும் புலம்பி நையக்
குன்றினு முயர்ந்த தோளான் கோசலை கோயில் புக்கான்.

உ குழைக்கின்ற க்வரி யின்றிக் கொற்றவெண் குடையு மின்றி
இழைக்கின்ற விதிமுன் செல்லத் தருமம்பின் னிரங்கிச் செல்ல
மழைக்குன்ற மனையான் மவுலி கவித்தனன் வருமென் றென்று
தழைக்கின்ற வுள்ளத் தன்னாள் முன்னொரு தமியன் சென்றான்.

ங புனைந்திலன் மவுலி குஞ்சி மஞ்சனப் புனித நீரால்
நனைந்தில னென்கொ லென்னு மையத்தா ணாளின்பாதம்
வனைந்தபொற் கழற்கால் வீரன் வணங்கலுங் குழைந்து வாழ்த்தி
நினைந்ததென் னிடைபூ றுண்டோ ரெடுமுடி புனைதற் கென்றான்.

ச *மங்கை யம்மொழி கூறலு ¹மானவன்
செங்கை கூப்பிதுங் காதற் றிருமகன்
பங்க மில்குணத் தெம்பி பாதனே
துங்க மாமுடி குடுகின் றுனென்றான். 1699

ரு முறைமை யன்றென்ப தொன் றுண்டதல்லது
நிறைகு ணத்தவ னின்னினு நல்லதோர்
குறைவி லன்னெனக் கூறின ணல்வாக்கும்
மறுவி ²லன்பினில் வேற்றுமை மாற்றினான். 1700

சு என்று பின்னரு மன்னவ னேவிய
தன்றெ னுமை மகனே யுனக்கறன்
நன்று தும்பிக்கு நானில நீகொடுத்
தொன்றி வாழுதி யூழி பலவென்றான். 1701

௮ தாயு ரைத்தசொற் கேட்டுத் தழைக்கின்ற
தூய சிந்தையத் தோமில் குணத்தினுன்
நாய கன்னெனை நன்னெறி யுய்ப்பதற்
கேய துண்டொர் பணியென் றியம்பினான். 1702

அ ஈண்டு ரைத்த பணியென்னை யென்றவட்
காண்டொ ரேழினோ டேழகன் கானிடை
மாண்ட மாதவத் தோருடன் வைகிப்பின்
மீண்டு நீவர வேண்டுமென் றுனென்றான். 1703

- கக ஆங்கவ் வாசக மென்னு மனல்குழை
தூங்கு தன்செவி யிற்றொட ராமுனம்
ஏங்கி னுள்ளைத் தாடிகைத் தாண்மனம்
வீங்கி னுள்விம்மி னுள்விழுந் தாளரோ. 1704
- கக வஞ்ச மோமக னேயுனை மாநிலந்
தஞ்ச மாகநீ தாங்கென்ற வாசகம்
நஞ்ச மோவினி நானுயிர் வாழ்வெனே
அஞ்ச மஞ்சமென் னருயி ரஞ்சமால். 1705
- கக கைகள் கையி னெரிக்குந்தன் காதலன்
வைகு மாலிலை யன்ன வயிற்றினைப்
பெய்வ னைத்தளி ராற்பிசை யும்புகை
வெய்து யிர்த்து விழுந்து புழுங்குமால். 1706
- கஉ நன்று மன்னன் கருணை யெனாகும்
நின்ற மைந்தனை நோக்கி நெடுஞ்சுரத்
தென்று போவ தெனுவெழு மின்னுயிர்
பொன்றும் போதுற்ற துற்றனள் போலுமால். 1707
- கஉ அன்பி னைத்த மனத்தர சற்குநீ
என்பி னைத்தனை யென்றுநின் நேங்குமால்
முன்பி னைத்த வறுமையின் முற்றினோர்
பொன்பி னைக்கப் பொதிந்தனர் போலவே. 1708
- கச அறமெனக் கிலையோ வென வாவிநொந்
¹திறவ டுத்ததென் றெய்வதை காளெனும்
பிறவி சைப்பதென் கன்று பிரிந்துழிக்
கறவை யொப்பக் கரைந்து கலங்கினுள். 1709
- கரு இத்தி றத்தி னிடருறு வாடனைக்
கைத்த லத்தி னெடுத்தருங் கற்பினோய்
பொய்த்தி றத்தின னுக்குதி யோபுகல்
மெய்த்தி றத்துநம் வேந்தனை நீயென. 1710
- கசு பொற்பு றுத்தன மென்மை பொதிந்தன
சொற்பு றுத்தற் குரியன சொல்லினுன்
கற்பு றுத்திய கற்புடை யாடனை
வற்பு றுத்தி மனங்கொளத் தேற்றுவான். 1711

- யௌ சிறந்த வெம்பி திருவுற வெந்தையை மறந்தும் பொய்யில னாக்கி வனத்திடை உறைந்து தீரு முறுதிபெற் றேனிதிற் பிறந்தி யான்பெறும் பேறென்ப தியர்வதோ. 1712
- யௌ வின்னு மண்ணு மவ்வேலையு மற்றும்வே ரெண்ணும் பூத மெலாமழிந் தேகினும் அண்ண லேவன் மறுக்க வடியனேற் கொண்ணு மோவிதற் குள்ளழி யேலென்றான். 1713
- யௌ ஆகி லைய வரசன்ற னானையால் ஏக னீயென்றி யானுமு ரைக்கிலேன் சாகிலா வுயிர் தாங்கவல் லேனையும் போகி லுன்னொடுங் கொண்டனை போகென்றான். 1714
- உய என்னை நீங்கி யிடர்க்கடல் வைகுறும் மன்னர் மன்னனை வற்புறுத் தாதுடன் துன்னு கானம் படரத் துணிவதே அன்னை நீயறம் பார்க்கிலை யாமெனா. 1715
- உக வரிவி லெம்பியிம் மண்ணர சாயவற் குரிமை மாநில முற்றபின் கொற்றவன் திருவி னீங்கித் தவஞ்செயு நாளுடன் அருமை நோன்புக ளாற்றுதி யாமென்றான். 1716
- உஉ சித்த நீதிகைக் கின்றதென் றேவரும் ஒத்த மாதவஞ் செய்துயர்ந் தாரன்றே எத்த னைக்குள வாண்டுக ளீண்டிவை பத்து நாலும் பகலல வோவெனா. 1717
- உங் முன்னர்க் கோசிக னென்னு முனிவரன் தன்ன ருட்டலை தாங்கிய விஞ்சையும் பின்ன ரெய்திய பேறும் பிழைத்தவோ இன்ன நன்றவ ரேயது செய்தலே. 1718
- உச மாத வர்க்கு வழிபா டிழைத்தரும் போத முற்றிப் பொருவரு விஞ்சைகள் ஏத மற்றன தாங்கி யிமையவர் காதல் பெற்றிந் நகர்வரக் காண்டியால். 1719

உரு மகர வேலைமண் டோயதன் டோட்டினர்
சகரர் தாதை பணிதலை நின்றதம்
புகரில் யாக்கையி னின்னுயிர் போக்கிய
நிகரின் மாப்புகழ் நின்றதன் ரோவெனா. 1720

உசு மான்ம றிக்கரத் தான்மழு வேந்துவான்
தான்ம றுத்திலன் றுதைசொற் றுயையே
ஊனறக் குறைத் தானுர வோனருள்
யான் மறுப்பதென் றெண்ணுவதோ வெனா. 1721

உ௭ இத்தி றத்த வெணைப்பல வாசகம்
உய்த்து ரைத்த மகனுரை யுட்கொளர்
எத்தி றத்து மிறக்குமிந் நாடெனா
மெய்த்தி றத்து விளங்கிழை யுன்னுவாள். 1722

உஅ அவனி காவல் பரதன் தாகுக
இவனிஞ் ஞால மிறந்திருங் கானிடைத்
தவனிலா வகை காப்பென் றகவிலாப்
புவனி நாதற் றொழுதென்று போயினான். 1723

உசு போகின் றுளைத் தொழுது புரவலன்
ஆக மற்றவ டன்னையு மாற்றியிச்
சோகந் தீர்ப்பவ ளென்று சுமித்திரை
மேகந் தோய்மணிக் கோயிலை மேவினான். 1724

நய நடந்த கோசலை கேகய நாட்டிறை
மடந்தை கோயிலை யெய்தினண் மன்னவன்
கிடந்த பார்மிசை வீழ்ந்தனள் கெட்டுயிர்
உடைந்த போதி னுடல்விழுந் தென்னவே. 1725

நசு *பிறிவோர் பிரிவோ விவைதான் பெரியோய் தகவோ வென்னும்
நெறியோ வடியோ நிலைநீ நினையாய் நினைவே யென்னும்
வறியோர் தனமே யென்னுந் தமிழேன் வலியே யென்னும்
அறிவோ வினையே யென்னு மரசே யரசே யென்னும்.

நஉ இருளற் றிடவுற் றொளிரு மிரவிக் கெதிருந் திகிரி
புருளத் தனியுய்த் தொருதேர் நடையிற் கடைகா னுலகம்
பொருளற் றிடமுற் றுறுமப் பகலிற் புகுதற் கென்றோ
அருளிற் கருதிற் றிதுவோ வரசுர்க் கரசே யென்னும்.

நக ந திரையார் கடல்கு மூலகின் றவமே திருவின் றிருவே
நிரையார் கலையின் கடலே நெறியார் மறையின் நிலையே
கரையா வயர்வே நெனைநீ கருணை லையனே யென்னென்
றுரையா யிதுதா னழகோ வுலகே முடையா யென்னும். 1728

நக ச மின்னின் றனைய மேனி வெறிதாய் விடநின் றதுபோல்
உன்னுந் தகைமைக் கடையா வுறுநோ யுணர்கின் றுணரான்
என்னென் றுரையா யின்னே யிதுதா னேதென் றறியேன்
மன்னன் றன்மை காண வாறாய் மகனே யென்னும். 1729

நக ரு இவ்வா றமுவா ளிரியற் குரல்சென் றிசையா முன்னம்
ஒவ்வா தொவ்வா தென்னு வொளிர்வா ணிருபர் முனிவ
அவ்வா றறிவா யென்ன ¹ வந்தான் முனிவன் னவனும்
வெவ்வா ளரசன் நிலைகண் டென்னும் வினையென் றுன்னு.

நக ச இறந்தா னரச னல்ல னிறவா தொழிவா னல்லன்
மறந்தா னுணர்வென் றன்னுன் வன்கை கயர்கோன் மங்கை
துறந்தா டியரந் தன்னைத் துறவா தொழிவா ளென்னுப்
பிறந்தார் பெயருந் தன்மை பிறரா லறிதற் கெளிதோ.

நக ட என்னு வுன்னு முனிவ னிடரா லழிவா டியரஞ்
சொன்னு லாகா ளெனமுன் றொழுகை கயர்கோன் மகளை
அன்னு யுரையா யரச னயர்வா நிலையென் னென்னத்
தன்னு னிகழ்ந்த தெல்லாந் தானே தெரியச் சொன்னாள்.

நக அ சொற்றாள் சொற்ற முன்னஞ் சுடர்வா ளரசர்க் கரசைப்
பொற்ற மரைபோற் கையாற் பொடிசூழ் படிநின் றெழுவிச்
கற்ற யயரே லவளே தருநின் காதற் கரசை
எற்றே செயலின் றொழிநீ யென்றென் றிரவா ளின்றான்.

நக க சீதப் பனிநீ ரளவித் திண்கா லுக்க மென்காற்
போதத் தளவே தழுவித் தின்சொற் புகலா நின்றான்
ஓதந் கடனஞ் சனையா னுரைநஞ் சொருவா றவியக்
காதற் புதல்வன் பெயரே புகல்வா னுயிருங் கண்டான்.

சய காணு வையா வினிநீ யொழிவாய் கழிபே ரவலம்
ஆணு யகனே யினிநா டாள்வா னிடையு றுளதோ
மாணு வுரையா டருமம் மழையே யனையான் மகுடம்
பூணு தொழிவா னெனில்லா முளமோ பொன்றே லென்றான்.

(பிரதி) 1 வந்தார் முனிவர் வந்தான்.

சக என்ற முனிவன் தன்னை நினையா வினையே னினிநான் பொன்றும் மளவில் லவனைப் புனைமா மகுடம் புனைவித் தொன்றும் வனமென் றுள்ளா வண்ணஞ் செய்தென் னுரையும் குன்றும் பழிபூ னுமற் காவாய் கோவே யென்றான்.

சஉ முனியும் முனியுஞ் செய்கைக் கொடியான் முகமே முன்னி இனியுன் புதல்வற் கரசு ¹மேனை யோருக் குயிரும் மனுவின் வழிநின் கணவற் குயிரும் முதவி வசைதீர் புனிதம் மருவும் புகழே புனையாய் பொன்னே யென்றான்.

சஊ மொய்ம்மாண் வினைவே ரறவென் றுயர்வான் மொழியா முன்னம் விம்மா விழுவா ளரசன் மெய்யிற் றிரிவா நென்னில் இம்மா னுலகத் துயிரோ டினிவாழ் வகவே நென்சொற் பொய்மா னுமற் கின்றே பொன்றா தொழியே நென்றான்.

சச கொழுநன் றஞ்சு மெனவுங் கொள்ளா துலக மெனவும் பழிநின் றுயரும் மெனவும் பாவ முளதா மெனவும் ஒழிகின் றிலையன் றியுமொன் றுணர்கின் றிலையா னினிமேல் மொழிகின் தனவென் நென்னு முனியும் முறையன் றென்பான்.

சரு கண்ணோ டாதே கணவ னுயிரோ டிடர்கா ணாதே புண்ணாடாடுங் கனலோ விடமோ வென்னப் புகல்வாய் பெண்ணோ தீயோ மாயப் பேயோ கொடியாய் நீயும் மண்ணோ டெண்ணு டென்னு மனமே வலிதே யென்றான்.

சக வாயான் மன்னன் மகனை வனமே கென்னு முன்னம் நீயோ சொன்னு யவனோ நிமிர்கா னிடைவன் நெறியிற் போயோ புகலோ தவிரப் புகழோ டுயிரைச் சுடுவெந் தீயோ நின்போற் நீயோ ருளரோ செயலென் நென்றான்.

சஈ தாவின் முனிவன் புகலத் தளரா நின்ற மன்னன் நாவின் னஞ்ச முடைய நங்கை தன்னை நோக்கிப் பாவி நீயே வெங்கான் படர்வா யென்றென் னுயிரை ²ஏவி னுயோ வவனு ³மேகி னுனோ வென்ன. 1742

சஅ கண்டே நெஞ்சங் களிநின் கனிவாய் விடநா நெடுநாள் உண்டே னதனா னீயென் னுயிரை முதலோ டுண்டாய் பண்டே யெரிமுன் னுண்ணைப் பாவி தேவி யாகக் கொண்டே னல்லேன் வேறோர் கூற்றற் தேடிக்கொண்டேன்

சக விலிக்குங் கண்வே நில்லா வெங்கா னென்கான் முளையைச்
சுழிக்கும் வினையா லேகச் சூழ்வா யென்னிற் பேழ்வாய்
பழிக்கு நாணய் மாணப் பாவி யினியென் பலவுன்
கழுத்தி னுணுன் மகற்குக் காப்பு னுணு மென்னு.

ருய இன்னே பலவும் பகர்வா னிரங்கா தவளை நோக்கிச்
சொன்னேன் முன்னே யிவளென் றுர மல்ல டிறந்தேன்
மன்னே யாவான் வருமப் பரதன் றீனையும் மகனென்
றுன்னேன் முனிவா வவனு மாகா னுரிமைக் கென்றான்.

ருக என்னைக் கண்டு மேகா வண்ண மிடையூ றுடையான்
உன்னைக் கண்டு மிலவே வென்னு வுயர்கோ சலையைப்
பின்னைக் கண்டா னனையான் பிரியக் கண்ட துயரந்
தன்னைக் கண்டே தவிர்வா டளர்வா ணிலையிற் றளர்வான்.

ருஉ மாற்றாள் செயலா மென்றுங் கணவன் வரமீந் துள்ளம்
ஆற்றா தயர்ந்தா னென்று மறிந்தா ளவளும் மனத்தைத்
தேற்றா நின்றாண் மகனைத் திரிவா னென்னு ளரசன்
தோற்றான் மெய்யென் றலகஞ் சொல்லும் பழிக்குஞ் சோர்வான்.

ருங தள்ளா நிலைசான் மெய்ம்மை தழுவா வகையா லெய்தின்
எள்ளா நிலைகூர் பெருமைக் கிழிவா மென்று லுரவோய்
விள்ளா நிலைசே ரன்பான் மகன்மே னினியிவ் வுலகங்
கொள்ளா தன்றே வென்றாள் கணவன் குறையக் குறைவாள்.

ருச போவா னொழியா னென்றாள் புதல்வன் றன்னைக் கணவன்
சாவா தொழியா னென்றென் றுள்ளந் தளர்வுற் றயர்வாள்
காவா யென்னாண் மகனைக் கணவன் புகழுக் கழிவாள்
ஆவா வுயர்கோ சலையா மன்ன மென்னுற் றனளே. 1749

ருரு உணர்வா னனையா னுரையா லுயர்ந்தா னுரைசால் குமரன்
புணரா னிலமா வனமே போவா னேயா மென்னு
இணரார் தருதா ரரச னிடரா லயர்வான் வினையேன்
துணைவா துணைவா வென்றான் றேன்றா றேன்றா யென்றான்.

ருசு கண்ணு நீரா யுயிரு மொழுகக் கழியா நின்றேன்
எண்ணு நீரான் மறையோ ரெரிமுன் னின்மேற் சொரிய
மண்ணு நீராய் வந்த புனலை மகனே வினையேன்
உண்ணு நீரா புதவி யுயர்கா னடையா யென்றான்.

ரு௮ படைமா ணரசைப் பலகான் மழுவா எதனா லெறிவான்
மிடன்மாண் வலிதா னனையான் வில்லோ டடுமா வல்லாய்
உடையா மகுடம் புனையென் றுரையா வுடனே கொடியேன்
சடைமா மகுடம் புனையத் தந்தே னந்தோ வென்றான்.

ருஅ கறுத்தா யுருவும் மனமும் கண்ணுங் கையுஞ் செய்யாய்
பொறுத்தாய் பொறையே யிறைவன் புரமூன் றெரித்த போர்வில்
இறுத்தாய் தமிழே னென்னா யென்னை யிம்மும் பிடையே
வெறுத்தா யினிநான் வாணாள் வேண்டேன்வேண்டேனென்றான்.

ருக பொன்னின் முன்ன மொளிரும் பொன்னே புகழின் புகழே
மின்னின் மின்னும் வரிவிற் குமரா மெய்யின் மெய்யே
என்னின் முன்னம் வனநீ யடைதற் கெளியே னல்லேன்
உன்னின் முன்னின் புகுவே னுயர்வா னினியா னென்றான்.

கூய நெகுதற் கொத்த நெஞ்சி னேயத்தாலே யாவி
உகுதற் கொத்த வுடலு முடையே னுன்போ லல்லேன்
தகுதற் கொத்த சனகன் தையல் கையைப் பற்றிப்
புகுதக் கண்ட கண்ணுற் போகக் காணே னென்றான்.

கூக எற்றே பகர்வே னினியா னென்னே யுன்னிற் பிரிய
வற்றே யுலக மெனினும் வானே வருந்தா ¹தெனினும்
பொற்றே ரரசே தமிழேன் புகழே யுயிரே யுன்னைப்
பெற்றே னருமை யறிவேன் பிழையேன் பிழையே னென்றான்.

கூஉ அள்ளற் பள்ளப் புனல்கு முகனா னிலமும் மரசுங்
கொள்ளக் குறையா நிதியின் குவையுமுதலா வெவையுங்
கள்ளக் கைகே சிக்கே யுதவிப் புகழ்கைக் கொண்ட
வள்ளற் றனமென் ²னுயிரை மாய்க்கும் மாய்க்கு மென்றான்.

கூங ஓலியார் கடல்கு முலகத் துயர்வா னிடைநா கரினும்
பொலியா ரின்ற ருன்னைப் போல்வா ருளரோ பொன்னே
வலியா ருடையா ரென்றான் மழுவா ருடையான் வரவுஞ்
சலியா நிலையா னென்றாற் றவியர்வா ருளரோ வென்றான்.

கூச கேட்டே யிருந்தே னெனினுங் கிளர்வா னின்றே யடைய
மாட்டே னாகி லன்றோ வன்க ணென்கண் மைந்தா
காட்டே யுறைவாய் நீயிக் கைகே சியையுங் கண்டியான்
நாட்டே யுறைவே னென்றா னன்றென் றன்மை யென்றான்.

(பிரதி) 1 னெனினும். 2 னுயிரா லன்றி மறையே லென்றான்.

சுரு மெய்யே தவமே செய்துன் மிடல்மார் பரிதிற் பெற்ற
செய்யா ளென்னும் பொன்னு நிலமா தென்னுந் திருவும்
உய்யா ருய்யார் கெடுவே னுன்னைப் பிரியில் வினையேன்
ஐயா கைகே சியைநே ரருளா கேளோ வென்றான். 1760

சுசு பூரூரணியும் முடியும் பொன்னு சனமுங் குடையுஞ்
சேணர் மார்புந் திருவும் தெரியக் காணக் கடவேன்
மாணு மரவற் கலையு மானின் றேலு மவைதான்
காணு தொழிந்தே னன்றாய்த் தன்றோ கன்றே யென்றான். 1761

சுட ஓன்றோ டொன்றென் றெவ்வா வுரைதந் தரசன் னுயிருஞ்
சென்றோ நின்ற னென்னுந் தன்மை யெய்தித் தேய்ந்தான்
மென்றோல் மார்பின் முனிவன் வேந்தே யயரே லவனை
யின்றே யேகா வண்ணந் தகைவ னுலகோ டென்றான். 1762

சுஅ முனிவன் சொல்லு மளவின் முடியுங் கொல்லென் றரசன்
றனிநின் றுமுறன் னுயிரைச் சிறிதே தகைவா னிர்தப்
புனிதன் போன லிவனாற் போகா தொழிவா னென்ன
மனிதன் வடிவங் கொண்ட மறையோன் றானும் போனான்.

சுசு மறந்தா னினைவும் முயிரும் மன்ன னென்ன மறுகி
இறந்தான் கொல்லோ வரச னென்ன விடருந் றழிவாள்
துறந்தாய் மகனே யுலகோ டெமையு மென்னத் துணையாம்
அறந்தா னிதுவோ வையா வரசற் கரசே யென்றான்.

எய மெய்யின் மெய்யே யுலகின் வேந்தர்க் கெல்லாம் வேந்தே
உய்யும் வகை நின்னுயிரை யோம்பா திங்ஙன் றேம்பின்
வைய முழுதுந் துயரான் மறுகு முனிவன் னுடனம்
ஐயன் வரினும் வருமா லயரே லயரே லரசே. 1765

எக என்றென் றரசன் மெய்யு மிருதாளினையும் முகனுந்
தன்றன் செய்ய கையாற் றைவந் திடுகோ சலையை
ஒன்றுந் தெரியா மம்ம ருள்ளத் தரசன் மெள்ள
வன்றின் சிலைநங் குரிசில் வருமே வருமே யென்றான்.

எஉ 1 வன்மா யக்கை கேசி வாக்கா லென்றன் னுயிரை
முன்மாய் விப்பத் துணிந்தா ளேனுங் கூனி மொழியாற்
றன்மா மகனுந் தானுந் தரணி பெறுமா றன்றி
யென்மா மகனைக் காணே கென்று ளெறும்பின் கதையாள்.

௭௩ பொன்னார் வலயத் தோளான் காணோ புகுத றவிரான்
என்ன ருயிரோ வகலா தொழியா திதுகோ சலேகேண்
முன்ன ளொருமா முனிவன் மொழிந்த சாப முளதென்
றந்நா ஞற்ற தெல்லா மவளுக் கரச நறைவான். 1768

௭௪ வெய்ய கானத் திடையே வேட்டை வேட்கை மிகவே
ஐய சென்றே கரியோ டரிக டுருவித் திரிவேன்
கையிற் சிலையுங் கணையு மிறுகக் கதமா வருமோர்
செய்ய நதியின் கரைவாய்ச் சென்றே மறைய நின்றேன்.

௭௫ ஒருமா முனிவன் மனையோ டொளியொன் நிலதாய் நயனந்
திருமா மகவே துணையாய்த் தவமே புரிபோழ் தினின்வாய்
அருமா மைந்தன் புனல்கொண் டகல்வான் வருமா றறியேன்
பொருமா கணைவிட் டிடலும் பூழ் தலறிப் புரள. 1770

௭௬ புக்குப் பெருநீர் நுகரும் பொருபோ தகமென் றெலிமேற்
கைக்கட் கணைசென் றதலாற் கண்ணிற் றெரியக் காணேன்
அக்கைக் கரியின் குரலே யன்றி தென்ன வெருவா
மக்கட் குரலென் றயர்வேன் மனநொந் தவண்வந் தனனூல்.

௭௭ கையுங் குடமுந் நெகிழக் கணையோ மெழல்வோற் காண
மெய்யுந் தனுவு மனனும் வெறிதே கிடமேல் வீழா
ஐய நீ தான் யாவ னந்தோ வருள்கென் றயரப்
பொய்யொன் றறியா மைந்தன் கேணீ யென்னப் புகல்வான்.

௭௮ சேலா கியமா முதல்வன் றிருவுந் தியின்மா மலரின்
மேலா கியநான் முகனார் வேதங் களின்மா முறையின்
பாலா கியயோ னிகளிற் பலவாம் வருணந் தருவான்
நாலாகிய தாம் வருணந் தனின்மே லெமைநல் கினனூல்.

௭௯ இருகண் களுமின் றியாய்க்கு மெந்தைக் குமிங் கிவர்கள்
பருகும் புனல்கொண் டகல்வான் படர்ந்தேன் பழுதா யினதால்
இருகுன் றனைய புயத்தா யிபமென் றுணரா வெய்தாய்
உருகுந் துயரந் தவிர்நீ யூழின் செயலீ தெனவே. 1774

௮௦ உண்ணீர் வேட்கை மிகவே யுயங்கு மெந்தைக் கொருநீ
தண்ணீர் கொடுபோ யளித்தென் சாவு முரைத்துப் புதல்வன்
விண்மீ தடைவான் றெழுதான் வருந்தே லெனவும் விளம்பென்
றெண்ணீர் மையினுன் வாணோ ரெதிர் கொண்டிடவே கினனூல்.

- அக மைந்தன் வரவு நோக்கும் வளர்மா தவர்பான் மகவோ
டந்தன் புனல் கொண் டணுக வையா விதுபோ தளவாய்
வந்திங் கணுகா யென்றே வந்த தென்னே நொந்தேஞ்
சந்தங் கமழூர் தோளாய் தழுவிக்கொளவா வெனவே.
- அஉ ஐயா யானே ரரச னயோத்தி நகரத் துள்ளேன்
மையார் களபந் துருவி மறைந்தே வதிந்தேன் நிருவாய்
பெய்யா வாய்மைப் புதல்வன்புனன்மொண்டிமோதையின்மேற்
கையார் கணை சென் றதலாற் கண்ணிற் றெரியக் காணேன்.
- அங வீட்டுண் டலறுங் குரலால் வேழக் குரலன் நெனவே
ஓட்டந் தெதிரா நீயா ரெனவுற் றதெலா முரையா
வாட்டந் தருநெஞ் சினனுய் நின்றான் வணங்கி வாநோர்
ஈட்ட மெதிர்வந் திடவே யிறந்தே கினன்விண் ணிடையே.
- அச அறுத்தாய் கணையா லெனவே யடியேன் றன்னை யைய
கறுத்தே யருளா தியானே கண்ணிற் கண்டே னல்லேன்
மறுத்தா னில்லான் வனமொண் டிமோ தையினெய் தனனாற்
பொறுத்தே யருள்வா யென்னா விருதாள் சென்னி புனைந்தேன்.
- அரு வீழ்ந்தா ரயர்ந்தார் புரண்டார் வீழியே போயிற் றென்றார்
ஆழ்ந்தார் துன்பக் கடலு ளையா வையா வென்றார்
போழ்ந்தாய் நெஞ்சை யென்றார் பொன்னா டதனிற் போய்நீ
வாழ்ந்தே யிருப்பத் தரியேய் வந்தேய் வந்தே மினியே.
- அசு என்றென் றயருந் தவரை யிருதாள் வணங்கி யானே
இன்றும் புதல்வன் னினிநீ ரேவும் பணிசெய் திடுவேன்
ஒன்றுந் தளரே லையா வொழியு மிடரென் றிடலும்
வன்றின் சிலையாய் கேண்மோ வென்னா வொருசொல் வகுத்தார்.
- அ௮ கண்ணுண் மணிபோன் மகவை யிழந்து முயிர் காதலியா
உண்ண வெண்ணி யிருந்தா லுலகோ ரென்னென் றுரையார்
விண்ணின் றலைசே ருதும்யா மெம்போல் விடலை பிரியப்
பண்ணும் பரிமா வுடையா யடைவாய் படர்வா னெனவே.
- அஅ தாவா தொளிருங் குடையாய் தவநீங் கிதுநின் சரணங்
காவா யென்று யதனாற் கடிய சாபங் கருதேய்
ஏவா மகவைப் பிரிந்தின் றெம்போ லிடருந் றினையா
போவா யகல்வா னென்னாப் பொன்னாட் டிடையோ யினரால்.

அக சிந்தை தளர்வுற் றயர்வுஞ் சிறிது மிலனா யின்சொல்
மைந்த னுள்ளென் றதனான் மகிழ்வோ டிவண் வந்தனனால்
அந்த முனிசொற் றமையு மண்ணல் வனமே குதலும்
என்ற னுயிர் வீகுதலு மிறையுந் தவறா தென்றான். 1784

கய * உரைசெய் பெருமை யுயர்குணத்தோ ¹ ரோங்கல்
புரைசெய் மதகளிற்றான் பொற்கோயின் முன்னம்
முரசு முழங்க முடிசூட்ட மொய்த்தாண்
டரசு ரினிதிருந்த நல்லவை யினுயினான். 1785

கக வந்த முனியை முகநோக்கி வாள்வேந்தர்
எந்தை புகுந்த விடையூறுண் டாயதோ
அந்தமில் சோகத் தழுதசூரற் றுனென்ன
சிந்தை தெளிந்தாய் தெளியெமக்கீ தென்றுரைத்தார்.

கஉ வேந்தன் பணியினுற் கைகேசி மெய்ப்புதல்வன்
பார்தண் மிசைக்கிடந்த பார்காப்பா னுயினான்
ஏந்துந் தடந்தோ ளிராமன் றிருமடந்தை
காந்த னொருமுறைபோய்க் காடுறைவா னுயினான். 1787

கங கொண்டாள் வரமிரண்டுங் கைகயர்கோன் கொம்பவட்குத்
தண்டாத செங்கோற் றசரதனுந் தானளித்தான்
ஒண்டார் முகிலை வனம்போகென் றொருப்படுத்தான்
எண்டானும் வேறில்லை யீ தடுத்த வாறென்றான். 1788

கச வாரார் முலையாரு மற்றுள்ள மைந்தர்களும்
ஆராத காத லரசர்களு மந்தணரும்
பேராத வாய்மைப் பெரியோ னுரைசெவியுட்
சாராத முன்னந் தசரதனைப் போல்வீழ்ந்தார். 1789

கரு புண்ணுற்ற தீயிற் புகையுற் ² றுயிர்பதைப்ப
மண்ணுற் றயர்ந்து மறுகிற் றுடம்பெல்லாங்
கண்ணுற்ற வாரி கடலுற்ற தந்நிலையே
விண்ணுற்ற தெம்மருங்கும் விட்டமுத பேரோசை.

கக மாத ரருங்கலமு மங்கலமுஞ் சிந்தித்தங்
கோதை புடை பெயரக் கூற்றனைய கண்சிவப்பப்
பாத மலர்பதைப்பத் தாம்பதைத்துப் பார்வீழ்ந்தார்
ஊதை யெறிய வெச்சிபூங் கொடிபோல்வார். 1791

கௌ ஆவா வரசு னருளிலனே ¹யாமென்பார்
காவா வறத்தையினிக் கைவிடுவோம் ²யாமென்பார்
தாவாத மன்னர் தலத்தலைவீழ்ந் தேங்கினார்
மாவாதஞ் சாய்த்த மராமரமே போல்வீழ்ந்தார். 1792

கௌ கிள்ளையொடு பூவை யழுத கிளர்மாட்டத்
துள்ளுறையும் பூசை யழுத வருவறியாப்
பிள்ளை யழுத பெரியோரை யென்சொல்ல
வள்ளல் வனம்புகுவா னென்றுரைத்த மாற்றத்தால்.

கக கூதாம்பற் போதனைய செங்கனிவாய் வெண்டளவப்
போதாம்பற் றோன்றப் புணர்முலைமேற் பூண்டரள
மாதாம்பற் றென்ன மழைக்கண்ணீ ராலியுக்
நாதாம்பற் றுமழலை நங்கைமா ரேங்கினார். 1794

க00 ஆவு மழுதவதன் கன்றழுத வன்றலர்ந்த
பூவு மழுதபுனற் புள்ளழுத கள்ளொழுங்குங்
காவு மழுத கனிறழுத கால்வயப்போர்
மாவு மழுதனவான் மன்னவனை மானவே. 1795

க0க நானீயு முய்கலா மென்னுதே நாயகனைக்
கானீயு மென்றுரைத்த கைகேசி யுங்கொடிய
கூனீயு மல்லாற் கொடியார் பிறருளரே
மேனீயு மெல்லாம் வெறுநீரே யாயினார். 1796

க0உ தேறு தறிவழிந்தா ரெங்குலப்பார் தேரோட
நீராகிச் சுண்ண நிறைந்த தெருவெல்லாம்
ஆறுகி யோடின கண்ணினீ ரருணெஞ்சங்
கூறுகி யோடாத வித்தனையே குற்றமே. 1797

க0ஊ மன்செய்த பாவ முளதென்பார் மாமலர்மேற்
பென்செய்த பாவ மிதனிற் பெரிதென்பார்
புன்செய்தார் நெஞ்சை விதியென்பார் பூதலத்தோர்
கண்செய்த பாவங் ³கடலிற் பெரிதென்பார். 1798

க0ச ஆளான் பரத னரசென்பர் ரையனினி
மீளா னமக்கு விதிகொடிதே காணென்பார்
கோளாகி வந்தவா கொற்ற முடியென்பார்
மாளாத நம்மின் மனம்வலியா ராரென்பார். 1799

- க0டு ஆதி யரச னருங்கை கயர்மகண்மேற்
காதன் முதிரக் கருத்தழிந்தா னைமென்பார்
சீதை மணவாளன் றன்னோடுந் தீக்கானம்
போது மதுவன்றேற் புகுது மெரியென்பார். 1800
- க0சு கையா னிலந்தடவிக் கண்ணீர் மெழுகுவார்
உய்யாள் பொற்கோசலையென் றோதுவார் வெய்துயிர்ப்பார்
ஐயா விளங்கோவே யாற்றுதியோ நீயென்பார்
நெய்யா ரழலுற்ற துற்றாரந் நீணகரார். 1801
- க0௮ தள்ளுறு வேறில்லாத் தன்மகற்குப் பார்தொள்வான்
எள்ளுறு தீக்கரும நேர்ந்தா னிவனென்பார்
கள்ளுறு செவ்வாய்க் கணிகையருங் கைகேசி
உள்ளுறு காதலிலன் போலென் ¹ றுள்ளழிந்தார். 1802
- க0அ நின்று தவமியற்றித் தான்றீர நேர்ந்ததோ
வன்றி யுலகத்து ளாருயிரை வாழ்வானாக்
கொன்று களையக் குறித்த பொருளன்றோ
நன்று வரங்கொடுத்த நாயகற்கு நன்றென்பார். 1803
- க0சு பெற்றுடைய மண்ணவருக் கீய்ந்து பிறந்துலகம்
முற்றுடைய கோவைப் பிரியாது மொய்த்தீண்டி
உற்றுறையும் யாரு முறையவே சின்னாளிற்
புற்றுடைய காடெல்லா நாடாகிப் போமென்பார். 1804
- கக0 என்னே நிருப னியற்கை யிருந்தவா
தன்னே ரொன்றில்லாத தலைமகற்குத் தாரணியை
முன்னே கொடுத்து முறைதிறம்பத் தம்பியற்குப்
பின்னே கொடுத்தாற் பிழையாதோ மெய்யென்பார்.
- ககக கோதை வரிவிற் குமரற் கொடுத்தலில
மாதை யொருவர் புணர்வராம் வஞ்சித்த
பேதை சிறுவனையே பின்பார்த்து நிற்குமே
சீதை பிரியினுந் தீரா டிருவென்பார். 1806
- ககஉ உந்தாது ² நெய்வார்த் துதவாது காலெறிய
நந்தா விளக்கி னடுங்குகின்ற நங்கைமார்
செந்தா மரைப்பெருங்கட் செவ்வி யருணைக்கம்
அந்தோ பிரிதுமோ வாவிதியே யோவென்பார். 1807

- ககந *கேட்டா னினையோன் கிளர்ஞாலம் வரத்தினாலே
மீட்டா ளளித்தாள்வனந் தம்முனை வெம்மை முற்றித்
தீட்டாத வேற்கட் சிறுதாயென யாவராலும்
மூட்டாத காலக் கடைத்தீ யெனமுண் டெழுந்தான்.
- ககச கண்ணிற் கடைத்தீயுக நெற்றியிற் கற்றை நாற
விண்ணிற் சுடருஞ் சுடர்தோன்ற மெய்நீர் விரிக்க
உண்ணிற்கு முயிர்ப்பெனு மூதை பிறக்க நின்ற
அண்ணற் பெரியோன் நனதாதியின் மூர்த்தி யொத்தான். 1809
- ககரு சிங்கக் குருளைக் கிடுதீஞ்சுவை யூனை நாயின்
வெங்கட் சிறுகுட் டனுக்கூட்ட விரும்பி னாளால்
நங்கைக் கறிவின் நிறநன்றிது நன்றி தென்னாக்
கங்கைக் கிறைவன் கமலக்கை புடைத்து நக்கான். 1810
- ககசு சுற்றார் மணியின் வடிவாள்புடை தோன்ற வார்த்து
விற்றாங்கி வாளிப் பெரும்புட்டில் புறத்து வீக்கிப்
பற்றார்ந்த செம்பொற் கவசம்பனி மேரு வாங்கொர்
புற்ற மென வோங்கிய தோளொடு மார்பு போர்க்க.
- கக௭ அடியிற் சுடர் பொற்கழ லார்கலி நாண வார்ப்பப்
பிடியிற் றடவுஞ் சிறுநாண் பெரும் பூச லோசை
இடியிற் றெடரக் கடலேழு மெடுத்து ஞாலம்
முடிவிற் குமிறும்மழை மும்மையின் மேன்முழங்க.
- ககஅ வானு நிலனு முதலீறில் வரம்பில் பூதம்
மேனின்று கீழ்காறும் பிரிந்தன வீழுவ போலத்
தானுந் தனதம் முனுமல்லது மும்மை ஞாலத்
தானு முயிரு முடையார்க னுளைந்தொ துங்க. 1813
- ககசு புவிப்பாவை பரங்கெட போரில்வந் தோரை யெல்லாம்
அவிப்பானு மின்றே யவித்தாக்கையை யண்ட முற்றக்
குவிப்பானு மின்றே யெங்கோவினைக் கொற்ற மௌலி
கவிப்பானு ¹ நின்றே நிதுகாக்குனர் காமி னென்றான்.
- கஉ0 விண்ணாட்டவர் விஞ்சையர் மண்ணவர் நாகர் மற்றும்
எண்ணாட்டவர் யாவரு நிற்கவொர் மூவ ராகி
மண்ணாட்டுநர் காக்குநர் நீக்குநர் வந்த போதும்
பெண்ணாட்ட மொட்டே னினிப்பேருல கத்து ளென்னு.

- கஉக காலைக் கதிரோ னடுவுற்றதொர் வெம்மை காட்டி
ஞாலத்தவர் கோமக் ன்நக ரத்து நாப்பண்
மலைச் சிகரத் தனிமந்தர மேரு முந்தை
வேலைத் திரிகின் றதுபோற்றிரி கின்ற வேலை. 1816
- கஉஉ வேற்றுக் கொடியாண் முடிப்பித்த வினைக்கு விம்மித்
தேற்றத் தெனியா தயர்சுற்றவை பாவி ருந்தான்
ஆற்றத் தனித்தம்பி தன்விற்புய லண்ட கோளங்
கீற்றொத் துடையப் படுநாணுரு மேறு கேளா. 1817
- கஉந வீரூக்கிய பொற்கலன் வில்லிட வார மின்ன
மாறாத் தனிச்சொற் றுளிமாரி வழங்க வந்தான்
காறாக்க நிமிர்ந்து கனன்று புகைந்து ¹ பொங்கும்
² ஆறாக் கனலாற்றுமொ ரஞ்சன மேக மென்ன. 1818
- கஉச மின்னொத்த சீற்றக் கனல்விட்டு விளங்க நின்ற
பொன்னொத்த மேனிப் புயலொத்த தடக்கை யானை
என்னத்த னென்னீ யிமையோரை முனிந்தி லாதாய்
சன்னத்த னாகித் தனுவேந்துதற் கேது வென்றான். 1819
- கஉரு மெய்யைச் சிதைவித்து நின்மேன்முறை நீத்த நெஞ்சின்
மையிற் கரியா ளெதிர்நின்னையம் மௌலி சூட்டல்
செய்யக் கருதித் தடைசெய்குநர் தேவ ரேனுந்
துய்யைச் சுடுவெங் கனலிற் சுடுவான் றுணிந்தேன்.
- கஉசு வலக்கார் முகமென் கையதாகவல் வானு ளோரும்
விலக்கா ரவர்வந்து விலக்கினு ³ மென்கை வாளி
இலக்கா பெரிவித் துலகேழினொ டேழு மன்னர்
குலக்கா வலுமின் றுனக்கியான்றரக் கோடி யென்றான்.
- கஉ௮ இளையா னிதுகூற விராம னியைந்த நீதி
வளையாவரு நன்னெறி நின்னறி வாகு மன்றே
⁴ உளையாவறம் வற்றிட ஆழ்வழு வுற்ற சீற்றம்
விளையாத நிலத்துனக் கெங்ஙன் விளைந்த தென்றான்.
- கஉஅ நீண்டான துரைத்தலு நித்திலந் தோன்ற நக்குச்
சேண்டான் றொடர்மானில நின்னது தாதை செப்பப்
பூண்டாய் பகையா லிழந்தாய்வனம் போதி யென்றால்
யாண்டோ வடியெற் கினிச்சீற்ற மடுப்ப ⁵ தென்னு. 1823

(பிரதி) 1 பொங்கி. 2 மாறாக். 3 மென்மை. 4 உளையா வர
மற்றிட ஆழ் வழு வற்ற. 5 தென்னே.

- கஉக நின்கட் பரிவில்லவர் நீள்வனத் துன்னை நீக்கப்
புன்கட் பொறியாக்கை பொறுத்துயிர் போற்று கேளே
என்கட் புலமுன் னுனக்கீயந்துவைத் தில்லை யென்ற
வன்கட் புலந்தாங்கிய மன்னவன் ¹போல வென்றான்.
- கஉ௦ பின்குற்ற மன்னும் பயக்குமர சென்றல் பேணேன்
முன்குற்ற மன்னுன் முடிக்கொள்கெனக் கொள்ள மூண்ட
என்குற்ற மன்றி விகல்மன்னவன் குற்றம் யாதோ
மின்குற் றொளிரும் வெயிலிற்கொண் டமைந்த லேலோய்.
- கஉக நதியின் பிழையன்று நறும்பெய லின்மை மற்றப்
பதியின் பிழையன்று பயந்து நமைப் புரந்தாள்
மதியின் பிழையன்று மகன்பிழை யன்று மைந்தா
விதியின் பிழைநீ யிதற்கென்னை வெகுண்ட தென்றான்.
- கஉஉ உதிக்கும்முலை யுள்ளுறு தீயென வுதை பொங்கக்
கொதிக்கும் மனமெங்ஙன மாறுமிக் கோளி ழைத்தாள்
மதிக்கும் மதியாமுதல் வானவர்க் கும் மற்றை
விதிக்கும் விதியாமென் விற்றொழில் காண்டி யென்றான்.
- கஉந ஆய்தந்தவ னவ்வுரை கூறலு மைய னின்றான்
வாய்தந் தது கூறு தியோமறை தந்த நாவாய்
நீதந்த தன்றே ²நெறியின் கணிலாத தீன்ற
தாய்தந்தை ³யென்று லவர்மேற் சலிக்கின்ற தென்றே.
- கஉச நற்று தையுநீ தனிநாயக னீவ யிற்றிற்
பெற்றாயு நீயே பிறரில்லை பிறர்க்கு நல்கக்
கற்று யிதுகாணுதி யின்றெனக் கைம்ம நித்தான்
முற்று மதியம் மிலைந்தான் முனிந்தாணை யன்னான். 1829
- கஉரு வரதன் பகர்வான் வரம்பெற்றவ டானிவ் வையஞ்
சரதம் முடையா ளவளென்றனித் தாய ரன்றேற்
பரதன் பெறுவா னினியான் படைக்கின்ற செல்வம்
விரதம் மிதனல்லது வேறினி யாவ தென்றான். 1830
- கஉக செல்லுஞ்சொல் வல்லானெதிர் தம்பியுந் தேவர் சொல்லுஞ்
சொல்லுஞ் சுமந்தே னிருதோளெனச் சோம்பி யோங்குங்
கல்லுஞ் சுமந்தேன் கணைப்புட்டிலுங் கட்ட மைந்த
வில்லுஞ் சுமக்கப் பிறந்தேன் வெகுண்டென்னை யென்னை.

(பிரதி) 1 காண்கொ ளென்றான். 2 நெறியோர் களைத்துமீன்ற.
3 யரென்றிவர்மேற் சலிக்கின்ற தென்றான்.

- கந௮ நன்சொற் கடந்தாண் டெனைநாளும் வளர்த்த மேலோன்
தன்சொற் கடந்தெற் கரசாள்வது தக்க தன்றால்
என்சொற் கடந்தா லுனக்கியாதுள தூற்ற மென்றான்
தென்சொற் கடந்தான் வடசொற்கடற் கெல்லே கண்டான்.
- கந௮ ஆன்றான் பகர்வான் பகரையவோ ரைய மெங்குந்
தோன்றா நெறிவாழ் துணைத்தம்பியைப் போர்தொ லைத்தோ
சான்றோர் புகழுந் தனித்தாதையை வாகை கொண்டோ
ஈன்றோ வென்றோ வினியிக்கதந் தீர்வ தென்றான்.
- கந௯ சீற்றந் துறந்தா னெதிர்நின்று தெரிந்து செப்பும்
மாற்றந் துறந்தான் மறைநான்கென வாங்கல் செல்லா
நாற்றெண் டிரைவேலையி னம்பித னுணை யாலே
ஏற்றந் தொடங்காக் கடலிற்றணி வெய்தி நின்றான்.
- கசயி ஆன்னன்றனை யையனு மாதியொ டந்த மென்னுந்
தன்னாலு மளப்பருந் தானுந்தன் பாக நின்ற
பொன்மா னுரியானுந் தழீஇயெனப் புல்லிப் பின்னைச்
சொன்மாண்புடை யன்னை சுமித்திரை கோயில் புக்கான்.
- கசக கண்டாண் மகனும் மகனுந்தன் கண்கள் போல்வார்
தண்டா வனஞ்செல் வதற்கே சமைந்தார்க டம்மைப்
புண்டாங்கு நெஞ்சத்தினளாய்ப் புரண்டாள் பொடிமேல்வழுந்து
உண்டாய துன்பக் கடற்கெல்லை யுணர்ந்தி லாதாள்.
- கசஉ சோர்வானே யோடித்தொழு தேத்தினன் னுன்பமென்னும்
ஈர்வானே வாங்கி மனந்தேற்றுதற் கேற்ற செய்வான்
போர்வா ளரசர்க்கிறை பொய்த்தன னுக்க கில்லேன்
கார்வா நெடுங்கானிறை கண்டுபின் மீள்வ நென்றான்.
- கசந கான்புக் கிடினுங் கடல்புக் கிடினுங் கலிப்பேர்
வான்புக் கிடினு மெனக்கன்னவை மாண யோத்தி
யான்புக்க தொக்கும் மெனையார் நலிகிற்கு மீட்டார்
ஊன்புக் குயிர்புக் குணர்வுக் குலையற்க வென்றான். 1838
- கசச தாயாற்று கிலாடனை யாற்றுகின்றார்க டம்பாற்
றீயாற்று கின்றாரெனச் சிந்தையி னின்று தேற்ற
நோயாற்று கில்லா வுயிர்போல துடங்கி டையார்
மாயாப் பழியாடர வற்கலை யேந்தி வந்தார். 1839

கசரு கார்வான மொப்பான் றனைக்காண்டொறுங் காண்டொறும் போய்
நீராயுகக் கண்ணினு நெஞ்சழி கின்ற நீரார்
பேரா விடர்ப்பட் டயலாருறு பீழை கண்டுந்
தீரா மனத்தாடர வந்தது சீரை யென்றார். 1840

கசக வாணித்தில நன்னகை யார்களை வள்ள றம்பி
யாணர்த் திருநா டிழந்திய்ந்தவ னீய்ந்த வெல்லாம்
பூணப் பிறந்தானு நின்றானது போர்வி லோடுங்
காணப் பிறந்தேனு நின்றேனவை காட்டு மென்றான்.

கச௭ அன்னு னவையினம் மடவாரவை யங்கை நல்க
இன்னு விடர்தீர்த் தெனையே கெனவெம் பிராட்டி
சொன்னு ¹லதுவே துணையாமெனத் தூய நங்கை
பொன்னு ரடிமேற் பணிந்தா னவளும் புகல்வாள். 1842

கசஅ ஆகாத தன்றாலுனக் கவ்வன மிவ்வ யோத்தி
மாகாதன் மன்னனிவன் வையக மீது வானிற்
போகாவிரு தாயரும் பூங்குழற் சீதை யென்றே
ஏகாயினி யிவ்வயி னிற்றலு மேத மென்றாள். 1843

கசக பின்னும் பகர்வாண் மகனையிவன் பின்செ றம்பி
யென்னும் படியன்றி யடியரி னேவல் செய்தி
மன்ன னகர்க் கீண்டிவன் வந்திடிவ்வா வதன்றேல்
முன்ன முடியென்றனள் பால்முலை சோர நின்றாள்.

கரு0 *இருவருந் தொழுதன ரிரண்டு கன்றொரீஇ
வெருவருந் தாயெனத் தாயும் விம்மினாள்
பொருவருங் குமாரும் போயி னார்புனை
திருவரைத் துகிலொரீஇச் சீரை சாத்தியே. 1845

கருக தான்புனை சீரையைத் தானுஞ் சாத்துமத்
தேன்புரை தெரியலான் செய்கை நோக்கினான்
வான்புரை யிசையினாய் மறுக்க லாதுநீ
யான் புகறகையதோ ருறுதி கேளொ.

1846

கருஉ அன்னைய ரனைவரு மாழி வேந்தனும்
முன்னைய ரல்லர்வெந் துயரின் மூழ்கினார்
என்னையும் பிரிந்தன ரிடரு ருவகை
உன்னைய யென்பொருட் டெவ வாயென்றான். 1847

- கரு௩ ஆண்டகை யம்மொழி பகர வையனுந்
துண்டரு திரள்புயந் துளங்கத் துண்ணென
மீண்டதோ ருயிரிடை விம்ம விம்முவான்
ஈண்டுனக் கடியனேன் பிழைத்த ¹தியாதென 1848
- கரு௪ நீருள வெனிலுள மீனு நீலமும்
பாருள வெனிலுள பாரம் போற்புறு
நாருள தனுவுளாய் நானுஞ் சீதையும்
ஆருள ரெனிலுள மருளு நீயென. 1849
- கரு௫ பைந்தொடி யொருத்தி சொற்கொண்டு பார்மகள்
ரைந்துயிர் நடுங்கவு ² நடத்தி கானென
உய்ந்தன னிருந்தன னுண்மை காவலன்
மைந்தனென் றிணையசொல் வழங்கி னுயென. 1850
- கரு௬ மாறினி யென்னை நீ வனங்கொள் வாயென
ஏறின வெகுளியை யாது முற்றுற
ஆறினை தவிர்கென வைய வாணையிற்
கூறிய மொழியினுங் கொடிய தாமென. 1851
- கரு௭ செய்துடைச் செல்வமோ யாதூந் தீர்ந்தெனைக்
கைதுடைத் தேகவுங் கடவையோ வையா
³ நெய்துடைத் தடையலார் நேய மாதர்கண்
மைதுடைத் துறைபுகும் மறங்கொள் வேலினாய். 1852
- கரு௮ உரைத்தபி னிராமனென் றுரைக்க நோர்கலன்
வரைத்தடந் தோளினென் வதன நோக்கினென்
விரைத்தடந் தாமரைக் கண்ணின் மிக்கநீர்
நிரைத்திடை யிடைவிழ நெடிது நிற்கின்றான். 1853
- கரு௯ அவ்வயி னரசவை நின்று மன்பினன்
எவ்வயி லருந்தவ முனிவ நெய்தினென்
செவ்விய குமரருஞ் செங்கை கூப்பினார்
கவ்வையின் பெருங்கடல் முனியுங் கால்வைத்தான். 1854
- கரு௧௦ அன்னவர் முகத்தினோ டகத்தை நோக்குவான்
பொன்னரைச் சீரையின் பொலிவு நோக்கினென்
என்னினி யுணர்த்துவ தெடுத்த துன்பத்தாற்
றன்னையு முணர்ந்தில னுணருந் தன்மையான். 1855

(பிரதி) 1 யாதென. 2 நடக்கின் றுனென.

3 நெய்துடை யடையலார்.

- ககக வாழ்வினை துதலிய மங்கலத்து நாட்
டாழ்வினை யதுவரச் சீரை சாத்தினுன்
சூழ்வினை நான்முகத் தொருவன் றேன்றினும்
ஊழ்வினை யொருவரா லொழிக்கற் பாலதோ. 1856
- ககஉ வெவ்வினை யவடர வினைந்த தேயுமன்
றிவ்வினை யிவன்வயி னெய்தற் பாற்றுமன்
றெவ்வினை நிகழ்ந்ததோ ¹வேவ ரெண்ணமோ
செவ்விதென் றொருமுறை தெரியும் பின்னென. 1857
- ககங விற்டடர் தாமரைச் செங்கை வீரனை
உற்றடைந் தையநீ யொருவி னாயகன்
கற்றடங் காணுதி யென்னிற் கண்ணகன்
மற்றடந் தானையான் வாழ்கிலா னென்றான். 1858
- ககச அன்னவன் பணிதலை யேந்தி யாற்றுதல்
என்னது கடனவ னிடரை நீக்குதல்
நின்னது கடனிது நெறியு மென்றனன்
பன்னகப் பாயலிற் பள்ளி நீங்கினுன். 1859
- ககரு வெவ்வரம் பனையசம் பரனை வென்றநாட்
டெவ்வரம் பனையசொற் றீட்டினு டனக்
கவ்வரம் பொருதவே லரசனாய் கிலா
திவ்வரந் தருவெனென் றேன்ற துண்டென்றான். 1860
- ககசு ஏன்றவ னெந்தை யிவ்வரத் தினேவினுள்
ஈன்றவள் யானது சென்னி யேந்தினேன்
சான்றென நின்றநீ தடுத்தி யோவென்றான்
தோன்றிய நல்லற நிறுத்தத் தோன்றினுன். 1861
- ககட என்றனன் முனிவனென் றியம்ப நேர்த்திலன்
நின்றன னெடுங்கணீர் நிலத்து ²நீர்த்துகக்
குன்றன தோளவற் றொழுது கொற்றவன்
பொன்றிணி நெடுமதிள் வாயில் போயினுன். 1862
- ககஅ சுற்றிய சீரையன் றொடருந் தம்பியன்
முற்றிய ஷுவகையின் முளரிப் போதினுங்
குற்றமில் முகத்தினன் கொள்கை கண்டவர்
உற்றதை யொருவகை யுணர்த்து வாமரோ. 1863

- கசுசு அய்யனைக் காண்டலு மணங்க னாரெலாம்
மொய்யினர் தளிற்களால் முளரி மேல்விழும்
மையலின் மதுகரங் கடியு மாறெனக்
கைகளின் மதர்நெடுங் கண்ணி நெற்றினார். 1864
- கசு௦ தம்மையு முணர்ந்திலர் தணப்பி லன்பினால்
அம்மையி னிருவினை யகற்றவோ வன்றே
விம்மிய பேருயிர் மீண்டிலா மைகொல்
செம்மறன் றுதையிற் சிலவர் முந்தினார். 1865
- கசுக விழுந்தனர் சிலர்சிலர் விம்மி விம்மிமேல்
எழுந்தனர் சிலர்சில ரிழிக ணீரிடை
அழுந்தினர் சிலர்பதைத் தனக் வல்லியங்
கொழுந்தன லுற்றெனத் துயரங் கூர்கின்றார். 1866
- கசு௨ கரும்பன மொழியவர் கண் பனிக்கிலர்
வரம்பறு துயரினான் மயங்கியே கொலாம்
இரும்பன மனத்தவ ரென்ன நின்றனர்
பெரும்பொரு ளிழந்தவர் போலும் பெற்றியார். 1867
- கசு௩ நெக்கென வுயிருட னிலையி னின்றில
இக்கண மிக்கண மென்னுந் தன்மைய
புக்கன புறத்தன புண்ணிற் கண்மலர்
உக்கன நீர்வறந் துதிர வாரியே. 1868
- கசு௪ இருகையிற் கரிநிக ரெண்ணி றந்தவர்
பெருகையிற் பெயர்த்ததந் தலையைப் பேணலர்
ஒருகையிற் கொண்டன ருருட்டு கின்றனர்
சுரிகையிற் கண்மலர் சூழ்ந்து நீக்கினார். 1869
- கசு௫ சிந்தின வணியணி சிதறி வீழ்ந்தன
பைந்துணர் மாலையிற் பரிந்த மேகலை
நந்தின நகையொளி விளக்க நங்கைமார்
சுந்தர வதனமு மதிக்குந் தோற்றவே. 1870
- கசு௬ அறுபதி னாயிர ரரசன் றேவியர்
மறுவறு கற்பினர் மழைக் கண்ணீரின்
சிறுவனைத் தொடர்ந்தனர் திறந்த வாயினர்
எறிதிரைக் கடலென விரங்கி யேங்குவார். 1871

- ௧௭௭ கன்னிநன் மயில்களுங் குயிற்க ணங்கனும்
அன்னமுஞ் சிறையிழந் தவனி சேர்ந்தன
என்னவீழ்ந் துழன்றன ரிராமனல்லது
மன்னுயிர்ப் புதல்வரை மற்றும் பெற்றிலார். 1872
- ௧௭௮ கிளையினு நரம்பினு நிரம்புங் கேளென
அளவிறந் துயரவிட் டரற்றந் தன்மையாற்
றெனோபடு குழலினே டியாழ்க்குந் தோற்றன்
இளையவ ரமுதினு மினிய சொற்களே. 1873
- ௧௭௯ புகலிடங் கொடுவனம் போது மென்றுதம்
மகன்வயி னிரங்குறு மகளிர் வாய்களால்
அகன்மதி ணெடுமனை யரத்த வரம்பல்கள்
பகலிடை மலர்ந்ததோர் பழனம் போன்றவே. 1874
- ௧௮௦ திடருடைக் குங்குமச் சேறுஞ் சந்தழும்
இடையிடை வண்டலித் டார மீர்த்தன
மிடைமுலைக் குவட்டொரீஇ மேக லைத்தடங்
கடலிடைப் பரந்ததக் கலுழி யாறரோ. 1875
- ௧௮௧ தண்டலைக் கோசலைத் தலைவன் மாதரைக்
கண்டன னிரவியங் கமல வாண்முகம்
விண்டலத் துறையுள வேந்தற் காயினும்
உண்டிட ருற்றபோ தென்னு ருதன. 1876
- ௧௮௨ தாயருங் கிளைஞருஞ் சார்ந்து ளோர்களுஞ்
சேயரு மணியருஞ் சிறந்த மாதருங்
காயெரி யுற்றன ரனைய கவ்வையர்
வாயிலு முன்றிலு மறைய மொய்த்தனர். 1877
- ௧௮௩ இரைத்தன ரிரைத்தெழுந் தேங்கி யெங்கணுந்
திரைப்பெருங் கடலெனத் தொடர்ந்து பின்செல
உரைப்பதை யுணர்ந்தில னொழிப்ப தோர்கிலன்
வரைப்புயத் தண்ணறன் மனையை நோக்கினுன். 1878
- ௧௮௪ நன்னெடு நளிர்முடி சூட நன்மணிப்
பன்னெடுந் தேரொடும் பவனி போனவன்
துன்னெடுஞ் சீரைகள் சுற்றி மீண்டுமப்
பொன்னெடுந் தெருவிடைப் போத நோக்கினார். 1879

- கஅரு அந்தண் ரருமறை முனிவர் காவலர்
நந்தலி நகருளோர் நாட்டு ளோர்கடஞ்
சிந்தையென் புகல்வது தேவ ருள்ளமும்
வெந்தனர் மேல்வரு முறுதி வேண்டலார். 1880
- கஅசு அஞ்சன் மேனியல் வழகற் கெய்திய
வஞ்சனை கண்டபின் வகிர்ந்து நீங்கலா
நெஞ்சினும் ¹வலிதுயிர் நினைப்ப தென்சில
நஞ்சினும் வலியநம் நலமென் றுர்சிலர். 1881
- கஅர மண்கொடு வருமென வழியிருந் தயாம்
எண்கொடு தொடர்வனத் தேகல் காணவே
பெண்கொடு வினைசெயப் பெற்ற நாட்டினிற்
கண்கொடு பிறத்தலுங் கடையென் றுர்சிலர். 1882
- கஅஅ வலங்கடிந் தேழைய ராய மன்னரை
நலங்கடிந் தறங்கெட நயத்தி யோவெனாக்
குலங்கடிந் தான்வலி கொண்ட கொண்டலை
நிலங்கடிந் தாலொடு நிகரென் றுர்சிலர். 1883
- கஅசு முழுவதே பிறந்துல குடைய மொய்ம்பினேன்
உழுவைசேர் கானகத் துறைவன் யானென
எழுவதே யெழுதல்கண் டிருப்ப தேயிருந்
தழுவதே யழகிதெம் மன்பென் றுர்சிலர். 1884
- கக௦ திருவரை சுற்றிய சீரை யாடையன்
பெருவருந் துயரினன் றொடர்ந்து போகின்றான்
இருவரைப் பயந்தவ ளீன்ற காண்முனை
ஒருவனே விவற்கிவ்வு ருறவென் றுர்சிலர். 1885
- ககக முழுக்கலின் வலியன மூரி நெஞ்சினை
மழுக்களிற் பிளத்துமென் றோடு வார்வழித்
தொழுக்கிய கலுழியாற் றிடை விழுந்துயர்
இழுக்கலி லிழுக்கவீழ்ந் திடருந் றுர்சிலர். 1886
- ககஉ பொன்னணி மணியணி மெய்யிற் போக்கினர்
மின்னென மின்னென விலக்கி மெய்விலைப்
பன்னிறத் துகிலெனப் பறித்து நீக்கினர்
சின்னதுண் டுகிலரை புனைகின் றுர்சிலர். 1887

- ககந நிறைமக வுடையவர் நெறிசெ லைம்பொறி
குறைமகன் குறையினுங் கொடுப்ப ராமுயிர்
முறைமகன் வனம்புக மொழியைக் காக்கின்ற
இறைமகன் நிருமன மிரும்பென் றூர்சிலர். 1888
- ககசு மானமே யனையதோர் கருணை மாண்பலால்
ஊனமே வேறிலா னுலகம் யாவையுங்
கானமே புகுமினிக் காதன் மைந்தனுந்
தானுமே யாளுங்கொ றரையென் றூர்சிலர். 1889
- ககரு வாங்கிய மருங்குலார் வைத்த கொங்கையார்
பூங்கொடி யொதுங்குவ போலொ துங்கினார்
ஏங்கிய குரலின ரிணைந்த காந்தளிற்
றுங்கிய செங்கைதன் தலையின் மேலுளார். 1890
- ககசு தலைக்குவட் டயல்மதி தவழு மாளிகை
நிலைக்குவட் டிடையிடை நின்ற நங்கைமார்
முலைக்குவட் டிழிகணீ ராலி மொய்த்துக
மலைக்குவட் டகவுறு மயிலின் மாழ்கினார். 1891
- கக௮ மஞ்சன வகிற்புகை வழங்கு மாளிகை
எஞ்சலில் சாளரத் திரங்கு மின்சொலார்
அஞ்சனக் கண்கணீ ரருவி சோர்தரப்
பஞ்சரத் திருந்தழுங் கினியிற் பன்னினார். 1892
- ககஅ நன்னெடுங் கண்களி னுன்ற நீர்த்துளி
தன்னெடுந் தாரைக டலத்தின் வீழ்தலால்
அன்னெடுங் குமார்மாட் டழுங்கி மாடமும்
பொன்னெடுங் கண்குழிந் தழுவ போன்றவே. 1893
- ககக மக்களை மறந்தனர் மாதர் தாயரைப்
புக்கிட முணர்ந்திலர் புதல்வர் பூசலிட்
டுக்கன ருயங்கின ருருகிச் சோர்ந்தனர்
துக்கநின் றறிவினைச் சூறை யாடவே. 1894
- உ00 காமரங் கனிந்தெனக் கனிந்த ¹மென்மொழி
மாமடந் தையரெலா மறுகு சேர்தலாற்
றேமரு நறுங்குழற் றிருவி னீங்கிய
தாமரை யொத்ததத் தவள மாடமே. 1895

- 20க மழைக்குலம் புரைகுழல் விரிந்து மண்ணுறக்
குழைக்குல முகத்தியர் குழாங்க ளேங்கின
இழைக்குலஞ் சிதறிட வேவுண் டோய்வுறும்
உழைக்குல முழைப்பன வொத்த பாரெலாம். 1896
- 20உ கொடியடங் கினமனைக் குன்றங் கோமுர
சிடியடங் கினமுழக் கிழந்த பல்லியம்
படியடங் கலுநிமிர் பசங்கண் மாரியாற்
பொடியடங் கினமதிட் புறத்து வீதியே. 1897
- 20ஈ அட்டிலு மிழந்தன புகைய கிற்புகை
நெட்டிலு மிழந்தன நிறைந்த பால்கிளி
வட்டிலு மிழந்தன மகளிர் சால்மணித்
தொட்டிலு மிழந்தன மகவுஞ் சோர்ந்தவே. 1898
- 20ச ஒளிதுறந் தனமுக முயிந்து றந்தெனத்
துளிதுறந் தனமுகிற் றெகையுந் தூயவாம்
தளிதுறந் தனபலி தானம் யானையுந்
களிதுறந் தனமலர்க் கள்ளுண் வண்டினே. 1899
- 20ரு நிழல்பிரிந் தனகுடை நெடுங்க ணேழையர்
குழல்பிரிந் தனமலர் குமார் தாளினை
கழல்பிரிந் தனசினக் காமன் வாளியும்
அழல்பிரிந் தனதுணை பிரிந்த வன்னமே. 1900
- 20சு தாரொலி நீத்தன புரவி தண்ணுமை
வாரொலி நீத்தன மழையின் விம்முறந்
தேரொலி நீத்தன தெருவுந் தெண்டிரை
நீரொலி நீத்தமு நீத்த போலவே. 1901
- 20ஊ முழுவெழு மொலியில முறையின் யாழ்நரம்
பெழுவெழு மொலியில விமைப்பில் கண்ணினர்
விழுவெழு மொலியில வேறு மொன்றில
அழுவெழு மொலியெழு மரச வீதியே. 1902
- 20அ தெள்ளொலிச் சிலம்புகள் சிலம்பு பொன்மனை
நள்ளொலித் திலநளிர் கலைபு மன்னவே
புள்ளொலித் திலபுனற் பொழிலு மன்னவே
கள்ளொலித் திலமலர் களிறு மன்னவே. 1903

- உகக செய்மறந் தனபுனல் சிவந்த வாய்ச்சியர்
கைமறந் தனவருங் குழவி காந்தெரி
நெய்மறந் தனநெறி யறிஞர் யாவரும்
மெய்மறந் தனரொலி மறந்த வேதமே. 1904
- உக௦ ஆடின ரமுதன ரமுத வேழிசை
பாடின ரமுதனர் பரிந்த கோதையர்
ஊடின ரமுதன ருயிரி னன்பரைக்
கூடின ரமுதனர் குழாங்கு மாங்கொடே. 1905
- உகக நீட்டில களிறுகை நீரி னீரின்வாய்
பூட்டில புரவிகள் புள்ளும் பார்ப்பினுக்
கீட்டில விரைபுனிற் தீன்ற கன்றையும்
ஊட்டில கறவை நைந்துருகிச் சோர்ந்தவே. 1906
- உகஉ மாந்தர்த மொய்ம்பினின் மகளிர் கொங்கையாம்
ஏந்தின நீர்க்களும் வெறுமை யெய்தின
சாந்தயர் சடையவார் தார்பெய் குஞ்சியின்
கூந்தலின் வறுமைய மலரின் கூலமே. 1907
- உக௩ * ஓடை நல்லணி முனிந்தன வுயர்கனி றுச்சி
சூடை நல்லணி முனிந்தன தொடர்மனை கொடியின்
ஆடை நல்லணி முனிந்தன வம்பொன்செ ¹ யிஞ்சி
பேடை நல்லணி முனிந்தன ² மென்னடைப் புறவம். 1908
- உக௪ திக்கு நோக்கிய தீவினைப் பயமிது சிந்தை
நெக்கு நோக்கிய நல்வினைப் பயமென நேராப்
பக்க நோக்கலாப் பருவர லின்பமென் றிரண்டும்
ஒக்க நோக்கிய யோகரு மருந்துய ருழந்தார். 1909
- உக௫ ஓவ னல்லுணர் வுயிர்ப்பினே டெல்பதைத் துலைய
மேவு தொல்லழ கெழில்கெட விம்மனோய் விம்மத்
தாவி லைம்பொறி மறுகுறத் தசரத னென்ன
ஆவி நீக்கின்ற தொத்ததவ் வயோத்திமா நகரம். 1910
- உக௬ உயங்கி யந்நக ருலைவுற வொருங்குழைச் சுற்ற
மயங்கி யேங்கினர் வயின்வயின் வரம்பிலர் தொடர
இயங்கு பல்லுயிர்க் கோருயி ரெனநின்ற விராமன்
தயங்கு பூண்முலைச் சானகி யிருந்துழிச் சார்ந்தான். 1911

- உக௭ அழுது தாயரொ டந்தணர் முனிவரோ டரசர்
புழுதி யாடிய மெய்யினர் புடைவந்து பொருமப்
பழுதில் சீரையி னுடையினன் வரும்படி பார்த்தாள்
எழுது பாவையன் னுண்மனந் துணுக்கமொ டெழுந்தாள்.
- உக௮ எழுந்த மங்கையை மாமியர் தழுவின ரேந்திப்
பொழிந்த வுண்கணீர்ப் புதுப்புன லாட்டினர் புலம்பி
அழிந்த சிந்தையன் னுண்மதி யின்னதென் றறியாள்
வழிந்த நீர்நெடுங் கண்ணினுள் வள்ளலை நோக்கி. 1913
- உக௯ *பொன்னை யுற்ற பொலங்கழ லோய்புகழ்
மன்னை யுற்றதுண் டோவினை வன்றுயர்
என்னை யுற்ற தியம்பென் றியம்பிணை
மின்னை யுற்ற நடுக்கத்து மேனியாள். 1914
- உஉ௦ பொருவி லெம்பி புவிபுரப் பான்புகழ்
இருவ ராணையு மேந்தின னின்றுபோய்க்
கருவி மாமழைக் கற்கடங் கண்டுநான்
வருவ னீண்டு வருந்தலை நீயென்றான். 1915
- உஉ௧ நாய கன்வன நண்ணுற் றுனென்றும்
மேய மண்ணிழந் தானென்றும் விம்மலள்
நீவ ருந்தலை நீங்குவன் யானென்ற
தீய வெஞ்சொல் செவிசுட விம்முவாள். 1916
- உஉ௨ துறந்து போமென்று சொற்றசொற் றேறமே
உறைந்த பாற்கடற் சேக்கை யுடனோர்இ
அறந்தி றம்புமென் றய்ய னயோத்தியிற்
பிறந்த பின்பும் பிரியல ளாயினுள். 1917
- உஉ௩ அன்ன தன்மைய என்னையுந் தாதையுஞ்
சொன்ன செய்யத் துணிந்தது தூயதே
என்னை யென்னை யிருத்தியென் றுயென்றான்
உன்ன வுன்ன வுயிருமி ழாரினுள். 1918
- உஉ௪ வல்ல ரக்கரின் மால்வரை போய்விழுந்
தல்ல ரக்கி னுருக்கழற் காட்டதர்க்
கல்ல ரக்குங் கடுமைய வல்லநின்
சில்ல ரக்குண்ட சேவடிப் போதென்றான். 1919

- உஉரு பரிவி கந்த மனத்தொரு பற்றிலா
தொருவு கின்றனை யூழி யருக்கனும்
எரியு ¹மென்பதி யாண்டைய தீண்டுநின்
பிரிவி னுஞ்சுடு மோபெருங் கானென்றான். 1920
- உஉசு அண்ண லன்னசொற் கேட்டன னன்றியும்
உண்ணி வந்த கருத்து முணர்ந்தனன்
கண்ணி னீர்க்கடற் கைவிட ²நேர்கிலன்
எண்ணு கின்றன னென்செயற் பாற்றென்றான். 1921
- உஉ௪ அனைய வேலை யகன்மனை யெய்தியப்
புணையுஞ் சீரை துணிந்து புனைந்தனள்
நினைவின் வள்ளல்பின் வந்தய னின்றனள்
பணையி னீள்கரம் பற்றிய கையினுள். 1922
- உஉஅ ஏழை தன்செயல் கண்டபின் யாவரும்
வீழு மண்ணிடை வீழ்ந்தனர் வீய்ந்திலர்
வாழு நாளுள வென்றபின் மாள்வரோ
ஊழி பேரினு முய்குவ ருய்குவார். 1923
- உஉசு தாயர் தவ்வையர் தன்றுணைச் சேடியர்
ஆய ³மன்னிய வன்பின ரென்றிவர்
தியின் மூழ்கின ரொத்தனர் சேவகன்
நாய தையலை நோக்கினன் சொல்லுவான். 1924
- உஉ௦ முல்லை யுங்கடன் முத்து மெதிர்ப்பினும்
வெல்லும் வெண்ணகை யாய்வின வெண்ணுவாய்
அல்லை போத வமைந்தனை யாதலின்
எல்லை தீர்ந்த விடர்தரு வாயென்றான். 1925
- உஉ௧ கொற்ற வன்னது கூறலுங் கோகிலஞ்
செற்ற தன்ன குதலையள் சீறுவாள்
உற்று நின்ற துயரமி தொன்றுமே
எற்று றந்தபி னின்பங்கொ லாமென்றான். 1926
- உஉ௨ பிறிதொர் மாற்றம் பெருந்தகை பேசலன்
மறுகி வீழ்ந்தழு மைந்தரு மாதருஞ்
செறுவின் வீழ்ந்த நெடுந்தெருச் சென்றனன்
நெறிபெ ருமை யரிதென நீங்குவான். 1927

(பிரதி) 1 என்பன யாண்டைய வீண்டுநின். 2 நோக்கினன்.
3 மன்னவ ரன்பின.

- உரு. சீரை சுற்றித் திருமகள் பின்செல
மூரி விற்கை யினையவன் முன்செல
காரை யொத்தவன் போம்படி கண்டவன்
ஆரை யுற்றது ணர்த்தவு மொண்ணுமோ. 1928
- உரு. ஆரும் பின்ன ரமுதவ லித்திலர்
சோருஞ் சிந்தையர் யாவருஞ் சூழ்ந்தனர்
வீரன் முன்வன மேவுது யாமெனப்
போரொன் றெல்லொலி கைம்மிகப் போயினார். 1929
- உரு. தாதை வாசல் குறுகினன் சார்தலுங்
கோதை வேலவன் றுயரைக் கும்பிடா
ஆதி மன்னனை யாற்றுமி நீரென்றான்
மாத ராரும் விழுந்து மயங்கினார். 1930
- உரு. வாழ்த்தி னுர்தம் மகனை மருகியை
ஏத்தி னுரினே யோனை வழுத்தினார்
காத்து நல்குமின் றெய்வதங் காளென்றார்
நாத்த மும்ப வரற்றி நடுங்குவார். 1931
- உரு. அன்ன தாய ரரிதிற் பிரிந்தபின்
முன்னர் நின்ற முனிவனைக் கைதொழா
தன்ன தாருயிர்த் தம்பியுந் தாமரைப்
பொன்னுந் தானுமோர் தேர்மிசைப் போயினான். 1932

நகர் நீங்கு படலம் முற்றும்.

௫. தைல மாட்டு படலம்

- க. ஏவிய குரிசில்பின் யாரு மேகினார்
மாவிய றுனைய மன்ன நீங்கலாத்
தேவியர் தவிர்ந்தனர் தெய்வ மாநகர்
ஓவிய ¹ மொழிந்தன வுயிரி லாமையால். 1933
- உ. கைகணீர் பரந்துகா றெடரக் கண்ணுகும்
வெய்யநீர் வெள்ளத்து மெள்ளச் சேறலால்
உய்யவே முலகுமொன் றுன நீருழல்
தெய்வமீ னெத்ததச் செம்பொற் றேரரோ. 1934

- ந மீன்புகழ் பெறவெயி லொதுங்க மேதியோ
டான்புகக் கதிரவ னத்தம் புக்கனன்
கான்புகக் காண்கிலே னென்று கல்லதர்
தான்புக முடுகின னென்னுந் தன்மையான். 1935
- ச பகுத்தவான் மதிகொடு பதுமத் தண்ணலே
வகுத்தவா னுதலியர் வதன ராசிபோல்
உகுத்தகண் ணீரென வொளியு நீங்கின
முகிழ்த்தழ கிழந்தன முளரி யீட்டமே. 1936
- ரு அந்தியின் வெயிலொளி யழிய வானகம்
நந்தலில் கைகயன் பயந்த நங்கைதன்
மந்தரை யுரையெனுங் கடுவின் வட்கிய
சிந்தையி னிருண்டது செம்மை நீங்கியே. 1937
- சு பரந்துமீ னரும்பிய பசலை வானகம்
அரந்தையின் முனிவர னறைந்த சாபத்தால்
நிரந்தர மிமைப்பிலா நெடுங்க ணீண்டிய
புரந்தர னுருவெனப் பொலிந்த தெங்குமே. 1838
- எ திருநகர்க் கோசனை யிரண்டு சென்றொரு
விரைசெறி சோலையை விரவி னெய்தினார்
இரதநின் றிழிந்துபி னிராம னின்றுணை
உரைசெறி முனிவரோ டுறையுங் காலையே. 1939
- அ வட்டமே தோசனை வ்ளைவிற் றுய்நடு
எட்டனை யிடவுமோ ரிடமி லாவகை
புட்டகு சோலையின் புறத்துப் போர்த்தன
விட்டது குரிசிலை விடாத சேனையே. 1940
- க குயின்றன குலமணி நதியின் கூலத்திற்
பயின்றுயர் வாலுகப் பரப்பிற் பைம்புலின்
வயின்றொறும் வயின்றொறும் வைகிடு ரொன்றும்
அயின்றிலர் துயின்றில ரழுது விம்மினார். 1941
- க0 *வாவிவிரி தாமரையின் மாமலரின் வாசக்
காவிவிரி நாண்மலர் முகிழ்த்தனைய கண்ணார்
ஆவிவிரி பானுரையி னுடையணை யாக
நாவிவிரி கூழையிள நவ்வியர் துயின்றார். 1942

- கக பெரும்பகல் வருந்தினர் பிறங்குமுலை தெங்கின்
குரும்பைகள் பொருஞ்செவிலி மங்கையர் குறங்கில்
அரும்பனைய கொங்கையயி லம்பனைய வுண்கட்
கரும்பனைய செஞ்சொனவில் கன்னியர் துயின்றார்.
- கஉ பூவக நிறைந்த புரினத் திடர்கடோறும்
மாவகிரி லுண்கணின் மடப்பிடியின் வைகுஞ்
சேவக மணைந்த சிறுகட் கரிகளென்னத்
தூவகலி லங்குமயின் மன்னர்க டுயின்றார். 1944
- கங தகவுமிகு தவமுமவை தழுவவுயிர் கொழுநர்
முகமுமவ ரருளுதுகர் கிலர்துயர முறுவார்
அகவுமிள மயில்களுயி ரலசியன வனையார்
மகவுமுலை வருடவிள மகளிர்க டுயின்றார். 1945
- கச மாகமணி வேதிகையின் மாதவிசெய் பந்தற்
கேகய நெடுங்குல மெனச்சிலர் கிடந்தார்
பூகவன மூடுபடு கர்ப்புரின முன்றிற்
ரோகையிள வன்னநிரை யிற்சிலர் துயின்றார். 1946
- கரு சம்பக நறும்பொழி லியற்றருண வஞ்சிக்
கொம்பழ கொசுந்தன வெனச்சிலர் குழைந்தார்
வம்பளவு கொங்கையொடும் வாலுகம் வளர்க்கும்
அம்பவள வல்லிக ளெனச்சில ரயர்ந்தார். 1947
- கசு குங்கும மலைக்குளிர் பனிக்குமிழி யென்னத்
துங்க முலையிற்றுக ன்றச்சிலர் துயின்றார்
அங்கை யணையிற்பொலி வழுங்கமுக மெல்லாம்
பங்கய முகிழ்ப்பன வெனச்சிலர் படிந்தார். 1948
- கௌ தொடுத்த புருவச்சிலை துவண்டனர் துயின்றார்
அடுத்தக லிடைச்சில ரழிந்தன ரயந்தார்
உடுத்ததுகில் சுற்றொரு தலைச்சில ருறைந்தார்
படுத்ததளி ரிற்சிலர் பதைத்தனர் திகைத்தார். 1949
- கஅ ஏனையரு மின்னண முறங்கின ருறங்கா
மானவனு மந்திரிக மந்திரனை வாவென்
நூனமில் பெருங்குண மொருங்குடைய வன்னான்
மேனிகழ்வ துண்டவுரை கேளென விளம்பும். 1950

கக *பூண்டபே ரன்பி னரைப் போக்குவ தரிது போக்கா
தீண்டுநின் றேகல் பொல்லா தெந்தைநீ யிரத மின்னே
தூண்டினை மீள நோக்கிச் சுவடுதேர்ந் தென்னை யங்கே
மீண்டன நென்ன மீள்வா ரிதுநின்னை வேண்டிற் றென்றான்.

உ௦ செவ்விய குரிசில் கூறத் தேர்வல்லா னுணர்த்து வானவ்
வெவ்விய தாயிற் றீய விதியினின் மேலன் போலாம்
இவ்வயி னின்னை நோக்கி யின்னுயிர் நீக்கென் றேகி
அவ்வயி ன்னைய காண்டற் கமைந்தன னடிய நென்றான்.

உ௧ *தேவியு மிளவலுந் தொடரச் செல்வனைப்
பூவுயர் கானகம் புகவுய்த்தே நென்கோ
கோவினை யுடன்கொடு குறுகினே நென்கோ
யாவது கூறுகே னிரும்பி நெஞ்சினேன். 1953

உ௨ தாருடை மலரினு மொதுங்கத் தக்கிலா
வாருடை முலையொடு மதுகை மைந்தரைப்
பாரிடைச் செலுத்தினேன் பழைய நண்பினேன்
தேரிடை வந்தனன் றீதிலே நென்கோ. 1954

உ௩ வன்புலக் கன்மன மதியி நெஞ்சினேன்
என்புலப் புறவுடைந் திரங்கு மன்னன்பால்
உன்புலக் குரியசொ லுணர்த்திச் செல்கெனே
தென்புலக் கோமகன் றாதிற் செல்கெனே. 1955

உ௪ நாற்றிசை மாந்தரு நகர மாக்களுந்
தேற்றினர் கொணர்வருன் சிறுவன் றன்னையென்
முற்றின வரசனை யைய வெய்யவெங்
கூற்றன சொல்லினுந் கொலைசெய் வேன்கொலோ.

உ௫ அங்கிமேல் வேள்விசெய் தரிதி னீபெற்ற
சிங்கவே நகன்றதென் றுணர்த்தச் செல்கெனே
எங்கள்கோ மகற்கினி யெண்ணிற் கேகயன்
நங்கையே கடைமுறை நல்லள் போலுமால். 1957

உ௬ முடிவுற வின்னண மொழிந்த பின்னரும்
அடியுற வணங்கிரின் றழுங்கும் பையரா
இடியுறத் துவருவ தென்னு மின்னலன்
படியுறப் புரண்டன னின்ன பன்னினான். 1958

- ௨௭ தடக்கையா லெடுத்தவற் றழுவித் தண்ணிரீர்
துடைத்துவே றிருத்திவைத் திணைய சொல்லினான்
அடக்குமம் பொறியொடுங் கரணத் தப்புறங்
கடக்கும்வா லுணர்வினுக் கணுகுங் காட்சியான். 1959
- ௨௮ பிறத்தலொன் றுற்றபின் பெறுவ யாவையுந்
திறத்துளி யுணர்வதோர் செம்மை யுள்ளத்தாய்
புறத்துறு பெரும்பழி பொதுவன் றெய்தவும்
அறத்தினை மறத்தியோ வவல முண்டென. 1960
- ௨௯ முன்புநின் றிசைநிறீஇ முடிவு முற்றிய
பின்புநின் றுறுதியைப் பயக்கும் பேரறம்
இன்பம்வந் துறுமெனி லினிய தாயிடைத்
துன்பம்வந் துறுமெனிற் றறக்கற் பாலதோ. 1961
- ௩௦ நிறப்பெரும் படைக்கல நிறத்தி னெய்தவும்
மறப்பயன் துறப்பன வளவை யன்றரோ
இறப்பெனுந் திருவெலா மிழப்ப வெய்தினுந்
துறப்பில ரறமெனல் சூர ராதலே. 1962
- ௩௧ கான்புகச் சேறலி லருமை காண்டியால்
வான்பிறங் கியபுகழ் மன்னர் தொல்குலம்
யான்பிறந் தறத்தினின் றிழிக்குந் றென்பவோ
ஊன்றுறந் துயிர்குடித் தொளிரும் வேலினாய். 1963
- ௩௨ வினைக்கரு மெய்ம்மையின் வனத்து விட்டனன்
மனக்கரும் புதல்வனை ¹ யென்றல் மன்னவன்
தனக்கருந் தவமிது தலைக்கொண் டேகலே
எனக்கருந் தவமிதற் கிரங்க லெந்தைநீ 1964
- ௩௩ முந்தினை முனிவனைக் குறுகி முற்றுமென்
வந்தனை முதலிய மாற்றங் கூறினை
எந்தையை யவனெடு மெய்தி யீண்டென
சுந்தையை யுணர்த்துதி யென்று செப்புவாய். 1965
- ௩௪ முனிவனை யெம்பியை முறையி னின்றரும்
புனிதவே தியர்க்குமே லுறைபுத் தேளிர்க்கும்
இனியன விழைத்தி யென்றியம்பி யெற்பிரி
தனிமையுந் தீர்த்தியென் றுணர்த்தி தன்மையோய்.

௩௫ வெவ்விய தன்னையால் விளைந்த தீண்டொரு
கவ்வையென் நிறையுந்தன் கருத்தி னோகலா
தெவ்வரு ளென்வயின் வைத்ததென் சொலால்
அவ்வரு ளவ்வயி னருளு கென்றியால். 1967

௩௬ வேண்டின் னிவ்வர மென்று மேலவன்
ஈண்டரு ளெம்பிபா னிறுவி யேபினைப்
பூண்டமா தவனொடுங் கோயில் புக்கினி
தாண்டகை வேந்தனை யவல மாற்றிப்பின். 1968

௩௭ ஏழிரண் டாண்டுநீத் தீண்டு வந்துனைத்
தாழ்குவன் நிருவடித் தலத்தி லீண்டெனச்
சூழிவெங் கடகளிற் றரசர் சொல்லிப்பின்
வாழிமா தவன்சொலால் மனந்தெ ருட்டுவாய். 1969

௩௮ முறைமையா லெற்பயந் தெடுத்த மூவர்க்குங்
குறைவிலா நன்னெடு வணக்கங் கூறிப்பின்
இறைமகன் றுயர்துடைத் திருத்தியான் டென்றான்
மறைகளை மறைந்துபோய் வனத்துள் வைகுவான். 1970

௩௯ ஆள்வினை யாணையிற் றிறம்ப லன்றெனத்
தாள்முதல் வணங்கிய தனித்திண் டோர்வலான்
ஊழ்வினை வருந்துயிர் நிலையென் றுன்னுவான்
வாள்விழி நோக்கியை வணங்கி நோக்கினான். 1971

௪0 அன்னவள் கூறுவா ளரசற் கத்தையர்க்
கென்னுடை வணக்கமுன் னியம்பி யானுடைப்
பொன்னிறப் பூவையுங் கிளியும் போற்றுகென்
றென்னுடை யெங்கையர்க் குணர்த்துவா யென்றான்.

௪௧ தேர்வலா னவ்வுரை கேட்டுத் தீங்குற
ஆர்வலா ருயிர்துறப் பெளிதன் றேயெனப்
போர்வலான் றடுக்கவும் பொருமி விம்மினான்
சோர்விலா ளறிவிலாத் துயர்க்குச் சோர்கின்றான். 1973

௪௨ ஆறினன் போற்சிறி தவல மவ்வழி
வேறிலா வன்பினாய் விடைதந் தீகென
ஏறு சேவகற்றொழு தினைய மைந்தனைக்
கூறுவ தியாதென வினைய கூறினான். 1974

ச௩ உரைசெய்தெங் கோமகற் குதவி யோதிய
தரைசெறி செல்வத்தைத் தவிர மற்றொரு
விரைசெறி குழலிமாட் டளித்த மெய்யனை
அரசனென் நின்னமொன் றுணர்த்த லாகுமோ. 1975

ச௪ கானகம் பற்றியிப் புதல்வன் காயுணப்
போனகம் பற்றுமப் பொருவில் மன்னவற்
கூனகம் பற்றிய வுயிரோ டின்னம்போய்
வானகம் பற்றிலா வலிமை கூறென்றான். 1976

ச௫ மின்னுடன் பிறந்தவாட் பரத வேந்தற்கென்
மன்னுடன் பிறந்திலன் மண்கொண் டாங்கின்றான்
தன்னுடன் பிறந்திலன் றம்பி முன்பலென்
என்னுடன் பிறந்தயான் வலிய நென்றியால். 1977

ச௬ ஆரிய னிளவலை நோக்கி யையநீ
சீரிய வல்லன செப்ப லென்றபின்
பாரிடை வணங்கினன் பரியு நெஞ்சினன்
தேரிடை வித்தகன் சேறல் மேயினான். 1978

ச௭ கூட்டினன் தோர்ப்பொறி கூட்டிக் கொண்முறை
பூட்டினன் புரவியப் புரவி போநெறி
காட்டினன் காட்டித்தன் கல்வி மாட்சியால்
ஓட்டின நொருவரு முணர்வு ருமலே. 1979

ச௮ தையறன் கற்புந்தன் றகவுந் தம்பியும்
மையறு கருணையு முணர்வும் வாய்மையுஞ்
செய்யகை வில்லுமே சேம மாகக்கொண்
டையனும் போயினு னல்லி னுப்பனே. 1980

ச௯ *பொய்வினைக் குதவும் வாழ்க்கை யரக்கரைப் பொருந்தியன்றார்
செய்வினைக் குதவி நட்பாற் செல்பவர்த் தடுப்பதொக்கும்
மைவிளக் கியதே யன்ன மயங்கிரு டிரக்க வான்ங்
கைவிளக் கெடுத்த தென்ன வந்தது கடவுட் டிங்கள்.

௫௦ மருமத்துத் தன்னை யூன்று மாக்கொடும் பாவந் தீர்க்கும்
உருமொத்த சிலையி னோரை யொருப்படுத்துதவி நின்ற
கருமத்தின் வினையை யெண்ணிக் களிப்பொடுங் காண வந்த
தருமத்தின் வதன மென்னப் பொலிந்தது தனிவெண் டிங்கள்.

- ருக காம்புயர் கானஞ் செல்லுங் கரியவன் வறுமை நோக்கித்
தேம்பின குவிந்த போலுஞ் செங்கழு நீருஞ் சேரைப்
பாம்பின தலைய வாகிப் பரந்தன குவிந்து சோர்ந்த
ஆம்பலு மென்ற போது போதெலா மலர்வ துண்டோ.
- ருஉ அஞ்சனக் குன்ற மன்ன வழகனு மழகன் றன்மேல்
எஞ்சலி லன்பு போர்த்த விளவலு மிந்து வென்பான்
வெஞ்சிலைப் புருவத் தாடன் மெல்லடிக்கேற்ப வெண்ணூற்
பஞ்சிடைப் படுத்தா லன்ன வெண்ணிலாப் பாப்பப் போனார்.
- ருங் சிறுவிலை மருங்குல் கொங்கை யிந்திரை செல்வ மென்னுஞ்
செறியிருங் கூந்த னங்கை சீறடி நீர்க்கொப் பூழின்
நறியன தொடர்ந்து சென்று நடந்தன ணவையு ணீங்கி
உறுவலி யன்பி னூங்கொன் றுண்டென வுணர்வ துண்டோ.
- ருசு பரிதிவா னவனுங் கீழ்பாற் பருவரை பற்றா முன்னந்
திருவினா யகனுந் தென்பால் யோசனை யிரண்டு சென்றான்
அருவிபாய் கண்ணும் புண்ணு லழிகின்ற மனமுந் தானுந்
துரகமான் றேரிற் போனான் செய்தது சொல்ல லுற்றும்.
- ருரு கடிகையோ ரிரண்டு மூன்றிற் கடிமதி ளயோத்தி கண்டான்
அடியினை தொழுதா னாதி முனிவனை யவனு முற்ற
படியெலாங் கேட்டா னெஞ்சிற் பருவர லுழந்தான் முன்னம்
முடிவெலா முணர்ந்தா னந்தோ முடிந்தனன் மன்ன னென்றான்.
- ருசு நின்றியர் பழியை யஞ்சி நேர்ந்திலன் றடுக்க வள்ளல்
ஓன்றுநா னுரைத்த ளைக்கான் றருமத்துக் குறுதி பார்ப்பான்
வென்றவ ருளரோ மேலை விதியினை யென்று விம்மாப்
பொன்றிணி மன்னன் கோயில் சுமந்திர னோடும் புக்கான்.
- ரு௮ தேர்கொண்டு வள்ளல் வந்தா னென்றுதஞ் சிந்தை யுந்த
ஊர்கொண்ட திங்க ளென்ன மன்னனை யுழையர் சுற்றக்
கார்கொண்ட மேனி யானைக் கண்டிலர் கண்ணில் வற்றா
நீர்கொண்ட நெடுந்தேர்ப் பாக னிலைகண்டே நிலையிற் தீர்ந்தார்.
- ருஅ இரதம்வந் துற்ற தென்றுங் கியாவரு மியம்ப லோடும்
வரதன்வந் துற்றா னென்ன மன்னனு மயக்கந் தீர்ந்தான்
புரைதபு கமல நாட்டம் பொருக்கென விழித்து நோக்கி
விரதமா தவனைக் கண்டான் வீரன்வந் தானோ வென்றான்.

- ருக இல்லையென் றுரைக்க லாற்றா தேங்கிமா முனிவ னின்றான் வல்லவன் முகமே நம்பி வந்தில னென்ற மாற்றஞ் சொல்லலுமரசன்சோர்ந்தான் றுயர்பெறுமுனிவனானிவ் அல்லல்காண் கில்லே னென்ன வாங்குநின் தகலப் போனான்.
- சு0 நாயகன் பின்னு நற்றேர்ப் பாகனை நோக்கி நம்பி சேயனோ வணிய னோவென் றுரைத்தலுந் தேர்வ லானும் வேயுயர் கானிற் றுனுந் தம்பியு மிதிலைப் பொன்னும் போயினு ¹னென்ற னென்ற போழ்தத்தே யாவி போனான்.
- சுக இந்திரன் முதல்வ ரான கடவுளர் யாரு மீண்டிச் சந்திர ன்ணைய தாங்கோர் விமானத்தின் றலையிற் றுங்கி வந்தன னெந்தை தந்தை யெனமனங் களித்து வள்ளல் உந்தியா னுலகத் தும்பர்ப் போக்கிலா வுலகத் துய்த்தார்.
- சுஉ உயிர்ப்பிலன் றுடிப்பு மில்ல னென் றுணர்ந்துருவந் தீண்டி அயிர்த்தனர் நோக்கி மன்னந் காருயி ரின்மை தேறி மயிற்சூல ம்ணைய நங்கை கோசலை மறுகி வீழ்ந்தாள் வெயிற்சுடுங்கோடைதன்னிலென்பிலாவுயிரின்வேவாள்.
- சுந இருந்தவந் தணனோ டெல்லா மீன்றவன் றன்னை யீன்ற பெருந்தவஞ் செய்த நங்கை கணவனைப் பிரிந்து தெய்வ மருந்திழந் தவரின் விம்மி மணிபிரி யராவின் மாந்தி அருந்துணை பிரிந்த வன்றிற் பெடையென வரற்ற லுற்றாள்.
- சுச *வடித்தாழ் கூந்தற் கைகயன் மாதே மதியாலே பிடித்தாய் வையம் பெற்றனை பேரா வரமின்னே முடித்தா யன்றே மந்திர மென்றாண் முகில்வாய்மின் துடித்தா லென்ன மன்னவன் மார்பிற் றுவள்கின்றாள்.
- சுரு நோயும் மன்றே நோன்கதிர் வாள்வே லிவையன்றி மாயுஞ் செல்வ மக்களி னாக மறமன்னன் காயும் புள்ளிக் கற்றட நாகங் கணிவாழை வேயும் போன்ற னென்று மயங்கி விழுகின்றாள். 1997
- சுசு தானே தானே தஞ்சமி லாதான் றகைவில்லான் போனான் போன னெங்களை நீத்திப் பொழுதென்ன வானீர் சுண்டி மண்ணை வற்றி மறுகுற்ற மீனே யென்ன மெய்தடு மாறி மெலிகின்றாள். 1998

- கௌ ஒன்ற நன்னா டய்க்குவ ரிந்தாட் டியர்காப்பார்
அன்றே மக்கட் பெற்றுயிர் வாழ்வா னறமுண்டோ
இன்றே வந்தீண் டஞ்சலென் னானென் மகனென்பான்
கொன்று னன்றே தந்தையை யென்றாள் குலைகின்றாள்.
- காஅ அருந்தே ராணைச் சம்பர ணைப்பண் டமர்வென்றாய்
இருந்தார் வானோர் நின்னரு ளாலே யினிதன்னார்
விருந்தா கின்றா யென்றனள் வேழத் தரசொன்றைப்
பெருந்தா ளன்பிற் றுழபிடி யென்னப் பிரிவுற்றாள்.
- காகு வேள்விச் செல்வந் துய்த்திகொல் மெய்ம்மைத் துணையின்மைச்
சூழிச் செல்வந் துய்த்திகொ றோலா மனுநூலால்
வாழிச் செல்வந் துய்த்திகொல் மன்னென் றனள்வானோர்
கேள்விச் செல்வந் துய்க்க வயிற்றோர் கிரிதந்தாள்.
- கா * ஆழி வேந்தன் பெருந்தேவி யனைய பன்னி யழுதரற்றத்
தோழி யன்ன சுமித்திரையுந் துளங்கி யேங்கி யுயிர்சோர
ஊழி பேர்வ தெனக்கோயி லுலையும் வேலை மற்ருழிந்த
மாழை யொண்கட் டேவியரு மயிலின் சூழாத்தின் வந்திரைத்தார்.
- காக தஞ்சி னானைத் தம்முயிரின் றுணையைக் கண்டார் துணுக்கத்தார்
நஞ்சு நுகர்ந்தா ரென்றுடல நடுங்கா ரின்றா ரென்றாலும்
அஞ்சி யழுங்கி விழுந்திலரா லன்பிற் றறுகண் பிறிதுண்டோ
வஞ்ச மில்லா மனத்தானே வானிற் றொடர்வான் மனம்வலித்தார்.
- காஉ அளங்கொ ளளக்க ரிரும்பரப்பி லண்ட ருலகி னப்புறத்தில்
விளங்கு மாதர் கற்பினா ரிவரி னினியா ரென்கின்றார்
களங்க நீத்த முகத்தினார் கான வெள்ளங் கால்கோப்பத்
துளங்க வில்லாத் தனிக்குன்றிற் றொக்க மயிலிற் சூழ்ந்திருந்தார்.
- காங் கைத்த சொல்லா லுயிரிழந்தும் புதல்வந் பிரிந்தும் கடையோட
மெய்த்த வேந்தன் றிருவுடம்பைப் பிரியார் பற்றி விட்டிலரால்
பித்த மயக்கிற் சுறவெறியும் பிறவிப் பெரிய கடல் கடக்க
உய்த்து மீண்ட நாவாயிற் றுமும் போவா ரொக்கின்றார்.
- காச மாத ரார்க ளறுபதினா யிரர்தம் முள்ளம் வலித்திருப்பக்
கோதில் குணத்துக் கோசலையு மினைய மாதுங் குழைந்தேங்கச்
சோதி மணித்தேர்ச் சுமந்திரன்சென் றரசன் றன்மை சொலவந்த
வேத முனிவன் விதிசெய்த வினையை நோக்கி விம்முவான்.

- ௭௫ வந்த முனிவன் வரங்கொடுத்து மகனை நீத்த வன்கண்மை எந்தை தீர்த்தா நெனவுள்ளத் தெண்ணி யெண்ணி யிரங்குவான் உந்து கடலிற் பெருங்கலமொன் றுடையா நிற்பத் தனிநாய்கன் றைந்து நீங்கச் செயலோரா மீகா மனைப்போ னலிவுற்றான்.
- ௭௬ செய்தற்குரிய செயற்குரிய சிறுவ ரவரண் டையரல்லர் எய்தக் கடவ பொரு ளெய்தா ரிகலா ரென்ன வியலென்ன மையற் கொடியான் மகனீண்டு வந்தால் முடித்து மற்றென்னத் தையற் கடலிற் கிடந்தவனைத் தயிலக் கடலின் றலையுய்த்தான்.
- ௭௭ தேவிமாரை யிவற்குரிமை செய்யு நாளிற் செந்தீயில் ஆவிபோக்கி ரெனநீக்கி யரிவை மார்க ளிருவரையுந் தாவில் கோயிற் றலையிருத்தித் தண்டார்ப்பரதற்கொண்டணுகென் றேவி னுன்மன் னவனுனை யெழுது முடங்கல் கொடுத்தவரை.
- ௭௮ போன ரவருங் கேகயர்கோன் பொன்மா நகரம் புகவெய்த ஆன வறிவி னருந்தவனு மறமார் பள்ளி ¹ யது சேர்த்தான் சேனா பதியிற் சுமந்திரனே செயற்பாற் குரிய செய்கென்றான் மேனாஞ் சொன்ன மாந்தர்க்கு விளைந்த பரிசு விளம்புமாம்.
- ௭௯ மீனா் வேலை முரசியம்ப விண்ணே ரேத்த மண் ணிறைஞ்சத் தூநீ ரொளிவான் புடையிலங்கச் சுடர்த்தே ரேறித் தோன்றினன் வானே புக்கா னரும்புதல்வன் மக்க ளகன்றூர் வருமளவும் யானே காப்ப னிவ்வுலகை யென்பான் போல விரிகதிரோன்.
- ௮௦ வருந்தா வண்ணம் வருந்தினா் மறந்தார் தம்மை வள்ளலுமாங் கிருந்தா னென்றே யிருந்தார்க ளெல்லா மெழுந்தா ரருளிருக்கும் பெருந்தாமரைக்கட்கருமுகிலப்பெயர்ந்தார்காணர்வெய்துயிர்த்தார் பெருந்தா நயனம் பொருந்திநமைப் பொன்றச் சூழ்ந்த வெனப்புரண்டார். 2012
- ௮௧ எட்டுத் திசையு மோடுவா ரெழுவார் விழுவா ரிடர்க்கடலுள் விட்டு நீத்தா னமையென்பார் வெய்ய னையன் வினையென்பார் ஒட்டுப் படர்ந்த தண்டகமில் வுலகத்துளதன் றேவுணர்வைச் சுட்டுச் சோரா தாற்றமோ தொடர்துந் தேரின் சுவடென்பார்.
- ௮௨ தேரின் சுவடு நோக்குவார் திருமா நகரின் மிசைத்திரிய ஊருந் திகிரிக் குறியொற்றா யுணர்ந்தா ரெல்லா முயிர்வந்தார் ஆரு மஞ்ச லய்யன்போ யயோத்தி யடைந்தா னெனவசனிக் காருங்கடலுமொருவழிக்கொண்டார்த்ததென்னக்கடிதார்த்தார்.

அந் மானவரவின்வாய்த்தீயின்வளைவான்றொளையாளெயிற்றின்வழி யான கடுவுக் கருமருந்தா மருந்து மமுதம் பெற்றுய்ந்து போனபொழுதிற்புகுந்தவுயிர்போர் த்தாரொத்தார்பொருவரிய . வேனின் மதனன்மதனழித்தான்மீண்டானென்னவாண்டையார்.

அச ஆறு செல்லச் செல்லத்தேராளி கண்டா ராயப்பால் வேறு சென்ற நெறிகாணார் விம்மு கின்ற வுவகையராய் மாறியுலகம் வகுத்தநாள் வரம்பு கடந்து மண்முழுதும் ஏறியொடுங்குமெறிகடல்போலெழின்மாநகரமெய்தினார்.

அநு புக்காரசன்பொன்னுலகிற்போனென்னும்பொருள்கேட்டார் உக்கார் நெஞ்ச முயிருகுத்தா நுற்ற தெம்மா லுரைப்பரிதால் தக்கான்போனவனமென்னுந்தகையுமுணர்ந்தார்மிகையாவி அக்கா லத்தே யழியுமோ வறுதி யென்றென் றுளதானால். 2017

அசு மன்னர் கல்லர் வனம் புகுந்த மைந்தற் கல்லர் வாங்கரிய இன்னற் சிறையி னிடைப்பட்டா ரிருந்தார் நின்ற வருந்தவனும் உன்னற் கரிய பழியஞ்சி யன்றோ வொழிந்த தியானென்று பன்னற் கரிய பலநெறியும் பகர்ந்து பதைப்பை விலக்கினான்.

அர வெள்ளத் திடைவாழ் வடவனலை யஞ்சி வேலை கடவாத பள்ளக் கடலின் முனிபணியாற் பையு ணகரம் பதைப்படங்க வள்ளற் ருதை பணியினார் வாடோர் தவத்தால் வயங்கிருளில் நள்ளிற் போன வரிசிலக்கை நம்பி செய்கை நடத்துவாம். 2019

தைலமாட்டு படலம் முற்றும்.

க. கங்கைப் படலம்

க *வெய்யோனொளி தன்மேனியின் விரிசோதியின் மறையப் பொய்யோவெனு மிடையாளொடு மினையானொடும் போனான் மையோமர கதமோமறி கடலோமழை முகிலோ ஐயோவிவன் வடிவென்பதொ ரழியாவழ குடையான்.

உ அளியன்னதொ ரறல்பன்னிய குழலாஸ்கட லமுதின் தளியன்னதொர் மொழியாணிறை தவமன்னதொர் பொறையாள் வெளியன்னதொ ரிடையாளொடும் விடையன்னதொர் நடையான் களி யன்னமு மடவன்னமு முடனாடுவ கண்டான். 2021

- ந அஞ்சம்பையு மையன்கையி லலகம்பையு மளவா
நஞ்சங்களை வெலவாகிய நயனங்களை யுடையாள்
துஞ்சங்களி வரிவண்டுகள் குழலின்மிசை சுழலக்
கஞ்சங்களை மஞ்சன்கழ நனுகின்றன கண்டாள். 2022
- ச மாகந்தழு மகரந்தழு மளகந்தொடர் மதியின்
பாகந்தரு துதலாளொடு பவளந்தரு மிதழான்
மேகந்தனி வருகின்றது மின்னோடென மிளிர்பூண்
நாகந்தனி வருகின்றது பிடியோடென நடவா. 2023
- ரு தொளைகட்டிய கிளைமுட்டிய சுருதிச்சுவை யமுதிற்
கிளைகட்டிய கருவிக்கிள ரிசையிற்பசை நறவின்
விளைகட்டியின் மதுரித்தெழு கிளவிக்கிளி விழிபோற்
களைகட்டவர் தளைவிட்டெறி குவளைத்தொகை கண்டான்.
- சு அருப்பேந்திய கலசத்துணை யமுதேந்திய மதமா
மருப்பேந்திய தெனலாமுலை மழையேந்திய குழலாள்
கருப்பேந்திர முதலாயின கண்டாளிடர் காணாள்
போருப்பேந்திய தோளானொடு விளையாடினள் போனாள்.
- ௭ பன்னந்துகு தரளந்தொகு படர்பந்துள படுநீர்
அன்னந்துயில் வதிதண்டலை யயனந்துறை புனினஞ்
சின்னந்தரு மலர்சிந்திய செறிசந்தன வனநன்
பொன்னுந்தின நதிகண்டுள மகிழ்தந்தனர் போனார்.
- அ கால்பாய்முலை முதுமேதிகள் கதிர்மேய்வன கடைவாய்
பால்பாய்வன புனல்பாய்வன மலர்வாயளி படரச்
சேல்பாய்வன கயல்பாய்வன செங்கான்மட வன்னம்
போல்பாய்கனல் மடவார்படி நெடுநாடவை போனார்.
- கூ *பரிதி பற்றிய பல்கலன் முற்றினர்
மருத வைப்பின் வளங்கெழு நாடொரீஇச்
சுருதி கற்றுயர் தோமிலர் சுற்றுகும்
விரிதி ரைப்புனற் கங்கையின் மேவினார். 2028
- க0 கங்கை யென்னுங் கடவுட் டிருநதி
தங்கி வைகுந் தபோதனர் யாவரும்
எங்கள் செல்கதி வந்ததென் றேமுற
அங்க ணையகற் காணவந் தண்மினார். 2029

- கக பெண்ணி னேக்குஞ் சுவையிற் பிறர்பிறர்க்
கெண்ணி னேக்கி யியம்பரு மின்பத்தைப்
பண்ணி னேக்கும் பராவழு தைப்பசங்
கண்ணி னேக்கின ருள்ளங் களிக்கின்றார். 2030
- கஉ எதிர்கொண் டேத்தின ரின்னிசை பாடினர்
வெதிர் கொள் கோலின ராடினர் வீரனைக்
கதிர்கொ டாமரைக் கண்ணனைக் கண்ணினால்
மதுர வாரி யமுதென மாந்துவார். 2031
- கங் மனையினீங்கிய மக்களை வைகலும்
நினையு நெஞ்சினர் கண்டிலர் நேடுவார்
அனையர் வந்துற வாண்டெதிர்ந் தார்கள்போல்
இனிய மாதவப் பள்ளிகொண் டேகினார். 2032
- கசு பெரழியுங் கண்ணிற் புதுப்புன லாட்டினர்
மொழியு மின்சொலின் மொய்மலர் சூட்டினர்
அழிவி லன்பெனு மாரமிர் தூட்டினர்
வழியின் வந்த வருத்தம் வருந்தவே. 2033
- கரு காயுங் கானிற் கிழங்குங் கனிகளுந்
தூய தேடிக் கொணர்ந்தனந் தோன்றனீ
ஆய கங்கை யரும்புன் லாடிமுத்
தியு மோம்பினை செய்யமு தென்றனர். 2034
- கசு மங்கை யர்க்கு விளக்கன்ன மாணையுஞ்
செங்கை பற்றினன் றேவருந் துன்புறப்
பங்கயத் தயன் பண்டுதன் பாதநீர்
அங்கை யிற்றந்த கங்கையி னாடினான். 2035
- கௌ கன்னி நீக்கருங் கங்கையுங் கைதொழாப்
பன்னி நீக்கரு பாதகம் பாருளோர்
என்னி னீக்குவர் யானுமின் றெற்றந்த
உன்னி னீக்கின னுய்ந்தனன் யானென்றார். 2036
- கஅ வெங்க னாகக் கரத்தினன் வெண்ணிறக்
கங்கை வார்சடைக் கற்றையன் கற்புடை
மங்கை காணநின் ருடுகின் ருன்வகிர்த்
திங்கள் சூடிய செல்வனிற் றேன்றினான். 2037

- கக தள்ளு நீர்க்குறை கங்கைத் தாங்கத்தால்
வள்ளி நுண்ணிடை மாமல ராளொடும்
வெள்ளி வெண்ணிறப் பாற்கடன் மேலைநாட்
பள்ளி நீங்கிய பான்மையிற் றேன்றினான். 2038
- உ0 வஞ்சி நாணி வணங்க மடநடைக்
கஞ்சி யன்ன மொதுங்க வடிக்குமென்
கஞ்ச நீரி லொளிப்பக் கயலுகப்
பஞ்சி மெல்லடிப் பாவையு மாடினான். 2039
- உக தேவர் தேவன் செறிசடைக் கற்றையுட்
கோவை மாலை யெருக்கொடு கொன்றையின்
பூவு நாறலள் பூங்குழற் கற்றையின்
நாவி நாண்மலர் கங்கையு நாறினான். 2040
- உஉ நுரைக்கொ முந்தெழுந் தோடி துடங்கலால்
நரைத்த கூந்தல னங்கைமந் தாகினி
உரைத்த சீதை தனிமைகண் டின்னுவாள்
திரைக்கை நீட்டிச் செவிலியி னாட்டினான். 2041
- உங் மங்கை வார்குழற் கற்றை மழைக்குலந்
தங்கி நீரிடைத் தாழ்ந்து குழைப்பன
கங்கை யாற்றுட னுடுங் கரியவள்
பொங்கு நீர்ச்சுழி போவது போன்றதே. 2042
- உச சுழிபட் டோங்கிய தூங்கொலி யாற்றுத்தன்
விழியிற் சேலுகள் வானிற வெள்ளத்து
முழுகித் தோன்றுகின் ருண்முறை யாற்கடல்
அழுவத் தன்றெழு வாளென லாயினான். 2043
- உரு செய்ய தாமரைத் தாள்பண்டு தீண்டலால்
வெய்ய பாதகந் தீர்த்து விளங்கினான்
அய்யன் மேனி யெலாமனைத் தாளினி
வைய மாநர கத்திடை வைகுமோ. 2044
- உசு துறைந றும்புன் லாடிச் சுருதியோர்
உறையு ளெய்தி யுணர்வுடைத் தம்பியோ
டிறைவற் கைதொழு தேந்தெரி யோம்பிப்பின்
அறிஞர் காதற் கமைவிருந் தாயினான். 2045

௨௭ வருந்தித் தான்றா வந்த வழுதையும்
அருந்து நீரென் றமரரை யூட்டினான்
விருந்து மெல்லட குண்டு விரும்பினான்
திருந்தி னூர்வயிற் செய்வன தேயுமோ.

2046

கங்கைப் படலம் முற்றும்

௭. குகப் படலம்

க ஆய காலையி னாயிர மம்பிக்கு
நாய கன்போர்க் குகனெனு நாமத்தான்
தூய கங்கைத் துறைவிடுந் தொன்மையான்
காயும் வில்லினன் கற்றிர டோளினான்.

2047

௨ துடிய னாயினன் ரோற்செருப் பார்த்தபேர்
அடிய னற்செறிந் தன்ன நிறத்தினான்
நெடிய தாளை நெருக்கலி னீர்முகில்
இடியி னோடெழுந் தாலன்ன வீட்டினான்.

2048

௩ கொம்பு தித்துடி கொட்டு முறைமையன்
பம்பை பம்பும் படையினன் பல்லவத்
தம்ப னம்பிக்கு நாயக னழிகவுட்
தும்பி யீட்டம் புரைகிளை சுற்றினான்.

2049

௪ காழ மிட்ட குறங்கினன் கங்கையின்
ஆழ மிட்ட நெடுமையி னுனரைத்
தாழ விட்டசெந் தோலன் றயங்குறச்
சூழ விட்ட தொடுபுலி வாலினான்.

2050

௫ பற்றெடுத் தன பல்கு கவடியன்
கற்றெடுத் தன போலுங் கழலினான்
அற்றெடுத் தன்ன குஞ்சியி னாளியின்
நெற்றெடு த்து நெரித்த புருவத்தான்.

2051

௬ பெண்ணை ¹ வன்செறும் பிற்பிறங் கிச்செறி
வண்ண வார்மயிர் வார்த்துயர் முன்கையான்
கண்ண கன்றட மார்பெனுங் கல்லினான்
எண்ணெ யுண்ட விருள்புரை மேனியான்.

2052

- ௭ கச்சொ டார்த்த கறைக்கதிர் வாளினுன்
நச்ச ராவு நடுக்குறு நோக்கினுன்
பிச்ச ராமன்ன பேச்சின னிந்திரன்
வச்சி ரம்புரை கின்ற மருங்கினுன். 2053
- அ ஊற்ற மென்னற ளுனெடு மீனுகர்
நாற்ற மெய்ய னகையின் முகத்தினுன்
சீற்ற மன்றியுந் தீயெழ நோக்குவான்
கூற்ற மஞ்சக் குமிறுங் குரலினுன். 2054
- க 1 சிருங்கி பேர மெனத்திரைக் கங்கையின்
மருங்கு தோன்று நகருடை வாழ்க்கையன்
ஒருங்கு தேனெடு மீனுப காரத்தன்
இருந்த வள்ளலைக் காணவந் தெய்தினுன். 2055
- க0 சுற்ற மப்புற நிற்கச் சடுகனை
விற்று றந்தரை வீக்கிய வாளொழித்
தற்ற நீத்த மனத்தின னன்பினன்
நற்ற வப்பள்ளி வாயிலை நண்ணினுன். 2056
- கக கூவா முன்ன மினையோன் குறுகிரீ
யாவா யாரென வன்பி னிறைஞ்சினுன்
தேவா நின்கழல் சேவிக்க வந்தனன்
நாவாய் வேடுவ னாயடி யெனென்றான். 2057
- கஉ *நிற்றியீண் டென்று புக்கு நெடியவற் றொழுது தம்பி
கொற்றவ நின்னைக் காணக் குறுகின னிமிர்ந்த கூட்டச்
சுற்றமுந் தானு முள்ளந் தூயவன் றுயி னல்லன்
எற்றுநீர்க் கங்கை 2 நாவாய்க் கிறைகுக நெருவ னென்றான்.
- கந அண்ணலும் விரும்பி யென்பா லழைத்திரீ யவனை யென்னப்
பண்ணவன் வருக வென்றான் பரிவினன் விரைவிற் புக்கான்
கண்ணனைக் கண்ணி னோக்கிக் கனிந்தன னிருண்ட குஞ்சி
மண்ணுறப் பணிந்து மேனி 3 வளைத்துவாய் புதைத்து நின்றான்.
- கச இருத்தியீண் டென்ன லோடு மிருந்தில னெல்லை நீத்த
அருத்தியன் றேனு மீனு மமுதினுக் கமைந்த வாகத்
திருத்தினன் கொணர்ந்தே னென்கொ றிருவுள மென்ன வீரன்
விருத்தமா தவரை நோக்கி முறுவலன் விளம்ப லுற்றான். 2060

(பிரதி) 1 சிருங்க வேரி யெனத்திரைக். 2 நாவா யிறையவ
3 வளைந்து,

கரு அரியதா முவப்ப வுள்ளத் தன்பினு லமைந்த காதல்
தெரிதரக் கொணர்ந்த வென்ற லமுதினுஞ் சீர்த்த தன்றே
பரிவினிற் றழீஇய வென்னிற் பவித்திர மெம்ம னேர்க்கும்
உரியன வினிதி னுமு முண்டன மன்றே வென்றான். 2061

ககா சிங்கவே றனைய வீரன் பின்னருஞ் செப்பு வான்யாம்
இங்குறைந் தெறிநீர்க் கங்கை யேறுது நானே யாணர்ப்
பொங்குநின் சுற்றத் தோடும் போயுவந் தினிது னூரில்
தங்கிநீ நாவா யோடுஞ் சாருதி விடிய வென்றான். 2062

ககா கார்துலா நிறத்தான் கூறக்¹ காதலா னுணர்த்து வானிப்
பார்துலாஞ் செல்வ வுன்னை யிங்ஙனம் பார்த்த கண்ணை
ஈர்கிலாக் கள்வ னேனா னின்னலி னிருக்கை நோக்கித்
தீர்கிலே னாண்டு மீண்டுச் செய்வனா னடிமை யென்றான். 2063

கஅ கோதைவிற் குரிசி லன்னான் கூறிய கொள்கை கேட்டான்
சீதையை நோக்கித் தம்பி திருமுக நோக்கித் தீராக்
காதல னாகு மென்னுங் கருணையின் மலர்ந்த கண்ணன்
யாதினு மினிய நம்பி யிருத்தீயீண் டெம்மோ டென்றான்.

ககா அடிதொழு துவகை தூண்டி வழைத்தன னாழி யன்ன
துடியுடைச் சேனை வெள்ளம் பள்ளியைச் சுற்ற வேவி
வடிசிலை பிடித்து வானும் வீக்கின னம்பு பற்றி
இடியுடை மேக மென்ன விணையடி யேத்தி நின்றான்.

உ0 திருநகர் தீர்த் தன்மை மானவ தெரித்தி யென்னப்
பருவர றம்பி கூறப் பரிந்தவன் பையு ளெய்தி
இருகணீ ரருவி சோரக் சூகனுமாண் டிருந்தா னென்னே
பெருநிலக் கிழத்தி நோற்றும் பெற்றிலள் போலு மென்னா.

உக விரியிருட் பகையை யோட்டித் திசைகளை வென்று மேனின்று
ஒருதனித் திகிரி யுந்தி யுயர்புகழ் நிறுவி நாளும்
இருநிலத் தெவர்க்கு முள்ளத் திருந்தன னென்ன வீய்ந்த
செருவலி வீர னென்னச் செங்கதிர்ச் செல்வன் சென்றான்.

உஉ மாலைவாய் நியமஞ் செய்து மரபுளி யியற்றி வைகல்
வேலைவா யமுத னாளும் வீரனும் விரித்த நாணற்
பாலவாம் பாரின் பாயல் வைகினன் பருவி லேந்திக்
காலைகாண் பளவுந் தம்பி யிமைத்திலன் காத்து நின்றான்.

- உ௩ வெயில்விரி கனக் குன்றத் தெழில்கெட விலகு சோதிக்
கயில்விரி வயிரப் பைம்பூண் கடுந்திறன் மடங்க லன்னான்
துயிலெனு மணங்கு வந்து தோன்றலு மவளை நாமே
எயிலுடை யயோத்தி மூதா ரெய்து நாளெய்து கென்றான். 2069
- உ௪ மறக்கவா ரினைய வீர னுணையை மறுக்கல் செல்லா
உறக்கமா மாது மண்ண லுபையபங் கயங்கள் போற்றித்
துறக்கமா மென்ன லாய தூய்மதி ளயோத்தி யெய்தி
இறுக்கு நாளெந்தை பாத மெய்துவ னென்னப் போனான். 2070
- உ௫ மற்றவ ளிறைஞ்சி யேக மாமலர்த் தவிசி னீங்காப்
பொற்றொடி யோடு மையன் றுயிறரு புன்மை நோக்கி
இற்றதோர் நெஞ்ச னாகி யிருகணீ ரருவி சோர
உற்றவோ விபம தென்ன வொருசிலை யதனி னின்றான்.
- உ௬ தம்பியின் குழாத்திற் சுற்றுகு சுற்றத்தன் றெடுத்த வில்லன்
வெம்பிவெந் தழியா நின்ற நெஞ்சினன் விழித்த கண்ணன்
தம்பியின் னுனை நோக்கித் தலைமகன் றன்மை நோக்கி
ஆம்பியின் றலைவன் கண்ணீ ரருவிசோர்குன்றி னின்றான்.
- உ௭ துறக்கமே முதல வான தூயன யாவை யேனும்
மறக்குமா நினைய லம்மா வரம்பிலாத் தோற்ற மாக்கள்
இறக்குமா றிதுவென் பான்போன் முன்னைநா ளிறந்தான் பின்னாட்
பிறக்குமா றிதுவென் பான்போற் பிறந்தனன் பிறவா வெய்யோன்.
- உ௮ செஞ்செவே சேற்றிற் றேன்றுந் தாமரை தேரிற் றேன்றும்
வெஞ்சடர்ச் செல்வன் மேனி நோக்கிய விரிந்த வேரோர்
அஞ்சன நாயி றன்ன வையனை நோக்கிச் செய்ய
வஞ்சிவாழ் வதன மென்னுந் தாமரை மலர்ந்த தன்றே.
- உ௯ நாண்முதற் கமைந்த யாவு நயந்தன னியற்றி நாமத்
தோண்முதற் றொடர்ந்த வில்லான் மறையவர் தொடரப் போனான்
ஆண்முதற் கமைந்த கேள்வி யன்பனை நோக்கி யையன்
கோண்முதற் கமைந்த நாவாய் கொணருதி விரைவி னென்றான்.
- ௩௦ * எவிய மொழிகேளா விழிபுனல் பொழிகண்ணான்
ஆவியு ரைகின்ற னடியினை பிரிகில்லான்
காவியின் மலர்காயாக் கடன்மழை யனையானைத்
தேவியொ டடிதாழாச் சிந்தனை யுரை செய்தான். 2076

- ௩௧ பெய்முறை யலராலெம் புகலிடம் வனமேயாம்
கொய்முறை யுறுதாரீர் குறையிலம் வலியேமால்
செய்முறை குற்றேவல் செய்குது மடி யோமை
இம்முறை யுறவென்ன வினிதிரு நெடிதெம்மூர். 2077
- ௩௨ தேனுள திணையுண்டாற் றேவரு துகர்தற்காம்
ஊனுள துணையோ முயிருள வினையாடக்
காணுள புனலாடக் கங்கையு முளதன்றே
நானுள தணையுநீ யினிதிரு நாடெம்பால். 2078
- ௩௩ தோலுள துகில்போலுஞ் சுகமுள தொடர்மஞ்சம்
போலுள பரணவைகப் புரையுள கடிதோடுங்
காலுள சிலைபூணுங் கையுள கலிவானின்
மேலுள பொருளேலும் விரைவொடு கொணர்வேமால்.
- ௩௪ ஐயிரு பத்தோடைந் தாயிர ருளராணை
செய்குனர் சிலைவேடர் தேவரின் வலியோமால்
உய்குது மடியேமெங் குடிவிடை பொருநாணீ
வைகுதி யெனின்மேலும் வாழ்வினை பெரிதென்பான்.
- ௩௫ அண்ணலு மதுகேளா வகநிறை யருண்மிக்கான்
வெண்ணிற நகைசெய்தான் வீரரின் னுழையர்மிப்
புண்ணிய நதியாடிப் புனிதரை வழிபாடுந்
றெண்ணிய சிலநாளிற் குறுகுது மினிதென்றான். 2081
- ௩௬ சிந்தனை யுணர்கிற்பான் சென்றனன் விரைவோடும்
தந்தன நெடுநாவாய் தாமரை நயனத்தான்
அந்தணர் தமையெல்லா மருளுதிர் விடையென்ன
இந்துவி னுதலாளோ ¹ டிளவலொ டினிதேரு. 2082
- ௩௭ விடுநதி கடிதென்றான் மெய்யுயி ரணையானும்
முடுகின நெடுநாவாய் முரிதிரை நெடுநீர்வாய்க்
கடிதினின் மடவன்னக் கதியது செலநின்றார்
இடருறு மறையோரு மெரியுறு மெழுகாணர். 2083
- ௩௮ பாலுடை மொழியாளும் பகலவ னணையானுஞ்
சேலுடை நெடுநன்னீர் சிந்தினர் வினையாடத்
தோலுடை நிமிர்கோலிற் றுழுவிய நெடுநாவாய்
காலுடை நெடுநெண்டிற் சென்றது கடிதம்மா. 2084

நக சாந்தணி புளினத்தின் நடமுலை யுயர் கங்கை
காந்தின மணிமின்னக் கடிசுமழ் கமலத்திற்
சேந்தொளி விரியுந்தெண் டிரையெனு நிமிர்கையால்
ஏந்தின ளொருதானே யேற்றின ளினிதிப்பால். 2085

ச0 அத்திசை யுற்றைய னன்பனை முகநோக்கிச்
சித்திர கூடத்தின் சென்னெறி புகலென்னப்
பத்தியி னுயிரீயும் பரிவின னடிதாழா
உத்தம வடியேனான் கூறுவ துளதென்றான். 2086

சக நெறியிடு நெறிவல்லே னேடின வழுவாமல்
நறியன கனிகாயு நறவிவை தரவல்லேன்
உறைவிட மமைவிப்பே னொடிவரை யளவும்மைப்
பிறியல னுடனேகப் பெறுகுவ ¹ னெனினுயேன். 2087

சஉ தீயன வகையாவுந் திசைதிசைச் செலநூறித்
தூயன வுறைகானந் துருவினன் வரவல்லேன்
மேயன பொருணுடித் தருகுவன் வினைமுற்றும்
ஏயின செயல்வல்லே னிருளினு நெறிசெல்வேன். 2088

சந கல்லுவன் மலையேனுங் கவலையின் முதல்யாவுஞ்
செல்லுவ னெறிதூரஞ் செறிபுன றாவல்லேன்
வில்லினு முளனென்றும் வெருவல னிருபோதும்
மல்லினு முயர்தோளாய் மலரடி பிரியேனான். 2089

சச திருவுள மெனின்மற்றென் சேனையு முடனேகொண்
டொருவல னிருபோது முறைகுவ னுளரானார்
மருவல ரெனின்முன்னே மாள்குவ னழிகல்லேன்
பொருவரு மணிமார்பா போதுவ னுடனென்றான். 2090

சரு அன்னவ னுரைகளா வமலனு முரைநேர்வான்
என்னுயி ரனையாய்நீ யிளவலான் னினையானிந்
நன்னுத லிவணின்கே ணளிர்கட லுலகெல்லாம்
உன்னுடை யதுநானுன் னுரிமையி லுளனென்றான்.

சசு துன்புள ² தெனினன்றோ சுகமுள ததுவன்றி
பின்புள திடைமன்னும் பிரிவுள தெனவுன்னேன்
முன்புள ³ மொருநால்வோ முடிவுள தெனவுன்னு
அன்புள வினிநாமோ ரைவர்க ளுளராணோம். 2092

(பிரதி) 1 னினிநாயேன். 2 தெனிலொன்றே சுகமெனி லது
வன்றோ. 3. தொருநால்வோ.

சௌ படருற வுளனும்பி காணுறை பகலெல்லாம்
இடருறு தகையாயோ யானென் விரியாய்நீ
சுடருறை வடிவேலாய் சொன்முறை கடவேனான்
வடதிசை வருமந்நா ணின்னுழை வருகின்றேன். 2093

சஅ அங்குள் கிளைகாவற் கமைதியி னுளனும்பி
இங்குள் கிளைகாவற் காருள் ரிசையாய்நீ
உன்கிளை யெனதன்றோ வுறுதுய நுறலாமோ
என்கிளை யதுகாவென் னேவலி னினிதென்றான். 2094

சக பணிமொழி கடவாதான் பருவர ¹ லிகவாதான்
பிணியுடை மனனென்னும் பேதினன் விடைகொண்டான்
அணியிழை மயிலோடு மையனு மிளையானுந்
திணிமர நிறைகானிற் சேணுற நெறிசென்றார். 2095

தகப் படலம் முற்றும்.

அ. வனம்புகு படலம்

க பூரியர் புணர்மாதர் பொதுமன மெனமன்னும்
ஈரமு முளதில்லென் றறிவரு மிளவேனில்
ஆரியன் வரலோடு மமுதளவிய சீதக்
காருறு குறிமானக் காட்டிய தவணைங்கும். 2096

உ வெயிலிள நிலவேபோல் விரிகதி ரிடைவீசப்
பயின்மர நிழலீனப் பணிபுரை துளிமேகம்
புயற்ற விளமென்கால் பூவள வியதெய்த
மயிலின நடமாடும் வழியினி யனபோனார். 2097

ந மன்றலின் மலிகோதை மயிலிய லிளமாதே
இன்றுயில் வதிகோபத் தினம்விரி வனவெங்குங்
கொன்றைகள் சொரிபோதின் குப்பைகள் குவிமாலை
பொன்றினி மணிமானப் பொலிவன பலகாணாய். 2098

ச பாணிள் மிஞ்ஞகப் படுமழை பணையாக
நாணின் தொகுபீலிக் கோலின நடமாடும்
பூணிய னின்சாயற் பொலிவுறு மதுகண்ணிற்
காணிய வெனலாகுங் களிமயி லிவைகாணாய். 2099

- ரு நெய்நிறை நெடுவேலி நிழனுறு திறமுற்றிக்
கைநிறை நிமிர்கண்ணாய் கருதின வினமென்றே
மெய்நிறை விரிசாயல் கண்டுநின் விழிகண்டு
மஞ்ஞையு மடமானும் வருவன பலகாணாய். 2100
- சு பூவலர் குரவோடும் புடைநிழ லிடவீனும்
மாவலர் சொரிசூழற் றுயிலெழு மயிலொன்றின்
றாவியின் மணம்நாறத் துணைபிரி பெடைதானச்
சேவலோ றிறவடித் திரிவத னியல்காணாய். 2101
- ௮ அருந்ததி யனையாளே யமுதினு மினியாளே
செருந்தியின் மலர்தாங்குஞ் செறியித ¹ முனசோங்கம்
பொருந்தின களிவண்டிற் பொலிவன பொன்னுதும்
இருந்தையி ளெழுதியொத் தெழுவன விவைகாணாய்.
- அ சேந்தொளி விரிசெவ்வாய்ப் பைங்கிளி செறிகோலக்
கார்தளின் மலரேறிக் கோதுவ கவினாரும்
மாந்தளிர் நறுமேனி மங்கைநின் மணிமுன்கை
ஏந்தின வெனலாகு மியல்பின விவைகாணாய். 2103
- கா ஏந்திள முலையாளே வெழுதரு மெழிலாளே
கார்தளின் முகைகண்ணிற் கண்டொரு களிமஞ்ஞை
பார்தளி தெனவுன்னிக் கவ்விய படிபாராத்
தேந்தள வுகள்செய்யுஞ் சிறுநகை பலகாணாய். 2104
- க0 குன்றுறை வயமாவின் குருளையு மிருள்சிர்திப்
பின்றின் தெனலாகும் பிடிதரு சிறுமாவும்
அன்றல பிரிவொல்லா வண்டர்த மனையாவின்
கன்றொடு முடனாடுங் களியன பலகாணாய். 2105
- கக அகில்புனை குழல்மாதே யணியிழை யெனலாகும்
நகுமலர் நிறைமலைக் கொம்புக ணத்தோறுந்
துகில்புரை திரைநீரிற் றேய்வன துறையாடும்
முகிழிள முலையாரின் மூழ்குவ பலகாணாய். 2106
- க2 முற்றுறு முகைகிண்டி முரல்கில சிறுதும்பி
விற்பிரு துதன்மாதே யம்மலர் விரிகோங்கின்
சுற்றுறு மலரேறித் துயில்வன சுடர்மின்னும்
பொற்றக டுறநீலம் புரைவன பலகாணாய். 2107

- கந கூடிய நறைவாயிற் கொண்டன விழிகொள்ளா
மூடிய களிமன்ன முடுகிய நெறிகாணு
ஆறிய சிறைமாவண் டந்தரி னிசைமுன்னம்
பாடிய பெடைகண்ணாய் வருவன பலகாணாய். 2108
- கச கன்னிய ரணிகோலங் கற்றறி குளரென்னப்
பொன்னணி நிறவேங்கைக் கோங்குகள் புதுமென்பு
அன்னமென் னடையாய்நின் னளகநந் துதலப்புஞ்
சின்னநன் மலர்மானச் சிந்துவ பலகாணாய். 2109
- கரு மணங்கிளர் மலர்வாச மாருதம் வரவீசக்
கணங்கிளர் தருசண்ணங் கல்லிடை யனகானத்
தணங்கினு மினியாயுன் னணிவட முலைமுன்றிற்
சுணங்கின மவைமானத் துறுவன பலகாணாய். 2110
- கசு அடியினை யுறைகல்லா தென்றுகொ லதரெங்கும்
இடையிடை மலர்சிந்து மினமா மிவைகாணாய்
கொடியினொ டிளவாசக் கொம்புகள் குயிலேயுன்
றுடிபுரை யிடைமானத் துவள்வன பலகாணாய். 2111
- கௌ வாள்புரை விழியாயுன் மலர்புரை யடிமானத்
தாள்புரை தளிர்வைகுந் தகைஞிமி றிவைகாணாய்
கோள்புரை யிருள்வாசக் குழல்புரை மழைகாணாய்
தோள்புரை யிளவேயின் தொகுதிக ளிவைகாணாய். 2112
- கஅ பூநனை சினைதுன்றிப் புள்ளிடை யிடைபம்பி
நான்றி நளிர்வல்லிக் கொடிநவை யிலபல்கி
மானின மயின்மாலை குயிலினம் வருகானந்
திநிகர் தொழிலாடைத் திரைபொரு வனகாணாய். 2113
- கக என்றனன் மடவாளோ டினிதினின் வினையாடிப்
பொன்றினி திரடோளான் போயின னெறிபோதுஞ்
சென்றது குடபாலைத் திருமலை யிதுவன்றோ
வென்றரு வினைவென்றோர் மேவிட மெனலோடும்.
- உ0 அருத்தியி னகம்விம்மு மன்பின நெடுநாளிற்
றிருத்திய வினைமுற்றிற் றின்றெனத் தெரிகின்றான்
பரத்துவ னெனுநாமப் பரமுனி பவநோயின்
மருத்துவ னனையாணை வரவெதிர் கொளவந்தான். 2115

- உக குடையின் நிமிர்கோலன் குண்டுகை யினன்முரிச்
சுடையின் னுரிமானின் சருமனன் மரநாரின்
உடையினன் மயிர்நாலு முருவின் நெறிபேணும்
நடையினன் மறைநாலு நடநவி நருநாவான். 2116
- உஉ செந்தழல் புரிசெல்வன் நிசைமுக முனிசெவ்வே
தந்தன வுயிரெல்லாந் தன்னுயி ரெனநல்கும்
அந்தண னுலகேழு மமையெனி னமரேசன்
உந்தியி னுதவாமே யுதவிடு தொழில் வல்லான். 2117
- உஊ அம்முனி வரலோடு மழகனு மலர்தூவி
மும்முறை தொழுதானே முனிவனு மெதிர்புல்லி
இம்முறை யுருவோநான் காண்குவ தெனவுள்ளம்
விம்மின நிழிகண்ணீர் விழிவழி யுகநின்றான். 2118
- உச அகலிட நெடிதாளு மமைதியை யதுதீரப்
புகலிட மெமதாகும் புரையிடை யிந்நாளிற்
றகவில தவவேடந் தழுவினை வருவானேன்
இகலடு சிலைவீரா விளையவ னெடுமென்றான். 2119
- உரு உற்றுள பொருளெல்லாம் முணர்வுற வுரைசெய்தான்
நற்றவ முனியந்தோ விதிதரு நவையென்பான்
இற்றது செயலுண்டோ விசையென விடர்கொண்டான்
பெற்றில டவமந்தோ பெருநில மகளென்றான். 2120
- உசு துப்புறழ் துவர்வாயிற் றாய்மொழி யவளோடும்
அப்புறு கடன்ஞால மாளுதி கடிதென்னு
ஒப்பரு மகனுன்னை யுயர்வன முறையேகென்
றெப்பரி சுயிருயந்தா னென்றுணை யவனென்றான்.
- உ௮ அல்லலு முளவின்ப மணுகலு முளவந்தோ
நல்லன வுளசெய்யு நவைகளு முளதன்றோ
இல்லையொர் பயநானிங் கிடருறு மிதிலென்னுப்
புல்லின னுடனேகொண் டினிதுறை புரைபுக்கான்.
- உஅ பக்குறை விடநல்கிப் பூசனைமுறை பேணித்
தக்கன கனிகாயு தந்துறை தருமன்பாற்
றெக்கன முறைகூறித் தூயவ னுயிர்போலும்
மக்களி னருளுற்றான் மைந்தனு மகிழ்வுற்றான். 2123

உக வைகின ரினிதன்ன ரவ்வழி மறையோனும்
உய்குவ னொடியானு முடனுறை தலினென்பான்
செய்தன னினிதெல்லாஞ் செல்வனை முகமுன்னாக்
கொய்குல மலர்மார்பா கூறுவ துளதென்றான். 2124

ங௦ * நிறையு நீர்மலர் நெடுங்கனி கிழங்குகாய் கிடந்த
குறையுந் தீயவை தூயவை குறைவில் வெம்மோ
டுறையு மவ்வழி யுயர்தவ முயலுவா னொழுக
இறையு மீதிலா தினியதோ ரிடமரி தின்னும். 2125

ஙக கங்கை யாளோடு கரியவ னுமகள் கலந்த
சங்க மாதலிற் பிரியலன் றுமரைச் செங்கண்
அங்க னுயக வயனுக்கு மரும்பெற நீர்த்தம்
எங்கள் போலியர் தரத்ததன் றிருத்தி ரீண்டென்றான்.

ஙஉ பூண்ட மாதவ னவ்வழி விரும்பினன் புரித்
நீண்ட தன்றிது நிறையுன னாட்டுக்கு ¹ நடுவாம்
மாண்ட சிந்தைய விவ்வழி வைகுவ னென்றால்
ஈண்டி யாவரு நெருக்குவ ரென்றன னிராமன். 2127

ஙஊ ஆவ துள்ளதே யையகே னையிரண் டமைந்த
கூவிடைப் பொழிற் கப்புறம் போனபின் குறுகி
மேவு கானத்தி லேகுதி விண்ணினு மினிதாற்
றேவர் கைதொழுஞ் சித்திர கூடமென் றுளதே. 2128

ஙச என்று காதலி னேயின னடிதொழு திறைஞ்சிக்
கொன்றை வேயங்குழற் கோவலர் முல்லையங் குறிஞ்சி
சென்று செங்கதிர்ச் செல்வனு நடுவுறச் சிறுமான்
கன்று நீர்துகர் கரையுடைக் காளிந்தி கண்டான். 2129

ஙரு ஆறு கண்டன ரகமகிழ்ந் திறைஞ்சின ரறிந்து
நீறு தோய்மணி மேனியர் நெடும்புனல் படிந்தார்
ஊறு மென்கனி கிழங்கினோ டுண்டுநீ ருண்டார்
ஏறி யேகுவ தெங்ஙன மென்றிட விளையோன். 2130

ஙக வாங்கு வேயங்கழை துமித்தனன் மாணையின் கொடியால்
ஒங்கு தெப்பமொன் றிழைத்தன னும்பர்தம் பதிபோல்
வீங்கு தோளண்ண றேவியோ டினிதுவீற் றிருப்ப
நீங்கி னுணந்த நெடுநதி யிருகையா னீந்தி. 2131

- ௩௭ ஆலை பாய்வய லயோத்திய ராண்டகைக் கிளையான்
மாலை மால்வரை தோளெனு மந்தரந் திரிய
காலை வேலையை யுற்றது கழிந்தநீர் கடிதின்
மேலை வேலையிற் பாய்ந்தது மீண்டநீர் வெள்ளம். 2132
- ௩௮ அனைய ரப்புனல் கடந்தன ரக்கரை யுற்றார்
புனையும் வற்கலைக் கோலத்தார் நெடுநெறி போனார்
சினையு மூலமும் வேரும்வெந் திருநிலந் தீய்ந்து
நினையு நெஞ்சமுஞ் சடுவதோர் நெடுநெறி சேர்ந்தார்.
- ௩௯ நீங்க லாற்றலள் சனகியென் றிராகவ னினைந்தான்
ஒங்கு வெய்யவ னுடுபதி யெனக்கதி ருருத்தான்
தாங்கு வேங்கடத் துலவைகள் தழைகொண்டு தழைத்த
பாங்கு வெங்கனல் பங்கய வனங்களாய்ப் பரந்த. 2134
- ௪௦ வறுத்து வித்திய வனையன வல்லையில் பரற்கள்
பறித்து வித்திய மலரெனக் குளிர்த்தன பசைந்த
1 இறுத்தெ ரிந்தன வல்லிக ளிளந்தளி ரீன்ற
கறுத்த வாளர வெயிற்றினூ டமுதுகக் களித்த. 2135
- ௪௧ குழுமி மேகங்கள் குமுறின நறுந்துளி கொணர்ந்த
முழுவில் வேடரு முனைவரின் முனிகில ருயிரைத்
தழுவி நின்றன பசியில பகையில தணிந்த
உழுவை யின்முலை மானிளங் கன்றுக ஞுண்ட. 2136
- ௪௨ கல்லிடைக் கிடந்த கடுவெந் தயர்கின்ற கதழ்பாம்
பல்ல லுற்றில வலைபுனற் கிடந்தன வனைய
வல்லை யுற்றவேய் புற்றொடு மெரிவன மணிவாழ்
புல்லெ யிற்றிளங் கன்னியர் தோளொடும் பொலிந்த.
- ௪௩ படர்ந்தெ முந்தபுற் பசுநிறக் கம்பளம் பரப்பிக்
கிடந்த போன்றன மஞ்ஞையந் தோகைகள் கிளர
மடந்தை மாரென நாடகம் வயின்றொறு நவின்ற
தொடர்ந்து பாணரிற் தூங்கிசை முரன்றன தும்பி.
- ௪௪ கால மன்றியுங் கனிந்தன கனிநெடுங் கந்த
மூல மன்றியு முளைத்தன நிலனுற முழுதுங்
கோல மங்கைய ரொத்தன வளரிளங் கொம்பர்
சீல மன்றியுஞ் செய்தவம் வேறுமொன் றுளதோ. 2139

சரு எயினர் தங்கிட மிருடிக ளிருப்பிட மேய்ந்த
வயின்வ யின்றொறு மணிநிறக் கோபங்கண் மலர்ந்த
பயின்ம ரந்தொறும் பிரிந்தன பேடையைப் பயிலுங்
குயிலி ரங்கின முருந்தினின் றரும்பின குருந்தம். 2140

சகூ பந்த ஞாட்டிற் பாசறைப் பொருள்வயிற் பருவந்
தந்த கேள்வரை யுயிரெனத் தழுவினர் பிரிந்த
கந்த வோதியர் சிந்தையிற் கொதிப்பதக் கழலோர்
வந்த போதவர் மனமெனக் குளிர்ந்தது வனமே. 2141

சௌ வெளிநு நீங்கிய பாலையின் மெல்லெனப் போனார்
ஒளிநு வான்மதிக் குழவிதன் சூல்வயி றுதைப்பப்
பிளிநு மேகத்தைப் பிடியெனப் பெரும்பனைத் தடக்கைக்
களிநு நீட்டுமச் சித்திர கூடத்தைக் கண்டார். 2142

வனம்புது படலம் முற்றும்.

கூ. சித்திரகூடப் படலம்

க நினையுந் தேவர்க்கு நமக்குமொத் தொரு நெறிநின்ற
வனக னங்கண் னாயிரம் பேருடை யமலன்
சனகன் மாமட மயிற்கந்தச் சந்தனஞ் செறிந்த
கனக மால்வரை யழகெலாந் தெரிவுறக் காட்டும். 2143

உ வாளுந் வேலும்விட் டளாவின வனையகண் மயிலே
தாளி னேலமுந் தமாலமுஞ் சுடர்தருஞ் சாரல்
நீள மாலைய துயில்வன நீண்டரு கமஞ்சூற்
காள மேகமு நாகமுந் தெரிகில காணாய். 2144

ங் குருதி வாளெனச் செவ்வரி பரந்தகட் குயிலே
மருவி மால்வரை யும்பரிற் குதிக்கின்ற வருடை
சுருதி போற்றெளி மரகதக் கொழுஞ்சுடர் சுற்றப்
பருதி வானவன் பசும்பரி நிகர்ப்பன பாராய். 2145

ச வடங்கொள் பூண்முலை மடமயி லேமழை மதமா
அடங்கு பாழ்வயிற் றரவுரி யமைதொறுந் தொடக்கித்
தடங்க டோறுநின் றுடுவ தண்டலை யயோத்தி
துடங்கு மாளிகைத் துகிற்கொடி நிகர்ப்பன நோக்காய்.

ரு உவரி வாய்நிறிப் பாற்கட லுதவிய வழுதே
துவரி னீண்மணித் தடந்தொரு மிடந்தொறுந் துவன்றிக்
கவரி பானிற வால்புடை பெயர்வன கடிதிற
பவன மால்வரை யருவியைப் பொருவின பாராய். 2147

சு சலந்த லைக்கொண்ட சீயத்தாற் றனிமதக் கதமா
உலந்து வீழ்தலிற் சிந்தின வுதிரத்தின் மடவார்
புலந்த காலையற் றுக்கன குங்குமப் பொதியிற்
கலந்த முத்தென வேழமுத் திமைப்பன காணாய். 2148

௭ நீண்ட மால்வரை மதியுற நெடுமுடி நிவந்த
தூண்டு மாமணிச் சடர்க்கனற் கற்றையிற் சொருகி
மாண்ட வானிற வருவியம் மழைவிடைப் பாகன்
காண்ட குஞ்சடைக் கங்கையை நிகர்ப்பன காணாய்.

அ விடங்கொ ணைக்கிரின் னிடையினை மின்னென வெருவிப்
படங்கொ ணைக்கள் முழைபுகப் பதைப்பன பாராய்
மடங்கல் வாளரி யெனக்கொண்டு மழையின் முழங்கக்
கடங்கொள் கார்மதக் கைம்மலை யிரிவன காணாய். 2150

சு நெய்கொ ணீருண்டு நெருப்புண்டு நீண்டமை நிறைந்த
வைகொள் வேலெனக் காலனு மறுகுறுங் கண்ணாய்
மெய்க ணைகின்ற பிடிக்கை விரும்பிய வேழங்
கைக ணைகில தாங்கின நிற்பன காணாய். 2151

க0 தொட்ட வார்சுனை சடரொளி மணியொடுந் தூவி
விட்ட சென்றன விடாமத மழையெழில் வேழம்
வட்ட வேங்கையின் மலரொடுந் ததைந்தன வயங்கும்
பட்டஞ் சுற்றிய வனையவே போல்வன பாராய். 2152

கக இழைந்த நூலிடை மணிக்குடஞ் சமக்கின்ற வென்னக்
குழைந்த துண்ணிடை குவியின வனமுலைக் கொம்பே
தழைந்த சந்தனச் சோலைதன் செலவினைத் தடுப்ப
துழைந்து போகின்ற தொக்கின்ற மதியினை நோக்காய்.

கஉ உருகு காதலிற் றழைகொண்டு மழலைவண் டோச்சி
முருகு நாறுசெந் தேனினை முழைநின்று வாங்கிப்
பெருகு சூலினம் பிடிக்கொரு பிறை மருப்பியாளை
பருக வாயினிற் கையினின் றளிப்பது பாராய். 2154

கந அளிக்கு நாயகன் மாயைபுக் கடங்கின னென்னுங்
களிப்பி லிந்தியத்து யோகியிற் கரக்கிலா ததுபோல்
ஒளித்து நின்றுள ராயினு முருத்தெரிக் கின்ற
பளிக்க றைச்சில பரிபுர மகளிரைப் பாராய். 2155

கச ஆடு கின்றமா மயிலினு மழகிய குயிலே
கூடு கின்றவர் கொடிச்சியர் தம்மனங் கொதிப்ப
ஊடு கின்றனர் கொழுநரை யுருகினர் நோக்கப்
பாடு கின்றன கின்னர மிதுனங்கள் பாராய். 2156

கரு விவ்வி வாங்கிய சிலையெனப் பொலிததல் விளக்கே
வல்லி தாங்கமை தாக்கலின் வழிந்திழி பிரசங்
கொல்லி வாங்கிய சூன்றவர் கொடிநெடுங் கவலை
கல்லி வாங்கிய குழிகளை நிறைப்பன காணாய். 2157

கசு ஒருவில் பெண்மையென் றுறைக்கின்ற வுடலினுக்குயிரே
மருவு காதலி னினிதுட னாடிய மந்தி
அருவி நீர்கொண்டு வீசத்தா னப்புறத் தேறிக்
கருவி மாமழை யுகுப்பதோர் கடுவனைக் காணாய். 2158

கசு வீறு பஞ்சினி லமுதநெய் யாடிய விளக்கே
சீறு வெங்கதிர் செறிந்தன பேர்கல திரிய
மாறில் மண்டில நிரம்பிய மாணிக்க மணிக்கற்
பாறை மற்றொரு பரிதியிற் பொலிவன பாராய். 2159

கஅ சீல மின்னதென் றருந்ததிக் குதவிய திருவே
நீல வண்டினம் படிந்தெழ வளைந்துட னிமிர்ந்த
கோல வேங்கையின் கொம்புகள் பொன்மலர் தூவிக்
காலி னிற்றொழு தெழுவன நிகர்ப்பன காணாய். 2160

கசு விற்கொள் வாணுதல் விளங்கிழை யிளந்தளிர்க் கொழுந்தே
எற்கொள் மால்வரை யும்பரி னிரும்புனங் காக்குங்
கொற்கொள் வேற்கணர் சூரீஇயினத் தெறிதரக் குறித்த
கற்கள் வானிடை மீனென விழுவன காணாய். 2161

உ0 நான நாண்மலர் நறையகி னாவிதே னாறுஞ்
சோனை வார்குழற் சமைபெறாத் துடியிடைத் தோகாய்
வான யாறுமீ னலர்ந்தன வெனப்புனல் வறந்த
கான யாறுகள் கதிர்மணி யிமைப்பன காணாய். 2162

உக வரிகொ ¹ னொண்சில வயவர்தங் கணிச்சியின் மறிந்த
பரிய காரகில் சுடர்நிமிர் பசங்கதிர்ப் படலம்
அரிய வேதிய ராகுதிப் புகையொடு மளவிக்
கரிய மால்வரைக் கொழுந்தெனப் படர்வன காணாய்.

உஉ மஞ்ச ளாவிய மாணிக்கப் பாரையின் மறைவ
செஞ்செ வேநெடு மரகதப் பாரையிற் நெரிவ
விஞ்சை நாடியர் கொழுநரோ டீடிய விமலப்
பஞ்ச ளாவிய சீறடிச் சுவடுகள் பாராய்.

2164

உங் சுழித்த செம்பொனின் றுளைபுரை யுந்தியென் றுணையே
கொழித்த மாமணி யருவியோ டிழிவன கோலம்
அழித்து மேவிய வரம்பைய ரறல்புரை கூந்தல்
கழித்து நீக்கிய கற்பக நறுமலர் காணாய்.

2165

உச அறைக ழற்சினக் குன்றவ ரகன்புனங் காவற்
பறையெ டுத்தொரு கடுவனின் றடிப்பது பாராய்
பிறையை யெட்டினள் பிடித்ததற் கிதுபிழை யென்னுக்
கறைது டைக்குறுங் கொடிச்சியோர் பேதையைக் காணாய்.

உரு அடுத்த பல்பக லன்பரிற் பிரிந்தன ரென்ப
தெடுத்து நந்தமக் கியம்புவ தெனக்கரிந் திருண்ட
தொடுத்த மாதவிச் சூழலிற் சூரர மகளிர்
படுத்து வைகிய பல்லவ சயனங்கள் பாராய்.

2167

உசு நினைந்த போதிலு மமுதொக்கு நேரிழாய் நிறைதேன்
வீணந்த வேங்கையிற் கோங்கினில் வயின் கொளத் தொடுத்து
குனிந்த வுசலிற் கொடிச்சிய ரெடுத்தவண் குறிஞ்சி
கனிந்த பாடல்கேட் டசனமா வருவன காணாய்.

2168

உ௮ இலவு மிந்திர கோபமும் புரையித ழினியாய்
அலவு துண்டுளி யருவிநீ ரரம்பைய ராடக்
கலவை சாந்துசெங் குங்குமங் கற்பகங் கொடுத்த
பலவுந் தோய்தலிற் பரிமளங் கமழ்வன பாராய்.

2169

உஅ செம்பொ னுற்செய்து குலிகமிட் டெழுதிய செப்போர்
கொம்பு தாங்கிய தெனப்பொலி வனமுலைக் கொடியே
அம்பொன் மால்வரை யலர்கதி ருச்சிசென் றணையப்
பைம்பொன் மாமுடி மிலைச்சிய தொப்பது பாராய்.

உக மடந்தை மார்களிற் றிலதமே மணிநிறத் திணிகல்
தொடர்ந்த பாரையின் வேயினஞ் சொரிமணி முத்தம்
இடந்தொ றுங்கிடந் திமைப்பன வெரிகதிர்ச் செக்கர்
படர்ந்த வானிடைத் தாரகை புரைவன பாராய். 2171

ங0 குழவி துண்டுளே வேயினுங் குறிநரம் பெறிவுற்
றெழுது தண்டமிழ் யாழினு மினியசொற் கினியே
முழுவ தும்மலர் விரிந்தநாள் முருக்கிடை மிடைந்த
பழுவம் வெங்கனல் கதுவிய தொப்பன பாராய். 2172

ஙக வளைகள் காந்தளிற் பெய்தன வளையகை மயிலே
துளைக டாழ்தடக் கைநெடுந் துருத்தியிற் றாக்கி
அளவின் மூப்பின ரருந்தவர்க் கருவிரீர் கொணர்ந்து
களப மால்கரி குண்டிகைச் சொரிவன காணாய். 2173

ஙஉ வடுவின் ¹ மாவகி ரிவையெனப் பொலிந்தகண் மயிலே
இடுகு கண்ணின ரிடருறு மூப்பின ரேக
நெடுகு கூலவா னீட்டின வருகுறு நெஞ்சக்
கடுவன் மாதவர்க் கருநெறி காட்டுவ காணாய். 2174

ஙஊ அலம்பு வார்குழ லாய்மயிற் பெண்ணருங் கலமே
நலம்பெய் வேதியர் மார்பினுக் கிசைவன நாடிச்
சிலம்பி பஞ்சினூல் சிக்குறத் திரித்தன தேமாப்
பலம்பெய் மந்தியோ டுடன்வந்து கொடுப்பன பாராய்.

ஙச தெரிவை மார்க்கொரு கட்டளை யெனச்செய்த திருவே
பெரிய மாக்கனி ² பலாக்கனின் வாழையங் கனியோ
டரிய மாக்கனி கடுவன்கள் கடிதுகொண் டளிப்பக்
கரிய மாக்கிழங் ககழ்ந்தவர்க் கொணர்ந்தன காணாய்.

ஙரு ஐவ னக்குர லேனலின் கதிரிறுங் கவரை
மெய்வ ணக்குறும் வேழரின் றளித்த மெல்லரிசி
பொய்வ ணக்கிய மாதவர் புரைதொறும் புகுந்துன்
கைவ ணத்தவாய்க் கிள்ளைதந் தளிப்பன காணாய். 2177

ஙசு இடிகொள் வேழத்தை யெயிற்றொடு மெடுத்தன வீழங்குங்
கடிய மாசுணங் ³ கற்றறிந் தவரென வடங்கிச்
சடைகொள் சென்னியர் தாழ்விலா தவர்மிதித் தேறப்
படிக டானெனத் தாழ்வரைக் கிடப்பன பாராய். 2178

- ௩௭ பாந்த டேரிவை பழிபடப் பரந்த பேரல்குல்
ஏந்து நூன்மணி மார்பின ராகுதிக் கிசைய
கூந்தன் மென்மயில் குறுகின் நெடுஞ்சிறை கோலிக்
காந்து குண்டத்தி லடங்கெரி யெழுப்புவ காணாய்.
- ௩௮ அசம்பு பாய்வரை யருந்தவ முடித்தவ ரணையத்
தசம்பு வேய்ந்தென வொத்தவர் தமக்குவின் டருவான்
விசம்பு தூர்ப்பன வாமென வெயிலென வீங்கும்
பசும்பொன் மானங்கள் போவன வருவன பாராய். 2180
- ௩௯ இணைய யாவையு மேந்திழைக் கியம்பினன் காட்டி
அணைய மால்வரை யருந்தவ ரெதிர்வர வணங்கி
வினையி னீங்கிய வேதியர் விருந்தின னான
மனையின் மெய்யினு மாதவம் புரிந்தவன் மைந்தன்.
- ௪0 *மாவிய லுதயமாந் துளசி வானவன்
ஏவிய பகையிரு ளவுணர் வீய்ந்துக
காவியல் குடவரைக் கால நேமிமேல்
ஏவிய திகிரியி னிரவி யேகினான். 2182
- ௪௧ சக்கரந் தானவ னுடலிற் றுக்குற
வெக்கிய குருதியிற் பரந்த தெங்கணுஞ்
செக்கரத் தீயவன் வாயிற் றீர்ந்துவே
றுக்கவான் றனியெயி ரெடுத்த திந்துவே. 2183
- ௪௨ ஆனன மகளிருக் களித்த தாமரைப்
பூநனி முகிழ்த்தென வலரி போனபின்
மீனென விளங்கின வெள்ளி யாம்பல்வீ
வானெனு மணித்தட மலர்ந்த தெங்குமே. 2184
- ௪௩ மந்தியுங் கடுவனு மரங்க ணோக்கின
தந்தியும் பிடிகளுந் தடங்க ணோக்கின
நிந்தையில் சகுந்தமும் ¹ நீள நோக்கின
அந்தியை நோக்கின னறிவை நோக்கினான். 2185
- ௪௪ மொய்கிளர் நறுமலர் முகிழ்த்த வாஞ்சில
மையறு நறுமலர் மலர்ந்த வாஞ்சில
² ஐயனோ டிளவற்கு மமுதன் னாளுக்குங்
கைகளுங் கண்களுங் கமலம் போன்றவே 2186

- சரு மாலைவர் தகன்றபின் மருங்கி லாளொடும்
வேலைவர் துறைவிட மேய தாமெனக்
கோலைவர் துமிழ்சிலைத் தம்பி கோலிய
சாலைவர் தெய்தினான் ரவத்தி நெய்தினான். 2187
- சசு நெடுங்கழைக் குறுந்துணி நிறுவி மேனிரைத்
தொடுங்கவி நெடுமுக டொழுக்கி யூழற
இடுங்கலில் கைவிரித் தேற்றி யெங்கணும்
முடங்கலில் வரிச்சுமேல் ¹ விரித்து மூட்டியே. 2188
- சௌ தேக்கடைப் படலையிற் செறிவு செய்துபின்
பூக்கிளர் நாணலின் புல்லு மேய்ந்துகீழ்த்
தூக்கிய வேய்களிற் சுவரின் கற்றறப்
போக்கிமண் னெறிந்ததவை புனலிற் றீற்றியே. 2189
- சஅ வேறிடம் வீரற்கு மிதிலை நாடிக்குங்
கூறிய முறைநெறி குயிற்றிக் குங்குமச்
சேறுகொண் டழகுறத் திருத்தித் திண்சுவர்
ஆறிடு மணியொடு கனக மப்பியே. 2190
- சக மயிலுடைப் பீலியின் விதான மேல்வகுத்
தயிலுடைச் சரிகையா லருகு தூக்கறுத்
தெயிலிளங் கழைகளா லியற்றி யாறிடு
புயலுடைப் பொழின்மலர் பூவுஞ் சிந்தியே. 2191
- ரு0 இன்னண மினையவ னிழைத்த சாலையிற்
பொன்னிறத் திருவொடுங் குடிபுக் கானரோ
நன்னெடுந் திசைமுக னகத்து நம்மனோர்க்
குன்னரு முயிருளு மொத்து வைகுவான். 2192
- ருக *மாய நீங்கிய சிந்தனை மாமறை
தூய பாற்கடல் வைகுந்தஞ் சொல்லலாம்
ஆய சாலை யரும்பெற லன்பினான்
நேய நெஞ்சின் விரும்பி நிரம்பினான். 2193
- ருஉ மேவுகான மிதிலையர் கோமகள்
பூவின் மெல்லிய பாதமும் போந்தன
தாவி லெம்பிகை சாலை சமைத்தன
யாவை யாதாமி லார்க்கிசை யாதவே. 2194

- ௫௩ என்று சிந்தித் தினையவற் பார்த்திரு
குன்று போலக் குலவிய தோளியை
என்று கற்றனை நீயிது போலெனாத்
துன்று தாமரைக் கண்பனி சோர்கின்றான். 2195
- ௫௪ அடருஞ் செல்வத்த நெந்தைத னுணையாற்
படரு நல்லறம் பாவித் திரவியிற்
சுடரு மெய்ப்புகழ் சூடின நென்பதென்
இடரு னக்கிழைத் தேனெடு நாளென்றான். 2196
- ௫௫ அந்த வாய்மொழி யைய னியம்பலும்
நொந்த சிந்தை யினையவ னோக்கினான்
எந்தை காண்டி யிடரினுக் கங்குரம்
முந்தி வந்து முளைத்ததன் றேவென்றான். 2197
- ௫௬ ஆக செய்தக்க தில்லை யறத்தினின்
றேக லென்ப தரிதென்று மெண்ணினான்
ஓகை கண்டில ¹ னுண்ணிடர் நோக்கியென்
சோக பந்தந் தொடர்வரி தாலென்றான். 2198
- ௫௭ பின்னுந் தம்பியை நோக்கிப் பெரியவன்
மன்னுஞ் செல்வத்திற் குண்டு வரம்பிதற்
கென்ன கேடுண்டிவ் வெல்லையி லின்பத்தை
உன்னு மேல்வரு மூதியத் தோடெனா. 2199
- ௫௮ தேற்றித் தம்பியைத் தேவருங் கைதொழ
நோற்றி ருந்தன னோன்சிலை யோனிப்பால்
² ஆற்றன் மாதவ னுணையிற் போனவர்
கூற்றி னுற்றது கூறலுற் றுமரோ. 2200

சித்திரகூடப் படலம் முற்றும்.

ஓ. பள்ளிபடைப் படலம்

- க பொருவி றுதுவர் போயினர் பொய்யிலார்
இரவு நன்பக லுங்கடி தேகினர்
பரதன் கோயிலுற் றுர்படி காரரெம்
வரவு சொல்லுமின் மன்னவற் ¹ கெயென்றார். 2201
- உ தூதர் வந்தன ருந்தைசொல் லோடெனக்
காதல் முந்திக் களிக்கின்ற சிந்தையான்
போது கென்னெனப் புக்கனர் கைதொழத்
தீதி லன்கொ றிருமுடி யானென்றான். 2202
- ங வலிய நென்றவர் கூற மகிழ்ந்தனன்
இலைகொள் பூணிளங் கோனெம் பிரானெடும்
உலைவில் செல்வத்த னோவென வுண்டெனத்
தலையி லேந்தினன் ருழ்தடக் கைகளே. 2203
- ச மற்றுஞ் சுற்றத்து ளார்க்கும் வரன்முறை
உற்ற தன்மை வின்வி யுவந்தனன்
இற்ற தாகு மெழுதரு மேனியாய்
கொற்ற மன்னன் றிருமுகங் கொள்கென்றார். 2204
- ரு என்று கூறலு மேத்தி யிறைஞ்சினான்
பொன்றி ணிந்த பொருவி றடக்கையான்
நின்று வாங்கி யுருகிய நெஞ்சினன்
துன்று தார்மலர்ச் சென்னியிற் சூடினான். 2205
- கூ சூடிச் சாதனந் தோலுடைச் சுற்றுமண்
மூடல் தோட்டி முடங்க னிமிர்த்தனன்
ஈடு நோக்கிவர் தெய்திய தூதர்க்குக்
கோடி மேனிதி யங்கொடுத் தானரோ. 2206
- எ வாணி லாநகை தோன்ற மயிர்ப்புறம்
பூண வானுயர் காதலிற் பொங்கினன்
றூணி லாமலர் தூவினன் றம்முனைக்
காண லாமெனு மாசை கடாவவே. 2207
- அ எழுக சேனையென் றேவின நெய்தினான்
தொழுது கைகயர் கோமகன் சொல்லொடுந்
தழுவு தேரிடைத் தம்பியோ டேறினான்
பொழுது நானுங் குறித்திலன் ² போயினான். 2208

- கூ ஆனை சுற்றின தேரிரைத் தீண்டின
மான வேந்தர் குழுமினர் வாளுடைத்
தானை சூழ்ந்தன சங்க முரன்றன
மீன வேலையின் விம்மின பேரியே. 2209
- க௦ கொடி நெருங்கின தொங்கல் குழீஇயின
வடிநெடு நெங்கண் மடந்தைய ரூர்மடப்
பிடிது வன்றின பூனெனரி பேர்ந்தன
இடிது டங்கிய மின்னென வெங்குமே. 2210
- கக பண்டி யெங்கும் பரந்தன பல்லியங்
கொண்டி யம்பின கொண்டலிற் கோதையில்
வண்டி யம்பின வாளியில் வாவுறுஞ்
செண்டி யங்கு பரியுஞ் செறிந்தவே. 2211
- கஉ துளை¹ முகத்திற் சுருதி விளம்பின
இளைமு கத்தினி தும்பரி னேவிடில்
விளைமு கத்தன வேலையின் மீதுசெல்
வளைமு கத்தனல் வாசியும் வந்தவே. 2212
- கங வில்லின் வேதியர் வாள்செறி வித்தகர்
மல்லின் மல்லர் சரிகையின் வல்லவர்
கொல்லும் வேல்குந்தங் கற்றுயர் கொற்றவர்
தொல்லை வாரணப் பாகருந் துன்னினார். 2213
- கச எறிப கட்டின மாடுக ளேற்றினர்
குறிகொள் கோழி சிவல்குறும் பூழ்நெடும்
பொறிம யிர்க்கவு தாரிகள் போற்றுறு
நெறியின் மார்க்களு முந்தி நெருங்கினார். 2214
- கரு நிறைந்த மாந்தர் நெருங்கினர் நெஞ்சினிற்
பறந்து போதுங்கொ லென்று பதைக்கின்றார்
பிறந்த தேவ ருணர்ந்து பெயர்ந்துபோய்
உறைந்த வானுறு வார்களை யொக்கின்றார். 2215
- கசு ஊன² ளோந்த வுடற்குயி ராமென
தான் ளந்து தழுவின தண்ணுமை
தேன ளந்து செவியுற வார்த்தென
வான ளந்தது மாகதர் பாடலே. 2216

கௌ ஊறு கொண்ட முரசிமிழோதையின்
வீறு கொண்டன வேதியர் வாழ்த்தொலி
ஏறு கொண்டெழு மல்ல ரிடிப்பினை
மாறு கொண்டன வந்திக ரேத்தரோ. 2217

கஅ ஆறுங் காணு மகன்மலை யுங்கடந்
தேறி யேழ்பக னீந்திப்பி னெந்திரத்
தூறு பாகு மடையுடைத் தொண்முளை
நாறு பாய்நெடுங் கோசல நண்ணினான். 2218

கக ஏர்து றந்த வயலிள மைந்தர்தோள்
தார்து றந்தன தண்டலை நெல்லினும்
நீர்து றந்தன தாமரை நீத்தெனப்
பார்து றந்தனள் பங்கயச் செல்வியே. 2219

உ௦ பிதிர்ந்து சாறு பெருந்துறை மண்டிடச்
சிதர்ந்து சிந்தி யழிந்தன தேங்கனி
முதிர்ந்து கொய்குன ரின்மையின் மூக்கவிழ்ந்
துதிர்ந்து லர்ந்தன வொண்மல ரீட்டமே. 2220

உக ஏய்ந்த கால மிதுவிதற் காமென
வாய்ந்த மள்ள ரரிசுன ரின்மையாற்
பாய்ந்த சூதப் பசுநறுந் தேறலாற்
சாய்ந்தொ சிந்து முளைத்தன சாலியே. 2221

உஉ எட்கு லாமல ரேசிய நாசியர்
புட்கு லாவயற் பூசற் கடைசியர்
கட்கி லார்களை காதற் கொழுநரோ
டுட்க லாமுடை யாரி னுயங்கினார். 2222

உங் அலர்ந்த பைங்குழுகன்குளக் கீழ்மடை
மலர்ந்த வாயிற் புனல்வழங் காமையால்
உலர்ந்த வன்க னுலோபர் கடைத்தலை
புலர்ந்து நிற்கும் பரிசிலர் போலவே. 2223

உச ஒது கின்றில கிள்ளையு மோதியர்
தூது சென்றிலர் வந்திலர் தோழர்பான்
மோது கின்றில பேரி முழாவிழாப்
போது கின்றில பொன்னணி வீதியே. 2224

- உரு பாட னீத்தன வண்டொடு பாண்குழல்
ஆட னீத்த வரங்கொ டகன்புனல்
சூட னீத்தன சூடிகை சூளிகை
மாட நீத்தன மங்கல வள்ளையே. 2225
- உசு நகையி முந்தன வாண்முக நாற்கிற்
புகையி முந்தன மாளிகை பொங்கழற்
சிகையி முந்தன தீவிகை தேமலர்த்
தொகையி முந்தன தோகைய ரோதியே. 2226
- உ௭ நாவி னீத்தரு நல்வளந் துன்னிய
பூவி னீத்தன நாடு பொலிவொரீஇத்
தேவு நீத்தன சேணெறி தாவிட
வாவி நீத்த வுடலென லாயதே. 2227
- உஅ என்ற நாட்டினை நோக்கி யிடருழந்
தொன்று முற்ற துணர்ந்தில் னுன்னுவான்
சென்று கேட்பதொர் தீங்குள வாமென
நின்று நின்று நெடிதுயிர்த் தானரோ. 2228
- உசு மீண்டு மேகியம் மெய்யெனு நல்லணி
பூண்ட வேந்தன் றிருமகன் புந்திதான்
தூண்டு தேரினு முந்துறத் தூண்டுவான்
நீண்ட வாயி நெடுநகர் நோக்கினான். 2229
- ந0 அண்ட முற்றுந் திரிந்தயர்ந் தாயமிர்
தூண்டு போதியென் றெண்கதிர்ச் செல்வனை
விண்டொ டர்ந்து விலக்குவ போல்வன
கண்டி லன்கொடி யின்னெடுங் கானமே. 2230
- நக ஈட்டு நன்புகழ்க் கீட்டிய யாவையும்
வேட்ட வேட்டவர் கொண்மின் விரைந்தெனக்
கோட்டி மாக்களைக் கூவுவ போல்வன
கேட்டி லன்முர சின்கிள ரோதையே. 2231
- நஉ கள்ளை மாக்கவர் கண்ணியன் கண்டிலன்
பிள்ளை மாக்களி றும்பிடி யீட்டமும்
வள்ளன் மாக்க ணிதியும் வயிரியர்
கொள்ளை மாக்களிற் கொண்டன ரேகவே. 2232

- ௩௩ காவன் மன்னவன் காண்முளை கண்டிலன்
ஆவு மாவு மழிகவுள் வேழமும்
மேவு ¹காத னிதியின் வெறுக்கையும்
பூவின் வானவர் கொண்டனர் போகவே. 2233
- ௩௪ சூழ மைந்த சுரும்பு நரம்புந்தம்
ஏழ மைந்த விசையிசை யாமையால்
மாழை யொண்கண் மயினெடுஞ் சாயலார்
கூழை போன்ற பொருனர் குழாங்களே. 2234
- ௩௫ தேரு மாவுங் களிநுஞ் சிவிகையும்
ஊரும் பண்டியு மூருந ரின்மையால்
யாரு மின்றி யெழிலழி வீதிகள்
வாரி யின்றிய வாலு க வாற்றினே. 2235
- ௩௬ அன்ன தன்மை யகனகர் நோக்கித்தன்
பின்னி னைப்பெரி யோர்க்குப் பெருந்தகை
மன்னன் வைகும் வளநகர் போலும்
தென்ன தன்மை யினையவ னேயென்றான். 2236
- ௩௭ வேற்ற டங்கல ஞுரென மெல்லிதாற்
சூற்ற டங்கருங் கார்புரை தோற்றத்தான்
சேற்ற டங்கட் டிருவொடு நீங்கிய
பாற்ற டங்கட லொத்தது பாரென்றான். 2237
- ௩௮ குரும ணிப்பூ ணரசிளங் கோளரி
இருகை கூப்பி யிறைஞ்சின னெய்திய
தொருவ கைத்தன் றுறுதுய ஞுழிவாழ்
திருந கர்த்திரு தீரந்தன ளாமென்றான். 2238
- ௩௯ அனைய வேலையி லச்சடைத் தேரணி
மனையி னீனெடு மங்கல வாயிலை
நினையு மாத்திரத் தெய்தலு நேமியான்
றனைய னுந்தந்தை சார்விட மெய்தினான். 2239
- ௪௦ விருப்பி னெய்தினன் வெந்திறல் வேந்தனை
இருப்பு நல்லிட மெங்கணுங் கண்டிலன்
அருப்ப மன்றிதென் றையுற வெய்தினான்
பொருப்பு நாண வுயர்ந்த பொற்றோளிணன். 2240

- சக ஆய காலையி லையனைத் தந்தவத்
தூய தாயைத் தொழலுறு வான்றனைக்
கூய என்னை குறுகுதி ரென்றொரு
வேய்கொ டோளி தொழுது விளம்பினான். 2241
- சஉ வந்து தாயை யடியில் வணங்கலுஞ்
சிந்தை யாரத் தழுவின டதிலர்
எந்தை யன்னை ய ரெங்கைய ரென்றன்
அந்த மில்குணத் தானும தாமென்றான். 2242
- சஊ *மூண்டெழு காதலான் முளரித் தாடொழ
வேண்டின நெய்தின னுள்ளம் விம்முமால்
ஆண்டகை நெடுமுடி யரசர் கோமகன்
யாண்டையான் பணித்திரென் றிருகை கூப்பினான். 2243
- சச ஆனவ னுரைசெய வழிவில் சிந்தையாள்
தானவர் வலிகெட நிமிர்ந்த தானையத்
தேனமர் தெரியலான் றேவர் கைதொழ
வானக மெய்தினன் வருந்த னீயென்றான். 2244
- சரு எறிந்தன கடியசொல் செவியி நெய்தலும்
நெறிந்தலர் குஞ்சியா னெடிது வீழ்ந்தனன்
அறிந்தில னுயிர்த்தில னசனி யேற்றினான்
மறிந்துயர் மராமர மண்ணுற் றென்னவே. 2245
- சகூ வாயொளி மழுங்கத்தன் மலர்ந்த தாமரை
ஆய்மலர் நயனங்க ளருவி சோர்தரத்
தீயெரி செவியில்வைத் தனைய தீயசொல்
நீயல துரைசெய நினைப்ப ரோவென்றான். 2246
- சௌ எழுந்தன நேங்கின னிரங்கிப் பின்னரும்
விழுந்தனன் விம்மினன் வெய்து யிர்த்தனன்
அழிந்தன னரற்றின னரற்றி யின்னன்
மொழிந்தனன் பின்னரு முருகற் செவ்வியான். 2247
- சஅ அறந்தனை வேரறுத் தருளைக் கொன்றயற்
சிறந்தநின் றண்ணளித் திருவைத் தேசழித்
திறந்தனை யாமெனி னிறைவ நீதியை
மறந்தனை யுனக்கிதின் மாசு வேண்டுமோ. 2248

- சக சினக்குறும் பெறிந்தெழு காமத் தீயவித்
தினக்குறும் பியாவையு மெற்றி யாவர்க்கும்
மனக்குறு நெறிசெலும் வள்ளியோய் மனந்
தனக்குறு நெறிசெலத் தவத்தின் பாலதோ. 2249
- ரு0 முதலவன் முதலிய முந்தை யோர்பழங்
கதையையும் புதுக்கிய தலைவன் கண்ணுடை
துதலவன் சிலைவலி நோன்மை தூறிய
புதல்வனை யெங்ஙனம் பிரிந்து போயினாய். 2250
- ருக செவ்வழி யுருட்டிய திகிரி மன்னவ
எவ்வழி மன்னரு மிரவ் லாளரும்
இவ்வழி யுலகினி லினிய நண்பினோர்
அவ்வழி யுலகினு முளர்கொ லோவய்யா. 2251
- ருஉ பற்பக னிழற்றுநின் கவிகைப் பானிழல்
நிற்பன பல்லுயி ருணங்க நீநெடுங்
கற்பக நறுரிழல் காத லித்தியோ
மற்பக மலர்ந்ததோண் மன்னர் மன்னனே. 2252
- ருங இம்பர்நின் றேகினை யிருக்குஞ் சார்பிழந்
தும்பர்வந் துன்கழ லொதுங்கி னுர்கனோ
சம்பர னனையவத் தானைத் தானவர்
அம்பரத் தின்னமு முளர்கொ லோவையா. 2253
- ருச இயங்கெழு தானைய ரிறுத்த மாத்திறை
உயங்கலின் மறையவர்க் குதவி யும்பரின்
அயங்கெழு வேள்வியோ டமரர்க் காக்கிய
வயங்கெரி வளர்க்கலை வைக வல்லையோ. 2254
- ருரு ஏழுயர் மதகளிற் றிறைவ வேகினை
வாழியாய் கரியவன் வறியன் கையெனப்
பாழியம் புயத்துநின் பணியு நீங்கலா
ஆழியை யினியவற் களிக்க வெண்ணியோ. 2255
- ருசு பற்றிலை தவத்தினிற் பயந்த மைந்தற்கு
முற்றுல களித்துநீ முறையி ¹ நெய்திய
கொற்றவன் முடிமணக் கோலங் காணவும்
பெற்றிலை போலுநின் பெரிய கண்களால். 2256

- ரு௭ ஆற்றில னின்னன பன்னி யாவலித்
தூற்றுறு கண்ணின னுருகு வான்றனைத்
தேற்றின ளொருவழி சிறிது தேறிய
கூற்றுறழ் வரிசிலைக் குரிசில் கூறுவான். 2257
- ரு௮ எந்தையு மாயுமெம் பிரானு மெம்முனும்
அந்தமில் பெருங்குணத் திராம துதலால்
வந்தனை யவன்கழல் வைத்த போதலார்
சிந்தைவெங் கடுந்துயர் தீர்க லாதென்றான். 2258
- ருசு அவ்வுரை கேட்டலு மசனி யேற்றன்ன
வெவ்வுரை வல்லவண் மீட்டுங் கூறுவார்
தெவ்வடு சிலையினாய் தேவி தம்பியென்
றிவ்வவ ரொடுநெடுங் கானத்தா னென்றான். 2259
- சு௦ வனத்தின் னென்றவ ளிசைத்த மாற்றத்தை
நினைத்தன னிருந்தன னெருப்புண் டானென
வினைத்திற மியாதினி விளைவ தின்னமும்
எனைத்துள கேட்பன துன்பம் யாதென்றான். 2260
- சு௧ ஏங்கினன் விம்மலோ டிருந்த வேந்தலப்
பூங்கழற் காலவன் வனத்துப் போயது
தீங்கிழைத் ததனிலோ தெய்வஞ் சீறியோ
ஓங்கிய விதியினோ யாதி னோவெனா. 2261
- சு௨ தீயன விராமனே செய்யு ¹மேலவை
தாய்செய லல்லவோ தலத்து னோர்க்கெல்லாம்
போயது தாதைவின் புக்க பின்னரோ
ஆயதன் முன்னரோ வருளு வீரென்றான். 2262
- சு௩ குருக்களை யிகழ்தலி னன்று கூறிய
செருக்கினு லன்றொரு தெய்வத் தாலுமன்
றருக்கனே யனையநம் மரசர் கோமகன்
இருக்கவே வனத்தினி னேகினு னென்றான். 2263
- சு௪ குற்றமொன் றில்லையேற் கொதித்து வேறுளோர்
செற்றது மில்லையே றெய்வத் தாலன்றேற்
பெற்றவ னிருக்கவே பிரிந்து கான்புக
உற்றதென் றெரிதரவுரை செய்வீ ரென்றான். 2264

- கூரு வாக்கினால் வரந்தரக் கொண்டு மைந்தனைப்
போக்கினேன் வனத்திடைப் போக்கிப் பாருனக்
காக்கினே னவனது பொறுக்க லாமையால்
நீக்கினான் நன்னுயிர் நேமி வேந்தென்றான் 2265
- கூகூ சூடிய மலர்க்கரஞ் சொல்லின் முன்செவி
கூடின புருவங்கள் குனித்துக் கூத்துநின்
ரூடின வுயிர்ப்புடை யழற்கொ முந்துகள்
ஓடின வுமிழ்ந்தன வுதிரங் கண்களே. 2266
- கூ௭ துடித்தன கபோலங்கள் சுற்றுந் தீச்சுடர்
பொடித்தன மயிர்த்தொலை புகையும் போர்த்தது
மடித்தது வாய்நெடுந் தடக்கை ¹ மண்பக
அடித்தன வொன்றொடொன் றசனி யஞ்சுவே. 2267
- கூஅ பாதங்கள் பெயர்தொறும் பாரு மேருவும்
பூதங்கொள் கடலெனப் பொருளில் கூம்பொடு
மாதங்கம் வருகல மறுகிக் கால்பொர
ஓதங்கொள் கடலினின் றுலைவ போன்றவே. 2268
- கூகூ ² அஞ்சினர் வானவ ரவுண ரச்சத்தாற்
றுஞ்சின ³ ரெனைப்பல சொரி மதத்தொலை
எஞ்சின ⁴ திசைக்கரி யிரவி மீண்டனன்
வெஞ்சினக் கூற்றுந்தன் விழிபு தைத்ததே. 2269
- ௭௦ கொடியவெங் கோபத்தாற் கொதித்த கோளரி
கடியவ டாயெனக் கருது கின்றிலன்
நெடியவன் முனியுமென் றஞ்சி நின்றனன்
இடியுரு மனையவெம் மொழி யியம்புவான். 2270
- ௭க மாண்டன னெந்தையென் றம்முன் மாதவம்
பூண்டன னின்கொடும் புணர்ப்பி னுலென்றான்
கீண்டிலென் வாயிது கேட்டு நின்றயான்
ஆண்டன னுமன்றோ வரசை யாசையால். 2271
- ௭௨ நீயின மிருந்தனை யானு நின்றனன்
ஏயெனு மாத்திரத் தெற்று கின்றிலன்
ஆயவன் முனியுமென் றஞ்சி னேனலாற்
றூயெனும் பொருளெனைத் தடுக்கப் பாலதோ. 2272

௪௩ சுழியுடைத் தாயுடைக் கொடிய சூழ்ச்சியால்
வழியுடைத் தாய்வரு மரபை மாய்த்தொரு
பழியுடைத் தாக்கினன் பரதன் பண்டெனும்
மொழியுடைத் தாதலின் முறைமை வேண்டுமோ. 2273

௪௪ மாளவு முளனொரு மன்னன் வன்சொலான்
மீளவு முளனொரு வீரன் வெய்யபார்
ஆளவு முளனொரு பரத னுயினான்
கோளல தறநெறி குறையுண் டாகுமோ. 2274

௪௫ கவ்வர விதுவென விருத்திர் கற்பெனும்
அவ்வரம் பழித்துமை யகத்து னேவைத்த
வெவ்வரம் பொருதவே லரசை வேரறுத்
திவ்வரம் கொண்டநீ ரினியென் கொள்திரோ. 2275

௪௬ *நோயீ ரல்லீர் துங்கண வன்றன் னுயிருண்டிர்
பேயீ ரல்லீ ரின்ன மிருக்கப் பெறுவீரே
மாயீர் மாயா வன்பழி தந்தீர் முலைதந்தீர்
தாயீ ரேநீ ரின்ன மெனக்கென் றருவீரே. 2276

௪௭ ஒன்றும் பொய்யா மன்னனை வாயா னுயிரோடுந்
தின்றுந் தீரா வன்பழி கொண்டிர் திருவெய்தி
என்றுந் நீரே வாழ வுகந்தீ ரவனேகக்
கன்றுந் தாயும் போல்வன கண்டுங் கழியீரோ. 2277

௪௮ இறந்தான் றந்தை யெந்தை வரத்துக் கிழிவென்னு
அறந்தா னீதென் றன்னவன் மைந்த னரசெல்லாந்
துறந்தான் றுயார் சூழ்ச்சியின் ஞால ¹மவனோடே
பிறந்தா னுண்டா னென்னுமி தென்றாற் பெறலாமால்.

௪௯ மாளு மென்றே தந்தையை யுன்னான் வதைகொண்டான்
கோளு மென்னு லேயெனல் கொண்டா னதுவன்றேல்
மீளு மின்றே யென்னையு மெய்யே யுலகெல்லாம்
ஆளு மென்றே போயின னன்றோ வரசாள்வான். 2279

௮0 ஒதா நின்ற திண்குண நன்னா லுணர்வப்பால்
ஏதே னுந்தா னாகவெ னக்கே பழிசெய்வான்
மீதாய் நின்ற சிந்தனை செய்தா னவனென்னப்
போதா தோவென் றுயிவள் கொண்ட பொருளம்மா.

அக உய்யா நின்றே னின்னமு மென்முன் னுடன்வந்தோன்
கையார் கல்லைப் புல்லட குண்ணக் கலமேற்றி
ஐய்யோ நானின் சாலியின் வெண்சோ றமுதென்ன
நெய்யோ ணண்ண நின்றது நின்றார் நினையாரோ. 2281

அஉ வில்லார் தோளான் மேவினன் வெங்கா னகமென்ன
நல்லா னையன் றுஞ்சின னஞ்சே யனையானைக்
கொல்லேன் மாயேன் வன்பழி யாலே குறைவற்றேன்
அல்லே னோநா னன்புடை யார்போ லமுகின்றேன். 2282

அங் பாரோர் கொள்ளார் யானுயிர் பேணிப் பழிபூணைன்
தீரா தொன்றோ நிற்பழி யூறிற் றிருநிலாள்
ஆரோ டெண்ணிற் றுருரை கொண்டா யறமெல்லாம்
வேரோ டுங்கே டாக முடித்தென் விளைவித்தாய். 2283

அசு கொன்றே னுனென் றுதையை மற்றுன் கொலைவாயால்
ஒன்றோ கானத் தண்ணலை யுய்த்தே யுலகாள்வான்
நின்றே னென்ற னின்பிழை யுண்டோ பழியுண்டோ
என்றே னுந்தா னென்பழி மாயு மிடமுண்டோ. 2284

அரு கண்ண லேயென் செய்வினை யின்னஞ் சிலர்காண்பார்
விண்ணோர் மண்ணோர் கொள்ளலர் வீணே பழிபூண்டாய்
உண்ணு நஞ்சங் கோறல தென்னு முரையுண்டென்
றெண்ண நின்றே னன்றி ¹ யிரேனென் னுயிரோடே. 2285

அசு ஏன்றுன் பாவிக்கும்பி வயிற்றி னிடைவைகித்
தோன்றுந் தீராப் பாதக முற்றென் றுயர்தீரச்
சான்றுந் தானே நல்லற மாகத் தகைஞாலம்
மூன்றுங் காண மாதவ நானே முயல்கின்றேன். 2286

அஈ சிறந்தார் சொல்லு நல்லுரை சொன்னேன் செயலெல்லாம்
மறந்தாய் செய்தா யாகுதி மாயா வுயிர்தன்னைத்
துறந்தா யாயிற் றூயையு மாயை யுலகத்தே
பிறந்தா யாவை யீதில தில்லைப் பிறிதென்றுன். 2287

அஅ *இன்னன பலபல விளம்பி யானுயிப்
பன்னருங் கொடுமனப் பாவி பாவினேன்
துன்னருந் துயர்கெடத் தூய கோசலை
பொன்னடி தொழுவனென் றெழுந்து போயினான்.

- அகூ ஆண்டகை கோசலை யருகி நெய்தினுன்
கீண்டுமண் கிழிதர விழுந்து கேழ்கினர்
காண்டகு தடக்கையிற் கமலச் சீறடி
பூண்டனன் கிடந்திடை புலம்பி னுனரோ. 2289
- கூ0 எந்தையெவ் வுலகுள நெம்முன் யாண்டையான்
வந்தது தமிழனென் மறுக்கங் காணவோ
சிந்தையி லுறுதுயர் தீர்த்தி ராலெனும்
அந்தரத் தமரரு மழுது சோரவே. 2290
- கூக அடித்தலங் கண்டிலன் யானென் னையனைப்
படித்தலங் காவலன் பெயரற் பாலனோ
பிடித்திலீர் போலுநீர் பிழைத்தி ராலெனும்
பொடித்தலந் தோளுறப் புரண்டு சோர்கின்றான். 2291
- கூஉ கொடியவர் யாவருங் குலங்கள் வேரற
நொடிகிலர் யானது நுவல்வ தெங்ஙனங்
கடியவள் வயிற்றிலே பிறந்த கள்வனென்
முடிசுவ னருந்துயர் முடிய வென்னுமால். 2292
- கூஊ இரதமொன் றூர்ந்துபா ரிருளை நீக்குநம்
வரதனி லொளிபெற மலர்ந்த தொல்குலம்
பரதனென் றொருபழி படைத்த தென்னுமால்
மரகத மலையென மலர்ந்த தோளினை. 2293
- கூச வாடொடு தானையான் வானின் வைகிடக்
காடொரு தலைமக நெய்தக் கண்ணிலா
நாடொரு துயரிடை நையவோ வெனுந்
தாடொடு தடக்கையத் தரும மேயனான். 2294
- கூரு புலம்புறு குரிசிறன் புலம்ப னோக்கினுள்
குலம்பொறை கற்பிவை சுமந்த கோசலை
நிலம்பொறை யாற்றல நெஞ்ச தூய்தெனச்
சலம்பிறி துறமனந் தளர்ந்து கூறுவாள். 2295
- கூகி மையறு மனத்தொரு மாசு ளானலன்
செய்யனே யென்பது தேருஞ் சிந்தையாள்
கைகயர் கோமக ளிழைத்த கைதவம்
ஐயநீ யறிந்திலை போலு மாலென்றாள். 2296

- கௌ தாளுறு குரிசிலத் தாய்சொற் கேட்டலுங்
கோளுறு மடங்கலிற் குமுறி விம்முவான்
நாளுறு நல்லற நடுங்க நாவினற்
சூளுறு கட்டுரை சொல்லல் மேயினான். 2297
- கூஅ அறங்கெட முயன்றவ னருளி னெஞ்சினன்
பிறங்கடை நின்றவன் பிறர்கட் சீறினோன்
மறங்கொடு மன்னுயிர் கொன்று வாழ்பவன்
துறந்தமா தவர்க்கருந் துயரஞ் சூழ்ந்துளோன். 2298
- கூக குரவரை மகளிரை வாளிற் கொன்றுளோன்
புரவல னொருபொருள் புவியின் வவ்வினோன்
விரவலர் வென்னிடை விழிக்க மீண்டுளோன்
இரவல ரிருநிதி யெறிந்து வவ்வினோன். 2299
- க00 தழைத்ததண் டுளதியான் றலைவ னல்லனென்
றழைத்தவ ரருநெறி யந்த னாளரிற்
பிழைத்தவர் பிழைப்பிலா ¹ மறையைப் பின்னிநின்
றிழைத்தவ ருளரெனு மிழுதை நெஞ்சினார். 2300
- க0க தாய்பசி யுழன்றுயிர் தளரத் தான்றனிப்
பாய்பெரும் பாழ்வயிற் றளிக்கும் பாவிபும்
நாயகன் படநடந் தவனு நண்ணுமத்
தீயெரி நரகத்துக் கடிது செல்கயான். 2301
- க0உ தாளடைந் துறைபவர் தம்மைத் தானொரு
கோளுற வருதலிற் கொடுத்த பேதையும்
நாளினு ² மறமறந் தவனு நண்ணுமம்
மீளறு நரகத்துக் கடிது வீழ்கயான் 2302
- க0ஈ பொய்க்கரி கூறினன் போரி லஞ்சினன்
கைப்படுத் தடைக்கலங் கரந்து வவ்வினோன்
எய்த்திடத் திடர்செய்தோ னென்றின் னோர்புகும்
மெய்க்கொடு நரகிடை விரைவில் வீழ்கயான். 2303
- க0ச அந்தண ருறையுளை யனலி னூட்டினோன்
மைந்தரைக் கொன்றுளோன் வழக்கிற் பொய்த்துளோன்
நிந்தனை தேவரி னிகழ்த்தி னோன்புகும்
வெந்துயர் நரகத்து வீழ்க யானுமே. 2304

- க0ரு கன்றுயி ரோய்ந்துகக் கறந்து பாலுண்டோன்
மன்றிடைப் பிறர்பொருள் மறைத்து வவ்வினோன்
நன்றியை மாய்த் தறமறந்த நாவினோன்
என்றிவ ருறுகதி யென்ன தாகவே. 2305
- க0சு ஆறுதன் னுடன்வரு மஞ்சொன் மாதரைக்
¹ ஊறுகொண் டலைக்கத்தா னுயிர்கொண் டோடினோன்
சோறுதன் ² னயல்சிலர் பதைக்கத் துய்த்துளோர்
ஏறிய கதியிடை யானு மேறவே. 2306
- க0௮ எஃகெறி செருமுகத் தேற்ற தெவ்வருக்
கொல்கின னுயிரலைத் துண்ணு மாசையான்
அஃகலி லறநெறி யாக்கியோன் பொருள்
வெஃகிய மன்னன்வீழ் நரகின் வீழ்கயான். 2307
- க0அ அழிவரு மரசிய லெய்தி யாகுமென்
றிழிவருஞ் சிறுதொழி லியற்றி யாண்டுதன்
வழிவரு தருமத்தை மறந்து மற்றொரு
பழிபடர் நெறிபடர் பதக னாகயான் 2308
- க0க கன்னியைக் கட்டழித் தேகி னோன்குரு
பன்னியை நோக்கினோன் பருகி னோன்றை
பொன்னிருட் களவிடைப் பொருந்தி னோனெனும்
இன்னவ ருறுகதி யென்ன தாகவே. 2309
- கக0 தஞ்சென வொதுங்கினோர் தனது பாருளோர்
எஞ்சின மனத்தினோ ³ டிரியல் போயுற
வஞ்சிசென் றிறுத்தவன் வாகை மீக்கொள
அஞ்சிய மன்னவ னவனுமாக யான். 2310
- ககக மறுவில குலங்களை மாசிட் டேற்றினோன்
சிறுவிலை யெளியவ ருணவு சிந்தினோன்
நறியவெ ன்றயலவர் நாவி னீர்வுர
உறுபத துங்கிய வொருவ னாகயான் 2311
- ககஉ ஊலண வுண்வழி நாயி னுண்டவன்
ஆணலன் பெண்ணல னார்கொ லாமென
நாணல னரகமுன் டென்னு நல்லுரை
பேணலன் பிறன்பழி பிதற்றி ⁴ யாகயான் 2312

- ககந வில்லினும் வாளினும் விரிந்த வாண்டொழில்
புல்லிடை யுகுத்தவன் பொய்மை யாக்கையைச்
சில்பக லோம்புவான் செறுனர் சீறிய
இல்லிடை யிடுபத னேற்க வென்கையால் 2313
- ககச ஏற்றவற் கொருபொரு ளுள்ள தில்லென
மாற்றல னுதவலன் வரம்பில் பல்பகல்
ஆற்றலி னுழற்றுமோ ராத நெய்துமோர்
1 கூற்றுள நரகிலோர் கூறு கொள்கயான். 2314
- ககரு பிணிக்குறு முடையுடல் பேணிப் பேணலார்த்
துணிக்குறும் வயிரவாட் டடக்கை தூக்கிப்போய்
மணிக்குறு நகையிள மங்கை மார்கண்முன்
றணிக்குறு பகைஞரைத் தாழ்க வென்றலை. 2315
- ககசு கரும்பலர் சென்னலங் கழனிக் கானநாட்
டரும்பகை கவர்ந்துண வாவி பேணிநன்
இரும்பலர் 2 நெடுந்தலை யீர்ந்த காலொடும்
விரும்பலர் முகத்தெதிர் விழித்து நிற்கயான். 2316
- கக௭ * தூய வாசகஞ் சொன்ன தோன்றலைத்
தீய கானகந் திருவி னீங்கிமுன்
போயி னுன்வரக் கண்ட பொம்மலார்
ஆய காதலா ளழுது புல்லினுள். 2317
- ககஅ செம்மை நன்மனத் தண்ணல் செய்கையும்
ஆம்மை தீய்மையு மறித நேற்றினுள்
கொம்மை வெம்முலை குமுறு பாலுக
விம்மி விம்மிநின் றழுது வீங்கினுள். 2318
- ககக முன்னை நின்குல முதலி னோர்கடாம்
நின்னை யாவரே நிகர்க்கு நீர்மையார்
மனனர் மன்னவ வென்று வாழ்த்தினுள்
உன்ன வுன்ன நெஞ் சுருகிநைகுவாள். 2319
- கஉ0 மறுவில் மைந்தனே வள்ள லுந்தையார்
இறுதி யெய்தினா ளேழி றந்தன
சிறுவர் செய்கடன் செய்தி போதியென்
றுறுவல் மேயினு ளுரையின் மேயினுள். 2320

- கஉக அன்னை யேவினா எடியி றைஞ்சினான்
பொன்னின் வார்சடைப் புனித னோடும்போய்த்
தன்னை நல்கிய தரும நல்கினான்
பன்னு தொல்லறப் படிவ நோக்கினான். 2321
- கஉஉ மண்ணின் மேல்விழுந் தலறி மாழ்குவான்
அண்ண லாழியா னவனி காவலன்
எண்ணெ யுண்டபொன் னெழில்கொண் மேனியைக்
கண்ணி நீரினாற் கழுவி யாட்டினான். 2322
- கஉஈ பற்றி யவ்வயிற் பரிவின் வாங்கினார்
சுற்று நான்மறைத் துறைசொல் கேள்வியார்
கொற்ற மங்கலங் குமுற மன்னனை
மற்றொர் பொன்னின்மா மான மேற்றினார். 2323
- கஉச உந்து பொற்றடந் தேர்வ லானோடும்
மந்தி ரப்பெருந் தலைவர் மற்றுளோர்
தந்தி ரத்தனித் தலைவர் நண்பினோர்
வந்து சுற்றமுற் றழுது மாழ்கினார் 2324
- கஉரு கரைசெய் வேலைபோ னகரி கையெடுத்த
துரைசெய் பூசலிட் டியிர்து ளங்குவார்
அரசு வேலைசூழ்ந் தழுது கைதொழப்
புரசை யானையிற் கொண்டு போயினார். 2325
- கஉசு சங்கு பேரியுந் தழுவு சின்னமும்
எங்கு மெங்குநின் றிரங்கி யேங்குவ
மங்கு றேய்நகர் மகளி ராமெனப்
பொங்கு கண்புடைத் தழுவ போன்றவே. 2326
- கஉ௭ மாவும் யானையும் வயங்கு தேர்களுங்
கோவு நான்மறைக் குழுவு முன்செலத்
தேவி மாரொடுங் கொண்டு தெண்டிரை
தாவு வண்புறை சரயு வெய்தினார். 2327
- கஉஅ எய்தி நூலுளோர் மொழிந்த யாவையுஞ்
செய்து தீக்கடன் செலுத்திச் செல்வனை
வெய்தி னேற்றினார் வீர நுந்தைபார்
பொய்யின் மாக்கடன் கழித்தி போயென்றார் 2328

- கஉக என்னும் வேலையி லெழுந்த வீரனை
அன்னை தீமையா லரசு னின்னையுந்
துன்னு துன்பத்தாற் றுறந்து போயினான்
முன்ன ரேயென முனிவன் கூறினான். 2329
- கஉ௦ துறந்து போயின னுந்தை தோன்றன்
பிறந்து பேரறம் பிழைத்த தென்றபோ
திறந்து போயின னிருந்த தாண்டது
மறந்து வேறொரு மன்னனே கொலாம். 2330
- கஉக என்று கொண்டுமா தவனி யம்பலும்
நின்று நின்றுதா னெடிது யிர்த்தலும்
நன்று நன்றென நகைமு கிழ்த்தனன்
குன்று குன்றுறக் குலவு தோளினான். 2331
- கஉஉ இடிக்கண் வாளரா விடைந்த தாமெனப்
படிக்கண் வீழ்ந்தகம் பதைக்கு நெஞ்சினான்
தடுக்க லாகலாத் துயரந் தன்னுளே
துடிக்க விம்முவா னழுது சொல்லினான். 2332
- கஉங உரைசெய் மன்னர்மற் றென்னில் யாவரே
இரவி தன்குலத் தெந்தை முந்தையோர்
பிரத பூசனைக் குரிய பேறிலேன்
அரசு செய்யவோ வாவ தாயினேன். 2333
- கஉச பூவி னுன்முகன் புதல்வ னுதியாய்த்
தாவின் மன்னர்தந் தரும நீதியார்
தேவ ராகினார் சிறுவ னாகியே
ஆவ நான்பிறந் தவத்த மானவா. 2334
- கஉடு துன்னு தாள்வளஞ் சுமந்த தாழையிற்
பன்னு வான்குலைப் பதடி யாயினேன்
என்னை யென்னையே யீன்று காத்தவெம்
அன்னை யாரெனக் கழகு செய்தவா. 2335
- கஉசு என்று கூறிநொய் திடரின் மூழ்குமத்
துன்று தாரவற் கிளைய தோன்றலால்
அன்று நேர்கட னமைவ தாக்கினான்
நின்று நான்மறை நெறிசெய் நீர்மையான். 2336

- கந௮ இழையு மாரமு மிடையு மின்னிடக்
குழையு மாமலர்க் கொம்ப னூர்கடார்
தழையு முள்ளியுந் தழுவு கானிடை
துழையு மஞ்ஞைபோ லெரியின் மூழ்கினார். 2337
- கந௮ அங்கி நீரினுங் குளிர ¹ வம்புயத்
திங்கள் வாண்முகத் திருவி ளங்குறச்
சங்கை தீர்தவந் தழுவு கற்புடை
நங்கை மார்புகு மூலக நண்ணினார். 2338
- கந௯ அனைய செய்கையா லரசர் கோமகந்
கினைய செய்கையா லிசைவ செய்துபின்
மனையி னெய்தினுன் மரபின் வாழ்வினை
வினையி னெய்துமோர் பினியின் ² வேலையான். 2339
- கச௦ ஐந்து மைந்துநா னுழி யாமென
மைந்தன் வெந்துயர்க் கடலின் வைகினுன்
தந்தை தன்மையிற் தருமம் யாவையும்
முந்த நூலுனோர் முறையின் முற்றினுன். 2340
- கச௧ முற்று முற்றுவித் துதவி மும்மைநூந்
சுற்றம் யாவையுந் தொடரத் தோன்றினுன்
வெற்றி மாதவன் வினைமு டித்தவக்
கொற்ற வனெடுங் குமரற் கூறுவான். 2341
- கச௨ மன்ன ரின்றியே வையும் வைகறான்
ரென்மை யன்றெனத் துணியு நெஞ்சினார்
ஆன்ன மாநிலத் தறிஞர் தம்மொடும்
முன்னை மந்திரக் கிழவர் முன்னினார். 2342

பள்ளிபடைப் படலம் முற்றும்

கக. ஆற்றுப் படலம்

- க *வரன்முறை தெரிந்துணர் மறையின் மாதவத்
தருமறை முனிவனும் யாண்டை யார்களும்
விரைவின்வந் தீண்டினர் விரகி னெய்தினார்
பரதனை வணங்கினார் பரியு நெஞ்சினார். 2343

- உ மந்திரக் கிழவரு நகர மாந்தருந்
தந்திரத் தலைவருந் தரணி வாணரும்
அந்தர முனிவரோ டறிஞர் யாவருஞ்
சுந்தரக் குரிசிலை மரபிற் சுற்றினார். 2344
- ஊ சுற்றின ரிருந்துழிச் சுமந்தி ரப்பெயர்ப்
பொற்றடந் தேர்வலான் புலமை யுள்ளத்தான்
கொற்றவக் குரிசிலைக் குறித்துக் கொள்கையான்
முற்றினார் முனிவனை முகத்து நோக்கினான். 2345
- ச நோக்கினான் சுமந்திர னுவல லுற்றதை
வாக்கின லன்றியே யுணர்ந்த மாதவன்
காக்குதி யுலகநின் கடனி தாமெனக்
கோக்கும ரனுக்கது தெரியக் கூறினான். 2346
- ரு வேதிய ரருந்தவர் விருத்தர் வேந்தர்கள்
ஆதியாய் நின்வயி னடைந்த காரியம்
நீதியுந் தருமமு நிறுவி நீயது
கோதறு குணத்தினாய் மனத்திற் கோடியால். 2347
- சு தருமமென் றொருபொரு டந்து நாட்டுதல்
அருமையென் பதுபிறி தறிதி யையநீ
இருமையுந் தருவதற் கியைவ தீண்டது
தெருண்மனத் துனக்கது சோர்வி லாமையால். 2348
- ௭ வள்ளுறை வயிரவா ளரசில் வைபகம்
நள்ளுறு கதிரிலாப் பகலு நாடொறுந்
தெள்ளுறு மதியிலா விரவுந் தேர்தரின்
உள்ளுறை யுயிரிலா வுடலு மொக்குமால். 2349
- அ தேவர்தம் முலகினுந் தீமை செய்துழல்
மாவலி யவுணர்கள் வைகு நாட்டினும்
ஏவையு முலகமென் றிசைக்கி ¹ னல்லவை
காவல்செய் தலைவரை யின்மை காட்டியால் 2350
- க முறைதெரிந் தொருவகை முடிய நோக்குநின்
மறையவன் வகுத்தன மண்ணில் வானிடை
நிறைபெருந் தன்மையி னிற்ப செல்வன
இறைவனை யில்லன யாவுங் காண்கில. 2351

- க௦ பூத்தநாண் மலரயன் முதல புண்ணியர்
ஏத்துவா னன்றள வின்று காறுமுன்
காத்தனர் பின்னொரு கலைக் கணின்மையால்
நீத்தன ருடைகல நீர தாகுமே. 2352
- கக உந்தையு மிறந்தன னும்மு னீத்தனன்
வந்தது மன்னைதன் வரத்தின் மைந்தநீ
அந்தமில் பேரர சளித்தி யன்னது
சிந்தனை யெமக்கெனத் தெரியக் கூறினான். 2353
- கஉ தஞ்சமில் ¹ வுலகநீ தாங்கு வாயெனச்
செஞ்செவே முனிவரன் செப்பக் கேட்டலும்
நஞ்சினை நுகரென நடுங்கு வாரினும்
அஞ்சின னயார்ந்தன னருவிக் கண்ணினான். 2354
- கங நடுங்கின் னுத்தடு மாறி நாட்டமும்
இடுங்கினன் மகளிரி னிரங்கு நெஞ்சினன்
ஒடுங்கிய வுயிரின் னுணர்வு கைதரத்
துடங்கின னரசவைக் குள்ளஞ் சொல்லுவான். 2355
- கச மூன்றுல கினுக்கொரு முதல்வ னாய்முதற்
ரோன்றின னிற்கயான் மகுடஞ் சூடுதல்
சான்றவ ருரைசெயத் தரும மாயதே
ஈன்றவன் செய்கையி லிழுக்குண் டாகுமே. 2356
- கரு அடைவருங் கொடுமையென் னன்னை செய்கையை
நடைவருந் தன்மைநீர் நன்றி தென்றலின்
இடைவரு காலமீண் டிரண்டு நீத்தது
கடைவரு காலத்தின் நலியி னுட்சியோ 2357
- கக வேத்தவை யிருந்தநீர் விமல னுந்தியிற்
பூத்தவன் முதலினர் புலியிற் ரோன்றினார்
மூத்தவ னிருக்கவே முறைமை யானிலங்
காத்தவ ருளரெனிற் காட்டிர் காண்டிரால். 2358
- கௌ நன்னெறி யென்னினு நானின் னானிலம்
மன்னுயிர்ப் பொறைசுமந் திருந்து வாழ்கிலேன்
அன்னவன் றனைக்கொணர்ந் தலங்கன் மாமுடி
சொன்னநன் முறைமையிற் சூட்டல் காண்டிரால். 2359

கஅ அன்றெனி லவனெடு மரிய கானிடை
நின்றினி தருந்தவ நெறியி னாற்றுவன்
ஒன்றினி துரைப்பினென் னுயிரை நீக்குவன்
என்ற நென்றலு மிருந்த பேரவை. 2360

கக ஆன்றபே ரரசனு மிருப்ப வையனும்
ஏன்றன னிருநில மேந்த வேந்தன்
வான்றொடர் திருவினை மறுத்தி மன்னிளந்
தோன்றல்கள் யாருளர் நின்னிற் றோன்றினார். 2361

உ0 ஆழியை யுருட்டியு மவனிதாங்கியும்
வேள்வியை யியற்றியும் வளர்க்க வேண்டுமோ
ஏழினொ டேழெனு முலக மெஞ்சினும்
வாழியாய் நிற்புக மென்று வாழ்த்தினார். 2362

உக குரிசிலுந் தம்பியைக் கூவிக் கொண்டலின்
முரசறைந் திந்நகர் முறைமை வேந்தனைத்
தருதுமீண் டென்பது சாற்றித் தானையை
விரைவினி லெழுகென விளம்புவா யென்றான். 2363

உஉ நல்லவ னுரைசெய நம்பி கூறலும்
அல்லலி னமுந்திய வளவின் மாநகர்
ஒல்லென வொலித்ததவ் வுயிரில் யாக்கையைச்
சொல்லெனு மமுதினாற் றுளிர்த்த தென்னவே. 2364

உந அவித்தவைம் புலத்தவ ராதி யாயுள
புவித்தலை யுயிரெலா மிராமன் பொன்முடி
கவிக்குமென் றுரைக்கவே களித்த தாலது
செவிப்புல நுகர்வதோர் தெய்வத் தேன்கொலாம். 2365

உச படுமுர சறைந்தனர் பரதன் றம்முனைக்
கொடிநகர்த் தருமவற் கொணரச் சேனையும்
முடுகுக வென்றசொன் ழுரி மாநகர்
உடுபதி வேலையி னுதயம் போன்றதே. 2366

உரு எழுந்தது பெரும்படை யேழு வேலையின்
மொழிந்தபே ருழியின் முழங்கி முந்தெழ
அழிந்தது கைகயன் மடந்தை யாசைபோற்
கழிந்தது துயர்நெடுங் காத னாண்டவே. 2367

- ௨௬ பண்ணின பகடுதேர் புரவி பண்டியும்
மண்ணினை மறைத்தன மலிந்த மாக்கொடி
விண்ணினை மறைத்தன விரிந்த மாத்துகள்
கண்ணினை மறைத்தது கமலத் தோனையே. 2368
- ௨௭ ஈசனில் வலகிழைத் தொழிக்கு நாண்மழை
ஓசையி னிமிர்ந்துள் தொல்லென் பேரொலி
காசெயிற் கரியவற் காண மூண்டெழும்
ஆசையி னிமிர்ந்ததவ் வனிக ராசியே. 2369
- ௨௮ படியொடு திருநகர் துரந்து பன்மரஞ்
செடியொடு தொடர்வன நோக்கிச் சீதையாங்
கொடியொடு நடந்தவக் கொண்ட லாமெனப்
பிடியொடு நடந்தன பெருங்கை வேழமே. 2370
- ௨௯ ¹சேற்றிள மரைமலர் சிறந்த வாமெனக்
²காற்றிளம் பொலிதரு கவினச் சென்றன
³ஏற்றிளம் பிடிக்குல மிகலி ⁴யின்னடை
⁵தோற்றிள மகளிரைச் சுமப்ப போன்றவே. 2371
- ௩௦ வேதனை வெயிற்கதிர் தணிக்க மென்மழைச்
சீதநீ ரொடுநெடுங் கொடியுஞ் சென்றன
கோதைவெஞ் சிலையவன் கோலங் காண்கிலா
மாதரி னுடங்குவ வரம்பில் கோடியே. 2372
- ௩௧ வெண்மதி மீச்செல மேக மூர்ந்தென
அண்ணல்வெங் கதிரவ னளவில் மூர்த்தியாய்
மண்ணிடை யிழிந்தொரு வழிக்கொண் டானென
எண்ணரு மன்னவர் களிற்றி னேகின்றார். 2373
- ௩௨ தேர்மிசைச் சென்றதோர் பரவை செம்முகக்
கார்மிசைச் சென்றதோ ருவரிக் கார்க்கடல்
ஏர்முகப் பரிமிசை யேகிற் றெங்கணும்
பார்மிசைச் சென்றது பதாதி வேலையே. 2374
- ௩௩ தாரையுஞ் சங்கமுந் தாளங் கொம்புகள்
வார்மிசைப் பம்பையுந் துடியு மற்றவும்
பேரியு மியம்பல சென்ற பேதைமைப்
பூரியர் குழாத்திடை யறிஞர் போலவே. 2375

நசு தாவரு நாண்முத லணிய லாற்றகை
மேவரு கலன்களை வெறுத்த மேனியர்
தேவரு மருள்செயத் தெரியுங் காட்சியர்
பூவுதிர் கொம்பென மகளிர் போயினார். 2376

நடு அதிர்கடல் வையக மனைத்துங் காத்தவன்
விதிவரு மதிக்குடை மீதி லாப்படை
பொதிவரு கவிதைமீன் பூத்த தாயினுங்
கதிர்மதி நீங்கிய கங்குல் போன்றதே. 2377

நசு செல்லிய செலவினிற் சிறிய திக்கெனச்
சொல்லிய சேனையைச் சுமந்த தேயெனில்
ஒல்லொலி வேலை நீ ருடுத்த பாரையோர்
மெல்லிய லென்றவர் மெலிய ரேகொலாம். 2378

நஎ தங்குதண் சாந்தில கலவை சாத்தில
குங்குமங் கொட்டல கோவை முத்தில
பொங்கிளங் கொங்கைகள் புதுமை வேறில
தெங்கிள நீரெனத் தெரிந்த காட்சியே. 2379

நஅ இன்றுணை யவர்முலை யெழுது சாந்தினும்
மன்றலந் தாரினு மறைந்தி லாமையால்
துன்றிளங் கொடிமுகிற் றாறு நீக்கிய
குன்றெனப் பொலிந்தன குவவுத் தோள்களே. 2380

நசு நறையகிற் கோதையர் நாட்செய் கோலத்தின்
துறையற வஞ்சனந் துறந்த நாட்டங்கள்
குறையற நிகர்த்தன கொற்ற முற்றுவான்
கறையறக் கழுவிய கால வேலினே. 2381

ச0 விரிமணி மேகலை விரகி னூர்த்தில
தெரிவைய ரல்குற்ற ரொலியிற் றேரெனப்
பரிபுர மார்க்கில பவளச் சீறடி
அரியின மார்க்கிலாக் கமல மென்னவே. 2382

சக மல்கிய கேகயன் மடந்தை வாசகம்
நல்கிய தரிவையர் நடுவிற் கேகொலாம்
புல்கிய மணிவடம் பூண்கி லாமையால்
ஒல்கிய வொருவகைப் பொறையு யிர்த்தவே. 2383

- சஉ கோமகன் பிரிதலிற் கோல நீத்துள
தாமரைச் செல்வியுந் தவத்தை மேவினாள்
காமனு மருந்துயர்க் கடலின் மூழ்கினை
ஆமென நிகழ்ந்ததவ் வளவில் சேனையே. 2384
- சஊ மண்ணையும் வாணையும் வயங்கு திக்கையும்
உண்ணிய நிமிர்கட லொக்கு மென்பதென்
கண்ணினு முகத்தினுங் கமலத் தண்ணறன்
எண்ணினு நெடிதவ ணெழுந்த சேனையே. 2385
- சச அலைகட னெடும்புன் லறக் குடித்தலான்
நிலைபெற ¹நிலைநெறி நிறுத்த லானெடு
மலைகளை மண்ணுற வழுத்த லாற்றமிழ்த்
தலைவனை நிகர்த்ததத் தயங்கு தானையே. 2386
- சரு அறிஞருஞ் சிறியரு மாதிரி யந்தமாச்
செறிபெருந் தானையுந் திருவு நீங்கலால்
குறியவன் புனலெலாம் வயிற்றிற் கொண்டநாள்
மறிகட லொத்ததவ் வயோத்தி மாநகர். 2387
- சகா பெருந்திரை நதிகளும் வயலும் பெட்புறு
மரங்களு மலைகளு மண்ணுங் கண்ணுறத்
திருந்தலி லயோத்தியாஞ் செல்வ மாநகர்
அருந்தெரு வொத்ததப் படைசெ லாற்றோ. 2388
- சௌ தார்கடாங் கோதைதாஞ் சாந்தந் தான்றகை
ஏர்கடாங் கலவைதாங் கமழ்ந்தின் றென்பரால்
கார்கடாங் கடத்தன வனைய கைமலை
வார்கடா மில்லதம் மன்னன் சேனையே. 2389
- சஅ ஆளுலாங் கடலினு மகன்ற வக்கடல்
தோளுலாங் குண்டல முதல தொல்லணி
கேளுலா மின்னொளி கிளர்ந்த தில்லையால்
வாளுலா துதலியர் மருங்கு லன்னதே. 2390
- சகா மத்தள முதலிய வயங்கு பல்லியம்
ஒத்தன சேறலி னுரையி லாமையிற்
சித்திரச் சுவர்நெடுஞ் சேனை தீட்டிய
பத்தியை நிகர்த்ததப் படையி னீட்டமே. 2391

- ரு0 ஏடுறை கோதையர் விழியி நெய்தகோல்
ஊடுற வுரந்தோளைத் துயிரு னாவகை
ஆடவர்க் கரும்பெருங் கவச மாயது
காடுறை வாழ்க்கையக் கண்ண னண்ணவே. 2392
- ருக கனங்குழைக் கேகயன் மகளிற் கண்ணிய
சினங்கிடந் தெரிதலிற் றீர்த் வேகொலாம்
ஆனங்களைங் கடுங்களை யடரு மாடவர்
மனங்கிடந் துணங்கில மகளிர் கொங்கையே. 2393
- ருஉ இன்னண நெடும்படை யேக வேந்தலுந்
தன்னுடை நெடுவரைச் சீரை சாத்தினுன்
பின்னினே யவனெடும் பிறந்த துன்பொடும்
நன்னெடுந் தேர்மிசை நடத்தன் மேயினுன். 2394
- ருங் தாயரு மருந்தவத் தவருந் தந்தையின்
ஆயமந் திரியரு மளவில் சுற்றமுந்
தூயவந் தணர்களுந் தொடர்ந்து சூழ்வரப்
போயினன் றிருநகர்ப் புரிசை வாயிலே. 2395
- ருச மந்தரைக் கூற்றமும் வழிச்செல் வாரொடும்
1 உந்தினள் போதல்கண் டிளவலோடிப் போய்
அந்தரத் தெற்றுவா னமுன்று பற்றலுஞ்
சந்தரத் தோளவன் விலக்கிச் செல்லுவான். 2396
- ருரு முன்னையர் முறைகெட முடித்த பாவியைச்
2 சின்னபின் னஞ்செய்து சினத்தைத் தீர்வனேல்
என்னையன் றென்னையன் றுறக்கு மென்றலால்
அன்னையென் றுணர்ந்திலெ னையநா னென்றான். 2397
- ருசு ஆதலான் முனியுமென் றைய னந்தமில்
வேதனைக் கூனியை வெகுண்டு மென்னினுங்
கோதிலா வருமறைக் குலவு நூல்வலாய்
போதுநா மென்றுகொண் டரிதிற் போயினுன். 2398
- ரு௮ மொய்பெருஞ் சேனையு மூரி ஞாலமும்
கைகலந் தயலொரு கடலிற் சுற்றிட
வையனுந் தேவியு மிளைய வாளியும்
வைகின சோலையிற் றுனும் வைகினுன். 2399

ருஅ அல்லணை நெடுங்கணீ ரருவி யாடினன்
கல்லணை கிழங்கொடு கனியு முண்டில்ன்
வில்லணை மருங்கிற்றன் வீரன் வைகிய
புல்லணை மருங்கிற்குன் பொடியின் வைகினான். 2400

ருக ஆண்டுநின் ருண்டகை யடியி னேகினான்
ஈண்டிய நெறியெனத் தானு மேகினான்
தூண்டிய தேர்களுந் தூரக வெள்ளமுங்
காண்டகு கரிகளுந் தொடரக் காலினே. 2401

ஆற்றுப் படலம் முற்றும்.

கஉ. கங்கை காண் படலம்

க பூவிரி பொலன்கழற் பொருவி ருளினான்
காவிரி நாடன்ன கழனி நாடொரீஇத்
தாவர ¹சங்கம மென்னுந் தன்மையாம்
²யாவையு மிரங்கிடக் கங்கை யெய்தினான். 2402

உ எண்ணருஞ் சரும்புதன் னினத்துக் கல்லது
கண்ணகன் பெரும்புனற் கங்கை யெங்கனும்
அண்ணல்வெங் கரிமதத் தருவி பாய்தலால்
உண்ணவுங் குடையவு முரித்தன் ருயதே 2403

ஈ அடிமிசைத் தூளிபுக் கடைந்த தேவர்தம்
முடிமிசைப் பரந்ததொர் முறைமை தேர்ந்துதான்
நெடிதுயிர்த் துண்டவு நீந்தி நின்றவும்
பொடிமிசைப் புரண்டவப் புரவி யீட்டமே. 2404

சு பாலையேய் நிறத்தொடு பண்டு தான்படர்
ஓலையேய் நெடுங்கட லோடிற் றில்லையான்
மாலையேய் நெடுமுடி வரதன் சேனையாம்
வேலையே மடுத்தது கங்கை வெள்ளமே. 2405

ரு கான்றலை நண்ணிய காளை பின்னொடர்
தோன்றலை யவ்வழி தொடர்ந்து சென்றுழி
ஆன்றவ ருணர்த்திய வக்கு ரோணிகண்
முன்றுபத் திரட்டியா யிரத்தின் முற்றுமே. 2406

- சு அப்படை கங்கையை யடைந்த வாயிடைத்
துப்புடைக் கடலினீர் சுமந்த மேகத்தை
ஒப்புடை யண்ணலோ டுடற்ற வேகொலாம்
இப்படை யெடுத்ததென் றெடுத்த சீற்றத்தான். 2407
- ௮ குகனெனப் பெயரினன் கூற்றி னூற்றலான்
தொகைமுரட் சேனையைத் துகளி னோக்குவான்
நகைமிகக் கண்கட நாற நாசியிற்
புகையுறக் குனிக்குறும் புருவக் கோளினுன். 2408
- அ மையற வுயிரெலா மிறுதி வாங்குவான்
கையுறு கவரயிற் கால னென்னும்பேர்
ஐயுறு மாறுதா னுருவ மாயினுன்
மெய்யுறு தானையான் வில்லின் கல்வியான். 2409
- சு கட்டிய சுரிகையன் கடித்த வாயினன்
வெட்டிய மொழியினன் விழிக்குந் தீயினன்
கொட்டிய துடியினன் குறிக்குங் கொம்பினன்
கிட்டிய தமரெனக் கிளருந் தோளினுன். 2410
- க0 எலியெலா மிப்படை யரவம் யானென
ஒலியுலாஞ் சேனையை யுழையிற் கூவினுன்
வலியிலா வுலகினில் வாழும் வள்ளுகிர்ப்
புலியெலா மொருவழி புகுந்த தென்னவே. 2411
- கக மருங்குடைத் தென்கரை வந்து தோன்றினுன்
ஒருங்குடை நெடும்படை யொல்லெ னூர்ப்பினுன்
அருங்கடை யுகந்தனி லசனி ¹ மாமழை
கருங்கடல் கிளர்ந்தெனக் கலந்து சூழவே. 2412
- கஉ தோன்றிய புளினரை நோக்கிச் சூழ்ச்சியின்
ஊன்றிய சேனையை யும்ப ரேற்றுதற்
கேன்றனெ னென்னுயிர்த் துணைவற் கீகுவான்
ஆன்றபே ரரசநீ ரமைதிர் போர்க்கென்றான். 2413
- கங் துடியெறி நெறிகளுந் துறையுஞ் சுற்றற
ஒடியெறி யம்பிகள் யாவு மோட்டலீர்
கடியெறி கங்கையின் கரைவந் தோர்களைப்
படியெறி படவெனாப் பெயர்த்துங் கூறுவான். 2414

- கசு * அஞ்சன வண்ணனென் னொருயிர் நாயக னொரமே
வஞ்சனை யாலர செய்திய மன்னரும் வந்தாரோ
செஞ்சர மென்பன தீயுமிழ் கின்றன செல்லாவோ
உஞ்சிவர் போயிடி னாயென வெண்ணையு மோதாரோ.
- கரு ஆழ நெடுந்திரை யாறு கடந்திவர் போவாரோ
வேழ நெடும்படை கண்டு நடுங்கிடும் வில்லாளோ
தோழமை யென்றவர் சொல்லிய சொல்லொரு சொல்லன்றோ
ஏழமை வேட னிறந்தில னென்றெனை யேசாரோ.
- கசு முன்னவ னென்று நினைந்திலன் மொய்புலி யன்னுனோர்
பின்னவ னின்றன னென்றில னன்னது பேசாரோ
என்னிவ னென்னை யிகழ்ந்ததிவ் வெல்லை கடந்தன்றோ
மன்னவர் நெஞ்சினில் வேடர் விடுஞ்சரம் வாயாவோ.
- கசு பாவமு நின்ற பெரும்பழி யும்பகை நண்போடும்
ஏவுமு மென்பவை மண்ணுல காள்பவ ரெண்ணாரோ
ஆவது போகவென் னாள்வினைத் தோழமை தந்தான்மேற்
போவது சேனையு மாருயி ருங்கொடு போயன்றோ. 2418
- கசு அருந்தவ மென்றுணை யாள விவன்புவி யாள்வானோ
மருந்தென னன்றுயிர் வண்புகழ் கொண்டது மாயேனோ
பொருந்திய கேண்மை யுகந்தவர் தம்மொடு போகாதே
இருந்தது நன்று கழிக்குவ னென்கட னின்றோடே.
- கசு தம்பியு மாவு மிடைந்த பெரும்படை சூழ்வாரும்
வம்பிய றூரிவர் வாள்வலி கங்கை கடந்தன்றோ
வெம்பிய வேட ருளீர்துறை யோடம் விலக்கீரோ
நம்பிமுன் னேயினி நம்முயிர் போவது ¹ நன்றன்றோ.
- 20 போன படைத்தலை வீரர் தமக்கிரை போதாவிச்
சேனை கிடக்கிடு தேவர் வறிற்சிலை மாமேகஞ்
சோனை படக்குடர் சூறை படச்சுடர் வாளோடுந்
தானை படத்தனி யானை படக்கடை சாயேனோ. 2421
- 2சு நின்ற கொடைக்கையெ னன்ப னுடுக்க நெடுஞ்சீரை
அன்று கொடுத்தவண் மைந்தர் பலத்தையெ னம்பாலே
கொன்றுகுவித்த றிணங்கொள் பிணக்குவை கோண்டோடித்
துன்று திரைக்கடல் கங்கை மடுத்திடை தூராதோ.

- உஉ ஆடு கொடிப்படை சாடி யறத்தவ ரேயாள
வேடு கொடுத்தது பாரெனு மிப்புகழ் மேவீரோ
நாடு கொடுத்தவென் னாயக னுக்கிவர் நாமாளுங்
காடு ¹கொடுக்கில ராகி யெடுத்தது காணீரோ. 2423
- உங் மாமுனி வர்க்குற வாகி வனத்திடை யேவாழுங்
கோமுனி யத்தகு மென்று மனத்திடை கொள்ளேமால்
ஏழுனை யுற்றிடி லேழு கடற்படை யென்றாலும்
ஆழுனை யிற்சிறு கூழென விப்பொழு தாகாதோ. 2424
- உச என்பன சொல்லி யிரும்பன மேனிய ரேனோரும்
வன்பனை வில்லினன் மல்லுயர் தோளினன் வாள்வீரற்
கன்பனு நின்றன னின்றது கண்டரி யேருணன்
முன்பனின் வந்து மொழிந்தனன் மூரிய தேர்வல்லான்.
- உரு *கங்கையிரு கரையுடையான் கணக்கிறந்த நாவாயான்
உங்கன்குலத் தனிநாதற் குயிர்த்தோழ னுயர்தோளான்
வெங்கரியி னேற்றையான் விற்பிடித்த ²வேலையினான்
கொங்கரு நறுந்தண்டார்க் குகனென்னுங் குறியுடையான்.
- உசு கற்காணுந் திண்மையான் கரைகாணாக் காதலான்
அற்காணிற் கண்டனைய வழகமைந்த மேனியான்
மற்காணுந் திருநெடுந்தோண் மழைகாணு மணிநிறத்தாய்
நிற்காணு முள்ளத்தா நெறியெதிர்நின் றனென்றான்.
- உ௮ தன்முன்னே யவன்றன்மை தந்தைதுணை முந்துரைத்த
சொன்முன்னே யுவக்கின்ற தூரிசில்லாத் திருமனத்தான்
மன்முன்னே தழீஇக்கொண்ட மனக்கினிய துணைவனேல்
என்முன்னே யவற்காண்பன் யானேசென் றெனவெழுந்தான்.
- உஅ என்றெழுந்து தம்பியொடு மெழுகின்ற காதலொடுங்
குன்றெழுந்து சென்றதெனக் குளிர்கங்கைக் கரைகுறுகி
நின்றவனை நோக்கினான் றிருமேனி நிலையுணர்ந்தான்
துன்றுகரு நறுங்குஞ்சி யெயினர்கோன் றுண்ணென்றான். 2429
- உக வற்கலையி னுடையானை மாசடைந்த வுடலானை
நற்கலையின் மதியென்ன நகையிழந்த முகத்தானைக்
கற்கனியக் கனிகின்ற துயரானைக் கண்ணுற்றான்
விற்கையினின் றிடைவீழ விம்முற்று நின்றொழிந்தான்.

- ௩௦ நம்பியுமென் னாயகனை யொக்கின்ற னயனின் னுன்
தம்பியையு மொக்கின்ற ன் றவவேடந் தலைநின்ற ன்
துன்பமொரு முடிவிலைத் திசைநோக்கித் தொழுகின்ற ன்
எம்பெருமான் பின்பிறந்தா ரிழைப்பரோ பிழையென்கின்.
- ௩௧ உண்டிடுக்க னென்றுடையா னுலையாத வன்புடையான்
கொண்டதவ வேடமே கொண்டிருந்தான் குறிப்பெல்லாங்
கண்டுணர்ந் து பெயர்கின்றேன் காமின்க னெறியென்னுத்
தண்டறையி னுவாயி னொருதனியே தான்வந்தான். 2432
- ௩௨ வந்தெதிரே தொழுதானை வணங்கினான் மலரிருந்த
அந்தணனுந் தனைவணங்கு மவனுமவ னடிவீழ்ந்தான்
தந்தையினுங் களிகூரத் தழுவினான் நகவுடையோர்
சிந்தையிலுஞ் சென்னியிலும் வீற்றிருக்குஞ் சீர்த்தியான்.
- ௩௩ * தழுவிய புளினர் வேந்தன் றுமரைச் செங்க ணனை
எழுவினு முயர்ந்த தோளா யெய்திய தென்னை யென்ன
முழுதுல களிக்குந் தந்தை முந்தையோர் முறையி னீண்டு
வழுவின் னதனை நீக்கி மன்னனைக் கொணர்வா னென்றான்.
- ௩௪ கேட்டனன் கிராதர் வேந்தன் கிளர்ந்தெழு முயிர னுகி
மீட்டெண் ணதனில் வீழ்ந்தான் வீம்மின னுவகை பொங்கத்
திட்டரு மேனி-மைந்தன் சேவடிக் கமலப் பூமேற்
பூட்டிய கையன் பொய்யி லுள்ளத்தான் புகல லுற்றான். 2435
- ௩௫ தாயுரை கொண்டு தாதை யுதவிய தரணி தன்னைத்
திவினை யென்ன நீத்துச் சிந்தனை ¹ முகத்துத் தேக்கிப்
போயினை யென்ற போது புகழினோர் தன்மை கண்டால்
ஆயிர மிராமர் நின்கே ழாவரோ தெரியி னம்மா. 2436
- ௩௬ என்புகழ் கின்ற தேழை யெயினரோ மிரவி யென்பான்
தன்கதிர்க் கற்றை மற்றை யொளிகளைத் தவிர்க்கு மாபோன்
மன்புகழ் பெருமை நுங்கள் மரபினோர் பெருமை யெல்லாம்
உன்புக ழாக்கிக் கொண்டா யுயர்குணத் துரவுத் தோளாய்.
- ௩௭ எனவிவை யினிய மாற்ற மிசைவன பலவுங் கூறிப்
புனைகழற் புலவு வேற்கை புளினர்கோன் பொருவில் காதல்
அணையவற் கன்பு செய்தா னாவற் கன்பி லாதார்
நினைவருங் ² குணங்கொ டன்றோ விராமன்மே னிமிர்ந்த காதல்.

௩௮ அவ்வழி யவனை நோக்கி யருடரு வாரி யன்ன
செவ்வழி யுள்ளத் தண்ணல் தென்றிசை செங்கை கூப்பி
எவ்வழி யுறைந்ததெம்மு னென்றலு மெயினர் வேந்தன்
இவ்வழி வீர யானே காட்டுவ னெழுதி யென்றான்.

௩௯ காரெனக் கடிது சென்றான் கல்லிடைப் படுத்த புல்லின்
வார்சிலைத் தடக்கை வள்ளல் வைகிய பள்ளி கண்டான்
பார்மிசைப் பதைத்து வீழ்ந்தான் பருவரற் பரவை புக்கான்
வார்மணிப் புனலால் மண்ணை மண்ணுநீ ராட்டுங் கண்ணான்.

௪௦ இயன்றதென் பொருட்டி னாலே யிடருநக் கென்ற போதும்
அயின்றனை கிழங்குங் காயு மமுதென வரிய புல்லில்
துயின்றனை யெனவு மாவி துறந்திலென் சுடருங் காசங்
குயின்றயர் மகுடஞ் சூடுஞ் செவ்வமுங் கொள்வன் யானே.

௪௧ தாண்டர நிவந்த தோளான் பின்னருஞ் சொல்லு வாறோர்
நீண்டவன் றுயின்ற சூழ லிதுவெனி னிவந்த நேயம்
பூண்டவன் றொடர்ந்துபின்னேபோந்தவன்பொழுதுநீ த்த
தியாண்டெனவினிதுகேட்டானெயினர்கோனிதனைச்சொன்னான்.

௪௨ அல்லையான் டமைந்த மேனி யழகனு மவருந் தஞ்ச
வில்லையுன் றியகை யோடும் வெய்துயிர்ப் போடும் வீரன்
கல்லையான் டயர்ந்த தோளாய் கண்கணீர் சோரக் கங்குல்
எல்லையான் பளவு நின்ற னிமைப்பில னையன மென்றான்.

௪௩ என்பத்தைக் கேட்ட மைந்த னிராமனுக் கிளையா ரென்ற
முன்பொத்த தோற்றத் ¹தோமில்யானென்றுமுடிவிலாத
துன்பத்துக் கேது வானே னவனது துடைத்து நின்றான்
²அன்பத்துக் கெல்லையுண்டோ வழகிதென் னடிமையென்றான்.

௪௪ அவ்வழி யண்ண றுனு மன்றரும் பொடியின் வைகித்
தெவ்விடை தரநின் றுர்க்குஞ் செருவிடைப் புளினர் கோவே
இவ்விடைக் கங்கை யாற்றி னேற்றினை யாயி னெம்மை
வெவ்விடர்க் கடனின் றேற்றி வேந்தன்பால் விடுதி யென்றான்.

௪௫ நன்றெனப் புளினர் வேந்த னண்ணினன் றமரை நாவாய்
சென்றுநீர் தருதி ரென்ன வந்தன சிவன்சேர் வெள்ளிக்
குன்றெனக் குணிக்கு மேருக் குழுவெனக் குபேரன் மானம்
ஒன்றென ³நாணிப் பல்வே றுருவுகொண் டனைய வான. 2446

- சசு நங்கையர் நடையி னன்ன நாணுறு செலவி னாவாய்
கங்கையு மிடமில் லாமை மிடைவன கலந்த வெங்கும்
அங்கொடிங் கிழித்தி யேற்று மமைதியா லமரர் வையத்
திங்கொடங் கிழித்தி யேற்று மிருவினை யென்ன லான. 2447
- சௌ வந்தன வரம்பி னாவாய் வரிசிலைக் குரிசின் மைந்த
சிந்தனை யாவ தென்று சிருங்கவே ரியர்கோன் செப்பச்
சுந்தர வரிவில் லானுஞ் சமந்திரன் றன்னை நோக்கி
எந்தையித் தானை தன்னை யேற்றுதி விரைவி னென்றான்.
- சஅ குரிசில தேவ லாலக் குரகதத் தேர்வ லானும்
வரிசையில் வழாமை நோக்கி மரபுளி வகையி னேற்றிக்
கரிபரி யிரதங் காலாள் கணக்கில கரையில் வேலை
எரிமணி திரையின் வீசங் கங்கையா நேறிற் றன்றே. 2449
- சக இடிபடு முழக்க மேங்க வினமழை மகர நீரை
முடிவுற முகப்ப ஆழி யிறுதியின் மொய்ப்ப போலக்
கொடியொடும் வங்கம் வேலை கூம்பொடு படர்வ போல
நெடியகை யெடுத்து நீட்டி நீந்தின நெடுங்கை வேழம். 2450
- நௌ சங்கமு மகர மீனுந் தரளமு மணியுந் தள்ளி
வங்கநீர்க் கடலும் வந்து தன்வழி படர்வ மானப்
பொங்குவெங் களிறு நூக்கக் கரையொரீஇப் போயிற் றம்மா
கங்கையு மிராமற் காணக் காதலித் தென்ன மாதோ. 2451
- நக கொடிஞ்சொடு தட்டு மச்ச மாழியுங் கோத்த மொட்டு
நெடுஞ்சவர்க் கொடியும் யாவு நெறிவரு முறையி னீக்கி
விடுஞ்சவர்ப் புரவி யோடும் வேறும்வே நேற்றிச் சென்ற
மடிஞ்சபி னுயிர்கள் கூட்டும் வினையென வயிரத் தேர்கள்.
- நஉ நாலிரண் டாய கோடி நவையில நாவாய் தண்ணீர்ச்
சேல்திரண் டனைய ¹வாய கதியென நிமிரச் சென்ற
பால்திரண் டனைய மெய்ய பயந்திரண் டனைய நெஞ்ச
கால்திரண் டனைய கால கடுநடைக் கலினப் பாய்மா. 2453
- நஈ ஊடுறநெருக்கியோடத்தொருவர்முன்னொருவர்கிட்டிச்
சூடகத் தளிர்க்கை மாதர் தழுவினர் துவன்றித் தோன்றப்
மாடிளங் களிமால் யானை யத்தியங் கடையிற் குத்தக்
கோடுகள் மிடைந்த தென்ன மிடைந்தன குவவுக் கொங்கை.

ருச பாங்கினுத் தரிக மான படர்திரை தவழப் பாரின்
வீங்குநீ ரழுவந் தன்னுள் வீழ்மதக் கலுழி வெள்ளத்
தோங்கல்க டலைக டோன்ற வொளித்தவ ணுயர்ந்த கும்பம்
பூங்குழற் கங்கை நங்கை முலையெனப் பொலிந்த மாதோ.

ருரு பொலங்குழை மகளிர் நாவாய் போக்கினென் றென்று தாக்க
மலங்கின ரிரண்டு பாலு மறுகினர் வெருவி நோக்க
அலங்குநீர் வெள்ளந் தன்னி லழந்தலா லங்கு மிங்குங்
கலங்கின வெருவிப் பாயுங் கயற்குல நிகர்த்த கண்கள்.

ருசு இயல்வுறு செலவி னுவா யிருகையு மெயினர் தூண்டத்
துயல்வன துடுப்பு வீசந் துவலைகண் மகளிர் மென்றா
சுயல்வுறு பரவை யல்கு லொளிப்ப்பற வொளிப்ப வுள்ளத்
தயர்வுறு மதுகை மைந்தர்க் கயாவுயிர்ப் பொழிந்த தன்றே.

ரு௮ இக்கரை யிரைத்த சேனை யெறிகடன் முகந்த வேகி
அக்கரை யடைய வீசி வறியன வணுகு நாவாய்
புக்கலை யாழி நன்னீர் பொறுத்தன போக்கிப் போக்கி
அக்கண முவரி மீளு மகன்மழை நிகர்த்த வம்மா. 2458

ருஅ அகிலிடு தூப மன்ன வாய்மயிற் பீலி யார்த்த
முகிமுடை முரண்மாத் தண்டு கூம்பென முகிலின் வண்ணத்
துகிலொடு தொடுத்த செம்பொற் றட்டிடை தொடுத்த முத்தம்
நகுக்கொடி நெடிய பாயி னறுவெனச் சென்ற நாவாய்.

ருசு ஆனனங் கமல மன்ன மின்னென வமுதச் செவ்வாய்த்
தேனலர் குழலா ரேறு மம்பிகள் சிதறு முத்தம்
மீனென விரிந்த கங்கை விண்ணெனப் பண்ணை முற்றி
வானவர் மகளிருரு மானமே நிகர்த்த மாதோ. 2460

சு0 துளிபடத் துழாவு தின்கோற் றுடுப்பிரு காலிற் றேன்ற
நளிர் புனற் கங்கை யாற்றி னடந்தெனச் செல்லு நாவாய்
களியுடை மஞ்ஞை யன்ன கனங்குழை கயற்கண் மாதர்
ஒளிசரடிக் கமலந் தீண்ட வுயிர்ப்படைத் தனவே யொத்த.

சுசு மய்யறு விசம்பில் மண்ணின் மற்றுமோ ருலகின் முற்றும்
மெய்வினை தவமே யன்றி வேறுமொன் றுளதோ கீழோர்
செய்வினை நாவா யேறித் தீண்டலர் மனத்திற் செல்லு
மொய்விசம் போடே மாகத் தேவரின் முனிவர் போனார்.

சூஉ * அறுபதி னாயிர மக்கு ரோணியென்
 நிறுதிசெய் சேணையு மெல்லை தீர்நகர்
 மறுவறு மாந்தரு மகளிர் வெள்ளமுஞ்
 செறிதிரைக் கங்கைபின் கிடக்கச் சென்றதே. 2463

சூந சூழித்துநீர் வருந்துறை யாற்றைச் சூழ்ப்படை
 கழித்துநீங் கியதெனக் கள்ள வாசையை
 அழித்துவே றவனிபண் டாண்ட வேந்தரை
 இழித்துமே லேறினான் ருனு மேறினான். 2464

சூச * சுற்றத்தார்தேவரொடுந்தொழாரின் றகோசையைத்தொழுதுநோக்கிக்
 கொற்றத்தார் குரிசிலிவ ராரென்று குகன் வினவ வேந்தர்வையும்
 முற்றத்தான் முதற்றேவி மூன்றுலகு மீன்றூனை முன்னீன் ரூனைப்
 பெற்றத்தாற்பெருஞ்செல்வமயான்பிறத்தலாற்றுந் தபெரியாளென்றான்.

சூரு என்றலுமே யடியின்மிசை நெடிதுவிழந் தழுவானை யிவனா ரென்று
 கன்றுபிரி காராவின் றுயருடைய கொடிவினவக் கழற்கால் மைந்தன்
 இன்றுணைவ னிராகவற்கு மிலக்குவற்கு மினையவற்கு மெனக்கு மூத்தான்
 குன்றினைய திருநெடுந்தோட் குகனென்பா னீரீன்ற குரிசி வென்றான்.

சூசு நைவீரல் லீர்மைந்தி ரினித்துயரா னாடிழந்து காடு நோக்கி
 மெய்வீரர் பெயர்ந்ததுவு நலமாயிற் றுமன்றே விலங்கற் றிண்டோட்
 கைவீரக் களிற்றைய காணையின் றன்னோடுங் கலந்து நீங்கா
 தைவீரு மொருவீர்போ லகலிடத்தை நெடுங்கால மளித்தி ரென்றான்.

சூசு அறந்தானே யென்கின்ற ளயனின்ற டுணைநோக்கி யைய வன்பின்
 நிறைந்தானே யுரையென்ன நெறிதிறம்பாத்¹ தன்மெய்யை நிற்ப தாக்கி
 இறந்தான்றன் பெருந்தேவி யாவர்க்குந் தொழுகுலமா மிராமன் பின்பு
 பிறந்தாரு முளரென்னப் பிரியாதான் றனைப்பயந்த பெரியாளென்றான்.

சூஅ சுடுமயா னத்திடைத்தன் றுணையேகத் தோன்றயுயர்க் கடலி னேகக்
 கடுமையார் கானகத்துக் கருணையார் கலியேகக் கழற்கான் மாயன்
 நெடுமையா னன்றளந்த ஆலகெலாந் தன்வசமாய் நினைந்து செய்யுங்
 கொடுமையா லளந்தான யாரிவரென் றுரைசெய்யக் குரிசில் கூறும்.

படரொலாம்படைத்தானைப்பழிவளர்க்குஞ்செவிலிபைத்தன்பாழ்த்தபாவிக்
 சூசு] குடரிலே நெடுங்காலங் கிடந்தேற்கு முயிர்ப்பாரங் குறைந்து தேய
 உடலெலா முயிரிழந்த வெனத்தோன்று முலகத்தே யொருத்தி யன்றே
 இடரிலா முகத்தானே யுணர்ந்திலையோ விரிநின்ற ளென்னை யின்றான்.

௮௦ * என்னக் கேட்ட விரக்க மில்லானையும்
தன்னற் கையின் வணங்கினன் றுயென
அன்னப் பேடு சிறையில் தாய்க்கரை
துன்னிற் றென்னவும் சென்றது தோணியே. 2471

௮௧ இழிந்த தாயர் சிவிகையி னேகத்தான்
பொழிந்த கண்ணிற் புதுப்புனற் போயினான்
ஒழிந்தி லான்குடி னுமுட னேகினான்
கழிந்த நண்பகற் காவதங் காலினே. 2472

௮௨ பரத்தி ¹ னீங்கும் பரத்துவ னென்னும்பேர்
வரத்தின் மிக்குயர் மாதவன் வைகிடம்
அருத்தி கூர வணுகின னுண்டவன்
விருத்தி வேதிய ரோடுடன் மேவினான். 2473

கங்கை காண் படலம் முற்றும்

௧௩ திருவடி சூட்டு படலம்

௧ வந்த மாதவத் தோனையம் மைந்தனுந்
தந்தை யாமெனத் தாழ்ந்து வணங்கினான்
இந்து மோலிய னானு மிரங்கினான்
அந்த மில்நலத் தாசிகள் கூறினான். 2474

௨ எடுத்த மாமுடி சூடிநின் பாலியைந்
தடுத்த பேர சாண்டிலை யையநீ
முடித்த வார்சடைக் கற்றையை மூசுதூ
சுடுத்து நண்ணுதற் குற்றுள யாவதோ. 2475

௩ சினக்க டுப்பினச் சீற்றவெந் தீயினான்
மனக்க டுப்பினன் மாதவத் தோங்கலை
எனக்க டுப்பது செய்திலை யென்றசொல்
உனக்க டுப்பதன் றுலுவோ யென்றான். 2476

௪ மறையின் கேள்வற்கு மன்னிளந் தோன்றல்பின்
முறையி னீங்கி முழுநிலங் கொள்கிலேன்
இறைவன் கொள்கில னுமெனி லாண்டெலாம்
உறைவன் கானத் தொருங்குட னேயென்றான். 2477

- ரு உரைத்த வாசகங் கேட்டலு முள்ளெழுந்
திரைத்த காத லிருந்தவத் தோர்க்கெலாங்
குரைத்த மேனியொ ள்ளங் குளிர்ந்தவா
அரைத்த சாந்துகொண் டப்பிய தென்னவே. 2478
- சு ஆய காலையி லையனைக் கொண்டுதன்
றாய சார லுறையிடந் துன்னினான்
மேய சேனைக் கமைப்பென் விருந்தெனத்
தீயி னாகுதி செங்கையி னேச்சினான். 2479
- ௭ துறந்த செல்வ ¹ னினையத் துறக்கந்தான்
பறந்து வந்து படிந்தது பல்சனம்
பிறந்து வேறே ருலகுபெற் றுரென
மறந்து வைகினர் முன்னர்த்தம் வாழ்வெலாம். 2480
- அ நந்த லில்லற நந்தின ராமென
அந்த ரத்தி னரம்பைய ரன்பினர்
வந்து வந்தெதி ரேத்தினர் மைந்தரை
இந்து விற்குடர் கோயில்கொண் டேகினார். 2481
- சு நான நன்குரைத் தார்நளிர் வானிடை
ஆன கங்கை யகன்புன லாட்டினார்
கான மாமணிக் கற்பகந் தாங்கிய
ஊன மின்மல ராடை யுடுத்தினார். 2482
- க0 கொம்பி னின்று துடங்குறு கொள்கையார்
செம்பொ னின்கல ராசி திருத்தினார்
அம்ப ரத்தி னரம்பைய ரன்னவர்
உம்பர் கோனு கரின்னமு தூட்டினார். 2483
- கக அஞ்ச டுத்த வமளி யலத்தகப்
பஞ்ச டுத்த பரிபுரப் பல்லவ
நஞ்ச டுத்த நயனியர் நவ்வியிற்
றுஞ்ச வத்தனை மைந்தருந் துஞ்சினார். 2484
- கஉ ஏந்து செல்வத் திமைபவ ராமெனக்
கூந்த ² றெய்வ மகளிர்கொண் டாடினார்
வேந்த ராதி சிவிகையின் வீங்குதோண்
மாந்தர் ³ காறும் வரிசை வழாமலே. 2485

- கந நந்த நந்த வனங்களி னுண்மலர்க்
கந்த முந்திய கற்பகக் காவினின்
றந்தர் வந்தென வந்திதன் கைதர
மந்த மந்த நடந்தது வாடையே. 2486
- கசு மான்ற ளிக்குல மாமதம் வந்துணத்
தேன்ற ளிர்த்தக வளமுஞ் செந்தளிர்
கான்ற நெற்றழைக் கற்றையுங் கற்பகம்
சுன்ற ளிக்க துகர்ந்தன யானையே. 2487
- கரு ¹ நரக தர்க்கற நல்கு நலத்தினீர்
கரக தக்கரி கானிமிர் துண்டன
மரக தத்தின் கொழுந்தென வார்ந்தபுல்
குரக தத்தின் குழாங்களுங் கொண்டவே. 2488
- கசு மாதர் யாவரும் வானவர் தேவியர்
கோதில் செல்வத்து வைகினர் கொவ்வைவாய்த்
தீதில் செல்வ மடந்தையர் சேடியர்
தாதி மாரெனத் தம்பணி கேட்பவே. 2489
- கௌ இன்ன ரின்னணம் யாவரு மிந்திரன்
துன்னு போகங்க டுய்த்தனர் தோன்றறான்
அன்ன காயுங் கிழங்குமுண் டப்பகற்
பொன்னின் மேனி பொடியுறப் போக்கினுன். 2490
- கஅ நீல நல்லிரு ணீங்கலு நீங்குறும்
மூல மில்கன விற்றிரு ² முற்றற
ஏல நல்வினை துய்ப்பவர்க் கீறுசெல்
கால மென்னக் கதிரவன் றோன்றினுன். 2491
- கசு ஆறி நின்றற மாற்றலர் வாழ்வெனப்
பாறி வியந்தது செல்வம் பரிந்திலர்
தேறி முந்தைத்தஞ் சிந்தைய ராயினார்
மாறி வந்து பிறந்தன மாட்சியார். 2492
- உ0 *காலையென் நெழுந்தது கண்ட வானவர்
வேலையன் றனிகமே யென்று விம்முறச்
சோலையுங் கிரிகளுஞ் சுண்ண மாயெழப்
பாலையென் றடைந்தது பரதன் சேனையே. 2493

- உக எழுந்தவத் துகளதி னெரியும் வெய்யவன்
அழுந்தின னவிப்பரும் வெம்மை யாறினான்
பொழிந்தன கரிமதம் பொடிவெங் கானகம்
இழிந்தன வழிநடந் தேறொ ணுமையே. 2494
- உஉ வடியுடை யயிற்படை மன்னர் வெண்குடை
செடியுடை நெடுநிழல் செய்த தீப்பொறி
படியுடைப் பரலுடைப் பாலை மேலுயர்
கொடியிடைப் பந்தரிற் குளிர்த் தெங்குமே. 2495
- உங் பெருகிய செல்வநீ பிடியென் னுள்வயிற்
நிருகிய சீற்றத்தாற் செம்மை யானிறங்
கருகிய வண்ணலைக் கண்டு காதலின்
உருகிய தளிர்ந்தன வுலவை யீட்டமே. 2496
- உச வன்றெறு பாலையை மருத மாமெனச்
சென்றது சித்திர கூடஞ் சேர்ந்தது
ஒன்றுரைத் துயிரினு மொழுக்க நன்றெனப்
பொன்றிய புரவலன் பொருவில் சேனையே. 2497
- உரு தாளியின் படலையுந் துரகத் தோதையும்
முளிருஞ் சினக்கரி முழங்கு மோதையும்
ஆளியின் குழுவிலே ரார வாரமுங்
கோளிரும் படையிதென் றுணரக் கூறவே. 2498
- உசு எழுந்தன னினையவ னேறினா னிலங்
கொழுந்துயர்ந் தனையதோர் நெடிய குன்றின்மேற்
செழுந்திரைப் பரவையைச் சிறுமை செய்தவக்
கழுந்துடை வரிசிலைக் கடலை நோக்கினான். 2499
- உ௮ பரதனிப் படைகொடு பார்கொண் ட டான்மறங்
கருதியுட் கிடந்ததோர் கறுவு காந்தலால்
விரதமுற் றிருந்தவன் மேல்வந் தானிது
சரதமற் றிலதெனத் தழங்கு சீற்றத்தான். 2500
- உ௮ குதித்தனன் பாரிடைக் குவடு நீறெழ
மிதித்தன னிராமனை விரைவி னெய்தினான்
மதித்திலன் பரதனின் மேல்வந் தான்மதிட்
பதிப்பெருஞ் சேனையும் பரப்பி னானெனா 2501

- உக கட்டினன் சரிகையுங் கழலும் பல்கணைப்
புட்டிலும் பொறுத்தனன் கவசம் பூட்டமைத்
திட்டன் நெடுத்தனன் வரிவி லேந்தலைத்
தொட்டடி வணங்கிரின் நினை சொல்லினான். 2502
- ங0 இருமையு மிகழ்ந்தவப் பரத னேந்துதோட்
பருமையு மன்னவன் படைத்த சேனையின்
பெருமையு ¹ நின்னொரு பின்பு வந்தவென்
ஒருமையுங் கண்டினி துவத்தி யுள்ளநீ. 2503
- ஙக படரெலாம் படிபடப் பரும யானையின்
திடரெலா முருட்டின தேரு மீர்த்தன
குடரெலார் திரைத்தன குருதி யாறுகள்
கடலெலா நிறைப்பன பலவுங் காண்டியால். 2504
- ஙஉ கருவியுங் கைகளுங் கவச மார்பமும்
உருவின வுயிரினே டுதிரந் தோய்வில
தெரிவன சுடர்க்கணை திசைக்கை யானைகள்
வெருவரச் செல்வன காண்டி வீரநீ. 2505
- ஙங கோடகத் தோர்ப்படு குதிரை தாவின
ஆடகத் தட்டிடை யலகை யற்றுகு
கோடகத் தடக்கைகள் கவ்விக் கீதத்தின்
நாடக நடிப்பன காண்டி நாதநீ. 2506
- ஙச பண்முது களிறொடு பரந்த சேனையின்
எண்முத லறுத்துநா னிமைப்பி னீக்கலால்
விண்முது குளுக்கவும் வேலை யாடையாள்
மண்முது காற்றவுங் காண்டி வள்ளனீ. 2507
- ஙரு நிவந்தவான் குருதிக ணீந்தி நீந்தமேற்
சிவந்தசா தகரொடு சிறுகட் கூளியுங்
கவந்தமு முலகுநின் கைய தாயதென்
றுவந்தன குனிப்பன காண்டி யும்பர்போல். 2508
- ஙசு சூழிவெங் கடகரி தூரக ராசிகள்
பாழிவன் புயத்திகல் வயவர் பட்டற
வாழிவெங் குருதியா லமுந்த வேலையவ்
வேழுமொன் றுகநின் நிரைப்பக் காண்டியால் 2509

- ௩௭ தழைத்தவான் சிறையன தசையுங் கவ்வின
அழைத்தவான் பறவைக ளலங்கு பொன்வடும்
பிழைத்தவான் பகழிபுக் கீரு மார்பிடைப்
புழைத்தவான் பெருவழி போவ காண்டியால். 2510
- ௩௮ ஆளற வலங்குதே ரழிய வாடவர்
வாளற வரிசிலை துணிய மாக்கரி
தாளறத் தலையறப் புரவி தாரொடுந்
தோளற வடிக்கணை தொடுப்பக் காண்டியால். 2511
- ௩௯ ¹ ஒருமகள் காதலி வ்வுலகை நோய்செய்த
பெருமக னேவலிற் பரதன் றுன்பெறும்
இருநில மாள்கைவிட் டின்றென் னேவலால்
அருநர காள்வது காண்டி யாழியாய். 2512
- ௪0 வையகந் துறந்துவந் தடவி வைகுதல்
எய்திய துனக்கென நின்னை யீன்றவள்
நைதல் கண்டுவந்தவ ணவையி னேங்கிய
கைகயன் மகள்விழுந் தரற்றக் காண்டியால். 2513
- ௪௧ அரஞ்சுட வழனிமி ரலங்கல் வேலினாய்
விரைஞ்சொரு நொடியினிவ் வனிக வேலையை
உரஞ்சுடு வடிக்கணை யொன்றில் வென்றுமுப்
புரஞ்சுடு மொருவனிற் பொலிவன் யானென. 2514
- ௪௨ இலக்குவ வுலகமோ ரேழோ டேமுநீ
கலக்குவ னென்பது கருதி னாலது
விலக்குவ தருமையாம் விளம்ப வேண்டுமோ
புலக்குரித் தொருபொருள் புகலக் கேட்டியால். 2515
- ௪௩ நங்குலத் துதித்தவர் நவைக ணீங்கினார்
எங்குலப் புறுவர்க ளெண்ணில் யாவரே
தங்குலத் தொருவருந் தரும நீங்கினார்
பொங்குலத் திரளொடும் பொருத தோளினாய். 2516
- ௪௪ எனைத்துள மறையவை யியம்பந் பாலவோ
பனைத்திரள் கரக்கரிப் பரதன் செய்கையே
அனைத்திற மல்லன வய்ய வன்னது
நினைக்கிலை யென்வயி னேய நெஞ்சினால். 2517

- சரு பெருமக னேவலிற் பிறந்த காதலின்
வருமென நினைகையு மண்ணை யெவ்வயிற்
றருமென நினைகையுந் தவிர்த்துத் தானையாற்
பொருமென நினைகையும் புலமைப் பாலதோ. 2518
- சசு பொன்னெடும் பொருகழற் பரதன் போந்துதான்
நன்னெடும் பெரும்படை நல்க வின்றியே
என்னெடும் பொருமென வியம்பற் பாலதோ
மின்னெடும் பொருவுற விளங்கும் வேலினாய். 2519
- சசு சேணுயர் தருமத்தி னறிவைச் செம்மையின்
ஆணியை யன்னது நினைக்க லாகுமோ
பூணியல் மொய்ம்பினாய் போந்த தீண்டெனைக்
காணிய நீயது பின்னுங் காண்டியால். 2520
- சஅ என்றன னிளவலை நோக்கி யேந்தலும்
நின்றனன் பரதனு நிமிர்ந்த தானையைப்
பின்றரு கென்றுதன் பிரிவில் காதலிற்
றன்றுனைத் தம்பியுந் தானு முந்தினான். 2521
- சசு தொழுதுயர் கையினன் றுவண்ட மேனியன்
அழுதழி கண்ணின் னவல மீதென
எழுதிய படிவமொத் தெய்து வான்றனை
முழுதுணர் சிந்தையான் முடிய நோக்கினான். 2522
- ரு0 கார்ப்பெரு மேனியக் கண்ணன் காட்டினான்
ஆர்ப்புறு வரிசிலை யிளைய வையனைத்
தோர்ப்பெருந் தானையப் பரதன் சீறிய
போர்ப்பெருங் கோலத்தைப் பொருந்த நோக்கென்றான். 2523
- ருக எல்லொடுங் கியமுகத் திளவ னின்றனன்
மல்லொடுங் கியபுயத் தவனை வைதெழுஞ்
சொல்லொடுஞ் சினத்தொடு முணர்வு சோர்தர
வில்லொடுங் கண்ணிரீர் நிலத்து வீழவே. 2524
- ருஉ கோதறத் தவஞ்செய்து குறிப்பி னெய்திய
நாதனைப் பிரிந்துத னலத்தி னீங்கினான்
வேதனைத் திருமகள் மெலிகின் றுள்விடு
துதெனப் பரதனுந் தொழுது முன்சென்றான். 2525

- ருங் அறந்தனை நினைந்திலை ய்ருளு நீத்தனை
துறந்தனை முறைமையு மென்னுஞ் சொல்லினான்
மறந்தனன் மலரடி வந்து விழ்ந்தனன்
இறந்ததன் றுதையை யெதிர்கண் டென்னவே. 2526
- ருச உண்டுகொ லுயிரென வொடுங்கி னானுருக்
கண்டன னின்றனன் கண்ணன் கண்ணெனும்
புண்டரீ கம்பொழி புனலவன் சடா
மண்டல நிறைந்துபோய் வழிந்து சோரவே. 2527
- ருரு அயாவுயிர்த் தழுகணி ரருவி மார்பிடை
உயாவுறத் திருமன முருகப் புல்லினான்
நியாயமத் தனைக்குமோர் நிலைய மாயினான்
தயாமுத லறத்தினைத் தழீஇய தென்னவே. 2528
- ருசு புல்லின னின்றவன் புனைந்த வேடத்தைப்
பல்முறை நோக்கினான் பலவு முன்னினான்
அல்லலி னழுங்கினை யைய வாளுடை
மல்லுயர் தோளவன் வலிய னோவென்றான். 2529
- ரு௮ அரியவ னுரைசெயப் பரத னையநின்
பிரிவெனும் பிணியினு லென்னைப் பெற்றவக்
கரியவள் வரமெனுங் கால னாற்றனக்
குரியமெய் நிறுவிப்போ யும்ப ரானென்றான். 2530
- ருஅ விண்ணிடை யடைந்தன னென்ற வெய்யசொற்
புண்ணுழை யயிலெனச் செவிபு காமுனங்
கண்ணொடு மனஞ்சுழல் கறங்கு போலவன்
மண்ணிடை விழுந்தனன் வானி னும்பரான். 2531
- ருக இருநிலஞ் சேர்ந்தன னிறையு யிர்த்திலன்
உருமினை யரவென வுணர்வு நீங்கினான்
அருமையி னுயிர்வர வயர்வு யிர்த்தகம்
பொருமினன் பன்முறை புலம்பி னானரோ. 2532
- சு0 *நந்தா விளக்கனைய நாயகனே நானிலத்தோர்
தந்தாய் தனியறத்தின் றுயே தயாநிலையே
எந்தா யிகல்வேந்த ரேறே யிறந்தனையோ
அந்தோ வினிவாய்மைக் காருளரோ மெய்யுற்றார். 2533

சூக சொற்பெற்ற நோன்பிற் றுறையோ னருள்வேண்டி
நற்பெற்ற வேள்வி ¹ நவைநீங்க நீயியற்றி
எற்பெற்ற நீபெற்ற தின்னுயிர்போய் நீங்கவோ
கொற்பெற்ற வெற்றிக் கொலைபெற்ற கூர்வேலோய். 2534

சூஉ மன்னுயிர்க்கு நல்குரிமை மண்பார நான்சுமக்கப்
பொன்னுயிர்க்குந் தாரோய் பொறையுயிர்த்தவாறிதுவோ
உன்னுயிர்க்குத் கூற்றா யரசாள வற்றோனோ
மின்னுயிர்க்குத் தீவாய் வெயிலுயிர்க்கும் வெள்வேலோய்.

சூந எம்பரத்த தாக்கி யரசுரிமை யிந்தியங்கள்
தம்பரத்த தாக்கித் தவமிழைத்த வாறிதுவோ
சம்பரப்போத் தானவனைத் தள்ளிச் சதமகற்கன்
றம்பரத்தி னீங்கா ² வரசீந்த வாழியாய். 2536

சூச வேண்டு திறத்தாரும் வேண்டா வரசாட்சி
பூண்டிவ் வுலகுக்கிடர் கொடுத்த புல்லனேன்
மாண்டு முடிவதல்லால் மாயா வுடம்பிதுகொண்
டாண்டு வருவதினி யார்முகத்தே நோக்கவோ. 2537

சூரு தேனடைந்த சோலைத் திருநாடு கைவிட்டுக்
கானடைந்தே னென்னத் தரியாது காவலநீ
வானடைந்தா யின்ன மிருந்தேனான் வாழ்வுவந்தே
ஊனடைந்த தெவ்வ ருயிரடைந்த வெள்வேலோய். 2538

சூசு வண்மையு மானமும் வானவர்க்கும் பேர்க்கலாத்
திண்மையுந் செங்கோ னெறியுந் திறம்பாத
உண்மையு மெல்லா முடனேகொண் டேகிணையோ
தண்மை தகைமதிக்கு மீந்த தனிக்குடையோய் 2539

சூட என்றெடுத்துப் பற்பலவும் பன்னி யிடருழக்குங்
குன்றெடுத்த போலுங் குவவுத்தோட் கோளரியை
வன்றடக்கைத் தம்பியரும் வந்தடைந்த மன்னவருந்
சென்றெடுத்துத் தாங்கினார் மாவசிட்டன் றேற்றினான்.

சூஅ பன்னரிய நோன்பிற் பரத்துவனே யாதியாம்
பின்னு சடையோரும் பேருலக மோரோழின்
மன்னவரு மந்திரிய ரெல்லோரும் வந்தடைந்தார்
தன்னுரிமைச் சேனைத் தலைவோரும் வந்தடைந்தார். 2541

- சூசு மற்றும் வரற்பால ரெல்லாரும் வந்தடைந்து
சுற்று மிருக்கு மமைதியினிற் றுன்புழக்குங்
கொற்றக் குரிசின் முகநோக்கிக் கோமலரோன்
பெற்ற பெருமைத் தவமுனிவன் பேசுவான். 2542
- ௪௦ * துறத்தலு நல்லறத் தொழிலு மல்லது
புறத்தொரு பொருளிலை பொருந்து மன்னுயிர்
இறத்தலும் பிறத்தலு மியற்கை யென்பதை
மறத்தியோ மறைகளின் வரம்பு கண்டீ. 2543
- ௪௧ உண்மையில் பிறவிக ளுலப்பில் கோடிகள்
தண்மையில் வெண்மையிற் றமுவி னாரெனும்
வண்மையை நோக்கிய வலிய கூற்றின்பாற்
¹ கண்மையு முண்டெனக் கருதற் றாலதோ. 2544
- ௪௨ பெறுவதன் முன்னுயிர் பிரிதல் காண்டியால்
மறுவறு சிறப்பினில் வையம் யாவையும்
அறுபதி னுயிர மாண்டு மாண்டவன்
இறுவது கண்டதற் கிரங்க வொண்ணுமோ. 2545
- ௪௩ சீலமுந் தருமமுஞ் சிதைவில் செய்கையுஞ்
சூலமுந் திகிரியுஞ் சொல்லுந் தாங்கினார்
மூலம்வந் துதனிய மூவர்க் காயினுங்
காலமென் றெருவலை கடக்க லாகுமோ. 2546
- ௪௪ கண்முதற் காட்சிய கரையி லாதன
உண்முதற் பொருட்கெலா மூற்ற மாயின
மண்முதற் பூதமு மாயு மென்றபோ
தெண்முத லுயிர்க்கெலா மியம்ப வேண்டுமோ. 2547
- ௪௫ புண்ணிய நறுநெயிற் பொருவில் காலமாந்
திண்ணிய திரியினில் விதிதன் றீயினில்
எண்ணிய விளக்கவை யிரண்டு மெஞ்சினல்
அண்ணலே வீவதற் கழிவுண் டாகுமோ. 2548
- ௪௬ இவ்வுல கத்தினு மிடரு ளேகிடந்
தவ்வுல கத்தரு நரகி லாழ்ந்துதம்
வெவ்வினை துய்ப்பன விரிந்த யோனிகள்
எவ்வுல கிற்செல வென்ன லாகுமோ. 2549

- ௭௭ உண்டுகொ விதுவல துதவி நீசெய்வ
தெண்டரு குணத்தினுய் தாதை யென்றலாற்
புண்டரீ கத்தனி முதற்கும் போக்கரும்
விண்டுவி னுலகிடை விளங்கி னுனரோ. 2550
- ௭௮ ஐயநீ யாதொன்று மவலிப் பாயலை
உய்திற மவர்க்கினி யிதனின் வேறுண்டோ
செய்வன வரன்முறை திருத்திச் சேர்ந்தநின்
கைகளா லோம்புதி கடனெலா மென்றான். 2551
- ௭௯ விண்ணுநீர் மொக்குளின் விளியு மாக்கையை
எண்ணினீ ¹ யழுங்குத விழுதைப் பாலதாற்
கண்ணினீ ருகுத்தலிற் கண்ட தில்லையான்
மண்ணுநீ ருகுத்திநீ மலர்க்கையா லென்றான். 2552
- ௮0 என்றபி னேந்தலை யேந்தி வேந்தரும்
பொன்றிணின் தனசடைப் புனித னேடும்போய்ச்
சென்றனர் செறிதிரைப் புனலிற் செய்கென
நின்றன னிராமனு நெறியை நோக்கினான். 2553
- ௮௧ புக்கனன் புனலிடை முழுகிப் போந்தனன்
தக்கநன் மறையவன் சடங்கு காட்டத்தான்
முக்கைநீர் விதியது முறையி னீந்தனன்
ஒக்கநின் றுயிர்தொறு முணவை நல்குவான். 2554
- ௮௨ ஆனவன் செய்கடன் பிறவு மாற்றிப்பின்
மானவன் மந்திரித் தலைவர் மன்னவர்
ஏனையர் பிறர்களுஞ் சுற்ற வேகினன்
சானகி யிருந்தநற் சாலை யெய்தினான். 2555
- ௮௩ எய்திய வேலையிற் றமிய ளெய்திய
தையலை நோக்கியச் சாலை நோக்கினான்
கைகளிற் கண்மலர் புடைத்துக் கான்மிசை
ஐயனப் பரதன்வீழ்ந் தரற்றி னுனரோ. 2556
- ௮௪ வெந்துயர் தொடர்ந்தெழ விம்மி விம்மிநீர்
உந்தின நிரந்தர மூற்று மாறில
² சிந்திய குருதியைச் செம்மல் ³ சேந்தகண்
இந்தியங் களிலெறி கடலுண் டென்னவே. 2557

- அடு அந்நெடுந் துயருறு மரிய வீரனைத்
தன்னெடுந் தடக்கையிலி ராமன் ருங்கினான்
நன்னெடுங் கூந்தலை நோக்கி நாயகன்
என்னெடும் பிரிவினாற் றஞ்சினு நென்றான். 2558
- அசு துண்ணெனு நெஞ்சின டொங்கி னுடுணைக்
கண்ணெனு நெடுங்கடல் கலுழி கான்றிட
மண்ணெடுஞ் செல்விமேல் வைத்த கையினள்
பண்ணெனுங் கிளவியாற் பன்னி யேங்கினாள். 2559
- அச கன்னகு திரள்புயக் கண்ணன் பின்செல
நன்னக ரொத்தது நடந்த கானமும்
மன்னவன் றஞ்சின நென்ற மாற்றத்தால்
அன்னமுந் துயர்க்கடற் கடிவைத் தாளரோ. 2560
- அஅ ஆயவ டன்னைநேர் தங்கை யேந்தினர்
தாயரின் முனிவர்தந் தருமப் பன்னியர்
துயநீ ராட்டினார் துயர நீக்கினார்
நாயகற் சேர்த்தினார் நவையி னீங்கினார். 2561
- அசு 1 தேன்றறருந் தெரியலச் செம்ம னால்வரை
ஈன்றவர் மூவரோ டிருமை நோக்குறுஞ்
சான்றவர் குழாத்தொடு தரும நோக்குறுந்
தோன்றல்பாற் சுமந்திரன் றொழுது தோன்றினான். 2562
- கூ0 * எந்தை யாண்டையா னியம்பு வீரென
வந்த தாயர்தம் வயங்கு சேவடிச்
சிந்த நின்றனன் சேந்த கண்ணினீர்
முந்தை நான்முகத் தவற்கு முந்தையான். 2563
- கூக தாய ருந்தலைப் பெய்து தாந்தழீஇ
ஓய்வி றுன்பின லுலறி யேங்கினார்
ஆய சேனையு மணங்க னார்களுந்
தியில் வீழ்ந்தன மெழுகிற் றேம்பினார். 2564
- கூஉ பின்னர் வீரரைப் பெற்ற பெற்றியப்
பொன்ன னார்களுஞ் சனகன் பூவையைத்
துன்னி மார்புறத் தொடர்ந்து புல்லினார்
இன்னல் வேலைபுக் கிடைந்த முங்குவார். 2565

- கூநு சேனை வீரருந் திருநன் மாநகர்
மான மாந்தரு மற்று ளோர்களுந்
ஏனை வேந்தரும் பிறரும் யாவருந்
கோனை யெய்தினர் குறையுஞ் சிந்தையார். 2566
- கூசு படஞ்செய் நாகணைப் பள்ளி நீங்கினான்
இடஞ்செய் தங்குலத் திறைவ னாதலாற்
றடஞ்செய் தேரினான் றுனு நீரினாற்
கடஞ்செய் வானெனக் கடலின் மூழ்கினான். 2567
- கூரு அன்று தீர்த்தபின் னரச வேலையுந்
துன்று செஞ்சடைத் தவருஞ் சுற்றமுந்
தன்றுணைத் திருத் தம்பி மாரொடுஞ்
சென்று சூழவாண் டிருந்த செம்மறான். 2568
- கூசு வரதன் றுஞ்சினான் வைய மாணையாற்
சரத நின்னதே மகுடந் தாங்கலாய்
விரத வேடநீ யென்கொல் வேண்டுவான்
பரத கூறெனப் பரிந்து கூறினான். 2569
- கூரு என்ற லும்பதைத் தெழுந்து கைதொழா
நின்று தோன்றலை நெடிது நோக்கிநீ
அன்றி யாவரே யறத்து ளோரதிற்
பின்று வாய்கொலா மென்னப் பேசுவான். 2570
- கூஅ மனைக்கொன் றுதவன் வரத்தி னின்னையும்த
நினக்கொன் றுநிலை நிறுவி நேமியான்
தனைக்கொன் றுடருந் தனைய னாதலால்
எனக்கொன் றுதவ மடுப்ப தெண்ணினால். 2571
- கூக நோவ தாகவிய் வுலகை நோய்செய்த
பாவ காரியிற் பிறந்த பாவியான்
சாவ தோர்கிலேன் றவஞ்செய் வேனலேன்
யாவ னாகவிப் பழிநின் றேறுவேன். 2572
- கூ00 நிறையி னீங்கிய மகளிர் நீர்மையும்
பொறையி னீங்கிய தவமும் பொங்கருட்
டுறையி னீங்கிய வரமுந் தொல்லையோர்
முறையி னீங்கிய வரசு முந்துமோ. 2573

- க0க பிறந்து நீயுடைப் பிரிவி றெல்லறந்
துறந்த மாதவந் தொடங்கு வாயென்றான்
மறந்து நீதியிற் ¹ நிறம்பி வாளிற்கொன்
றறந்தின் றுனென யான தாள்வனோ. 2574
- க0உ தொகையி லன்பினு லிறைவன் றுஞ்சநீ
புகையும் வெஞ்சரம் புகுதப் புந்தியால்
வகையில் வஞ்சனா யரசு வென்றுயான்
பகைவ னேகொலா மிறவு பார்க்கின்றேன். 2575
- க0ஈ உந்தை தீமையு முலகு றுதநோய்
தந்த தீவினைத் தாய்செய் தீமையும்
எந்தை நீங்கமீண் டரசு செய்கெனாச்
சுந்தை யாவதுந் தெரியக் கூறினான். 2576
- க0ச சொற்ற வாசகத் துணிவு ணர்ந்தபின்
இற்ற தோவிவன் மனமென் றெண்ணுவான்
வெற்றி வீரநான் விளம்பக் கேளென
முற்ற நோக்கினான் மொழிதன் மேயினான். 2577
- க0நி முறையும் வாய்மையு முயலு நீதியும்
அறையு மேன்மையோ டறமு மாதியார்
துறையுள் யாவையுஞ் சுருதி நூல்விடா
இறைவ ரேவலா லியைவ காண்டியால். 2578
- க0சு பரவு கேள்வியும் பழுதில் ஞானமும்
விரவு சீலமும் வினையின் மேன்மையும்
உரவி லோய்தொழந் குரிய தேவருந்
குரவ ரேயெனப் பெரிது கோடியால். 2579
- க0௮ அந்த மில்பெருந் குரவ ராரெனச்
சுந்தை தேர்வுறத் தெரிய நோக்கினால்
தந்தை தாயரென் றிவர்க டாமலால்
எந்தை கூறவே ரெவரு மில்லையால். 2580
- க0அ தாய்வ ரங்கொளத் தந்தை யேவலான்
மேய வெங்குலத் தரும மெய்தினேன்
நீவ ரங்கொளத் தீர்த னீர்மையோ
ஆய்வ ரும்புலத் தறிவு மேவினாய். 2581

- க0க தனைய ராயினார் தாதை தாயரை
வினையி னல்லசொ லிசையை ¹வெய்தலோ
நினைத லோவிடா நெடிய வன்பழி
புனைத லோவையா புதல்வ ராதரூன். 2582
- கக0 இம்மை பொய்யுரைத் திவறி யெந்தையார்
அம்மை வெம்மைசேர் நரக மாளயான்
கொம்மை வெம்முலைக் குவையில் வைகிவாழ்
செம்மை சேர்நிலத் தரசு செய்வனோ. 2583
- ககக வரனி லுந்தைசொல் வரத்தி னாலுடைத்
தரணி நின்னதென் றியைந்த தன்மையால்
உரனி னிற்பின்வந் துரிமை யாதலால்
அரசு நின்னதே யாந்தி யையநீ. 2584
- ககஉ முன்னர் வந்துதித் துலக மூன்றினும்
நின்னை யொப்பிலா நீபி றந்தபார்
என்ன தாகில்யா னுனக்கின் றீய்ந்தனன்
மன்ன போந்துநீ மகுடந் சூடுனோ. 2585
- ககந மலங்க வையகம் வருந்தி வைகநீ
உலங்கொ டோளுனக் குறுவ செய்தியோ
கலங்கு றுவணங் காத்தி போந்தெனப்
பொலங்கு லாவுதாள் பூண்டு வேண்டினான். 2586
- ககச பசைந்த சிந்தைநீ பரிவில் வையமென்
வசஞ்செய் தாலது முறைமை யேவசைக்
கசந்த வெந்தையா ரருள வன்றுநான்
இசைந்த வாண்டெலா மின்றொ டொன்றுமோ. 2587
- ககரு வாய்மை யென்னுமீ தன்றி வையகந்
தூய்மை வேறுமோ ருண்மை சொல்லுமோ
தீமை தானதிற் றீர்த லன்றியே
ஆமெய் யாகவே றெண்ண லாகுமோ. 2588
- ககசு எந்தை யேயவாண் டேழொ டேழென
வந்த காலநான் வனத்து வைகநீ
தந்த பாரகந் தாங்க மேன்மையால்
அந்த நாளெலா மாளென் னானையால். 2589

- கக௮ *மன்னவ னிருக்க வேநீ மணியணி மகுடஞ் சூடு
கென்னயா னியைந்த தன்னு னேயது மறுக்க வஞ்சி
அன்னது நினைந்து நீயென் னானையே மறுக்க லாமோ
சொன்னது செய்தி யைய துயருழந் தயர லென்றான்.
- ககஅ ஒள்ளியோ னினைய வெல்லா முரைத்தலு முரைக்க லுற்ற
பள்ளநீர் வெள்ள மன்ன பரதனை விலக்கிப் பண்டு
தெள்ளிய குலத்தோர் செய்கை சிக்குறச் சிந்தை நோக்கி
வள்ளியோய்கேட்டி யென்று வசிட்டமா முனிவன் கூறும்.
- ககக *கிளரகன் புனலினின் றரியொர் கேழலாய்
இளையெனுந் திருவினை யெய்தி னானரோ
உலாவரும் பெருமையோ ரெயிற்றி னுட்புரை
வளரிளம் பிறையிடை மறுவிற் றேன்றவே. 2592
- கஉ௦ ஆதியி னவதியி னமைதி யைம்பெரும்
பூதமும் வெளியொழித் தெவையும் புக்கபின்
நாதனில் வகன்புன னண்ணி நண்ணருஞ்
சோதியார் தன்மையிற் றுயில மேயினான். 2593
- கஉக ஏற்றவித் தன்மையா லமரர்க் கின்னமு
தூற்றடைக் கழலவ னுந்தி யுந்திய
நூற்றிதழ்க் கமலத்தி னெய்தின் யாவையுந்
தோற்றவித் துதவிட முதல்வன் றேன்றினான். 2594
- கஉஉ அன்றவ னுலகினை யளிக்க வாகிய
உன்றனிக் குலமுத லுள்ள வேந்தர்கள்
இன்றுள வினுமுறை யிகந்து ளாரிலை
ஒன்றுள துரையின முணர்த்தல் கேட்டியால். 2595
- கஉந இதவிய லியற்றிய குரவர் யாரினும்
¹மதவியல் களிற்றினாய் மறுவில் விஞ்சைகள்
பதவிய விருமையும் பயக்கப் பண்பினால்
உதவிய வொருவனே யுயரு மென்பரால். 2596
- கஉச என்றலால் யானுனை யெடுத்த விஞ்சைகள்
ஒன்றலா தனபல வுதவிற் றுண்மையால்
அன்றெலா மின்றென தானை யையநீ
நன்றுபோந் தருளுனக் குரிய நாடென்றான். 2597
- கஉரு கூறிய முனிவனைக் குவிந்த தாமரை
சீறிய கைகளாற் றொழுது செங்கணன்
ஆறிய சிந்தனை யறிஞ வொன்றுரை
கூறுவ துளதெனக் கூறன் மேயினான். 2598

- கஉசு சான்றவ் ராகதங் குரவ் ராகதாய்
போன்றவ் ராகபொய்ப் புலைய் ராகதான்
றேன்றரு மலருளான் சிறுவ் செய்வனென்
றேன்றபி னவ்வுரை மறுக்கு மீட்டதேர். 2599
- கஉ௮ தாய்பணித் துவந்தது தந்தை செய்கென
ஏயவப் பொருள்களு மிறைஞ்சி மேற்கொளாத்
தியவப் புலையிற் செய்கை தேர்கிலா
நாயெனத் திரிபவை நல்ல வல்லவோ. 2600
- கஉஅ முன்னுறப் பணித்தவர் மொழியை யானது
சென்னியிற் கொண்டனன் செய்வ நென்றபின்
பின்னுறப் பணித்தனை பெருமை யோயெனக்
கென்னினிச் செய்வதென் றுரைசெ யீங்கென்றான். 2601
- கஉக முனிவனு முரைப்பதோர் முறைமை கண்டிலன்
இனியென விருந்தன னினைய மைந்தனும்
அனையதே வாண்டவ ராங்க நாடுநான்
பனிபடர் காடுடன் படர்தன் மெய்யென்றான். 2602
- கஉ௦ அவ்வழி யிமையவ ரறிந்து கூறினார்
இவ்வழி யிராமனை யிவன்கொண் டேகுமேற்
செவ்வழித் தன்றுநஞ் செயலென் றெண்ணினார்
கவ்வையர் விசம்பிடைக் கழறி னாரோ. 2603
- கஉக ஏத்தரும் பெருங்குணத் திராம னிவ்வழி
போத்தருந் தாதைசொற் புரக்கும் பூட்சியான்
ஆத்தவாண் டேழினோ டேழு மந்நிலங்
காத்தலுன் கடனிது கடமை யென்றனர். 2604
- கஉ௨ வானவ ருரைத்தலு மறுக்கற் பாலதன்
றியானுனை யிரந்தன னீயென் னுணையால்
ஆனதோ ரமைதியி னனித்தி பாரெனாத்
தர்னவ னறுமலர்த் தடக்கை பற்றினான். 2605
- கஉ௩ ஆமெனி லேழிரண் டாண்டி லையநீ
நாமநீர் நெடுநகர் நண்ணி நானிலங்
கோமுறை புரிகிலை யென்னிற் கூரெரி
சாமது சரதநின் னுணை சாற்றினேன். 2606
- கஉசு என்பது சொல்லிய பரதன் யாதுமோர்
துன்பில னன்னது துணியை நோக்கினான்
அன்பினி னுருகின னன்ன தாகென்றான்
தன்புகழ் தன்னினும் பெரிய தன்மையான். 2607

கநரு விம்மினன் பரதனும் வேறுசெய்வ தொன்
 நின்மையி னரிதென வெண்ணி யேங்குவான்
 செம்மைநின் றிருவடித் தலந்தந் தீகென
 எம்மையுந் தவிர்ப்பன விரண்டு நல்கினான். 2608

கநசு அடித்தல மிரண்டையு மழுத கண்ணினன்
 முடித்தல மிவையென முறையிற் சூடினான்
 படித்தலத் திறைஞ்சினன் பரதன் போயினான்
 பொடித்தல மிலங்குறப் பொலங்கொண் மேனியான்.

கந௮ ஈன்றவர் முதலிய வெண்ணில் சுற்றமுஞ்
 சான்றவர் குழுவொடு தவத்து ளோர்களும்
 வானறநு சேனையு மற்றுஞ் சுற்றற
 மூன்றுதூல் கிடந்ததோண் முனியும் போயினான். 2610

கநஅ பண்டைநா றெரிபரத் துவனும் போயினான்
 மண்டுநீர் நெடுநகர் மாந்தர் போயினான்
 எண்டிசை வாணரு மிரங்கிப் போயினான்
 கொண்டல தாணையாற் குகனும் போயினான். 2611

கநக பாதுகந் தலைக்கொடு பரதன் பைம்புனன்
 மோதுகங் கையின்கரை கடந்து முந்தினான்
 போதுகுங் கடிபொழி லயோத்தி புக்கிலன்
 ஓதுகங் குலினெடி துறக்க நீங்கினான். 2612

கசு0 நந்தியம் பதியிடை நாதன் பாதுகஞ்
 செந்தனிக் கோன்முறை செலுத்து சிந்தையான்
 இந்தியங் களையவித் திருத்தன் மேயினான்
 ஆந்தியும் பகலுநீ ரருத கண்ணினான். 2613

கசக குன்றினி விருந்தன னென்னுங் கொள்கையால்
 நின்றவர் நலிவரா னேசத் தாரெனத்
 தன்றுணைத் தம்பியுந் தானுந் தையலுந்
 தென்றிசை யிராமனுஞ் சேறன் மேயினான். 2614

திருவடி துட்டு படலம் முற்றும்

திரு வயோத்தியா காண்டம் முற்றும்

கம்பராமாயணம் (ஆழ்வார்திருநகரிப் பிரதிகளின்படி)

திரு வயோத்தியா காண்டம்

செய்யுள் முதந்திறிப்பகராதி

பாட்டு	நம்பர்.	பாட்டு	நம்பர்.	பாட்டு	நம்பர்.
அகலிடநெடிதானு	2119	அந்தமில்பெருங்	2580	அழுததாயரொ	1912
அகிலிடுதாப	2459	அந்தியின்வெயி	1937	அறங்கெடமுயன்	2298
அகில்புனைகுழல்	2106	அந்தவாய்மொழி	2197	அறநிரம்பிய	1567
அங்கண்ணவனி	1671	அந்நெடுந்துயருறு	2558	அறந்தனைவோறுத்	2248
அங்கநீரினுங்	2338	அப்படைகங்கையை	2407	அறந்தானெயன்	2468
அங்கிமேல்வேள்வி	1957	அம்முனிவரலோடு	2118	அறமெனக்கிலையோ	1709
அங்குகளிகளேகாவற்	2094	அயாவுயிர்த்தழு	2528	அறிஞருஞ்சிறியரு	2387
அசும்புபாய்வரை	2180	அய்யசாலவு	1462	அறுபதினாயிரமக்கு	2463
அச்சொற்கேளா	1616	அய்யனுமச்சொற்	1667	அறுத்தாய்க்கணையா	1779
அஞ்சடுத்த	2484	அய்யனைக்காண்டலு	1864	அறுபதினாயிரரசன்	1871
அஞ்சும்பையு	2022	அரக்கர்பாவமு	1575	அறுபதினாயிரரொ	1411
அஞ்சலனையன்	1602	அரசரிந்நிறந்தபின்	1558	அறைகழற்சினக்	2166
அஞ்சனக்குன்ற	1984	அரசவைவிடுத்தி	1486	அனையசெய்கையா	2339
அஞ்சனமேனியவ்	1881	அரஞ்சுடவழனிமி	2514	அனையதன்மைய	1576
அஞ்சனவண்ண	2415	அரிந்தான்முன்	1628	அனையரப்புனல்	2133
அஞ்சிமந்தரை	1565	அரியதாமுவப்ப	2061	அனையராதலி	1506
அஞ்சினர்வானவ	2269	அரியவனுரைசெய	2530	அனையவேல	1922
அடருஞ்செல்வத்	2196	அருஞ்சிறப்பமை	1422	அனையவேலையி	2239
அடிதொழுதுவகை	2065	அருத்தியினகம்	2115	அன்பிழைத்த	1708
அடித்தலங்கண்டில	2291	அருந்ததியனை	2102	அன்னசொலனையவ	1546
அடித்தலமிரண்டை	2609	அருந்தவமென்	2419	அன்னகரணிவுறு	1536
அடிமிசைத்தூளிபுக்	2404	அருந்தேரானைச்	2000	அன்னதன்மைய	1918
அடியிணையுரை	2111	அருப்பேந்தியிகலச	2025	அளங்கொள்ளக்க	2004
அடியிற்சுடர்	1812	அலங்கன்மன்னனை	1449	அளிக்குநாயகன்	2155
அடுத்தபல்பக	2167	அலம்புவார்டுமு	2175	அளியன்னதொ	2021
அடைந்தனனோக்கி	1588	அலர்ந்தபைங்கூ	2223	அள்ளற்பள்ளப்	1757
அடைவருங்கொடு	2357	அலைகடனெடும்புன	2386	அறந்தனைநினைந்	2526
அட்டிலுமிழந்தன	1898	அல்லனைநெடுங்	2400	அன்னதன்மை	2236
அணங்குவாள்விட	1542	அல்லலுமுளவின்ப	2122	அன்னவர்முகத்	1855
அண்டமுற்றுந்	2230	அல்லையாண்டமை	2443	அன்னவனுரை	2091
அண்ணலன்ன	1921	அவனிகாவல்	1723	அன்னவனருளமை	1413
அண்ணலுமது	2081	அவித்தவைம்புலத்	2365	அன்னவன்பணிதலை	1859
அண்ணலுய்யிரும்பி	2059	அவ்வயினரசவை	1854	அன்னதாயாரிதிற்	1932
அதிர்கடல்வையக	2377	அவ்வழியண்ண	2445	அனையதாகிய	1443
அத்திசையுற்றைய	2086	அவ்வழியவனை	2439	அனையதாதலி	1469
அந்தணரருமறை	1880	அவ்வழியிமையவ	2603	அன்னதுகண்ட	1590
அந்தணருமையுனை	2304	அவ்வுரைகேட்டலு	2259	அன்னராயினு	1433
அந்தணார்	1505	அழிவருமரசிய	2308	அன்னவள்கூறுவா	1972

அன்னளாயு	1492	ஆர்த்தனர்களித்தன	1524	இமிழ்திரைப்பரவை	1652
அன்னுனவையினம்	1842	ஆலையாய்வய	2132	இம்பர்நின்றேகினை	2253
அன்னுன்றனை	1885	ஆவதற்கு	1507	இம்மைபொய்யுரை	2583
அன்னையரனைவரு	1847	ஆவதுள்ளதே	2128	இயங்கெழுதானைய	2254
அன்னையேவினா	2321	ஆவாவரசு	1792	இயல்வுறுசெவவி	2457
அன்றவனுலகினை	2595	ஆவுமழுதவதன்	1795	இயன்றதென்பொ	2441
அன்றுதீர்த்தபின்	2568	ஆழநெடுந்திரை	2416	இரதமொன்றூர்ந்து	2293
அன்றெனிலவனென	2360	ஆழிசூழலக	1692	இரதம்வந்தற்ற	1990
ஆகசெய்தக்க	2198	ஆழிப்பொற்றேர்	1627	இரந்தான்சொல்லு	1619
ஆகாததன்றாலுனக்	1843	ஆழியான்முடி	1640	இருகண்களும்பின்	1774
ஆகிலைய	1714	ஆழியையுருட்டியு	2362	இருகையிற்சுரிநிக	1869
ஆகொடியாயெனு	1606	ஆழிவேந்தன்	2002	இருத்தியிண்டென்	2060
ஆங்கவ்வாசக	1704	ஆழ்ந்தபேரன்பி	1545	இருநிலஞ்சேர்ந்தன	2532
ஆங்குவந்தடைந்த	1685	ஆள்வினையாணையிற்	1971	இருந்தமந்திரக்	1434
ஆடகந்தரு	1642	ஆளறவலங்குதே	2511	இருந்தவந்தணை	1995
ஆடவாங்கையுற	1547	ஆளான்பரதன்	1799	இருமையுமிகழ்ந்த	2503
ஆடன்மான்றோர்க்	1531	ஆளுநன்னெறிக்	1467	இருவரத்தினு	1579
ஆடுகின்றமா	2156	ஆளுலாங்கடலினு	2390	இருவருந்தொழுத	1845
ஆடினாரமுதன	1905	ஆறிநின்றற	2492	இருளற்றிடவுற்	1727
ஆடுகின்றனர்	1488	ஆறினன்போற்சிறி	1974	இரைத்தனரிரைத்	1878
ஆடுகொடிப்படை	2423	ஆறுகண்டன	2130	இலக்குவவுலகமோ	2515
ஆண்டகைகோசலை	2289	ஆறுங்காணு	2218	இலவுமிந்திர	2169
ஆண்டகையம்மொ	1848	ஆறுசெல்லச்	2016	இல்லையென்றுரை	1991
ஆண்டவாந்திலை	1487	ஆறுதன்னுடன்வரு	2306	இவ்வகையுரைசெய	1480
ஆண்டினையராயி	1684	ஆற்றிலனின்னன	2257	இவ்வாறழுவா	1730
ஆண்டுதன்மருங்	1461	ஆனவன்செய்கடன்	2555	இவ்வுலத்தினு	2549
ஆண்டுநின்றாண்ட	2401	ஆனவனுரைசெய	2244	இழிந்ததாயர்	2472
ஆதலாலிராமனுக்	1431	ஆனவன்கமல	2460	இழைத்ததொல்	1425
ஆதலான்முனியு	2398	ஆனவன்களிருக்	2184	இழைத்ததூலிடை	2153
ஆதியரசு	1800	ஆனைசற்றின	2209	இழையுமாரமு	2337
ஆதியினவதியி	2593	ஆன்றபேரரசனு	2361	இனையானிதுகூற	1822
ஆமெனிலேழிரண்	2606	ஆன்றவனவ்வுரை	1593	இறந்தானரசு	1731
ஆய்காலையிலையனை	2479	ஆன்றான்பகர்வான்	1833	இறந்தான்ற்றதை	2278
ஆய்காலையிலையனைத்	2241	இக்கரையிரைத்த	2458	இறந்திவன்செருக்	1428
ஆய்காலையினாயிர	2047	இடிக்கொள்வேழத்	2178	இறப்பெனுமெய்ம்	1421
ஆயதவ்வுழி	1458	இடிக்கண்வாளரா	2332	இறைவன்சொல்	1475
ஆயதோரமைதி	1661	இடிப்பொழுக்க	2450	இனமலர்க்குலம்	1637
ஆயபேரன்பெனு	1549	இதவியலியற்றிய	2596	இனியசொல்லின	1515
ஆயவடன்னேநேர்ந்	2561	இத்திரத்தவெனைப்	1722	இனியதுபோலுமிக்	1423
ஆயனநிகழும்	1688	இத்திறத்தி	1710	இனையயாவையு	2181
ஆய்தந்தவனவ்வுரை	1828	இந்தநெடுஞ்சொல	1605	இனையராய்மகளி	1672
ஆரியனிலவலை	1978	இந்திரன்முதல்வ	1993	இன்றுணையவார்முலை	2380
ஆரும்பின்ன	1929	இந்நிலைநின்றவ	1603	இன்னனநெடும்	2394
ஆர்கலியகழ்ந்தோர்	1677	இப்பொழுதெம்ம	1693	இன்னனமினையவு	2192

இன்னரின்னணம்	2490	ஊருணிநிறையவு	1482	என்ற முனிவன்	1736
இன்னவேலையி	1648	ஊறுகொண்ட	2217	என்றலாய்மானுனை	2597
இன்னனபலபல	2288	ஊற்றமென்னற	2054	என்றலுமேயடியின்	2466
இன்னேபலவும்	1745	ஊனனேந்த	2216	என்றலும் பதைத்	2570
இன்னேயின்ன	1615	ஊகெறிசெறிமுகத்	2307	என்றவாசகஞ்	1448
ஈசனிவ்வுலகிழைத்	2369	எடுத்தமாமுடி	2475	என்றனனிளவலை	2521
ஈட்டுநென்புகழ்க்	2231	எட்டுலாமல	2222	என்றனென்னக்	1665
ஈண்டுரைத்த	1703	எட்டுத்திசையு	2013	என்றனன்மடவா	2114
ஈன்றவர் முதலிய	2610	எண்டருங்கடை	1632	என்றனன்முனிவ	1862
உணர்வானனையா	1750	எண்ணருஞ்சுரும்பு	2403	என்று காதலி	2129
உண்டிடுக்கனென்	2432	எதிர்கொண்டேத்	2031	என்றுகூறிநொய்	2336
உண்டுகொலிதுவல	2550	எந்தைநீபுவர்	1444	என்றுகூறலு	2205
உண்டுகொலுயிரென	2527	எந்தையாண்டையா	2563	என்றுகொண்டு	2331
உண்ணீர்வேட்கை	1775	எந்தையுமாயுமெம்	2258	என்றுகொண்டி	1696
உண்மையில்பிறவிக	2544	எந்தையெவ்வுலகுள	2290	என்றுசிரித்தித்	2195
உதிக்கும்முலை	1827	எந்தையேயேவ	1691	என்றுபின்னு	1503
உந்தாதுநெய்வார்த்	1807	எந்தையேயவாண்	2589	என்றுபின்னரு	1701
உந்துபொற்றடந்	2324	எம்பரத்ததாக்கி	2536	என்றிறைஞ்சியவ்	1495
உந்தைதீமையு	2576	எயினர்தங்கிட	2140	என்றெடுத்திப்பற்	2540
உந்தையுமிறந்தன	2353	எய்தினாலுளோ	2328	என்றெழுந்ததம்பி	2429
உமைக்குநாதற்கு	1512	எய்தியக்கைகயன்	1540	என்றென்றுன்னும்	1626
உம்மையானுடை	1424	எய்தியவேலையிற்	2556	என்றென்றரசன்	1766
உயங்கியந்க	1911	எலியெலாமிப்படை	2411	என்றென்றயருந்	1781
உயரருளொண்க	1674	எல்லொடுங்கியமுக	2524	என்னக்கேட்ட	2471
உயிர்ப்பிலன்முடிப்பு	1994	எழுகசேனையென்	2208	என்னாவுன்றா	1732
உய்ந்ததிவ்வுலக	1673	எழுந்ததுபெரும்	2367	என்னும்வேலையி	2329
உய்யாநின்றே	2281	எழுந்தமங்கையை	1913	என்னைக்கண்டு	1746
உரிமைமைந்தரைப்	1463	எழுந்தவத்துகளதி	2494	என்னைநீங்கி	1715
உரியமாதவ	1474	எழுந்தனனிளையவ	2499	என்னேநிருப	1805
உருகுகாதலிற்	2154	எழுந்தனனேங்கின	2247	ஏங்கினன்விம்ம	2261
உருளுநேயிபு	1508	எறிந்தனகடியசொ	2245	ஏத்தரும்பெருங்கு	2604
உரைசெய்தெங்கோ	1975	எறிபகட்டின	2214	ஏந்தினமுலையாளே	2104
உரைசெய்பெருமை	1785	எற்றேபகர்வே	1756	ஏந்துசெவ்வத்	2485
உரைசெய்மன்னர்	2333	எனக்குநல்லையு	1562	ஏடுறை கோதையர்	2392
உரைத்தகூனியை	1580	எனவிவை யினிய	2438	எண்பாலோவா	1624
உரைத்தபிரிராம	1853	எனைத்துளமறைய	2517	ஏயவரங்களி	1595
உரைத்தவாசகந்	2478	என்பதுசொல்லிய	2607	ஏய்ந்தகால	2221
உலர்ந்ததுநாவுயி	1598	என்பத்தைகேட்ட	2444	ஏய்ந்தெழுசெவ்வமு	1535
உவரிவாயன்றி	2147	என்பன சொல்லி	2425	ஏர்துறந்த	2219
உறத்தகுமரசிராம	1446	என்புகழ்கின்ற	2437	ஏவம்பாரா	1623
உற்றுதுகொண்டு	1407	என்புதோலுடை	1513	ஏவியகுரிசில்பின்	1933
உற்றுளபொருளெ	2120	என்வயிற்றரு	1494	ஏவியமொழிகேளா	2076
ஊடுறநெருக்கி	2454	என்ற நாட்டினே	2228	ஏவியவன்ருவ	1522
ஊண்லவுண்வழி	2312	என்றபினைந்தலை	2553	ஏழிரண்டாண்டுத்	1969

எழுயர்மதகளிற்	2255	கட்டினன்சுரிகை	2502	கார்ப்பெருமேனியக்	2523
எழைதன்செயல்	1923	கணிததூலுணர்ந்த	1663	கார்மினோலைய	1681
ஏற்றவற்கொரு	2314	கண்டமாதரைக்	1489	கார்வானமொப்பா	1840
ஏற்றவித்தன்மையா	2594	கண்டாண்மகனும்	1836	காலமன்றியுங்	2139
ஏற்றியவாண்டகை	1521	கண்டிகைதொழு	1451	காலமுமிடனும்	1408
ஏனைநீதி	1519	கண்டேனெஞ்சங்	1743	காலேக்கதிரோன்	1816
ஏனையருமின்னன்	1950	கண்ணுலையென்	2285	காலையென்றெழு	2493
ஏன்றவனெந்தை	1861	கண்ணிற்கடைத்தீ	1809	கால்பாய்முலை	2027
ஏன்றுன்பாவிக்	2286	கண்ணுண்மணி	1782	காவன்மன்னவன்	2233
ஐந்துமைந்துரா	2340	கண்ணுநீரா	1751	காழமிட்ட	2050
ஐயநீயாதொன்று	2551	கண்ணேவேண்டு	1613	கானகம்பற்றியிப்	1976
ஐயாயினோ	1777	கண்ணோடாதே	1740	கான்புகச்சேறலி	1963
ஐயிருபத்தோடைந்	2080	கண்முதற்காட்சிய	2547	கான்புக்கிடினுங்	1838
ஐயுறுஞ்சுடர்	1641	கம்பநெடுங்களி	1601	கான்றலைநண்ணிய	2406
ஐவனக்குர	2177	கரியமாலினுங்	1504	கிளரகன்புனலினி	2592
ஓட்டியபகைஞர்வந்	1420	கரும்பலர்சென்ன	2316	கிளையினுநரம்பினு	1873
ஓத்திசின்றைய	1476	கரும்பனமொழியவ	1867	கிள்ளையொடுபுவை	1793
ஒருத்தலைப்பரத்	1466	கருவியுங்கைகளுங்	2505	குகனென்பபெயரி	2408
ஒருமகள்காதலி	2512	கரைசெய்வோலை	2325	குங்குமமலைக்குளிர்	1948
ஒருமாமுனிவன்	1770	கல்லிடைக்கிடந்த	2137	குஞ்சரமனையார்	1649
ஒருவில்பெண்மை	2158	கல்லுவன்மலையே	2809	குடையினனிமிர்	2116
ஒலியார்கடல்கு	1758	கல்லியுமிளமையு	1559	குதித்தனன்பாரி	2501
ஒல்கலிவ்தவத்	1502	கலியமைகீர்த்தியக்	1523	குயின்மனகுலமணி	1941
ஒளிதுறந்தன்முக	1899	கல்வரவிதுவென	2275	குரவராமகளிரை	2299
ஒள்ளியோனினைய	2591	கள்ளவிழ்கோதை	1592	குரிசில்தேவ	2449
ஒறுப்பினுமந்தர	1609	கள்ளைமாக்கவர்	2232	குரிசிலுந்தம்பியைக்	2363
ஒன்றறன்னோ	1999	கறுத்தாயுருஷம்	1753	குரிசில்கின்றதையை	1471
ஒன்றாயின்ற	1622	கற்காணுந்திண்மை	2427	குருக்களையிகழ்தலி	2263
ஒன்றும்பொய்யா	2277	கனங்குழைக்கேகய	2393	குருதிவாளெனச்	2145
ஒன்றோடொன்	1762	கன்றுயிரோய்ந்துக	2305	குருமணிப்பூ	2238
ஓடைநல்லணி	1908	கன்னகுதிரள்புயக்	2560	குலமுதற்றென்மை	1406
ஓதாநின்ற	2280	கன்னிநன்மயில்க	1872	குலையினெழிலும்	1655
ஓதுகின்றில	2224	கன்னிநீக்கருங்	2036	குழுமிமேகங்கள்	2136
ஓர்வின்லவினை	1517	கன்னியரணிகோல	2109	குழுவிறுண்டோ	2172
ஓவன்ல்லுணர்	1910	கன்னியர்க்கமை	1415	குழைக்கின்றகவரி	1697
கங்கையாளொடு	2126	கன்னியைக்கட்ட	2309	குற்றமொன்றில்லை	2264
கங்கையிருகரையு	2426	காணாவையா	1735	குன்றினிலிருந்தன	2614
கங்கையென்னுங்	2029	காதலுன்பெருங்	1571	குன்றுறைவயமா	2105
கங்கையேமுதல	1662	காமரங்கனிந்தென	1895	கூடியநறையாயிற்	2108
கச்சையங்கடகரி	1426	காம்புயர்கானஞ்	1983	கூட்டினன்றேர்ப்	1979
கச்சொடார்த்த	2053	காயுங்கானிற்	2034	கூவாமுன்ன	2057
கடிகமழ்தாரினுன்	1498	காரெனக்கடிது	2440	கூருமுன்னங்	1630
கடிகையோரிண்டு	1987	காரொடுந்தொடர்	1534	கூறியமுனிவனைக்	2598
கட்டியசுரிகையன்	2410	கார்குலாநித்தான்	2063	கூனிபோனபின்	1582

கேடுத்தொழிந்தனை	1573	சான்றவராகதங்	2599	செய்தற்குரியசெய	2008
கேட்டன்னகிராதர்	2435	சிங்கக்குருளை	1810	செய்துடைச்செல்வ	1852
கேட்டானினையோ	1808	சிங்கவேறனைய	2062	செய்மறந்தன்புன்	1904
கேட்டேயிருந்தே	1759	சித்தநீதிகைக்	1717	செய்யதாமரைத்	2044
கைகணீர்பரந்துகா	1934	சிந்தனையுணர்கிற்	2082	செவ்வியசெவலி	2378
கைகள்கையி	1706	சிந்தினவணியணி	1870	செவ்வழியுருட்டிய	2251
கைத்தசொல்லா	2005	சிந்தைதளர்வுற்	1784	செவ்வியகுரிசில்	1952
கையானிலந்தடவிக்	1801	சிந்தையென்செயத்	1570	சேணுயர்தருமத்தி	2520
கையுங்குடமுந்	1772	சிரித்தபங்கய	1635	சேணுலாவிய	1631
கையொடுகைகள்	1608	சிருங்கிபேர	2055	சேதாம்பற்போத்	1794
கொடிஞ்சொடுதட்டு	2452	சிவந்தவாய்ச்சீதை	1552	சேந்தொளிவிரி	2103
கொடியடங்கின	1897	சிறக்குஞ்செல்வ	1491	சேமமென்பன	1634
கொடிநெருங்கின	2210	சிறந்தவெம்பி	1712	சேலாகியமா	1773
கொடியவரயாவருங்	2292	சிறந்தார்சொல்லு	2287	சேற்றிளமரைமலர்	2371
கொடியவெங்கோப	2270	சிறுவிலைமருங்குல்	1985	சேனைவீரருந்	2566
கொடியாளின்ன	1620	சினக்கடுப்பினச்	2476	சோல்லுஞ்சொல்	1831
கொண்டாள்வரமிர	1788	சினக்குறும்பெறிந்	2249	சொற்பெற்றநோன்	2534
கொம்பினின்று	2483	சீதப்பனிநீ	1734	சொற்றவாசகத்	2577
கொம்புதித்துடி	2049	சீரைசுற்றித்	1928	சொற்றாள்சொற்றா	1733
கொழுநன்றுஞ்சு	1739	சீலமல்லன	1516	சோர்வானையோடித்	1837
கொள்ளானின்சே	1611	சீலமின்னதென்	2160	தகவுமிகுதவழு	1945
கொற்றவர்முனி	1666	சீலமுந்தருமமுஞ்	2546	தங்குதண்சாந்தில	2379
கொற்றவன்னது	1926	சீற்றந்தூறந்தா	1834	தஞ்சமிவ்வுலகநீ	2354
கொன்றேனெனன்	2284	சுடியொனத்திடைத்	2469	தஞ்செனவொதுங்கி	2310
கோடகத்தேர்ப்படு	2506	சுண்ணமுமலருஞ்	1670	தடக்கையாலெடுத்	1959
கோதறத்தவஞ்செய்	2525	சுழித்தசெம்பொ	2165	தண்டலைக்கோசலை	1876
கோதைவரிவிற்	1806	சுழித்துநீர்வருந்	2464	தம்முயிர்க்குறுதி	1409
கோதைவிற்குரிசி	2064	சுழிபட்டோங்கிய	2043	தம்மையுமுணர்ந்தி	1865
கோமகன்பிரிதலிற்	2384	சுழியுடைத்தா	2273	தருமமென்றொரு	2348
கோளுமைம்பொறி	1511	சுற்றத்தார்தேவ	2465	தலைக்குவட்டயல்	1891
கோன்மேற்கொண்	1610	சுற்றம்புற	2056	தழைத்ததண்டினதி	2300
சக்கரந்தானவ	2183	சுற்றார்மணியின்	1811	தழைத்தவான்	2510
சங்கமுமகரமீனு	2451	சுற்றியசீரையன்	1863	தழுவியபுரினார்	2434
சங்குபேரியுந்	2326	சுற்றினரிருந்துழிச்	2345	தழையொலித்தன	1643
சத்திரநிழற்றநிமிர்	1680	சூடிச்சாதனந்	2206	தள்ளாநிலைசான்	1748
சரதமிப்புலியெலாந்	1554	சூடியமலர்க்காருந்	2266	தள்ளுநீர்க்குறை	2038
சந்தமிவைதாவின்	1678	சூதுமுந்தறச்	1509	தள்ளுறுவேறில்லர்	1802
சந்திரர்கோடி	1657	சூழமைந்த	2234	தனையராயினார்	2582
சந்திரற்குவமை	1404	சூழிவெங்கடகரி	2509	தன்முன்னையவன்	2428
சம்பகநுழம்பொழி	1947	சேஞ்சவேசேற்றிற்	2074	நூதையப்பரி	1470
சரிந்தபூவுள	1456	செந்தழல்புரிசெல்	2117	தாதைவாசல்	1930
சலந்தலைக்கொண்ட	2148	செம்மைநன்மனத்	2318	தாயருங்கிளைருருஞ்	1877
சார்தணிபுரினத்	2085	செம்பொனாற்செய்	2170	தாயருந்தலைப்	2564
சாயடங்க	1638	செம்மையிற்றருமத்	1485	தாயருமருந்தவத்	2395

தாயர்தவ்வையர்	1924	தும்பியின்குழாத்	2072	தொழுதுயர்கையின	2522
தாயாற்றுசிலாடனை	1839	தும்பியுமாவு	2420	தொளைகட்டியகிளை	2024
தாயுரைகொண்டு	2436	துளிபடத்துழாவு	2461	தோய்கயத்து	1633
தாயுரைத்தசொற்	1702	துளைமுகத்திற்	2212	தோலுளதுகில்போ	2079
தாய்கையில்வளர்ந்	1682	துறக்கமேமுதல	2073	தோன்றியகூனியுந்	1537
தாய்ப்சியுழன்றுயிர்	2301	துறத்தலுநல்லறத்	2543	தோன்றியபுளின	2413
தாய்பணித்துவந்த	2600	துறந்தசெல்வ	2480	நகையிழந்தன	2226
தாய்வரங்கொளத்	2581	துறந்துபோமென்று	1917	நங்குலக்குரவர்க	1417
தாருடைமலரினு	1954	துறந்துபோயினு	2330	நங்குலத்துதித்தவர்	2516
தாரையுஞ்சங்கமுந்	2375	துறைநற்றுப்புன	2045	நங்கையர்நடையி	2447
தாரொலிந்த்தன	1901	துனியறுசெம்மணி	1529	நட்டந்தகோசலை	1725
தார்கடாங்கோதை	2389	துன்புளதெனினன்	2092	நடுங்கினனத்தடு	2355
தாவருநாண்முத	2376	துன்னுதாள்வளந்	2335	நண்ணிநாகினை	1520
தாவாடொளிருந்	1783	துண்டரநிவந்த	2442	நத்தியின்பிழையன்று	1826
தாவின்மாமணிக்	1584	துண்டமின்னலும்	1569	நத்தந்த	2486
தாவின்முனிவன்	1742	துதர்வந்தன	2202	நத்தலில்லற	2481
தாளடைந்துறை	2302	துபமுற்றிய	1646	நத்தாவிளக்கைய	2533
தாளுறுகுரிசிலத்	2297	துமகேது	1518	நத்தியம்பதியிடை	2613
தானமுந்தருமமுந்	1481	துயவாசகந்	2317	நம்பியுமென்றுயக	2431
தானேதானே	1998	துளியின்படலையுந்	2498	நரகதர்க்கற	2488
தான்புனைசீரையை	1846	தேரிலைவமர்க்	2176	நலங்கிளர்ப்புமி	1656
திக்குநோக்கிய	1909	தெருளுடைமனத்	1694	நலங்கொண்மைந்த	1460
திசைத்ததும்பில்லை	1604	தெழித்தனளுரப்பி	1550	நல்கிநாயக	1497
திடருடைக்குங்கும	1875	தெள்ளொலிச்சிலம்	1903	நல்லவனுரைசெய	2364
திணிசுடிரவியை	1525	தேக்கடைப்படலை	2189	நல்லவுந்தியவு	1410
திரண்டதோளண்	1432	தேரின்சுவடு	2014	நல்லியன்மங்கல	1500
திருநகர்க்கோசுனை	1939	தேருமாவுந்	2235	நவ்வீழ்த்தென	1585
திருநகர்தீர்த்	2066	தேர்கொண்பெள்ள	1989	நறையகிற்கோதை	2381
திருமணிமகுடந்	1668	தேர்மிசைச்சென்ற	2374	நற்சொற்கடந்தாண்	1832
திருவரைசுற்றிய	1885	தேர்வலானவ்வுரை	1973	நற்றூதையுந்	1829
திருவுளமெனின்	2090	தேவர்தம்முலகினுந்	2350	நன்றுசொல்லினை	1581
திரையார்கடல்கு	1728	தேவர் தேவன்	2040	நன்றுமன்னன்	1707
தீங்குமுலிராவான்	1401	தேவிமாரையிவற்	2009	நன்றெனப்புகினர்	2446
தீண்டலுமுணர்ந்த	1541	தேவியுமிளவலுந்	1953	நன்னெடுங்கண்களி	1893
தீயமந்தரை	1574	தேருதறிவழிந்தா	1797	நன்னெடுகளிர்முடி	1879
தீயனவகையாவந்	2088	தேற்றித்தம்பியைத்	2200	நன்னெறியென்னி	2359
தீயனவிராமனே	2262	தேனடைந்தசோலை	2538	நாகமெனுங்கொடி	1596
துஞ்சினுனைத்	2003	தேனுளதினையுண்	2078	நாடியொன்றுநன்	1578
துடித்தனகபோலந்	2267	தேன்றருதெரியலச்	2562	நாண்முதற்கமைந்த	2075
துடியனயின்	2048	தெயறன்கற்புந்தன்	1980	நாமவிற்கை	1636
துடியெறிநெறிகளு	2414	தொகையிலன்பினு	2575	நாயகன்பின்னு	1992
துண்ணெனுஞ்சொ	1669	தொடுத்தபுருவச்	1949	நாயகன்வன	1916
துண்ணெனுநெஞ்சி	2559	தொட்டவாரசுனை	2152	நாரியரில்லையிஞ்	1607
துப்புறத்துவரவாயி	2121	தொண்டைவாய்	1538	நாலிரண்டாய	2453

நாவின் தரு	2227	நோக்கினுன் சுமந்தி	2346	பாணிளமிஞ்ருகப்	2099
நாழிகைக்கங்குலி	1586	நோயீரல்லீர்	2276	பாதங்கள் பெயர்தொ	2268
நாற்கடற்படுமணி	1539	நோயும்மன்றே	1997	பாதுகந்தலைக்கொடு	2612
நாற்றிசைமாந்தரு	1956	நோவதாகவிவ்	2572	பாரோர்கொள்ளார்	2283
நானநன்குரைத்	2482	பகுத்தவான் மதி	1936	பாலுடைமொழியா	2084
நானநாண்மலர்	2162	பசைந்தசின்னைதீ	2587	பாலையேய்நிறத்தொ	2405
நானியுமுகலா	1796	பஞ்சிமென்றளிர்டி	1419	பாவமுநின்ற	2418
நீருபநின்குல	1435	படஞ்செய்நாகணை	2567	பாவமுமருந்துயரும்	1683
நிவந்தவந்தனர்	1472	படருறவுளனும்பி	2093	பிணிக்குறுமுடை	2315
நிவந்தவான்குருதிக	2508	படரெலாம்படிபட	2504	பிதிர்ந்துசாறு	2220
நிவப்புறுநிலனெனு	1430	படரெலாம்படைத்	2470	பிரிவோர்பிரிவோ	1726
நிழல்பிரிந்தன	1900	படர்ந்தெழுந்தபுற	2138	பிறத்தலொன்றுற்ற	1960
நிறப்பெரும்படைக்	1962	படியொடுதிருநகர்	2370	பிறத்திறந்துபோய்	1563
நிறைந்தமாந்தர்	2215	படுமுரசுனைந்தனர்	2366	பிறந்துநீயுடைப்	2574
நிறைமகவுடையவர்	1888	படைமாணரசைப்	1752	பிறிதொர்மாற்றம்	1927
நிறையினீங்கிய	2573	பணிமொழிகடவாதா	2095	பின்சூற்றமன்னு	1825
நிறையுநீர்மலர்	2125	பணைநிரந்தன	1453	பின்னர்வீரரைப்	2565
நிற்றியீண்டென்று	2058	பண்டியெங்கும்	2211	பின்னும்பகர்வாண்	1844
நினைந்தபோதினு	2168	பண்டைநூற்றெரிபர	2611	பின்னூற்றம்பியை	2199
நினைபுந்தேவர்க்கு	2143	பண்முதுகளிற்றொ	2507	புகவிடங்கொடுவன	1874
நின்கட்பரிவில்லவர்	1824	பண்ணினபகடுதோர்	2368	புக்கபின்னிநுபரும்	1403
நின்மகனாள்வா	1617	பண்ணுறுகடகரிப்	1555	புக்கவன்றன்னை	1687
நின்றகொடைக்கை	2422	பந்தனாட்புறு	2141	புக்கனன்புனலிடை	2554
நின்றவன்றன்னை	1690	பரதனிப்படைகொ	2500	புக்காரரசன்	2017
நின்றதுவமியற்றித்	1803	பரத்தினீங்கும்	2473	புக்குப்பெருநீர்	1771
நின்றதுதொடர்ந்த	1589	பார்த்தடேரிவை	2179	புக்குறைவிடநல்கிப்	2123
நின்றயர்ப்புரியை	1988	பரந்துமீனரும்பிய	1938	புண்ணியநறுநெயிற்	2548
நீங்கலாற்றலள்	2134	பரவிகந்த	1920	புண்ணியம்புரி	1436
நீட்டில்களிறுகை	1906	பரவுகேள்வியும்	2579	புண்ணுற்றதீயிற்	1790
நீண்டமால்வரை	2149	பராவரும்புதல்வரை	1544	புரியுந்தன்மகற்	1568
நீண்டானதுரைத்	1823	பரிதிபற்றியபல்கல	2028	புரைசெய்மால்கரி	1447
நீயினியிருந்தனை	2272	பரிதிவானவனுங்	1986	புலம்புறுசூரிசிறன்	2295
நீருளவெனிலுள	1849	பழுதின்தமாதவன்	1445	புல்லினனின்மவன்	2529
நீலநல்லிரு	2491	பற்பகனிழற்றுநின்	2252	புவிப்பாவைபரங்கெ	1814
நீலமுகிலி	1676	பற்றியவ்வயிற்	2323	புறத்துநாமொரு	1437
நீளெழுத்தொடர்	1454	பற்றிலைதவத்தினிற்	2256	புனைந்திலன்மவுலி	1698
நுரைக்கொழுந்தெ	2041	பற்றொடுத்தன	2051	பூரைணியும்	1761
நெகுதற்கொத்த	1755	பனையவாநெடுங்கரப்	1483	பூண்டபேரன்பி	1951
நெக்கெனவுயிருட	1868	பன்னந்தகுதரளந்	2026	பூண்டமாதவ	2127
நெடுங்கழைக்குறுந்	2188	பன்னரியநோன்பிற்	2541	பூதலமுற்றதனிற்	1597
நெய்கொணீருண்டு	2151	பாகியல்பவளச்	1653	பூத்தநாண்மலரயன்	2352
நெய்நிறைநெடுவே	2100	பாக்கியம்புரிந்திலன்	1556	பூநனைசினேதுன்றிப்	2113
நெய்யிடுநெறிவல்	2087	பாங்கினுத்தரிசு	2455	பூமழைபுன்னம்மை	1533
நைவீரல்லீர்மைந்தி	2467	பாடனீத்தன	2225	பூரியர்புணர்மாதர்	2096

பூவகநிறைந்த	1944	மங்கையர்க்குமற்கெ	1527	மன்னவன்பணியன்	1695
பூவரும்பொலன்கழ	1405	மங்கையர்க்கு	2035	மன்னற்கல்லர்	2018
பூவலர்குரவோடும்	2101	மஞ்சளாவிய	2164	மன்னுயர்க்குநல்குரி	2535
பூவிரிபொலன்கழற்	2402	மஞ்சனவகிற்புகை	1892	மன்னெடுங்கழல்	1490
பூவினான்முகன்	2334	மடந்தைமார்களிற்	2171	மன்னனையவனி	1400
பெண்ணிலின்னமு	1450	மணங்கிளர்மலர்வா	2110	மாகந்தமுகரந்தமு	2023
பெண்ணெனவுட்கு	1600	மண்கொடுவருமென	1882	மாகமணிவேதிகையி	1946
பெண்ணைவன்செறு	2052	மன்செய்தபாவ	1798	மாண்டனெனந்தை	2271
பெண்ணிளோக்குஞ்	2030	மண்டலந்தரு	1455	மாதரருங்கலமு	1791
பெருகியசெல்வநீ	2496	மண்ணுள்கின்ற	1625	மாதரர்களுபதின	2006
பெருந்திரைநதிகளு	2388	மண்ணினுநல்லண்	1440	மாதர்கன்கற்பின்	1651
பெருமகனென்வயி	1429	மண்ணின்மேல்விழு	2322	மாதர்யாவரும்	2489
பெருமகனேவலிற்	2518	மண்ணுறுமுரசின	1402	மாதவர்க்கு	1719
பெரும்பகல்வருந்தி	1943	மண்ணையும்வானையு	2385	மாதவன்றனை	1459
பெருவதன்முன்னு	2545	மத்தளமுதலிய	2391	மாந்தர்தமொயம்பி	1907
பெற்றுடையமண்	1804	மந்தரைக்கூற்றமும்	2396	மாமுனிவர்க்குற	2424
பைந்தொடியொரு	1850	மந்தரைபின்னரும்	1557	மாயநீங்கிய	2193
பொங்கியவுவகை	1650	மந்தியுங்கடுவனு	2185	மாலேவந்தகன்றபின்	2187
பொய்க்கரிசுபின்	2303	மந்திரக்கிழவரு	2344	மாலேவாய்நியமஞ்	2068
பொய்முறையலரா	2077	மயிலுடைப்பீலியின்	2191	மாவியலுதயமாந்	2182
பொய்வினைக்குதவு	1981	மய்யறுவிசம்பில்	2462	மாவுமயானையும்	2327
பொருந் துநாணு	1499	மருங்குடைத்தென்	2412	மாழையொண்கணி	1577
பொருவிலெம்பி	1915	மருமத்துத்தன்னை	1982	மானவுமுளனொரு	2274
பொருவிறுதுவர்	2201	மலங்கவையகம்	2586	மாளுமென்றே	2279
பொலங்குழைமகளி	2456	மல்கியகேகயன்	2383	மாறினியென்னேநீ	1851
பொழியுங்கண்ணிற்	2033	மழைக்குலம்புரை	1896	மாற்றமதுரைசெய	1548
பொற்புறுத்தன	1711	மறக்கவாரினைய	2070	மாற்றாள்செயலா	1747
பொன்னணிமணி	1887	மற்றதானினையும்	1764	மானமேயனையதோ	1889
பொன்னார்வலயத்	1768	மற்றதிலன்கோசலை	1553	மானவரவின்வாய்த்	2015
பொன்னின்முன்ன	1754	மறுவில்குலங்களை	2311	மான்மறிக்கரத்	1721
பொன்னுமாமணி	1496	மறுவில்குலமந்தனே	2320	மான்மறிக்குல	2487
பொன்னுயிர்த்தபூ	1438	மறையின்கேள்வற்கு	2477	மின்பொருவுதேரி	1679
பொன்னையுற்ற	1914	மற்றவளிறைஞ்சி	2071	மின்னின்றினைய	1729
பொன்னெடும்பொ	2519	மற்றவன்சொன்ன	1442	மின்னுடன்பிறந்த	1977
போகின்றானைத்	1724	மற்றுஞ்சற்றத்து	2204	மின்னெடுத்ததீற்றக்	1819
போதியென்னெதிர்	1564	மற்றுந்தந்தைக்கும்	1572	மீண்டுமேகியம்	2229
போவானொழியா	1749	மற்றுமவற்பால்	2542	மீன்புகழ்பெறவெயி	1935
போனபடைத்தலை	2421	மனிதர்வானவர்	1441	மீனார்வேலை	2011
போராவருங்	2010	மனைக்கொன்றாத	2571	முடிவுறவின்னண	1958
மகன்வயின்ன்பிடு	1479	மனையினீங்கிய	2032	முதலவன்முதலிய	2250
மக்களாமறந்தனர்	1894	மன்றலின்மலிகோ	2098	முதுரொளியுயிர்த்த	1528
மகரவேலைமண்	1720	மன்னரின்றியே	2342	முத்திடைமுழுநிலா	1530
மங்கைவார்குழற்	2042	மன்னர்வானவ	1468	முந்தினேமுனிவனை	1965
மங்கையம்மொழி	1699	மன்னவனிருக்கவே	2590	முல்லையுங்கடன்	1925

முழுவெழுமொலியி	1902	மொய்யம்மாண்வினை	1738	வாக்கினால்வரந்தரக்	2265
முழுக்கலின்வலிய	1886	மொய்யராச	1639	வாங்கியமருங்குலார்	1890
முழுவதேபிறந்துல	1884	மொழிந்ததுகேட்ட	1484	வாங்குவேயங்கழை	2131
முறைதெரிந்தொரு	2351	யாரொடும்பகை	1510	வாடொடுதானையா	2294
முறைமையன்றென்	1700	வங்கியம்பல	1645	வாணித்திலநன்ன	1841
முறைமையாலெற்ப	1970	வஞ்சகமோமக	1705	வாணிலாநகை	2207
முறைமையினெய்தி	1412	வஞ்சிநாணி	2039	வாயான்மன்னன்	1741
முறையின்மொய்யம்	1452	வடங்கொள்பூண்மு	2146	வாயிலின்மன்னர்	1587
முறையும்வாய்மையு	2578	வடித்தாழ்கூந்தற்	1996	வாயொளிமழுங்கத்	2246
முற்பயந்தெடுத்த	1658	வடியுடையயிற்	2495	வாய்கயப்புற	1560
முற்றுமுற்றுவித்	2341	வடுவின்மாவகி	2174	வாய்தந்தின்தே	1614
முற்றுமுறைககின்	2107	வட்டமேழோசனை	1940	வாய்மையென்னுமீ	2588
முனியும்முனியுஞ்	1737	வண்டுளர்தாரவன்	1591	வாரணமரற்ற	1675
முனிவனுமுரைப்ப	2602	வண்மையுமானமும்	2539	வாரமென்னினிப்	1439
முனிவனுமுவகையு	1501	வந்தமாதவத்	2474	வாரார்முலையாரு	1789
முனிவனையெம்பி	1966	வந்தமுனியை	1786	வாவிலிரிதாமரையி	1942
முனிவன்சொல்லு	1763	வந்தமுனிவன்	2007	வாழ்த்தினுர்தம்	1931
முன்புநின்றிசைநிரீ	1961	வந்தவடண்ணைச்	1689	வாழ்வனைநுதலிய	1856
முன்னர்க்கோசிக	1718	வந்தனவரம்பி	2448	வாளுமவேலும்விட்	2144
முன்னர்வந்துதித்	2585	வந்துதாயை	2242	வாள்புரைவிழியாயு	2112
முன்னவனென்று	2417	வந்தெதிரேதொழு	2433	வானவருரைத்தலு	2605
முன்னுறப்பணித்த	2601	வரங்கொளவித்து	1594	வானின்றிழிந்து	1399
முன்னையின்சுவ	2319	வரதன்பகர்வான்	1830	வானுநிலனு	1813
முன்னையர்முறை	2397	வரதன்றுஞ்சினுன்	2569	வானோர்கொள்ளார்	1612
முன்னையுழவினைப்	1465	வரனிலுந்தைசொல்	2584	விடங்கொணோக்கி	2150
முண்டெழுகாதலா	2243	வரன்முறைதெரிந்	2343	விடுநதிகடிதென்ற	2083
மூத்தவற்குரித்	1566	வரிகொளொண்சிலை	2163	விண்டொடரிவந்த	1664
மூவராய்முத	1647	வரிவிலெம்பியிம்	1716	விண்ணவர்விசம்பு	1659
மூவ்வழுமுறைமை	1477	வருந்தாவண்ணம்	2012	விண்ணுட்டவர்விஞ்	1815
மூன்றுலகினுக்கொ	2356	வருந்தித்தான்றா	2046	விண்ணிடையடைந்	2531
மெய்யின்மெய்யே	1765	வலக்கார்முகமென்	1821	விண்ணுநீர்மொக்கு	2552
மெய்யேதவமே	1760	வலங்கடிந்தேழைய	1883	விண்ணுமண்ணு	1713
மெய்யேயென்றன்	1618	வலியனென்றவர்	2203	விம்மினன்பரதனும்	2608
மெய்யைச்சிதைவித்	1820	வல்லரக்கரின்	1919	விரிமணிமேகலை	2382
மேவிலிவத்தி	1599	வளங்கெழுதிருநகர்	1532	விரியிருப்பகையை	2067
மேவிமென்மல	1493	வளைக்காந்தளிற்	2173	விரும்பினெய்தின	2240
மேவுகானமிதிலையர்	2194	வள்ளுறைகழித்	1457	விரும்பியமூப்பெனு	1416
மைந்தநங்குல	1464	வள்ளுறைவயிரவா	2349	வில்லார்தோளான்	2282
மைந்தரையின்மையி	1427	வறுத்துவித்திய	2135	வில்லினும்வாளினு	2313
மைந்தன்வரவு	1776	வற்கலையினுடையா	2430	வில்லிவாங்கிய	2157
மையறவுயிரெலா	2409	வனத்தினனென்ற	2260	வில்லிவீவெதியர்	2213
மையறுமனத்தொரு	2296	வன்புலக்கன்மன	1955	விழிக்குங்கனவே	1744
மொய்கினர்நறுமலர்	2186	வன்மாயக்கை	1767	விழுந்தனர்சிலர்சில	1866
மொய்பெருஞ்சேனை	2399	வன்றெறுபாலையை	2497	விளக்கொளிமறைத்	1660

விற்கொள்வாணுத	2161	வெயின்முறைக்குல	1561	வேதனைக்கூனிபின்	1551
விற்படந்தாமரைச்	1858	வெய்யகானத்	1769	வேதனைவெயிற்குதிர்	2372
வினைக்கருமெய்மை	1964	வெய்யவன்குலமுத	1414	வேதியரருந்தவர்	2347
வினையுந்தன்புகழ்	1583	வெய்யோனொளி	2020	வேத்தவைமுனிவ	1686
வீட்டுண்டலருங்	1778	வெவ்வரம்பினையசம்	1860	வேத்தவையிருந்தநீ	2358
வீந்தாளேயிவ்	1629	வெவ்விடமனையவள்	1543	வேந்தரோபெரிதெ	1654
வீழ்ந்தாரயர்ந்தார்	1780	வெவ்வியதன்னையா	1967	வேந்தன்பணியினுற்	1787
வீழ்ந்தான்வீழா	1621	வெவ்வினையவடர	1857	வேள்விச்செல்வர்	2001
வீரக்கியபொற்கல	1818	வெளிறுநீங்கிய	2142	வேறிடம்வீரற்கு	2190
வீறுபஞ்சினி	2159	வெள்ளத்திடைவா	2019	வேறிலாமன்னரும்	1478
வேங்கணாகக்	2037	வெள்ளநீருலகிடை	1418	வேற்றடங்கல	2237
வெண்மதுமீச்செல	2373	வெள்ளியகரியன	1526	வேற்றுக்கொடியா	1817
வெந்துயர்தொடர்ந்	2557	வென்றிவேந்தரை	1473	வைகினரினிதன்னா	2124
வெயிலிளநிலவே	2097	வேண்டினனிவ்வர	1968	வையகந்துநந்துவர்	2513
வெயில்விரிகனகக்	2069	வேண்டிதிறத்தாரும்	2537	வையமன்னுயி	1514
				வையமேழு	1644

இக் காண்டத்தில் காணும் பிழைகளுக்குரிய திருத்தங்கள்

கவி எண்	வரி	பிழை	திருத்தம்
1650			வேறு
1656	1	நலங்குளர்	நலங்குளர்
1693	1	யார்க்குஞ்	யார்க்குஞ்
1897	1	கொடியடங்கின	கொடியடங்கின
1912	4	முண்மனந்	முண்மனத்
		1838	1938
2049	4	தும்பி	மெம்பி
2063	1	கனக்	கனகக்
2069	1	காதலா	காதல
2072	1	சுற்றுஞ்	சுற்றுஞ்
2100	1	னிழனுறு	னிழனுறு
2102	2	முனசோங்கம்	முனசோகம்
2102	4	னெழுதியொத்	னெழுதியொத்
2135	1	வல்லையில்	வல்லயில்
2136	2	முனைவரின்	முனிவரின்
2157	1	வில்வி	வில்வி
2189	3	சுற்றுறப்	சுற்றுறப்
2189	4	னெறிந்ததவை	னெறிந்ததவை
2213		சுந்	சுந்
2312	1	ஊலண	ஊணல
2319	3	மன்னர்	மன்னர்
2327	4	வண்புறை	வண்புறம்
2360	3	துரைப்பினென்	யுரைப்பினென்
2370	1	துறந்து	துறந்து
2431	4	பிழையென்றான்	பிழையென்றான்
2523	1	கார்ப்பொரு	கார்ப்பொரு
2530	2	பிணியினை	பிணியினை
2535	4	மின்னுயிர்க்குத்	மின்னுயிர்த்துத்

திருஞாநமுத்திரை துணை

கம்பராமாயணம்

(ஆழ்வார்திருநகரிப் பிரதிகளின்படி)

பாலகாண்டம்

மதிப்புரை

ராவ் சாஹிப் வித்வான்
மு. இராகவையங்கார்

இராமநாதபுரம்

16-9-42

அன்பார்ந்த பெரியன் ஸ்வாமிக்கு விஞ்ஞாபநம்

தேவரீர் கிருபைசெய்து அனுப்பி யருளிய கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் பிரதி கிடைக்கப்பெற்று மகிழ் கூர்ந்தேன். தேவரீர் திருத் தந்தையாரின் உருவப்படமும் உரிமையுரைப் பாட்டும் அழகிய பதிப்பைப் பெரிதும் அலங்கரிக்கின்றன. மகன் தந்தைக் காற்றும் உதவிகளில் இக் கைங்கர்யம் விலக்ஷணமான தென்னலாம். தங்கள் வேளியீட்டால் கம்பராமாயணத்தின் பழைய அமைப்பும் அரிய பாட பேதங்கள் பலவும் விளங்குதலால் ஆராய்ச்சி செய்து கொள்வதற்கும் பயன்படு மேன்பதில் ஐயமில்லை. ஏனைய காண்டங்களும் தங்கள் பெருமூயற்சியால் வேள் வருவதை தமிழ் நாடு எதிர்பார்க்கக்கூடும். எம்பெருமான் கிருபை கூர்க

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்

மதுரை

16-10-42

ஸ்ரீ உ. வே. பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீ நிவாஸையங்கார் ஸ்வாமிக்கு செந்தமிழ் உதவி ஆசிரியன் T. K. இராமானுஜன் விஞ்ஞாபநம்.

தாங்கள் 10-10-42-ல் செந்தமிழ்ப் பதிப்பாசிரியர் விலாசமிட்டு அனுப்பிய கடிதமும் கம்பராமாயண பாலகாண்டம் அடங்கிய புக் போஸ்டும் உரிய காலத்தே வந்தன. அவற்றைப் பெற்றுப் படித்துச் செந்தமிழாசிரியர் பெரிதும் உவப்புற்றனர். அவர் அனுமதி பெற்று இதை யெழுதலானேன்.

தங்கள் பாலகாண்டப் பதிப்பைப் பற்றிய மதிப்புரை அடுத்து வெளிவரும் செந்தமிழிற் சேர்க்கப்பெறும்.

தாங்கள் அரிய தமிழ் நூல்களைத் தக்காரைக்கோண்டு பரிசோதிப் பித்துப் பதித்து வேளியீட்டு வருதல் மிகமகிப் பாராட்டிந்நுரியது. பொருள்பெற்ற பிறர் சிலர் போலாது தாங்கள் அப்பொருளை இவ்வாறு நல்வழியிற் பிறர்க்குபகாரமாக்கி நீடுவாழுமாறு ஆதிநாதரும் ஆழ்வாரும் அருள்புரியும் வண்ணம் அவரடியிணை தொழுது பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சேதுசமஸ்தான வித்வான் இராமநாதபுரம்
ரா. இராகவையங்கார் ஸ்வாமி 17-10-42

ஸ்ரீமான் உ. வே. பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார் ஸ்வாமி
கட்கு விஞ்ஞாபகம்.

தேவரீர் கிருபை கூர்ந்துதவிய கம்பராமாயண பாலகாண்டம்
எய்தப்பெற்று மகிழ்கூர்ந்தேன். முன்னைப் பிரதிகளினும் அதிகமான
திருத்தங்களிலிருத்தல் கண்டு மனமுவக்தின்றேன். இப்பிரதியைத்
தேவரீர் அடியேனுக்கனுப்பியதற்கு நன்றி பாராட்டுகின்றேன்.

செந்தமிழ் மதிப்புரை

தோகுதி — 39

பக்கம் ௫௭௩

கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் (ஆழ்வார்திருநகரிப்பிரதிகளின் படி.)
பரிசோதித்தவர்: வித்வான் ராவ்ஸாஹிப் ஸ்ரீ மு. இராகவையங்காரவர்கள்.
பிரசுரித்தவர்: ஆழ்வார்திருநகரி, திரு. பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸையங்
காரவர்கள். விலை ரூபாய் 2. கிடைக்குமிடம்: திருஞானமுத்திரைக்
கோவைப் பிரசுராலயம், ஆழ்வார்திருநகரி, திருநெல்வேலி ஜில்லா.

தமிழிலக்கியங்களில் தலைசிறந்தவற்றுட் கம்பர் இயற்றிய இராமாவ
தாரமும் ஒன்று. தமிழ் நாட்டுள் யாவரும் இதன் நடையழகு, சொல்
லின்பம், பொருளாழம், அணிநயம், சுவைநயம், கற்பனை, அரசியல்,
ஒழுக்கநெறி, அறவுரை, வீரவுரை முதலியவற்றில் ஈடுபட்டு இதனையே
பெரிதும் பயில்வாராயினர். இதனைப் பழைய ஓலை யேட்டுச் சுவடி
களோடு ஒப்பு நோக்கி நன்கு ஆராய்ந்து பதித்து வெளியிட முயன்று
வருவாருள் திரு. பெரியன் ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்களும் ஒருவராவர். இவர்
பெருங்குடிப் பிறப்பும், அருந்தமிழ்ப் பயிற்சியும், பற்றும் உடையவர்.
இவர்க்குக் கிடைத்த ஓலைச் சுவடிகள் இருநூறு வருடங்களுக்கு முன்
ஆழ்வார்திருநகரியில் இருந்த ஒரு புலவரும் பிறரும் எழுதியவை. ஆழ்வார்
திருநகரி ஏடுகள் பதிப்போர்க்கு மிகவும் உபயோகப்படத்தக்கன. பழந்
தமிழ் நூல் வெளியீடுகளுள் பத்துப்பாட்டு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல்,
புறநானூறு முதலிய நூற்பதிப்புகளுக்கு ஆழ்வார்திருநகரி ஏட்டுப் பிரதி
கள் மிகவும் உபயோகமாயிருந்தன என்பது ஐயரவர்கள் எழுதிய முக
வுரையால் அறிந்தது. இந்நூற் பரிசோதகரான வித்வான் ராவ்ஸாஹிப்
ஸ்ரீ மு. இராகவையங்காரவர்கள் பரந்த ஆராய்ச்சியும் விரிந்த புலமையும்
வாய்ந்தவர்கள். பல தமிழ் நூற்பதிப்புக்களைச் செவ்விதின் ஆராய்ந்து
வெளியிட்டவர்கள். இவ்வாறு தகுந்த சுவடிகளின் உதவிகொண்டு சிறந்த
புலவரால் இதனைப் பரிசோதித்து வெளியிடுவித்த திரு. பெரியன்
ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்களுடைய தமிழ்ப் பணி பாராட்டத்தகும். இப்
பதிப்பினுட் காணப்படும் அதிகமான படைத் தலைப்புகளும் பிறவும்
இன்னும் பல பிரதிகள் கொண்டு நன்கு ஆராய்ந்து முடிவு செய்யத்
தக்கன. எனினும் இது பயில்வார்க்கும் மேலும் இக்காண்டத்தை
ஆராய்ந்து பதிக்க முயல்வார்க்கும் பெரிதும் பயன்படு மென்பதில்
ஐயமில்லை.

திருஞான முத்திரைக் கோவைகள்

கோவை எண்.

ரு. அ.

1. ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் நூற்றெட்டுத் திருப்பதித் தாலாட்டு ... 0 4
2. ஸ்ரீ சடகோபன் சந்திர கலாமாலை ... 0 1
3. ஸ்ரீ சடகோபன் திவ்ய சரித்திரம்
ஆழ்வார்திருநகரி தேவராஜ பாரதிகளியற்றியது (சில ஆண்டு
களுக்கு முன் B. A. வகுப்புக்குப் பாடமாக உள்ளது) ... 2 0
4. ஸ்ரீ ராமாயணம் (பாசரப்படி) இனாம்.
5. துலைவில்லி மங்கலம் தேவர்பிரான் சந்திர கலாமாலை ... 0 1
6. ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் பிள்ளைத் தமிழ் ... 0 4
7. திருக்குருகூர் மகிழ்மாறன் பவனிக்குறம் ... 0 4
8. குருகூர்ப்பள்ளு
ராவ்சாகிப் S. வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள், B. A., B. L.
பரிசோதித்தது ... 0 6
9. ஆழ்வார்கள் வைபவம் (முதலாழ்வார், பெரியாழ்வார்) ... 0 6
10. தெந்திருப்பேரை திருக்கோணூர் திருப்பணி மாலைகள்
ராவ்சாகிப் S. வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள், B. A., B. L.
பரிசோதித்தது ... 0 6
11. திருவைகுந்தநாதன் பிள்ளைத்தமிழ்
ராவ்சாகிப் மு. ராகவையங்கார் ஸ்வாமி பரிசோதித்தது ... 0 8
12. கம்ப ராமாயணம் பாலகாண்டம் (பிரதி பேதங்களுடன்
தாடகை வதைப்படலமுடிய)
ராவ்சாகிப் S. வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள், P. A., B. L.
P. N. அப்புசாமி அய்யரவர்கள், B. A., B. L.
பரிசோதித்தது ... 0 10
13. தெய்வச்சிலையார் விற்றலிவிடுதுது
ராவ்சாகிப் S. வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள், B. A., B. L.
பரிசோதித்தது ... 0 10
14. கம்பராமாயணம் (ஆழ்வார்திருநகரிப் பிரதிகளின்படி)
பாலகாண்டம்
ராவ்சாகிப் மு. ராகவையங்கார் ஸ்வாமி பரிசோதித்தது ... 2 0
15. கம்பராமாயணம் (ஆழ்வார்திருநகரிப் பிரதிகளின்படி)
திருவையோத்தியாகாண்டம்
ஸ்ரீ A. N. மகாபூஷணமையங்கார், B. A., B. L. அட்டவகேட்
ஸ்ரீ K. பகவதராஜையங்கார், B. A., B. L. வக்கீல் பரிசோதித்தது 2 4
16. ஸ்ரீ பராங்குச நாடகம் (அச்சில்)

அடியிற் கண்டவர்களிடம் நேரிலும் தபாலிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்:—

கிருஷ்ணையர் வேம்பத்தூர்மடம் தெற்கு ரதவீதி திருநெல்வேலி டவுண்	}	பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார் பதிப்பாளர் திருஞாந முத்திரைக்கோவைப் பிரசுராலயம் ஆழ்வார்திருநகரி.
---	---	---

ஸ்ரீ :

திருஞாநமுத்திரைக்கோவை எண். 16

கம்பராமாயணம்

(ஆழ்வார்திருநகரிப் பிரதிகளின்படி)

ஆரண்ய காண்டம்

ஸ்ரீ K. பகிராஜையங்கார், B. A., B. L.

வக்கீல்

வண்ணார்பேட்டை

பரிசோதித்தது.

பதிப்பாசிரியர் :

பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீ நிவாஸையங்கார்

ஆழ்வார்திருநகரி

திருஞான முத்திரைக் கோவைகள்

கோவை எண்.

ரு. அ.

- 1 ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் நூற்றெட்டுத் திருப்பதித் தாலாட்டு ... 0 4
- 2 ஸ்ரீ சடகோபன் சந்திர கலாமாலை ... 0 1
- 3 ஸ்ரீ சடகோபன் திவ்ய சரித்திரம் ... 2 0

ஆழ்வார்திருநகரி தேவராஜ பாரதிகளியற்றியது
(சில ஆண்டுகளுக்குமுன் B. A. வகுப்புக்குப் பாடமாக உள்ளது)

- 4 ஸ்ரீ ராமாயணம் (பாசரப்படி) இனம்
- 5 துலைவில்லிமங்கலம் தேவர்பிரான் சந்திர கலாமாலை ... 0 1
- 6 ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் பிள்ளைத் தமிழ் ... 0 4
- 7 திருக்குருகூர் மகிழ்மாறன் பவணிக்குறம் ... 0 4
- 8 குருகூர்ப்பள்ளு ... 0 6

ராவ்சாகிப் S. வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள், B. A., B. L.,
பரிசோதித்தது

- 9 ஆழ்வார்கள் வைபவம் (முதலாழ்வார், பெரியாழ்வார்) ... 0 6
- 10 தெந்திருப்பேரை திருக்கோனூர் திருப்பணி மாலைகள் ... 0 6

ராவ்சாகிப் S. வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள், B. A., B. L.,
பரிசோதித்தது

- 11 திருவைகுந்தநாதன் பிள்ளைத் தமிழ் ... 0 8

ராவ்சாகிப் மு. ராகவையங்கார் ஸ்வாமி பரிசோதித்தது

- 12 கம்ப ராமாயணம் பாலகாண்டம் (பிரதி பேதங்களுடன்
தாடகை வதைப் படலமுடிய) ... 0 10

ராவ்சாகிப் S. வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள், B. A., B. L.,
P. N. அப்புசாமி அய்யாவர்கள், B. A., B. L., பரிசோதித்தது

- 13 தெய்வச்சிலையார் விழலிவிடுதாது ... 0 10

ராவ்சாகிப் S. வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள், B. A., B. L.,
பரிசோதித்தது

- 14 கம்ப ராமாயணம் பாலகாண்டம் (ஆழ்வார்திருநகரிப்
பிரதிகளின்படி) ... 2 0

ராவ்சாகிப் மு. ராகவையங்கார் ஸ்வாமி பரிசோதித்தது

- 15 கம்ப ராமாயணம் (ஆழ்வார்திருநகரிப் பிரதிகளின்படி)
திருவயோத்தியா காண்டம் ... 2 4

ஸ்ரீ A. N. மகாபூஷணமையங்கார், B. A., B. L., அட்வகேட்
ஸ்ரீ K. பகடிராஜையங்கார், B. A., B. L., வக்கீல், பரிசோதித்தது.

- 16 கம்ப ராமாயணம் (ஆழ்வார்திருநகரிப் பிரதிகளின்படி)

ஆரண்ய காண்டம் ... 2 4
ஸ்ரீ K. பகடிராஜையங்கார், B. A., B. L., வக்கீல், பரிசோதித்தது.

- 17 ஸ்ரீ பராங்குச நாடகம் (அச்சில்)

அடியிற்கண்டவர்களிடம் நேரிலும் தபாலிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்:

கிருஷ்ணையர்
வேம்பத்தூர் மடம்
தெற்கு ரதவீதி
திருநெல்வேலி டவுண்

பெரியன். வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸயங்கார்
பதிப்பாளர்

திருஞான முத்திரைக்கோவை பிரசுராலயம்
ஆழ்வார்திருநகரி.

முன்னுரை

கம்பன் — ஆரண்ய காண்டம்

இற்றைக்குச் சுமார் 500 ஆண்டுகட்கு முன்பு தொடங்கிச் செந்தமிழ்நீயைப் போற்றி, அவளது பேரணிகலங்களைப் பாதுகாத்து, புத்தணிகலங்களைப் புனைந்து தமிழ் நாட்டிற்கும் இலக்கிய உலகிற்கும் அரிய தொண்டுகள் இயற்றிவந்த பெருமுது நகர்களுள் குருகூர் எனப் பெயர்பெற்ற ஆழ்வார்திருநகரி தலைசிறந்து விளங்குவதாகும். நம்மாழ்வாரது திருவவதாரச் சிறப்பால் பெருமை பெற்று ஒளிரும் இத்திருப்பதி பக்தர்களெல்லாம் தரிசனஞ் செய்தற்குரிய திவ்யக் கோத்திரமாயுள்ளது. தமிழ்க்கு உரையாணி போன்ற பல பெருமக்கள் வாழ்ந்து தமிழைப் போற்றி வளர்த்த பெருமையினாலே இப்பொழுது பக்தர்களேயன்றி தமிழ்நாட்டினர் அனைவரும் சென்று தரிசித்தற்குரிய பெருந்தகுதியையும் புண்ணியத்தையும் அடைந்துவிட்டது. இங்குச் செழித்த ஆராய்ச்சித்துறையாளர்களின் நன்முயற்சியின் மூலமாகவே பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் பலவும் நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. டாக்டர், உ. வே. சாமிநாதையர், மஹாவீரவர்ணன். ரா. ராகவையங்கார் முதலியோர்களுக்குப் பண்டைத் தமிழ்க் கருவூலங்கள் அகப்பட்ட புண்ணிய ஸ்தலம் இதுவேயாகும். சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகட்கு முன்பு வரை இந்நகரின் குன்றாத ஊக்கங்கொண்டு தமிழ் கற்றுத் தமிழ்க் கருவூலங்களைப் பேணி வந்தனர். தமிழ் இலக்கிய சரித்திரம் எழுதப் புகுவார் இத்திருப்பதியின் இலக்கிய வாழ்க்கையை மறந்துவிட முடியாது.

பண்டை இலக்கியங்களைக் கற்றுப் பெயர்த்தெழுதிப் பின்சந்தியினருக்கு இந்நகரின் உதவியுதுபோலவே தமிழ்க் கலைவாணியின் மணி மகுடமாகிய கம்ப ராமாயணத்தையும் இவர்கள் போற்றிவந்தார்கள். இப்பொழுது கன்னடம் பேசும் பிரதேசம் ஒன்றில் 14-ம் தூற்றாண்டில் கம்பராமாயணப் பிரவசனம் செய்துவந்த குடும்பமொன்று இருந்ததாகச் சாசனத்தால் அறிகிறோம். இவ்வாறாயின், தமிழையும் வைஷ்ணவ சமயத்தையும் ராம சரித்திரத்தையும் ஒருங்கே போற்றிவந்த திருக்குருகூரின் ராமாயணப் பிரவசனத்தில் அந்நூற்றாண்டிற்கு முன்பு தொட்டே ஈடுபட்டிருந்தனர் என்பது சொல்லாமலே அமையும். சில குடும்பத்தினர் ராமாயணப் பிரவசனத்தினாலேயே சிறப்புப்பெற்றிருந்தனர் என்பதும் விளங்குகிறது. குருகூரை அடுத்துள்ள வாசிகள் பலரும் இங்கு வந்து பிரதிகள் எழுதுவித்துப் பெற்றுக்கொள்வது வழக்கமாயிருந்தது. இவ்விவரங்கள் வித்துவான்களை அழைத்துச் சென்று பிரதிகள் எழுதுவித்துக் கொள்ளுதலும் உண்டு. எனவே இப்பிரதேசத்திலுள்ள பிரதிகள் வித்வப் பரம்பரையினருள் ஒரு சாராரால் மாபு நெறி தவறாது எழுதப்பட்டனவாம்.

இங்ஙனம் வந்த பிரதிகளின்படியே எனது நண்பர் பெரியன் ஸ்ரீநீவாச அய்யங்கார் அவர்களால் ஆரண்ய காண்டம் இப்போது வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கு முன்பு பால காண்டமும், அயோத்தியா காண்டமும் இவர்களால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. நண்பர் அவர்கள் ராமாயணம்பற்றிச் செய்துள்ள முயற்சிகள் பெரிதும் பாராட்டற்பாலன.

இங்ஙனமே பல பிரதேசத்து இராமாயணப் பிரதிகளும் அச்சிடப் பெறுமாயின் ஆராய்ச்சி முறையில் திருந்திய இராமாயணப் பதிப்பு வெளி வருவதற்குப் பெரிதும் அநுகூலமாயிருக்கும். தமிழ்நாடு முழுதும் ஆவலோடு எதிர்நோக்கியிருக்கும் இவ்வாராய்ச்சிப் பதிப்பிற்கு முதற்படியாக எனது நண்பர் இப்பதிப்பினை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆரண்யகாண்டத்திலே ராம சரிதத்தின் இருதய ஸ்தானம் என்று சொல்லத்தக்க சீதாபஹரணம் நிகழுகிறது. கம்பனது அரிய கவித்வம் சூர்ப்பணைகப் படலத்தில் வெளிபாகிறது. வீராதன் துதி, இராவணன் காமம், மாயமான் வதம், சடாயுவின் சரித்திரம் முதலியன ராமாயண—அன்பர்கள் அடிக்கடி பயிலும் சரித்திரப் பகுதிகளே. இவற்றை இப்பதிப்பிலுள்ளபடி சுற்றல் மிக்க பயனைத் தரும்.

இப்பதிப்பினை ஆதரித்து இதன் பதிப்பாளியருக்கு மேன்மேலும் ஊக்கமளித்தல் தமிழ் மக்கள் கடனாகும்.

சென்னை
பல்கலைக்கழகம்
1—3—44

எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை
தமிழ் - ஆராய்ச்சித்துறைத் தலைவர்

ஆரண்ய காண்டம் படல அட்டவணை

எண்	படலம்	பக்கம்	கவி
1.	விராதன் வதைப் படலம்	1	74
2.	சரபங்கன் பிறப்பு நீங்கு படலம்	10	44
3.	தண்டகாரண்யப் படலம்	16	26
4.	அகத்தியப் படலம்	19	33
5.	சடாயுப் படலம்	23	47
6.	பஞ்சவடிப் படலம்	29	7
7.	சூற்பநகி மூக்கரி படலம்	30	136
8.	திரிசிரா வதைப் படலம்	47	140
9.	தூடணன் வதைப் படலம்	65	21
10.	கரன் வதைப் படலம்	68	31
11.	சூற்பநகி சூட்சிப் படலம்	72	170
12.	மாசிசன் வதைப் படலம்	93	84
13.	சடாயு மோட்சப் படலம்	104	221
14.	அசோமுகி மூக்கரி படலம்	132	101
15.	கவந்தப் படலம்	144	58
16.	சுவரி பிறப்பு நீங்கு படலம்	151	10

ஆகப் படலம் 16-க்கு திருவிருத்தம் 1203

உரிமையுரை

ஏர்மிகுந்தவி ராமச ரித்திரத்
திமையவர்த மிருஞ்சிறை நீங்கவே
சீர்பெறுந்திரு தான்சிறை புக்கதைச்
செப்பிடும்வன காண்டமும் செவ்வனே
நேர்பெறத்தன நிதியுநல் லாசியும்
நிறைத்தனனிறை நின்ற குறுங்குடி
பேரருள்தனை யாண்டவன் பின்வழிப்
பெரியன் மாறனற் பேரெதிராஜனே.

ஸ்ரீ திருக்குறங்குடி திரு ஜீயர் மடம் மடாதிபதி
ஸ்ரீ பேரருளாள ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி பரம்பரை

46-வது பட்டம் மடாதிபதி

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்தியாதி ஸ்ரீ சடகோப ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாதுஜாய நம:

கம்பராமாயணம்

ஆரண்யா காண்டம்

க. விராதன் வதைப் படலம்

- க பேதி யாதுநிமிர் பேத வருவம் பிறழ்கிலா
¹ ஓதி யோதி யுணருந்தொறு முணர்ச்சி யுதவும்
 வேதம் வேதியர் விரிஞ்சன் முதலோர் வெனியிடா
 ஆதி நாத ரவரெம் மறிவுனுக் ² கறிவரோ. 2615
- உ முத்தி ருத்திய திருத்தனைய மொய்ந கையொடுஞ்
 சித்தி ரக்குனி சிலைக்குமார் சென்ற ணுகினார்
 அத்தி ரிப்பெய ரருந்தவ னமைந்த வமைதிப்
 பத்தி ரப்பழு மரப்பொழி றுவன்ற பழுவம். 2616
- ங திக்கு றுஞ்செறி மரந்தெரிய நின்ற திரள்பொற்
 கைக்கு றுங்கண்மலை போற்குமார் காம முதலாம்
 முக்கு றும்பற வெறிந்த வினைவான் முனிவனைப்
 புக்கி றைஞ்சின ரருந்தவ னும்வந்து புகலும். 2617
- ச குமார் நீரிவ ணடைந்துதவு கொள்கை யெளிதோ
 அமரர் யாவரொடு மெவ்வுலகும் வந்த தலவோ
 எமரின் யார்தவ முயன்றனர் களென்று ருகினன்
 தமரெ லாம்வர வுவந்தனைய தன்மை முனிவன். 2618
- ரு அன்ன மாமுனியொ டன்றவ னுறைந்த வனரும்
 பன்னி கற்பினன சூயை பணியா லணிகலன்
 துன்னு தூசினொடு சந்திவை சுமந்த சனகன்
 பொன்னெ டேகி யுயர்தண் டகவனம் புகுதலும். 2619

- கூ எட்டொ டெட்டு மதமா கரியிரட்டி வயமா
வட்ட வெங்கண்வரை யாளி பதினாறு வலியிற்
கிட்ட விட்டிடை செறிந்தன கிடந்த தொருகைத்
தொட்ட முத்தலை ¹ யயிற்றொகை மிடற்க முவொடே.
- ௭ செஞ்ச டர்ச்செறி மயிர்ச்சருள் செறிந்த செனியன்
நஞ்ச தொட்டுருவு பெற்றிடை நடந்த தெனமா
மஞ்ச தட்டிய வயங்குகிரி வாத விசையிற்
பஞ்ச பட்டது படப்படி யின்மேன் முடுகியே 2621
- அ புண்டு ளங்கிய கண்க ளனல்பொங்க மழைசூழ்
விண்டு ளங்கிட விலங்கல்கள் சூலுங்க வெயிலும்
கண்டு ளங்கதி குறைந்திட நெடுங்க டல்சலாய்
மண்டு ளங்கவய வந்தகன் மனந்த ளரவே. 2622
- கூ புக்க வாளரி முழங்கு செவியின் பொறியுறப்
பக்க மின்னு மணிமேரு சிகரங் குழைபடச்
செக்கர் வான்மழை நிகர்த்த வெதிருற்ற ² செருவத்
துக்க வீரருதி ரத்தினொளிர் செச்சையி னொடே. 2623
- க௦ படையொ டாடவர்கள் மால்களிற் பாய்புரவி தேர்
நடைய வாளரிகள் கோளுழுவை நண்ணின வெலாம்
அடைய வாரியர வான்முடி யனேக விதவன்
தொடையன் மாலை துயல்வந் துலவுதோள் பொலியவே.
- கக குன்று துன்றிய வெனக்குமுறு கோப மதமா
ஒன்றி னொன்றிடை யடுக்கிய தடக்கை யுதவப்
பின்று கின்ற பிலனிற் பெரியவாயி னொருபான்
மென்று தின்று விளியாது விரியும் பசியொடே. 2625
- கஉ பன்ன ³ காதிபர் பனாமணி பறித்த வைபகுத்
தின்ன வானவர் விமான மிடையிட் டரவிடைத்
துன்னு தோளிநெடு தாரகை தொடுத்த துழனிச்
சன்ன வீர மிடையின்னு தடமார்பி னெடுமே. 2626
- கங பம்பு செக்க ரெனவொக்கு மயிர்பக்க மெரியக்
கும்ப முற்ற லுயர்நெற் றியின்விசித் தொளிர்குலா
உம்ப ருக்கரசன் மால்களிற் றோடை யெயிறொண்
கிம்பு ரிப்பெரிய தோள்வ ளையொடுங் கிளரவே. 2627

- கசு தங்கு திண்கரிய காளிமை தழைந்து தவழப்
பொங்கு வெங்கொடுமை யென்பது புழுங்கி யெழமா
மங்குல் பாதகம் விடங்கனல் வயங்கு¹ நிமிரக்
கங்குல் பூசிவரு கின்றகலி கால மெனவே. 2628
- கரு செற்ற வாளுழவை வன்செறி யதட் டருகுற்
சுற்றி வாரண வுரித்தொகுதி நீவி தொடரக்
கொற்ற மேவுதிசை யானையின் மணிக்குல் முடைக்
கற்றை மாசுணம் விரிந்த வுரிகச் சொளிரவே. 2629
- கசு செங்க ணங்கர வெனும்பொரு வில்செம் மணிவிராய்
வெங்க ணங்கை வலயங்களும் விலங்க விரவிச்
சங்க ணங்கிய சலஞ்சல மலம்பு தவளக்
கங்க ணங்களு மிலங்கிய கரம்பி ரழவே 2630
- கௌ முந்து வெள்ளிமலை பொன்னின் மலையோடு முரணப்
பந்தி னுந்துகழல் பாடுபட வுடு படர்வோன்
வந்து மண்ணினிடை யானெனினும் வானி னிடையோர்
சிந்தை யுள்ளும் விழியுள்ளு முளனென்ற திறலோன்.
- கஅ பூத மத்தனையு மோர்வடிவு கொண்ட புதிதென்
றோத வொத்த வருவத்த னுருமொத்த குரலன்
காத லித்தய னளித்த கடையிட்ட கணிதப்
பாத² லக்கமத வெற்பவை படைத்த வலியான். 2632
- கக சார வந்தெதிர் விலங்கினன் மரங்க டரையிற்
பேர-வன்கிரி பிளந்துக வளர்ந்தி கல்பெரு
வீர வெஞ்சிலையி னோரெதிர் விராத னெனுமக்
கோர வெங்க ணுருமே றனகொடுந் தொழிலினன். 2633
- உ௦ நில்லு நில்லுமென வந்து நிணமுண்ட நெடுவெண்
பல்லும் வல்லெயிறு மின்னு பசுவாய் முழைதிநர்
தல்லி புல்லுமல ரன்ன மனையானே யொருகைச்
சொல்லு மெல்லையின் முகந்துயர் விசம்பு தொடர. 2634
- உக கானை மைந்தரது கண்டு கதம்வந்து³ கதுவத்
தோளில் வெஞ்சிலை யிடங்கொடு தொடர்ந்து சுடர்வாய்
வாளி தங்கிய வலங்கை யவர்வஞ்சனை யெடா
மீள்தி யெங்ககறி யென்பது விளம்ப வவனும். 2635

- உஉ ஆதி நான்முகன் வரத்தி னெனதாவி யகலேன்
ஏதி யாவதுவு மின்றி யுலகியாவு மிகலிற்
சாதி யாதனவு மில்லை யுயிர்தந் தன்னெடர்
போதி மாதிவளை யுந்தி யினிதென்று புகல. 2636
- உங வீர னுஞ்சிறிது மென்முறு வல்வெண் ணில்வுகப்
போர நிந்தில னிவன்றனது பொற்பு முரணுந்
தீருமஞ்சியென நெஞ்சி லுறுசிந்தை திரியப்
பார வெஞ்சிலையி னொணைலி படைத்த பொழுதே. 2637
- உச இலைகொள் வேலட லிராம னெழுமேக வருவன்
சிலைகொண ணெடிய கோதை யொலியேறு திசைநீர்
மலைக ணீடுலக நாகர்பிலம் வான முதலாம்
உலக மேழு முருமே றெனவொலித் தூறவே. 2638
- உரு வஞ்ச கக்கொடிய பூசை வருவாயின் மறுகும்
பஞ்ச ரக்கிளி யெனக்கதறு பாவை யைவிடா
நெஞ்ச ஞக்கின னெனச்சிறிது நின்று நினைபா
அஞ்ச னக்கிரி யனெனதி ரரக்க னமுலா. 2639
- உசு பேய்மு கப்பிணி யறப்பகைஞர் பெட்டி னுதிரந்
தோய்மு கத்தது கனத்தது சுடர்க்கு திரையின்
வாய்மு கத்திடை நிமிர்ந்து வடவேலை பருகுந்
தீழு கத்திரி சிகைப்படை திரித்தெ றியவே. 2640
- உட திசையும் வானவரு நின்ற திசைமாவு முலகும்
அசையு மாலமென வன்னவயின் மின்ன வரலும்
வசையின் மேருமுதல் மால்வரைக ளேழின் வலிசால்
விசைய வார்சிலை யிராம னொருவாளி விடவே. 2641
- உடி இற்ற தின்றொடிவ் வரக்கர்குல மென்று பகலே
வெற்ற விண்ணினிடை நின்று நெடுமீன் விழுவபோற்
சுற்றமைந்த சுட ரெஃகம திரண்டு துணியா
அற்ற கண்டமவை யாசையி னதந்த முறவே. 2642
- உக ரூரொ டுங்கயி றுணிந்திறுதல் கண்டு சிறிதும்
போரொ டுங்கலன் மறங்கொடு புழுங்கி நிருதன்
பாரொ டுங்குறு கரங்கொடு பருப்ப தமெலாம்
வேரொ டுங்கடி தெடுத்தவன் விசைத்து விடலும்.

௩௦ வட்ட மிட்டுமிளிர் நெற்றியின் வயங்கு வயிரக்
கட்ட மைத்தகதிர் வாளியெதி ரேகடவ லால்
விட்ட விட்டவரை மீளவவன் மெய்யின் விசையாற்
பட்ட பட்டவிட மெங்குமுட லூறு படலும். 2644

௩௧ ஓம் ராமரை யொருங்குமுணர் வோருணர் வுறும்
நாம் ராமவரை நல்லற நிறுத்த நணுகித்
தாம் ராவணை துறந்து தரைநின்ற வரையோர்
மாம் ராமர மிறுத்தது கொடெற்ற வரலும். 2645

௩௨ ஏறு சேவக னிரண்டினொ டிரண்டு கணையால்
வேறு வேறுதுணி செய்தது விழுத்தி விசையான்
மாறு மாறுமிமிர் தோளிடையு மார்பி னிடையும்
ஆறு மாறுமயில் வெங்கணை யழுத்த வவனும். 2646

௩௩ மொய்த்த முட்டன துடற்றலை முளைத்த முடுகிக்
கைத்த லத்தினியிரக் கடிது கன்றி விசிறும்
மெய்த்த மெய்ப்பெரிய கேழலென வெங்கும் விசையிற்
றைத்த வெங்கணை தெறிப்பமெய் சிலிர்த்து தறவே. 2647

௩௪ எரியின் வார்கணை யிராமன்விட வெங்கு நிலையா
துருவி யோடமற மோடுதல் செயா வுணர்வினன்
அருவி பாயும்வரை பேற்குருதி யாறு பெருகிச்
சொரிய வேகவலி கெட்டுணர்வு சோர்வு றுதலும். 2648

௩௫ மெய்வ ரத்தினன் மிடற்படை விடப்ப டுகிலன்
செய்யு மற்றுமிக லென்று சினவா ஞ்ருவிவன்
கைது ணித்துமென முந்துகடு கிப்படர் புயத்
தெய்தி மற்பொருவு தோளிருவ ரேற நிருதன். 2649

௩௬ உண்டெ முந்தவுணர் வவ்வயி னுணர்ந்து முடுகித்
தண்டெ முந்தனைய தோள்கொடு சுமந்து தழுவிப்
பண்டெ முந்தனது வன்கதி¹ பதிற்றின் முடுகிக்
கொண்டெ முந்தனன் விழுந்தழி கொழுங்கு ருதியான். 2650

௩௭ முந்து வான்முக நெக்கடிது முட்டி முடுகிச்
சிந்து சோரியொடு சாரிகை திரிந்தன னரோ
வந்து மேருவினை நாடொறும் வலஞ்செய் துழலும்
இந்து சூரியரை யொத்திரு வரும்பெர லியவே. 2651

நஅ சவண வண்ணனெடு கண்ணன்மிசை கொள்ளவிசை தோய்
அவண விண்ணிடை யெழுந்துபடர் கின்றவ ன்றஞ்
சிவண வன்னசிறை மன்னவரொ டேகுசெ யல்வந்
துவண வண்ணவெனு மன்னையு மொத்தன னரோ. 2652

நகூ மாத யாவுடைய தன்கணவன் வஞ்சன் வலியிற்
போத லோடுமல மந்தனள் புலர்ந்து பொடியிற்
கோதை யோடுமொசி கொம்பென விழுந்த னள்குலச்
சீதை சேவல்பிடி யுண்ட சிறையன்ன மனையாள். 2653

ச௦ பின்னை யேதுமுத் வந்துனை பெறுளுரை பெறுண்
மின்னை யேயிடை துடங்கிட விரைந்து தொடரா
ஆன்னை யேயனைய வன்பினற வோர் கடமைவிட்
டென்னை யேதுகர்தி யென்றன ளெழுந்து விழுவாள். 2654

சக அழுது வாய்குழறி யாருயி ரழுங்கி யலையா
எழுது பாவைய னையாணிலை யுணர்ந் திலையவன்
தொழுது தேவிதுயர் கூரவினை யாடறொ ழிலோ
பழுது வாழியென வுழி யொருவன் பகர்வுறும். 2655

சஉ ஏக நின்றநெறி யெல்லேகடி தெய்தி யினிதிற்
போகை நன்றென நினைந்தன னிவன்பொரு விலோய்
சாகை யின்றுபொரு ளன்றென நகுந்தகை மையோன்
வேக வெங்கழலி லுந்தலும் விராதன் விழலும். 2656

சஃ தோளி ரண்டும்வடி வாள்கொடு துணித்து விசையான்
மீளி மெய்ப்பினர் குதித்தலும் வெருண்டு புருவத்
தேளி ரண்டுநெரி யச்சினவு செங்க ணரவக்
கோளி ரண்டு சுடருந் தொடர்வதிற் குறுகலும் 2657

சச புண்ணி டைப்பொழி புதுப்புனல் பரந்து விழவும்
விண்ணி டைப்படர்தல் விட்டெழு விகற்ப நினையா
எண்ணி டைக்குரிசி லெண்ணியிளை யோயிவ னையிம்
மண்ணி டைக்கடிது பொத்துதல் வழக்கெ னலுமே. 2658

சரு மதநல் யானையனை யானிலம் வகிர்ந்தகுழி வாய்
நதழு லாவுநளி நீர்வயி னழுந்த நவைதீர்
கதழ்வ மாய்நறுநெ யுண்டலகி லன்பர் கருதிற்
றுதவு சேவுடி யினுலமல னுந்து தலுமே. 2659

சக பட்ட தன்மையு முணர்ந்து படர்ச்சாபம் விடமுன்
கட்ட வன்பிறவி தந்த கடையான வுடறான்
விட்ட விண்ணிடை விளங்கினன் விரிஞ்ச நெனவோர்
முட்டை தந்ததனில் வந்தமுதல் முன்ன வனிலே.

சஎ பொறியி னென்றி யயல்சென்று திரிபுந்தி யுணரா
நெறியி னென்றி நிலைநின்ற நினைவுண் டதனினும்
பிறிவி லன்புதனி பண்டுடைய பெற்றி தரலால்
அறிவு வந்துதவ நம்பனை யறிந்து பகர்வான்.

2661

சஅ * வேதங்க ளறைகின்ற வுலகெங்கும் விரிந்தனநின்
பாதங்க ளிவையென்னிற் படிவங்க ளெப்படியோ
ஓதங்கொள் கடலன்றி யொன்றினோ டொன்றெவ்வாப்
பூதங்க டொறுமுறைந்தா லவையுன்னைப் பொறுக்குமோ. 2662

சக கடுத்துநிமிர் கராங்கவ்வக் கையெடுத்து மெய்கலங்கி
உடுத்திசை யனைத்தினுஞ்சென் றொலிகொள்ள வுறுதுயரால்
அடுத்தபெருந் தனிமூலத் தரும்பொருளே பரமாவென்
றெடுத்தொருவா ரணமழைப்ப நீயோவன் றேனென்றாய்.

ரு௦ புறங்காண ரகங்காணர் பொருண்முகத்தி னருணைக்கம்
இறங்காத தாமரைக்க ணெம்பெருமா னியம்புதியால்
அறங்காத்தற் குணக்கொருவ ராருமொரு துணையின்றிக்
கறங்காகு மெனத்திரிய நீயேயோ கடவாயே. 2664

ருக துறப்பதே தொழிலாகத் தோன்றினார் தோன்றியக்கான்
மறப்பரோ தம்மையது வன்றாகின் மற்றவர்போற்
பிறப்பரே லெவர்க்குந்தாம் பெற்றபதம் பெறலரிதோ
இறப்பதே பிறப்பதே ¹யெனும்வினையாட் டுவந்தனையே.

ருஉ பனிநின்ற பெரும்பிறவிக் கடல்கடக்கும் புணைபற்றி
நனிநின்ற சமயத்தோ ரெல்லாரு நன்றென்னத்
தனிநின்ற தத்துவத்தின் றனிமூர்த்தி நீயாகில்
இனிநின்ற முதற்றேவ ரென்கொண்டென் செய்வாரே.

ருங் ஓயாத மலரயனே முதலாக வுளராகி
மாயாத வானவர்க்கு மற்றொழிந்த மன்னுயிர்க்கும்
நீயாதி முதற்றுதை நெறிமுறையா லீன்றெடுத்த
தாயாவார் யாவரோ தருமத்தின் றனிமூர்த்தி. 2667

* இவ்வடையாளம் செய்யுண்டையின் வேறுபாட்டை யுணர்த்தும்.

(பிரதி) 1 மெனும் வினையாட்.

- ௫௪ நீயாதி பரப்பிரம்ம நின்னதே யுலகங்கள்
ஆயாத சமயமுநின் னடியன்வே ¹ யயலில்லை
தீயாரி லொளித்தியால் வெளிநின்றூற் றீங்குண்டோ
வீயாத பெருமாய வினையாட்டும் வேண்டுமோ. 2668
- ௫௫ தாய்தன்னை யறியாத ² கன்றில்லை தன்கன்றை
யாயு மறிவுறுமவ் வுலகீன்றாய்க் கில்லையால்
நீயறிதி யெப்பொருளு மவையுன்னை நிலையறியா
மாயையிது வென்கொலோ வாராதே வரவல்லாய். 2669
- ௫௬ பன்னலா மென்றுலகம் பலபலவு நினையலுமற்
றுன்னலாம் பெருந்தெய்வ முயர்ந்துளோ ரொழுக்கன்றே
அன்னமூர் தியைமுதலா வந்தணர்மாட் டருந்தெய்வம்
நின்னலா தில்லாமை நெறிநின்றூர் நினையாரோ. 2670
- ௫௭ பொருவரிய சமயங்க ளறைகின்ற புத்தேளிர்
இருவினையு முடையார்போ லருந்தவநின் றியந்துவரால்
திருவுறையு மணிமார்பா நினக்கென்ன செயற்பால
ஒருவினையு மில்லார்போ லுறங்குதியா லுறங்காதாய்.
- ௫௮ அரவாகிச் சமத்தியா லணியெயிற்றி னேந்துதியால்
ஒருவாமல் விழுங்குதியா லோரடியா லொளித்தியால்
திருவான நிலமகளை யதுவறிந்தாற் சீறாளோ
மருவாருந் துழாயலங்கன் மணிமார்பின் வைகுவாள்.
- ௫௯ மெய்யைத்தான் சிறிதுணர்ந்து நீவிதித்த மன்னுயிர்கள்
உய்யத்தா னாகாதோ வுனக்கென்ன குறையுண்டோ
வையத்தார் வானகத்தார் மழுவாளிக் கன்றறித்த
ஐயத்தாற் சிறிதையந் தெளிந்தாரு முளரையா. 2673
- ௬௦ அன்னமா யருமறைக ளறைந்தாய்நீ யவையுன்னை
முன்னமா ரோதுவித்தா ரெல்லாரு முடிந்தாரோ
பின்னமா யொன்றாதல் ³ பிறிந்தேயோ பிறியாதோ
என்னமா மாயமிவை யேனமாய் மண்ணிடந்தாய். 2674
- ௬௧ ஒப்பிறையும் பிறிதறியா யொருவினைமுன்னுவந்துறையும்
அப்பொறையு நெந்தடியே னருந்தவத்தா லணுகுதலால்
இப்பிறவிக் கடல்கடந்தே னினிப்பிறவே னிருவினையுந்
துப்பறநீத் தனையசுடர்த் திருவடியாற் றுடைத்தாய்நீ.

- கஉ * இற்றெ லாமி யம்பினான், நின்ற லோடு நீயிவ்வா
றுற்ற வாறு ணர்த்தெனா, வெற்றி யான்வி ளம்பினான்.
- கங கள்ள மாய வாழ்வெலாம், விள்ள ஞானம் வீசுதாள்
வள்ளல் வாழி கேளெனா, உள்ள வாறு ணர்த்தினான்.
- கச ஆட ரம்பை ¹நீடரங், கூடு நின்று பாடலால் .
ஊடல் வந்து ²கூடவிக், கூடு வந்து கூடினேன். 2678
- கரு இம்ப ருற்றி தெய்தினேன், வெம்பு விற்கை வீரபேர்
தும்பு ருத்த னுழிவாழ், அம்ப ரத்து ளென்பரே. 2679
- கசு கரக்க வந்த காமநோய், துரக்க வந்த தோமினால்
இரக்க மின்றி யேயினான், அரக்கன் மைந்த னாயினேன்.
- கௌ வலஞ் செய்திந்த வானெலாம், நலிஞ்சு தின்று நாமவேற்
பொலிஞ்சு வென்றி பூணுமக், கிவிஞ்சன் மைந்த னாயினேன்.
- காஅ வெம்பு விற்கை வீரநீ, அம்ப ரத்து நாதனாற்
றும்பு ருத்தன் வாய்மையால், இம்ப ருற்ற தீதரோ. 2682
- காச அன்ன மாய மேவினார், இன்ன நீரு மீகையா
னின்ன தாளின் வீடுமென், ³றுன்னுமெற்குணர்த்தினான்.
- எ0 அன்று மூல மாதியாய், இன்று காறு மேழையேன்
நன்று தீது நாடலேன், நின்று தீய கேடினேன். 2684
- எக தூண்ட நின்ற தொன்மைதான்,வேண்ட நின்ற வேதநூல்
பூண்ட நிற்பொ லன்கொடாள், தீண்ட வின்று தேறினேன்
- எஉ திறத்தின் வந்த தீதெலாம், மறுத்த வுன்னை யாதனேன்
ஔத்த தன்மை யூழியாய், பொறுத்தி யென்று போயினான்.
- எங தேவு காதல் சீரியோன், ஆவி போயி னானெனாப்
பூவு லாவு பூவையோ, டேவ லாரு மேகினார். 2687
- எச கைகொள் கால வேலினார், மெய்கொள் வேத மெய்யர்வாழ்
மொய்கொள் சோலை முன்னினார், வைக லானும் வைகினான்.

விராதன் வதைப்படலம் முற்றும்.

2. சரபங்கள் பிறப்பு நீங்கு படலம்

- க குரவங் குவிகோங் கலர்கொம் பிநெடும்
இரவங் கணுகும் பொழுதெய் தினரற்
சரபங் கனிநுந் துதவங் கருதும்
மரவங் கிளர்கோங் கொளிர் வாசவனம். 2689
- உ செவ்வே லவர்சென் றனர்சேர் தலுறும்
அவ்வே லையிலெய் தினனா யிரமுந்
தவ்வா திரவும் பொலிதா மரையின்
வெவ்வே றலர்கண் ணினன்விண் ணவர்கோன். 2690
- ங அன்னச் செலவிற் படிமே லயல்குழ்
பொன்னிற் பொலிவா ரணிபூண் முலையார்
மின்னிற் செறிகற் றைவிரிந் தனபோற்
பின்னிச் சுடரும் பிறழ்பே ரொளியான். 2691
- ச வானிற் பொலிகோ தையர்கண் மலர்வான்
கானிற் படர்கட் கனிவண் டொடுதார்
மேனித் திருநா ரதன்வி ணையிசைத்
தேனிற் படியுஞ் செவிவண் டுடையான். 2692
- ரு அனலின் றுறையைம் பதொடைம் பதுநூல்
நினைவின் படிவேள் விரிரம் பியமா
முனைவன் முதுதே வரின்மூ வரலாற்
புனையு முடிதுன் றுபொலங் கழலான். 2693
- சு செம்மா மலரா ணிகர்தே வியொடு
மும்மா மதவெண் ணிறமுன் னுயர்தாள்
வெம்மா மிசையான் விரிவெள்ளி விளங்
கம்மா மலையண் ணலையே யனையான். 2694
- ட தானின் றயனின் றொளிர் தண் கதிரோன்
யானென் றதெனென் றொளியெஞ் சிடமா
வானின்ற பெரும் பதம்வந் துருவாய்
மேனின் றனநின் றொளிர்வெண் குடையான். 2695
- அ திசைகட் ¹டியமால் கரிதெட்ட மதப்
பசைகட் டினகிட் டின்பற் பல்போர்
விசைகட் டினதா னவர்விட் டிகல்போர்
இசைகட் டினவொத் திவர்சா மரையான். 2696

- கூ தேரிற் திரிசெங் கதிர்தங் குவதோர் ஊரிற் றதெனப் பொலியொண் முடியான் போர்வித் தகனே மிபொறுத் தவன்மா மார்பிற் றிருவிற் பொலிமா லையினுன். 2697
- க஠ செற்றிக் கதிரிற் பொலிசெம் மணியின் கற்றைச் சுடர்விட் டெரிகஞ் சுகியான் வெற்றித் திருவின் குளிர்வெண் ணகைபோற் சுற்றிச் சுடருங் கிளர்தோள் வளையான். 2698
- கக பல்லா யிரமா மணிபா டமுறுந் தொல்லா ரணிகால் சுடரின் றெகைதான் எல்லா முடனா வெழலா லெருநன் வில்லா லொளிர்மே கமெனப் பொலிவான். 2699
- கஉ மானா வுலகந் தனிமன் றல்பொருந் தேனா றுநலஞ் செறிதொங் கலினுன் மீனே கெடுத் துயர்வென் ¹ நியவாம் வானா டியர்கண் ணெனும்வா ளுடையான். 2700
- கங வெல்வா னசையின் விசையின் ² விடுநாள் எல்வாள் சுடர்மா லையிரா வணன்மேல் நெல்வா லுமறா தநிறம் பிறிதாய் வல்வாய் மடியா வயிரப் படையான். 2701
- கச நின்றா னெதிர்நின்ற நெடுந் தவனுஞ் சென்றா னெதிர்கொண் டுகிறப் பயர்வான் என்றா னிவனெய் தியவா நெனலும் பொன்றா தபொலங் கழல்மால் புகலும். 2702
- கரு நின்னா லியைநீ திநெடுந் தவமின் நென்ன லும்விளம் பரிதென் றுணர்வான் அந்நான் முகனுன் னையழைத் தனனாற் பொன்னாற் சடைமா தவபோ துதியால். 2703
- கக எந்தா யுலகியா வையுமெவ் வுயிருந் தந்தா னுறையு நெறிதந் தனனாற் நந்தாத பெரும் பதநா ³ டதுநீ வந்தா யெனினின் னெதினே வருவான். 2704

- ௧௭ எல்லா வுலகுக் குழுயர்ந் தமையான்
சொல்லா வகைநீ யுணர்தொன் மையையால்
நல்லா யுடனே நடநீ யெனலும்
அல்லே நெனவா லறிவா லறைவான். 2705
- ௧௮ சொற்பொங் குபெரும் புகழோய் தொழின்மாய்
சிற்பங் களில்வீ வனதேர் குவனே
அற்பங் கருதே நெனருந் தவமோ
கற்பம் பலசென் றனகா னுதியால். 2706
- ௧௯ சொற்றுந் தரமன் றிதுசூழ் கழலாய்
பெற்றும் பெறலா யதொர்பெற்¹ நியதே
மற்றென் பலநீ யிவண்வந் ததனல்
முற்றும் பகரா னுமுடிந் துளதால். 2707
- ௨௦ சிறுகா பெருகா நிலையோ திரியா
குறுகா நெடுகா குணம்பே றுபடா
உறுகால் கிளர்பூ தமெலா முகினும்
மறுகா நெறியெய் துவன்வா னுடையாய். 2708
- ௨௧ என்றின் னவிளம் பிடுமெல் லையின்வாய்
வன்றின் சிலைவீ ரரும்வந் தணுகா
ஒன்றுங் கிளரோ சையினா லுணர்வார்
நின்றென் னைகொலின் னதெனா நினைவார். 2709
- ௨௨ கொம்பொத்² தனநா லொளிர்கோள் வயிரக்
கம்பக் கரிநின் றதுகண் டனமால்
இம்பர்த் தலைமா தவர்பா லிவனும்
உம்பர்க் கரசெய் தினனென் றுணரா. 2710
- ௨௩ மானே ரனையா னொடுமைந் தனையப்
பூநேர் பொழிலின் புறமே நிறுவா
வானே நெனவா ளரியே றிதெனத்
தானே யவகன் பொழில்சா ருதலும். 2711
- ௨௪ கண்டா மவையா யிரமுங் கதுவக்
கண்டா மரைபோல் கருநா யிறெனக்
கண்டா னிமையோ ரிறைகா சினியின்
கண்டா னருநான் மறையின் கனியை. 2712

உரு காண மனனெந் துகவன் றனனல்
ஆண தணையர் தணர்நா யகளை
நாண னும்வணங் கினநன் முடியாற்
றாண கியதோள் கொடவற் றெழுவான். 2713

உசு* துவசமார் தொல்லமருட் டின்னரைச் செற்றுஞ்
சுருதிப் பெருங்கடலின் சொற்பொருள் கற்பித்துந்
திவசமார் நல்லறத்தின் சென்னெறியி லுய்த்துந்
திருவளித்தும் வீடளித்துஞ் சிங்காமைத் தங்கள்
கவசமா யாருயிராய்க் கண்ணாய்மெய்த் தவமாய்க்
கடையிலா ஞானமாய்க் காப்பாணைக் காண
அவசமாய்ச் சிந்தை யழிந்தயலே நின்ற
னறியாதான் போல¹ வறிந்தவெல் லாஞ்சொன்னான்.

உஎ தோய்ந்து பொருளனைத்துந் தோயாது நின்ற
தொல்சுடரே தொடக்கறுத்தோர் சுற்றமே பற்றி
நீந்த லரிய நெடுங்கரு ணைக்கெல்லா
நிலைமையே வேத நெறிமுடையி னேடி
ஆய்ந்த வுணர்வி னுணர்வேவெம் பகையா
லலைப்புண் டடியே மடிபோற்ற வந்நான்
நயந்த வரமுதவ வெய்தினையே யெந்தா
யிருநிலத் தவோரின் னிணையடித் தாமரைதான். 2715

உஅ மேவா தவரில்லை மேவினரு மில்லை
வெளியோ டிருளில்லை மேல்கீழு மில்லை
² மூவாமை யில்லை மூத்தமையு மில்லை
முதலிடையோ டுறில்லை முன்னொடு பின்னில்லை
தேவாவிங் கிதுவோ நின்றோன்று நிலையென்றற்
சிலையேந்தி வந்தெம்மைச் சேவடிக ணோவக்
காவாது நீயொழியிற் பழிபெரிதோ வன்றே
கருங்கடலிற் கண்வளரக் கைமாறு முண்டோ. 2716

உசு நாழி நவைதீ ருலகமெலா மாக
நளினத்து நீதந்த நான்முகனார் தாமே
ஊழி பலபலவு நின்றளந்தா லென்று
முலவாப் பெருங்குணத்தெ முத்தமனே மேனாட்
டாழி தரையாகத் தண்டயிர் நீராகத்
தடவரையே மத்தாகத் தாமரைக்கை நோவ
ஆழி கடைந்தமுத மெங்களுக்கே யீந்தா
யவுணர்கடா முனக்கடிமை யல்லாமை யுண்டோ.

- ௩௩ ஒன்றாகி மூலத் துருவம் பலவா
யுரையா யுயிராய்ப் பிறிதாகி யூழி
சென்றா சறுங்காலைத் தன்னிலைய தாகித்
1 திறத்துலகந் தானாகிச் செவ்வேதா னின்ற
நன்றான ஞானத் தனிக்கொழுந்தே யெங்க
ணைவதீர்க்கு நாயகனே நல்வினையே நோக்கி
நின்றாரைக் காத்தி யயலாரைக் காய்தி
நிலையாத தீவினையு நீ தந்த தன்றே. 2718
- ௩௪ வல்லைவரம் பில்லாத மாயவினை தன்னான்
மயங்கினர் களோடே மதிமயங்கி மேனான்
அல்லை யிறையவனீ யாதியெனப் பேதுற்
றலமரு வோர்முன்னை யறப்பய னுண்டாக
எல்லை வலயங்க ளெம்முழையென் றந்நா
ளெரியோனைத் தீண்டி யெழுவ ரெனநின்ற
தொல்லை முதன்முனிவர் சூளுற்ற போதே
தொகைகின்ற வையந் துடைத்திலையோ வெந்தாய்.
- ௩௫ * இன்னன பலநினைந் தேத்தின னியம்பாத்
துன்னுத லிடையுள தெனநனி துணிவான்.
தன்னிகர் முனிவனைத் தவிருதி யென்னப்
பொன்னொளிர் நெடுமுடிப் புரந்தரன் போனான். 2720
- ௩௬ போனவ னகநிலை புலமையி னுணர்வான்
வானவர் தலைவனை வரவெதிர் கொண்டான்
ஆனவ னடிதொழ வருள்புரி முனிவன்
தானுடை யிடவகை தழுவின னுழைவான். 2721
- ௩௭ ஏழையு மிளவலும் வருகென வினிதால்
வாழிய வவரொடு வள்ளலு மகிழா
ஊழியின் முதன்முனி யுறையுளி னுறைவான்
ஆழியில் விழிதுயி லெனவக மகிழ்வான். 2722
- ௩௮ அவ்வயி னழகனும் வைகின் னறிஞன்
செவ்விய வறவுரை செவ்விய னுதவ
நவ்வியின் விழியவ ளொடுநனி யிருளைக்
கவ்விய நிகியொரு கடையுறு மளவில். 2723

நசு விலகிடு நிழலினன் வெயில்விரி யயில்வாள்
இலகிடு சுடரவன் விசையின் திசைதோய்
அலகிட வரிதெனு மவிற்கர நிரையால்
உலகிடு நிறையிரு ஞ்றையினை யுரியா. 2724

நசு ஆயிடை யறிஞனு மவனெதிர் தழுவத்
தீயிடை துழைவதொர் தெளிவினை யுடையான்
நீவிடை தருகென நிறுவின நெறியாற்
காயெரி வரன்முறை கடிதினி லிடுவான். 2725

நசு வரிசிலை யுழவனு மறையுழ வனைநீ
புரிதொழி லெனையது புகலுதி யெனலுந்
திருமக டலைவசெய் யிருவினை யறயான்
எரிபுக நினைகுவ னருளென விறைவன். 2726

நசு யான்வரு மமைதியி லிதுசெய லீவனோ
மான்வரு தனியுரி மார்பினை யெனலும்
மீன்வரு கொடியவன் விறலடு மறவோன்
ஊன்விடு முவகைய னுரைநனி பகர்வான். 2727

சடு ஆயிர முகமுள் தவமுயல் குவன்யான்
நீயிவண் வருதிகொ லெனுநினை வுடையேன்
போயின் திருவினை புரவல விதியான்
மேயினை யினியொரு வினையிலை விறலோய். 2728

சக இந்திர னருளின் னிறுதிசெய் பகர
வந்தனன் மருவுதி மலரய னுலகந்
தந்தன நெனவது சாரல் னுரவோய்
அந்தமி லுயர்பத மடைதலை முயல்வேன். 2729

சஉ ஆதலி னிதுபெற வருளென வுரையாக்
காதலி யவளொடுங் கதழெரி முழுகிப்
போதலை மருவின னெருநெறி புகலா
வேதமு மறிவரு மிகுபொரு ஞ்ணர்வான். 2730

சந தேவரு முனிவரு முறுவது தெரிவோர்
மாவரு நறுவிரை மலரயன் முதலோர்
ஏவரு முடிவினி லிருவினை யொருவிப்
போவது கருதுமவ் வருநெறி புக்கான். 2731

சச அண்டமு மகிலமு மறிவரு நெறியால்
உண்டவ னெருபெய ருணர்குந ருறுபே
றெண்டவ ¹ நெடிதுயி ரிறுதியி லவனைக்
கண்டவ ருறுபொருள் கருதுவ ² தெளிதே. 2732

சரபங்கன் பிறப்புநீங்கு படலம் முற்றும்

௩. தண்டகாரண்யப் படலம்

க அணையவ னிறுதியி னமைதி நோக்கலின்
இனியன றின்னல ரிரங்கு நெஞ்சினர்
குனிவரு திண்சிலைக் குமார் கொம்பொடும்
புனிதன துறையுணின் றரிதிற்போயினார். 2733

உ மலைகளு மரங்களு மணிக்கற் பாறையும்
அலைபுன னதிகளு மருவிச் சாரலும்
இலைசெறி பழுவமு மினிய சூழலும்
நிலைமிகு தடங்களு மினிது நீங்கினார். 2734

௩ பண்டைய வயன்றரும் பால கில்லரும்
முண்டரு மோனரு முதலினோர் களத்
தண்டக வனத்துறை தவத்து ளோர்கடாங்
கண்டன ரிராமனைக் களிக்குஞ் சிந்தையார். 2735

ச கனல்வரு கடுஞ்சினத் தரக்கர் காயவோர்
வினைபிறி தின்மையின் வெதும்பு கின்றனர்
அனல்வரு கானகத் தமுத ளாவிய
புனல்வர வுயிர்வரு முலவை போல்கின்றார். 2736

ரு ஆய்வரும் பெருவலி யரக்கர் நாமமே
வாய்வெரீஇ யலமரு மறுக்க நீங்கினார்
தீய்வரும் வனத்திடை விட்டுத் தீர்ந்ததோர்
தாய்வர நோக்கிய கன்றின் றன்மையார். 2737

சு காக்கருங் கடுந்தொழி லரக்கர் காய்தலிற்
போக்கிட மின்மையிற் புழுங்கிச் சோர்குனர்
ஆக்கருங் கடலிடை யாழ்கின் ருரொரு
மாக்கலம் பெற்றென மறுக்க நீங்கினார். 2738

(பிரதி) 1 னெடிதுயி. 2 தெளிதே.

- எ தெரிஞ்சுற நோக்கினர் செய்த செய்தவம்
அருஞ்சிறப் புதவநல் லறிவு கைதர
விரிஞ்சுறப் பற்றிய பிறவி வெந்துயர்ப்
பெருஞ்சிறை வீடுபெற் றனைய பெற்றியார். 2739
- அ வேண்டின வேண்டினர்க் களிக்கு மெய்த்தவம்
1 பூண்டுள ராயினும் பொறையி னூற்றலார்
மூண்டெழு வெகுளியின் முறையி னீங்கினார்
ஆண்டுறை யரக்கரா லலைப்புண் டாரரோ. 2740
- க எழுந்தன ரெய்தின ரிருண்ட மேகத்தின்
கொழுந்தென நின்றவக் குரிசில் வீரனைப்
பொழிந்தெழு காதலிற் பொருந்தி னரவன்
தொழுந்தொறுந் தொழுந்தொறு மாசி சொல்லுவார். 2741
- க0 இனியதோர் சாலைகொண் டெய்தி யிவ்வயின்
நனியுறை யென்றக மமைய நல்கித்தார்
தனியிட மெய்தினார் தங்கி மாதவர்
அனைவரு மெய்தின ரல்லல் சொல்லுவான். 2742
- கக எய்திய முனிவரை யிறைஞ்சி யேத்திவந்
தையனு மிருந்தன னருளு மென்றலும்
வையகங் காவலன் மைந்த வந்ததோர்
வெய்யவெங் கடுந்துயர் விளைவு கேளென. 2743
- கஉ இரக்கமென் றொருபொரு ளிலாத நெஞ்சினர்
அரக்கரென் றுளர்சில ரறத்தி னீங்கினோர்
நெருக்கவும் யாம்படர் நெறியலா நெறி
துரக்கவு மருந்தவத் துறையு ணீங்கினோம். 2744
- கங வல்லியம் பலதிரி வனத்து மானை
எல்லியும் பகலுநொந் திரங்கி யாற்றலஞ்
சொல்லிய வறநெறித் துறையு ணீங்கினோம்
வில்லியன் மொய்ப்பினுய் வீடு காண்டுமோ. 2745
- கச மாதவத் தொழுகில மறைகள் யாவையும்
ஓதில மோதுவார்க் குதவ லாற்றலம்
முதெரி வளர்க்கில முறையி னீங்கினோம்
ஆதலி லந்தண ரேயு மாகிலேம். 2746

- கரு இந்திர னெனிலவ னரக்க ரேவின
சிர்தையிற் சென்னியிற் கொள்ளுஞ் செய்கையான்
எந்தைமற் றியாருள ரிடுக்க ணீக்குவார்
வந்தனை யாஞ்செய்த தவத்தின் மாட்சியால். 2747
- கக உருளுடை நேமியா லுயிர்க ளோம்பிய
பொருளுடை மன்னவன் புதல்வ போக்கிலா
இருளிடை வைகினே மிரவி தோன்றினாய்
அருளுடை வீரரின் னபயம் யாமென்றார். 2748
- கக * புகல்பு குந்திலரேற் புறத்தண் டத்தின்
அகல்வ ரென்னினு மம்பொடு வீழ்வரால்
தகவி றுன்பர் தவிருமி னீரெனப்
பகல வன்குல மைந்தன் பணிக்கின்றான். 2749
- கஅ வேந்தன் வீயவும் யாய்துயர் மேவவும்
ஏந்த லெம்பி வருந்தவு மென்னகர்
மாந்தர் வன்றுயர் கூரவு மாவனம்
போந்த தென்னுடைப் புண்ணியத் தாலென்றான். 2750
- கக அறந்த வாரெறி யந்தணர் தன்மையை
மறந்த புல்லர் வலிதொலை யேனெனில்
இறந்து போகினு நன்றிது வல்லது
பிறந்து நான் பெறும் பேறென்பதி யாவதோ. 2751
- உ௦ நிவந்த வேதியர் நீவிருந் தீயவர்
கவந்த பந்தங் களிநடங் காண்டிரால்
அமைந்த வில்லு மருங்கணைத் தூணியுஞ்
சுமந்த தோளும் பொறைத்துயர் தீருமால். 2752
- உக ஆவுக் காயினு மந்தணர்க் காயினும்
ஏவர்க் கேயு மெளியவர்க் காயினுஞ்
சாவப் பெற்றவ ரேதகை வானுறை
தேவர்க் குந்தொழுந் தேவர்க ளாகுவார். 2753
- உஉ சூர றுத்த வனுஞ்சுடர் நேமியும்
ஊர றுத்த வெருவனுங் காப்பினும்
ஆர றத்தினு டன்றிரின் றூரவர்
வோ றுப்பன் வெருவன்மி னீரென்றான். 2754

உந உரைத்த வாசகங் கேட்டுவந் தோங்கிய
இரைத்த காதல ரேகிய வின்னலர்
திரித்த கோலினர் தேமறை பாடினர்
நிருத்த மாடினர் நின்று விளம்புவார். 2755

உச தோன்ற னீமுனி யிற்புவ னத்தொகை
மூன்று போல்வன முப்பது கோடிவர்
தேன்ற போது மெதிரிலை யென்றலிற்
சான்ற லோவெந் தகைப்பெரு ஞானமே. 2756

உரு அன்னை காதலி னேயின வாண்டெலாம்
இன்னல் காத்திங் கினிதுறை வாயெனச்
சொன்ன மாதவர் பாதந் தொழுதுயர்
மன்னர் மன்னவன் மைந்தனும் வைகினான். 2757

உசு ஐந்தொ டைந்து மமைதியி னுண்டவண்
மைந்தர் தீதிலர் வைகினர் மாதவர்
சிந்தை யெண்ணி யகத்தியற் சேர்க்கென
இந்து நன்னுத நன்னொடு மேகினார். 2758

தண்டகாரண்யப் படலம் முற்றும்

௪. அகத்தியப் படலம்

க விடர கங்களும் வேய்செறி கானமும்
படருஞ் சின்னெறி ¹ பைப்பைய நீங்கினார்
சுடரு மேனிச் சுதீட்டனென் பான்றொடர்
இடரி லானுறை சோலைசென் றெய்தினார். 2759

உ அருக்க னன்ன முனிவனை யவ்வழி
செருக்கில் சிந்தையர் சேவடி தாழ்தலும்
இருக்க வீண்டென் றினியன கூறினான்
மருக்கொள் சோலையின் மைந்தரும் வைகினார். 2760

ந வாகும் வைகலின் மாதவன் மைந்தர்பார்
செய்கை பாவதுஞ் செய்திவண் செல்வநீ
எய்த யான்செய்த தெத்தவ மென்றனன்
ஐயனு மவற் ² கன்பினன் கூறினான். 2761

சு சொன்ன நான்முகன் றன்வழித் தோன்றினர்
முன்னே யோருன் முயறவ முற்றினர்
உன்னில் யாருள ருன்னரு ளெய்திய
என்னின் யாருள ரிற்பிறந் ¹ தாரென்றான். 2762

ரு உவமை நீங்கிய தோன்ற லுரைக்கெதிர்
நவமை தோன்றிய நற்றவன் சொல்லுவான்
அவமி லாவிருந் தாகவென் னுலமை
தவமெ லாங்கொளத் தக்கனை யாலென்றான். 2763

சு மறைவ லானெதிர் வள்ளலுங் கூறுவான்
இறைவ நின்னரு ளெத்தவத் திற்கெளி
தறைவ தீண்டுண் டகத்தியற் காண்பதோர்
குறைகி டந்த தினியெனக் கூறினான். 2764

௭ நல்லதே நினைந் தாயது நானுமுன்
சொல்லு வான்றுணி கின்றது தோன்றல்நீ
செல்க வாண்டவற் சேருதி சேர்ந்தபின்
இல்லை நின்வயி னெய்தகி லாதவே. 2765

அ அன்றி யுநின் வரவினை யாதரித்
தின்று காறுநின் றேமுறு மாலவற்
சென்று சேருதல் செய்குதி செவ்வியோய்
நன்று தேவர்க்கும் யாவர்க்கு நன்றரோ. 2766

சு வழியுங் கூறி வரம்பில ² வாசிகண்
மொழியு மாதவன் மொய்மலர்த் தாடொழாப்
பிழியுந் தேனிற் பிறங்கரு வித்திரன்
பொழியுஞ் சாரல் விரைவினிற் போயினார். 2767

க௦ * ஆண்டகைய ரவ்வயி னடைந்தமை யறிந்தான்
ஈண்டுவகை வேலைதுணை யேழுலக மெய்த
மாண்டவர தன்சரண் வணங்கவெதிர் வந்தான்
நீண்டதமி ழாலுலகை நேமியி னளந்தான். 2768

கக பண்டவுணர் மூழ்கினர் படார்களுென வானோர்
எண்டவ வெமக்கரு ளெனக்குறை யிரந்தார்
கண்டொருகை வாரினன்மு கந்துகட லெல்லாம்
உண்டவர்கள் பின்னுமிழ்க வென்றலு முமிழ்ந்தான். 2769

(பிரதி) 1 தானென்றான். 2 தாசிகண்.

- கஉ தூயகட நீரடிசி லுண்டவை துரந்தான்
ஆயவத லுலமரு மெய்யுடைய வன்னான்
மாயவினை வாள்வுணன் வாதவிதன் ¹ வண்மைக்
காயமினி துண்டுகி னுரிடர் களைந்தான். 2770
- கங யோகமுறு பேருயிர்க டாமுலைவு ருமற்
² நேகநெறி யாதென மிதித்தடியி னேறி
மேகநெடு மாலைதவழ் விந்தமெனும் விண்டோய்
நாகமது நாகமுற நாகமென நின்றான். 2771
- கச மூசரவு சூடுமுத ³ லோனுரையின் மூவா
மாசிறவ னேவலில் வடாதுலக மேனாண்
மீசமுற நேமிநெடு மாமலையை மேவா
ஈசனிக ராயுலகு சீர்பெற விருந்தான். 2772
- கரு உழக்குமறை நாலினு முணர்ந்துலக மோதும்
வழக்கினு ⁴ மதிக்கவினி னும்பரிவி னாடி
நிழற்பொழி கணிச்சிமணி நெற்றியு கு செங்கட்
டழற்புரை சுடர்க்கடவு டந்ததமிழ் தந்தான். 2773
- கசு விண்ணினி னிலத்தினில் விகற்ப வுலகிற்பேர்
எண்ணினி லிருக்கினி லிருக்குமென யாரும்
உண்ணினை கருத்தினை யுறப்பெறுவ னாலென்
கண்ணினி லெனக்கொடு களிப்புறு மனத்தான். 2774
- கௌ இரைத்தமறை நாலினொ டியைந்தபிற யாவும்
நிரைத்தநெறி ஞானநிமிர் கல்விநெடு நாளிட்
டரைத்துமய னாருமறி யாதபொரு ளோவின்
றுரைத்ததுவு மாலெனு முணர்ச்சியி னுவப்பான். 2775
- கஅ உய்ந்தன ரிமைப்பில ருயிர்த்தனர் தவத்தோர்
அந்தணர் மனத்துய ரகன்றதென நோன
வெந்திற லரக்கர்விட வேர்முத லறுப்பான்
வந்தனன் மருத்துவ னெனத்தனி வலிப்பான். 2776
- கக ஏனையுயி ராமுலவை யாவுமிடை வேவித்
தூனாக ரரக்கர்வெரு வச்சுடு சினத்தின்
கானவ னலைக்கடி தவித்துல களிப்பான்
வானமழை வந்ததென முந்துறு மனத்தான். 2777

- உ௦ கண்டன னிராமனை வரக்கருணை கூரப்
புண்டரிக வாணயன நீர்பொழிய நின்றான்
எண்டிசையு மேழலகு மெவ்வுயிரு முய்யக்
குண்டிகையி னிற்பொருவில் காவிரி கொணர்ந்தான். 2778
- உ௧ நின்றவனை வந்தநெடி யோனடி பணிந்தான்
அன்றவனு மன்பொடு தழீஇயமுத கண்ணுன்
நன்றுவர வென்றுபல நல்லுரை பகர்ந்தான்
என்றுமுள தென்றமி ழியம்பியிசை கொண்டான். 2779
- உ௨ வேதியர்கள் வேறுபல வேதமொழி கூறக்
காதன்மிக நின்றொளிர் கமண்டலவி னன்னீர்
மாதவர்கள் வீசினெடு மாமலர்க் வேப்
போதுமண நாகுளிர் சோகுகொடு புக்கான். 2780
- உ௩ பொருந்தவன் மலர்ப்பொழி லகத்தினிது புக்கான்
விருந்தவ னமைத்தபின் விரும்பினன் விரும்பி
இருந்தவ மியற்றுமென தில்லிடையில் வந்தென்
அருந்தவ முடித்தனை யருட்கரச வென்றான். 2781
- உ௪ என்றமுனி யைத்தொழு திராம னிமையோரும்
நின்றதவ முற்றிநெடி யோரினெடி யோரும்
உன்றனருள் ¹பெற்றவர்க ளுன்னருள் சமந்தேன்
வென்றன னனைத்துலகு மேலினியெ னென்றான். 2782
- உ௫ தண்டக வனத்துறைதி யென்றுரை தரக்கொண்
டுண்டுவர வித்திசை யெனப்பெரி துவந்தேன்
²எண்டகு குணத்தினை யெனக்கொடுயர் சென்னி
துண்டமதி வைத்தவனை யொத்தமுனி சொல்லும். 2783
- உ௬ ஈண்டுறைதி யையவினி யிவ்வயி னுறைந்தால்
வேண்டியன மாதவம் விரும்பின முடிப்பாய்
தூண்டுசின வாணிருதர் தோன்றியுள ரென்றால்
மாண்டுக மலைந்தெமர் மனத்துயர் ³துடைப்பாய். 2784
- உ௭ வாழுமறை வாழுமனு நீதியறம் வாழந்
தாழுமிமை யோருயர்வர் தானவர்க் டாழ்வார்
ஆழியுழ வன்புதல்வ வையமிலை மெய்யே
ஏழுலகும் வாழுமினி யிங்குறைதி யென்றான். 2785

உஅ செருக்குடை யரக்கர்புரி தீமைசிறை வெய்தத்
தருக்கழி தரக்கடிது கொல்வது சமைந்தேன்
வருக்கமறை யோயவர் வருந்திசையின் முந்துற்
றிருக்கைநல மென்றன னெனக்கடி திராமன். 2786

உக விழுமியது சொற்றனையிவ் வில்லிதிவண் மேனான்
முழுமுதல்வன் வைத்துளது மூவுலகும் யானும்
வழிபட விருப்பதிது தன்னைவடி வானிக்
குழுவழுவில் புட்டிலொடு கோடியென நல்கி. 2787

ங௦ இப்புவன முற்றுமொரு தட்டினிடை யிட்டால்
ஒப்புவர ¹ வற்றென வுரைப்பரிய தொவ்வா
வெப்புருவு பெற்றவரன் மேருவரை வில்லான்
முப்புர மெரித்ததனி ² மொய்க்கணையு நல்கா. 2788

ஙக ஒங்குமர னோங்கிமலை யோங்கிமண லோங்கிப்
பூங்குவை குலாவுகுளிர் சோலைபுடை விம்மித்
தூங்குதிரை யாறுதவழ் சூழல்தொர் குன்றின்
பாங்கருள கானுறையுள் பஞ்சவடி மைந்தா. 2789

ஙஉ கன்னியிள வாதைகனி ³ யீவகதிர் வாலின்
சென்னெ லுள தேனொழுகு போதுமுள தெய்வப்
பொன்னியென லாயபுன லாறுமுள போதா
அன்னமுள பொன்னிவளொ டன்பின்விளை யாட. 2790

ஙங ஏகியினி யவ்வயி னிருந்துறைமி னென்றான்
மேகநிற வண்ணனும் வணங்கிவிடை கொண்டான்
பாகனைய சொல்லியொடு தம்பிபரி விற்பின்
போகமுனி சிந்தைதொட ரக்கடிது போனான். 2791

அகத்தியப் படலம் முற்றும்.

டு. சடாயுப் படலம்

க நடந்தனர் காவதம் பலவு நன்னதி
கிடந்தன நின்றன கிரிகள் கேண்மையிற்
றொடர்ந்தன துவன்றின சூழல் யாவையுங்
கடந்தனர் கண்டனர் கழுகின் வேந்தையே. 2792

- உ முந்தொரு கருமலை முகட்டின் முன்றினுட்
சந்திர னொளியொடு தழுவச் சாத்தின
அந்தமில் கணைகட லமரர் நாட்டிய
மந்தர மலையென வயங்கு வான்றனை. 2793
- ந உருக்கிய சுவணமொத் துதயத் துச்சிசேர்
அருக்கனி னிழல்படைத் தலங்கு திக்கெலாந்
தெரிப்புறு தெரிசுடர்ச் சிறையி னுற்றிசை
விரித்திருந் தனனென விளங்கு வான்றனை. 2794
- ச வானிற விசம்பெழின் மறையத் தன்மணிக்
கானிறச் சேயொளி கதுவக் கண்ணகல்
நீனிற ¹வரையினிற் பவள நீள்கொடி
போனிறம் பொலிந்திடப் பொலிகின் றுன்றனை. 2795
- ரு தாயவ னிருங்கலை துணிந்த கேள்வியன்
வாய்மையன் மறுவிலான் மதியின் கூர்மையன்
ஆய்வுறு மந்திரத் தறிநு னுமெனச்
²சேய்மையி னோக்குறுஞ் சிறுக னுன்றனை. 2796
- க வீட்டிவா ளவுணரை விருந்து கூற்றினை
ஊட்டிவீழ் மிச்சிறு னுண்டு நாடொறுந்
திட்டிமே லிந்திரன் சிறுகண் யானையின்
தோட்டிபோற் றேய்ந்தொளிர் துண்டத் தான்றனை. 2797
- ட கோளிரு நாலினோ டொன்று கூடிய
வானுறு திகிரிபோ லாரத் தான்றனை
நீளுயர் மேனியி னெற்றி முற்றிய
வாளிர வியிற்பொலி மவுலி யான்றனை. 2798
- அ சொற்பங்க முறநிமி ரிசையின் சும்மையை
அற்பங்க முறவரு மருணன் செம்மலைச்
சிற்பங்கொள் பகலெனக் கடிது சென்றெதிர்
கற்பங்க ளெனைப்பல கண்டு ளான்றனை. 2799
- கூ ஓங்குயர் நெடுவரை யொன்றி னின்றது
தாங்கல திருநிலந் தாழ்ந்து தாழ்வுற
வீங்கிய வலியின னிருந்த வீரனை
ஆங்கவ ரணுகின ரயிர்க்குஞ் சிந்தையார். 2800

க௦ இறுதியைத் தன்வயி னியற்ற வெய்தினுன்
அறிவிவி யரக்கனா மல்லனா மெனில்
உறுவலிக் கலுழனே யென்ன வுன்னியச்
செறிகழல் வீரருஞ் செயிர்த்து நோக்கினார். 2801

கக வணைகழல் வரிசிலை மதுகை மைந்தரை
அணையவன் றுனுங்கண் டயிர்த்து நோக்கினுன்
விணையறு நோன்பின ரல்லர் வில்லினர்
புனைசடை முடியினர் புலவரோ வெனா. 2802

கஉ புரந்தரன் முதலிய புலவர் யாரையும்
நிரந்தர நோக்குவ னேமி யானுமல்
வரந்தரு மிறைவனு மழுவ லாளனுங்
கரந்தில ரென்னையா னென்றுங் காண்பனல். 2803

கங் காமனென் பவனையுங் கண்ணி னோக்கினேன்
தாமரைச் செங்கணித் தடக்கை வீரர்கள்
பூமரு பொலங்கழற் பொடியி னோடுமொப்
¹பாமென வருபவ ரார்கொலா மிவர். 2804

கச உலகொரு மூன்றுந்தம் முடைமை யாக்குறும்
அலகறு மிலக்கண மமைந்த மெய்யினர்
மலர்மகட் குவமையா னோடும் வந்தவிச்
சிலைவலி வீரரைத் ²தெரிகிலே னெனா. 2805

கரு கருமலை செம்மலை யணைய காட்சியர்
திருமகிழ் மார்பினர் செங்கண் வீரர்தாம்
அருமைசெய் குணத்தினென் றுணைவ னாழியான்
ஒருவனை யிருவரு மொத்த வாறரோ. 2806

கசு எனப்பல நினைப்பினன் மனத்து ளெண்ணுவான்
சினப்படை வீரர்மேற் செல்லு மன்பினுன்
கனப்படை வரிசிலைக் காளை நீங்கல்யார்
மனப்பட வெனக்குரை வழங்கு வீரென்றான். 2807

கௌ வினவின காலையின் மெய்மை யல்லது
புனைமலர்த் தாரவர் புகல்கி லாமையார்
கனைகடல் நெடுநிலங் காவ லாழியான்
வணைகழற் றசரதன் மைந்தர் யாமென்றார். 2808

கஅ உரைத்தலும் பொங்கிய வுவகை வேலையன்
தரைத்தலை யிழிந்தவர்த் தழுவு காதலன்
விரைத்தடந் தாரினான் வேந்தர் வேந்தன்றன்
வரைத்தடந் ¹தோளினை வலியவோ வென்றான். 2809

கக மறக்கமுற் றுதன வாய்மை காத்தவன்
துறக்கமுற் றுனென விராமன் சொல்லலும்
இறக்கமுற் றுனென வேக்க மெய்தினான்
உறக்கமுற் றுனென வுணர்வு நீங்கினான். 2810

உ௦ தழுவின ரெடுத்தனர் தடக்கை யான்முகங்
கழுவின ரிருவருங் கண்ணி நீரினால்
வழுவின வின்னுயிர் வந்த மன்னனும்
அழிவுறு நெஞ்சின னரற்றி னுனரோ. 2811

*பரவலருங்கொடைக்குநின் றன் றனிக்குடைக்கும்பொறைக்குநெடும்பண்பு
கரவலருங் கற்பகமு முபெதியுங் கடலிடமுங் களித்து வாழப் [தோற்ற
புரவலர்தம் புரவலனே பொய்ப்பகையே மெய்க்கணியே புகழின் வாழ்வே
இரவலரு நல்லறமும் யானுமினி யென்படநீத் தேகி னாயே. 2812

உ௨ அலங்கார மெனவுலகுக் குயிரளிக்குந் தனிக்குடையா யாழி சூழ்ந்த
நிலங்காவ விதுகிடக்க நிலையாத நிலையுடையே னேய நெஞ்சின்
நலங்காண நடந்தனையென் னாயகனே தீவினையே னம்பி யின்று
விலங்கானே னாதலினால் விலங்கினே னின்னுமுயிர் விட்டிலேனே.

உ௩ தயிருடைக்கு மத்தென்ன வுலகைநலி சம்பரனைத் தடிந்த வாளாய்
அயிர்கிடக்குங் கடல்வலயத் தவரைய நீபுடல்பா னாவி யென்னச்
செயிர்கிடத்தல் செய்யாத திருமனத்தாய் செப்பினாய் திறம்பாய்நின்சொல்
உயிர்கிடக்க வுடலைவிசம் பேற்றின ²ருணர்விறந்த கூற்றி னாரே. 2814

உ௪ எழுவதோ ரிசைபெருக விப்பொழுதே யொப்பரிய வெரியுந்தீயில்
விழுவதோ நிற்கமட மெல்லியலார் தம்மைப்போ னிலத்தின் மேல்வீழ்ந்
தழுவதோ யானென்னு வழிவுற்றா னென்னவெழுந் தவரை நோக்கி
முழுவதே முலகுடைய முன்பினீர் கேண்மினென முறையிற்சொன்னான்.

தக்கன்மனை வயிற்றுதித்தோ ரைம்பதிமர் தடங்கொங்கைத் தைய லாருள்
தொக்கபதின் மூவரையக் காசிபனும் புணர்ந்தனத் தோகை மாருள்
மிக்கவதி திப்பெயராள் ³முப்பத்து முக்கோடி விண்ணே ரீன்றான்
மைக்கருங்கட் டிதியென்பா எதிலிரட்டி யசுரர்தமை வயிறு வாய்த்தாள்.

(பிரதி) 1 தோளினை. 2 ருணர்வுடைய. 3 முக்கோடி சுரருடன்
விண் டெவையு மீன்றான்.

தானவரே முதலோரைத் தனுப்பயந்தாள் மதியென்பாள் மனிதர் தம்மோ
 1 டானவரு ணங்களவை யடைவடைவே பயந்தனளாற் சுரபி யென்பாள்
 தேனுவுடன் சராசரமற் றுளவாய பிறபயந்தர் டெரிக்குங் காலை
 மானமுடைக் குரோதவசைகமுதைமரையொட்டகமும்வயிறு வாய்த்தாள்.

மழைபுரையுங் குழல்வினதை வளியிடிமி னருணனுடன்வயினன் மற்றைத்
 தழைபுரையுஞ் சிறைக்கூகை பாறுமுதற் பெரும்பறவை தன்னையின்ருள்
 இழைபுரையுங்காம்பிரையூர்க்குருவிசிவல்காடைமுதல்பிறவுமீன்ருள் ளாம்
 கழையெனுமக்கொடிபயந்தாள் கொடியுடனே செடிமுதலாய்க் கண்ட வெல்

வெருட்டியெழுகண்பணத்தின்வியாளமெல்லாங்கத் துருவாமின்னுமீன்ரு
 மருட்டியெழுமொருதலையபுயங்கமெல்லாஞ்சுதையென்னுமா துதந்தாள் ள்
 அருட்டையெனு மவளளித்தா னோர்தியுடும்பவைமுதலா வன்னவெல்லாந்
 தெருட்டருமா திழையீந்தாள் செலசரமா கியபிறவுந் தெரிக்குங் காலை.

உக அதிதிதிதி தனுவருட்டை சதைகழையே சுரபியணி வினதை யான்ற
 மதியிழைகத் துருவுடனே குரோதைவசை காம்பிரையா மடநல் லார்கள்
 விதிமுறையே யிவையனைத் தும் பயந்தனர்கள் வினதைசுதனருணன்மென்
 புதுமதிசேர் நுதலரம்பைதனைப்புணரவுதித்தனம்யாம்புபியின்மீதே. [ரோட்

நக அருணன்றன் புதல்வன்யா நவன்படரு முலகெல்லா மடைவ னுழி
 இருணன்கு கெடத்தூரந்த தசரதற்கின் னுயிர் துணைவனிமையோரோடும்
 வருணங்கள் விதிக்கின்ற காலத்தே வந்துதித்தேன் கழுகின் வேந்தன்;
 தருணங்கொள் பேரொளியீர் சம்பாதி யுடன்பிறந்த சடாயு வென்றான்.

நக ஆண்டவன துரைசெய்யவஞ்சலித்தமலர்க்கையாரன்பி னோடும் [ர்
 மூண்டபெருந்துன்பத்தார்முறைமுறையினிறைமலர்க்கண்மொய்த்த 2 நீரா
 பூண்டபெரும் புகழ்நிறுவித் தம்பொருட்டாற் பொன்னுலகம் புக்க தாதை
 மீண்டனன்வந் தானவனைக் கண்டனரே யொத்தாரவ் வீங்கு தோளார்.

நக மருவினிய குணத்தவரை வருசிறகா லுறத்தழுவி மக்க ணீரே
 உரியகடன் வினையேற்கு முதவுவீ ருடலிரண்டுக் குயிரொன் றன்னன்
 பிரியவுந்தான் பிரியாதேயினிதிருக்குமுடற்பொறையாற்பிழைப்பாராரோ
 எரியதனி லின்றேபுக் கிறவேனே வித்துயர மறவே னென்றான். 2823

நக * உய்விடத் துதவற் குரியா னுந்தன்
 மெய்வி டற்கரி தாகிவின் னேறினான்
 இவ்வி டத்தினி லெம்பெரு மானெமைக்
 கைவி டிப்பினை யார்களை கண்னுளார். 2824

நசு தாயு நீங்கருந் தந்தையுந் தன்னகர்
வாயி னீங்கி வனம்புகுந் தெய்திய
நோயு நீங்கிய துண்ணிய வெங்களை
நீயு நீங்குதியோ நெறி நீங்கலாய். 2825

நரு என்று சொல்ல விருந்தழி நெஞ்சினன்
நின்ற வீரரை நோக்கி நினைந்தவன்
அன்ற தென்னி லயோத்தியி லையநீர்
சென்ற பின்னவற் சேர்குவன் யானென்றான். 2826

நசு வேந்தன் விண்ணடைந் தானெனில் வீரநீர்
ஏந்து ஞால மினிதளி யாதிவட்
போந்த தென்னை புகுந்தவென் புந்திபோய்க்
காந்து கின்றது கட்டுரை யீரென்றான். 2827

நரு தேவர் தானவர் திண்டிற னாகர்வே
நேவ ராக விடரிழைத் தாரெனிற்
பூவ ராவு பொலங்கதிர் வேலினீர்
சாவ தாக்கித் தருவ னரசென்றான். 2828

நசு தாதை கூறலுந் தம்பியை நோக்கினான்
சீதை கேள்வ னவனுந்தன் சிற்றவை
மாதரால் வந்த செய்கை வரம்பிலா
ஓத வேலை யொழிவி னுணர்த்தினான். 2829

நசு உந்தை யுண்மைய னாக்கியுன் சிற்றவை
தந்த சொல்லைத் தலைக்கொண்டு தாரணி
வந்த தம்பிக் குதவிய வள்ளலே
எந்தை வல்ல தியாவர் வல்லாரொனா. 2830

சௌ அல்லித் தாமரைக் கண்ணனை யன்புறப்
புல்லி மோந்து பொழிந்தகண் ணீரினன்
வல்லை மைந்தவம் மன்னையு மென்னையும்
எல்லை யில்புக முழித்துவித் தாயென்றான். 2831

சக பின்னருமப் பெரியவன் பெய்வளை
அன்ன மன்ன நடைய வணங்கினை
மன்னர் மன்னவன் மைந்தவிவ் வாணுதல்
இன்ன ளென்ன வியம்புதி யாலென்றான். 2832

சஉ அல்லி றுத்தவன் தாடகை யாதியாய்
வில்லி றுத்த திடையென்று மேலைநாட்
புல்லி றுத்தன யாவும் புகன்றுதன்
சொல்லி றுத்தனன் றேன்றல்பின் றேன்றினான். 2833

சங் கேட்டு வந்த கிளரொளி மோலியான்
றோட்ட லங்கலி னீர்துறந் தீர்வள
நாட்டு நீரினி நண்ணுதல் காறுமிக்
காட்டில் வைகுதிர் காக்குவன் யானென்றான். 2834

சச இறைவ வெண்ணி யகத்திய னீந்துள
அறையு நன்மணி யாற்றி னகன்கரைத்
துறையி னுண்டொரு சூழலச் சூழல்புக்
குறைது மென்றன னுள்ளத் துறைகுவான். 2835

சரு பெரிது நன்றப் பெருந்துறை வைகநீர்
புரியு மாதவம் போதுமின் யானது
தெரிவு றுத்துவ னென்றனன் தன்சிறை
விரியு நீழலின் மேவவிண் சென்றனன். 2836

சக் ஆய சூழ லறிய வுணர்த்திய
தூய சிந்தையத் தோமில் குணத்தவன்
போய பின்னைப் பொருசிலை வீரரும்
ஏய சோலை யினிதுசென் றெய்தினார். 2837

சௌ வார்ப்பொற் கொங்கை மருகியை மக்களை
ஏர்ப்பச் சிந்தனை யிட்ட வரக்கர்தஞ்
சீர்ப்பைச் சிக்கறத் தேற்றினன் சேக்கையிற்
பார்ப்பைப் பார்க்கும் பறவையிற் பார்க்கின்றான். 2838

சடாயுப் படலம் முற்றும்

பஞ்சவடிப் படலம்

க புவியினுக் கணியா யான்ற ¹ பொருடந்து புலத்திற்கு
அவியகத் துறைக டாங்கி யைந்திணை நெறியளாவிச்
சவியுறத்தெளிந்துதண்ணென்றெழுக்கமுந்தழுவிச்சான்றோர்.
கவியெனக் கிடந்த கோதா வரியினைத் தெரியக் கண்டார். 2839

உ வண்டுறை கமலச் செவ்வி வாண்முகம் பொலிய வாசங்
கொண்டுறை குவளை யொண்க னெருங்குற நோக்கி யூழின்
தெண்டிரைக் கரத்தின் வாரித் திருமலர் தூவிச் செல்வர்க்
கண்டடி பணிவ தென்னப் பொலிவது கடவுள் யாறு.

ந * எழுவுகா தலின்வந் தென்ன விரைத்திரைத் தேங்கி யேங்கிப்
பழுவநாட் குவளைச் செவ்விக் கண்பனி பரந்து சோர
வழுவினா வாய்மை மைந்தர் வனத்துறை வருத்த நோக்கி
அழுவது மொத்த தாலவ் வலங்குநீ ராறு மன்னே. 2841

ச நாளங்கொ ணளினப் பள்ளி நயனங்க ளனைய நேமி
வாளங்க ளுறைவ கண்டு மங்கைதன் கொங்கை நோக்க
நீளங்கொள் சிலையோன் மற்ற நேரிழை நெடிய நம்பி
தோளின்க ணயனம் வைத்தாள் சுடர்மணித் தடங்கள் கண்டாள்.

ரு ஓதிம மொதுங்கக் கண்ட வுத்தம னுழைய ளாகுஞ்
சீதைதன் னடையை நோக்கிச் சிறியதோர் முறுவல் செய்தான்
மாதவ டானு மாண்டு வந்துநீ ருண்டு மீளும்
போதக நடப்ப நோக்கிப் புதியதோர் முறுவல் பூத்தாள்.

க வில்லியற் றடக்கை வீரன் வீங்குநீ ராற்றின் பாங்கர்
வல்லிக ணுடக்கங் கண்டான் மங்கைதன் மருங்கு நோக்கி
எல்லுயர் குவளைக் கானத் திடையிடை மலர்ந்து நின்ற
அல்லியங் கமலங் கண்டா எண்ணல்கண் ணவளுங் கண்டாள்.

௮ அனையதோர் தன்மை யான வருவிநீ ராற்றின் பாங்கர்
பனிதரும் படிவப் பஞ்ச வடியெனும் பழுவச் சோலைத்
தனியிட மதனை நண்ணித் தம்பியாற் சமைக்கப் பட்ட
இனியன சாலை யெய்தி யிருந்தன னிராம னிப்பால். 2845

பஞ்சவடிப் படலம் முற்றும்

௭. சூற்பநகி முக்கரி படலம்

க நீலமா மணிகிற நிருதர் வேந்தனை
மூலநா சம்பெற முடிக்கு முன்பினுள்
மேலைநா னுயிரொடும் பிறந்து தான்விளை
காலமோர்ந் துடனுறை கடிய நோயனாள்.

2846

- உ செம்பரா கம்படச் செறிந்த கூந்தலாள்
வெம்பரா கம்பெற விளைந்து வீங்கலால்
உம்பரா நவர்க்குமொண் டவர்க்கு மோதநீர்
இம்பரா நவர்க்குமோ ருறுதி யீட்டுவாள். 2847
- ங வெய்யதோர் காரண முண்மை மேவினாள்
வைகலுந் தமிழளவ் வனத்து வைகுவாள்
நெய்தினிவ் வுலகெலா துழையு நோன்மையாள்
எய்தின ளிராகவ னிருந்த சூழல்வாய். 2848
- ச எண்டரு மிமையவ ரரக்க ரெங்கண்மேல்
விண்டனர் விலக்குதி யென்ன மேலைநாள்
அண்டசத் தருந்துயி றுறந்த வையனைக்
கண்டன டன்கிளைக் கிறுதி காட்டுவாள். 2849
- ரு சிந்தையி லுறைபவற் குருவந் தீர்ந்ததால்
இந்திரற் காயிர நயன மீசற்கு
முந்திய மலர்க்குணை மூன்று நான்குதோள்
உந்தியி லுலகளித் தாற்கென் றுன்னுவாள். 2850
- க கற்றையஞ் சடையவன் கண்ணிற் காய்தலால்
இற்றவ னன்றுதொட் டின்று காறுந்தான்
நற்றவ மியற்றிய வனங்க னல்லுருப்
பெற்றன னுமெனப் பெயர்த்து மெண்ணுவாள். 2851
- ௮ தரங்களி னமைந்துதாழ்ந் துயர்ந்த தாலமார்
மரங்களு நிகர்க்கிலா மலையும் புல்லிய
உரங்களி னுயர்திசை யோங்கு மாணையின்
கரங்களே யிவன்மணிக் கையென் றுன்னுவாள். 2852
- அ வின்மலை ¹ வல்லவன் வீரத் தோனெடுங்
கன்மலை நிகர்க்கில கனிந்த நீலத்தின்
நன்மலை யன்றது நாம மேருவும்
பொன்மலை யாதலிற் பொருவ லாதென்பாள். 2853
- கூ தாளுயர் தாமரைத் தடங்க டம்மொடு
கேளுறு நாட்டத்துக் கிரியின் றோற்றத்தான்
தோளொடு தோளினை தொடர்ந்து பார்க்கவும்
நீளிய வல்லகண் ணெடிய மார்பென்பாள். 2854

- க0 அதிகநின் றொளிநுமில் வழகன் வாண்முகம்
பொதியவிழ் தாமரை பூத்த பொங்கிருங்
கதிர்மதி யாமெனிற் கலைக டேயுமம்
மதியெனி லதற்கொரு மறுவுண் டென்பரால். 2855
- கக எவன்செய வினியவ னழகை யெய்தினான்
அவஞ்செய்து திருவுடம் பசைய நோற்கின் றான்
நவஞ்செயத் தகையவிந் நளின நாட்ட த்தான்
தவஞ்செயத் தவஞ்செய்த தவமெ னென்கின் றான். 2856
- கஉ உடுத்தநீ ராடைய ன்ருவச் செவ்வியாள்
பிடித்தரு நடையினள் பெண்மை நன்றிவன்
அடித்தலந் தீண்டலி னவனிக் கம்மயிர்
பொடித்தன போலுமிப் புல்லென் றுன்னுவாள். 2857
- கங வாணிலா முறுவலான் வபங்கு சோதியைக்
காண்லா னேகொலாங் கதிரி னாயகன்
சேணுலாம் புல்லொளி செலுத்திச் சிந்தையுள்
நாணிலன் மீமிசை நடக்கு மென்கின் றான். 2858
- கச குப்புறந் கரியமாக் குன்றை வென்றுயர்
இப்பெருந் தோளவ னிதழுக் கொப்பதோர்
ஒப்பென வலகமே லுரைக்க வொண்ணுமேல்
துப்பினிற் றுப்புடை ¹ யாதைச் சொல்லுகேன். 2859
- கரு நற்கலை மதியுற வ்யங்கு நம்பிதன்
எற்கலை திருவரை யெய்தி யேமுற
வற்கலை நோற்றன மாசிலாமணிப்
பொற்கலை நோற்றில போலு மாவென்றான். 2860
- கசு தொடையமை நெடுமழைத் தொங்க லாமெனக்
கடைகுழன் றிடைநெறி கரிய குஞ்சியைச்
சடையெனப் புனைந்தில னென்னிற் றையலார்
உடையுயிர் யாவையு முடையு மாவென்றான். 2861
- கௌ நாரிய நகையணி நல்ல புல்லினால்
ஏறிய செவ்விமே லியற்று மோவென
மாறகன் முழுமணிக் கரசின் மாட்சிதான்
வேறொரு மணியினால் விளங்கு மோவென்றான். 2862

கஅ கரந்தில னிலக்கண மெடுத்துக் காட்டின
பரந்தரு நான்முகன் பழியுற் றுனரோ
இருந்தவ னிணையடிப் பொடியு மொக்கிலாப்
புரந்தர னுலகெலாம் புரக்கின் றுனென்றான். 2863

கக நீத்தமும் பரவையுங் குறுக நெஞ்சிடைக்
கோத்தவன் புணர்விடைக் குளிப்ப மீக்கொள
ஏத்தவும் புரியவொன் றீக லான்பொருள்
காத்தவன் புகழெனத் தேயுங் கற்பினான். 2864

உ௦ வான்றனில் வரைந்ததோர் மாத ரோவியம்
போன்றன ணின்றனள் புழுங்கு நெஞ்சினுள்
தோன்றறன் சுடர்மணித் தோளி னுட்டங்கள்
ஊன்றின பறிக்கவோ ருற்றம் பெற்றிலாள். 2865

உக நின்றன ணின்றவ னெடிய மார்பகம்
ஒன்றுவ னன்றெனி லமுத முண்ணினும்
பொன்றுவன் போக்கினி யரிது போலெனச்
சென்றெதிர் நிற்பதோர் சேய்கை தேடுவாள். 2866

உஉ எயிறுடை யரக்கியெவ் வுயிரு மிட்டதோர்
வயிறுடை யாளெனின் மறுக்கு மாதலாற்
குயிரெடர் குதலையோர் கொவவை வாயின
மயிரெட ரியலியாய் மருவ ¹ னன்றெனா. 2867

உங பங்கயச் செல்வியை மனத்துப் பாவியா
அங்கையி னாயமந் திரத்தை யாயந்தனள்
திங்களிற் சிறந்தொளிர் முகத்தள் செவ்வியள்
பொங்கொளி விசம்பினிற் பொலியத் தோன்றினான். 2868

உச * பஞ்சியொளி விஞ்சுகுளிர் பல்லவ மனுங்கச்
செஞ்செவிய கஞ்சநிமிர் சீறடி பெயர்ப்பாள்
அஞ்சொலிள மஞ்ஞையென வன்னமென மின்னும்
வஞ்சியென நஞ்சமென வஞ்சமகள் வந்தாள். 2869

உரு பொன்னொழுக பூவினது பூவொடொளிர் பூவைப்
பின்னியல்கொள் வாளிணை ² பிறழ்ந்தொளிர் முகத்தாள்
கன்னியெழில் கொண்டது கலைத்தட மணித்தோர்
மின்னிழிவி றன்மையது விண்ணிழிவ தென்ன. 2870

- உசு காணிலுயர் கற்பக முயிர்த்த கதிர்வல்லி
மேனிநனி பெற்றுவினை காம்பநெறி வாசத்
தேனின்மொழி யொத்தினிய செவ்வநனி கொண்டோர்
மானின்விழி பெற்றுமயில் வந்ததென வந்தாள். 2871
- உ௭ தூபுரமு மேகலையு தூலுமற லோதிப்
பூமுரலும் வண்டுமிவை பூசலிடு மோதை
தாமுரைசெய் கின்றதொரு தையல்வரு மென்னைக்
கோமகனு மத்திசை குறித்தனன் விழித்தான். 2872
- உ௮ விண்ணருள வந்ததொரு மெல்லமுத மென்ன
வண்ணமுலை கொண்டிடை வணங்கவரு மானை
எண்ணருளி யேழைமை துடைத்தெழு¹ மெய்ஞ்ஞானக்
கண்ணருளு கண்ணினிரு கண்ணினெதிர் கண்டான்.
- உசு பேருழைய நாகருல கிற்பிறிதில் வானிற்
பாருழையி னில்லதொரு மெல்லுருவு பாரா
ஆருழைய டங்குமழ கிற்கவதி யுண்டோ
நேரிழையர் யாவரிவ ணேரென நினைந்தான். 2874
- நஃ௦ அவ்வயினவ் வாசைதன் மனத்துடைய வன்னுள்
செவ்விமுக முன்னியடி செங்கையி னிறைஞ்சா
வெவ்விய நெடுங்கணயில் வீசியயல் பாரா
நவ்வியி னொதுங்கியிறை நாணியய னின்றாள். 2875
- நக தீதில்வர வாகதிரு நின்வரவு செய்யோய்
போதவுள தெம்முழையொர் புண்ணியமி தன்றோ
ஏதுபதி யேதுபெயர் யாவருற வென்றான்
வேதமுதல் பேதையவ டன்னிலை விரிப்பாள். 2876
- நஉ * பூவிலோன் புழல்வன் மைந்தன் பாவைமுப் புரங்கள் செற்ற
சேவலோன் துணைவ னான செங்கையோன் றங்கை திக்கின்
மாவெலாந் தொலைய வெள்ளி மலையெடுத்த துலக மூன்றுங்
காவலோன் றங்கை காம வல்லியாங் கன்னி யென்றாள். 2877
- நந அவ்வுரை கேட்ட வீர னையுறு மனத்தான் செய்கை
செவ்வதென் றறிக லாகுஞ் சிறியனென் றுணரச் செங்கண்
வெவ்வுரு வமைந்தோன் றங்கை யென்பது மெய்மை யாகில்
இவ்வுரு வமைந்த தன்மை யியம்புதி விரைவி னென்றான். 2878

௩௪ தூயவன் பணியா முன்னஞ் சொல்லுவான் சோர்வி லாளம்
மாயவல் லரக்க ரோடும் வாழ்வினை மதிக் கிலாதே
ஆய்வுறு மனத்தே னுகி யறந்தலை நிற்ப தானேன்
திவினை திய நோற்றுத் தேவரிற் பெற்ற தென்றான். 2879

௩௫ இமையவர் தலைவ னேயு மெளிமையி னேவல் செய்யும்
அமைதியி னுலக மூன்று மாள்பவன் றங்கை யாகிற்
சுமையுறு செல்வத் தோடும் தோன்றலே துணையு மின்றித்
தமியணி வருதற் கொத்த தன்மையென் றைய லென்றான்.

௩௬ வீரன துரைத்த லோடு மெய்யிலாள் விமல யானச்
சீரிய ரல்லார் மாட்டுச் சேரலன் றேவர் பாலும்
ஆரியர் முனிவர் பாலு மடைந்தன னிறைவ வீண்டோர்
காரிய முண்மை நின்னைக் காணிய வந்தே னென்றான்.

௩௭ அன்னவ னுரைத்த லோடு மையனு மறிதற் கொவ்வா
நன்னுதன் மகளிர் சிந்தை நன்னெறிப் பால வல்ல
பின்னிது தெரியு மென்பான் பெய்வளைத் தோளி யென்பால்
என்ன காரியத்தைச் சொல்ல திசையுமே ¹ லிழைப்ப னென்றான்.

௩௮ தாமுறு காமத் தன்மை தாங்களே யுரைப்ப தென்ப
தாமெனி லாவ தன்ற லருங்குல மகளிர்க் கம்மா
எழுறு முயிர்க்கு நோவே னென்செய்கே னுருமில்லேன்
காமனென் றெருவன் செய்யும் வன்மையைக் காத்தி யென்றான்.

௩௯ சேணுற நீண்டு மீண்டு செவ்வரி சிதறி வெவ்வே
றேணுற மிளிர்ந்து நானு விதம்புரண் டிருண்ட வாட்கட்
பூணியல் கொங்கை யன்னு ளம்மொழி புகல லோடும்
நாணில னோய னெய்ய ணல்லரு மல்ல ளென்பான். 2884

௪0 பேசல னிருந்த வள்ள லுள்ளத்தின் பெற்றி யோராள்
பூசல்வண்டரற்றுங்கூந்தற்பொய்மகள் புகன்ற வென்கண்
ஆசைகண் டருளிற் றுண்டோ ² வன்றென லுண்டோ வென்னும்
ஊசலி லுலாவு கின்றான் மீட்டுமோ ருரையைச் சொன்னான்.

௪௧ எழுதரு மேனியா யீண் டெய்திய தறிந்தி லாதேன்
முழுதுணர் முனிவ ரேவற் செய்தொழின் முறையின் முற்றிப்
பழுதறு பெண்மை யோடு மிளமையும் பயனின் றேகப்
பொழுதொடு நாளும் வாளா கழிந்தன போலு மென்றான்.

சஉ நிந்தனை யாக்கி நீதி நிலையினாள் வினைமற் றெண்ணி
வந்தன ளாகு மென்றே வள்ளலுண் டாட்டங் கொண்டான்
சந்தரி மணத்துக் கொத்த தன்மையின் றுணையிற் றன்றால்
அந்தணர் பாவை நீயா னரசரில் வந்தே னென்றான்.

சங ஆரண மறையோ னெந்தை யருந்ததிக் கற்பி னெம்மோய்
தாரணி புரந்த சால கடங்கடர் மரபிற் றையல்
போரணி பொலங்கொள் வேலோய் பொருந்தலை யிகழ்தற்கொத்த
காரண ¹ மிதுவே யாகி லென்னுயிர் காண்ப னென்றான். 2888

சச அருத்திய ளன்ன கூற வகத்தெழு நகையின் வெள்ளைக்
குருத்தெழு கின்றதென்னக்கொண்டலுண்டாட்டங்கொண்டான்
வருத்தநீங் கரக்கர் தம்மின் மானுடர் மணத்த னங்கை
பொருத்தமன் றென்று சால்ப் புலமையோர் புகல்வ ரென்றான்.

சரு பராவரு வித்தி யாதர் பன்னியான் பயத்தை யோரேன்
இராவணன் றங்கை யென்ற தேழைமைப் பால தென்பால்
அராவணை யமல னன்னு யறிவித்தேன் முன்னந்தேவர்ப்
பராவினோய் நீங்கி னேனப் பழிபடு பிறவி யென்றான்.

சசு ஒருவனே வுலக மூன்றிற் கோங்கொரு தலைவ னூங்கில்
ஒருவனே குபேர னின்னி னுடன்பிறந் தார்க ளன்னார்
தருவரேற் கோடு மன்றேற் றமியைவே றிடத்துச் சார
வெருவுவ னங்கை யென்றான் மீட்டவ ளினையசொன்னான்.

சஎ காந்தற்ப மென்ப துண்டாற் காதலிற் கலந்த மாற்கம்
மாந்தர்க்கு மடந்தை மார்க்கு மறைகளே வகுத்தகூட்டம்
ஏந்தற்பொற் றோளி னைய விசைசந்தபி னெனக்கு மூத்த
வேந்தர்க்கும் விருப்ப முற்றும் வேறுமோ ருரையுண் டென்றான்.

சஅ முனிவரோ டுடைய முன்னே முதிர்பகை முறைமை நோக்கார்
தனியைநீ யாத லான்மற் றவரொடுந் தழுவற் கொத்த
வினையமீ தல்ல தில்லை விண்ணுநின் னாட்சி யாக்கி
இனியவர் மகிழ்ந்து வந்துன் னேவலி னிற்ப ரென்றான்.

சக நிருதன தருளும் பெற்றே னின்னலம் பெற்றே னின்னோ
டொருவருங் கால மெல்லா முறையவும் பெற்றே னென்றோ
திருநகர் தீர்ந்த வேந்தன் செய்தவம் பயந்த தென்னு
வரிசிலை வடிவுத் தோளான் வாளெயி றிலங்க நக்கான்.

௫௦ விண்ணிடை யிம்பர் நாகர் விரிஞ்சனே முதலோர்க் கெல்லாங்
கண்ணுடை யொளியின் பாங்கர் கடிக்கமுற் சோலை நின்று
பெண்ணுடை யரசி தேவர் பெற்றுயர் வரத்தாற் பின்னை
மண்ணிடை மணியின் வந்த வஞ்சியே¹ போல்வாள் வந்தாள். 2895

௫௧ ஊன்சுட வுணங்கு பேழ்வா யுணர்விலி யுருவ நாமும்
வான்சுடர் சோதி வெள்ளம் வந்திடை வயங்க நோக்கி
மீன்சுடர் விண்ணு மண்ணும் விரிந்தபோ ரரக்கரென்னுங்
கான்சுட முனைத்த கற்பின் கனலியைக் கண்ணிற் கண்டாள்.

௫௨ பண்புற நோக்கி மீண்டு படைக்குனர் சிறுமை யல்லால்
எண்பிறங் கழுகுக் கெல்லை யில்லையா மென்று நின்றாள்
கண்பிற பொருளிற் செல்லா கருத்தெனி லஃதே கண்ட
பெண்பிறந் தேனுக்கென்று லென்படும் பிறருக்கென்றாள்.

௫௩ பொருதிறத் தானை நோக்கிப் பூவையை நோக்கி நின்றாள்
கருதமற் றினிவே றில்லை கமலத்துக் கடவு டானும்
ஒருதிறத் துணர நோக்கி யுருவினுக் குலக மூன்றில்
இருதிறத் தார்க்குஞ் செய்த வரம்பிவ ரிருவ ரென்றாள்.

௫௪ மருவொன்று கூந்த லாரை வனத்திவன் கெரண்டு வாரான்
உருவிங்கி துடைய ராக மற்றையோர் யாரு மில்லை
அரவிந்த மலரு ணீங்கி யடியினை படியிற் றேயத்
திருவிங்கு வருவதென்னோ வென்றகந் திகைத்துநின்றாள்.

௫௫ பொன்னைப்போற் பொருவு மேனிப்பூவைபோல்வண்ணத்தானிம்
மின்னைப்போ லிடையா னோடு முறைந்தவே டத்த னல்லன்
தன்னைப்போற் றகையா ரில்லாத் தளிரைப்போ லடியி னானும்
என்னைப்போ லிடையே வந்தா ளிகழ்விப்பே னிவளை யென்னா.

௫௬ வருமிவள் மாயம் வல்லள் வஞ்சனை யரக்கி நெஞ்சந்
தெரிவிவ் தேறுந் தன்மை சீரியோய் செயலிற் றன்றால்
உருவமு மெய்ய தன்று லூனுகர் வாழ்க்கை யானை
வெருவின நெய்தி டாமல் விலக்குதி வீர வென்றாள்.

௫௭ ஒள்ளிதின் னுணர்வு மின்னை யுன்னையா ரொளிக்கு மீட்டார்
தெள்ளிய நலத்தி னாலுஞ் சிந்தனை தெரிந்த தம்மா
கள்ளவல் லரக்கி போலா மிவளுநீ காண்டி யென்னா
வெள்ளிய முறுவன் முத்தம் வெளிப்பட வீரனக்கான்.

நா ஆயிடை யமுதின் வந்த வருந்ததிக் கற்பி னஞ்சொல்
வேயுடைத் தோளி னாளுந் வீரனைச் சேரும் வேலை
நீயிடை வந்த தென்னை நிருதர்தம் பாவை யென்னாக்
காயெரி யனைய கள்ள வுள்ளத்தாள் கதித்த லோடும்

நக அஞ்சினள் வஞ்சி யன்ன மின்னிடைய லச வோடிப்
பஞ்சின்மெல் லடிக னோவப் பதைத்தனள் பருவக் கால
மஞ்சிடை வயங்கித் தோன்றும் பவளத்தின்வல்லியேபோற்
குஞ்சரமனைய வீரன் குவவுத்தோ டமுவிக்கொண்டாள்.

கூ0 வளையெயிற் றவர்க ளோடும் வரும்விளையாட்டென்றாலும்
விளையவன தீமையேயா மென்பதை யுணர்ந்த வீரன்
உளையவன வியற்ற லொல்லே யுன்னிலை யுணரு மாகில்
இளையவன் முனியு நங்கை யேகுதி விரைவி னென்றான்.

கூக பொற்புடை யரக்கி பூவிற்புனலினிற் பொருப்பில் வாழும்
அற்புதை யுள்ளத் தாரு மனங்கனு மமரர் மற்றும்
எற்பெறத் தவஞ்செய் கின்ற ரென்னை நீ யிகழ்வ தேயிற்
நற்பொறை நெஞ்சி லில்லாக் கள்வியை நச்சி யென்றாள்.

கூஉ தன்னொடுந் தொடர்வி லாதோ மென்னவுந்தவிராடானிக்
கன்னெடு மனத்தி சொல்லுங் கள்ளவா சகங்க ளென்ன
மின்னொடு நடந்து செல்லு மேகம்போல் மிதிவே வேந்தன்
பொன்னொடும் புனிதன் போயப் பூம்பொழிற் சாலை புக்கான்.

கூங் புக்கபின் போன தென்னு முணர்வினாள் பொறையி னீங்கி
உக்கதா முயிர்க ளொன்று முயிர்க்கில ளொடுங்கி நின்றாள்
தக்கிலன் றகுதி யாதுந் தழுவலன் சலமுங் கொண்டான்
மைக்கருங் குழலி னாண்மாட் டன்பினன் வலிய னென்றாள். 2908

கூச நின்றில ளவனைச் சேரு 1 நெறியினே நினைந்து போனாள்
இன்றிவ னாகம் புல்லே னெனிலுயி ரிழப்ப னென்றாள்
பொன்றிணி சாரற் சீதப் பளிக்கறைப் பொதும்பர் புக்காள்
சென்றது பரிதி மேல்பாற் செக்கர்வந் திறுத்த தன்றே. 2909

கூரு* அழிந்த சிந்தைய ளாயயர் வாள்வயின்
மொழிந்த காமக் கடுங்கனன் மூண்டதால்
வழிந்த நாகத்தின் வன்றுளே வாளெயிற்
றிழிந்த கார்விட மேறிய தென்னவே. 2910

- சூசு தாட கைக்கொடி யாடட மார்பிடை ஆட வர்க்கா சன்னயி லம்புபோற் பாட வத்தொழின் மன்மதன் பாய்க்கணை ஓட வுட்கி யுயிருனார் தாளரோ. 2911
- சூசு ¹ கலையு வாமதியே கறி யாகவன் சிலைய மாரனைத் தின்னு நினைப்பினுள் மலைய மாருத மாநெடுங் காலவேல் உலைய மார்பிடை யூன்றிட வோயுமால். 2912
- சூஅ அலைக்கு மாழி யடங்கிட வங்கையான் மலைக்கு லங்களிற் றூர்க்கு மனத்தினுள் நிலைக்கும் வானி நெடுமதி நீணிலா வலைக்கு நீங்கு மிடுக்கிலள் மாந்துவாள். 2913
- சூசு பூவெலாம் பெர்டி யாகவிப் பூமியிற் காவெலாம் பொடிப் பேனெனக் காந்துவாள் சேவலோ நிறை செந்தலை யன்றிலின் நாவினாள் வலி ² யெஞ்சி நடுங்கினாள். 2914
- சூ௦ அணைவி றிங்களை துங்க வராவினைக் கொணர்வ னோடி யெனக்கொதித் துன்னுவாள் பணையின் மென்முலை மேற்பனி மாருதம் புணர வாருயிர் வெந்து புழுங்குமால். 2915
- சூக கைக ளாற்றன் கதிரிளங் கொங்கைமேல் ஐய தண்பனி யள்ளின் ளப்பினுள் மொய்கொ டியிடை வெந்து முருங்கிய வெய்ய பரையில் வெண்ணெய் நிகர்க்குமால். 2916
- சூஉ அளிக்கு மென்னுயி ரென்றழ லஞ்சினள் குளிக்கு நீருங் கொதித்தெழக் கூசுமால் விளிக்கும் வேலையை வெங்கண னைங்கணைக் கொளிக்க லாமிடம் யாதென வுன்னுவாள். 2917
- சூந வந்து கார்மழை தோன்றினு மாமணிக் கந்து காணினுங் கைத்தலங் கூப்புமால் இந்து கார்த்தத்தி னீர நெடுங்கலும் வெந்து கார்த ³ வெதுப்புறு மேனியாள். 2918

- ௪௪ வாம மாமதி யும்பனி வாடையுங்
காம னுந்தனைக் கண்ண ராவகை
நாம வாளெயிற் றோர்கத நாகமாய்ச்
சேம மால்வரை யின்முழைச் சேருமால். 2919
- ௪௫ அன்ன காலே யழன்மிகுத் தேறவும்
முன்னன் மேனிய ளாய்முலை வெந்துக
இன்ன வாசெய்வ னென்றறி யாதிளம்
பொன்னின் வார்தளி ரிற்புரண் டாளரோ. 2920
- ௪௬ வீரன் மேனி வெளிப்பட வெய்தவன்
கார்கொண் மேனியைக் கண்டன ளாமெனச்
சோரும் வெள்குந் துணுக்கெனு மவ்வுருப்
பேருங் காமப் பிணியிறை போகலாள். 2921
- ௪௭ ஆகக் கொங்கையி லையனென் றஞ்சன
மேகத் தைத்தழு வுமவை ¹ வெந்தன
போகக் கண்டு புலம்புமப் புன்மையாள்
மோகத் துக்கொர் முடிவுமுண் டாங்கொலோ. 2922
- ௪௮ ஊழி வெங்கன லுற்றன ளொத்தமவ்
வேழை யாவி யிறந்தில ளென்பரால்
ஆழி யாணை யடைந்தவள் பின்னையும்
வாழலா மெனு மாசை மருந்தினே. 2923
- ௪௯ வஞ்ச ணைக்கொடு மாயை வளர்க்குமென்
நெஞ்ச புக்கென தார்வத்தை நீக்கெனும்
அஞ்ச னக்கிரி யேயரு ளாயெனும்
நஞ்ச நக்கினர் போல நடுங்குவாள். 2924
- ௫௦ காவி யோகய லோவெனுங் கண்ணினை
தேவி யோதிரு மங்கையிற் செவ்வியாள்
பாவி யோங்களைப் பார்க்குங்கொ லோவெனும்
ஆவி யோயினு ² மாசையி னோய்விலாள். 2925
- ௫௧ மாண்ட கற்புடை யாண்மலர் மார்பகம்
ஈண்டி ருக்குநல் லாண்மக னென்னுமால்
வேண்ட கிற்பின னல்வா மெய்யிடைத்
தீண்ட கிற்பதன் றோதெறுங் காமமே. 2926

அஉ ஆன்ற காத லஃதுற வெய்துழி
மூன்று லோகமு மூண்ட வரக்கராம்
ஏன்ற காரிரு ணீக்க விராகவன்
தோன்றி னுனென வெய்யவன் றோன்றினான். 2927

அங * விடியல் காண்டலி லீண்டுதன் னுயிர்கண்ட வெய்யாள்
படியி லாண்மருங் ¹ குள்ளன வெணையவன் பாரான்
கடிதி னேடின நெடுத்தொல்லை கார்தவன் காதல்
வடிவி னுனுடன் வாழ்வதே மதியென மதியா. 2928

அச வந்து நோக்கினள் வள்ளல்போ யொருமணித் தடத்திற்
சந்தி நோக்கியே யிருந்தது கண்டன டம்பி
இந்து நோக்கிய நுதலியைக் காத்தய லிருண்ட
கந்த நோக்கிய சோலையி லிருந்தது காணாள். 2929

அரு தனியி ருந்தனள் சமைந்ததென் கருத்தெனத் தாழ்வுற்
றினியி ருந்தெனக் கெண்ணுவ தில்லென வெண்ணுத்
துனியி ருந்தவன் டனத்தின டோகையைத் தொடர்ந்தாள்
கனியி ரும்பொழில் காத்தய லிருந்தவன் கண்டான். 2930

அசு நில்லடி யெனக் கடுகினன் பெண்ணென நினைந்தான்
வில்லெ டாதவள் வீங்கெரி யாமென விரிந்த
சில்ல லோதியைச் சிக்குறச் செங்கையாற் பற்றி
² ஓல் வயிற்றுதைத் தொளிகிளர் சுற்றுவா னுருவி. 2931

அச ஊக்கித் தாக்கிவிண் படர்வனென் றுருத்தெழு வாளை
நூக்கி நொய்தினில் வெய்திழை யேலென நுவலா
மூக்குங் காதுமென் முகுழ்முலைக் கண்களு முறையாற்
போக்கிப் போக்கிய சினத்தோடும் புரிசூழல் விட்டான். 2932

அஅ அக்க ணத்தவள் வாய்திறந் தரற்றிய வோசை
திக்க ணத்தினு நின்றது தேவர்தஞ் செவியும்
புக்க துற்றது புகல்வதென் மூக்கெனும் புழையு
டுக்க சோரியி னீரமுற் றுருகிய வுலகம். 2933

அக கொலைது மித்துயர் கொழுங்கதிர் வாளினக் கொடியாள்
முலைது மித்துயர் மூக்கினை நீக்கிய முகத்து
மலைது மித்தென விராவணன் மணியுடை மகுடத்
தலைது மித்தற்கு நாட்செய்த தொத்ததத் தன்மை. 2934

(பிரதி) 1 குள்ளென; 2 ஓல்லை யீர்த்தவைத் தொளிகிளர்.

கூ0 ஆதிர மாநிலத் தடிபதைத் தரற்றிய வரக்கி
கதிர்கொள் காலவேற் கரன்முத னிருதர்த்தங் கதப்போர்
எதிரி லாதவ ரிறுதியி னிமித்தமா யெழுந்தாண்
டுதிர மாரிபெய் கார்நிற மேகமொத் துயர்ந்தாள். 2935

கூக உயரும் விண்ணிடை மண்ணிடை விழுங்கிடந் துழைக்கும்
ஆயருங் கைகுலைத் தலமரு மாருயிர் சோரும்
பெயரும் பெண்பிறந் தியான்பட்ட பழியெனப் பிதற்றுந்
துயரு மஞ்சிமுன் ரொடர்ந்திலாத் தொல்குடிப் பிறந்தாள். 2936

கூஉ ஒற்று மூக்கினை யுலையுறுந் தீயென வுயிர்க்கும்
எற்றுங் கையினை நிலத்தினி லிணைத்தடங் கொங்கை
பற்றிப் பார்க்குமெய் நோக்குந்தன் பருவரன் மயக்காற்
சுற்று மோடும்போய்ச் சோரிநீர் சொரிதரச் சோரும்.

கூங ஊற்று மிக்கநீ ரருவியி னொழுகிய குருதிச்
சேற்று வெள்ளத்துட் டிரிபவ டேவரு மிரியக்
கூற்று முட்குந்தன் சுற்றத்தார் பெயரெலாங் கூறி
ஆற்று கிற்றிலன் பற்பல பன்னிநின் றழுதாள். 2938

கூச * 1 நிலையெடுத்து நெடுநிலத்து நீயிருக்கத் தாபதர்கள்
சிலையெடுத்துத் திரியுமது சிறிதன்றோ தேவரெதிர்
தலையெடுத்து விழியாமைச் சமைப்பதே தழுவெடுத்தான்
மலையெடுத்த தனிமலையே யிவைகாண வாராயோ. 2939

கூரு புலிதானே புறத்தாகக் குட்டிகோட் படாதென்னும்
ஒலியாழி யுலகுரைக்கு முரைபொய்யோ ஆழியினுஞ்
சலியாத மூவருக்குந் தானவர்க்கும் வானவர்க்கும்
வலியானே யான்பட்ட வலிகாண வாராயோ. 2940

கூசு ஆர்த்தானைக் கரசுந்தி யமரர்கணத் தொடுமார்த்த
போர்த்தானை யிந்திரனைப் பொருதவனைப் போர்தொலைத்து
வேர்த்தானை யுயிர்கொண்டு மீண்டானை வெரிந்பண்டு
பார்த்தானே யான்பட்ட பழிகாண வாராயோ. 2941

கூஎ காற்றிணையும் புனலிணையுங் கனலிணையுங் கடுங்காலக்
கூற்றிணையும் விண்ணிணையுங் கோளிணையும் பணிகோடற்
காற்றிணை நீ யீண்டிருவர் மானிடவர்க் காற்றறுது
மாற்றிணையோ வுன்வலத்தைச் சிவன்றடக்கை வாஸ்கொண்டாய்.

கூஅ ¹ உருப்படிவ மன்மதனை யொத்துளரே யானாலுஞ்
செருப்படியிற் பொடியொவ்வா மானிடரைச் சீறுதியோ
நெருப்பொடியப் பொடிசிதற நிறைமதத்த திசையானே
மருப்பொடியப் பொருப்பொடியத்தோணிமிர்த்த ² வலியானே.

கூக தேனுடைய நறுந்தெரியற் றேவரையுந் தெறுமாற்றல்
தானுடைய விராவணற்குந் தம்பியர்க்குந் தவிர்ந்ததோ
ஊனுடைய வுடம்பினரா யெங்குலத்தோர்க் குணவான
மானுடவர் மருங்கேபுக் கொடுங்கினதோ வலியம்மா.

கஃ மரனையு நெடுங்கான மறைந்துறையுந் தாபதர்கள்
உரனையோ வடலரக்கர் கோவேயோ வுற்றெதிர்த்தார்க்
கரனையோ வரியேயோ வயனையோ வெனுமாற்றற்
கரனையோ யான்பட்ட கையறவு கானையோ. 2945

கஃ இந்திரனு மலரயனு மிமையவரும் பணிகேட்பச்
சந்தரிபல் லாண்டிசைப்ப வுலகேழுந் தொழுதேத்தச்
³ சந்திரன்போற் குடைநிழற்ற விசைந்திருந்த சபைநடுவே
வந்தடியே னானது முகங்காட்ட வல்லேனே. 2946

கஃ உரநெரிந்து விழுவென்னை யுதைத்துருட்டி மூக்கரிந்த
நரனிருந்து தோள்பார்க்க நானிருந்து புலம்புவதோ
கரனிருந்த வனமன்றோ விவைபடவுங் கடவேனே
அரனிருந்த மலையெடுத்த வையாவோ வையாவோ. 2947

கஃ நசையாலே மூக்கிழந்து நாணமிலா நான்ப்பட்ட
வசையாலே நின்புகழு மாசுண்ட தாகாதோ
திசையானே விசைகலங்கச்செருச்செய்து மருப்பொசித்த
இசையாலே வெழுதுபெய ரிராவணவோ விராவணவோ.

கஃ கல்லீரும் படைத்தடக்கை யடற்கரதூ டணன்முதலா
அல்லீருஞ் சுடர்மணிப்பு ணரக்கர்குலத் தவதரித்தீர்
கொல்லீரும் படைக்கும்பகருணைப்போற்கொடியீர்கள்
எல்லீரு முறங்குதிரோ யானழைப்பக் கேளீரோ. 2949

கஃ கானதனி லிடையிருவர் காதோடு மூக்கரிய
மானமிழந் தியானேதா னிவைபடவும் வல்லேனே
தானவரைத் துரிசறுத்துப் புரந்தரனைத் தனையிலிட்டு
வானவரைப் பணிகொண்ட மருகாவோ மருகாவோ.

- க௦௬ ஒருகாலத் துலகேழு முருத்தெரிக்கத் தனுவொன்றால்
திருகாத சினந்திருகித் திசைதிசையே செலநூறி
இருகாலிற் புரந்தரனை யிருஞ்சிறையி லிட்டலைத்த
மருகாவோ மாணிடவர் வலிகாண் வாராயோ. 2951
- க௦௭ என்றின்ன பலபன்னி யிகலரக்கி யழைத்திரங்கிப்
பொன்றுன்னும் படியகத்துப் புரள்கின்ற பொழுதகத்து
நின்றந்த நதியகத்து நிறைதவத்தின் குறைமுடித்து
வன்றிண்கைச் சிலநெடுந்தோண் மரகதத்தின் மலைவந்தான்.
- க௦௮ வந்தானை முகநோக்கி வயிறலைத்து மழைக்கண்ணீர்
செந்தாரைக் குருதியொடு மிருநிலத்தைச் சேருக்கி
அந்தோவுன் றிருமேனிக் கன்பிழைத்த வன்பிழையால்
எந்தாயான் பட்டபடி யிதுகாணென் றடிவீழ்ந்தாள்.
- க௦௯ விரிந்தாய கூந்தலாள் வெய்யவினை யாதானும்
புரிந்தாளென் பதுந்தனது பொருவரிய திருமனத்தாற்
தெரிந்தானின் றிளையோனே யிவளைநெடுஞ் செவியொழுக்
கரிந்தானென் பதுமுணர்ந்தா னம்மனை யாரென்றான். 2954
- க௧௦ அவ்வுரைகேட் டவ்வரக்கி யறியாயோ நீயென்னைத்
தெவ்வுலகென் றோருலகு மில்லாத சிற்றத்தான்
வெவ்விலைவே விராவணனில் விண்ணுலக முதலாய
எவ்வுலகு முடையானுக் குடன்பிறந்தேன் யானென்றான். 2955
- க௧௧ தாமிருந்த சவையரக்கர் புகலொழியத் தவம்புரியும்
யாமிருந்த நெடுஞ்சூழற் கென்செய்வந் தாயெனலும்
வேமிருந்தீ யெனக்கனலு மெரிகாம வெம்பிணிக்கு
மாமருந்தே நெருனலினும் வந்திலனோ யானென்றான்.
- க௧௨ செங்கயல்போற் கருநெடுங்கட் டேமருதா மரையுறையும்
நங்கையிவ ரெனநெருனல் நடந்தவரோ நாமென்னக்
கொங்கைகளுங் குழைகாதுங் கொடிமூக்குங் குறைந்தழிந்தால்
அங்கணர சேயொருவர்க் கழியாதோ வழகென்றான்.
- க௧௩ மூரன்முறு வலனினைய மொய்ம்பினான் முகநோக்கி
வீரவெகுண் டனையிவடன் விகொதுங் கொடிமூக்கும்
ஈரநினைந் திவளிழைத்த பிழையென்னென் றிவைவினவச்
சூரநெடுந் தகையவனை யடிவணங்கிச் சொல்லுவான்.

ககசு தேட்டந்தான் வாளெயிற்றிற் றின்னவோ தீவினையோர்
கூட்டந்தான் புறத்துண்டோ குறித்தபொரு ளுணர்ந்திலனால்
நாட்டந்தா னெரியுமிழ நல்லாண்மேற் பொல்லாதாள்
1 ஓட்டந்தா னரிதினிவ ளுடன்மெழுந்தா ளெனவுரைத்தான்.

ககரு ஏற்றவளை வரிசிலையோ னியம்பாமுன் னிகலரக்கி
சேற்றவளை தன்கணவ னருகிருப்பச் சினந்திருகிச்
சூற்றவளை துனியுழக்குந் துறைகெழுநீர் வளநாடா
மாற்றவளைக் கண்டக்கா லழலாதோ மனமென்றாள்.

ககசு பேடிப்போர் வல்லரக்கர் பெருங்குலத்தை யொருங்கவிப்பான்
தேடிப்போர் தனமின்று தீமாற்றஞ் சிலவிளம்பி
வீடிப்போ காதேயிம் மெய்வனத்தை விட்டகல
ஓடிப்போ வென்றுரைத்த வுரைகடந்தாற் கிவையுரைத்தாள்.

கக௭ நரைதிரையொன் றில்லாத நான்முகனே முதலமரர்
கரையிறந்தோ ரிராவணற்குக் கடனிறுக்குங் குடியென்றால்
விரையுமது நன்றன் னு வேறுக யானுரைக்கும்
உரையுளது நுமக்குறுதியுணர்வுளதே 1 லென்றுரைப்பாள்.

ககஅ ஆக்கரிய மூக்குங்கை யரியுண்டா ளென்றாரை
நாக்கரியுந் தசமுகனாந் நாகரிக ரல்லாமை
மூக்கரிந்து துங்குலத்தை முதலரிந்தீ ரினியுமக்குப்
போக்கரிதிவ் வழகையெல்லாம் புல்லிடையி லுகுத்திரே.

ககசு வான்காப்போர் மண்காப்போர் மாநீர்த் வாழலகந்
தான்காப்போ ரினித்தங்க டலைகாத்து நின்னுங்கள்
ஊன்காக்க வுரியார்யா ரென்னையுயிர் நீர்காத்தால்
யான்காப்ப தல்லாலிவ் விராவணனா றுளரென்றால். 2964

கஉ௦ காவற்றின் கற்பமைந்தார் தங்காவ ருங்கழறார்
ஆவற்பே ரன்பினா லறைகின்றே னுமன்றே
தேவர்க்கும் வலியான்றன் றிருத்தங்கை யானிவணீண்
டேவர்க்கும் வலியானுக் கிளையானீ ரியம்பிரோ. 2965

கஉக மாப்போரிற் புறங்காப்பன் வான்சுமந்து செலவல்லேன்
தூப்போலக் கனிபோலச் சுவையுடைய தரவல்லேன்
காப்போரைக் கைத்தென்னீர் கருதியதே தரவல்லேன்
பூப்போலு மெல்லியலாற் பொருளென்ன புகல்வீரால்.

கஉஉ குலத்தாலு நலத்தாலுங் குறித்தனவே கொணர்த்தக்க
வலத்தாலு மதியாலும் வடிவாலு மடப்பாலும்
நிலத்தாரும் விசம்பாரு நேரிழையா ரெண்ணப்போற்
சொலத்தானிங் குரியாரைச் சொல்லீரே வல்லீரேல்.

கஉங் போக்கினீ ரென்னாசி போய்த்தென்னீர் போக்கலிரேல்
ஆக்குவனோர் நொடிவரையி லழகமைவ னருள்கூடும்
பாக்கியமுண் டெனிலதனாற் பெண்மைக்கோர் பழிப்புண்டோ
மேக்குயர்ந்த நெடுமூக்கு மடந்தையர்க்கு மிகையன்றோ.

கஉசு விண்டாரே யல்லாரோ வேண்டாதார் மனம்வேண்டில்
உண்டாய காத்திலென் னுயிரென்ப துமதன்றோ
கண்டாரே காதலிக்குங் கட்டமுகு விடமன்றோ
கொண்டாரே கொண்டாடு முருப்பெற்றாற் கொள்ளீரோ. 2969

கஉரு சிவனுமலர்த் திசைமுகனுந் திருமாலுந் தெறுகுலிசத்
தவனுமெழுந் தொன்றாகி நின்றன்ன வருவோனே
புவனமனைத் தையுமொருவன் பூங்கணையா லுயிர்வாங்கும்
அவனுமுனக் கினையானே ¹வவனேபோ லருளிலனால். 2970

*பொன்னுருவப்பொருகழலீர்பிழைகாணீர் மூக்கரிவான் பொருள்வேறுண்
என்னுருவைக்கைக்கொண்டிரிருந்தொழியுந்மருங்கேயேகாளப்பாற்[டோ
பின்னிவளை யயலொருவர் பாராரா மெனவரிந்தீர் பிழைசெய் தீரோ
அன்னதனை யறிந்தன்றோ வன்பிரட்டி கொண்டதுநா னறிவி லேனோ.

கஉ௮ வெப்பழியா நெடுவெகுளி வேலரக்க ரீதறிந்து வெகுண்டு நோக்கில்
அப்பழியா லுலகனைத்து மும்பொருட்டா வழிந்தனவா மறத்தை நோக்கி
ஒப்பொழியச் செய்கிலீ ருயர்குலத்துத் தோன்றினீ ருணர்ந்து நோக்கி
இப்பழியைத் துடைத்துதவி யினிதிருத்தி ரென்னெடுமென் றிறைஞ்சி
[நின்றாள்.

கஉஅ நாடயரத்துயரிழைத்தநவையரக்கி ² நின்னன்னைதன்னைநல்கும்
தாடகையை யுயிர்கவர்ந்த சரமிருந்த தன்றியுநான் றவமேற் கொண்டு [ன்
தோடகையத்துறுமலர்த்தாரிகலரக்கர்குலந்தொலைப்பான்தோன்றிநின்றே
போடகலப்புல்லொழுக்கின்வல்லரக்கியென்றிறைவன்புகலும்பின்னும்.

தரையளித்த தனிநேமித் தசரதன்றன் புதல்வார்யார் தாய்சொற் றாங்கி
விரையளித்த கான்புகுந்தேம் வேதியரு மாதவரும் வேண்ட நின்ற
கரையளித்தற்கரியபடைக்கடலரக்கர்குலந்தொலைத்துக்கண்டாய்பண்டை
வரையளித்த குலமாட நகர்புகுவ திதுதெரிய மனக்கொ ளென்றான். 2974

(பிரதி) 1 வவனேயோ வருளிலனால். 2 நின்னவ்வைதௌவை
நல்காத்.

கந௦ நெறித்தாரை செல்லாத நிருதரெதிர் நில்லாத நெடிய தேவர்
மறித்தாரீண் டிருவரிவர் மானிடவ ரென்னாது வல்லை யாகில்
வெறித்தாரை வேலரக்கர் விறலியக்கர் முதலினர்நீ மிடலோ ரென்று
குறித்தாரை யாவரையுங் கொணருதியே னின்னெதிரே கோறுமென்றான்.

கநக கொல்லலா மாயங்கள் குறித்தனவே கொள்ளலாங் கொற்ற முற்ற
வெல்லலா மவரியற்றும் வினையமெல்லாங் சடக்கலா மேல்வாய் நீங்கிப்
பல்லெலா முறத்தோன்றும் பருவாய ளென்னாது பார்த்தி யாகில்
நெல்லெலாஞ் சூரந்துதவு நீர்நாடா கேளென்று நிருதி கூறும். 2976

கநஉ காம்பறியுந்தோளானைக்கைவிடரென்னிலும்யான்மிகையோகள்வர்
ஆம்பொறியி லடரக்க ரவரோடே செருமலைய வமைந்தீ ராகில்
தாம்பொறியிற் பலமாயந் தரும்பொறியி லறிந்தவற்றைத் தடுப்பனன்றே
பாம்பறியும் பாம்பின்கா லெனமொழியும் பழமொழியும் பார்க்கி லீரோ.

உளங்கோடாத்துணையிழைத்தாளுண்டொருத்தியென்னுதியேனிருதரோ
களங்கோடற் கரியசெருக் கண்ணியக்கா லொருமூவேங் கலந்த போதுடும்
குளங்கோடுமென்றெய்திக் கொடியவிறல்வீரர் தமைக்கொன்றபின்னர்[தே.
இளங்கோவோடெனையிருத்தியிருகோளுஞ்சிறைவைத்தாற்கிளையாளென்

கநச பெருங்குலாவுறுநகர்க்கேயேருநாள்வேண்டுமுருப்பிடிப்பனன்றால்
அருங்கலா முற்றிருந்தா ளென்னலுமா மினையவன்றா னரிந்த நாசி
ஒருங்கிலா விவளோடு முறைவதோ வென்பானே லிறைவ வொன்றும்
மருங்கிலா தவளோடு மன்றோநாம் நெடுங்காலம் வாழ்ந்த தென்பாய்.

என்றலுமே யினையவன்றா னிலங்கிலவாட் கடைக்கணியா விவளை யீண்டு
கொன்றுகளையோமென்னி னெடிதலைக்குமருளென்கொல்கோவேயென்ன
நன்றதுவே யாமன்றோ போகாளே லாகவென் நாதன் கூற
ஒன்றுமவ ரெனக்கிரங்கா ருயிரிழப்ப னிற்கிலென் வரக்கி யுன்னு. 2980

கநசு ஏற்றநெடுங் கொடிமூக்கு மிருகாது முலையிரண்டு மிழந்து வாழல்
ஆற்றுவனே வஞ்சனையூ லும்மையுள்ள பரிசுணர்வா னமைந்த தன்றோ
காற்றினிலங் கனலினுங் கடியானைக் கொடியானைக் கரனை யுங்கள்
கூற்றுவனையிப்பொழுதேகொணர்கின்றேனென்றுசலங்கொண்டுபோனான்.

தூப்பநகி முக்கரி படலம் முற்றும்.

அ. திரிசிரா வதைப் படலம்

க இருந்த மாக்கரன் றுளினை யின்மிசைச்
சொரிந்த சோரியள் கூந்தல மும்பெனத்
தெரிந்த மூக்கினள் வாயினள் செக்கர்மேல்
விரிந்த மேக மெனவிழுந் தாளரோ. 2982

உ அழுங்கு நாளிதென் றந்தக னுணையால்
தழங்கு பேரி யெனத்தனித் தேங்கிவான்
விழுங்கு மேக மிடித்தவெந் தீயினுந்
புழுங்கு நாக மெனப்புரண் டாளரோ. 2983

ந வாக்கிற் கொப்பப் புகைமுந்து வாயினுன்
நோக்கிக் கூசிடா நுன்னையித் தன்மையை
ஆக்கிப் போனவ ரார்கொலென் றுனவண்
மூக்கிற் சோரி மொழிகொண்ட கண்ணினுள். 2984

ச இருவர் மானிடர் தாபத ரேந்திய
வரிவில் வாட்கையர் மன்மதன் மேனியர்
தரும நீரர் தசரதன் காதலர்
செருவி னேரு நிருதரைத் தேடுவார். 2985

ரு ஒன்று நோக்கல ருன்வலி யோங்கற
நின்று நோக்கி நிறுத்து நினைப்பினால்
வென்றி வேற்கை நிருதரை வேரறக்
கொன்று நீக்குது மென்றுணர் கொள்கையார். 2986

கூ மண்ணி னோக்கரும் வானினின் மற்றினில்
எண்ணி நோக்குறில் யாவரு நேர்கிலாப்
பெண்ணி னோக்குடை யாளொரு பேதையென்
கண்ணி னோக்கி யுரைப்பருங் காட்சியாள். 2987

௭ கண்டு நோக்கியக் காரிகை யாடனைக்
கொண்டு போவ னிலங்கையர் கோக்கென
விண்டு மேல்விழுந் தேனை வெகுண்டவர்
துண்ட மாக்கினர் மூக்கெனச் சொல்லினுள். 2988

அ கேட்ட னனுரை கண்டனன் றீண்டியத்
தோட்ட துங்கிற் றினையுறு மூக்கினைக்
காட்டெ னுவெழுந் தானெதிர் கண்டவர்
நாட்டந் தீய வுலகை நடுக்குவான். 2989

கூ எழுந்து நின்றல கேழு மெரிந்துகப்
பொழிந்த கோபக் கனலினிற் பொங்குவான்
கழிந்து போயினர் மானிட ரென்னுங்கால்
அழிந்த தோவிவ் வரும்பழி யென்னுமால். 2990

- க௦ வருக தேரெனு மாத்திரை மாடுளோர்
இருகை மால்வரை யேழினெ டேழனார்
ஒருகை யாலுல கேந்து முரத்தினர்
தருக விப்பணி யெம்வயிற் றுனென்பார். 2991
- கக சூலம் வாண்மழுத் தோமரஞ் சக்கரங்
கால பாசங் கதைபொரு கையினர்
வேலை ஞாலம் வெருவுறு மாண்பினர்
ஆல காலந் திரண்டன்ன வர்க்கையார். 2992
- கஉ வெம்பு வேலைக் கனலன்ன வெம்மையார்
நம்பி நம்மடி மைத்தொழி னன்றென
உம்பர் மேலு முருத்தனை போதியோ
இம்பர் மேலினி யாமுள மென்கின்றார். 2993
- கஊ நன்று சொல்லுதிர் நாணில் சிறுர்கண்மேற்
சென்று போர்செயிற் றேவர் சிரிப்பரால்
கொன்று சோரி குடித்தவர் கொள்கையை
வென்று மீளுதிர் மெல்லிய லோடென்றான். 2994
- கச என்ன லோடும் விரும்பி யிறைஞ்சினார்
சொன்ன நாணிலி யந்தகன் றூதென
அன்ன கர்ப்படர் வாரென லாயினார்
மன்னன் காதலர் வைகிட நண்ணினார். 2995
- கரு துமிலப் போர்வில் லரக்கர்க்குச் சுட்டினான்
அமலத் தொல்பெய ராயிரத் தாழியான்
சிமலப் பாத நினைவி லிருந்தவக்
கமலக் கண்ணனைக் கையினிற் காட்டினான். 2996
- ககூ எற்று வரம்பிடித் தென்குன ரென்குனர்
பற்று வாரெடும் பாசத்தி னென்குனர்
முற்று நாமிறை சொன்முறை யாலெனச்
சுற்றி னூர்வரை சூழ்ந்தன்ன தோற்றத்தார். 2997
- கௌ ஏத்த வராய்மை யிராம னிளவலைக்
காத்தி தையலை யென்றுதன் கற்பகம்
பூத்த தன்ன பொருவி றடக்கையின்
ஆர்த்த நாணி னருவரை வரங்கினான். 2998

- கஅ வாங்கி வாலொடு வாளிபெய் புட்டிலுந்
தாங்கித் தாமரைக் கண்ணனச் சாலையை
நீங்கி யிவ்வயி னேர்மி னெடாவென
வீங்கு தோளன் மலைதலை மேயினான். 2999
- கக மழுவும் வானும் வயங்கொளி முச்சிகைக்
கழுவங் காலவெந் தீயன்ன காட்சியார்
எழுவி னீட்டக் கையெழு நான்கையுந்
தழுவும் வானிக ளாற்றலஞ் சேர்த்தினான். 3000
- உ0 மரங்கள் போனெடும் வாலொடுந் தோள்விழ
உரங்க ளோட்டர்த் தார்க்குர வோன்விடு
சரங்க ளோடின தைத்த வரக்கர்தஞ்
சிரங்க ளோடின தீயவ ளோடினான். 3001
- உக ஒளிநு வேற்கரற் குற்ற துணர்த்தினான்
குளிநு கோபவெங் கோளரி மாவடக்
களிறெ லாம்படக் கைதலை வேலுறப்
பிளிறி யோடும் பிடியன்ன பெற்றியான். 3002
- உஉ அங்க ரக்க ரவிந்தொழிந் தாரெனப்
பொங்க ரத்தம் விழிவழி போந்துக
வெங்க ரப்பெய ரோன்வெகுண் டான்விடைச்
சங்க ரற்குந் தடுப்பருந் தன்மையான். 3003
- உந அழையென் நேவ வரக்கர்வன் போர்ப்படை
உழைய ரோடி யொருநொடி¹ யும்பல்மேல்
மழையின் மாமுர சேற்றினர் வல்லையின்
முழையின் வாளரி யஞ்ச முழக்குவார். 3004
- உச பெரி யோசை பிறத்தலும் பெட்புறு
மாரி மேகம் வரம்பில வந்தெனத்
தேரின் சேனை திரண்டது தேவர்தம்
ஊரு நாக ருலகு முலைந்தவே. 3005
- உரு போர்ப் பெரும்படை பொம்மென் முழக்கமாய்
நீர்த்தரங்க நெடுந் தடந் தேர்களால்
ஆர்த்தெ முந்த திறுதியி னூர்கலி
கார்க்க ருங்கடல் கால்கிளர்ந் தென்னவே. 3006

- உக காடு துன்றி விசம்பு கரந்தன்
நீடி யெங்கு நிரந்த நெடுங்கொடி
ஒடு மெங்கள் பசியென் றுவந்தெழுந்
தாடு கின்ற வலகையி னாடவே. 3007
- உ௭ தறியி னீங்கிய தாழ்தடக் கைத்தனிக்
குறிகொண் மாமத வேழக்¹ குழுவனார்
செறியின் வாரொடு வாளிடை தேய்த்துகும்
பொறியிற் கானெங்கும் வெங்கனல் பொங்கவே. 3008
- உ௮ முருடி ரண்டு முழக்கு முழக்கொலி
உருடி ரண்டெழுந் தேரொலி யுட்புக
அருடி ரண்ட வருக்கன்றன் மேல்வழங்
கிருடி ரண்டுவந் தீண்டெழுந் தென்னவே. 3009
- உக தலையின் மாசணந் தாங்கிய தாரணி
நிலை யிலாது முதுகை நெளிப்புற
உலைவி லேழுல கத்தினு மோங்கிய
மலையெ லாமொரு மாடுதொக் கென்னவே. 3010
- ௩௦ * வல்லியக் குழாங்களோ மழையி னீட்டமோ
² ஒல்லிபத் தொகுதியோ வோங்கு மோங்கலோ
அல்லமற் றரிகளி னனிக மோவெனப்
பல்பதி னாயிரம் படைக்கை வீரரே. 3011
- ௩௧ ஆளிகள் பூண்டன வரிகள் பூண்டன
மீளிகள் பூண்டன வேங்கை பூண்டன
ஞாளிகள் பூண்டன நரிகள் பூண்டன
கூளிகள் பூண்டன குதிரை பூண்டன. 3012
- ௩௨ ஏற்றின மார்த்தன வேன மார்த்தன
காற்றின மார்த்தன கழுதை யார்த்தன
தோற்றின மாத்திரத் துலகு சூழ்வரும்
பாற்றின மார்த்தன பணில் மார்த்தன. 3013
- ௩௩ தேரினந் துவன்றின சிறுகட் செம்முகக்
காரின நெருங்கின காலிற் காற்பரித்
தாரினங் குழுவின் தடையில் கூற்றென
பேரினங் கடலெனப் பெய்ருங் காலையே. 3014

- ௩௪ மழுக்களு மயில்களும் வயிர வாட்களும்
எழுக்களுந் தோமரத் தொகையு மீட்டியும்
முழுக்கலு முசண்டியுந் தண்டு முத்தலைக்
கழுக்களு முலக்கையுங் கால பாசமும். 3015
- ௩௫ குந்தமுங் குலிசமுங் கோலும் பாலமும்
அந்தமில் சாபமுஞ் சாழு மாழியும்
வெந்தொழில் வலையமும் விலங்குஞ் சங்கமும்
பந்தமும் கப்பணப் படையும் பாசமும். 3016
- ௩௬ ஆதியி னருக்கனு மனலு மஞ்சறு
சோதிய வுதிரமுந் தூவுந் துன்னின
ஏதிகண் மிடைந்தன விமை யவர்க்கெலாம்
வேதனை கொடுத்தன வாகை வேய்ந்தன. 3017
- ௩௭ ஆயிர மாயிரங் களிற்றி னூற்றலர்
மாயிரு ஞாலத்தை விழுங்கும் வாயினர்
தியெரி விழியினர் நிருதர் சேனையின்
நாயகர் பதின்மரோ டடுத்த நால்வரே. 3018
- ௩௮ ஆறினோ டாயிர மமைந்த வாயிரங்
கூறின தொருபடை குறித்த வப்படை
ஏறின தேழின திரட்டி யென்பரால்
ஊறின சேனையின் றெருகுதி யுன்னுவார். 3019
- ௩௯ உரத்தின ருருமென வுரற்றும் வாயினர்
கரத்தெறி படையினர் கமலத் தோன்றரும்
வரத்தினர் மலையென மழைதூயின் றெழுஞ்
சிரத்தினர் தருக்கினர் செருக்குஞ் சிந்தையார். 3020
- ௪௦ விண்ணை விடநிமிர்ந் துயர்ந்த மேனியர்
கண்ணை விடலரு மார்பர் காலினுன்
மண்ணை விடநெடு வரத்தர் வானிடை
எண்ணை விடநெடுஞ் செருவென் றெய்தினார். 3021
- ௪௧ இந்திரன் முதலின ரெறிந்த மாப்படை
சிந்தின தெறித்துகச் செறிந்த தோளினர்
அந்தக னடிதொழு தடங்கு மாணையார்
வெந்தழ லுருவுகொண் டனைய மேனியார். 3022

- சஉ சூலமும் பாசமுந் தொடர்ந்த செம்மயிர்ச்
சாலமுந் தறுகணு மெயிறுந் தாங்கினர்
ஆலமும் வெளிதெனு நிறத்த லாதலாற்
காலனுங் காலனென் றயிர்க்குங் காட்சியார். 3023
- சங் கழலினர் தாளினர் கவச மார்பினர்
நிழலுறு பூணினர் நெறித்துப் பொங்கிய
அழலுறு குஞ்சிய ரமரை வேட்டுவந்
துழலுறு மனத்தின ரொருவ ரேயனார். 3024
- சச மருப்பிறு மதக்களிற் றமரர் மன்னனும்
விருப்புற முகத்தெதிர் விழிக்கில் வென்னிடும்
உருப்பெறு துலைவுறு முலக மூன்றினுஞ்
செருப்பெறு தினவுறுஞ் சிகரத் தோளினார். 3025
- சரு குஞ்சரங் குதிரைபேய் குரங்கு கோளரி
வெஞ்சினக் கரடிநாய் வேங்கை யாளியென்
¹ நஞ்சறக் கனல்புரை முகத்த ரார்கலி
² நஞ்சுதொக் கெனப்புரை நயனத் தார்களுந். 3026
- சக எண்கைய ரெழுகைய ரேழு மெட்டுமாய்க்
கண்கனல் சொரிதரு முகத்தர் கர்லினால்
மண்கையில் வளைத்துயிர் வாரி வாயிடும்
உண்கைய ருலக்கைய ருலப்பி லோர்களுந். 3027
- சௌ இயக்கறிற் பறித்தன வவுண ரிட்டன
மயக்குறுத் தமரரை வலியின் வாங்கின
துயக்கில்கந் தற்பரைத் துரந்து வாரின்
நயப்புறு சித்தரை நலிந்து வவ்வின. 3028
- சஅ கொடிதழை கவிகையின் றெங்கல் குஞ்சரம்
படியுறு பதாகைமீ விதானம் பன்மணி
குடைமீளிர் சாமரை குழாங்கொண் டெங்கணும்
மிடைதலி னுலகெலாம் வெயிலி ழந்தவே. 3029
- சக எழுவரொ டெழுவரா முலக மேழொடேழ்
தழுவிய வென்றியர் தலைவர் ³ தானையர்
மழுவினர் வாளினர் வயங்கு சூலத்தர்
உழுவையொ டரியென வுரற்றுஞ் சீற்றத்தார். 3030

- ௫௦ வில்லினர் வாளின ரிதழை மீதிடும்
பல்லினர் மேருவைப் பறிக்கு மாற்றலர்
புல்லினர் திசைதொறும் புரவித் தேரினர்
சொல்லின முடிக்குறுந் துணிவி நெஞ்சினார். 3031
- ௫௧ தூடணன் றிரிசிராத் தோன்ற லாதியாய்க்
கோடணை முரசினங் குளிறு சேணையர்
ஆடவ ருயிர்கவ ரலங்கல் வேலினார்
பாடல நிலையினர் பலருஞ் சுற்றினார். 3032
- ௫௨ ஆன்றமை யெறிபடை யழுவத் தார்கலி
வான்றொடர் மேருவை வளைத்த தாமென
ஊன்றின தேரின னுயர்ந்த தேளினன்
தோன்றினன் யாவருந் துணுக்க மெய்தவே. 3033
- ௫௩ அசம்புறு மதகரி புரவி யாடகத்
தசம்புறு திணிபுயத் தரக்கர் தாடரு
விசம்புறு தூளியால் வெண்மை மேயின
பசும்பரிப் பகல்வன் பைம்பொற் றேரரோ. 3034
- ௫௪ வனந்துகள் பட்டன மலையின் வானுயர்
கனந்துகள் பட்டன கடல்க டீர்ந்தன
இனந்தொகு தூளியா லிசைப்ப தென்னினிச்
சினந்தொகு நெடுங்கடற் சேனை செல்லவே. 3035
- ௫௫ நிலமிசை விசம்பிடை நெருக்க லானெடு
மலையினம் வருவபோன் மலைத்த மால்கரித்
தலைமிசைத் தலைமிசைத் தாவிச் சென்றனர்
கொலைமிசை நஞ்செனக் கொதிக்குஞ் சிந்தையார். 3036
- ௫௬ * வந்தது சேனை வெள்ளம் வள்ளியோன் மருங்கின் மாயாப்
பந்தமாம் வினையின் மாளப் பற்றிய பயத்தி னுர்க்கும்
உந்தரு நிலைய தாகி யுடனுறைந் துயிர்க டம்மை
அந்தகற் களிக்கு நோய்போ லாக்கிமுன் னாக வம்மா. 3037
- ௫௭ தூரியக் குரலி னோசை வான்முகி றுணுக்கங் கொள்ள
வார்சிலை யொலியி னஞ்சி யுருமின மறுக்கங் கொள்ள
ஆர்கலி யார்ப்பை யுட்கி யமைவுற வரக்கர் சேனை
போர்கருத் திருந்த வீர ருறைவிடம் புக்க தன்றே. 3038

௫௮ வாய்புலர்ந்த தழிந்த மெய்யின் வருத்தத்த வழியி லாண்டும்
ஒய்வில நிமிர்ந்து வீங்கு முயிர்ப்பின வுலைந்த கண்ண
தீயவர் சேனை வந்து சேர்ந்தவை தெரியச் சென்று
வேய்தெரிந் துரைப்ப போன்ற புள்ளொடு விலங்கு மம்மா.

௫௯ தூளியின் படலை வந்து தொடர்வுற மரமுந் தூறுந்
தாளிடை யொடியு மோசை சடசட வொலிப்பக் கானத்
தாளியு மரியு மஞ்சி யிரிதரு மமலை நோக்கி
மீளிமொய்ம் பினருஞ் சேனை மேல்வந்த துளதென் றுன்னு.

௬௦ மரம்படர் கான மெங்கு மதர்பட வந்த சேனை
கரன்படை யென்ப்தெண்ணிக் கருநிறக் கமலக் கண்ணன்
சரம்படர் புட்டில் கட்டிச் சாபமுந் தரித்தான் றள்ளா
உரம்படர் தோளின் மீளாக் கவசமிட் டிடெவா ளார்த்தான்.

௬௧ பின்னின்ற சிலையன் வீரக் கவசத்தன் வீசித்த வாளன்
பொன்னின்ற வடிம்பின் வாளிப் புட்டிலன் புகையு நெஞ்சன்
நின்னின்ற காண்டி யான்செய் நிலையென விரும்பி நோக்கி
முன்னின்று பின்வர் தானே நோக்கினன் மொழிய லுற்றான்.

௬௨ நெறிக்கொண்மா தவர்க்கு முன்னே நேர்ந்தன னரக்க ராவி
பறிக்குவன் யானே யென்னும் பழமொழி பழுது றுமே
வெறிக்கொள் பூங்குழலி னானே வீரநீ வேண்டினேன் யான்
குறிக்கொண்டு காத்தி யின்றே கொல்வனிக் குழுவை யெல்லாம்.

௬௩ மீளருஞ் செருவில் விண்ணு மண்ணுமென் மேல்வர் தாலும்
நாளுலந் தழியு மன்றே நானுனக் குரைப்ப தென்னே
ஆளியின் மொய்ம்பி னாயிவ் வமரெனக் கருளி யின்றென்
தோளிணை தினவின்வைகுஞ் சோம்பினைத் துடைத்தி யென்றான்.

௬௪ என்றலு மிளைய வீர னிசைந்தன னிராம னேந்து
குன்றன்ன தோளி னொற்ற லுள்ளத்தி னுணரக் கொண்டான்
அன்றியு மண்ண லாணை மறுக்கில னங்கை கூப்பி
நின்றன னிருந்து கண்ணீர் நிலம்புகப் புலர்கின் றுள்பால். 3045

௬௫ குழையுறு மதியம் பூத்த கொம்பனாள் குழைந்து சோரத்
தழையுறு சாலேநின்று தனிச்சிலை தரித்த மேரு
மழையென முழுங்கு கின்ற வாளெயிற் றரக்கர் காண
முழையினின் றெழுந்து செல்லுமடங்கலின் முனிந்துசென்றான்.

சுசு தோன்றிய தோன்ற மண்ணைச் சுட்டினள் காட்டிச் சொன்னாள்
வான்றொடர் ¹ மூங்கி றந்த வயங்குவெந் தீயி தென்னத்
தான்றொடர்குலத்தையெல்லாந் தொலைக்குமாசமைந் துநின்றாள்
ஏன்றுவர் தெதிர்ந்த வீர னிவனிக விராம நென்றாள்.

சுசு கண்டனன் கனகத் தோர்மேற் கதிரவன் கலங்கி நீங்க
விண்டனி நின்ற வென்றிக் கரனெனும் விலங்கற் றோளான்
மண்டமர் யானே செய்திம் மானிடன் வலியை நீக்கிக்
கொண்டனன்வாகையென்றுபடைஞரைக்குறித்துச்சொன்னான்

சுசு மானிட நொருவன் வந்த ² வலிகெழு சேனைக் கம்மா
கானிட மில்லை யென்னுங் கட்டுரை கலந்த காலே
யானுடை வென்றி யென்னும் யாவருங் கண்டு நிற்தீர்
ஊனுடை யிவனை யானே யுண்குவ னுயிரை யென்றான்.

சுசு அவ்வரை கேட்டு வந்தா னகம்பனென் றமைந்த கல்விச்
செவ்வியா நொருவ னைய செப்புவன் செருவிற சால
வெவ்வலி யாத லன்றே வீரரு ளாண்மை வீர
இவ்வயி னுளதார் தீய நிமித்தமென் றியம்ப லுற்றான்.

சுசு *குருதி மாமழை சொரிந்தன மேகங்கள் குமுறிப்
பருதி வானவ னூர்வளைப் புண்டது பாரய்
கருது வீரரின் கொடிமிசைக் காக்கையின் கணங்கள்
பொருது வீழ்வன புலம்புவ நிலம்படப் புரள்வ. 3051

சுசு வாளி வாய்களை யீய்வளைக் கின்றன வயவர்
தோளு நாட்டமு மிடந்துடிக் கின்றது தூங்கி
மீளி மொய்ப்புடை யிவுளிகள் விழுவன விறலோய்
ஞானி யோடுநின் றுளைப்பன நரிக்குலம் பலவால். 3052

சுசு பிடியெ லாமதம் பெய்திடப் பெருங்கவிழ் வேழம்
ஒடியும் வாண்மருப் புலகழுங் கம்பிக்கு முயர்வான்
இடியும் வீழ்ந்திடு மெரிந்திடும் பெருந்திசை யெவர்க்கும்
முடியின் மாலைகள் புலாலொடு முழுமுடை நாளும்.

சுசு இனைய வாதலின் மானிட நொருவனென் றிவனை
நினைய லாவதொன் றன்றது நீதியோய் நின்ற
வினையெ லாஞ்செய்து வெல்லலாந் தன்மைய னல்லன்
புனையும் வாகையாய் பொறுத்தியென் னுரையெனப் புகன்றான்.

எச உரைத்த வாசகங் கேட்டலு முலகெலா முலையச்
சிரித்து நின்றுதன் சேவகந் தேவரைத் தேய
அரைத்த வம்மியா மலங்கெழிற் றேளமர் வேண்டி
இரைத்து வீங்குவ மானிடற் கெளியவோ வென்றான்.

எரு என்னு மாத்திரத் தெறிபடை யிடியென விடியா
மன்னர் மன்னவன் மதலையை வளைத்தன வனத்து
மின்னும் வாலுளை மடங்கலை முனிந்தின வேழந்
துன்னி னுலெனச் சுடுகினத் தரக்கர்தந் தொகுதி. 3056

எசு வளைந்த காலையில் வளைந்தவ் விராமன்கை வரிவில்
விளைந்த போரையு மாவதும் விளம்புதும் விசையாற்
புளைந்த பாய்பரி புரண்டன புகர்முகப் பூட்கை
உளைந்த மால்வரை யுருமிடி படவொடிந் தென்ன. 3057

எஎ சூல மற்றன வற்றன சுடர்மழுத் தொகைவாள்
மூல மற்றன வற்றன முரட்டண்டு பிண்டி
பால மற்றன வற்றன பகழிவெம் பகுவாய்
வேலு மற்றன வற்றன வில்லொடு பலவும். 3058

எஅ தொடிது ணிந்தன தோளொடுந் தோமரந் துணிந்த
அடிது ணிந்தன கடகனி றச்சொடு நெடுந்தேர்
கொடிது ணிந்தன குரகதந் துணிந்தன குலமா
முடிது ணிந்தன துணிந்தன முளையொடு முசலம். 3059

எசு கருவி மாவொடுங் கார்மதக் கைமலைக் கணத்தோ
டுருவி மாரியொத் தோடின சுடுசர முதிரம்
அருவி மாலையிற் பிறங்கின தவனியி லரக்கர்
திருவின் மார்பகந் திறந்தன துறந்தன சிரங்கள். 3060

அ௦ ஒன்று பத்துநா றுயிரங் கோடியென் றுணராத்
துன்று பத்திய விராகவன் சுடுசரந் தூரக்கச்
சென்று பத்திரத் தலையின மலைதிரண் டென்னக்
கொன்று பத்தியிற் குவித்தன பிணப்பெருங் குன்றம்.

அக காடு கொண்டகா ருலவைகள் காயெரி கதுவச்
சூடு கொண்டன வெனத்தொடர் குருதிமீத் தோன்ற
ஆடு கின்றன வறுகுறை யயிலம்பு விண்மேல்
ஔடு கின்றன வுயிரையுந் தொடர்வன வொத்த. 3062

அஉ கைகள் வாளொடு களப்பட கழுத்தறக் கவசம்
மெய்கள் போழ்படத் தாள்விழ மிகநெடு நிருதர்
செய்ய மாத்தலை சிந்திடச் சிதைவுறச் சென்ற
தைய லார்நெடு விழியெனக் கொடியன சரங்கள். 3063

அங் மாரி யாக்கிய வடிக்கணை வரைபுரை நிருதர்
பேரி யாக்கையின் பெருங்கரை வயின்னொறும் பிறங்க
ஏரி யாக்கின வாறுக ளாக்கின விரைக்குஞ்
சோரி யாக்கின போக்கின வனமெனுந் தொன்மை. 3064

அச அலைமி தந்தன குருதியின் பெருங்கட லாக்கர்
தலைமி தந்தன நெடுந்தடி மிதந்தன தடக்கை
மலைமி தந்தன வயப்பரி மிதந்தன வயப்போர்ச்
சிலைமி தந்தன கொடியொடு மிதந்தன தேர்கள். 3065

அரு ஆய காலையி னனல்விழித் தார்த்திரைத் தரக்கர்
தீய வார்க்கணை முதலிய சினத்தடு படைகள்
மேய மால்வரை யொன்றினை வளைத்தின மேகந்
தூய தாரைகள் சொரிவன வாமெனச் சொரிந்தார்.

அசு சொரிந்த பல்படை துணிபடத் துணிபடச் சரத்தால்
அரிந்து சிந்திட வெந்தன திசைதிசை யகற்றி
நெரிந்து பார்மக ணெளிவுற வனமுற்று நிறைய
விரிந்த செம்மயிர்க் கருந்தலை மலையென விழுந்த. 3067

அட கவந்த பந்தங்கள் களித்தன குளித்தகை மலைகள்
சிவந்து பாய்ந்தவெங் குருதியிற் றிருகின சினத்தால்
நிவந்த வெந்தொழி னிருதர்தம் நெடுநிணந் தெவிட்டி
உவந்த வன்கழு துயிர்சுமந் துளுக்கிய தும்பர். 3068

அடி மருட ருங்களி வஞ்சனை வளையெயிற் றரக்கர்
கருட னஞ்சறு கண்மணி காகமுங் கவர்ந்த
இருட ரும்புறத் திழுதையர் பழுதுரைக் கெளிதோ
அருட ருந்திறத் தறனன்றி வலியதுண் டாமோ. 3069

அக *பல்லாயிர மிருள்கீறிய பகலோனென வொளிரும்
வில்லாளனை முனியாவெயி லயிலாமென விழியாக்
கல்லார்மழை கணமாழுகில் கடைநாள்விழு வனபோல்
எல்லாமொரு தொடையாவுட னெய்தார்படை யெறிந்தார்.

கூ௦ எறிந்தாரென வெய்தாரென வெறியாநினைந் தனவும்
அறிந்தானென வறியாவகை யயில்வாளியி னறுத்தான்
செறிந்தாரையும் பிறிந்தாரையுஞ் செறுத்தாரையுந் திறத்தால்
மறிந்தாரையும் வலித்தாரையு மடித்தான்சிலைபிடித்தான்.

கூக வானத்தன கடலின்புற வலயத்தன மதிசூழ்
மீனத்தன மிளிர்குண்டல வதனத்தன மிடல்வெங்
கானத்தன மலையத்தன திசைமுற்றிய கரியின்
தானத்தன காசுத்தன சரமுந்திய சிரமே. 3072

கூஉ மண்மேலன மலைமேலன மழைமேலன மதிதோய்
விண்மேலன நெடுவேலையி னிடைமேயன மிடலோர்
புண்மேலன குருதிப்பொரு திரையாறுகள் பொங்கத்
திண்மேருவை நகுமார்பினை யுருவுந்தெரி சரமே. 3073

கூங் பொலந்தாரின ரனலிற்சிகை பொழிகண்ணின ரிமையோர்
வலந்தாங்கிய வடிவெம்படை விடுவார்சர மழையால்
உலந்தாருட டடலோதுந் துலவாவுட லுற்றார்
அலந்தாரிசி சரராமென விமையோரெடுத் தார்த்தார்.

கூச ஈரற்செறி கமலத்தன விரதத்துறை புனிதம்
வீரக்கரி முதலைக்குல மிதக்கின்றன வுதிர்க்கும்
பார்க்குடர் மிடைபாசடை படர்கின்றன பலவான்
மூரித்திரை யுதிர்க்குள முழுகிக்கழு தெழுமே. 3075

கூரு அழைத்தார்சில ரார்த்தார்சில ரழிந்தார்சிலர் கழிந்தார்
உழைத்தார்சில ருயிர்த்தார்சில ருருண்டார்சிலர் புரண்டார்
குழைத்தார்திரைக் குருதிக்கடற் குளித்தார்சிலர் குளியா
மழைத்தாரைகள் படப்பாரிடைமடிந்தார் ¹சிலருடைந்தார். 3076

கூசு உடைந்தார்களை நகைசெய்தன ருருடேரின் ருடனாய்
அடைந்தார்படைத் தலைவீரர்கள் பதினாவரு மயில்வான்
மிடைந்தார்நெடுங் கடற்றூனையர் மிடல்வில்லினர் விரிநீர்
கடைந்தார்வெரு வுறமீதெழு கடுவாமெனக் கொடியார்.

கூ௮ நாகத்தனி யொருவில்லியை நளிர்முப்புர முன்னாள்
மாகத்திடை வளையுற்றன வெனவள்ளலை மதியார்
ஆகத்தெழு கனல்கண்வழி புகவுற்றெதி ரமுன்றார்
மேகத்தனி நெடுவில்லியை வளைத்தார்செரு விளைத்தார்.

கூஅ எய்தார்பல ரெறிந்தார்பல ரெழுவோச்சினர் மழுவால்
பொய்தார்பலர் புடைத்தார்பலர் கிடைத்தார்பலர் பொருப்பால்
பெய்தார்மழை பிதிர்த்தாரெறி பிறைவாளெயிற் றரக்கர்
வைதார்பலர் தெழித்தார்பலர் மலையாமென வளைத்தார்.

கூக தோப்பூண்டன விலங்கியாவையுஞ் சிலைபூண்டெழு கொலையாற்
பார்பூண்டன மதமால்கரி பலபூண்டன பரிமாத்
தார்பூண்டன வுடல்பூண்டில தலைவெங்கதிர் தழீஇவந்
தூர்பூண்டன பிரிந்தாலென விரிந்தாருயி நுலந்தார்.

க00 மால்பொத்திய மறவோருடன் மலையொத்துட னழிசெம்
பால்பொத்தின நதியிற்றினர் படியொத்தது பணிவான்
மேல்பொத்திய குழுவின்னவர் விழிபொத்தினர் மிடல்வெங்
கால்பொத்தனர் நமன் தூதுவர் கடிதுற்றுயிர் கவர்வார்.

க0க பேயேறினர் செருவேட்டெழு பித்தேறினர் பிலவாய்த்
தீயேறிக லரியேறினர் முகிலேறினர் செருவால்
நாயேறின தலையேநெடு நரியேறின வெரிகால்
வாயேறிய வடிவாளியின் வானேறினர் வந்தார். 3082

க0உ தலைசிந்தின விழிசிந்தின தழல்சிந்தின தரைமேன்
மலைசிந்தின படிசிந்தின வரிசிந்தூர மழைபோற்
சிலைசிந்தின கணைசிந்தின திசைசிந்தின சிலையு
டுலைசிந்தின பொறிசிந்தின வுயிர்சிந்தின வுடலம். 3083

க0ங் *படைத்தலை வருமவர் படைத்த தேர்களும்
உடைத்தடம் படைகளு மொழிய வுற்றெதிர்
விடைத்தடர்ந் தெழுந்தவர் வீரன் வாளியால்
முடைத்தவெங் குருதியின் கடலின் மூழ்கினார். 3084

க0ச சுற்றுற நோக்கினர் தொடர்ந்த சேனையின்
அற்றில தலையெனு மாக்கை கண்டிலர்
தெற்றின ரெயிறுக டிருக்கினார் சின
முற்றின ரிராமனை முழங்கு தேரினார். 3085

க0ரு ஏழிரு தேரும்வந் திமைப்பின் முன்பிடைச்
சூழ்வன கணைகளிற் றுணிய நூறினான்
ஆழியு மாணியு மாளு மற்றவை
ஊழிவெங் காலெறி யோங்க லொத்தவே. 3086

- க0௬ அழிந்தன தேரவ ரவனி கீண்டு
இழிந்தனர் வரிசிலை யெடுத்த கையினர்
ஒழிந்திலர் சரங்களை யுருமி னேறெனப்
பொழிந்தனர் மிகுகனல் பொடிக்குங் கண்ணினார். 3087
- க0௭ நூறிய சரமெலா நுறுங்க வானியால்
ஈறுசெய் தவர்கிலை யேழொ டேழையும்
ஆறினொ டாறுமோ ரிண்டு மம்பினர்
கூறுசெய் தமர்த்தொழிற் கொதிப்பை நீக்கினான். 3088
- க0௮ வில்லிழந் தனைவரும் வெகுளி மீக்கொளக்
கல்லுயர் நெடுவரை கடிதி னேந்தினார்
ஒல்லையி னுருத்தவர் விசம்பி னேங்கிரின்
றெல்லையில் பொறியுக் வெறிதன் மேயினார். 3089
- க0௯ கலைகளின் பெருங்கடல் கடந்த கல்வியான்
இலைகொள்வெம் பகழியே ழிரண்டு வாங்கினான்
கொலைகொள்வெஞ் சிலையொடு புருவங் கோட்டினான்
மலைகளுந் தலைகளு விழுந்த மண்ணின்மேல். 3090
- கக0 படைத்தலை வீரர்கள் படலும் பல்படை
புடைத்தடர்த் தார்த்தெரி புகையுங் கண்ணினார்
கிடைத்தன ரரக்கர்கள் கீழுமேலு மொய்த்
தடைத்தனர் திசைகளை யமர ரஞ்சினார். 3091
- ககக முழங்கின பெரும்பனை மூரி மால்கரி
முழங்கின வரிசிலை முடுகு நானெலி
முழங்கின சங்கொலி புரவி மொய்த்துற
முழங்கின வரக்கர்தம் முகிலி னூர்ப்பரோ. 3092
- ககஉ * வெம்படை நிருதர் வீச விண்ணிடை மிடைந்த வீரன்
அம்பிடை யறுக்கச் சிந்தி யற்றன விழுமென் றஞ்சி
உம்பரு மிரியல் போனா ருலகெலா முலைந்து சாய்ந்த
கம்பமி றிசையி னின்ற களிறுங்கண் ணிமைத்த வன்றே.
- ககந * அத்தலைத் தானையி னளவி லாற்றலன்
முத்தலைக் குரிசில்போர் முடிவில் முக்கணன்
கைத்தலைச் சூலமே யனைய காட்சியான்
வைத்தலைப் பகழியான் மழைசெய் வில்லினான். 3094

- ககச அன்னவ னடுவுற வாழி யூழியீ
தென்னவந் தெங்கணு மிரைத்த சேனையுந்
தன்னிகர் வீரனுந் தமிழன் வில்லினன்
துன்னிரு ளிடையதோர் விளக்கிற் றேன்றினான். 3095
- ககரு ஓங்கிய வாளின னுருமி னூர்ப்பினன்
வீங்கிய கவசத்தன் வெய்ய கண்ணினன்
ஆங்கவ னணிக்கெதி ரணிக ளாகநேர்
தாங்கின னிராமனுஞ் சரத்தின் றுனையால். 3096
- ககசு தாளிடை யற்றன தலைக ளற்றன
வாளிடை யற்றன மழுவு மற்றன
தோளிடை யற்றன தொடைக ளற்றன
கோளிடை யற்றன குடைக ளற்றன. 3097
- கக௭ கொடியொடு கொடிஞ்சறப் புரவிக் கூட்டறப்
படியொடு படிந்தன பருதித் தேர்ப்பனை
நெடியவன் கடகரி புரண்ட நெற்றிவீழ்
இடியொடு முறிந்துவீழ் சிகர மென்னவே. 3098
- ககஅ அற்றன சிரமென வறித நேற்றலர்
கொற்றவெஞ் சிலைச்சரங் கொதித்து வாங்குவார்
இற்றன தாளென வெழுந்து விண்ணினைப்
பற்றினர் மழையெனப் படைவ முங்குவார். 3099
- ககசு கேடகத் தடக்கைய கிரியின் றேற்றத்த
ஆடகக் கவசத்த கவந்த மாடுவ
பாடகத் தரம்பையர் மருளப் பல்வித
நாடகத் தொழிலின நாந்த கத்தின. 3100
- கஉ0 கவரிவெண் குடையெனு துரைசெய் கைமலைச்
சுவரன கவந்தமாழ்¹ சுழிய தண்டுறைப்
பவரினப் படுமணி குவிக்கும் பண்ணைய
உவரியைப் புதுக்கின வுதிர வாறரோ. 3101
- கஉக சண்டவெங் கடுங்கனை தடியத் தாஞ்சில
திண்டிறல் வளையெயிற் றரக்கர் தேவராய்
வண்டுமூல் புரிசூழல் மடந்தை மாரொடுங்
கண்டனர் தம்முடற் கவந்த நாடகம். 3102

கஉஉ ஆய்வளை மகளிரோ டமர ரீட்டத்தர்
தூயவெங் கடுங்களை துணித்த தங்கடோள்
பேயொரு தலைகொளப் பிணங்கி வாய்விடா
நாயொரு தலைகொள நகையுற் றூர்சிலர். 3103

கஉந தெரிகளை மூழ்கலிற் றிறந்த மார்பினர்
இருவினை கடந்துபோ யும்ப ரெய்தினார்
நிருதர்தம் பெரும்படை நெடிது நின்றவன்
ஒருவனென் னுள்ளத்தி னுணர்வுற் றூர்சிலர். 3104

கஉச கைக்களி றனையவன் பகழி கண்டகர்
மெய்க்குலம் வேரொடுந் துடைத்து வீழ்த்தன
மைக்கரு மனத்தொரு வஞ்சன் மாண்பிலன்
பொய்க்கரி கூறிய கொடுஞ்சொற் போலவே. 3105

கஉரு அஞ்சுதற் கறுபகை யறுத்து நீதியர்
தஞ்செனத் தம்வய மாக்குந் தன்மைபோல்
வஞ்சகத் தரக்கரை வளைந்து வள்ளரூன்
செஞ்சரத் தூய்மையாற் றேவ ராக்கினான். 3106

கஉசு வலங்கொள்போர் மானிடன் வலிந்து கொன்றமை
அலங்கல்வே லிராவணற் கறிவிப் பாமெனச்
சலங்கொள்வே லரக்கர்த முருக்க டாங்கின
இலங்கையி னீர்த்ததக் குருதி யாறரோ. 3107

கஉ௮ சூழ்ந்தன நெடும்படை பகழி சுற்றறப்
போழ்ந்துயிர் குடித்தலிற் புரளப் பொங்கினான்
தாழ்ந்திலன் முத்தலைத் தலைவன் றுனினைந்
தாழ்ந்ததே ரம்பரத் தோட்டி யார்க்கின்றான். 3108

கஉஅ ஊன்றிய தேரின னுருமின் வெங்களை
வான்றொடர் மழையென வாய்மை யாவர்க்குஞ்
சான்றென நின்றவத் தரும மன்னவன்
தோன்றினன் றிருவுரு மறையத் தூவினான். 3109

கஉகூ தூவிய சரமெலாந் துணிய வெங்களை
ஏவின னிராமனு மேவி யேழிரு
பூமுக வானியாற் பொலங்கொ டேரழித்
தாவிலெம் பாகளை யகற்றி மாற்றினான். 3110

- கந.௦ அன்றியு மக்கணத் தமர ரார்த்தெழப்
பொன்றெரி வடிம்புடைப் பொருவில் வாளியால்
வன்றொழி றீயவன் மகுட மாத்தலை
ஒன்றொழித் திரண்டையு முருட்டி னுனரோ. 3111
- கந.௧ தேரழிந் தவ்வழித் திரிசிரா வெணும்
பேரழிந் தனனென்று மறம் பிழைக்கிலான்
வாரழிந் துமிழ்சிலை வணைய நாட்டுழிக்
காரழிந் தாலெனக் கணைவ முங்கினுன். 3112
- கந.௨ ஏற்றின துதலின னிருண்ட கார்மழை
தோற்றிய வில்லொடுந் தொடர மீயிசைக்
காற்றிடை யழித்தெனக் கார்மு கத்தையும்
மாற்றரும் பகழியா லறுத்து மாற்றினுன். 3113
- கந.௩ *வில்லி முந்தன னென்னிலும் விடுத்தவாண் முகத்தின்
எல்லி முந்தில னிமுந்திலன் வெங்கத மிடிக்குஞ்
சொல்லி முந்திலன் றோள்வலி யிமுந்திலன் சொரியுங்
கல்லி முந்தில னிமுந்திலன் கறங்கெனத் திரிதல். 3114
- கந.௪ ஆளி ரண்டுநூ றுளவென வந்தரத் தொருவன்
மூளி ரும்பெரு மாயையின் செருமுயல் வாணைத்
தாளி ரண்டையு மிரண்டுவெங் கணைகளாற் றடிந்து
தோளி ரண்டையு மிரண்டுவெங் கணைகளாற் றுணித்தான்.
- கந.௫ அற்ற தாளொடு தோளின் னயிலெயி றிலங்கப்
பொற்றை மாமுழைப் புலாலுடை வாயினிற் புகுந்து
பற்ற வாதரிப் பான்றனை நோக்கினன் பரிவான்
கொற்ற வார்சாத் தொழிந்ததோர் சிரத்தையுங் குறைத்தான்.
- கந.௬ திரிசி ராவெனுஞ் சிகரமண் சேர்தலுஞ் சிதறி
நிருத ரோடினர் தூடணன் விலக்கவு றில்லார்
பரிதி வாளினர் கேடகத் தடக்கையர் பரந்த
குருதி நீரிடை வார்கழல் கொழுங்குடர் தொடக்க.
- கந.௭ கணத்தின் மேனின்ற வானவர் கைபுடைத் தார்ப்பப்
பணத்தின் மேனிலங் குலைவுறக் கால்கொடு பறப்பார்
நிணத்தின் மேல்விழந் தழுந்தினர் சிலர்சிலர் நிற்பப்
பிணத்தின் மேல்விழந் தழுந்தின ருயிர்கொடு பிழைப்பார்.

கநஅ வேய்ந்த வாளொடு வேலிடை மிடைந்தன ரோட்டம்
ஒய்ந்து ளார்சில ருலைந்தன ருதிரநீ ராற்றிற்
பாய்ந்து கால்பறித் தொழுகினர் சிலர்சிலர் பயத்தால்
நீந்தினார் நெடுங் குருதியங் கடல்புக்கு நிலையார். 3119

கநக மண்டி யோடினர் சிலர்நெடுங் கடகரி வயிற்றுப்
புண்டி றந்தமா முழையிடை வாளொடும் புதுவார்
தொண்டை நீங்கிய கவந்தத்தை துணைவநீ யெம்மைக்
கண்டி லமெனக் கழறெனக் கைதலைக் கொண்டார்.

கச௦ கச்சம் வாளுந்தங் காறொடர்ந் தீர்ப்பன காணார்
அச்ச மென்பதொன் றுருவுகொண் டாலென வழிவார்
உச்ச வீரன்கைச் சுடுசர நிருதர்நெஞ் சுருவித்
தச்ச நின்றன கண்டன ரவ்வழித் தவிர்ந்தார். 3121

திரிசீரா வதைப் படலம் முற்றும்

கூ. தூடணன் வதைப் படலம்

க அனைய ராகிய வரக்கரை யாண்டொழிற் கமைந்த
வினைய நீங்கிய மனித்தரை வெருவன்மி னென்னா
நினைபு யானொன்று நிரப்புவ துண்டென நின்றான்
துணையும் வார்பரித் தேரினன் தூடணன் சொன்னான்.

உ வச்சை யாமெனப் பயமனத் துண்டென வாழுங்
கொச்சை மாந்தரைக் கோல்வளை மகளிருங் கூசார்
நிச்சய மெனுங் கவசத்தா னிலைநிற்கு மன்றேல்
அச்ச மென்னுமீ தாருயிர்க் கருந்துணை யாமோ. 3123

ந பூவ ராவுவேற் புரந்தரன் றன்னெடு பொன்றா
மூவ ரோடுதான் முன்னின்று முட்டிய முனையில்
ஏவ ரோடினா ரிராக்கதர் துமக்கிடைந் தோடுந்
தேவ ரோடுகற் றறிந்துளி ரோமனந் திகைத்தீர். 3124

ச இங்கொர் மானிடற் கித்தனை வீரர்க ளிடைந்தீர்
உங்கை வாளொடு புகழ்விழுந் தூர்புக விரைந்தீர்
கொங்கை மார்பிடைக் குளிப்புறக் களிப்புறங் கொழுங்கண்
நங்கை மார்களைப் புல்லுதி ரோநல துகர்வீர். 3125

- நி செம்பு காட்டிய கண்ணினை பாலெனத் தெளிந்தீர்
வெம்பு காட்டிடை துழைதொறும் வெரிதுறப் பாய்ந்த
கொம்பு காட்டுதி ரோதட மார்பிடைக் குளித்த
அம்பு காட்டுதி ரோசூல மங்கையர்க் கம்மா. 3126
- சு ஏக்க மிங்கிதன் மேலுமுண் டோவிகன் மனிதர்க்
காக்கும் வெஞ்சமத் தாண்மையவ் வமராக்கு மரிதால்
தாக்கரும் புயத் துங்குலத் தலைமகன் றங்கை
மூக்கொ டன்றிதும் முதலொடும் போம்படி முயன்றீர்.
- ௮ ஆர வாழ்க்கையின் வணிகரா யமைதிரோ வயில்வேல்
வீர வாட்கொழு வெனமடுத் துழுதிரோ வெறிப்போர்த்
தீர வாட்கையிற் றேவரைச் செருவிடைப் பறித்த
வீர வாட்கையீ ரெங்ஙனம் வாழ்திரோ விளம்பீர். 3128
- அ என்று தானுந்த நெறிகடற் சேனையு மிறைநீர்
நின்று காண்டிரென் னெடுஞ்செரு நிலையென நேராச்
சென்று தாக்கினன் றேவரு மருள்கொண்டு திகைத்தார்
நன்று காத்தியென் றிராமனு மெதிர்செல நடந்தான்.
- கூ ஊட றுப்புண்ட மொய்ப்படைக் கையொடு முயர்ந்த
கோட றுப்புண்ட குஞ்சரங் கொடிஞ்சொடு கொடியின்
காட றுப்புண்ட கால்வயத் தேர்கதிர்ச் சாலிச்
சூட றுப்புண்ட வெனக்கழுத் தறுப்புண்ட தூரகம்.
- க௦ துருவி யோடின வுயிர்நிலை சுடுசரந் துரந்த
கருவி யோடுவன் கச்சையுங் கவசமுங் கழல
அருவி யோடின வெனவிழி குருதியா றலைப்ப
உருவி யோடின கேடகத் தட்டொடு முடலம். 3131
- கக ஆய்ந்த கங்கபத் திரங்கல்புக் கரக்கர்தம் மார்பில்
தோய்ந்து தோய்விலாப் பிறைமுகச் சரஞ்சிரந் துமித்த
காய்ந்த வெஞ்சர நிருதர்தங் கவசமார் புருவப்
பாய்ந்த வஞ்சக ரிதயங்கள் பிளந்தன பல்லம். 3132
- கஉ தூடணன் விடுசுடு சரம்வ யாவையுந் துணியா
மாடு நின்றவர் வழங்கிய படைகளு மாற்று
ஆடல் கொண்டன வளப்பரும் பெருவலி யரக்கர்
கூடி நின்றவக் குரைகடல் வறள் படக் குறைத்தான்.

கங ஆர்த்தெ முந்தனர் வானவ ரருவரை மரத்தோ
டூர்த்தெ முந்தன குருதியின் பெருநதி யிராமன்
தூர்த்தசெஞ்சரந்திசைதொறுந்திசைதொறுந்தொடர்ந்த
போர்த்த வெஞ்சினத் தரக்கரைப் புரட்டின புவியில்.

கசு தோன்று மால்வரைத் தொகையெனத் தோன்றிய நிணச்சேற்
றூன்ற பாழ்வயிற் றலகையைப் புகல்வதெ னமர்வேட்
தேன்றின ரெலா முலந்தன ரொல்லைவாய் மடிந்தார்
கான்ற வவ்வுயிர் காலனும் வலித்துமெய் கவன்றான்.

கரு களிறு தேர்பரி கடுத்தவர் முடித்தலை கவந்தம்
ஒளிறு பல்படைத் தங்குலத் தரக்கர்த முடலம்
வெளிறு சேர்பிணம் பிறங்கிய வடுக்கலின் மீதிற்
குளிறு தேர்கடி தோட்டினன் தூடணன் கொதித்தான். 3136

கசு அறங்கொள் ளாதன வரக்கர்க ளடுக்கிய வடுக்கல்
பிறங்க நீண்டன கணிப்பில பெருங்கடு விசையாற்
கறங்கு போன்றுள தாயினும் பிணப்பெருங் காட்டில்
இறங்கு மேறுமத் தேர்பட்ட தியாதென வுரைப்பாம்.

கசு அரிதி நெய்தின னையைந்து கொய்யுளைப் பரியால்
உருளு மாழிய தொருதனித் தேரின ¹ னுலகத்
² திருளை நீங்கிய விந்துவிற் பொலிகின்ற விராமன்
தெருளும் வாரகணைக் கூற்றெதி ராவிசென் றென்ன.

கசு சென்ற தேரையுஞ் சிலையுடை மலையெனத் தேர்மேல்
நின்ற தூடணன் றன்னையு நெடியவ னோக்கி
நன்று நன்றுநின் னிலையென வருளிறை நயந்தான்
என்ற காலத்தவ் வெய்யவன் பகழிமூன் றெய்தான்.

கசு தூர வட்டவெண் டிசைகளைத் தனித்தனி சுமக்கும்
பார வெட்டினோ டிராண்டினி லொன்றுபார் புரக்கப்
பேர விட்டவ னுதலணி யோடையிற் பிறங்கும்
வீர பட்டத்திற் பட்டன விண்ணவர் வெருவ. 3140

உ௦ எய்த காலமும் வலியுநன் றெனநினைந் திராமன்
செய்த சேயொளி முறுவலன் கடுங்கணை தெரிந்தான்
நொய்தி னங்கவ னொறில்பரித் தேர்பட நூறிக்
கையில் வெஞ்சிலை யறுத்தொளிர் கவசமுங் கடிந்தான்.

உக தேவ ரார்த்தெழ முனிவர்க டிசைதொறுஞ் சிலம்பும்
ஒவில் வாழ்த்தொலி கார்க்கடன் முழக்கென வோங்கக்
காவடாவிது வல்லையே னீயெனக் கணையொன்
றேவினாள்வ னெயிறுடை நெடுந்தலை யிழந்தான். 3142

தூடணன் வதைப்படலம் மற்றும்.

க௦. கரன் வதைப் படலம்

க தம்பிதலை யற்றபடி யுந்தய ரதன்சேய்
அம்புபடை யைத்துணி படுத்தது மறிந்தான்
வெம்புபடை விற்கைவிச யக்கரன் வெகுண்டான்
கொம்புதலை கட்டிய கொலைக்கரியொ டார்ப்ப. 3143

உ அந்தகனு முட்கிட வரக்கார்கட லோடுஞ்
சிந்தூரம் வயக்கரிக டேர்மிசை பரப்ப
இந்துவை வளைக்குமெழி லிக்குல மெனத்தான்
வந்துவரி விற்கைமத யானையை வளைத்தான். 3144

ங அடங்கலில் கொடுத்தொழி லரக்கரவ் வனந்தன்
படங்கிழி வுறப்படி படப்பல விதப்போர்
கடங்கலுழ் கருங்களிறு தேர்பரி கடாவித்
தொடங்கினர் நெடுந்தகையும் வெங்கணை துரந்தான்.

ச துடித்தன கடக்கரி துடித்தன பரித்தோர்
துடித்தன முடித்தலை துடித்தன தொடித்தோள்
துடித்தன மணிக்குடர் துடித்தன தசைத்தோல்
துடித்தன கழற்றுணை துடித்தன விடத்தோள். 3146

ரு வாளின்வனம் வேலின்வனம் வண்சிலைவ னந்திண்
தோளின்வன மன்னவை துவன்றிநிரு தப்போர்
ஆளின்வன நின்றதனை யம்பின்வன மென்னுங்
கோளின்மழு வின்குழு விடைக்குறை படுத்தான். 3147

க தானுருவு கொண்டதரு மன்றெரி சரந்தான்
மீனுருவு மேருவை விலங்குருவு மேலாம்
வானுருவு மண்ணுருவும் வாளுருவி வந்தார்
ஊனுருவு மென்னுமி துணர்த்தவு முரித்தோ. 3148

எ அன்றிடை வளைந்தவர் குலங்களொ டடங்கச்
சென்றுலை வுறும்படி தெரிந்துகளை சிந்தா
மன்றிடை நலிந்துவலி யோர்களொளி யோரைக்
கொன்றனர் துகர்ந்தபொரு ளிற்கடிது கொன்றான். 3149

அ கடுங்கர னெனப்பெயர் படைத்த கழல்வீரன்
அடங்கலு மரக்கரழி வற்றிட வழன்றான்
ஒடுங்கலி னிணக்குருதி யோதமதி னுள்ளான்
நெடுங்கடலின் மந்தர மெனத்தமிய னின்றான். 3150

க செங்கணெரி சிந்தவரி விற்பகழி சிந்தப்
பொங்குரு திப்புணரி யுட்புகையு நெஞ்சன்
கங்கமொடு காகமிடை யக்கடலி னோடும்
வங்கமென லாயதொரு தேரின்மிசை வந்தான். 3151

க செறுத்திறுதி யிற்புவனி தீயவெழு தீயின்
மறத்தின்வயி ரத்தொருவன் வந்தணுகு முந்தைக்
கறுத்தமணி கண்டர்கட வுட்சிலை கரத்தால்
இறுத்தவனும் வெங்களை தெரிந்தன னெதிர்த்தான்.

கக தீயுருவ கால்விசைய செவ்வியன வெவ்வாய்
ஆயிரம் வடிக்களை யரக்கர்பதி யெய்தான்
தீயுருவ கால்விசைய செவ்வியன வெவ்வாய்
ஆயிரம் வடிக்களை யிராமனு மறுத்தான். 3153

கஉ ஊழியெரி யிற்கொடிய பாய்பகழி யொன்பான்
ஏழல்கி னுக்குமொரு நாயகனு மெய்தான்
சூழ்சுடர் வடிக்களை யவற்றெதிர் தொடுத்தான்
ஆழிவரி விற்கரனு மன்னவை யறுத்தான். 3154

கங கள்ளவினை மாயவமர் கல்வியின் விளைத்தான்
வள்ளலுரு வைப்பகழி மாரியின் மறைத்தான்
உள்ளமுலை வுற்றமர ரோடின ரொளித்தார்
வெள்ளெயி நிதழ்ப்பிறழ வீரனும் வெகுண்டான். 3155

கச * முடிப்பெ னின்றொரு மொய்களை யாலெனத்
தொடுத்து நின்றயர் தோளுற வாங்கினான்
பிடித்த திண்சிலை பேரகல் வானிடை
இடிப்பி னோசை படக்கடி திறந்தே. 3156

கரு வெற்றி கூறிய வானவர் வீரன்வில்
இற்ற போது துணுக்கமுற் றேங்கினார்
மற்று வெஞ்சிலை யின்மை மனக்கொளா
அற்ற தாலெம் வலியென வஞ்சினார். 3157

கக என்னு மாத்திரத் தேந்திய கார்முகஞ்
சின்ன மென்றுந் தனிமையுஞ் சிந்தியான்
மன்னர் மன்னவன் செம்மன் மரபினார்
பின்னு றத்தன் பெருங்கர நீட்டினான். 3158

ககா கண்டு நின்று கருத்துணர்ந் தானென
அண்டர் நாதன் றடக்கையி னத்துணை
பண்டு போர்மழு வானியைப் பண்பினார்
கொண்ட வில்லை வருணன் கொடுத்தனன். 3159

கஅ கொடுத்த வில்லையக் கொண்ட னிறத்தினான்
எடுத்து வாங்கி வலங்கொண் டிடக்கையிற்
பிடித்த போது நெறிபிழைத் தார்க்கெலாந்
துடித்த தாமிடக் கண்ணொடுந் தோள்களே. 3160

ககக ஏற்றி நாணிமை யாமுன் னெடுத்தது
கூற்றி னாருங் குணிக்கக் குனித்தெதிர்
ஆற்றி னானவ னுழியந் தேர்சரம்
நூற்றி னானுண் பொடிபட நூறினான். 3161

உ௦ எந்தி ரத்தடந் தேரிழந் தானிழந்
தந்த ரத்திடை ¹ யார்த்தெழுந் தம்பெலாஞ்
சந்தரத் தனி வில்லிதன் றோளெனும்
மந்த ரத்தின் மழையின் வழங்கினான். 3162

உக தாங்கி நின்ற தசரத ராமனும்
தூங்கு தூணி யிடைச்சுடு செஞ்சரம்
வாங்கு கின்ற வலக்கையை வானியால்
வீங்கு தோளொடும் பாரிடை வீழ்த்தினான். 3163

உஉ வலக்கை வீழ்தலு மற்றைக்கை யால்வெற்றி
உலக்கை வானத் துருமென வீசினான்
இலக்கு வற்குமுன் வந்த விராமனும்
விலக்கி னொரு வெங்கதிர் வானியால். 3164

உந விரா வருங்கடு வெள்ளெயி றிற்றபின்
அரா வழன்ற தனையதோ ராற்றலான்
மரா மரங்கையின் வாங்கிவந் தெய்தினுன்
இராம னங்கொர் தனிக்கணை யேவினுன். 3165

உச வரம ரக்கர் படைத்தலின் வாய்மையின்
உரமு டைத்தன்மை யாலுல கேழையும்
பரமு றுத்திய பாவத்தி னுல்வலக்
கரமெ னக்கரன் கண்டமுற் றுனரோ. 3166

உரு ஆர்த்தெ முந்தன ராடினர் பாடினர்
தூர்த்த மைந்தனர் வானவர் தூய்மலர்
தீர்த்த னும்பொலிந் தான்கதி ரோன்றிசை
போர்த்த மென்பனி போக்கிய போலவே. 3167

உசு முனிவர் வந்து முறைமுறை மொய்ப்புற
இனிய சிந்தை யிராமனு மேகினுன்
அனிக வெஞ்சமத் தாருயிர் போகத்தான்
தனியி ருந்த வுடலன்ன தையல்பால். 3168

உ௭ விண்ணி னீங்கிய வெய்யவன் மேனியிற்
புண்ணி னீரும் பொடிகளும் போயுக
ஆண்ணல் வீரனைத் தம்பியு மன்னமுங்
கண்ணி னீரினிற் பாதங் கழுவினார். 3169

உ௮ மூத்த மொன்றின் முடிந்தவர் மொய்ப்புணீர்
நீத்த மோடி நெடுந்திசை நேருறக்
கோத்த வேலைக் குரலென வானவர்
ஏத்த வீர னினிதிருந் தானரோ. 3170

உ௯ இங்கு நின்ற துரைத்து மிராவணன்
தங்கை தன்கை வயிறு தகர்த்தனள்
கங்குலன்ன கரணைத் தழீஇநெடும்
பொங்கு வெங்குரு திப்புரண் டாளரோ. 3171

௩௦ ஆக்கி னேன்மனத் தாசையிவ் வாசையென்
மூக்கி னோடு முடிய முடிந்திலேன்
வாக்கி னாலுங்கள் வாழ்வையு நாளையும்
போக்கி னேன்கொடி யேனென்று போயினுள். 3172

௩௧ அலங்கல் வேற்கை யரக்கரை யாசறக்
 குலங்கள் வேறுபுப் பாங்குறித் தாழ்குடற்
 கலங்கு றைத்தன போனெடுங் காலென
 இலங்கை மாநகர் நொய்திற்சென் றெய்தினுள். 3173

கரன் வதைப் படலம் முற்றும்

௧௧. சூற்பநகி சூட்சிப் படலம்

௧ இறைத்தநெடுங் கடலரக்க ரிறந்தனை மறந்தனள்போ ரிராமன் றுங்க
 வரைப்புயத்தி னிடைக்கிடந்த பேராசை மனங்கவற்ற வாற்ற ளாகித்
 திரைப்பரவைப் பேரகழித் திண்ணகரிற் கடிதோடிச் சேதை தன்மை
 உரைப்பனெனச் சூர்ப்பணகை வரவிருந்தா னிருந்தபரி சரைத்து மன்னே.

௨ நிலையிலா வுலகினிடை நின்றனவுந் திரிந்தனவு நெறியி னீந்த
 மலரின்மே னுண்முகற்கும் வகுப்பரிய நுனிப்ப தொரு வரம்பிலாத
 உலையிலா வகையிழைத்த தருமமென நீனைந்ததெல்லா முதவுந் தச்சன்
 புலனெலாந் தெரிந்ததொரு புனைமணிமண் டபத்தினிழற்பொலியமன்னே.

௩ புலியினத ஞடையானும் பொன்னுடை புனைந்தானும் பூவினனும்
 நலியும்வலத் தாரல்லர் தேவரிலிங் கியாவரினி நாட்ட லாவார்
 மெலியுமிடை தடிக்குமுலை வேயிளந்தோட் சேயரிக்கண் வென்றி மாதர்
 வலியநெடுங் புலவியினும் வணங்காத மகுடநிரை வயங்க மன்னே.

௪ வாளுலா முழுமதியின் வயங்கொளியின் றொகைவழங்க வயிர்க்குன்றத்
 தோளெலாம் படிசுமந்த விடவரவின் படநிரையிற் றோன்ற வான்ற
 நாளெலாம் புடைதயங்க நாமநீ ரிலங்கையின்கண் வாரி யிட்ட
 கோளெலாங் கிடந்தநெடுஞ் சிறையனைய நிறையாரங் குலவ மன்னே.

வண்டலங்கு நுதற்றிசைய வயக்களிற்றின் மருப்பொடிய வடர்த்த பொற்
 விண்டலங்க னுறவீங்கி யோங்குதய மால்வரையின் விளங்க மீதிற் [ரோள்
 குண்டலங்கள் குலவரையை வலம்வருவா னிரவிகொழுங் கதிர்குழ் கற்றை
 மண்டலங்கள் பன்னிரண்டு நாலுந்தாய்ப் பொலிந்ததென வயங்க மன்னே.

௬ * ஆய்வரும் பெருவலி யரக்க ராதியோர்
 நாயகர் நளிர்மணி மகுட நண்ணலால்
 தேய்வுறத் தேய்வுறப் பெயர்ந்து செஞ்சுடர்
 ஆய்மணிப் பொலன்கழ லடிநின் றூர்ப்பவே.

- ௪ மூவகை யுலகினு முதல்வர் முந்தையோர்
ஓவல ருதவிய பரிசி னோங்கல்போல்
தேவரு மவுணரு முதலி னோர்திசை
தூவிய நறுமலர்க் குப்பை துன்னவே. 3180
- ௮ இன்னபோ திவ்வழி நோக்கு மென்பதை
உன்னலர் கரதலஞ் சுமந்த வுச்சியர்
மின்னவிர் மணிமுடி விஞ்சை வேந்தர்கள்
துன்னினர் முறைமுறை துறையிற் சுற்றவே. 3181
- கூ மங்கையர் திறத்தொரு மாற்றங் கூறினுந்
தங்களை யாமெனத் தாழுஞ் சென்னியர்
ஆங்கையு முள்ளமுங் குவிந்த வாக்கையர்
சிங்கவே நெனத்திறற் சித்தர் சேரவே. 3182
- க௦ அன்னவ னமைச்சரை நோக்கி யாண்டொரு
நன்மொழி பகரினு நடுங்குஞ் சிந்தையர்
என்னெகொல் பணியென விறைஞ்சு கின்றனர்
கின்னரர் பெரும்பயங் கிடந்த நெஞ்சினர். 3183
- கக பிரகர நெடுந்திசைப் பெருந்தண் டேந்திய
கரதலத் தண்ணலைக் கண்ணி னோக்கிய
நரகின ராமென நடுங்குஞ் சிந்தையார்
உரகருந் தம்மன முலைந்து சூழவே. 3184
- க௨ திசையுறு கரிகளைச் செயித்துத் தேவரும்
வசையுறக் கயிலையை மறித்து வாழ்வெலாம்
நசையுறப் புரந்தன நடந்த தோள்களின்
இசையினைத் தும்புரு விசையி னேத்தவே. 3185
- க௩ சேணுயர் நெறிமுறை திறம்ப லன்றியே
பாணிகள் பணிசெயப் பழுதில் பண்ணடை
வீணையி னரம்பிடை விளைந்த தேமறை
வாணியி னுரதன் செவியின் வார்க்கவே. 3186
- க௪ * மேகமென் றுருத்தி வீக்கி விண்ணவர் தருவும் விஞ்சை
நாகமுஞ் சுரந்த தீந்தே னறுபுன லோட ளாவித்
தோகையர் துகிலிற் றோய்க்கு மென்பதோர் துணுக்கத் தோடுஞ்
சீகர மகர வேலை காவலன் சிந்த மன்னோ. 3187

- கரு நறைமலர்த் தாதுந் தேனு நளிர்நெடு மகுட கோடி
முறைமுறை யறையச் சிந்தி முரிந்துகு மணியு முத்துந்
தறையிடை யுகாச முன்னந் தாங்கினன் றமுவி வாங்கித்
துறைதொறுந் தொடர்ந்து நின்று சமீரணன் றுடைப்ப மன்னே.
- கக *மின்னுடை வேத்திரக் கையர் மெய்புகத்
துன்னிடு கஞ்சகத் துகிலர் சோர்விலாப்
பொன்னொடு வெள்ளியிற் புரந்த ராதியர்க்
கின்னியன் முறைமுறை யிருக்கை யீயவே. 3189
- கக குலமே முதலிய துறந்து சுற்றிய
சேலையாற் செய்யவாய் புதைத்த செங்கையன்
தோலுடை நெடும்பணை துவைக்குந் தோறெலாங்
காலன்வந் திசைக்குநாட் கழிகை கூறவே. 3190
- கஅ நயங்கிளர் நானநெய் யளாவி நந்தலில்
வியங்கருப் பூரமென் பஞ்சின் மீக்கொளீஇக்
கயங்களின் மரைமலர்க் காடு பூத்தென
வயங்கெரிக் கடவுட விளக்க மாட்டவே. 3191
- கக அதிசய மளிப்பதற் கருளிற் றந்ததால்
புதிதலர் கற்பகத் தருவும் பொய்யிலாக்
கதிர்நெடு மணிகளுங் கறவை யான்களும்
நிதிகளு முறைமுறை நின்று நீட்டவே. 3192
- உ௦ குண்டல முதலிய குலங்கொள் பேரணி
மண்டிய பேரொளி வயங்கி வீசலால்
உண்டுகொ லிரவினி யலக மேழினும்
எண்டிசை மருங்கினு மிருளின் றென்னவே. 3193
- உக கங்கையே முதலிய கடவுட் கன்னியர்
கொங்கைகள் சுமந்திடை கொடியி னெல்கிடச்
செங்கையி னரிசியும் மலருஞ் சிந்தினர்
மங்கல முறைமொழி கூறி வாழ்த்தவே. 3194
- உஉ ஊருவிற் றேன்றிய வருப்பசிப் பெயர்க்
காரிகை யார்முதற் கலாப மஞ்ஞைபோல்
வார்விசிக் கருவியோர் வகுத்த பாணியின்
ஆரிய ரருநட நடிப்ப நோக்கியே. 3195

- உந இருந்தன னுலகமீ ரேழு மெய்திய
அருந்தவ முடைமையி னளவி லாற்றலிற்
பொருந்திய விராவணன் புருவக் கார்முகக்
கருந்தடங் கண்ணியர் கண்ணின் வெள்ளத்தே. 3196
- உச தங்கையு மவ்வழி தலையிற் றுங்கிய
செங்கையள் சோரியின் றுரை சேர்ந்திழி
கொங்கையள் மூக்கிலள் குழையில் காதினள்
மங்குலி னெலிபடத் திறந்த வாயினுள். 3197
- உரு முடையுடை வாயினள் முறையிட் டார்த்தெழு
கடையுக்க் கடலொலி காட்டிக் காந்துவாள்
குடதிசைச் செக்கரிற் சேந்த கூந்தலாள்
வடதிசை வாயிலின் வந்து தோன்றினுள். 3198
- உசு தோன்றலுந் தொன்னக ரரக்கர் தோகையர்
ஏன்றெதிர் வயிறலைத் திரங்கித் தாங்கினர்
மூன்றுல குடையவன் றங்கை மூக்கிலள்
தான்றனி யிவள்வரத் தரிக்க வல்லரோ. 3199
- உ௮ பொருக்கென நோக்கினர் புகல்வ தோர்கிலர்
அரக்கரு மிரைத்தன ரசனி யாமெனக்
கரத்தொடு கரங்களைப் புடைத்துக் கண்களை
நெருப்பெழ விழித்துவாய் மடித்து நிற்கின்றார். 3200
- உஅ இந்திரன் பாலதோ வுலக மீன்றபேர்
அந்தணன் பாலதோ வாழி யானதோ
சந்திர மவுலிபாற் றங்கு மோகொலிவ்
வந்தர மிதுவென வழல்கின் றுர்சிலர். 3201
- உக போரிலான் புரந்தர னேவல் பூண்டவன்
ஆருலா நேமியா னாற்ற ரோற்றுப்போய்
நீரினா னெருப்பான் பொருப்பி னானினி
யார்கொலா மீதென வறைகின் றுர்சிலர். 3202
- நஉ செப்புதற் குரியன தெவ்வ ராருளர்
முப்புறத் துலகமு மடங்க மூடிய
இப்புறத் தண்டத்தோர்க் கிசைவ தன்றிது
அப்புறத் தண்டத்தா ராரென் றுர்சிலர். 3203

- ௩௧ என்னையே யிராவணன் றங்கை யென்றபின்
அன்னையே யென்றடி வணங்க லன்றியே
உன்னவே யொண்ணுமோ வொருவ ராலிவள்
தன்னையே யிரிந்தன டானென் றூர்சிலர். 3204
- ௩௨ சொற்பிறந் தார்க்கிது துணிய வொண்ணுமோ
இற்பிறந் தார்தமக் கிசைவ செய்திலன்
கற்பிறந் தாளெனக் கரன்கொலா மிவள்
பொற்பிறந் தானெனப் புகல்கின் றூர்சிலர். 3205
- ௩௩ தத்துறு சிந்தையாய்த் தளருந் தேவரிற்
பித்துற வல்லரேற் பிழைப்பில் சூட்சியார்
முத்திறத் துலகையு முடிக்க வெண்ணுவார்
இத்திறம் புணர்த்தவ ரென்கின் றூர்சிலர். 3206
- ௩௪ இனியொரு கற்பமுண் டென்னி லன்றியே
வண்கழல் வயங்குவாள் வீரர் வல்லரோ
பனிவரு கானிடைப் பழிப்பி னோன்புடை
முனிவர்தம் வெகுளியின் முடிவென் றூர்சிலர். 3207
- ௩௫ கரையறு திருநகர்க் கருங்க ணங்கைமார்
நிரைவளைத் தளிர்க்கர நெரித்து நோக்கினர்
பிரையுறு பாலென நிலையிற் பின்றிய
உரையினு ரொருவர்மு னொருவர் முந்தினார். 3208
- ௩௬ முழவினில் வீணையின் முரனல் யாழினிற்
றமுவிய குழலினிற் சங்கிற் றுரையில்
எழுசூர லின்றியே யென்று மில்லதோர்
அழுசூரல் பிறந்ததவ் விலங்கைக் கன்றரோ. 3209
- ௩௭ கள்ளுடை வள்ளமுங் களித்த தும்பியும்
உள்ளமு மொருவழி கிடக்க வோடினார்
வெள்ளமு நாணுற விரிந்த கண்ணினார்
தள்ளுறு மருங்கினர் தழீஇக்கொண் டேகினார். 3210
- ௩௮ நாந்தக வழவன்மே னுடுந் தண்டத்தார்
காந்தின மனத்தினர் புலவி கைமிகச்
சேந்தகண் மதிமுகஞ் சிவந்து நீருக
வேந்தனுக் கிளையவ டாளின் வீழ்ந்தனர். 3211

நக பொற்றலை மரகதப் பூக ¹நோவுறச்
சுற்றிய மணிவடத் தூங்கு மூசலின்
முற்றிய வாடலை முனிவுற் றேகினூர்
சிற்றிடை யலமரத் தெருவு சேர்கின்றார். 3212

சு0 எழுவென மலையென வேந்து தோள்களைத்
தழுவிய வளைத்தளிர் நெகிழ்ந்த தாமரை
முழுமுகத் திருகயன் முத்தி னாலிகள்
பொழிதரச் சிலருளம் பொருமி விம்முவார். 3213

சுக *நெய்நிலைய வேலரச நேருநரை யில்லான்
இந்நிலையு ணர்ந்தபொழு தெந்நிலைய னென்னு
மைந்நிலைநெ டுங்கண்மழை வானிலைய மாகப்
பொய்நிலைம ருங்கினர் புலம்பினர் புரண்டார். 3214

சு2 மனந்தலை வருங்கனவி னின்சுவை மறந்தார்
கனந்தலை வருங்குழல் சரிந்துகலை சோர
நனந்தலைய கொங்கைக டதும்பிட நடந்தார்
அனந்தலிள மங்கைய ரழுங்கியயர் கின்றார். 3215

சுந அங்கையி லரன்கயிலை கொண்டதிற லையன்
தங்கைநிலை யிங்கிதுகொ லென்றுதளர் கின்றார்
கொங்கையினை செங்கையின் மலைந்துகுலை கோதை
மங்கையர்க ணங்கையடி வந்துவிழு கின்றார். 3216

சுச இலங்கையில் விலங்குமிவை யெய்தலில வென்றும்
வலங்கையி லிலங்குமயின் மன்னனுள னென்னு
நலங்கையி லகன்றதுகொ னம்மினென நைந்தார்
கலங்கலி னலங்கணினை வாரிகலுழ் கின்றார். 3217

சுரு என்றினைய வன்றுய ரிலங்கைநக ரெய்த
நின்றவ ரிருந்தவரொ டோடுநெறி தேடக்
குன்றினிடை வந்துபடி கொண்டலென மன்னன்
பொன்றிணி பொலன்கழல் விழுந்தனள் புரண்டாள். 3218

சுக மூடிய திருட்படல மூவுலகு முற்றச்
சேடனும் வெருக்கொடு சிரக்குவை நெளித்தான்
ஆடிய குலக்கிரி யருக்கனு மயிர்த்தான்
ஓடின திசைக்கரிக ளும்பரு மொளித்தார். 3219

சௌ விரிந்தவல யங்கண்மிகு தோள்படர மீதிட்
டெரிந்தநய னங்களெயி நின்புற மெரிப்ப
நெரிந்தபுரு வங்களிடை நெற்றியினை முற்றத்
திரிந்தபுல னங்கள்வினை தேவரு மயர்த்தார். 3220

சஅ தென்றிசை நமன்றனெடு தேவர்குல மெல்லாம்
இன்றிறுதி வந்தது நமக்கென விருந்தார்
நின்றுட னடுங்கவுயிர் விம்மிநிலை யில்லா
தொன்றுமுரை யாடலில ரும்பரினெ டும்பர். 3221

சக மடித்தபில வாய்கடொறும் வந்துபுகை முந்தத்
துடித்ததொடர் மீசைகள் சுருக்கொள வுயிர்ப்புக்
கடித்தகதிர் வாளெயிறு மின்கனல மேகத்
திடித்தவுரு மொத்தூறி யாவர்செய லென்றான். 3222

ரு0 கானிடை யடைந்துபுவி காவல்புரி கின்றார்
மீனுடை நெடுங்கொடியி னோன்முதல கீழ்மேல்
ஊனுடை யுடம்புடைமை யோருவமை யில்லா
மானிடர் தடிந்தனர்கள் வாளுருவி யென்றான். 3223

ருக செய்தனர்கண் மானிடர்க ளெனத்திசை யனைத்தும்
எய்தநகை வந்ததெரி சிந்தினக ணெல்லாம்
நொய்தவர் வலித்தொழி னுவன்றபொரு ளொன்றோ
பொய்தவிர் பயத்தையொழி யுற்றபுக லென்றான். 3224

ருஉ மன்மதனை யொப்பர்மணி மேனிவட மேருத்
தன்மதன ழிப்பர்திர டோளின்வலி தன்னால்
என்னதனை யிப்பொழு துரைப்பதுல கேழின்
நன்மதம ழிப்பரொ ரிமைப்பினனி வில்லால். 3225

ருங் வந்தனைமு னித்தலைவர் பாலுடையர் வானத்
திந்துவின்மு கத்தரெறி நீரிலெழு நாளக்
கந்தமல ரைப்பொருவு கண்ணர்கழல் கையர்
அந்தமிற வத்தொழில ராரவரை யொப்பார். 3226

ருச வற்கலையர் வார்கழலர் மார்பிலணி நூலர்
விற்கலையர் வேதமுறை நாவர்தளிர் மெய்யர்
உற்கலைய ருன்னையொர்து கட்டுணையு முன்னர்
சொற்கலையெ னத்தொலைவி றுணிகள் சுமந்தார். 3227

௫௫ மாரருள ரேயிருவ ரோருயிரின் வாழ்வார்
வீரருள ரோவவரின் வில்லின்வலி வல்லார்
ஆரோருவ ரன்னவரை பொப்பவர்க னையா
ஓரோருவ ரேமுதல்வர் மூவரையு மொப்பார். 3228

௫௬ ஆறுமன மஞ்சின மரக்கரை யெனச்சென்
நேறுநெறி யந்தண ரியம்பவுல கெல்லாம்
வேறுமெனி னுங்களுக்குலம் வேரொடு மடங்கக்
கோறுமென முந்தையொரு சூளுறவு கொண்டார். 3229

௫௭ தராவலைய நேமியுழ வன்றயர தப்பேர்ப்
பராவருந லத்தொருவன் மைந்தர்பழி யில்லார்
விராவரும் வனத்தவன் விளம்பவுறை கின்றார்
இராமனு மிலக்குவனு மென்பர்பெய ரென்றான். 3230

௫௮ மருந்தனைய தங்கைமணி நாசிவடி வாளால்
அரிந்தவரு மானிட ரறிந்துமுயிர் வாழ்வார்
விருந்தனைய வாளொடும் விழித்திறையும் வெள்கா
திருந்தன னிராவணனு மின்னுயிர்கொ டின்னும். 3231

௫௯ கொற்றமது முற்றிவலி யாலரசு கொண்டேன்
உற்றபயன் மற்றிதுகொ லாமுரை யிறந்தேன்
முற்றவுல கத்துமுதல் வீரர்முடி யெல்லாம்
அற்றபொழு திற்றிதுபொ ருந்துமென லாமோ. 3232

௬௦ மூளுமுள தாயபழி யென்வயின் முடித்தோர்
ஆளுமுள தாமவர்த மாருயிரு முண்டாம்
வாளுமுள தோதவிட முண்டவன் வழங்கு
நாளுமுள தோளுமுள நானுமுள னன்றோ. 3233

௬௧ பொத்தற வுடற்பழி புகுந்ததென நாணித்
தத்துறுவ தென்னைமன னேதளர லம்மா
எத்துய ருனக்குள தினிப்பழி சுமக்கப்
பத்துள தலைப்பகுதி தோள்கள்பல வன்றோ. 3234

௬௨ என்றிறை செயாநகை செயாவெரி விழிப்பான்
வன்றுணையி லாவிருவர் மானிடரை வாளாற்
கொன்றிலர்க ளானெடிய குன்றுடைய கானில்
நின்றகர னேமுதலி னோர்நிருத ரென்றான். 3235

கூந * அற்றவ னுரைத்த லோடு மழுதழு தருவிக் கண்ணாள்
எற்றிய வயிற்றன் பாரி னிடைவழிந் தேங்கு கின்றான்
சுற்றமுந் தொலைந்த தையா வென்றனன் சுமந்த கையன்
உற்றது தெரியும் வண்ண மொருவகை யுரைக்க லுற்றான். 3236

கூச சொல்லென்றென் வாயிற் கேட்டார் தொடர்ந்தெழு சேனையோ
கல்லென்ற வொலியிற் ¹ சென்றார் கரன்முதற் காளை வீரர் [டுங்
எல்லொன்று கமலச் செங்க ணிராமனென் றியைந்த வேந்தல்
வில்லொன்றிற் கழிகை யொன்றி ² லேறினர் விண்ணிலென்றான்.

கூரு தாருடைத் தாளை யோடுந் தம்பியர் தமியன் செய்த
போரிடை மடிந்தா ரென்ற வுரைசெவி புகாத முன்னங்
காரிடை யுருமின் மாரி கனலொடு பிறக்கு மாபோல்
நீரொடு நெருப்புக் கான்ற நிறைநெடுங் கண்க ளெல்லாம்.

கூசு ஆயிடை யெழுந்த சீற்றத் தழுந்திய துன்ப ³ மாழித்
தீயிடை யுகுத்த நெய்யிற் சீற்றத்திற் கூற்றஞ் செய்ய
நீயிடை யிழைத்த குற்ற மென்னவர் நின்னை யின்னே
வாயிடை யிதழு மூக்கும் வலிந்தனர் கொய்ய வென்றான்.

கூ௭ என்வயி னுற்ற குற்றம் யாவர்க்கு மெழுத வொண்ணத்
தன்மைய ளிராமனோடுந் தாமரை தவிரப் போந்தாள் [ள்
மின்வயின்மருங்குகொண்டாள்வேயினின்மென்றோள்கொண்டா
பொன்வயின்மேனிகொண்டாள்பொருட்டினுற்புகுந்ததென்றான்.

கூ௮ ஆரவ ளென்ற லோடு மரக்கியு மைய வாழித்
தேரவளல்குல்கொங்கைசெம்பொன்செய்குலிகச்செப்புப்
பாரவள் பாதந் தீண்டப் பாக்கியம் படைத்த தம்மா
பேரவள் சீதை யென்று வடிவெனாம் பேச லுற்றான்.

கூசு காமரம் பழுத்த பாடற் கள்ளெனக் கனிந்த வின்சொற்
தேமலர் செறிந்த கூந்தற் றேவர்த மணங்கா மென்னத்
தாமரை யிருந்த நங்கை ⁴ சேடியாந் தரமு மல்லள்
யாமுரை வழங்க லென்ப தேழைமைப்பாலதன்றே. 3242

௭௦ மஞ்சொக்கு மளக வோதி மழையொக்கும் வடிந்த கூந்தல்
பஞ்சொக்கு மடிகள் செய்ய பவளத்தின் விரல்க ளான
அஞ்சொற்க ளமுதி னள்ளிக் கொண்டவள் வதன மைதீர்
கஞ்சத்தி னளவிற் றேனுங் கடலினும் பெரிய கண்கள்.

௭௧ ஈசனார்கண்ணின் வெந்தானென் னுமிதிமுதைச் சொல்லால்
வாசநா ரோதி யானைக் கண்டனன் வவ்வ லாற்றான்
பேசலாந் தகைமைத் ¹ தல்லாப் பெரும்பிணி பிணிப்ப நீண்ட
ஆசையா லழிந்து வெந்தா னநங்கனவ் வருவ மம்மா. 3244

௭௨ தெவ்வுல கத்துங் காண்டி சிரத்தினிற் பணத்தி னோர்கள்
அவ்வுல கத்துங் காண்டி யலைகட லுலகிற் காண்டி
வெவ்வுலை யுற்ற வேலை வாளினை வென்ற கண்ணாள்
² இவ்வுல கத்தா ளங்கம் யாவர்க்கு மெழுதொ ணுதாள்.

௭௩ தோளையே சொல்லு கேளே சடர்முகத் துலவு கின்ற
வாளையே சொல்லு கேளே வல்குலை வழத்து கேளே
மீளவுந் திகைப்ப தல்லாற் றனித்தனி விளம்ப லாற்றேன்
நாளையே காண்டி யன்றே நானுனக் குரைப்ப தென்றே. 3246

வில்லொக்கு துதலென் றாலும் வேலொக்கும் விழியென் றாலும்
பல்லொக்கு முத்தென் றாலும் பவளத்தை யிதழென் றாலுஞ்
சொல்லொக்கும் பொருளொவ் வாதாற் சொல்லலா முவமை யுண்டோ
நெல்லொக்கும் புல்லென் றாலும் நேருரைத் தாக ³ வற்றே.

௭௪ இந்திரன் சசியைப் பெற்றா னிருமுன்று வதனத் தோன்றன்
தந்தையு முமையைப் பெற்றான் றுமரைச் செங்க ணனுஞ்
செந்திரு மகளைப் பெற்றான் சீதையை நீயும் பெற்றால்
⁴ அந்தரம் பார்க்கி னன்மை யவர்க்கில்லை யுனக்கே யையா.

பாகத்தி லொருவன் வைத்தான் பங்கயத் திருந்த பொன்னை
ஆகத்தி லொருவன் வைத்தா னந்தண னாவின் வைத்தான்
மேகத்திற் பிறந்த மின்னை வென்றதுண் ணிடையி னனை
மாகத்தோள் வீர பெற்றா லெங்ஙனம் வைத்து வாழ்தி.

௭௫ பிள்ளைபோற் பேசு வானைப் பெற்றபின் பிழைக்க லாற்றாய்
கொள்ளைபோ கின்ற செல்வ மவளுக்கே கொடுத்தி யையா
வள்ளலே யுனக்கு நல்லேன் மற்றுநின் மனையின் வாழும்
கிள்ளைபோன் மொழியார்க் கெல்லாங் கேடுகுழ் கின்றே னன்றே.

௭௬ தேர்த்தந்த வல்குற் சீதை தேவர்த முலகி லிம்பர்
வார்த்தந்த முலையி னார்தம் வயிறுதந் தாளு மல்லன்
தார்த்தந்த கமலத் தானைத் தருக்கினர் கடையச் சங்க
நீர்த்தந்த வவளை வெல்வா னிலந்தந்து நிரம்பிற் றன்றே.

- ௪௯ மீன்கொண்ட கொடியி னூர்க்குவிழாப்பரிந்துலகமேத்தத்
தேன்கொண்ட நறுமென் கூந்தற் சிற்றிடைச் சீதை யென்னும்
மான் கொண்டென் டாட நீரின் வாள்வலி யுலகங் காண
யான் கொண்டென் டாடும் வண்ண மிராமனைத் தருதி யென்பால்.
- ௮௦ தருவது விதியே யென்றாற் றவம்பெரி துடைய ரேனும்
வருவது வருநா ளன்றி வந்துகை கூட வற்றே
ஒருபது முகமுங் கண்ணு முருவமு மார்புந் தோள்கள்
இருபதும் படைத்த செல்வ மெய்துவ தினிநீ யெந்தாய்.
- ௮௧ அன்னவ டன்னை யுன்பா லுய்ப்பதென் றணுக லுற்ற
என்னையவ் விராமன் றம்பி யிடைபுகுந் திலங்கு வாளான்
முன்னேமூக் கரிந்து விட்டான் முடிந்ததென் வாழ்வு முன்னிற்
சொன்னபி னுயிரை நீப்பான் றுணிந்தன னென்னச் சொன்னான்.
- ௮௨ கோபமு மறனு மானக் கொதிப்புமென் றினைய வெல்லாம்
பாவரின் றிடத்தி னில்லாப் பெற்றிபோற் பற்று விட்ட
தீபமொன் றென்றை யுற்றா லென்னலாஞ் செயலிற் புக்க
காமமு நோயு மொன்றா யுயிரொடுங் கலந்த தன்றே. 3255
- ௮௩ கரணையு மறந்தான் றங்கை மூக்கினைக் கடிந்து நின்றார்
உரணையு மறந்தா னுற்ற பழியையு மறந்தான் வெற்றி
அரணையுந் கொண்ட காம னம்பினை முன்பு பெற்ற
வரணையு மறந்தான் கேட்ட மங்கையை மறந்தி லாதான்.
- ௮௪ சிற்றிடைச் சீதை யென்னு நாமமுஞ் சிந்தை தானும்
உற்றிரண் டொன்றாய் நின்றா லொன்றெழித் தொன்றை யுன்ன
மற்றொரு மனமு முண்டோ மறக்கலாம் வழிமற் றியாதோ
கற்றறி ஞான மின்றேற் காமத்தைக் கடக்க லாமோ.
- ௮௫ மயிலுடைச் சாய லானை வஞ்சியா முன்ன நீண்ட
எயிலுடை யிலங்கை வேந்த னிதயமாஞ் சிறையில் வைத்தான்
அயிலுடை யரக்க னுள்ள மவ்வழி மெள்ள மெள்ள
வெயிலுடை நாளி லுற்ற வெண்ணெய்போல் வெதும்பிற் றன்றே.
- ௮௬ விதியது வலியி னாலு மேலுள்ள வினையி னாலும்
பதியுறு கேடு வந்து குறுகிய பயத்தி னாலுங்
கதியது பொறியின் வெய்ய காமநோய் கல்வி நோக்கா
மதியிலி மறையச் செய்த தீமைபோல் வளர்ந்த தன்றே.

அ௮ பொன்மய மான நங்கை மனம்புக மடமை பூண்ட
தன்மையோவரக்கன்றன்னை யயர்த்ததோர்தகமையாலோ
மன்மதன் வாளி தூவி நலிவதோர் வலத்த னான
வன்மையை மாற்று மாற்றல் காமத்தே வகுத்த தன்றே.

அ௮ எழுந்தன னிருக்கை நின்றான் டேழுல கத்து ளோரும்
மொழிந்தன ராகி யோதை முழங்கின சங்க மெங்கும்
பொழிந்தன பூவின் மாரி போயினர் புகுந்தோ ரெல்லாம்
அழிந்தழி சிந்தை யோடு மாடகக் கோயில் புக்கான். 3261

அ௯ பூவினால் வேய்ந்து செய்த பொங்குபே ரமளி கொங்கைத்
தேவிமார் வெள்ள நீங்கிச் சேர்ந்தனன் சேர்த லோடும்
நாவிநா றேதி நவ்வி நயனமு மனமும் புக்குப்
பாவிபாள் கொடுத்த வெம்மை பயப்பயப் பயந்த தன்றே.

௯௦ * நூக்க லாக லாத காத னூறு நூறு கோடியாய்ப்
பூக்கள் வாச வாடை வீச சீதநீர் பொதிந்த மென்
சேக்கை வீச ரிந்து திக்க யங்க ளெட்டும் வென்றதோள்
ஆக்கை தேய வுள்ள நைய வாவி வேவ தாயினான். 3263

௯௧ தாது கொண்ட சீத மேவு சந்து சந்த மென்றளிர்ப்
போது கொண்ட டுத்த போது பொங்கு தீம ருந்தினால்
வேது கொண்ட தென்ன மேனி வெந்து லைந்து விம்முதி
ஊது வன்று ருத்தி போலு யிர்த்து யிர்த்து யங்கினான்.

௯௨ தாவி யாது தீதே னுது தைய லாளை மெய்யுறப்
பாவி யாத போதி லாத பாவி மாழை பானல்வேல்
காவி யான கண்ணி மேனி காண மூளு மாயையால்
ஆவி சால நொந்து நொந்த முங்கு வானு மாயினான்.

௯௩ பரங்கி டந்த மாதி ரஞ்ச மந்த பாழி யானையின்
கரங்கி டந்த கொம்பொ டிந்த டங்க வென்ற காவலான்
மரங்கு டைந்த தும்பி போல நங்க பாணம் வந்துவந்
துரங்குடைந்துருங்கநொந்துளைந்துளைந்தொ துங்கினான்.

௯௪ கொன்றைதூன்றுகோதையோடொர்கொம்புவந்தெனஞ்சிடை
நின்ற தூடு கண்ட தென்ற ழிந்த முங்கு நீர்மையான்
மன்ற றங்க லங்கன் மாரன் வாளி போல மல்லிகைத்
தென்றல் வந்தெ திரந்த போது சீறு வானு மாயினான்.

- கூரு அன்ன காலை யங்கு நின்றெழுந்த முங்கு சிந்தையான்
இன்னவாறுசெய்வெனென்றொரெண்ணிலாதிரங்குவான்
பன்னு கோடி தீப மாலை பாளையாழ் பழித்த சொற்
பொன்ன னாரெடுக்க வங்கொர் சோலை யூடு போயினான்.
- கூசு * மாணிக்கம் பனசம் வாழை மரகதம் வயிரந் தேமா
ஆணிப்பொன் வேங்கை கோங்க மரவிந்த ராகம் பூகஞ்
சேணுற்ற நீலஞ் சாலங் குருவிந்தந் தெங்கு வெள்ளி
பாணித்தண் பளிங்கு நாகம் பாடலம் பவள மன்தோ.
- கூசா வாறுற நிவந்த செங்கேழ் மணிமரந் துவன்றி வான
மீனெடு மலர்க டம்மில் வேற்றுமை தெரித நேற்றாத்
தேனுகு சோலை நாப்பண் செம்பொன்மண் டபத்து ளாண்டோர்
பானிற வமளி சேர்த்தான் பையுளுந் றயங்கி நைவான். 3270
- கூஅ கனிகளின் மலரின் வந்த கள்ளுண்டு களிகொ ளன்னம்
வனிதையர் மழலை யின்சொற் கிள்ளையுங் குயிலும் வண்டும்
இனியன மிழற்று கின்ற யாவையு மிலங்கை வேந்தன்
முனியுமென் றமைந்த வாய முங்கையர் போன்றவன்றே.
- கூக பருவத்தால் வாடை தந்த பசும்பனி யனங்கன் வானி
உருவிப்புக்கொளித்தபுண்ணிற் குளித்தலுமுலைந்துவிம்மி
இருத்தான் யாத டாவென் றியம்பினு னியம்ப லோடும்
வெருவிப்போய்ச் சீத நீங்கி வேனில்வர் திறுத்த தன்றே.
- கூஓ வன்பணை மரமும் யாவு மலைகளுங் குளிர வாழும்
மென்பனி யெரிந்த தென்றால் வேனிலை விளம்ப லாமோ
அன்பெனும் விடமுண் டாரை யாற்றலா மருந்து முண்டோ
இன்பமுந் துன்பந் தானு முள்ளத்தோ டியைந்த தன்றே. 3273
- கூக மாதிரத் திறுதி காறுந் தன்மனத் தெழுந்த மையல்
வேதனை வெப்பஞ் செய்ய வேனிலும் ¹வெதுப்புங் காலை
யாதுமிங் கிதனின் முன்னைச் சீதநன் ²நிதனை நீக்கிக்
கூதிராம் பருவந் தன்னைக் கொணருதிர் விரைவி னென்றான்.
- கூஓ கூதிர்வந் தடைந்த காலை கொதித்தன குவவுத் திண்டோள்
சீதமுஞ் சுடுமோ முன்னைச் சீதமே காணி தென்றான்
ஆதியா யஞ்ச மன்றே யருளல தியற்ற லென்ன
யாதுமிங் கிருது மாகா யாவையு மகற்று மென்றான்.

க௦௩ என்னலு மிருது வெல்லா மேகலும் யாவுந் தந்தம்
பன்னரும் பருவஞ் செய்யா யோகியிற் பற்று நீத்த
பின்னரு மூலக மெல்லாம் பிணிமுதற் பாசம் வீசித்
துன்னருந்தவத்திற்றேன் றுந்துறக்கம்போற்றேன்றிற்றன்றே.

க௦௪ கூலத்தா ருலக மெல்லாங் குளிர்ப்பொடு வெதுப்பு நீங்க
நீலத்தா ரரக்கன் மேனி நெய்யின்னி பெயிரிந்த தன்றே
காலத்தால் வருவ தொன்றே காமத்தாற் கனலும் வெந்தீச்
சீலத்தா லவிப்ப தன்றிச் செய்யத்தா னுவ துண்டோ.

க௦௫ நாரமுண் டெழுந்த மேகந் தாமரை வளைய நான
சாரமுண் டிருந்த சீதச் சந்தனந் தளிர்மென் றுதோ
டாரமுண் டெரிந்த சிந்தை யயர்கின்ற னயனின் றுரை
ஈரமுண் டென்ப வோடி யிந்துவைக் கொணரு மென்றான்.

க௦௬ வெஞ்சினத் தரக்க னுண்ட வியனகர் மீதுபோக
நெஞ்சினி லொதுங்கு கின்ற நிறைமதி யோனை நேடி
அஞ்சலை வருதி நின்னை யழைத்தன னரச நென்னச்
சஞ்சலந் துறந்து தானச் சந்திர னுதிக்க லுற்றான். 3279

க௦௭ அயிருறக் கலந்த நன்னீ ராழிநின் றுழி யிந்து
செயிருறச் சேதித் தாண்டோர் தேய்வுவந் துற்ற போழ்தின்
வயிரமுற் றுடைந்த செற்றோர் வலியவாச் செல்லு மாபோல்
உயிர்தெறக் கால னென்பா னொத்தன னுதயஞ் செய்தான்.

க௦௮ பராவருங் கதிர்க ளெங்கும் பரப்பிமீப் படர்ந்து வானிற்
றராதலத் தெவரும் பேண வவளையே சலிக்கு நீரால்
அராவணைத் துயிலு மண்ணல் காலமோர்ந் தற்ற நோக்கி
இராவண னுயிர்மே லுய்த்த திகிரியு மென்ன லானான்.

க௦௯ அருகுறு பாலின் வேலை யமுதெலா மனோந்து வாரிப்
பருகின பரந்து வாய்ந்த நிலாச்சுடர் பணிமென் கற்றை
நெரிவுறு புருவச் செங்க ணரக்கற்கு நெருப்பி னுப்பண்
உருகிய வெள்ளி யள்ளி வீசிது லொத்த தன்றே. 3282

க௧௦ மின்னலந் திகழுஞ் சோதி விழுநிலா மிதிலை சூழ்ந்த
சென்னலங் கழனி நாடன் றிருமகள் செவ்வி கேளா
நன்னலந் தொலைந்து சோரு மரக்கனை நாளுந் தோலாத்
துன்னல னொருவன் பெற்ற புகழெனச் சுட்ட தன்றே.

- ககக கருங்கழற் கால னஞ்சங் காவலன் கருத்து நோக்கித்
தருங்கதிர்ச் சீத யாக்கைச் சந்திரற் றருதி ரென்ன
முருங்கிய கனலின் மூரி விடத்தினை மொய்க்குஞ் சிற்றத்
தருங்கதி ரருக்கன் றன்னை யாரழைத் தீர்க ளென்றான்.
- ககஉ அவ்வழி சிலத ரஞ்சி யாதியா யருளில் லாரை
இவ்வழி தருது மென்ப தியம்பலா மியல்பிற் றன்றால்
செவ்வழிக் கதிரோ னென்றுந் தேரின்மே லன்றி வாரான்
வெவ்வழித் தெனினுந் திங்கள் விமானத்தின் மேல தென்றார்.
- ககங *பணந்தா ழுல்குற் பணிமொழியார்க் கன்பு பட்ட படுங்காமக்
குணந்தான் முன்ன மறியாதான் கொதியா நின்றான் மதியாலே
தணந்தாமரையின் றனிப்பகைளுனென்னுந்தன்மையொருதானே
உணர்ந்தானுணர்வுற்றவன்மேலிட்யிர்காததுய்க்கவுரைசெய்தான்.
- ககச தேயா நின்றாய் மெய்வெளுத்தா யுள்ளங் கறுத்தாய் நிலைதிரிந்து
காயா நின்றா யொருநீயுங் கண்டார் சொல்லக் கேட்டாயோ
பாயா நின்ற மலர்வாளி பறியா நின்றா ரில்லையால்
ஓயா நின்றே னுயிர்காதத்தற் குரியா ராரே யுடுபதியே.
- ககரு ஆற்றா ராகிற் றம்மைக்கொண் டடங்கா ரோவென் னொயிர்க்குக்
கூற்றாய் நின்ற குலச் சனகி குவளை மலர்ந்த தாமரைக்குத்
தோற்றாய்தலைகங்கரிந்தாய்மெலிந்தாய்வெதும்பத்தொடங்கி
மாற்றார் செல்வங் கண்டழிந்தால் வெற்றி யாக வற்றாமோ. [ஞய்
- ககசு என்னப் பன்னி யிடருறுவா னிரவோ டிவனைக் கொண்டகற்றி
முன்னைப் பகலும் பகலோனும் வருக வென்றான் மொழியாமுன்
உன்னற் கரிய வுடுபதியு மிரவு மொளித்த தொருநொடியிற்
பன்னற் கரிய பகலவனும் பகலும் வந்து பரந்ததால். 3289
- கக௭ இருக்கின்மொழியாலெரிமுகத்தினிய்ந்தநெய்யினொரிசெம்பொ
உருக்கி யனைய கதிர்பாய வனல்போல் விரிந்த வுயர்கமலம் [ன்
அருக்க னெய்த வவிர்தடங்கி வாளா தடாத பொருளெய்திச்
செருக்கி யிடையே திருவிழந்த சிறியோர் போன்ற சேதாம்பல்.
- ககஅ நாணி நின்ற வொளிமழுங்கி நடுங்கா நின்ற வுடம்பினனாய்ச்
சேணி னின்றும் புறஞ்சாய்ந்து கங்குற் றுரம் பின்செல்லப்
பூணின் வெய்யோ னொருதிகையேபோதப்போவான்புகழ்வேந்தர்
ஆணை செல்ல நிலையிழந்த ¹வரசர் போன்ற னல்லாண்டான்.

- ககக * மணந்தபே ரன்டிரை மலரின் சேக்கையுள்
புணர்ந்தில ரிடையொரு வெகுளி பொங்கலால்
கணங்குழை மகளிர்கள் கங்குல் நீங்கிட
உணர்ந்திலர் கனவினு மூட தீர்ந்திலர். 3292
- கஉ௦ அணைமலர்ச் சேக்கையு ளாட தீர்ந்தனர்
பணைகளைத் தழுவிய பவள வல்லிபோல்
இணைமலர்க் கைகளி னிறுக வின்னுயிர்த்
துணைவரைத் தழுவினர் துயில்கின் றூர்சிலர். 3293
- கஉக தள்ளாறு முயிரினர் தலைவர் நீங்கலால்
நள்ளிர விடையுறு நடுக்க நீங்கினார்
கொள்ளையி லாக்கருங் குவளை நாண்மலர்க்
கள்ளுகு வனமெனக் கலுமுங் கண்ணினார். 3294
- கஉஉ அளியினந் தடந்தொறு மார்ப்ப வாய்கதிர்
ஒளிபட வுணர்கில வுறங்கு கின்றன
தெளிவில வின்றுயில் விளைக்குஞ் சேக்கையுட்
களியரை நிகர்த்தன களிநல் லன்னமே. 3295
- கஉங் விரிந்துறை யுறைதொறும் விளக்கம் யாவையும்
எரிந்துற நிழற்றலி னொளியி ழந்தவால்
அருந்துறை நிரம்பிய வுயிரி னன்பரைப்
பிரிந்துறை தருங்குலப் பேதை மாரினே. 3296
- கஉச புனைந்தித முரிஞ்சுறும் பொழுது புக்ககம்
வனைந்தில வைகறை மலரு மாமலர்
நனந்தலை யமளியிற் றுயிலு நங்கைமார்
அனந்தலி னெடுங்கணை டொத்த வாமரோ. 3297
- கஉரு இச்சையிற் றுயில்வதற் கியாவர் கண்களும்
நிச்சயம் பகலுந்த மிமைக ணீக்கல்
பிச்சையு மிடுதுமென் றுணர்தல் பேணலா
வச்சையர் நெடுமனை வாயின் மானவே. 3298
- கஉசு நஞ்சுறு பிரிவினி னுளி னீளமோர்ந்
தஞ்சுற நடுவதோ ரயர்வுந் தாங்கலால்
வெஞ்சிறை நீங்கிய வினையி னுரென
நெஞ்சறக் களித்தன நேமிப் புள்ளெலாம். 3299

- கஉ௮ நான்மதிக்கல்லது நடுவெணெய்திய
ஆணையிற் றிறக்கலா வலரிற் பாய்வன
மாண்வினைப் பயன்படா மாந்தர் வாயில்சேர்
பாணரிற் றளர்ந்தன பாடற் றும்பியே. 3300
- கஉஅ அருமணிச் சாளர மதனி னூடுபுக்
கெரிகதி ரின்றுயி லெழுப்பி யெய்தவும்
மருளொடு தெருளுறு நிலைமை மங்கையர்
தெருளுறு மெய்ப்பொரு டெரிந்தி லாரினே. 3301
- கஉக ஏவலின் வன்மையை யெண்ண நேற்றலர்
நாவல ரியற்றிய நாழி நாமநூல்
காவலர் துனித்துணர் கணித மாக்களுங்
கூவுறு கோழியுந் துயில்வு கொண்டவே. 3302
- கஉ௦ இனையன வுலகினி னிகழு மெல்வையிற்
கணைகழ லரக்கனுங் கண்ணி னோக்கினான்
நினைவுறு மனத்தையு நெருப்பிற் றீய்க்குமால்
அனையவத் திங்களே யாகுமா லென்றான். 3303
- கஉக திங்களோ வன்றிது செல்வச் செங்கதிர்
பொங்குளைப் பச்சையம் புரவித் ¹ தேரதால்
வெங்கதிர் சடுவதே யன்றி மெய்யுறத்
தங்குதண் கதிர்சுடத் தகாதென் றுர்சிலர். 3304
- கஉ௨ * நீலச் சிகரக் கிரியன்னவ னின்ற வெய்யோன்
ஆலத்தினும் வெய்ய னகற்றி யரற்று கின்ற
வேலைக் குரலைத் தவிர்கென்று விலக்கி மேலை
மாலைப் பிறைப்பிள்ளையைக் கூவுதிர் வல்லை யென்றான்.
- கஉ௩ சொன்னா னிருதர்க்கிறை யம்மொழி சொல்ல லோடும்
அன்னா னிரம்பிய வம்மதி யாண்டொர் சீல
முன்னா னிளம்பிறை யாகி முளைத்த தென்றால்
என்னா னு மருந்தவ மன்றி யியற்ற லாமோ. 3306
- கஉ௪ குடபாலின் முளைத்தது கண்ட குணங்க டியோன்
வடவாவன லன்றெனின் மண்பிடர் வைத்த பாம்பின்
விடவா ளெயிறன்றெனி லென்னை வெகுண்டு மாலை
அடவா ளுருவிக்கொடு தோன்றிய தாகு மன்றே. 3307

கநடு தாதுண் சடிலத்தலை வைத்தது தண்ட ரங்க
மோதுங் கடலிற் படமுந்து பிறந்த போதே
ஓதுங் கடுவைத்தன் மிடற்றி லொளித்த தக்கோன்
ஈதுங் கடுவாமென வெண்ணிய வெண்ண மன்றே. 3308

கநசு உருமொத்த வலத்துயிர் துங்கிய திங்க ளோடித்
திருமிச் சிறுமென் பிறைதீமை குறைந்த தில்லைக்
கருமைக் கறைநெஞ்சின னஞ்சு கலந்த பாம்பின்
பெருமைச் சிறுமைக்கொரு பெற்றி குறைந்த துண்டோ.

கநசு கன்னக் கனியுமிரு டன்னையுங் காண்டு மன்றே
முன்னைக் கதிர்நன்றி தகற்றுதிர் முன்பு சான்ற
என்னைச் சுடுமேயெனி லேழல கத்தில் வாழ்வோர்
பின்னைச்சிலர் வாழ்வரென் றங்கொரு பேச்சுமுண்டோ.

கநசு ஆண்டப் பிறைநீங்கலு மெய்திய தந்த காரர்
தீண்டற் கரிதாய்ப்பல தேய்ப்பினுந் தேய்க்க லாகா
வேண்டிற் கரபத்திர பத்தியி னீர்ந்து வீழ்த்துக்
காண்டற் கருஞ்சேணுய ரகந்து திரட்ட லாகி. 3311

கநசு முருடர்ந் துருட்டற் கெளி தென்பது முற்று முற்றிப்
பொருடர்ந் தஞானச் சுடர்புக்கு வழங்க லின்றிக்
குருடங்கிதென்னக்குறிகொண்டகண்ணோட்டங்குன்றி
அருடர்ந்த நெஞ்சிற் கரிதென்ப தவ்வந்த காரம். 3312

கசு0 விள்ளாது செறிந்திடை மேலுற வீங்கி யெங்கும்
நள்ளா விருள் வந்தகன் ஞாலம் விழுங்கலோடும்
எள்ளா வுலகியாவையும் யாவரும் வீவ தென்ப
உள்ளா வுமிழ்ந்தான் விடமுண்ட வொருத்த நென்றான்.

கசுசு வேலைத் தலைவந் தொருவன்வலி யால்வி முங்கும்
ஆலத்தி னடங்குவ தன்றி தறிந்து ணர்ந்தேன்
ஞாலத்தொடு விண்முதல் யாவையு நாவி னக்குங்
காலக் கனல்கார் விடமுண்டு கறுத்த தன்றே. 3314

கசுஉ 1 மருளுடு வந்த மயக்கோமதி மற்று முண்டோ
தெருளாமி தென்னே திணிமை யிழைத்தாலு மொவ்வா
2 இருண டிருகுண்டலங் கொண்ட விருண்ட நீலச்
சுருளோடும் வந்தோர் சுடர்மாமதி தோன்று மன்றே. 3315

- கசந அம்பு மனலு துழையாக் ¹ கனவந்த காரந்
தும்பு மழைகொண்டயலொப் பரிதாய துப்பின்
² கொம்பர் குரும்பைக் குலங்கொண்டது திங்க டாங்கி
வெம்புந் தமிழேன்முன் விளக்கெனத் தோன்று மன்றே.
- கசச புடைகொண்டெழு கொங்கையு மல்குலும் புல்கி நிற்கும்
இடைகண்டில மல்ல தெல்லா வருவுந் தெரிந்தாம்
விடதுங்கிய கண்ணுடை யாரிவர் மெள்ள மெள்ள
மடமங்கைய ராயென் மனத்தவ ராயி னாரே. 3317
- கசரு பண்டே யுலகேழினு முள்ள படைக்க னாரைக்
கண்டே னிதுபோலொரு பெண்ணுருக் கண்டி லேனான்
உண்டே யெனில் வேறினி யெங்கை யுணர்த்து கின்ற
வண்டேறு கோதை மடவாளிவ ளாகு மன்றே. 3318
- கசக பூண்டிப் பிணியா லுறுகின்றது தான் பொறுதான்
றேண்டிக் கொடுவந்தனள் செய்வதொர் மாறுமுண்டோ
காண்டற் கினியாளுருக் கண்டவட் கேட்கு மாற்றால்
ஈண்டிப் பொழுதே விரைந்தெங்கையைக் கூவு கென்றான்.
- கசஎ என்ற நெனலுங் கடிதேகினர் கூவு மெல்லை
வன்ற னிருதக்குலம் வேரற மாய்த்தல் செய்வாள்
ஒன்றாத காமக் கனலுட்டெற லோடு நாசி
பொன்றழ் குழைகொங்கைகள் போக்கினள் போய்ப் புகுந்தாள்.
- கசஅ பொய்ந்நின்ற நெஞ்சிற் கொடியாள் புகுந்தாளை நோக்கி
நெய்ந்நின்ற கூர்வாளவ னேருற நோக்கி நங்கை
மைந்நின்ற வாட்கண் மயினின்றென வந்தென் முன்னர்
இந்நின்றவ ளாங்கொ லியம்பிய சீதை யென்றான். 3321
- கசக செந்தா மரைக்கண்ணெடுஞ் செங்கனி வாயி னேடுஞ்
சந்தார் தடந்தோனொடுந் தாழ்தடக் கைக னோடும்
அந்தா ரகலத்தொடு மஞ்சனக் குன்ற மென்ன
வந்தா னிவனாகுமவ் வல்லி லிராம னென்றான். 3322
- சரு௦ பெண்பா லுருநானிது கண்டது பேதை நீயீண்
டெண்பாலு மிலாததோ ராணுரு வென்றி யென்னே
கண்பா லுறுமாயை கவற்றுதல் கற்ற வெம்மை
மண்பா லவரேகொல் விளைப்பவர் மாயை யென்றான்.

கருக ஊன்று முணர்வப் புறமொன்றினு மோட லின்றிச்
சான்று முளதானெடி தாசை தகைந்து நின்றாய்க்
கேன்றுன் னெதிரே விழிநோக்கு மிடங்க டோறுந்
தோன்று மனையாளிது தொன்னெறி யாகு மென்றாள்.

கருஉ அன்ன ளதுகூற வரக்கனு மன்ன தாக
நின்னால விராமனைக் காண்குறு நீரெ னென்றான்
என்னாவ னென்னை யித்தீர்வரு மின்னல் செய்தான்
அன்னாள்முதல் யானு மயர்த்தில் னாகு மென்றாள். 3325

கருங ஆமாம தடுக்குமெ னாக்கையொ டாவி நைய
வேமால் வினையேற்கினி யென்விடி வாகு மென்னக்
கோமா னுலகுக்கொரு நீகுறை கின்ற தென்னே
பூமாண் குழலாடனை வவ்வுதி போதி யென்றாள். 3326

கருச என்று ளகன்று ளவரக்கனு மீட ழிந்தான்
ஒன்று லுமுணர்ந்தில னாவி யுலர்ந்து சோர்ந்தான்
நின்றரு நடுங்கினர் நின்றனா நாளி னாலே
பொன்று துளனாயின னத்தனை போலு மன்றே. 3327

கருரு இறந்தார் பிறந்தாரென வின்னுயிர் பெற்ற மன்னன்
மறந்தா னுணர்ந்தானவன் மாடுநின் றுரை நோக்கிக்
கறந்தாலென நீர்தரு சந்திர கர்ந்தத் தாலோர்
சிறந்தார் மணிமண்டபஞ் செய்கெனச் செப்பு கென்றான்.

கருக வந்தா னெடுவா னுறை தச்சன் மனத்து ணர்ந்தான்
சின்தா வினையன்றியுஞ் செய்வினை யாலுஞ் செய்தான்
அந்தாம நெடுந்தறி யாயிரத் தால மைத்தான்
சந்தார் மணிமண்டபந் தாமரை யோனு நாண். 3329

கரு௭ காந்தம் மமிர்தின் னுளி கால்வன கால மீனின்
வேந்தன் னொளியன்றியு மேலொடு கீழ்வி ரித்தான்
பூந்தென்றல் புகுந்துறை சாளர மும்பு னைந்தான்
ஏந்தும் மணிக்கற்பகச் சீதளக் காவி ழைத்தான். 3330

கருஅ ஆணிக் கனகச் சுடரா யிரமா விளக்கஞ்
சேணுற் றிருள்சீப்பன தெய்வ மடந்தை மார்கள்
பூணிற் பொலிவார் புடையேந்திடப் பொங்கு தோளான்
மாணிக்க மானத்திடை மண்டபங் காண வந்தான். 3331

- கருக அல்லாயிர கோடி யடுக்கிய தொத்த ¹ தேனும்
நல்லார் முகமாய் நளிர்வானில வின்றி நாமப்
பல்லாயிர கோடி பணிச்சுட ரீன்ற திங்கள்
எல்லா முடனா விருளோடி யிரிந்த தன்றே. 3332
- ககூ0 பொற்புற்றன மாமணி யொன்பதும் பூவி னின்ற
கற்பத் தருவின் கதிர்நாணிழற் கற்றை நாற
அற்பற் றழியப் பகலாக்கிய தால ருக்கன்
நிற்பத் தெளிகின்றது நீள்சுடர் மேன்மை யன்றோ 3333
- ககுக ஊரோசை முதற்பொறி யாவையு மொன்றி னென்று
தேரு நிலையுற்றதொர் சிந்தையின் செய்கை யோரான்
வேரூய பிறப்பிடை வேட்கை விரிந்த தீர்ப்ப
மாரோ ருடல்புக்கென மண்டபம் வந்து புக்கான். 3334
- ககுக2 * தண்டலி றவஞ்செய் வோர்கள் வேண்டின தான நல்கும்
மண்டல மகரவேலை யமிர்தொடும் வந்த தென்னப்
பண்டருஞ் சுரும்பு சேரும்பசுமரமுயிர்த்தபைம்பொற்
றெண்டளிர் மலிற் செய்த சீதளச்சேக்கைசேர்ந்தான்.
- ககுக3 நேரிழை மகளிர் கூந்த னிறைநறை வாச நீந்தி
வேரியஞ் சரளச் சோலை வேனிலான் விருந்து செய்ய
ஆர்கலி யழுவந் தந்த வமிழ்தென வொருவ ராவி
திரினு முதவற் கொத்த தென்றல்வந் திறுத்த தன்றே.
- ககுக4 சாளரத் தூடு வந்து தவழ்தலுந் தரித்த நேற்றான்
நீளரத் தங்கள் சிந்த நெருப்புக நோக்கு நீரான்
வாழ்மனை புகுந்த தாண்டோர் மாசுணம் வரக்கண்டன்ன
கோளுறக்கொதித்துவிம்மி யுழையரைக்கவிச்சொன்னான்.
- ககுக5 கூவலி னுயிர்த்த சின்னீ ருலகினைக் குப்புந் நென்னத்
தேவரி னொருவ னென்னை யின்ன லுஞ் செயத் தக்கானே
ஏவலி னன்றி வந்திங் கிவ்வழ லெய்திற் நென்னக்
காவலி னுழையர் தம்மைக்கொணருதிர் கடிதினென்றான்.
- ககுக6 அவ்வழி யுழைய ரோடி யாண்டவர்க் குணத்த லோடும்
வெவ்வழியமைந்தசெங்கண்வெருவுநோக்கிவெய்யோன்
செவ்வழி தென்றலார்க்குத் திருத்தினீர் நீர்கொ லென்ன
இவ்வழி யிருந்த காலேத் தடையவர்க் கில்லை யென்றான்.

கக௭ வேண்டிய நினைந்து செய்வான் விண்ணவர் வருவரென்றால்
மாண்டது போலுங் கோள்கை யானுடை வன்மைவல்லை
தேண்டினர் திசைக டோறுஞ் சேணுற விசையிற் செல்குற்
நீண்டிவன் றன்னைப் பற்றி யிருஞ்சிறை யிதே ரென்றான்.

கக௮ காற்றினோன் றன்னை வாளா முனிதலிற் கண்ட தில்லை
கூற்றும்வந் தென்னையின்னேகுறுகுமாற்குறித்தவாற்றால்
வேற்றருங் கருங்கட் சீதைமெய்யருள் புனையேனென்றால்
ஆற்றலா லடுத்த தெண்ணு மமைச்சரைக் கொணர் தி ரென்றான்.

கக௯ ஏவின் சிலத ரோடி யேயெனு மளவி லெங்குங்
கூவினர் கூவலோடுங் குறுகினர் கொடித்தின் டேர் மேல்
மாவினிற் சிவிகை தன்மேன் மழைமதக் களிற்றின் மீதில்
தேவரும் வானந் தன்னிற் நிசைதொறுஞ் சிந்தை சிந்த.

க௭௦ வந்தமந் திரிக ளோடு மாசற மனத்தி னெண்ணிச்
சிந்தையி னினைந்து செய்யுஞ் செய்கையன் றெளிவி னெஞ்சன்
அந்தரஞ் செல்வ தாண்டோர் விமானத்தி னாரு மின்றி
இந்திய மடங்கி நின்ற மாரீச னிருக்கை சேர்ந்தான். 3343

தூப்பநகி துட்சிப் படலம் முற்றும்.

க௨. மாரீசன் வதைப் படலம்

க இருந்தமா ¹ ரீசன் ஈந்த விராவண னெய்த லோடும்
பொருந்திய பயத்தின் சிந்தை பொருமுற்று வெருவு கின்றான்
கருந்தட மலைய னானை யெதிர்கொண்டு கடன்கள் யாவும்
திருந்திய செய்து செவ்வித் திருமுக நோக்கிச் செப்பும்.

உ * கந்த மலர்த்தண் கற்பக நீழற் றலைவற்கும்
அந்தக னுக்கு மஞ்ச வடுக்கு மரசாள்வாய்
இந்த வனத்தென் னின்ன லிருக்கைக் கெளரியோரின்
வந்த கருத்தென் சொல்லுதி யென்றான் மருள்கின்றான்.

ந ஆனை தனக்கு மாவி தரித்தே னயர்கின்றேன்
போனது பொற்பு மேன்மையு மற்றென் புகழோடும்
யான துனக்கின் றெங்ங னுரைக்கே னினிதினனா
வான வருக்கு நாணமடுக்கும் வசை யம்மா. 3346

ச வன்மை தரித்தோர் மானிடர் மற்றங் கவர்வாளால்
நின்மரு கிக்கு நாசி யிழக்கு நிலைவந்தால்
என்மா புக்கு நின்மா புக்கு மிதன்மேலோர்
புன்மை தெரிப்பின் வேறினி யொன்றோ புகழ்வேலோய்.

ரு திருகு சினத்தான் முதிர் மலைந்தோர் சிறியோர்நாட்
பருகின னென்றால் வென்றி நலத்திற் பழியன்றோ
இருகை சுமந்தா னினிதி னிருந்தா னிகல் வேலுன்
மருக நுலந்தா ரொருவன் மலைந்தான் வரிவில்லால். 3348

சு வெப்பழி யாதென் னெஞ்சு முலர்ந்தேன் விளிகின்றேன்
ஒப்பில ரானார் போர்செய வொல்லே னுடன்வாழந்
துப்பழி செவ்வாய் வஞ்சியை வவ்வத் துணைகொண்டிட்
டிப்பழி நின்னிற் றீரிய வந்தே னிவனென்றான். 3349

௭ இச்சொ லனைத்துஞ் சொல்லி யரக்க னெரிகின்ற
கிச்சி னரக்கிட் டுய்த்தன னென்னக் கிளர்வான்முன்
கிச்சி யெனத்தன் மெய்ச்செவி பொத்தித் தெருண்மைந்தன்
அச்ச மகற்றிச் செற்ற மனத்தோ டறைகின்றான். 3350

அ மன்னா நீயுன் வாழ்வை முடித்தாய் மதியற்றாய்
உன்னா லன்றி தூழ்வினை யென்றே யுணர்கின்றேன்
இன்னா நெஞ்ச னேனு முரைப்ப னிதமென்னச்
சொன்னா னன்றே யன்னவ னுக்குத் துணிவெல்லாம்.

சு அற்ற கரத்தோ டென்றலை நீயே யனன்முன்னிற்
பற்றினை யுய்த்தாய் பற்பல காலம் பசிகூர
உற்றுயி ருள்ளே தேய வுலந்தாய் பிணையன்றோ
பெற்றன செல்வம் பின்னு மிழந்தாற் பெறலாமோ. 3352

க௦ திறத்திற் னுலே செய்தவ முற்றித் திருவுற்றாய்
மறத்திற் னுலே கொல்லுதி கொல்லா மறைவல்லோய்
அறத்திற் னுலே யெய்தினை யன்றோ வதுநீயும்
புறத்திற் னுலே வின்னு மிழக்கப் புகுவாயோ. 3353

கக நாரங் கொண்டார் நாடு ¹ கவர்ந்தார் நடுவில்லா
வாரங் கொண்டார் மற்றொரு வற்காய் மனைவாழந்
தாரங் கொண்டா ரென்றிவர் தம்மைத் தருமந்தான்
ஈருங் கண்டாய் கண்டக ருயந்தா ரெவரையா. 3354

கஉ அந்தர முற்றா னகலிகை பொற்பா லழிவுற்றான்
இந்திர னெப்பா ரெத்தனை யோர்தா மியல்பற்றார்
செந்திரு வொப்பா ரெத்தனை யோர்நின் றிருவுண்பார்
மந்திர மற்று ருற்ற துரைத்தாய் மதியற்றாய். 3355

கங செய்தா லேனுந் தீவினை யோடும் பழியல்லால்
எய்தா தெய்தா னென்னி லிராம னுலகின்றான்
வைதா லன்ன வானிகள் கொண்டுன் வழியோடுங்
கொய்தா னன்றே கொற்ற முடித்துன் குழுவெல்லாம்

கச என்னு ¹ லென்னே யெண்ணலை யோநீ கரனென்பான்
நின்று னைக்கு மேலுள னென்னு நிலையம்மா
தன்னு னைத்திண் டேரொடு மாளத் தனுவொன்றுற்
கொன்றான் முற்றுங் கொல்ல மனத்திற்குறிக்கொண்டான்.

கரு வெய்யார் யாரே வீர விராதன் றுனைவெய்யோர்
ஐயா போனா னம்பொடு. மும்பர்க் கவனென்றால்
உய்வார் யாரே நம்மில் வரக்கொண் டுணர்தோறும்
நையா நின்றே னீயி துரைத்து நலிவாயோ. 3358

கக மாண்டார் மாண்டார் நீயினி மாள்வார் தொழில்செய்ய
வேண்டா வேண்டா செய்திடி லுய்வான் விதியுண்டோ
ஆண்டா ராண்டா ரெத்தனை யென்கே னறனாளார்
சுண்டா ரீண்டார் நின்றவ ரெல்லா மிலரன்றோ. 3359

கௌ எம்பிக் கும்மெ னன்னை தனக்கு மிறுதிக்கோர்
அம்புய்க் கும்போர் வில்லி தனக்கு மயனிற்றூந்
தம்பிக் கும்மென் னாண்மை தவிர்ந்தே சயநிற்குங்
கம்பிக் கும்மென் னெஞ்சவ னென்றே கவல்கின்றேன்.

கஅ நின்றஞ் சென்றும் வாழ்பவை யாவு நிலையாவாற்
பொன்று மென்னு மெய்ம்மை யுணர்ந்தாய் புலையாடற்
கொன்று முன்னு யென்னுரை கொள்ளா யுயர்செல்வத்
தென்று மென்றும் வைகுதி யையா வினியென்றான்.

கக *கங்கைசடை வைத்தவ னெடுங்கயிலை வெற்போர்
அங்கையி னெடுத்தவென தாண்டொழின் மணித்தோள்
இங்கொர்மணி தற்கெளியை யென்றனை யெனத்தன்
வெங்கணெரி யப்புருவ மீதுற விழித்தான். 3362

உ௦ நிகழ்ந்ததை நினைந்திலையென் னெஞ்சினிலை யஞ்சா
திகழ்ந்தனை யெனக்கிளைய நங்கைமுக மெங்கும்
அகழ்ந்தவரை யொப்புற வமைத்தவரை யையா
புகழ்ந்தனை தனிப்பிழை பொறுத்தனனி தென்றான். 3363

உ௧ தன்னைமுனி வுற்றதறு கட்டகவி லோனைப்
பின்னைமுனி வுற்றிடுமெ னத்தவிர்தல் பேணு
துன்னைமுனி வுற்றனைகு லத்தைமுனி வுற்றாய்
என்னைமுனி வுற்றிலையி தின்றென விசைத்தான். 3364

உ௨ எடுத்தமலை யேநினையி னீசனிகல் வில்லா
வடித்தமலை நீயிது வலித்தியென வாரிப்
பிடித்தமலை நாணிடை பிணித்தொருவன் மேனாள்
ஒடித்தமலை யண்டமுக டுற்றமலை யன்றோ. 3365

உ௩ யாதுமறி யாது^{யு}ரைகொ ளாயிக லிராமன்
கோதைபுனை யாமுனையிர் கொள்ளைபடு மன்றே
பேதையுரு வோவிதுவொர் பெண்ணுருவ மன்றே
சீதையுரு வோநிருதர் தீவினைய தன்றோ. 3366

உ௪ உஞ்சபிழை யாயுறவி னோடுமென வுன்னாய்
நெஞ்சபறை போதுமது நீநினை யகில்லாய்
அஞ்சமென தாருயி ரறிந்தருகு நின்றார்
நஞ்சதுகர் வாரையிது நன்றெனலு நன்றோ. 3367

உ௫ ஈசன்முத லாகவிமை யோருலகு மற்றைத்
தேசமுதன் முற்றுமோ ரிமைப்பினுயிர் தின்னக்
கோசிக னனித்தகட வுட்படை கொதிப்போ
டாசில கணிப்பில விராமனரு ணிற்க. 3368

உ௬ ஆயிரம டற்கையுடை யானைமழு வாளால்
ஏயெனு முரைக்குளுயிர் செற்றவெதி ரில்லோன்
மேயவிறன் முற்றாமவரி வெஞ்சிலையி னோடுந்
தாயவன் வலித்தகைமை யாமுறு தகைத்தோ. 3369

உ௭ வேதனைசெய் காமவிட மேலிட மெலிந்தாய்
தீதுரைசெய் தாயினை யசெய்கை சிதைவன்றோ
மாதுலனு மாய்மரபின் முந்தையுற வந்தேன்
ஈதுரைசெய் தேனிதனை யெந்தைதவிர் கென்றான். 3370

உஅ என்னவுரை யித்தனையு மெத்தனையு மெண்ணிச்
சொன்னவனை யேசின வரக்கர்பதி சொன்னான்
அன்னையுயிர் செற்றவனை யஞ்சியுறை கின்றாய்
உன்னையொரு வற்கொருவ னென்றுணர்த னன்றோ.

உக திக்கய மொளிப்பநிலை தேவர்கெட வானம்
புக்கய னிருக்கைபுகை வித்துலகம் யாவுந்
சக்கர நடத்துமெனை யோதயர தன்றன்
மக்கணலி கிற்பதிது நன்றுன்மதி யன்றோ. 3372

ங.௦ மூவுலகி னுக்குமொரு நாயக முடித்தேன்
மேவலர் கிடைக்கிலிதன் மேலினிய துண்டோ
ஏவல்செய கிற்பியென தாணைவழி யெண்ணிக்
காவல்செ யமைச்சர்கட னீகடவ துண்டோ. 3373

ங.க மறுத்தனை யெனப்பெறினு நின்னைவடி வாளால்
1 ஒறுத்தென மனக்குறை முடிப்பதொழி கல்லேன்
வெறுத்தன கிளத்தலுறு மித்தொழிலை விட்டென்
குறிப்பின்வழி நிறியுயிர் கொண்டுழலி னென்றான். 3374

ங.உ * அரக்கனஃ துரைத்த லோடு மறிந்தன னடங்கி நெஞ்சந்
தருக்கினர் கெடுவ ரென்ற றத்துவ நிலையிற் றன்றோ
செருக்கினிற் றீர்து மென்பார் தம்மிலார்செருக்கரென்னு
உருக்கிய செம்பொ னுற்ற நீரென வுரைக்க லுற்றான்.

ங.ந உன்வயி னுறுதி நோக்கி யுண்மையி னுணர்த்தி னேன்மந்
மென்வயி னிறுதி நோக்கி யச்சத்தா லிசைத்தே னல்லேன்
நன்மைபுந் தீமை யன்றே நாசம்வந் துற்ற போழ்திற்
புண்மையி னின்ற நீராய் செய்வது புகழி யென்றான். 3376

ங.ச என்றலு மெழுந்து புல்லி யேறிய வெகுளி நீக்கிக்
குன்றெனக் குவிந்த தோளாய் மாரவேள் கொதிக்கு மம்பாந்
பொன்றலி விராம னம்பாந் பொன்றலே புகழுண் டன்றோ
தென்றலைப் பகைக்கச் செய்த சீதையைத் தருதி யென்றான்.

ங.ரு ஆண்டையா னனைய கூற வரக்கரோ ரிருவ ரோடும்
பூண்டவென் மானந் தீரத் தண்டகம் புக்க காலே
தூண்டிய சரங்கள் பாயத் துணைவர்பட் டுருள வஞ்சி
மீண்டயான்சென்றுசெய்யும்வினையென்கொல்விளம்புகென்றான்

- ௩௬ ஆயதாங் கணைய கூற வரக்கர்கோ ணைய நொய்துன்
தாயையா ருயிருண் டானைக் கொல்லயான் சமைந்து நின்றேன்
போயையா புணர்ப்ப தென்னேயென்பதுபொருந்திற்றென்றான்
மாயையால் வஞ்சித் தன்றோ வவ்வுத லவளை யென்றான். 3379
- ௩௭ புறத்தினி யுரைப்ப தென்னே புரவலன் நேவி தன்னைத்
திறத்துழி யன்றி வஞ்சித் தெய்துதல் சிறுமைத் தாகும்
அறத்துள தொக்கு மன்றே யமர்த்தலை வென்று கொண்டுன்
மறத்துறை வளர்த்தி மன்னா வென்னமா ரீசன் சொன்னான்.
- ௩௮ ஆனவ னுரைக்க நக்க வரக்கர்கோ னவரை வெல்லத்
தானையும் வேண்டு மோவென் றடக்கைவா டக்க தன்றோ
ஏனைய நிறக்கிற் றானுந் தமியளு மிறக்கு மன்றே
மானவ ளாதலாலே மாயையின் வலித்து மென்றான்.
- ௩௯ தேவியைத் தீண்டா முன்ன மிவன்றலை சரத்திற் சிந்திப்
போவது புணர்ப்ப னென்று புந்தியிற் புகல்கின் நேற்கும்
ஆவதி தல்ல தில்லை யார்விதி வினையை வெல்வார்
ஏவிய செய்த லல்லா லில்லைவே நெண்ண தென்னா.
- ௪௦ என்னமா மாயம் யானிங் கியற்றுவ தியம்பு கென்னப்
பொன்னின்மா னாகப் புகுப் பொன்னைமால் புணர்த்து கென்ன
அன்னது செய்வெ னென்னா மாரீச னமைந்து போனான்
மின்னும்வே லரக்கர் கோனும் வேறொரு நெறியிற் போனான்.
- ௪௧ * மேனா ளவர்வில் வலிகண் டமையால்
தானாக வமைந் துசமைந் திலான்
மானா குதியென் றவன்வாள் வலியால்
போனான் மனமுஞ் செயலும் புகல்வாம். 3384
- ௪௨ வெஞ்சற் றநினைந் துகும்வீ ரரைவே
றஞ்சற் றுமறுக் குறுமாழ் குழிரீர்
நஞ்சற் றுறுமீ னினடுக் குறுவான்
நெஞ்சற் றதொர்பெற் றநினைப் பரிதால். 3385
- ௪௩ அக்கா லமும்வேள் வியிலன் றிவனே
டெக்கா லுநலிந் துமொரீ றுபெருன்
முக்கா லின்முடிந் திடுவான் முயல்வான்
புக்கா னவிரா கவன்வை குபுனம். 3386

சச தன்மா நமிலா ததயங் கொளிசால்
மின்மா நமுமண் ணும்விளங் கொளிசேர்
பொன்மா னுருவங் கொடுபோ யினனால்
நன்மா னனையா டனைநா டுறுவான். 3387

சரு கலைமான் முதலா யினகண் டவெலாம்
அலைமா னுறுமா சையில்வந் தனவால்
நிலையா மெனவஞ் சனைநே யமிலா
விலைமா தர்கண்யா ரும்விழுந் தெனவே. 3388

சக பொய்யா மெனவோ துபுறஞ் சொலினான்
நையா விடைநோ வநடந் தனளால்
வைதே விதன்வால் வளைமென் கையெனுங்
கொய்யா மலரா லலர்கொய் குறுவான். 3389

சஎ உண்டா கியகே டிடையார் துயிலா
எண்டா னுமிலா தியையா வருவங்
கண்டா ரெனலாம் வகைகண் டனளால்
பண்டா ருமுறா விடர்பா டுறுவாள். 3390

சஅ காண விதுகை தவமென் றுணராள்
பேணு தநலங் கொடுபே ணினளால்
வாணு எவ்விரா வணன்மா னுதலால்
வீணு ளிலறம் புவிமே வுதலால். 3391

சக நெற்றிப் பிறையா ளிறைநின் நிலடன்
முற்றிப் பொழிகா தலின்முந் துறுவாள்
பற்றித் தருகென் பதெனப் பதையா
வெற்றிச் சிலைவீ ரனைமே வினளால். 3392

ரு0 ஆணிப் பொனினு கியதாய் கதிராற்
சேணிற் சுடர்கின் றதுதிண் செவிகான்
மாணிக் கமயத் தொருமா னுளவாற்
காணத் தகுமென் றனள்கை தொழுவாள். 3393

ருக இம்மா னினிலத் தினிலில் லையெனு
எம்மா னிதனைச் சிறிதெண் ணல்செயான்
செம்மா னவன்சொற் கொடுதே மலரோன்
அம்மா னுமருத் தியனு யினனால். 3394

ருஉ ஆண்டங் கிலையோ னுரையா டினனாள்
வேண்டும் மெனலான் விளைவன் றிதெனாப்
பூண்டுஞ் சபொலங் கொடியோ யதுநாங்
காண்டும் மெனவள் ளல்கருத் துணர்வான். 3395

ருங் காயங் கனகம் மணிகால் செவிவால்
பாயு முருவோ டிதுபண் பெனலான்
மாய மெனலன் றிமனக் கொளவே
ஏயு மிறையை யுறவென் றனனாள். 3396

ருச நில்லா வுலகின் னிலைநேர் மையினால்
வல்லா ருமுணர்ந் திலர்மன் னுயிர்தாம்
பல்லா யிரகோ டிபரந் துளவால்
இல்லா தனவில் லையிளங் குமரா. 3397

ருரு என்னென் றுரினைந் ததிழைத் துளதாங்
கன்னங் களில்வே றுளகா னுதுமால்
பொன்னின் குளிர்மே னிபொருந் தினவேழ்
அன்னங் கள்பிறந் ததறிந் திலையோ. 3398

ருசு முறையு முடிவும் மிலைமொய் யுயிரென்
றிறைவ னிலையோ னொடியம் பினனாற்
பறையுந் துணையன் னதுபன் னெறிபோய்
மறையு மெனவே முழவருந் தினளால். 3399

ருள * அணையவள் கருத்தை யுன்னா வஞ்சனக் குன்ற மன்னாள்
புணையுழை காட்ட தென்று போயினான்¹பொறுத சிந்தைக்
கணைகழற் றம்பி பின்பு சென்றனன் கடக்க வொண்ணா
வினையென வந்துநின்ற மானெதிர் விழித்த தன்றே. 3400

ருஅ நோக்கிய மாணை நோக்கி துதியுடை மதியா லொன்றுந்
தூக்கல னன்றி தென்றா னறன்பொருள் சொல்ல லாகுஞ்
சேக்கையி னரவு நீங்கிப் பிறந்தது தேவர் செய்த
பாக்கிய முடைமை யன்றோ வன்னது பழுது போமோ.

ருக என்னொக்கு மென்ன லாகு மிளவலே யிதனை நோக்காய்
தன்னொக்கு மென்ப தல்லாற் றினையொக்கு முவமை யுண்டோ
பன்னக்க தரள மொக்கும் பசும்புன்மேற் படரு மென்னா
மின்னொக்குஞ் செம்பொன் மேனி வெள்ளியின் விளங்கும்புள்ளி.

கூ௦ வரிசிலை மறைவ லோனே மானிதன் வடிவை யுற்ற
அரிவையர் மைந்தர் யாரே யாதரங் கூர்கிலாதார்
உருகிய மனத்த வாகி யூர்வன பறப்ப யாவும்
விரிசுடர் விளக்குக் கண்ட விட்டிலின் வீழ்வ காணும்.

கூ௧ ஆரிய னனைய கூற வன்னது தன்னை நோக்கிச்
சீரிய தன்றி ¹ தென்னுஞ் சிந்தையிற் றெளிந்த தம்பி
காரிய மென்னை யீண்டு கண்டது கனக மாணம்
வேரியந் தெரியல் வீர மீள்வதே கரும மென்றான்.

கூ௨ ஆற்றவன் பகரா முன்ன மழகனை யழகி யாழிக்
கொற்றவன் மைந்த மற்றிக் குழைவுடை யுழையை வல்லை
பற்றினை தருதி யாயிற் பதியிடை யவதி யெய்தப்
பெற்றுழி யினிதுண் டாடப் பெற்கருந் தகைத்த தென்றான்.

கூ௩ ஐயதுண் மருங்கு னங்கை யஃதுரை செய்ய வையன்
செய்வதென் றமைய நோக்கித் தெளிவுடைத் தம்பி சொல்லும்
வெய்யவல் லரக்கர் வஞ்சம் விரும்பினார் வீனையின் செய்கைக்
கைதவ மானென் றண்ணல் காணுதி கடையி னென்றான். 3406

கூ௪ மாயமேன் மடியு மன்றே வாளியின் மடிந்த போது
காய்சினத் தவரைக் கொன்று கடன்கழித் தோழு மாகுந்
தூயதேற் பற்றிக் கோடுஞ் சொல்லிய விரண்டி னென்று
தீயதே யுரைத்தி யென்றான் தேவரை யிடுக்கண் டர்ப்பான்.

கூ௫ பின்னின்று ரெனைய ரென்று முணர்கிலம் பிடித்த மாயம்
என்னென்றுந் தெரித நேற்றும் யாவதீ தென்று மோராம்
முன்னின்ற முறையி னின்றார் முடிந்துள வேட்டை முற்றல்
பொன்னின்ற வயிரத் தோளாய் புகழுடைத் தாமன் றென்றான்.

கூ௬ பகையுடை யரக்க ரென்றும் பலரென்றும் பயிலு மாயம்
மிகையுடைத் தென்றும் பூண்ட விரதத்தை விடுது மென்றால்
நகையுடைத் தாகு மன்றே யாதலி னலனே யென்னத்
தகையுடைத் தம்பிக் கன்னாட் சதுமுகன் றுதை சொன்னான்.

கூ௭ அடுத்தவு மெண்ணிச் செய்த லண்ணலே யமைதி யன்றே
விடுத்ததன் பின்னின் றார்கள் பலருள ரெனினும் வில்லாந்
ரெடுத்தவெம் பகழி தூவித் தொடர்ந்தனன் விரைந்து சென்று
படுக்குவ னதுவன் றுகிற் பற்றினன் கொணர்வ னென்றான்.

௬௮ ஆயிடை யன்ன மன்ன ளமுதுகுத் தனைய செய்ய
வாயிடை மழலை யின்சொற் கிளியினுங் குழறி மாழ்கி
நாயக ¹ நீயே பற்றி நல்கலை போலு மென்னாச்
சேயரிக் குவளை முத்தஞ் சிந்துபு சீறிப் போனான். 3411

௬௯ போனவள் புலவி நோக்கிப் புரவலன் பொலன்கொ டாராய்
மானிது நானே பற்றி வல்லையின் வருவ னின்றே
கானியன் மயிலன் னானைக் காத்தனை யிருத்தி யென்ன
வேனகு சரமும் வில்லும் வாங்கினன் விரைய லுற்றான். 3412

௭௦ முன்னமு மகவாய் வந்த மூரிவே லொருவன் போனான்
அன்னமா ரீச னென்றே யயிர்த்தன னிவனை யையா
இன்னமுங் காண்டி வாழி யேகென விருகை கூப்பிப்
பொன்னனாள் புக்க சாலை காத்தனன் புறத்து நின்றான்.

௭௧ மந்திரத் தினையோன் சொன்னவாய்மொழிமனத்துட்கொள்ளான்
சந்திரற் குவமை சான்ற வதனத்தாள் சலத்தை நோக்கிச்
சிந்தரப் பவளச் செவ்வாய் முறுவலன் சிகரச் செவ்விச்
சந்தரத் தோளினு னம் மானினைத் தொடர லுற்றான்.

௭௨ மிதித்தது மெல்ல மெல்ல வெறித்தது வெருவி மீதிற்
குதித்தது செவியை நீட்டிக் குரப்பத முரத்தைக் கூட்டி
உதித்தெழு மூதை யுள்ள மென்றிவை யுருவச் செல்லங்
² கதித்தொரு கல்வி வேறே காட்டுவ தொத்த தன்றே.

௭௩ நீட்டினு னுலக மூன்று நின்றெடுத் தளந்த பாதம்
மீட்டுநா னுரைத்தற் கம்மா வேறுமோ ரண்ட முண்டோ
ஒட்டினுன் றொடர்ந்த தென்னை யொழிவற நிறைந்த தன்மை
காட்டினு னன்றி யன்றக் கடுமையார் கணிக்கற் பாலார். 3416

௭௪ குன்றிடை யிவரு மேகக் குழுவிடைக் குதிக்குங் கூடச்
சென்றிடி லகலுந் தாளிற் றீண்டலாந் தகைத்த தாகும்
நின்றது போல நீங்கு நிதிவழி நேய நீட்டும்
மன்றலங் கோதை மாதர் மனமெனப் போய தம்மான். 3417

௭௫ காயம்வே றாகச் செய்யுங் கருமம்வே றாயிற் றன்றே
ஏயுமே யென்னின் முன்ன மெண்ணமே யிளவற் குண்டே
ஆயுமே யுறுதல் செல்லா தாதலா லரக்கர் செய்த
மாயமே மாணு மென்ன வருந்திய தென்றான் வள்ளல்.

- ௪௬ *பற்று வானினி யல்லன் பகழியாற்
செற்று வானிற் செலுத்தலுற் றுனென
மற்ற மாய வரக்கண் மனக்கொளா
உற்ற வேகத்தி னும்பரி னோங்கினுன். 3419
- ௪௭ அக்க ணத்தினி லையனும் வெய்யதன்
சக்க ரத்திற் றகைவரி தாயதோர்
செக்கர் மேனிப் பகழி செலுத்தினுன்
புக்க தேயம்புக் கின்னுயிர் போக்கெனா. 3420
- ௪௮ நெட்டி லைச்சரம் வஞ்சனை நெஞ்சுறப்
பட்ட தப்பொழு தேபகு வாயினால்
அட்ட திக்கினு மப்புற மும்புக
விட்டழைத்தொரு குன்றென வீழ்ந்தனன். 3421
- ௪௯ வெய்ய வன்ற னுருவொடு வீழ்தலுஞ்
செய்ய தன்றெனச் செப்பிய தம்பியை
ஐயன் வல்லனென் னுருயிர் வல்லன்யான்
உய்ய வந்தனன் வல்லனென் னுன்னினுன். 3422
- ௫௦ ஆசை நீளத் தரற்றினன் வீழ்ந்தவந்
நீசன் மேனியை நின்னுட னோக்கினுன்
மாசின் மாதவன் வேள்வியின் வந்தமா
ரீச னேயிவ னென்பதந் தேறினுன். 3423
- ௫௧ புழைத்த வாளி யுரம்புகப் புல்லியோன்
இழைத்த மாயையி னென்குரல் போலெடுத்
தழைத்த துண்டது கேட்டயர் வெய்துமான்
மழைக்கண் மங்கையென் னுள்ளம் வருந்தினுன். 3424
- ௫௨ மாற்ற மென்னிது மாயமா ரீசனென்
றேற்ற முன்னுணர்ந் தானிருந் தானென
தாற்ற றேறு மறிவின னாதலாற்
றேற்று மாலினே யோனெனத் தேறினுன். 3425
- ௫௩ மாள்வ தோர்தொழி லாகவந் தானலன்
சூழ்வ தோர்பொரு ளுண்டிவன் சொல்லினுற்
றூழ்வ தேயெனிற் றையல் வருந்துமால்
மீள்வ தேநல னென்றவன் மீண்டனன். 3426

அச சங்க டுத்த தனிக்கடன் மேனியாற்
கங்க டுத்த நிலைமை யறைந்தனங்
கொங்க டுத்த மலர்க்குழற் கொம்பனாட்
கங்க டுத்த தகைமை யியம்புவாம்.

3427

மாரீசன் வதைப் படலம் முற்றும்.

கந. சடாயு மோட்சப் படலம்

க எயிற லைத்த முழைதிறந் தேங்கிய
செயிற லைக்கொண்ட சொற்செவி சேர்தலுங்
சூயிற லத்திடை யுற்றதொர் கொள்கையாள்
வயிற லைத்து விழுந்து மயங்கினாள்.

3428

உ பிடித்து நல்கிவ் வுழையெனப் பேதையேன்
முடித்த னன்முதல் வாழ்வென மொய்குழல்
கொடிப் படிந்த தெனநெடுங் கோளரா
இடிக் கிடைந்த தெனப்புரண் டேங்கினாள்.

3429

ந குற்றம் வீய்ந்த சூணத்தினெங் கோமகன்
மற்ற வாளரக் கன்புரி மாயையால்
இற்று வீழ்ந்தன னென்னவு மென்னயல்
நிற்றியோ விளையோ யொருநீ யென்றாள்.

3430

ச * எண்மையா ருலகினி விராமற் கேற்றமோர்
திண்மையா ருளரெனச் செப்பற் பாலிரோ
பெண்மையா லுரைசெயப் பெறுதி ராலென
உண்மையா னனையவட் குணரக் கூறினாள்.

3431

ரு ஏழுமேழ் கடலுல கேழு மேழுமேற்
சூழுமேழ் மலையிவை தொடர்ந்த சூழல்வாய்
வாழுமே ழையர்சிறு வலிக்கு வாளமர்
தாழுமே யிராகவன் தனிமை தையலீர்.

3432

க பாரசனப் புனலெனக் கனலெனப் பகர்
பேரனைத் தவையவன் முனியிற் பேருமால்
காரெனக் கரியவக் கமலக் கண்ணனை
யாரெனக் கருதியிவ் விடரின் மூழ்கினீர்.

3433

- ௮ இடைந்துபோய் நிசாசரற் கிராம நெவ்வம்வந்
தடைந்தபோ தழைக்குமோ வழைக்கு ¹ மாமெனின்
மிடைந்தபே ரண்டங்கண் மேல் கீழன்
உடைந்துபோ யயன்முத லுயிருந் தீயுமால். 3434
- ௮ மாற்றமென் பகர்வது மண்ணும் வானமும்
போற்றவன் றிரிபுர மெரித்த புங்கவன்
ஏற்றின் றெய்தவில் லிற்ற தெம்பிரான்
ஆற்றலின் வருவதோ ராற்ற லின்மையால். 3435
- ௯ காவல னீண்டுநீர் கருதிற் றெய்துமேன்
முவகை யுலகமு முடியு முந்துள்
தேவரு முனிவரு முதல செவ்வியோர்
ஏவரும் வீவாநல் லறமு மெஞ்சுமால். 3436
- ௧௦ பரக்கவென் பகர்வது பகழி பண்ணவன்
துரக்கவங் கதுபடத் தொலைந்து சோர்கின்ற
அரக்கனவ் வுரையெடுத் தாற்றி னுனதற்
கிரக்கமுற் றிரங்கலீ ரிருத்தி ரீண்டென்றான். 3437
- ௧௧ என்றவ னுரைத்தலு மெழுந்த சீற்றத்தள்
கொன்றன வின்னலள் கொதிக்கு முள்ளத்தள்
நின்றநின் னிலையிது நெறியிற் றன்றென
வன்றறு கண்ணினுள் வலிந்து கூறினாள். 3438
- ௧௨ ஒருபகல் பழகினு ருயிரை யீவரால்
பெருமக ² னுலைவுறு பெற்றி கேட்டுநீ
வெருவலை நின்றனை வேறென் யானினி
எரியிடை கடிதுபுக் கிறப்ப னீண்டெனா. 3439
- ௧௩ தாமரை வனத்திடைத் தாவு மன்னம்போற்
றாமவெங் காட்டெரி தொடர்கின் றுடனைச்
சேமவிற் குமரனும் விலக்கிச் சீரடிப்
பூமுக நெடுநிலம் புல்லிச் சொல்லுவான். 3440
- ௧௪ துஞ்சுவ தென்னைநீர் சொன்ன சொல்லையான்
அஞ்சுவன் மறுக்கிலெ னவலந் தீர்த்திரும்
எஞ்சினே னடியனே னேகு கின்றனன்
வெஞ்சின விதியினை வெல்ல வல்லமோ 3441

- கரு போகின்றே னடியனேன் பொருந்தி வந்துகே
டாகின்ற தரசன்ற னானே நீர்மறுத்
தேகென்றீ ரிருக்கின்றீர் தமிழ னென்றுபின்
வேகின்ற சிந்தையான் விடைகொண் ¹ டேகினான். 3442
- கக இருப்பனே லெரியிடை யிறப்பரா விவர்
பொருப்பனே யானிடைப் போவனே யெனில்
அருப்பமில் கேடுவந் தடையு மாருயிர்
விருப்பனேற் கென்செய லென்று விம்மினான். 3443
- கக அறந்தன்னு லழிவிலா தாக லாக்கலாம்
இறந்துபா டிவர்க்குறு ² மிதனி லிவ்வழி
துறந்துபோ மிதனையே துணிவன் ரெல்வினைப்
பிறந்துபோந் திதுபடும் பேதை யேனெனா. 3444
- கஅ போவது புரிவனான் புகுந்த துண்டென்றிற்
காவல்செ யெருவையின் றலைவன் கண்ணுறும்
ஆவது காக்குமென் றறிவித் தவ்வழி
தேவர்செய் தவத்தினுற் செம்ம லேகினான். 3445
- கக இளையவ னேகலு மிறவு பார்க்கின்ற
வளையெயிற் றிராவணன் வஞ்ச முற்றுவான்
முளைவரித் தண்டொரு மூன்று முப்பகைத்
தளையரி தவத்தர்தம் வடிவந் தாங்கினான். 3446
- உ௦ ஊணில னாமென வுலர்ந்த மேனியன்
சேனெறி வந்ததோர் வருத்தச் செய்கையன்
பாணியி னளந்திசை படிக்கின் றானென
வீணையி னிசைபட வேதம் பாடுவான். 3447
- உக பூப்பொதி யவிழ்ந்தன நடையன் பூதலந்
தீப்பொதிந் தாலென மிதிக்குஞ் ³ செய்கையான்
காப்பரு நடுக்குறுங் காலன் கையினன்
மூப்பெனும் பருவமு முனிய முற்றினான். 3448
- உஉ தாமரை மணிதுழாய் தரித்த மாலையன்
ஆமையி னிருக்கையன் வளைந்த வாக்கையன்
நாமநூல் மார்பின னணுகி னானரோ
தாமனத் தருந்ததி யிருந்த சூழல்வாய். 3449

- உந தோமறு சாலையின் வாயி றுன்னினுன்
நாமுதல் குழறிட நடுங்கு சொல்லினுன்
யாவரிவ் விருக்கையு ளிருந்து ளீரென்றான்
தேவரு மருடரத் தெரிந்த மேனியான். 3450
- உச தோகையு மவ்வழி தோமில் சிந்தனை
சேகறு நோன்பின ரென்னுஞ் சிந்தையால்
பாகியல் கிளவியோர் பவளக் கொம்பர்போல்
ஏகுமி னீண்டென வெதிர்வந் தெய்தினுள். 3451
- உரு வெற்பிடை மதமென வேர்க்கு மேனியன்
அற்பினிற் றிறைபுர ளாசை வேலையன்
பொற்பின தணியினைப் புகழின் சேக்கையைக்
கற்பினுக் கரசியைக் கண்ணி னோக்கினுன் 3452
- உசு தூங்கலி னுருகெழு சொல்லி னும்பரின்
ஓங்கிய வழகினை னுருவங் காண்டலும்
ஏங்கினன் மனநிலை யாதென் றுன்னுவாம்
வீங்கின மெலிந்தன வீரத் தோள்களே. 3453
- உஎ புனமயிற் சாயற னெழிலிற் பூநறை
சுனைமடுத் துண்டிசை முரலுந் தும்பியின்
இனமெனக் களித்துள தென்ப தென்னவன்
மனமெனக் களித்தன கண்ணின் மாலையே. 3454
- உஅ சேயிதழ்த் தாமரைச் சேக்கை தீர்ந்திவண்
மேயவண் மணிநிற மேனி காணுதற்
கேயுமே யிருபதிங் கிமைப்பி னுட்டங்கள்
ஆயிர மில்லையென் றவல மெய்தினுன். 3455
- உசு அரைகடை யிட்டமுக் கோடி யாயுவும்
புரைதபு தவத்தினுன் படைத்த போதுமே
நிரைவளை முன்கையி னின்ற நங்கைதன்
கரையறு நன்னலக் கடற்கென் றுன்னினுன். 3456
- நஉ தேவரு மவுணருந் தேவி மாரொடுங்
கூவல்செய் தொழிலினர் குடிமை செய்திட
மூவுல கமுமிவர் முறையி னுளயான்
ஏவலின் வைகுவ னினியென் றெண்ணினுன். 3457

- ௩௧ உளேவுறு துயர்முகத் தொளியி தாமெனின்
முளையெயி நிலங்கிடு முறுவ லென்படுந்
தளையவிழ் குழலிவட் கண்டு தந்தவவ்
விளையவட் களிப்பனென் னரசென் றெண்ணினான். 3458
- ௩௨ ஆண்டையா ன்ணையன் வுன்னி யாசைமேன்
முண்டெழு சிந்தனை முறையி லோன்றனைக்
காண்டலுங் கண்ணினீர் துடைத்த கற்பினுள்
சுண்டெழுந் தருளுமென் றிணைய கூறினாள். 3459
- ௩௩ ஏத்தின ளேத்தலு மிருத்தி ரீண்டென
வேத்திரத் தாசனம் விருப்பி னல்கினுள்
மாத்திரி தண்டயல் வைத்த வஞ்சனும்
பூத்தொடர் சாலையி னிருந்த போதினே. 3460
- ௩௪ நடுங்கின மலைகளு மரனு நாவவின்
தடங்கின பறவையும் விலங்கு மஞ்சின
படங்குறைந் தொடுங்கின பாம்பும் பாதகக்
கடுந்தொழி லரக்கனைக் காணுங் கண்ணினே 3461
- ௩௫ இருந்தவன் யாவதிவ் விருக்கை யீங்குறை
அருந்தவன் யாவனீ யாரை யென்றலும்
விருந்தின ரிவ்வழி விரகி லாரெனப்
பெருந்தடங் கண்ணவள் பேசன் மேயினாள். 3462
- ௩௬ தயரதன் றெல்குலத் தணையன் றம்பியோ
டுயர்குலத் தன்னைசொ லுச்சி யேந்தினான்
அயர்வில் னிவ்வழி யுறையு மன்னவன்
பெயரினைத் தெரிசுதிர் பெருமையீ ரென்றாள். 3463
- ௩௭ கேட்டனன் கண்டிலன் கெழுவு கங்கைநீர்
நாட்டிடை யொருமுறை நண்ணி னேன்மலர்
வாட்டடங் கண்ணினீர் யாவன் மாமகள்
காட்டிடை யரும்பகற் கழிக்கின் றீரென்றான். 3464
- ௩௮ அனகமா நெறிபட ரடிக் ணும்மலால்
நினைவதோர் தெய்வம்வே நிலாத நெஞ்சினுள்
சனகன்மா மடமகள் சனகி காகுத்தன்
மனைவியா னென்றனண் மறுவில் கற்பினாள். 3465

௩௬ அவ்வழி யணையன வுரைத்த வாயிழை
வெவ்வழி வருந்தினீர் வினைந்த மூப்பினீர்
இவ்வழி யிருவினை கடக்க வெண்ணினீர்
எவ்வழி நின்றும் நெய்தி னீரென்றான். 3466

௪௦ இந்திரற் கிந்திர நெழுத லாகலாச்
சுந்தர னுன்முகன் மரபிற் றேன்றினான்
அந்தரத் தோடுமெவ் வுலகு மாள்கின்றான்
மந்திரத் தருமறை வைகு நாவினான். 3467

௪௧ ஈசனான் டிருந்தபே ரிலங்கு மால்வரை
ஊசிவே ரொடும்பறித் துருட்டு மூற்றத்தான்
ஆசைகள் சுமந்தபே ரமரி யானைகள்
பூசல்செய் மருப்பினை பொடிசெய் தோளினான். 3468

௪௨ நிற்பவர் கடைத்தலை நிறைந்த தேவரே
சொற்பகு மற்றவன் பெருமை சொல்லுங்காற்
கற்பக முதலிய நிதியங் கையன்
பொற்பதி விமானந்தே ரிலங்கை பொன்னகர். 3469

௪௩ பொன்னக ரத்தினும் பொலங்கொ ணுகர்தந்
தொன்னக ரத்தினும் தொடர்ந்த மாநிலத்
தென்னக ரத்தினு மினிய வீண்டவன்
நன்னக ரத்தன நவையி லாதன. 3470

௪௪ தாளுடை மலருளோன் தந்த வந்தமில்
நாளுடை வாழ்க்கைய னுரி பாகத்தன்
வாளுடை தடக்கையன் வாரி வைத்தவெங்
கோளுடை சிறையினான் குணங்கண் மேயினான். 3471

௪௫ வெம்மைதீ ரொழுக்கினன் விரிந்த கேள்வியன்
செம்மையோன் மன்மதன் திகைக்குஞ் செவ்வியான்
எம்மையோ ரனைவரு மிறைவ ரேயெனும்
மும்மையோர் பெருமையு முற்றும் பெற்றியான். 3472

௪௬ அனைத்துல கினுமழ கமைந்த நங்கையர்
எனைப்பல ரவன்றன தருளி னிச்சையோர்
நினைத்தன ருருகவு முதவ நேர்கலன்
மனக்கினி யாளொரு மாதை நாடுவான். 3473

சௌ ஆண்டையா னரகவீற் றிருந்த வந்கர்
வேண்டியான் சிலபக லுறைய வேண்டினேன்
நீண்டநா ளிருந்தவற் பிரிய நெஞ்சிலேன்
மீண்டன னென்றனன் வினைய முற்றுவான். 3474

சௌ வேதமும் வேதிய ரருளும் வெஃகலாச்
சேதன ரின்னுயிர் தின்னுந் தீவினைப்
பாதக வரக்கர்தம் பதியின் வைகுதற்
கேதுவென் னுடலமு மிகையென் றெண்ணுவீர். 3475

சகூ வனத்திடை மாதவர் மருங்கு வைகலீர்
புனற்றிரு நாட்டிடைப் புனித ஞர்புக
நினைக்கிலீ ரறநெறி நினைக்கி லாதவர்
இனத்திடை வைகினீ ரென்செய் தீரென்றான். 3476

ரு0 *மங்கைய துரைத்தல் கேட்ட வரம்பிலான் மறுவற் றீரந்தான்
வெங்கண்வா ளரக்க னென்ன வெருவுவான் மெய்ம்மை நோக்கித்
திங்கள்வாண் முகத்தி னாளே தேவநிற் றீய ரன்றே
எங்கள்போ லியர்க்கு நல்லார் நிருதரே போலு மென்றான்

ருக சேயிழை யன்ன சொல்லத் தீயவர்ச் சேர்தல் செய்தார்
தூயவ ரல்லர் சொல்லிற் றென்னெறி தொடர்ந்த சொல்லான்
மாயைவல் லரக்கர் வல்ல ரென்பதை மறுவொன் றில்லாள்
ஆயவ ளறித றேற்ற ளாதலி லயலொன் றெண்ணான்.

ருஉ அயிர்த்தன ளாகு மென்றோரையுறவகத்துக்கொண்டான்
பெயர்த்தது துடைக்க வெண்ணிப் பிறிதுற வுரைக்க லுற்றான்
1 மயக்கறு முலக மூன்றில் வாழ்பவர்க் கனைய வல்லோர்
இயற்கையி னிற்ப தல்லா லியற்றலா நெறியே தென்றான்.

ருங திறந்தெரி வஞ்ச னச்சொற் செப்பலுஞ் செப்ப மிக்காள்
அறைந்தனள் வள்ள லீண்டிங் கருந்தவ முயலு நாளுள்
மறந்தலை திரிந்த வாழ்க்கை யரக்கர்தம் வருக்கத் தோடும்
இறந்தனர் முடிவர் பின்னை யிடரிலை யுலக மென்றான்.

ருச 2 மானவ ளுரைத்த லோடு மானிட ரரக்கர் தம்மை
மீனென மிளிருங் கண்ணாய் வேற வெல்வ ரென்னில்
யானையினினைத்தை யெல்லா மிளமுயல் கொல்லு மின்னுங்
கூனுகிர் மடங்க லேற்றின் குழுவை மான் கொல்லு மென்றான்.

௫௫ மின்றிரண் டனைய பங்கி விராதனும் வெகுளி பொங்கிக்
கன்றிய மனத்து வென்றிக் கரன்முதற் கணக்கி லோரும்
பொன்றிய பூச லொன்றுங் கேட்டிலீர் போலு மென்றாள்
அன்றவற் கடுத்த துன்னி மழைக்கணீ ராலி சோர்வாள்.

௫௬ வாளரி ¹ வள்ள றன்னால் மானுய ரரக்க ரானோர்
கேளொடு மடியு மாறும் வானவர் கிளரு மாறும்
நாளையே காண்டி ரன்றே நவையிலீ ருணர்கி லீரோ
மீளருந் தருமந் தன்னை வெல்லுமோ பாவ மென்றாள்.

௫௭ தேனுட னமுத ளாய வண்ணமென் சிலசொன் மாலை
தானுடைச் செவிக னாடு தவழ்வுறத் தளிர்்த்து வீங்கும்
ஊனுடை யுடம்பி னாலு முருகெழு மான மூன்ற
மானிடர் வலிய ரென்ற மாற்றத்தாற் சீற்றம் வைத்தான்.

௫௮ சீறின னுரைசெய் வானத் தெறுவலிப் புல்லி யோர்கட்
கீறொரு மனிதன் செய்தா னென்றெடுத் தியம்பி னாயேற்
றேறுதி நாளை யேயவ் விருபது திரடோள் வாடை
வீறிய பொழுது பூளை வீயென வீவ ரன்றே. 3485

௫௯ மேருவைப் பறிக்க வேண்டில் விண்ணினை ² யிடிக்க வேண்டில்
நீரினைக் கலக்க வேண்டி னெருப்பினை யவிக்க வேண்டிற்
பாரினை யெடுக்க வேண்டிற் பலவினை சிலசொல் லேழை
யாரெனக் கருதிச் சொன்னு யிராவணற் கரிதோ வென்றான்.

௬௦ ஆரண்டரு திரடோள் சால வுளவெனி லாற்ற லுண்டோ
கரண்டநீ ரிவங்கை வேந்தைச் சிறைவைத்த கழற்கால் வீரன்
திரண்டதோள் வலத்தையெல்லாஞ் சிறியதோர் பருவந் தன்னில்
இரண்டதோ ளொருவ னன்றோ மழுவினு லெறிந்தா னென்றாள்.

௬௧ என்றவ னுரைத்த லோடு மெமிர்தன நயனந் திக்குற்
சென்றன திரடோள் வானந் தீண்டின மகுடந் திண்கை
ஒன்றொடொன் றடித்த மேகத் துருமென வெயிறு தம்மின்
மென்றன வெகுளி பொங்க விட்டது மாய வேடம். 3488

௬௨ இருவினை துறந்த மேலோ ரல்லர்கொ லிவரென் றெண்ணி
அரிவைபு மைய மெய்தி யாரிவர் தாமென் றென்றாந்
தெரிவரு நிலைய ³ ளாகத் தீவிடத் தரவந் தானே
உருகெழு சீற்றம் பொங்கிப் பணம்விரித் துயர்ந்த தொத்தான்.

சுந ஆற்றவெந் துயரத் தன்ன ளாண்டுற்ற வலக்க ணேக்கி
ஏற்றமென் னினைக்க லாகும் பிறிதெடுத்தியம்ப லாகும்
மாற்றமொன் றில்லைச் செய்யும் வினையில்லை மதிக்க லாகாக்
கூற்றம்வந் துற்ற காலத் துயிரெனக் குலைவு கொண்டாள். 3490

சுச விண்ணவ ரேவல் செய்ய வென்றவென் வீரம் பாராய்
மண்ணிடைப் புழுவில் வாழு மானிடர் வலிய ரென்றாய்
பெண்ணெனப் பிழைத்தா யல்ல யுன்னையான் பிசைந்து தின்ன
எண்ணுவ நெண்ணிற் பிண்ணெ யென்னுயி ரிழப்ப நென்னு.

சுரு குலைவுற லன்ன முன்னம் யாரையுங் கும்பிடா வென்
தலைமிசை மகுட மென்னத் தனித்தனி யினிது தாங்கி
அலகில்பூ ணமரர் மாத ரடியினை யேவல் செய்ய
உலகமோ ரேழு மாளுஞ் செல்வத்து னுறைதி யென்றான். 3492

சுசு செவிகளைத் தளிர்க்கை யாலே சிக்குறச் சேமஞ் செய்தாள்
கவியையுங் கடக்கும் வென்றிக் காகுத்தன் கற்பி னேனைப்
புவியுடை யொழுக்க நோக்காய் பொங்கெரிப் புனித ரீபும்
அவியை நாய் வேட்ட தென்ன வென்சொன்னு யரக்க வென்னு

சுசு புன்னுனை நீரி னெய்தாய்ப் போதலே புரிந்து நின்ற
என்னுயி ரிழத்த லஞ்சி யிற்பிறப் ¹ பழித லுண்டோ
மின்னுயிர்த் துருமிற் சீறும் வெஞ்சரம் விரவா முன்னம்
உன்னுயிர்க் குறுதி நோக்கி யொளித்தியா லொல்ல யென்றாள்.

சுஅ என்றவ னுரைக்க நின்ற விரக்கமி லரக்க ரேந்தல்
உன்றுனைக் கணவ ² னம்பவ் வுயர்திசை சுமந்த வோங்கல்
வன்றிறை மருப்பி னாற்றன்மடித்தவென்மார்பின் வந்தாற்
குன்றிடை தொடுத்து விட்ட பூங்கனை கொல்ல தென்றான். 3495

சுசு அணங்கினுக் கணங்க னுளே யாசைநோ யகத்துட் பொங்க
உணங்கிய வுடம்பி னேனுக் குயிரினை யுதவி யும்பர்க்
கணங்குழை மகளிர்க் கில்லாப் பெரும்பதங் கைக்கொ ளென்னு
வணங்கின லுலகந் தாங்கு மலையினும் வலிய தோளான்.

எ௦ * தறைவா ³ யவன்வந் தடிதா முதலுங்
கறைவாள் படவா விகலங் கினள்போல்
இறைவா விளையோ பெனவேங் கினளாற்
பொறைதா னுருவா னதொர்பொற் புடையாள். 3497

௭௧ ஆண்டா யிடைதீ யவனா யிழையைத்
தீண்டா நயன்மே லுரைசின் தைசெய்வான்
தூண்டா நெனலா முயர்தோள் வலியாற்
கீண்டா னிலமோ சனைகீழ் புடையே. 3498

௭௨ கொண்டா னுயர்தே ரதுகோல் வளையாள்
கண்டா டனதா நுயிர்கண் டினளான்
மண்டா னுறுமின் னின்மயங் கினளால்
விண்டான் வழியா யெழுவான் விரைவான். 3499

௭௩ விடுதே ரெனவெங் கனல்வெந் தழியுங்
கொடிபோல் புரள்வாள் குலைவா ளயர்வாள்
துடியா விழுவா நெயரா லழுவாள்
கடியா யறனே யிதுகா வெனுமால். 3500

௭௪ மலையே மரனே மயிலே குயிலே
கலையே பிணையே களிதே பிடியே
நிலையா வுயிரே நிலைநே டினர்போய்
உலையா வலியா நுழைநீ நுரையீர். 3501

௭௫ செஞ்சே வகனார் நிலைநீர் தெரிவீர்
மஞ்சே பொழிலே வனதே வதைகாள்
அஞ்சே லெனநல் குதிரே லடியேன்
உஞ்சா லதுதா னிழிவோ வுரையீர். 3502

௭௬ நிருதா தியர்வே ரறநீர் முகில்போற்
சரதா ரைகள்வீ சினர்சார் கிலிரோ
வரதா விளையோய் மறுவேது மிலாப்
பரதா விளையோய் பழிபூ ணுதிரோ. 3503

௭௭ கோதா விரியே குளிர்வாய் குழைவாய்
மாதா வனையாய் மனனே தெளிவாய்
ஓதா துணர்வா நுழைவா டினைபோய்
நீதான் வினையே நிலைசொல் லலையோ. 3504

௭௮ முந்துஞ் சனைகாண் முழைவா ளளிகாள்
இந்தந் நிலனே மெமெத் தகைநா
லைந்துந் தலைபத் துமலைந் துலையச்
சிந்தும் படிசுண் டுகிரிக் கிலிரோ. 3505

௪௯ *என்றின்ன பலவும் பன்னி யிரியலுற் றரற்று வாளைப்
பொன்றுன்னும் புணர்மென் கொங்கைப் பொலங்குழை போரி லென்னை
வென்றுன்னை மீட்பர் கொல்லா மானிடர் கொள்கை யென்ற
வன்றிண்கை யெறிந்து நக்கான் வாழ்க்கைநாள் வறிது வீழ்ப்பான். 3506

௮0 வாக்கினு லன்னுன் சொல்ல மாயையால் வஞ்ச மாடுனென்
றுக்கினு யாக்கிப் பின்னு னுருயி ருண்ணுங் கூற்றைப்
பேர்க்கியப் புருந்து கொண்டு போகின்றாய் பொருது நின்னைக்
காக்குமா காண்டி யாயிற் கடவலுன் தேரை யென்றான்.

௮௧ மீட்டுமொன் றுரைசெய் வாணீ வீரனேல் விரைவின் மற்றுன்
கூட்டமா மரக்கர் தம்மைக் கொன்றுங்கை முலையு மூக்கும்
வாட்டினார் வனத்தி லுள்ளார் மானிட ரென்ற வார்த்தை
கேட்டுமிம் மாயஞ் செய்த தச்சத்தின் கிளர்ச்சி யன்றே. 3508

௮௨ மொழிதரு மளவி னங்கை கேளிது முரணி லாக்கை
இழிதரு மனித ரோடே யான்செரு வெதிர்ப்ப னென்றால்
விழிதரு நெற்றி யான்றன் வெள்ளிவெற் பெடுத்த தோட்குப்
பழிதரு மதனிற் சாலப் பயன்றரும் வஞ்ச மென்றான்.

௮௩ பாவையு மதனைக் கேளாத் தங்குலப் பகைஞர் தம்பாற்
போவது குற்றம் வாளிற் பொருவது நாணம் போலாம்
ஆவது கற்பினுரை வஞ்சிக்கு மாற்ற லேயாம்
ஏவமென் பழிதா னென்னே யிரக்கமி லரக்கர்க் கென்றான்

௮௪ என்னுமவ் வேலை யின்க ணெங்கடா போவ தெங்கே
நின்னிலென்றி டித்தசொல்லானெருப்பிடைப்பரப்புங்கண்ணன்
மின்னெனவிளங்கும்வீர த்துண்ட த்தன்மேருவென் னும்
பொன்னெடுங்குன்றம்வானில்வருவதேபோலுமெய்யான்

௮௫ பாழிவன் கிரிக ளெல்லாம் பறித்தெழுந் தொன்றே டொன்று
சூழியி னுதிர விண்ணிற் புடைத்துகக் கிளர்ந்து பொங்கி
ஆழியு முலகு மொன்றா யழிதர முழுதும் வீசும்
ஊழிவெங் காற்றி தென்ன விருஞ்சிறை யுதை மோத. 3512

௮௬ *சாகைவன் றலையொடு மரமுந் தாழ்வன
மேகமும் விண்ணின்மீச் செல்ல மீமிசை
மாகவெங் கலுழனும் வருகின் றுனென
நாகமும் படமொளித் தொதுங்கி நையவே. 3513

- அ௮ ஆணையு மானியு முதல யாவையுங்
காநெடு மரத்தொடு தூறுங் கல்லிவை
மேனிமிர்ந் திருசிறை விசையி நெற்றலால்
வானமுங் காணமு மாறு கொள்ளவே. 3514
- அ௮ உத்தமன் நேவியை யுலங்கொ டோங்குதேர்
வைத்தனை யேருவ தெங்கு வானினே
டித்தனை திசையும்பா நென்கின் றுநெனாப்
பத்திரச் சிறைகளை விரிக்கும் பண்பினுன். 3515
- அ௯ வந்தன நெருவையின் மன்னன் மாண்பிலான்
எந்திரத் தேர்செல வொழிக்கு மெண்ணினுன்
சிந்திரக் கால்சிரஞ் செக்கர் சூடிய
கந்தரக் கயிலையை நிகர்க்குங் காட்சியான். 3516
- ௧௦ * ஆண்டுற் றவணங் கிளையஞ் சலெனாத்
தீண்டுற் றிலனென் றுணர்சின் தையினுன்
மூண்டுற் றெழுவெங் கதமுற் றிலனாண்
மீண்டுற் றுரையா டலைமே வினனாள். 3517
- ௧௧ கெட்டாய் கிளையோ டுநின்வாழ் வையெலாஞ்
சுட்டா யிதுவென் னைதொடங் கிளைநீ
பட்டா யெனவே கொடுபத் தினியை
விட்டா லுணையான் விளிகின் றிலனாள். 3518
- ௧௨ பேதாய் பிழைசெய் தனைபே ருலகின்
மாதா வணையா னைமனக் கொடுநீ
யாதா கறினைந் தனையே கலெடா
ஆதா ரநினக் கினியா ருளரோ. 3519
- ௧௩ உய்யா மன்மலைந் துமரா ருயிர்தான்
மெய்யா கவிரா மன்விருந் திடவே
கையா ரமுகந் துகொடந் தகனார்
ஐயா புதிதுண் டதறிந் திலையோ. 3520
- ௧௪ கொடுவெங் கரிகொல் லியவந் ததன்மேல்
விடு முண் டைகடா வவிரும் பினையே
அடுமென் பதுணர்ந் திலையா யினும்வன்
கடுவுண் டுயிரின் னிலைகா ணுதியால். 3521

- கூரு எல்லா வுலகங் களுமிந் திரனும்
அல்லா தவர்பூ வருமந் தகனும்
புல்வாய் புலிகண் டனபோல் வதலால்
வில்லா¹ ளரைவெல் லுமிடுக் கினரோ. 3522
- கூசு இம்மைக் குறவோ மிற்றந் தழியும்
வெம்மைத் தொழிலிங்² கிதன்மே லிலையால்
அம்மைக் கருமா நரகந் தருமால்
எம்மைக் கிதமாக விதெண் ணினைநீ. 3523
- கூர முத்தே வரினமூ லமுதந் பொருளாம்
அத்தே வரிம்மா னிடரா தலினால்
எத்தே வரொடெண் ணுவதெண் ணமிலாப்
பித்தே நினைபா கபிழைத் தனையால். 3524
- கூஅ புரம்பந் நியபோர் விடையோ னருளால்
வரம்பெந் றவுமந் றுளவிஞ் சைகளும்
உரம்பெந் றனவா யினுமுண் மையினோர்
சரம்பந் நியசா பம்விடுந் தனையே. 3525
- கூசு வாணுள் பவன்மைந் தன்வனைந் தவில்லான்
தானே வரினின் றுதடுப் பரிதால்
நானே யிவனுய்யப் பெனிந்நன் னுதலைப்
போநீ கடிதென் றுபுகன் றிடலும். 3526
- கூஓ கேட்டா னிருதர்க் கிறைகேழ் கிளர்தன்
வாட்டா ரைநெருப் புகவாய் மடியா
ஓட்டா யினிநீ யுரைசெய் குனரைக்
காட்டாய் கடிதென் றுகதழ்ந் திடலும் 3527
- கூக வரும்புண் டரவா ளியுன்மார் புருவிப்
பெரும்புண் டிறவா வகைபே ருதிநீ
இரும்புண் டநீர்மீ ளினுமென் னுழையிக்
கரும்புண்ட சொன்மீள் கிலன்கா னுதியால். 3528
- கூஉ *என்னும் மளவிற் பயமுன்னி னிரட்டி யெய்த
அன்னம் மயர்கின்றது நோக்கி யரக்க னாக்கை
சின்னம் முறுமிப் பொழுதே சிலையேந்தி யெங்கண்
மன்னன் மகன்வந் திலனென் றுவருந் தலன்னை. 3529

க௦௩ முத்துக் கனபோன் முகத்தாலி முலைக்கண் வீழ்ந்து
தத்தத் தலையிங் கிவைதால பலத்தி னேலுங்
கொத்தப் பனகொண் டிவன்கொண் டனவென்ற வாசை
பத்திற்கு மின்றே பலியீவது பார்த்தி யென்றான். 3530

க௦௪ இடிப்பொத்த முழக்கி னிருஞ்சிறை வீசி பெற்றி
முடிப்பத்தி களைப் படியிட்டு முழங்கு துண்டங்
கடிப்பக் கடிதுற்றவன் காண்டகு நீண்ட வீணைக்
கொடிப்பற் றியொடித்துயர் வானவ ராசி கொண்டான்.

க௦௫ அக்காலை யரக்க னுருக்கரக் கன்ன கண்ணன்
எக்காலமு மின்னதொ ரீடழி வுற்றி லாதான்
நக்கா னுலகேழு நடுங்கிட நாக மன்ன
கைக்கார் முகத்தோடு கடைப்புரு வங்கு னித்தான். 3532

க௦௬ சண்டப் பிறைவா னெயிற்றான் சரதாரை மாறி
மண்டச் சிறகா லடித்தான் சிலவள் ளுகிராற்
கண்டப் படுத்தான் சிலகாலனுங் காண வுட்குந்
துண்டப் படையாற் சிலதுண்ட துண்டங்கள் கண்டான்.

க௦௭ மீட்டு மணுகா நெடுவெங்க ணநந்த நாகம்
வாட்டுங் கலுழ னெனவன்றலை பத்தின் மீதும்
நீட்டுந் நெடுமுகக்கெனு நேமியன் சேம விற்கால்
கோட்டும் மளவில் மணிக் குண்டலங் கொண்டெ முந்தான். 3534

க௦௮ எழுந்தான் றடமார்பினி லேழினே டேழு வாளி
அழுந்தாது கழன்றிட வெய்தெடுத் தார்த் தரக்கன்
பொழிந்தான் சரமாரிகள் மீளவும் போர்ச் சடாயு
விழுந்தா னெனவிண்ணவ ரஞ்சினர் வெய்து யிர்த்தார்.

க௦௯ புண்ணிற் புதுநீர் பொழியப்பொலி புள்ளின் வேந்தன்
மண்ணிற் கரனேழுத லோருதி ரத்தின் வாரி
கண்ணிக் கடலென்று கவர்ந்தது கான்று மீள
விண்ணிற் பொலிகின்றதொர் வெண்ணிற மேக மொத்தான். 3536

க௧௦ ஒத்தா னுடனே யுயிர்த்தா னுருத்தா னவன்றோள்
பத்தோடு பத்தின் னெடுப்பத்தியிற் றத்தி முக்கால்
கொத்தா நகத்தாற் குடையாச் சிறையாற் புடையா
முத்தார மார்பிற் கவசத்தையு மூட்ட றுத்தான். 3537

- ககக அறுத்தானை யரக்கனு மைம்பதொ டைம்ப தம்பு
செறித்தான் றடமார்பிற் செறித்தலுந் தேவ ரஞ்சி
வெறித்தார் வெறியாழு னிராவணன் வில்லைப் பல்லாற்
பறித்தான் பறவைக்கிறை விண்ணவர் பண்ணை யார்க்க.
- ககஉ எல்லிட்ட வெள்ளிக் கயிலைக்கிரி யீச னோடும்
மல்லிட்ட தோளா லெடுத்தான்சிலை வாயின் வாங்கி
வில்லிட் டியர்ந்த நெடுமேக மெனப்பொ லிந்தான்
சொல்லிட் டவன்றோள்வலி யாருளர் சொல்ல வல்லார்.
- ககங மீளா நிறத்தாயிரங் கண்ணவன் விண்ணி னோட
வாளா லறுத்தான் சிலைவாயிடை நின்று வாங்கித்
தாளா லிறுத்தான் றழல்வண்ணன் றடக்கை வில்லைத்
தோளா லிறுத்தான் றுணைத்தாதைத னன்பிற் றோழன்.
- ககச ஞாலம் மெடுப்பான்றன் தாற்றலுக்கேற்ற நல்விண்
மூலம் மொடிப்புண்டது கண்டு முனிந்த நெஞ்சன்
ஆலம் மிடற்றூன்புர மட்டதொ ரம்பு போலுஞ்
சூலம் மெடுத்தார்த் தெறிந்தான்மறந் தோற்றிலாதான்.
- ககரு ஆற்றா னிவனென் றுணராதென் தாற்றல் காணென்
றேற்றா னெருவைக் கிறை முத்தலை யெஃகை மார்பின்
மேற்றா னிதுசெய்பவ ராரென விண்ணு ளோர்கள்
தோற்றாது நின்றூர்தம தோள்புடை கொட்டி யார்தார்.
- ககசு பொன்னோக்கியர் தம்புல னோக்கிய புன்க னோரும்
இன்னோக்கிய ரில்வழி யெய்தியநல்வி ருந்துந்
தன்னோக்கிய நெஞ்சுடை யோகியர் தம்மைச் சார்ந்த
மென்னோக்கியர் நோக்கமு மாமென மீண்ட தவ்வேல்.
- கக௭ வேகம்முடன் வேலிழந் தான்படை வேறெ டாமுன்
மாகம் மறையும்படி நீண்ட வயங்கு மானறேர்ப்
பாகன் றலையைப் பறித்துப் படர்கற்பி னுண்மேன்
மோகம் படைத்தான் றொலைவெய்த முகத் தெறிந்தான்.
- ககஅ எறிந்தா னதுநோக்கி யிராவண னெஞ்சி லாற்றல்
அறிந்தான் முனிந்தாண்டி னோ ராடகத் தண்டு வாங்கிப்
பொறிந்தாங் கெரியின்சிகை பொங்கி யெழப்பு டைத்தான்
மறிந்தா னெருவைக்கிறை மால்வரை போல மண்மேல். 3545

ககக மண்மேல் விழுந்தான் விழலோடும் வயங்கு மான்றேர்
கண்மே லொளியுந் தொடரா விசையிற் கடாவி
விண்மே லெழுந்தா நெழ்மெல்லிய லாளும் வெந்தீப்
புண்மே னுழையத் துடிக்கின்றன் போற் புரண்டான். 3546

கஉ0 கொழுந்தேயனையாள் குழைந்தேங்கிய கொள்கைகண்டான்
அழுந்தே லவலத்திடை யஞ்சலே யன்ன மென்ன
எழுந்தா னுயிர்த்தா னடவெங் கினிப்போவ தென்ன
விழுந்தா னவன்றேர்மிசை விண்ணவர் பண்ணை யார்ப்ப.

கஉக பாய்ந்தா னவன்பன் மணித்தண்டு பறித்தெ றிந்தான்
ஏய்ந்தார் கதிர்த்தேர்ப் பரியெட்டினு டெட்டு மெஞ்சித்
தீய்ந்தா சறவீசிய திண்டிறற் றுண்ட வாளாற்
காய்ந்தான் கவர்ந்தா னுயிர் காலனுங் கைவி திர்த்தான்.

கஉஉ திண்டே ரழித்தாங்கவன் றிண்புறஞ் சேர்ந்த தூணி
விண்டான் மறைப்பச் செறிகின்றன வில்லி லாமை
மண்டா ரமர்தான் வழங்காமையில் வச்சை மாக்கள்
பண்டார மொக்கின்றன பல்லுகி ராற்ப நித்தான். 3549

கஉந ¹ மாச்சிச்சிரம் பாய்ந்தவன் மார்பினுந் தோளின் மேலும்
ஓச்சிச் சிறகாற் புடைத்தா னுலையா விழுந்து
மூச்சித்த விரா வணனும் முடிசாய்த் திருந்தான்
போச்சித் தனைபோ லுநின்னாற் றலெனப் புகன்றான்.

கஉச அவ்வே லையினே முனிந்தான் முனிந்தாற்ற லென்ன
வெவ்வே லரக்கன் விடலாம்படை வேறு காணன்
இவ்வே லையிலே யிவனின்னுயி ருண்ப நென்னாச்
செவ்வே பிழையா நெடுவாளுறை தீர்த் தெறிந்தான்.

கஉரு வலியின் றலைதோற்றிலன் மாற்றருந் தெய்வ வாளால்
நலியுந் தலையன்றிது வன்றியும் வாழ்க்கை நாளும்
மெலியுந் கடைசென்றுள வாகலின் விண்ணின் வேந்தன்
குலிசம் மெறியச் சிறையற்றதொர் குன்றின் வீழ்ந்தான். 3552

கஉக விரிந்தார் சிறைகீழுற வீழ்ந்தனன் மண்ணின் விண்ணோர்
இரிந்தா ரிழந்தா டுணையென்ன முனிக் கணங்கள்
பரிந்தார் படர்விண்டுவி னுட்டவர் பைம்பொன் மாரி
சொரிந்தா ரதுநோக்கிய சீதை துணுக்க முற்றாள். 3553

கட௮ வெள்கும் மரக்கன் னெடுவிண்புக வார்த்து மிக்கான்
 ரௌக்கின் றலையெய்திய மாணெனச் சோர்ந்து நைவாள்
 உள்கும் மயங்கு முயிர்க்கும்மொரு சார்வு காணாள்
 கொள்கொம்பொடியக்கொடிவீழ்ந்ததுபோற்குலைந்தாள்

கடஅ * வன்றுணை யுளனென வந்த மன்னனும்
 பொன்றின னெனக்கினி புகலென் னென்கின்றாள்
 இன்றுணை பிரிந்திருந் தின்ன லெய்திய
 அன்றிலம் பெடையென வரற்றி னுளரோ. 3555

கடக அல்லலுற் றேனைவந் தஞ்ச லென்றவந்
 நல்லவன் றேற்பதே நரகன் வெல்வதே
 வெல்வதும் பாவமோ வேதம் பொய்க்குமோ
 இல்லையோ வறமென விரங்கி யேங்கினாள். 3556

கட௦ நாணிலே னுரைகொடு நடந்த நம்பியீர்
 நீணிலை யறநெறி நின்று ளோர்க்கெலாம்
 ஆணியை யுந்தையர்க் கமைந்த நண்பனைக்
 காணிய வம்மெனக் கலங்கி விம்மினாள். 3557

கடக எல்லியல் விசம்பிடை யிருந்த ¹நேமியாய்
 சொல்லிய வறநெறி தொடர்ந்த தோழமை
 நல்லிய லருங்கடன் கழித்து நம்பியைப்
 புல்லுதி யோவென பொருமி யேங்கினாள். 3558

கடஉ கற்பழி யாமையென் கடமை யாயினும்
 பொற்பழி யாவலம் பொருந்தும் போர்வலான்
 விற்பழி யுண்டது வினையினேன் வந்த
 இற்பழி யுண்டதென் றிரங்கி யேங்கினாள். 3559

கடங் ஏங்குவா டனிமையு மிறகி ழந்தவன்
 ஆங்குறு நிலைமையு மரக்க னேக்கினான்
 வாங்கினன் றேரிடை வைத்த மண்ணெடும்
 வீங்குதோண் ²மீக்கொடு விண்ணி னேகினான். 3560

கடச விண்ணிடை வெய்யவ னேகும் வேகத்தாற்
 கண்ணெடு மனமவை சுழலுங் கற்பினாள்
 உண்ணிறை வுணர்வழிந் தொன்று மோர்ந்திலள்
 மண்ணிடைத் தன்னையு மறந்து சாம்பினாள். 3561

கநரு ஏகின னர்க்கனு மெருவை வேந்தனும்
மோகவெந் துயர்சிறி தாறி முன்னியே
மாகமே நோக்கினுன் வஞ்சன் வல்லையிற்
போகுதல் கண்டகம் புலர்ந்து சொல்லுவான். 3562

கநசு வந்திலர் மைந்தர்தாம் மருகிக் கெய்திய
வெந்துயர் துடைத்தன னென்னு மெய்ப்புகழ்
தந்திலா விதியினர் தரும வேலியைச்
சுந்தினர் மேலினிச் செயலெ னுங்கொலோ. 3563

கநஎ வெற்றியா ருளரெனின் மின்னி னுண்ணிடைப்
பொற்றொடிக் கிந்நிலை புகுதப் பாலதோ
உற்றதை யின்னதென் றுணர கிற்றிலேன்
சிற்றவை வஞ்சனை முடியச் செய்ததோ. 3564

கநஅ பஞ்சனை பாம்பனை யாகப் பள்ளிசேர்
அஞ்சன வண்ணனை யிராம னாதலால்
வெஞ்சின வரக்கனால் வெல்லற் பாலதே
வஞ்சனை யிழைத்தனன் கள்ள மாயையால். 3565

கநக வேரற வரக்கரை வென்று வெம்பழி
தீருமென் சிறுவனே தீண்ட வஞ்சமால்
ஆரியன் றேவியை யரக்க னன்மலர்ப்
பேருல களித்தவன் பிழைப்பில் சாபத்தால். 3566

கச0 பரிஞ்சிறை யின்னன பன்னி யுன்னுவான்
அருஞ்சிறை யுற்றன ளாமென மனம்
பொருஞ்சிறை யற்றதே பூவை கற்பெனும்
இருஞ்சிறை யறாதென யிடரு நீங்கினான். 3567

கசக அஞ்சிறை குருதியா லழிந்து சோரவும்
வஞ்சியை மீட்டில னென்னு மானமுஞ்
செஞ்செவே மக்கள்பாற் சென்ற காதலும்
நெஞ்சறத் துயின்றன னுணர்வு நீங்கலான். 3568

கசஉ வஞ்சியை யரக்கனும் வல்லை கொண்டுபோய்ச்
செஞ்செவே திருவுருத் தீண்ட வஞ்சவான்
நஞ்சிய லரக்கியர் நடுவ னாயிடைச்
சிஞ்சுவா வனத்திடைச் சிறைவைத் தானரோ. 3569

கசாந இந்நிலை யிணையவன் செயலி யம்பிணைம்
பொன்னிலை மானின்பின் றொடர்ந்து போகிய
மன்னிலை யறிகென மங்கை யேவிய
பின்னவன் தன்னிலை பேசு வாமரோ. 3570

கசசா ஒருமக டனிமையை யுன்னி யுள்ளுறும்
பருவரல் மீதிடப் பதைக்கு நெஞ்சினுன்
பெருமகன் றனைத்தனி பிரிந்து வெய்துறுந்
திருநகர் செல்லுமப் பரதன் செய்கையான். 3571

கசரு தெண்டிரைக் கலமென விரைவிற் செல்கின்றான்
புண்டரீ கத்தடங் காடு பூத்தொரு
கொண்டல்வந் திழிந்தன்ன கோலத் தான்றனைக்
கண்டனன் மனமெனக் களிக்கும் கண்ணினுன். 3572

கசசு துண்ணெனு மவ்வுரை தொடர்ந்த தோகையும்
பெண்ணெனும் பேதமை மயக்கப் பேதினால்
உண்ணிறை சோருமென் றாச லாடுமக்
கண்ணனு மிளவலைக் கண்ணி னோக்கினுன். 3573

கசசா *புன்சொற்க டந்த பசுவாய ரக்க னுரைபொய்யெ னுது புலர்வான்
வன்சொற்க டந்த மடமங்கை யேவ நிலைதோ வந்த மருளோ
தன்சொற்க டந்து தளர்கின்ற நெஞ்ச முடையோன் மருங்கு தனியே
என்சொற்க டந்து மனமுந்த ளர்ந்தி விளவீரன் வந்த வியல்பே.

என்றுன்னி யென்னை விதியார்மு டிப்ப தெனவெண்ணி நின்றவிறையைப்
பொன்றுன்னு விற்கை யிளவீரன் வந்து புனைதாளி றைஞ்சு பொழுதின்
மின்றுன்னு தூலின் மணிமாற்ப முந்த விரைவோடு புல்லி யொருகால்
நின்றுன்னி வந்த நிலையென்னை யென்றுநெடியோன் விளம்ப நொடிவான்

இல்லாநி லத்தி னிசையாத வெஞ்சொ லெழுவஞ்சி யெவ்வ முறயான்
வல்வாய ரக்க னுரையாகு மென்ன மதியாண்ம றுக்க முறுவான்
நில்லாது மற்றி தறிபோதி யென்ன நெடியோய் புயத்தின் வலியென்
சொல்லான்ம னத்தி னடையாள்சி னத்தின் முனிவோடு நின் னுதுவள்வான்

கரு௦ ஏகாது நிற்பி யெனின்யா னெருப்பி னிடைவீழ்வெ னென்று முடுகா
மாகான கத்தி னிடையோட லோடு மனனஞ்சி வஞ்ச வினையேன்
போகாது நிற்கி லிறவாதி ருக்கை புணராளெ னக்கொ டுணரா
ஆகாதி றக்கை யறனன்றெ னக்கொ டிவண்வந்த தென்ன வமலன்.

கடுக சாவாதி ருத்த லிலளான துற்ற ததையோ தடுக்க முடியா
தாவாவ லக்க ணுறுவாளு ரைத்த பொருளோவ கத்தி னடையாள்
காவாதி லத்தின் வருமேத மற்ற தொழியாது கைக்கொ டகல்ப்
போவார்பி ரிக்க முயல்வார்பு ணர்த்த பொருளாமி தென்று தெருளா.

கடுஉ வந்தாய்தி ரத்தி னுளதன்று குற்ற மடவாண் மறுக்க முறுவாள்
சிந்தாகு லத்தொ டிரைசெய்த செய்கை யதுதீரு மென்று தெளிவாய்
முந்தேத டிக்க வொழியாதெ டுத்த வினையேன்மு டித்த முடிவால்
அந்தோகெ டுத்த தெனவுன்னி யுன்னி யழியாத வுள்ள முழியா.

கடுங் பாணித்து நின்று பயனாவ தென்னை பயில்புவை யன்ன குயிலைக்
காணிக லந்து துயர்தீரு மன்றி யயலில்லை யென்று கடுகிச்
சேணுற்ற கன்ற நெறியுடு சென்ற சிலைவாளி யன்ன விசைபோய்
ஆணிப்ப சும்பொ னனையாளி ருந்த வவிர்சோலை வல்லை யணுகா

கடுச * ஓடி வந்தனர் சாலையுஞ் சோலையு முதவுந்
தோடி வார்தபூஞ் சுரிசுழ லாடனைக் காணார்
கூடு தன்னுடை யதுபிரிந் தாருயிர் குறியா
நேடி வந்தது கண்டில ராமென நின்றார். 3581

கடுரு கைத்த சிந்தையன் கனங்குழை யணங்கினைக் காணு
துய்த்து வாழதற்கு வேறொரு பொருளில் னுதவ
வைத்த மாநிதி மண்ணெடு மறைத்தனர் வாங்கிப்
பொய்த்து னோர்கொளத் திகைத்துநின் றுனையும் போன்றான்.

கடுக மண்சு முன்றது மால்வரை சுழன்றது மதியோர்
எண்சு முன்றது சுழன்றதவ் வெறிகட லேழும்
விண்சு முன்றது வேதமுஞ் சுழன்றது விரிஞ்சன்
கண்சு முன்றது சுழன்றது கதிரொடு மதியும். 3583

கடு௮ அறத்தைச் சீறுங்கொ லருளையே சீறுங்கொ லமார்
திறத்தைச் சீறுங்கொன் முனிவரைச் சீறுங்கொ றீயோர்
மறத்தைச் சீறுங்கொ லென்கொலோ முடிவென்று மறையின்
திறத்தைச் சீறுங்கொ னெடுத்தகை யோனெனத் தியங்க. 3584

கடுஅ நீல மேனிய நெடியவன் மனநிலை திரியா
மூல காரணத் தவனெடு முடிவுற முற்றுங்
கால மாமெனக் கடையிடுங் கணிக்கரும் பொருள்கண்
மேல கீழுறக் கீழன மேலுறும். வேலை. 3585

கடுக தேரி னுழியுந் தெரிந்தனன் தீண்டுத லஞ்சிப்
பாரி னோடுங்கொண் டகன்றதும் பார்த்தனன் பலநின்
றோருந் தன்மையீ தென்னென்ப தூரனிலா தவர்போற்
தூரம் போதன்முன் றொடர்துமென் றினையவன் சொன்னான்.

ககூ௦ ஆம தேயினி யாவதென் றமலனு மெய்யிற்
ரும வார்க்கணைப் புட்டிலு முதலிய தாங்கி
வாம மால்வரை மாநிலம் படிந்ததே வயவும்
பூமி மேலவன் றேர் சென்ற நெடுநெறி போனார். 3587

ககுக மண்ணின் மேலவன் தேர்சென்ற சவடெலா மாய்ந்து
விண்ணி னோங்கிய தொருநிலை மெய்யுற வெந்த
புண்ணி னூடுறு வேலென மனமிகப் புழுங்கி
எண்ணி நாமினிச் செய்வதென் னிளவலே யென்றான். 3588

ககுக௨ தெற்கு நோக்கிய தெனும்பொரு டெரிந்தது திண்டேர்
மற்கு நோக்கிய திரள்புயத் தண்ணலே வானும்
விற்கு நோக்கிய பகழியி னெடிதன்று விம்மி
நிற்க நோக்கியென் பயத்ததென் றினையவ னேர்ந்தான்.

ககுக௩ ஆகு மன்னதே கருமமென் றத்திசை நோக்கி
ஏகி யோசனை யிரண்டுசென் றுரிடை யெதிர்த்தார்
மாக மால்வரை கால்பொர மறிந்தது மானப்
பாக வீணையின் கொடியொன்று கிடந்தது பார்மேல்.

ககுக௪ கண்டு கண்டக ரோடுமக் காரிகை பொருட்டால்
அண்ட ராதிமற் றுரமர் விளைத்ததென் றயிர்த்தான்
துண்ட வாளினிற் சுடர்க்கொடி துணிந்ததென் றுணராப்
புண்ட ரீகக்கண் புனல்வரப் புரவலன் புகன்றான்.

ககுக௫ நோக்கி னுணைய நொய்தின்வந் தெய்திய துந்தை
மூக்கி னுலிது முறிந்தமை முடிந்ததால் மொய்ம்பிற்
ருக்கி னுனடு வடுத்தது தெரிகிலந் தமிழன்
யாக்கை தேம்பிட வெண்ணரும் பருவங்க ளிறந்தான்.

ககுக௬ நன்று சாலவு நடுக்கரு மிடுக்கின னாழஞ்
சென்று கூடலாம் பொழுதெலாந் தடுப்பது திடனால்
வென்று மீட்கினு மீட்குமால் வேறுற வெண்ணி
நின்று தாழ்ந்தொரு பயனிலை யென்றனு நெடியோன்.

கக௭ தொடர்வ தேநல மாமெனப் படிமிசை சுற்றிப்
படருங் காலெனக் கறங்கெனச் செல்பவர் பார்த்தார்
மிடல்கொள் வெஞ்சிலை விண்ணிடு வின்முறிந் தென்னக்
கடலின் மாடியர் கரையெனக் கிடந்தது கண்டான்.

கக௮ சிலைகி டந்ததா விலக்குவ தேவரீர் கடைந்த
மலைகி டந்தன்ன வலியவேல் வடிவினான் மதியின்
கலைகி டந்தன்ன காட்சியி னினுகடித் தொடித்தான்
நிலைகி டந்தவா நோக்கென நோக்கின னின்றான். 3595

கக௯ நின்று பின்னரு நெடுநெறி கடந்துற நிமிரச்
சென்று நோக்கினர் திரிசிகைக் கதிர்நெடுஞ் சூலம்
ஒன்றும் பல்களை மழையுறை புட்டிலோ டிரண்டுங்
குன்று போல்வன கிடந்தகண் டதிசயங் கொண்டார்.

க௭0 மறித்துஞ் சென்றனர் வானிடை வயங்குற வழங்கி
எறிக்குஞ் சோதிகள் யாவையுந் தொக்கன வெனலாய்
நெறிக்கொள் கானக மறைதர நிருதர்கோ னெஞ்சிற்
பறித்து வீசிய கவசமுங் கிடந்தது பார்த்தார். 3597

க௭௧ கான் கிடந்தது மறைதரக் கால்வயக் கலிமாத்
தான் கிடந்துழிச் சாரதி கிடந்துழிச் சார்ந்தார்
ஊன் கிடந்தொளி ருதிரமுங் கிடந்துள துலகின்
வான் கிடந்தது போல்வது கிடந்துழி வந்தார். 3598

க௭௨ கண்ட லங்குதங் கைத்தலம் விதிர்த்தனர் கவினார்
விண்ட லந்துறந் திறுதியின் விரிகதிர்ப் பருதி
மண்ட லம்பல மண்மிசைக் கிடந்தென மணியின்
குண்ட லம்பல குலமணிப் பூண்களின் குப்பை. 3599

க௭௩ தோள ணிக்குலம் பலவுள குண்டலத் தொகுதி
வாளி மைப்பன பலவுள மணிமுடி பலவால்
நாள னைத்தையுங் கடந்தனன் றமியனந் தாதை
யாளி ¹போல்பவர் பலருளர் பொருதன ரிளையோய். 3600

க௭௪ திருவி னாயக னுரைசெயச் சுமித்திரை சிங்கந்
தருவி னீளிய தோள்பல தலைபல வென்றார்
பொருது தாதையை யித்தனை நெறிகொடு போனான்
ஒருவ னேயவ னிராவண னுமென வுரைத்தான். 3601

- க௭௫ மடலு ணட்டிய தாரிளை யோன்சொலை மதியா
மிடலு ணட்டங்க டயுக நோக்கினன் விரைவான்
உடலு ணட்டிய குருதியம் பரவையி னும்பர்க்
கடலு ணட்டிய மலையன்ன தாதையைக் கண்டான்.
- க௭௬ துள்ளி யோங்குசெந் தாமரைக் ¹ கண்கணீர் சொரியத்
தள்ளி யோங்கிய வமலன்றன் றனியுயிர்த் தந்தை
வள்ளி யோன்றிரு மேனியின் மழைநிற வண்ணன்
வெள்ளி யோங்கவி லஞ்சன மலையென வீழ்ந்தான்.
- க௭௭ உயிர்த்தி லன்னொரு நாழிகை யுணர்விலன் கொல்லென்
றயிர்த்த தம்பிபுக கங்கையி னெடுத்தன னருவிப்
புயற்க லந்தரீர் தெளித்தலும் புண்டரீ கக்கண்
பெயர்த்து டன்பைய வயர்வுதீர் திணையன பேசும். 3604
- க௭௮ *தந்தா தையரைத் தணையர் கொலை சூழ்ந்தார்
முந்தாரே யுள்ளார் முடிந்தானே முன்னொருவன்
எந்தாயே பெற்காக நீயு ² மிறந்தனையோ
அந்தோ வினையே னருங்குற்ற மாணேனே. 3605
- க௭௯ பின்னுறுவ தோராதே பேதுறுவேன் பெண்பாலாள்
தன்னுறுவ தீர்ப்பான் றனியுறுவ தோராதேன்
உன்னுறவு ³ தீர்த்தா யோருறவு மில்லாதேன்
என்னுறுவான் வேண்டி யிடருறுவே ⁴ நெந்தாயே. 3606
- க௮0 மாண்டானே யன்றோ மறையோர் குறைமுடிப்பான்
பூண்டேன் விரத மதனா னுயிர்பொறுப்பேன்
நீண்டேன் மரம்போல நின்றொழிந்தேன் புன்னொழிலேன்
வேண்டேனிம் மாமாயப் புன்பிறவி ⁵ வேண்டேனே. 3607
- க௮௧ என்னுரம் பற்றுண்ண வேன்றாயைச் சான்றாயைக்
கொன்றானு நின்றான் கொலையுண்டு நீகிடந்தாய்
வன்றாட் சிலையேந்தி வாளிக் கடல்சுமந்து
நின்றேனு நின்றே நெடுமரம்போ னின்றேனே. 3608
- க௮௨ சொல்லுடையா ரென்போ வினியுளரோ தொல்வினையேன்
இல்லுடையாள் காண விறகுடையா யெண்ணிலாப்
பல்லுடையா னுண்ணப் படையுடையான் கொன்றேக
வில்லுடையே னின்றேன் விறலுடையே னல்லேனே.

(பிரதி) 1 நயனங்கள் ; 2 மிறந்தனையால் ; 3 தீர்த்தாயோ வோருறவு ;
4 நெந்தாயோ ; 5 வேண்டேனல்.

கஅ௩ அன்ன பலபலவும் பன்னியழு மயங்குந்
தன்னே ரிலாதானுந் தம்பியுமத் தன்மையனாய்
முன்னை யுணர்வுசிறி துண்முளைப்பப் புள்ளரசன்
இன்னுயிர்ப் பாடுதத்தா னிருவரையு நோக்கினான். 3610

கஅ௪ உற்ற துணரா துயிருலைய வெய்துயிர்ப்பான்
கொற்றவரைக் கண்டான் றன்னுள்ளங் குளிர்ப்புற்றான்
இற்ற விருசிறகு மேழலகு மின்னுயிரும்
பெற்றனனே யொத்தான் பெயர்த்தேன் பழியென்றான்.

கஅ௫ பாக்கியத்தா லின்றென் பயனில் பழியாக்கை
போக்குகின்றேன் கண்ணுற்றேன் புண்ணியரே வாருமென்று
தாக்கி யரக்கன் மகுடத் தலைதகர்த்த
மூக்கினு லுச்சி முறைமுறையான் மோக்கின்றான். 3612

கஅ௬ வஞ்சனையால் வந்த வரவென்ப தென்னுடைய
¹நெஞ்சகமே முன்னே நினைவித்த தானாலும்
அஞ்சொன் மயிலை யருந்ததியை நீங்கினிரோ
எஞ்சலிலா வாற்ற விருவீரு மென்றுரைத்தான். 3613

கஅ௭ * என்றவ னியம்பலு மினைய கோமகன்
ஒன்றுமாண் டுறுபொரு ளொழிவுறு வகை
வன்றிறல் மாயமான் வந்த தாதியாய்
நின்றது நிகழ்ந்தது நிகழ்த்தி னுனரோ. 3614

கஅ௮ ஆற்றலா னவ்வுரை பகர வாணையால்
ஏற்றுணர்ந் தெண்ணிய வெருவை வேந்தனும்
மாற்றருந் துயரிவர் மனக்கொ ளாவகை
தேற்றுத னன்றென வினைய செப்பினான். 3615

கஅ௯ அதிசய மொருவரா லமைக்க லாகுமோ
துதியறு பிறவியி னின்ப துன்பந்தான்
விதிவலி யென்பதே மேற்கொ ளாவிடின்
மதிவலி யால்விதி வெல்ல வல்லமோ. 3616

க௧௦ தெரிவுறு துன்பம்வந் தூன்றச் சிந்தையை
எரிவுசெய் தொழியுமீ திழுதை நீரதால்
பிரிவுசெய் துலகெலாம் பெறுவிப் பான்றலை
அரிவுசெய் விதியினுர்க் கரிதுண் டாகுமோ. 3617

- ககக அலக்கணு மின்பமு மணுகு நாளவை
விலக்குவ மென்பது மெய்யிற் றுகுமோ
இலக்கமுப் புறங்களை யெய்த வில்லியார்
தலைக்கலத் திரந்தது தவத்தின் பாலதோ. 3618
- ககஉ பொங்குவெங் கோளரா விசம்பு பூத்தன
வெங்கதிர்ச் செல்வனை விழங்கி நீக்குமால்
அங்கண்மா ஞாலத்தை விளக்கு மாய்கதிர்த்
திங்களு மொருமுறை வளருந் தேயுமால். 3619
- ககங அந்தரம் வருதலு மனைய தீர்தலுஞ்
சுந்தரத் தோளினிர் தொன்மை யாதலால்
மந்திர விமையவர் குருவின் வாய்மொழி
இந்திர னுற்றன வெண்ண வெண்ணுமோ. 3620
- ககச தடைக்கரும் பெருவலிச் சம்பரப் பெயர்க்
கடைத்தொழி லவுணாற் குலிசக் கையினுன்
படைத்தனன் பழியது பகழி வில்லின்வாய்த்
துடைத்தன னுந்தைதன் குவவுத் தோளினுல். 3621
- ககரு *பிள்ளைச்சொற் கினியி னுளைப் ¹ பிரிவுற னுற்றபெற்றி
தள்ளுற்ற வறமுந் தேவர் துயரமுந் தந்த தேயாற்
கள்ளப் போரரசுக் கென்னுங் களைகளைக் களைந்து வாழ்தி
புள்ளுக்கும் ² புலனில் பேய்க்குங் தாயன்ன புலவு வேலோய். 3622
- ககசு வடுக்கண்வார் கூந்த லானை யிராவணன் மண்ணி னோடும்
எடுத்தன னேகு வானை யெதிர்த்தென தாற்றல் கொண்டு
தடுத்தனெ னாவ தெல்லாந் தவத்தவன் ³ தந்த வாளால்
படுத்தன னிங்கு வீழ்ந்தே னிதுவின்று பட்ட தென்றான். 3623
- கக௮ கூறின மாற்றஞ் சென்று செவித்தலங் குறுகா முன்னம்
ஊறின வுதிரஞ் செங்க ணுயிர்த்தன வுயிர்ப்பச் செந்தீ
ஏறின புருவ மென்மே லிழந்தன சுடர்க் ளெங்குங்
கீறின தண்ட கோளங் கிழிந்தன கிரிக ளெல்லாம். 3624
- ககஅ மண்ணகந் திரிய நின்ற மால்வரை திரிய மற்றைக்
கண்ணகன் புனலுங் காலுங் கதிரொடுந் திரியக் காவல்
விண்ணகந் திரிய மேலை விரிஞ்சனுந் திரிய வீரன்
எண்ணரும் பொருள்க ளெல்லா மென்பது தெரிந்த தன்றே.

கககசு குறித்தவெங் கோபம் யார்மேற் கொள்ளுநுங் கொல்லென் றஞ்சி
வெறித்துநின் றுலக மெல்லாம் விம்முறு கின்ற வேலை
பொறிப்பிதிர் படலைச் செந்தீப் புகையொடும் பொடிப்பப் பொம்
றெறிப்பதோர் முறுவ ரேன்ற விராமனு மியம்ப லுற்றான். [மென்

உஊ பெண்டனி யொருத்தி தன்னைப் பேதைவா ளரக்கன் பற்றிக்
கொண்டன னேக நீயிக் கோளுநக் குலங்கல் செல்லா
எண்டிசை யிறுதி யான வுலகங்க ளிவற்றை யின்னே
கண்டவா னவர்க ளோடுங் களையுமா நின்று காண்டி.

உஊ தாரகை யுதிரு மாறுந் தனிக்கதிர் பிதிரு மாறும்
பேரகல் வான மெல்லாம் பிறங்கெரி பிறக்கு மாறும்
நீரொடு நிலனு மற்று நின்றவுங் கிடந்த யாவும்
வேரொடு மடியு மாறும் விண்ணவர் விளியு மாறும்.

உஊ இக்கண மொன்றி னின்ற வேழினே டேழு சான்ற
மிக்கன போன்று தோன்று முலகங்கள் வியு மாறுந்
திக்குடை யண்ட கோளந் திறக்கவுந் தெரித்த நீரின்
மொக்குளி னுடையு மாறுங் காணென முனித லோடும்.

உஊ வெஞ்சடர்க் கடவுண் மீண்டு மேருவின் மறைய லுற்றான்
எஞ்சலி றிசையி னின்ற யானையு மிரியல் போன
துஞ்சின துலக மெல்லா¹ மென்பதென் துணிந்த நெஞ்சன்
அஞ்சின னினைய கோவு மயலுளோர்க் கவதி யுண்டோ.

உஊ இவ்வழி நிகழும் வேலை யெருவையர்க் கரசன் யாதுஞ்
செவ்வியோய் முனியல் வாழி தேவரு முனிவர் தாமும்
வெவ்வலி வீர நின்னா ல் வெல்லுமென் றேழுந் துய்வார்
எவ்வலி கொண்டு வெவ்வா ரிராவணன் செயலை யென்னு.

உஊ நாட்செய்த கமலத் தண்ண னல்கின னவையி னாற்றல்
தோட்செய்த வீர மென்னிற் கண்டனை சொல்லு முண்டோ
தாட்செய்த நளினத் தோனே முதலினர் தலைபத் தோனுக்
காட்செய்கின் றார்க ளன்றி யறஞ்செய்கின் றார்கள் யாரே. 3632

உஊ தெண்டிரை யுலகந் தன்னுட் செறுநர்மாட் டேவல் செய்து
பெண்டிரின் வாழ்வ ரன்றே யிதுவன்றோ தேவர் பெற்றி
பண்டல களந்தோன் றந்த பாற்கட லமுதம் வாய்க்கொண்
டுண்டில ராகி லிந்நா ளன்னவர்க் குய்த லுண்டோ. 3633

- உ0௮ வம்பிழை கொங்கை வஞ்சி வனத்திடைத் தமிழள் வைகக்
கொம்பிழை மானின் பின்போய்க் குலப்பழி பூட்டிக் கொண்டர்
ஆம்பிழை வரிவிற செங்கை யையன்மீ ராயுங் காலை
உம்பிழை யென்ப தல்லா லுலகஞ்செய் பிழையு முண்டோ. 3634
- உ0அ ஆதலால் முனிவா யல்லை யருந்ததி யணைய கற்பின்
காதலா டியர நீக்கித் தேவர்தங் கருத்து முற்றி
வேதநூன் முறையின் யாவும் விதியுள நிறுவி வேறாந்
தீதுள துடைத்தி யென்றான் தேவர்தம் முலகஞ் சேர்வான். 3635
- உ0க புயனிற வண்ண னாண்டப் புண்ணியன் புகன்ற சொல்லைத்
தயரதன் பணியி தென்னச் சிந்தையிற் ருங்கி நின்றான்
ஆயலினி முனிவ தென்னை யரக்கர்தம் வருக்கந் தீர்க்குஞ்
செயலினிச் செயலென் றெண்ணிக் கண்ணிய சீற்றந் தீர்த்தான்.
- உ0௧0 ஆயபின் னமலன் ருனு மரசநீ யமைதி யென்ன
வாயிடை மொழிந்த தன்றி மற்றொரு செயலு முண்டோ
போயதவ் வரக்க னெங்கே புகலெனப் புள்ளின் வேந்தன்
ஓய்வின னுணர்வு தேய வுரைத்தில னுயிருந் தீர்த்தான்.
- உ0௧௧ சீதங்கொண் மலரு ளோனுந் தேவரு மென்ப தென்னே
வேதங்கள் காண்கிலாதான் வெளிநின்றே மறையும் வீரன்
பாதங்கள் கண்ணிற் பார்த்தான் படிவங்க ணெடிய பஞ்ச
பூதங்கள் விரியு நாளும் போக்கிலா வுலகம் புக்கான்.
- உ0௧2 வீடவ னெய்தும் வேலை விரிஞ்சனே முதல மேலோர்
ஆடவர்க் கரச னேடுந் தம்பியு மழுது சோர்ந்தார்
காடமர் மரமும் புல்லுங் கற்களுங் கரைந்து சாய்ந்த
சேடரும் பாரு ளோருங் கரஞ்சிரஞ் சேர்த்தா ரன்றே.
- உ0௧௩ அறந்தலை நின்றிலாத ¹வாதனி னாண்மை வீந்தேன்
தறந்தனன் மவஞ்செய் கேனோ துறப்பனோ யுயிரைச் சொல்லாய்
பிறந்தனன் பெற்று நின்ற பெற்றியாற் பெற்ற தாதை
இறந்தன னிருந்து ளேனா னென்செய்கே ளிளவ லென்றான்.
- உ0௧௪ என்றலு மிளைய கோவு மிராமனை யிறைஞ்சி யாண்டும்
வென்றியாய் விதியின் றன்மை யிவன்முதல் விளைந்த தன்றோ
நின்றினி நினைவ தென்னே நெருக்கிய வரக்கர்தம்மைக்
கொன்றபி னன்றோ வெய்ய கொடுந்துயர் குளிப்ப தென்றான்.

உகரு எந்தைநீ யியம்பிற் றென்னே யெளிமைய னாகி யேழைச்
சந்தவார் குழலி னானைத் துறந்தனை தணிதி யேனும்
உந்தையை யுயிர்கொண் டோனை யுயிர் கொள்ளு மூற்ற மில்லாச்
சுந்தையை யாகி நின்று செய்தவஞ் செய்கை யென்றான். 3642

உகசு அவ்வழி யிளவல் கூற வறிவனு மயர்வு நீங்கி
இவ்வழி யினைய வெண்ண லேழைமைப் பால தென்னு
வெவ்வழி பொழியுங் கண்ணீர் விலக்கினன் விளிந்த தாதை
செவ்வழி யுரிமையானே திருத்துவன் சிறுவ வென்றான்.

உக௭ இந்தன மினைய வென்னக் காரகி லீட்டத் தோடுஞ்
சந்தனங் குவித்து வேண்டுந் தருப்பையுந் திருத்திப் பூவுஞ்
சிந்தினன் மணலின் வெந்தீத் தருக்கடைந் தியற்றித் தெண்ணீர்
தந்தனன் றுதை தன்னைத் தடக்கைமீ தெடுத்துச் சார்வான்.

உகஅ ஏந்தின னிருகை தன்னு லேற்றின னீமந் தன்மேற்
சாந்தொடு மலரு நீருஞ் சொரிந்தனன் றலையின் வைத்து
காந்தெரி கஞல மூட்டிக் கடன்முறை கடவா வண்ணம்
நேர்ந்தன னிரம்பு நன்னூன் மந்திர நெறியின் வல்லான்.

உகக தளிர்ந்தன கிளர்ந்த பச்சைத் தாமரைக் கெழுவுஞ் செம்பூத்
துளித்தன வனைய வென்னத் துள்ளிசேர் வெள்ளக் கண்ணை
குளித்தனன் கொண்ட லாற்றிற் குளித்தபின் கொண்ட ¹ நன்னீர்
அளித்தன னரக்கர்ச் செற்ற சீற்றத்தா னவலந் தீர்ப்பான். 3646

உஉ௦ மீட்டினி யுரைப்ப தென்னே விரிஞ்சனே முதல மேல்கீழ்
காட்டிய வுயிர்க னெல்லா மருந்தின களித்த போலாம்
பூட்டிய கைக ளாலப் புள்ளினுக் கரசைக் கொள்கென்
றாட்டிய நன்னீ ரைய னுண்டநீ ரொத்த தன்றே. 3647

உஉக பல்வகைத் துறையும் வேதப் பலிக்கடன் பலவு முற்றி
வில்வகைக் குமர னின்ற வேலையின் வேலை சார்ந்தான்
றெல்வகைக் குலத்தின் வந்தான் றுன்பத்தாற் புனலுந் தோய்ந்து
செல்வகைக் குரிய வெல்லாஞ் செய்குவா னென்ன வெய்யோன்.

சடாயு மோட்சப் படலம் முற்றும்.

கடி. அசோமுகி முக்கரி படலம்

- க அந்திவர் தணுகும் வேலை யவ்வழி யவரு நீங்கிச்
சிந்தரச் செந்திக் காட்டோர் மைவரைச் சேக்கை சேர்ந்தார்
இந்திரன் கடங்கல் செல்லா விராக்கத ரெழுந்த தென்ன
வெந்துயர்க் கூற்ற மான விரியிருள் வீங்கிற் றன்றே. 3649
- உ தேனுக வருவி சிந்தித் தெருமா லுறுவ போலக்
கானமு மலையு மெல்லாங் கண்ணினீ ருகுக்கும் காலை
மானமுன் சினமுந் தாதை மரணமு மைந்தர் சிந்தை
ஞானமுந் துயருந் தம்முண் மலிந்தன நலிந்த ¹ வன்றே.
- ங மெய்யுற வறிவு செல்லா வறிவினை வினையி னூங்கு
பொய்யுறு பிறவி போலப் போக்கரும் பொங்கு கங்குல்
நெய்யுறு நெருப்பின் மான நிமிர்தர வுயிர்ப்பு நீளக்
கையற வுறுகின் றுராற் காணலாங் கரையிற் றன்றே.
- ச யாமது தெரித நேற்று மின்னகைச் சனகி யென்னுங்
காமரு திருவை நீத்தோ முகமதி காண்கி லாதோ
தேமரு தெரியல் வீரன் கண்ணெனத் தெரிந்த செய்ய
தாமரை கங்குற் போதுங் குவிந்திலாத் தன்மையென்றே.
- ரு பெண்ணியற் றீப மன்ன பேரெழி லாட்டி மாட்டு
நண்ணிய பிரிவு செய்த நவையினார் வங்கொல் சிந்தை
எண்ணிய தறித நேற்று மிமைப்பில விராம னென்னும்
புண்ணியன் கண்ணும் வன்றோட் டம்பிகண் போன்ற தன்றே.
- சு வண்டுளர் கோதைச் சீதை வாண்முகம் போல வானிற்
கண்டன னென்ன வீரற் காண்டொரு காதல் காட்டத்
தண்டமிழ்த் தென்ற லென்னுங் கோளராத் தழுவுஞ் சாரல்
விண்டலம் விளக்குஞ் செவ்வி வெண்மதி விரிந்த தன்றே.
- ௮ களியுடை யனங்கக் கள்வன் கரந்துறை கங்குற் காலம்
வெளிபடுத் துலக மெல்லாம் விளக்கிய நிலவின் வெள்ள
நளியிருட் பிழம்பென் றீண்டு நஞ்சொடு கலந்த நாகத்
துளையெயிற் றூற லுற்ற வாலெனச் சட்ட வன்றே. 3655
- அ இடம்படு மானந் துன்ப மிருடா ² வெண்ணந் தீர்த்தான்
விடம்பரந் தனைய தாய வெண்ணிலா வெதுப்ப வீரன்
படம்பரந் தனைய வல்குற் பால்பரந் தனைய தீஞ்சொற்
றடம்பெருங் கண்ணி னுடன் றனிமையை நினைவூற்றான் 3656

- கூ * மடித்த வாயன் வயங்கு முயிர்ப்பினன்
துடித்து வீங்கி யொடுங்குறு தோளினன்
பொடித்த தண்டளிர்ப் பூவொடு மால்கரி
ஒடித்த கொம்பனை யாடிறத் துன்னுவான். 3657
- கஃ வாங்கு வில்லன் வரும்வரு மென்றிரு
பாங்கி னீணெறி பார்த்தனை யோவெனும்
வீங்கு வேலை விரிதிரை யாமென
ஓங்கி யோங்கி யொடுங்கு முயிர்ப்பினன். 3658
- கக தன்னி னைந்தில ளென்பது சாலுமோ
மின்னி னைந்த வெயிற்றின் விலங்கனன்
நின்னி லென்று நெருக்கிய போதவண்
என்னி னைந்த னளோவென வெண்ணுமால். 3659
- கஉ நஞ்சு காலு நகைநெடு நாகத்தின்
வஞ்ச வாயின் மதியென மட்குவான்
வெஞ்சி னஞ்செ யரக்கர்தம் வெம்மையை
அஞ்சி னன்கொலென் றையுறு மாலென்பான். 3660
- கஃ பூண்ட மானமும் போக்கருங் காதலர்
தூண்ட நின்றிடை தோழுறு மாருயிர்
மீண்டு மீண்டு வெதுப்ப வெதும்பினன்
வேண்டு மோவெனக் கின்னமும் வில்லென்பான். 3661
- கச வில்லை நோக்கி நகுமிக வீங்குதோட்
கல்லை நோக்கி நகுங்கடைக் கால்வருஞ்
சொல்லை நோக்கித் துணுக்குறுந் தொன்மறை
எல்லை நோக்கினர் யாவரு நோக்குவான். 3662
- கரு கூதிர் வாடைவெங் கூற்றினை நோக்கினன்
வேத வேள்வி விதிமுறை மேவிய
சீதை யென்வயிற் தீர்ந்தன ளோவெனும்
போதகம் மெனப் பொம்மெ னுயிர்ப்பினன். 3663
- கக நின்ற பல்லுயிர் காத்தற்கு நேர்ந்தயான்
என்று னைக்குல மங்கையொ ரேந்திழை
தன்று னைக்குந் தகைப்பில தாயினேன்
நன்று நன்றென் வலியென நாணுமால். 3664

க௭ தேயுந் தம்பி திருத்திய தண்டளிர்
தீயு மங்கவை தீய்தலுஞ் செவ்விருந்
தாயு மாவியு நெஞ்சு மழுங்கிட
ஒயுமோயு முயிர்க்கு முயிர்க்குமே. 3665

க௮ பிரிந்த பேதங்கொல் பேரபி மானங்கொல்
தெரிந்த தில்லை திருமலர்க் கண்ணிமை
பொருந்த வாயிரங் கற்பங்கள் போக்குவான்
இருந்து கண்டிலன் கங்குலி னீற்றோ. 3666

க௯ வென்றி வேற்கை யிளவலை மேலெலாம்
ஒன்று போல வுலப்பில நாட்கடான்
நின்று காண்டியன் நேநெடுங் கங்குறான்
இன்று நீள்வதற் கேதுவென் னென்னுமால். 3667

௨௦ நீண்ட மாலை மதியினை நித்தலும்
மீண்டு மீண்டு மெலிந்தனை வெள்குவாய்
பூண்ட பூணவள் வாண்முகம் போதலால்
சுண்டு சால விளங்கினை யென்னுமால். 3668

௨௧ சுட்ட கங்கு னெடிதெனச் சோர்கின்றான்
முட்டி முந்த நெடுமுடக் கோனெடுங்
கட்ட வாளரக் கன்கதி ரோனையும்
இட்ட னன்கொ லிருஞ்சிறை யென்னுமால். 3669

௨௨ நீணி லாவி னிசைநிறை தன்குலத்
தாணி யாய பழிவர வன்னது
நாணி நாடு கடந்தன னாங்கொலோ
சேணு லாந்தணித் தேரவ னென்னுமால். 3670

௨௩ துடியி னேரிடை ¹தோன்றல ளாமெனிற்
கடிய காரிருட் கங்குலின் கற்பம்போய்
முடியு மாகின் முடியுமீம் முரிநீர்
நெடிய மாநில மென்ன நினைக்குமால். 3671

௨௪ திறத்தி னாதன செய்தவத் தோருற
ஒறுத்து ஞாலத் ²துயிர்தமை யுண்டுமுன்
மறத்தி னார்கள் வலிந்தனர் வாழ்வரேல்
அறத்தி னாலினி யாவதெ னென்னுமால். 3672

உரு தேனின் றெய்வத் திருநெடு நாண்சிலைப்
பூரின் றெய்யும் பொருகணை வீரனும்
மேனின் றெய்ய விமலனை நோக்கினான்
தானின் றெய்ய கிலான் தடு மாறினான். 3673

உசு உழந்த யோகத் தொருமுதல் கோபத்தால்
இழந்த மேனியு மெண்ணி யிரங்குவான்
அழுந்து வன்றுய ராமென வஞ்சினான்
பழந்து யர்க்குப் பரிவுறும் பான்மைபான். 3674

உ௮ நீல மான நிறத்த னினைந்திடை
சூல மாகத் தொலைவுறும் வேலையின்
மூல மாமலர் முன்னவன் முற்றுறுங்
கால மாமெனக் கங்குல் கழிந்ததே. 3675

உஅ * வெள்ளஞ் சிலம்பும் பாற்கடலின் விரும்புந் துயிலை வெறுத்தளியுங்
கள்ளஞ் சிலம்பும் பூங்கோதை கற்பின் கடலிற் படிவாற்குப்
புள்ளஞ் சிலம்பும் பொழில்சிலம்பும் புனலுஞ் சிலம்பும்புனைகோலம்
உள்ளஞ் சிலம்புஞ் சிலம்பாவா லுயிருண் டாகும் வகையுண்டோ.

உசு மயிலும் பெடையு முடன்றிரிய மாணங் கலையு மருவிவரப்
பயிலும் பிடியுங் கடகளிறும் வருவ திரிவ பார்க்கின்றான்
குயிலுங் கரும்பும் பெருந்தேனும் குழலும் யாழங் கொழும்பாகும்
அயிலு மமுதுஞ் சுவைதீர்த்த மொழியைப் பிரிந்தா னழியானே.

ரு0 முடிநாட் டியகோட் டுதயத்தின் முற்ற முற்ற முதுகங்குல்
விடிநாட் கண்டு கிளிமிதற்று மென்சொற் கேளா வீரற்காண்
டடிநாட் பைந்தா மரையோங்கு மன்ன மிலளால் யானடைத்த
கடிநாட் கமலத் தாட்டிற்றது காட்டு வான்போற் கதிர்வெய்யோன்.

பொழிலை நோக்கும் பொழிலுறையும் புள்ளை நோக்கும் பூங்கொம்பின்
எழிலை நோக்கு மிளமயிலி னியிலை நோக்கு மியல்பானான்
சூழலை நோக்கிக் கொங்கையிணைக் குவட்டை நோக்கி யக்குவட்டின்
தொழிலை நோக்கித் தன்னுடைய தோளை நோக்கி நாள்கழிப்பான்.

ரு௨ அன்ன காலை யிளவீர னடியின் வணங்கி நெடியோயாய்
பொன்னை நாடா தீண்டிருத்தல் பொருளோ வென்னப் புகழோனுஞ்
சொன்ன வரக்க னிருக்குமிடந் தருவி யறிந்து தொடர்துமென
மின்னுஞ் சிலையார் மலைதொடர்ந்த வெயில்வெங் கானம் போயினரால்.

- நந * ஆசை சுமந்த நெடுங்கரி யன்றார்
பாசிலை துன்று வனம்பல பின்னாக்
காசறு குன்றினொ டாறு கடந்தார்
ஔனை யொன்பதொ டொன்பது சென்றார். 3681
- நச மட்படி செய்த தவத்தினின் வந்த
கட்படி கோதையை நாடினர் காணார்
உட்படி கோப முயிர்ப்பொடு பொங்கப்
புட்படி யுங்குளிர் வார்பொழில் புக்கார். 3682
- நரு ஆரியர் சிந்தை யலக்க ணறிந்தான்
நாரியை யெங்கணு நாடின னாடிப்
பேருல கெங்கு முழன்றனன் பின்ன
மேருவின் வெங்கதி ரோனு¹ம் விரைந்தான். 3683
- நசு அரண்டரு குஞ்செறி யஞ்சன புஞ்ச
முரண்டன பேருல கெங்கணு முந்தித்
தெருண்டறி வில்லவர் சிந்தையின் முந்தி
இருண்டன மாதிர மெட்டு மிரண்டும். 3684
- நௌ இளிக்கறை யுஞ்சொ லியைந்தன பூவை
கிளிக்கறை யுங்கிளர் கிஞ்சக வேலி
ஒளிக்கறை மண்டில மொத்துள தங்கோர்
பளிக்கறை கண்டதில் வைகல் பயின்றார் 3685
- நஅ அவ்விடை யெய்திய வண்ண லிராமன்
வெவ்விடை போலிள வீரனை வீரா
இவ்விடை நாடிநன் னீர்கொணர் கென்றான்
தெவ்விடை வில்லவ னுந்தனி சென்றான். 3686
- நசு எங்கணு நாடிநன் னீரிடை காணான்
சிங்க மெனத்தமி யன்றிரி வாளை
அங்கவ னத்தி லயோமுகி யென்பாள்
வெங்க ணரக்கி விரும்பினள் கண்டாள். 3687
- சௌ நன்மதி யோர்புகல் மந்திர நாமச்
சொன்மதி யாவர விறொடர் கிற்பாள்
தன்மத னோடுதன் வெம்மை தணிந்தாள்
மன்மத னுமிவ னென்னு மனத்தாள். 3688

- சக அமுந்திய சிந்தைய ளாகியிலக்கண்
எழுந்தன காத லெழுத்தனி நின்றாள்
புழுங்குறு நோய்கொடு புல்லுவ நென்கோ
விழுங்கு வனோவென வெம்மை யுழந்தாள். 3689
- சஉ இரந்தன நெய்திய போதியை யாது
கரந்தன நென்னிற் கொண்டு க டந்தென்
உரந்தனில் மேவி யுயங்குவ நென்னு
விரைந்தனள் வந்தன டயெனும் வெய்யாள். 3690
- சங உயிர்ப்பு நெருப்புமிழ் கின்றன் போன்ற
எயிற்றின் மலைக்குல மெண்ணில துண்ணும்
வயிற்றள் வலக்கொடு மாசணம் வீசங்
கயிற்றி னிரைத்த முலைக்குழி கண்ணாள். 3691
- சச பற்றிய கோளரி யாளி பணிக்கட்
டெற்றிய பாத சிலர்பு சிலம்ப
எற்றிய யாவையும் வீவுறு மந்நான்
முற்றிய ஞாயிறு போல முகத்தாள். 3692
- சரு ஆழி வறக்க முகக்க வமைத்த
முழை யெனப்பொலி மொய்பில வாயாள்
கூழை புறத்து வரிந்ததொர் கொட்பால்
ஊழி நெருப்பி னுருத்தனை யொப்பாள். 3693
- சக தடிதட விப்பல தலைதழு வித்தாள்
நெடிதடை யக்குடர் கெழுவு நிணத்தாள்
அடிதட வப்பட வரவ மிசைக்குங்
கடிதட மொத்தவ னுருமு கறிப்பாள். 3694
- சௌ இவர் பிறை யொப்பன வெனின திழிப்பாம்
அவைகன லக்கடி தழலு மெயிற்றாள்
குவைகுலை யக்கடல் குமிற வுரைப்பாள்
நவையில் புவித்திரு நாண நடப்பாள். 3695
- சஅ நீளர வச்சரி தாழ்கை நிரைத்தாள்
ஆளிவ யப்புலி யார மணைத்தாள்
தாளரி யைப்பல தாலி யிசைத்தாள்
கோளரி யைக்கொடு தாழ்குழை யிட்டாள். 3696

- சக நின்றன ளாசையி னீர்கலு முங்கண்
குன்றி நிகர்ப்ப குளிர்ப்ப விழிப்பாள்
மின்றிரி கின்ற வெயிற்றின் விளக்காற்
கன்றிரு னுற்றிரி கோளரி கண்டான். 3697
- ரு௦ பண்டையி னாசி யிழந்து பதைக்குந்
திண்டிற லாலொடு தாடகை சீரான்
கண்டக ராய வரக்கர் கணத்தோர்
ஒண்டொடி யாமிவ ளென்ப துணர்ந்தான். 3698
- ருக பாவிய ராமிவர் பண்பிலர் நண்பால்
மேவிய காரணம் வேறிலை யென்பான்
மாவியல் காணின் வயங்கிருள் வந்தாய்
யாவளெ டியுரை செய்கடி தென்றான். 3699
- ருஉ பேசின னங்கவள் பேச்சற நாண
ஊசலி ழந்தழி சிந்தையி னோடு
நேசமி லன்பில னாயினு நின்பால்
ஆசையின் வந்த வயோமுகி யென்றான். 3700
- ருங பின்னுமு ரைத்தனள் பேரெழில் வீரா
முன்ன மொருத்தர் தொடாமுலை யோடுன்
பொன்னின் மணித்தட மார்பு புணர்ந்தென்
இன்னுயி ரைக்கடி தீகுதி யென்றான். 3701
- ருச ஆறிய சிந்தைய ளஃதுரை செய்யச்
சீறிய கோளரி கண்கள் சிவந்தான்
1 மாறில வார்களை யிவ்வுரை வாயிற்
கூறிடி னின்னுடல் கூறிடு மென்றான். 3702
- ருரு மற்றவ ளவ்வுரை செப்ப மனத்தாற்
செற்றிலள் கைத்துணை சென்னியின் வைத்தாள்
கொற்றவ ளீயெனை வந்துயிர் கொள்ளப்
பெற்றிடி னின்று பிழைத்தன னென்றான். 3703
- ருசு வெங்கத மில்லவள் பின்னரும் வேலோய்
இங்கு நறும்புன னாடுதி யென்னின்
அங்கையி னாலெனை யஞ்சலை யென்றற்
கங்கையி னீர்கொணர் வன்கடி தென்றான். 3704

ரு௮ சுமித்திரை சேயவள் சொன்னசொ லன்ன
கமித்தில னின்னிரு காதொடு நாகி
துமிப்பதன் முன்னக லென்பது சொல்ல
இமைப்பற நின்றன ளின்ன லுழந்தாள். 3705

ருஅ எடுத்தன னேகின னென்முழை தன்னுள்
அடைத்திவன் ¹வெம்மை யடக்கிய பின்றை
உடற்படு மாறுட னேயுறை தன்மை
திடத்திது வேநல னென்றயல் சென்றாள். 3706

ருகூ மோகனை யென்பது முந்தி முயன்றாள்
மாக நெடுங்கிரி போலியை வவ்வா
ஏகின னும்பரி னிந்துவொ டேகும்
மேக மெனும்படி நொய்தினில் வெய்யாள். 3707

கூ௦ மந்தர வேலையின் வந்தது மான
இந்திர னூர்முகி லென்னலு மாணாள்
வெந்திறல் வேல்கொடு சூரமும் வீரச்
சுந்தர னூர்தரு தோகையு மொத்தாள். 3708

கூக ஆங்கவள் மார்பொடு கையி னடங்கிப்
பூங்கழல் வார்சிலை மீளி பொலிந்தான்
வீங்கிய வெஞ்சின வீழ்மத வெம்போர்
ஓங்க லுரிக்கு னுருத்திர னொத்தான். 3709

கூஉ இப்படி யன்னவ ளேகின னிப்பால்
அப்பிடை தேடி நடந்த வெனாவித்
துப்புடை மால்வரை தோன்றல னென்னு
வெப்புடை மெய்யுடை வீரனு ரைத்தான். 3710

கூங * வெய்தா கியகா னிடைமே வருநீர்
ஐதா தலினே வயலொன் றுளதோ
நொய்தாய வலாதவு நொய்தி னவால்
எய்தா தொழிவா னிடரென்னை கொலாம். 3711

கூச நீர்கொண் டனனிவ் வழிநே டியெனைச்
சார்கின் நிலனித் துணைசார் கிலனால்
வார்கொண் டணிகொங் கையைவவ் வினர்பாற்
போர்கொண் டனனே பொருளுண் டிதென. 3712

- சுரு அஞ்சொற் கிளியன் னவணங் கிணைமுன்
வஞ்சித் தவிரா வணன்வவ் வினனே
நஞ்சிற் கொடியார் நடலைத் தொழிலாற்
றுஞ்சுற் றனனே விதியின் றுணிவால். 3713
- சுசு வரிவிற் கையனா ருயிர்வந் திலனாற்
றருசொற் கருதே னெருதை யலையான்
பிரிவித் தனனென் றெருபிழைபெருத்
தெரிவித் திடவா வியிறந் தனனே. 3714
- சுஎ உண்டா கியகா ரிருளோ¹ டொருவென்
கண்டா நயல்வே ரெருகண் ணிலனாற்
புண்டா னுறுநெஞ் சுபுழுங் குறுவேன்
எண்டா னினியெங் றனநா டுகெனே. 3715
- சுஅ தள்ளா வினையேன் றனியா ருயிராய்
உள்ளா யொருநீ யுமொளித் தனையோ
பிள்ளாய் பெரியாய் பிழைசெய் தனையால்
கொள்ளா துலகுன் னையிதோ கொடிதே. 3716
- சுசு பேரா விடர்வந் தனபேர்க் கவலாய்
தீரா வீடர்தந் தனைதெவ் வர்தொழும்
வீரா வெனையிங் றன்வெறுத் தனையோ
வாராய் புறமித் துணைவை குதியோ. 3717
- எ஠ என்னைத் தருமெந் தையையா யரையப்
பொன்னைப் பொருகின்² றபொலன் குழையாள்
தன்னைப் பிரிவே னுள்தா யதுதான்
உன்னைப் பிரியா தவியிர்ப் பலவோ. 3718
- எக பொற்றோ டிவர்கின் றபொலங் குழையாள்
தற்றே டிவருந் துதவம் புரிவேன்
நிற்றே டிவருந் தநிரப் பினையோ
எற்றே டிடவந் தவிளங் களிறே. 3719
- எஉ இன்றே யிறவா தொழியே னெம்மரோ
பொன்றா தொழியார் புகல்வா ருளரோ
ஐன்றா கியவுன் கினையோ ரையெலாங்
கொன்றாய் கொடியா யிவையுன் குணமோ. 3720

- ௪௩ மாந்தா முதன்மன் னவர்தம் வழியில்
வேந்தா கைதுநர் தபின்மெய் யுறவோர்
தாந்தா மொழியத் தமியே னுடனே
போந்தா யெனைவிட் டனைபோ யினையோ. 3721
- ௪௪ என்ன வுரையா வெழும்வீ முமிருந்
துன்ன வுணர்வோய் வுறமொன் றலவான்
மின்ன விடியா விருள்வாய் வினையீ
தென்ன மெனுமென் றனிநா யகனே. 3722
- ௪௫ நாடும் பல்கு ழல்கடோ றுநடந்
தோடும் பெயர்சொல் லியுனைத் துயிர்போய்
வாடும் வகைசோ ருமயங் குறுமால்
ஆடுங் களிமா மதயா னையனான். 3723
- ௪௬ கமையா ளொடுமென் னுயிர்கா வலினின்
றிமையா தவனித் துணைதாழ் வுறுமோ
சுமையா லுலக டுழறெல் வினையேற்
கமையர் துகொல்வாழ் வறியே னெனுமால். 3724
- ௪௭ அறப்பா லுளதே லவன்முன் னவனாய்ப்
பிறப்பா னுறில்வந் துபிறக் கவெனா
மறப்பால் வடிவான் கொடுமன் னுயிரைத்
துறப்பா னுறுகின் றதொடர்ச் சியின்வாய். 3725
- ௪௮ பேர்ந்தா னெடுமா யையினிற் பிரியா
ஈர்ந்தா னெடுநா சிபிடித் தினையோன்
சோர்ந்தா ளிடுபூ சல்செவித் துனையிற்
சோர்ந்தார் தலுமே திருமா நெருளா. 3726
- ௪௯ *¹ பரற்றெறு கானகத் தரக்கர் பல்கழல்
முரற்றெறு வெஞ்சமர் முயல்கின் றுரெதிர்
உாற்றிய வோசையி னெருத்தி யூறுபட்
டாற்றிய குரலவ ளரக்கி யேகொலாம். 3727
- ௫௦ அங்கியி னெடும்படை வாங்கி யாங்கது
செங்கையிற் கரியவன் றரிக்கும் வேலையில்
பொங்கிரு ளப்புறத் துலகம் புக்கது
கங்கலும் பகலெனப் பொலிந் து காட்டிற்றே. 3728

- அக நெடுவரை பொடிபட நிவந்த மாமரம்
ஒடிபட நிலமக னூலைய லுங்கெலாஞ்
சடசட வெனுமொலி தழைப்பத் தாக்கவும்
முடுகினன் முரலும்வெங் காலின் மும்மையான். 3729
- அஉ ஒருங்குயர்ந் துலகின்மே லூழிப் பேர்ச்சியுட்
கருங்கடல் வருவதே யணைய காட்சித்தன்
பெருந்துணைத் தம்முனை நோக்கிப் பின்னவன்
வருந்தலை வந்தனன் வள்ளியோ யெனா. 3730
- அங் வந்தன னடியனேன் வருந்தல் வாழிநின்
அந்தமி லுள்ளமென் றறியக் கூறுவான்
சந்தமென் றுமரைச் சரணஞ் சார்ந்தனன்
சிந்தனை மனமுயிர் வந்த செய்கையான். 3731
- அச ஊற்றுறு கண்ணினீ ரொழுக நின்றனன்
ஈற்றிளங் கன்றினைப் பிரிவுற் றெங்கணும்
ஆற்றலி னாற்றுவ தரிதி னெய்திய
பாற்றுறு பனிமுலை யாவின் பான்மையான். 3732
- அரு தழுவினன் பன்முறை தாரைக் கண்ணினீர்
கழுவின னாண்டவன் கனக மேனியை
வழுவினை யாமென மனக்கொண்டே னென்றான்
எழுவென மலையென விசைந்த தோளிணன். 3733
- அசு என்னையங் கெய்திய தியம்பு வாயென
அன்னவ னஃதெலா மறியக் கூறலும்
இன்னலு முவகையு மிரண்டு மெய்தினான்
தன்னல தொருபொரு டனக்கு வேறிலான். 3734
- அர ஆய்வுறு பெருங்கட லகத்து ¹ளையவன்
பாய்திரை வருந்தொறும் பரிதற் பாலதோ
தீய்வினைப் பிறவிவெஞ் சிறையிற் பட்டயான்
நோயுறு துயரென ² நுடங்க னோன்மையோ. 3735
- அஅ மூவகை யமரநு மூலக மும்மையும்
மேவரும் பகையெனக் காக வெய்தினும்
ஏவரே கடப்பவ ரெம்பி நீயுளை
³ ஆவதே வலியினி யரணும் வேண்டுமோ. 3736

- அகூ பிரிபவர் யாவரும் பிரிக பேரிடர்
வருவன யாவையும் வருக வார்கழற்
செருவலி வீரநிற் தீரி னல்லது
பருவர நென்வயிற் பற்றற் பாலதோ. 3737
- கூ௦ வன்றிறல் வீரபோர் வலிய ரக்கியை
வென்றுபின் மீண்டன நென விளம்பினாய்
புன்றொழி லனையவள் புகன்ற சிற்றத்தால்
கொன்றிலை போலுமாற் கூறு வாயென்றான். 3738
- கூக துளையுடை மூக்கொடு செவிக டும்பென
வளையத ரத்தொடு மரிந்து மாற்றினேன்
உளேவினள் பூசலிட் டோடி னுளென
இளையவன் விளம்பிநின் றிருகை கூப்பினான். 3739
- கூஉ தொல்லிருட் ¹ டனைக்கொலத் துடங்கி னுளையுங்
கொல்லலை நாசியைக் கொய்து நீக்கினாய்
² வல்லைநீ மனுமுதன் மரபி னுயெனப்
புல்லின னுவகையிற் பொருயி விம்முவான். 3740
- கூங் பேர்வருந் துயிரிறை பெயர்த்து ளாரென
வீரனுந் தம்பியும் விடிய னேக்குவார்
வாருணம் விடுத்தந்த வான நீருண்டு
தாரணி தாங்கிய கிரியிற் றங்கினார். 3741
- கூச கல்லகல் வெள்ளிடைக் கான கத்தினுட்
பல்லவ மலர்கொடு படுத்த பாயலில்
எல்லையி றுயரினே டிருந்து சாய்ந்தனன்
மெல்லடி யினையவன் வருட வீரனே. 3742
- கூரு மயிலியல் பிரிந்தபின் மான நோயினால்
அயில்விவ னொருபொரு ளவல மெய்தலாற்
றுயில்விவ னென்பது சொல்லற் பாலதோ
உயிர்நெடி துயிர்ப்பிடை யூச லாடுவான். 3743
- கூகூ மானவண் மெய்யிறை மறக்க லாமையில்
ஆனதோ வன்றெனி லரக்கர் மாயமோ
கானக முழுவதுங் கண்ணி னேக்குங்காற்
சானகி யுருவெனத் தோன்றுந் தன்மையே. 3744

- கூ௭ கருங்குழற் சேயரிக் கண்ணி கற்பினோர்க்
கருங்கல மருங்குவந் திருப்ப வாசையால்
ஒருங்குறத் தழுவுவ னூறு காண்கிலேன்
மருங்குல்போ லானதோ வடிவு மெள்ளவே. 3745
- கூ௮ புண்டரி கப்புது மலரிற் றேம்பொதி
தொண்டையஞ் சேயொளித் துவர்த்த வாயமிர்
துண்டன னிடையவ னுழைய எல்லளால்
கண்டுயி லன்றியுங் கனவுண் டாகுமோ. 3746
- கூசு மண்ணினும் வானினு மற்றை மூன்றினும்
எண்ணினும் பெரியதோ ரிடர்வந் தெய்தினுற்
றண்ணறுங் கருங்குழற் சனகன் மாமகள்
கண்ணினு நெடியையோ கொடிய கங்குலே. 3747
- கூ௦௦ அப்புடை யலங்குமீன் மருவு மார்கலி
உப்புடை யிந்துவென் றுதித்த ஆழித்தீ
வெப்புடை வெங்கதிர் வெதுப்ப மெய்யெலாங்
கொப்புளம் பொடித்தபோற் கொதிக்கும் வானமே. 3748
- கூ௦௧ * என்ன வின்னன பன்னி யிடர்ப்படும்
மன்னர் மன்னன் மதலை மயங்கினுன்
அன்ன கண்டன னல்கின னாமெனத்
துன்னு செங்கதிர்ச் செல்வனுந் தோன்றினுன். 3749

அசோழகி ழக்கர் படலம் முற்றும்

௧௫. கவந்தப் படலம்

- ௧ நிலம்பொறை யீதென நிமிர்ந்த கற்பினுள்
நலம்பொறை கூர்தரு மயிலை நாடியே
அலம்புறு பறவையு மழுவ வாமெனப்
புலம்புறு விடியலிற் கடிது போயினார். 3750
- ௨ * ஐயைந் தடுத்த யோசனையி னிரட்டி யளக்கர் புடையுடுத்த
வையந் திரிந்தார் கதிரவனும் வானி னாப்பண் வந்துற்றான்
எய்யுஞ் சிலைக்கை யிருவருஞ்சென் றிருந்தே நீட்டி யெவ்வுயிருங்
கையின் வளைத்து வயிற்றடக்குங் கவந்தன் வனத்தைக் கண்ணுற்றார்.

- ந * எறுப்பினங் கடையுற யானே யேமுதல்
உறுப்புடை யுயிரெலா முலைந்து சாய்ந்தன
வெறிப்புற நோக்கின வெருவு கின்றன
பறிப்பரும் வலையிடைப் பட்ட பான்மையே. 3752
- ச மரபுளி நிறுத்திலன் புரக்கு மாண்பிலன்
உரனில னெருவனாட் டியிர்கள் போல்வன
வெருவுவ சிந்துவ வீவ விம்மலோ
டிரிவன மயங்குவ வியல்பு நோக்கினார். 3753
- ரு மால்வரை யுருண்டன வருவ மாமரங்
கால்பறிந் திறுவன கான யாறுகண்
மேலுள் திசையொடும் வெளிக ளாவன
சூன்முதிர் மேகங்கள் சுருண்டு வீழ்வன. 3754
- சு நாற்றிசைப் பறவையு மிறுதி நாளுறக்
காற்றிசைத் தெழுவெழுந் துலகைக் கால்பரந்
தேற்றிசைத் துயர்ந்துவந் திடுங்கு கின்றன
போற்றிசைச் சுற்றிய கரத்திற் புக்குளார். 3755
- எ தேமொழி திறத்தினு லரக்கன் சேனைவந்
தேமுற வளைந்ததென் றுவகை யெய்தினார்
நேமிமால் வரையென நெருக்கு கின்றதே
ஆமென் லாயகை மதிட்கு ளாயினார். 3756
- அ இளைவலை நோக்கின னிராம னேழையை
உளைவுசெ யிராவண னுறையு மூருமிவ்
வளவைய தாகுத லறிதி யையநங்
கிளர்பெருந் துயரமுங் கீண்ட தாமென்றான். 3757
- சு முற்றிய வரக்கர்த முழங்கு தானேயேல்
எற்றிய முரசொலி யேங்குஞ் சங்கொலி
பெற்றில தாமெனிற் பிறிதொன் றாமெனச்
சொற்றன னிளையவன் ரொழுது முன்னின்றான். 3758
- க0 தெள்ளிய வமுதெழுத் தேவர் வாங்கிய
வெள்ளெயிற் றரவந்தான் வேறொர் நாகந்தான்
தள்ளரும் வாலொடு தலையி னுல்வளைத்
துள்ளுற வளைவதை யொத்த தூழியாய். 3759
- கக என்றன னியம்பிய விளவல் வாசகம்
நன்றென நினைந்தெதிர் நடக்கு நாயகன்
ஒன்றிரண் டோசனை யுள்புக் கோங்குறன்
நின்றென விருந்தவக் கவந்த னேர்சென்றார். 3760

கஉ வெயிற்சுட ரிரண்டினை மேரு மால்வரை
குயிற்றிய தாமெனக் கொதிக்குங் கண்ணினுன்
எயிற்றினுக் கிடையிரு காத மீண்டிய
வயிற்றிடை வாயெனு மகர வேலையான். 3761

கங ஈண்டிய புலவரோ டவுண் ரிந்துவைத்
தீண்டிய நெடுவரைத் தெய்வ மத்தினைப்
பூண்டியர் வடமிரு புடையின் வாங்கலின்
நீண்டன கிடந்தன நிமிர்ந்த கையினுன். 3762

கச தொகைக்கனற் கருமகன் றுருத்தித் தூம்பெனப்
புகைக்கொடிக் காலெனப் பொடிக்கு முக்கினன்
பகைத்தகை நெடுங்கடல் பருகும் பாவகன்
சிகைக்கொழுந் தெனவெதிர் தெரியு நாவினுன். 3763

கரு புரண்டுபாம் பிடைவர வெருவிப் புக்குறை
அரண்டனை நாடியோ ரருவி மால்வரை
முரண்டகு முழைதுழை முழுவெண் டிங்களை
இரண்டுகூ றிட்டன விலங்கெ யிற்றினுன். 3764

கசு ஒதநீர் மண்ணிவை முதல வோதிய
பூதமோ ரைந்தினிற் பொருந்திற் றன்றியே
வேதநூல் வரன்முறை விதிக்கு மைம்பெரு
பாதகந் திரண்டியிர் படைத்த பண்பினுன். 3765

க௭ வெய்யவெங் கதிற்களை விழுங்கும் வெவ்வராச்
செய்தொழி லிலதூயில் செவியின் ரொள்ளையான்
பொய்கினர் வன்மையிற் புரியும் புன்மையோர்
வைகுறு நரகையும் நகும்வ யிற்றினுன். 3766

கஅ முற்றிய வுயிரெலா முருங்க வாரித்தான்
பற்றிய கரத்தினன் பணைத்த பண்ணையிற்
றுற்றிய புகுதரு தோற்றத் தானமன்
கொற்றவாய் தற்செயல் குறித்த வாயினுன். 3767

கக ஓலமார் கடலென முழங்கு மோதையான்
ஆலமே யெனவழன் றிருண்ட வாக்கையான்
நீலமால் நேமியிற் றலையை நீக்கிய
காலநே மியிற்பெருங் கவந்தக் காட்சியான். 3768

உ௦ தாக்கிய தணப்பில்கா லெறியத் தன்னுடை
மேக்குயர் கொடுமுடி யிழந்த மேருநேர்
ஆக்கையி னிருந்தவன் றன்னை யவ்வழி
நோக்கின ரிருவரு துணங்கு கேள்வியார். 3769

- உக நீர்ப்புகு நெடுங்கட லொடுங்கு நேமிசூழ்
பார்ப்புகு நெடும்பகு வாயைப் பார்த்தனர்
சூர்புக வரியதோ ரரக்கர் தொன்மதில்
ஊர்புக வாயிலோ விதுவென் றுன்னினார். 3770
- உஉ அவ்வழி யினையவ னமர்ந்து நோக்கியே
வெவ்விய தொருபெரும் பூதம் வில்வலாய்
வவ்வியே தன்கையின் வளைத்து வாய்ப்பெயுஞ்
செய்வதெ னிவணெனச் செம்மல் சொல்லுவான். 3771
- உங் பாரிட மேயிது பரவை சுற்றறும்
பாரிட மரிதெனப் பரந்த மெய்யது
பாரிடம் வலம்வரப் பரந்த கையது
பாரிடந் தெடுத்தமா வனைய பாழியாய். 3772
- உச தோகையும் பிரிந்தன ளெந்தை துஞ்சினுன்
வேகவெம் பழிசுமந் துழல வேண்டிலேன்
ஆகலில் யானினி யிதனுக் காமிடம்
ஏகுவ னேகுதி யிளவன் மீண்டென்றான். 3773
- உரு ஈன்றவ ரிடர்பட வெம்பி துன்புறச்
சான்றவர் துயர்பட பழிக்குஞ் சான்றுமாய்த்
தோன்றலி னின்னுயிர் துறந்த போதலால்
ஊன்றிய பெரும்பழி துடைக்க வொண்ணுமோ. 3774
- உச இல்லியல் புடையநீ ரளித்த வின்சொலாம்
வல்லிய வரக்கர்தம் மனையு ளாளெனச்
சொல்லினன் மலையெனச் சுமந்த தூணியன்
வில்லினன் செல்வனோ மிதிலே வேந்தன்பால். 3775
- உ௭ தளையவிழ் கோதையைத் தாங்க லாற்றலன்
இளைபுரிந் தளித்தன்மே லிவர்ந்த காதலன்
உளனென வுரைத்தலி னும்ப ராரென
விளைதனன் ருதலின் விளித னன்றரோ. 3776
- உ௮ * ஆண்டா னின்ன பன்னிட வையற் கிளவீரன்
1 ஈண்டா யான்பின் னேகிய தன்பின் னிடர்வந்து
மூண்டான் முன்னே யாருயி ரோடு முடியாதே
மீண்டே போதற் காமெனி 2 னன்றென் றிறலென்றான்.

- உசு என்று நென்னே பின்னு மிசைப்பா னிடர் தன்னை
வென்றோரன்றோ வீரர்க ளாவார் மேலாய
தன்றாய் தந்தை தம்மு நென்னுந்தன் மையர்முன்னே
பொன்றா நின்ற னீங்குவ தன்றோ புகழம்மா. 3778
- ௩௦ மானே யன்ன டன்னெடு தம்முன் றனிலைகூங்
கானே யென்னக் கண்டுபில் கொள்ளான் றனிகாத்தற்
கானு நென்னே யென்றவர் முன்னே யவரன்றித்
தானே வந்தா நென்றபின் வேறோர் தவறுண்டோ.
- ௩௧ என்று யுன்முன் னேயன யாவும் வருமின்னல்
பின்று செய்தி பேரிசை யாளற் கழிவுண்டோ
பொன்ற முன்னம் பொன்றுதி யென்று ஞரைபொய்யா
நின்ற லன்றோ நிற்பது வாய்மை நிலையம்மா. 3780
- ௩௨ எற்பெற்றாரும் யானு மெனைத்தோர் வகையாலும்
நிற்பெற் றுட்கு நிற்பு நினைப்பும் பிழையாமல்
நற்பொற் றோளாய் நல்லவர் பேண நனிநிற்குஞ்
சொற்பெற் றுலஃ தாருயிர் தம்மைத் துறவாமால். 3781
- ௩௩ ஓதுங் காலப் பல்பொருண் முற்றுற் றெருவாத
வேதஞ் சொல்லுந் தேவரும் வீயுங் கடைவீயாய்
மாதங் கந்தின் றுயந்திவ னத்தின் றலைவாழங்
பூதங் கொல்லப் பொன்றுதியென்னும் பொருளுண்டோ.
- ௩௪ கேட்டார் கொள்ளார் கண்டவர் பேணார் கிளர்போரிற்
றோட்டார் கோதைச் சோர்குழ றன்னைத் துவளாமன்
மீட்டா நென்னும் பேரிசை கொள்ளாய் செருவெல்ல
மாட்டான் மாண்டா நென்றவின் மேலும் உசையுண்டோ. 3783
- ௩௫ தணிக்குந் தன்மை யன்றெனி லன்றித் தகைவாளாற்
கணிக்குந் தன்மைத் தல்ல விடத்திற் கனல்பூதம்
பிணிக்குங் கையும் பெய்பில வாயும் பிழையாமற்
றுணிக்கும் வண்ணங் காணுதி துன்பந் துறவென்றான்.
- ௩௬ என்ன முன்னே செல்லு மிளங்கோ விறையோற்கு
முன்னே செல்லு முன்னவ னன்ன னினுமுந்தந்
தன்னே ரில்லாத் தம்பி தடுப்பான் பிறரில்லை
அன்னாள் கண்ட வும்பரும் வெய்துற் றழுதாரால். 3785
- ௩௭ * இனைய ராகிய விருவரு முகத்திரு கண்போற்
கணையும் வார்கழல் வீரசென் றணுகலுங் கவந்தன்
வினையி னெய்திய வீரர்நீர் யாவர்கொ லென்ன
நினைபு நெஞ்சினர் பதைக்கில ரிமைக்கிலர் நின்றார். 3786

ந.அ அழிந்து ளாரல ரிகழ்ந்தன ரென்னையென் றழன்றான்
பொழிந்த கோபத்தன் புதுப்பொறி மயிர்ப்புறம் பொடிப்ப
விழுங்கு வேனென வோங்கலும் விண்ணுற வீரர்
எழுந்த தோள்களை வாள்களா லரிந்தன ரிட்டார். 3787

ந.க கைக ளற்றுவெங் குருதியா ரொழுக்கிய கவந்தன்
மெய்யின் மேலொடு கீழுறப் பெருநதி ¹ விளங்குஞ்
சைய மாநெடுந் தாழ்தடத் தனிவரை தன்னோ
டைய நீங்கிய பேரெழி லுவமைய னானன். 3788

ச.0 ஆளு நாயக னங்கையிற் றீண்டிய வதனான்
மூளுஞ் சாபத்தின் முற்றிய தீவினை முடித்தான்
தோளும் வாங்கிய தோமுடை யாக்கையைத் துறவா
நீள நீங்கிய பறவையின் விண்ணுற நிமிர்ந்தான். 3789

ச.க விண்ணி னின்றவன் விரிஞ்சனே முதலினர் யார்க்குங்
கண்ணி னின்றவ னிவனெனக் கருத்துற வுணர்ந்தான்
எண்ணி யன்னவன் குணங்களை வாய்திறந் திசைத்தான்
புண்ணி யம்பயக் கின்றுழி யரியதெப் ² பொருளே. 3790

ச.உ * ஈன்றவனோ வெப்பொருளு மெல்லைதீர் நல்லறத்தின்
சான்றவனோ தேவர்தவத்தின் றனிப் பயனோ
மூன்று கவடாய் முளைத்தெழுந்த மூலமோ
தோன்றி யருவினையேன் சாபத் துயர்துடைத்தாய். 3791

ச.ந மூலமே யில்லா முதல்வனே நீயெடுத்த
கோலமே யார்க்குந் தெரிவரிய கொள்கையதாய்
ஆலமோ வாஸி னடையோ வடைக்கிடந்த
பாலனோ வேலைப் பரப்போ பகராயே. 3792

ச.ச நின்செய்கை கண்டு நினைந்தனவோ நீண்மறைகள்
உன்செய்கை யன்னவைதான் சொன்ன வொழுக்கினவோ
என்செய் தனைமுன்ன மிச்செய்கை ³ யெய்தினார்
பின்செய்வ தில்லாப் பெருஞ்செல்வ நீபெற்றாய். 3793

ச.ரு காண்பார்க்குங் காணப் படும்பொருட்குங் கண்ணாகிப்
பூண்பாய்போ னிற்றியால் யாதொன்றும் பூணதே
மாண்பா லுலகை வயிற்றொளித்து வாங்குதியால்
ஆண்பாலோ பெண்பாலோ வப்பாலோ வெப்பாலோ.

சக எண்டிசையுந் திண்சுவரா யேழேழ் நிலையெடுத்த
அண்டப் பெருங்கோயிற் கெல்லா மழகுடைத்தா
மண்டலங்கண் மூன்றின் மேனின்று மலராத
புண்டரிக மொட்டின் பொகுட்டோ புரையம்மா. 3795

சௌ ஆதிப் பிரமனுநீ யாதிப் பரமனுநீ
ஆதியெனும் பொருளுக் கப்பாலுண் டாயினுநீ
சோதிநீ சோதிச் சுடர்ப்பிழம்பு நீயென்று
வேத முரை செய்தால் வெள்காரோ வேறுள்ளார். 3796

சஅ நிற்கு நெடுந்த நீரின் முளைத்தெழுந்த
மொக்குளே போல முளைத்தெழுந்த வண்டங்கள்
ஒக்கவுயர்ந் துன்னுள்ளே தோன்றி யொளிக்கின்ற
பக்க மறிதற் கெளிதோ பரமேட்டி. 3797

சக மாயப் பிறவி மயனீக்கி மாசில்லாக்
காயத்தை நல்கித் துயரின் கரையேற்றிப்
பேயொத்த பேதைப் பிணக்கறுத்த வெம்பெருமான்
நாயொத்தே னென்ன நலனிழைத்தே னுனென்றான்.

ரு0 மண்பா லமரர் வரம்பாருங் காணுத
எண்பா லுயர்ந்த வெரியோங்கு நல்வேள்வி
உண்பாய்நீ யூட்டுவா யென்றிரண்டு மொக்கின்ற
பண்பா ரறிவார் பகர்வாய் பரம்பரனே. 3799

ருக என்றாங் கினிதியம்பி யின்றறியக் கூறுவெனேல்
ஒன்றாது தேவ ருறுதிக் கெனவுன்னாத்
தன்றாயைக் கண்ணுற்ற கன்றனைய தன்மையனாய்
நின்றானைக் கண்டா நெறிநின்றார் நேர்நின்றான். 3800

ருஉ பாரா யினையோனே பட்டவனோ வேறேயோர்
பேராளன் ருனோ வொளியோங்கு பெற்றியனாய்
நேராத காயத்தி னிற்கின்ற னீயிவனை
ஆரா யெனவவனை யார்கொலோ நீயென்றான். 3801

ருஊ * சந்தப்பே ரலங்கல் வீர தனுவெனு நாமத் தேனோர்
கந்தர்ப்பன் சாபத் தாலிக் கடைபடு பிறவி கண்டேன்
வந்துற்றீர் மலர்க்கை தீண்ட முன்னுடை வடிவு பெற்றேன்
எந்தைக்கு மெந்தை நீர்யா னிசைப்பது கேண்மி னென்றான்.

- ௫௪ கணையுலாஞ் சிலையி னீரைக் காக்குந ரில்லை யேனும்
இணையிலா டன்னை நாடற் கேயின செய்தற் கேற்றும்
புணையிலா தவர்க்கு வேலை போக்கரி தன்ன தேபோற்
துணையிலா தவர்க்கு மொன்றார் பகைப்புலந் தொலைத்து நீக்கல்.
- ௫௫ பழிப்பறு நிலைமை பாண்மை பகர்வதென் பதும் பீடத்
துழிபபெருந் தகைமை சான்ற வந்தண னுயிர்த்த தெல்லாம்
அழிப்பதற் கொருவ னான வண்ணலு மறிதி ரன்றே
ஒழிப்பருந் திறலபூத கணத்தொடு முறையு முண்மை.
- ௫௬ ஆயது செய்கை யென்ப தறத்துறை நெறியி னெண்ணித்
தீயவாச் சேர்க்கி லாது செவ்வியோர் செய்கை தேர்ந்து
தாயினு முயிர்க்கு நல்குஞ் சவரியைத் தலைப்பட் டன்னாள்
ஏயதோர் நெறியை யெய்தி யிரலையங் குன்ற மேறி. 3805
- ௫௭ கதிரவன் சிறுவ னான கண்கவர் நிறத்தி னானை
எதிரெதிர் தழுவி நட்பி னினிதமர்ந் தவனி னீண்ட
வெதிர்பொரு தோளி னானை நாடுதிர் விரைவி னென்றான்
அதிர்கழல் வீரர்தாமு மன்னதே யமையு மென்றார்.
- ௫௮ ஆனவன் ரொழுது வாழ்த்தி யந்தரத் தெழுந்து போனான்
மானவன் குமரர் தாமு மத்திசை வழிக்கொண் டேகி
கானமு மலையு நீங்கிக் கங்குல்வந் திறுக்குங் காலை
யானையி னிரட்டி யான மதங்கன திருக்கை சேர்ந்தார்.

கவந்தப் படலம் முற்றும்

கூ. சவரி பிறப்பு நீங்கு படலம்

- க கண்ணிய தருதற் கொத்த கற்பகத் தருவு மென்ன
நண்ணிய நல்குந் தெய்வக் கடிநறுஞ் சோலை ஞாலம்
எண்ணிய விற்ப மன்றித் துன்பங்க ளில்லை யாலப்
புண்ணியம் புரிந்தோர் வைகுந் துறக்கமே போலு மன்றே.
- உ அன்னவ னிருக்கை நீங்கி யாண்டுநின் றளவில் காலந்
தன்னையே நினைந்து நோக்குஞ் சவரியைத் தலைப்பட் டன்னாட்
கின் னுரை யருளித் தீதின் றிருந்தனை போலு மென்றான்
முன்னவந் கிதுவென் றெண்ண லாவதோர் மூல மில்லான்.
- ந ஆண்டவ ளன்பி னேத்தி யழுதிழி யருவிக் கண்ணள்
மாண்டதென் மாயப் பாசம் வந்தது வரம்பில் காலம்
பூண்டமா தவத்தின் செல்வம் போயது பிறவி யென்றாள்
வேண்டிய தவத்தி னுளு மேவிடங்கொண்டு புக்காள். 3810

- ச ஈசனுங் கமலத் தோனு மிமையவர் யாரு மெந்தை
வாசவன் ருனு மீண்டு வந்தனர் மகிழ்ந்து நோக்கி
ஆசறு தவத்துக் கெல்லை யணுகிய திராமற் காய
பூசனை விரும்பி யெம்பாற் போதுதி யென்று போனார்.
- ரு இருந்தன நெந்தை நீயீண் டெய்துதி யென்னுந் தன்மை
பொருந்திட வின்று நானென் புண்ணியம் பூத்த தென்ற
அருந்தவத் தாசு தன்னை யன்புற நோக்கி யெங்கள்
வருந்துறு துயரந் தீர்த்தா யெம்மனை வாழ்தி யென்றான்
- சு மாங்கனி தாழை யின்காய் வாழையின் கனிக ளோடும்
ஆங்கனி யாவதே யென் றருந்தினான் விரும்பி வைத்தேன்
பாங்கினல் லமுது செய்மி னென்றவள் பரிவி னல்குந்
தேங்கனி யினிதி னுண்டு திருவுள மகிழ்ந்த வீரன். 3813
- எ அனகனு மிலைய கோவு மன்றவ னுறைந்த பின்றை
வினையறு நோன்பி னாளு மெய்ம்மையி னோக்கி வெய்ய
துளைபரித் தேரோன் மைந்த னிருந்தவத் துளக்கில் குன்றம்
நினைவரி தாயற் கொத்த நெறியெலா நினைந்து சொன்னான்.
- அ வீட்டினுக் கமைவ தான மெய்நெறி வெளியிற் றுகக்
காட்டுறு மறிஞ ரென்ன வன்னவள் கழறிற் றெல்லாங்
கேட்டன னென்ப மன்னோ கேள்வியாற் செவிகண் முற்றுந்
தோட்டவ ருணர்வி னுண்ணு ம்மித்தத்தின் சுவையாய் நின்றான்.
- சு பின்னவ னுழந்து பெற்ற யோகத்தின் பெற்றி யாலே
தன்னுட றுறந்து வானந் தனிமையி னினிது சார்ந்தாள்
அன்னவை கண்ட வீர ரதிசய மளவிற் றெய்திப்
பொன்னடிக் கழல்க ளார்ப்பப் புகன்றமா நெறியிற் போனார்.
- க0 தண்ணறுங் கா னுங்குன்று நதிகளுந் தவிரப் போனார்
மண்ணிடை வைக றோறும் வரம்பிலா தாடு மாக்கள்
கண்ணிய வினைக ளென்னுங் கட்டழல் ¹கதுவ லாலே
புண்ணிய ²முருகிற் றன்ன பம்பையாம் பொய்கை புக்கார். 3817

சுவர் பிறப்பு நீங்கு படலம் முற்றும்.

ஆரண்யா காண்டம் முற்றும்

கம்பராமாயணம் (ஆழ்வார்திருநகரிப் பிரதிகளின்படி)

ஆரண்ய காண்டம்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

பாட்டு	எண்.	பாட்டு	எண்.	பாட்டு	எண்.
அக்கணத்தவள்	2933	அருக்கன்னன்	2760	அறந்தலைநின்றிலா	3640
அக்கணத்தினி	3420	அருணன் றன்புதல்	2821	அறந்தவாடுநெறி	2751
அக்காலமும்வேள்	3386	அருத்தியளன்ன	2889	அறந்தன்னுலழிவி	3444
அக்காலையரக்க	3532	அருமணிச்சாளர	3301	அறப்பாலுளதே	3725
அங்கரக்க	3003	அரைக்கடையிட்ட	3456	அறுத்தானையரக்க	3538
அங்கியினெடும்ப	3728	அலக்கணுமின்பமு	3618	அற்றகரத்தோ	3352
அங்கையிலரங்கயி	3216	அலங்கல்வேற்	3173	அற்றதாளொடு	3116
அசும்புறுமதகரி	3034	அலங்காரமெனவுல	2813	அற்றவனுரைத்த	3236
அஞ்சிறைகுருதி	3568	அலைக்குமாழி	2913	அற்றவன்பகரா	3405
அஞ்சினள்வஞ்சி	2904	அலைமிதந்தன	3065	அற்றனசிரமென	3099
அஞ்சுதற்கறுபகை	3106	அல்லலுற்றேனாவந்	3556	அன்கமாடுநெறிபட	3465
அஞ்சொற்கிளியன்	3713	அல்லாயிரகோடி	3332	அன்கனுமிளைய	3814
அடங்கலில்கொடுந்	3145	அல்லித்தாமரை	2831	அனலின்றுறையை	2693
அடுத்தவுமெண்ணி	3410	அல்லிறுத்தவன்	2833	அனைத்துலகினுமழ	3473
அணங்கினுக்கணங்	3496	அவ்வயினவ்வாசை	2875	அனையதோர்தன்	2845
அணைமலர்ச்சேக்	3293	அவ்வயினழகனும்	2723	அனையராகிய	3122
அணைவிறிங்களை	2915	அவ்வழிசிலதாஞ்சி	3285	அனையவள்கருத்	3400
அண்டமுமகிலமு	2732	அவ்வழியனையன்	3466	அனையவனிறுதியி	2733
அதிகநின்றொளிரு	2855	அவ்வழியிளவல்	3643	அன்றிடைவளோந்த	3149
அதிசயமளிப்பதற்	3192	அவ்வழியினையவ	3771	அன்றிபுரின்	2766
அதிசயமொருவரா	3616	அவ்வழியுழைய	3339	அன்றியுமக்கணத்	3111
அதிதிதிதிதனுவரு	2820	அவ்விடையெய்திய	3686	அன்றுமூல	2684
அதிரமானிலத்	2935	அவ்வுரைகேட்ட	2878	அன்னகாலையங்கு	3268
அத்தலைத்தானையி	3094	அவ்வுரைகேட்டவ்	2955	அன்னகாலையழன்	2920
அந்தகனுமுட்கிட	3144	அவ்வுரைகேட்டு	3050	அன்னகாலையிள	3680
அந்தரமுற்றா	3355	அவ்வேலையி	3551	அன்னச்செலவிற்	2691
அந்தரம்வருதலு	3620	அழிந்தசிரந்தைய	2910	அன்னபலபலவும்	3610
அந்திவந்தணுகும்	3649	அழிந்தனதேரவ	3087	அன்னமாமுனி	2619
அப்புடையலங்குமீ	3748	அழிந்துளரால	3787	அன்னமாயமேவினா	2683
அம்புமனலு	3316	அழுங்குநாளிதென்	2983	அன்னமாயருமறை	2674
அயிருமக்கலந்த	3280	அழுதுவாய்குழறி	2655	அன்னவடன்னை	3254
அயிர்த்தனளாகு	3479	அழுந்தியசிரந்தைய	3689	அன்னவருடரத்த	2882
அரக்கனாதுரைத்	3375	அழைத்தார்சில	3076	அன்னவனடுவுற	3095
அரண்டருகுஞ்செ	3684	அழையென்றேவ	3004	அன்னவனமைச்ச	3183
அரண்டருகிரடோ	3487	அளிக்குமென்னுயி	2917	அன்னவனிருக்கை	3809
அரவாக்கிச்சுமத்தியா	2672	அளியினந்தடந்	3295	அன்னாளுதுகூற	3325
அரிதினெய்தின	3138	அறங்கொள்ளாதன	3137	அன்னைகாதலி	2757
அருகுறுபாலின்	3282	அறத்தைச்சீறுங்	3584	ஆகக்கொங்கையி	2922

ஆகும்ன்தே	3590	ஆரணமறையோ	2888	இப்புலன்முற்று	2788
ஆக்கரியமூக்குங்	2963	ஆரவளென்றலோடு	3241	இமையவர் தலைவ	2880
ஆக்கினேன்மனத்	3172	ஆரவாழ்க்கையின்	3128	இம்பருற்றி	2679
ஆங்கவள்மாற்போடு	3709	ஆரியர் சிந்தை	3683	இம்மானினிலத்	3394
ஆசைசுமந்த	3681	ஆரியனனையகூற	3404	இம்மைக்குறவோ	3523
ஆசைநீளத்	3423	ஆர்த்தானைக்கரசர்	2941	இயக்கரிந்பறித்தன	3028
ஆடரம்பை	2678	ஆர்த்தெழுந்தனர்	3134	இரக்கமென்றொரு	2744
ஆணிக்கனகச்	3331	ஆர்த்தெழுந்தன	3167	இரந்தனெனய்திய	3690
ஆணிப்பொனின	3393	ஆவுக்காயினு	2753	இருக்கின்மொழியா	3290
ஆண்டகையரவ்வயி	2768	ஆழிவறக்க	3693	இருந்தமாக்கரன்	2982
ஆண்டங்கினையோ	3395	ஆளிகள் பூண்டன	3012	இருந்தமார்சன்	3344
ஆண்டப்பிறைநீங்க	3311	ஆளிரண்டுநூ	3115	இருந்தவன்யாவதி	3462
ஆண்டவளன்பி	3810	ஆளுநாயக	3789	இருந்தனனுலகமீ	3196
ஆண்டவனதுரை	2822	ஆறியசிந்தைய	3702	இருந்தனென்றதை	3812
ஆண்டாயிடைதீ	3498	ஆறினோடாயிர	3019	இருப்பனெலெரி	3443
ஆண்டானின்ன	3777	ஆறுமனமஞ்சின	3229	இருவர்மானிடர்	2985
ஆண்டுற்றவணங்	3517	ஆற்றலானவ்வுரை	3615	இருவினைதுறந்த	3489
ஆண்டையாரரசுவீ	3474	ஆற்றவெந்துயரத்	3490	இரைத்தநெடுங்கட	3174
ஆண்டையானனைய	3378	ஆற்றராசுநிறம்மை	3288	இரைத்தமறை	2775
ஆண்டையானனைய	3459	ஆற்றானிவனென்	3542	இலங்கையில்	3217
ஆதலால்முனிவா	3635	ஆனவனுரைக்க	3381	இல்லாநிலத்தினி	3576
ஆதலினிதுபெற	2730	ஆனவன்றொழுது	3807	இல்லியல்புடையநீ	3775
ஆதிப்பிரமணுநீ	3796	ஆனைதனக்கு	3346	இலகொள்வேலட	2638
ஆதிநான்முகன்	2636	ஆனையுமாறியு	3514	இவர்பிறை	3695
ஆதியினருக்கனு	3017	ஆன்றகாதல	2927	இவ்வழிநிகழும்	3631
ஆமதேயினி	3587	ஆன்றமையெறிப	3033	இளவிலேநோக்கின	3757
ஆமாமதெக்குமெ	3326	இக்கணமொன்றி	3629	இளிக்கறையுஞ்சொ	3685
ஆயகாலையி	3066	இங்குநின்ற	3171	இளையவனெகலு	3446
ஆயகுழ	2837	இங்கொர்மானிடர்	3125	இறந்தார்பிறந்தா	3328
ஆயதாங்கனையகூற	3379	இச்சையிற்றுவில்	3298	இறுதியைத்தன்	2801
ஆயதுசெய்கை	3805	இச்சொலனைத்துஞ்	3350	இறைவனெண்ணி	2835
ஆயபின்னமலன்	3637	இடம்படுமானந்	3656	இற்றதின்றொடிவ்	2642
ஆயிடையமுதின	2903	இடிப்பொத்த	3531	இற்றெலாமி	2676
ஆயிடையறிஞனு	2725	இடைந்துபோய்	3434	இனியதோர்சாலை	2742
ஆயிடையன்னமன்	3411	இந்தனமினைய	3644	இனியொருகற்ப	3207
ஆயிடையெழுந்தசி	3239	இந்திரந்கிந்திர	3467	இனையராகிய	3786
ஆயிரமடற்கையு	3369	இந்திரனருளிய	2729	இனையவாதலின்	3054
ஆயிரமாயிரங்	3018	இந்திரனுமலரயனு	2946	இனையனவுலகினி	3303
ஆயிரமுகமுள	2728	இந்திரனெனிலவ	2747	இன்றேயிறவா	3720
ஆய்ந்தகங்கபத்	3132	இந்திரன்சசியைப்	3248	இன்னபோதிவ்வழி	3181
ஆய்வரும்பெருவலி	3179	இந்திரன்பாலதோ	3201	இன்னபலரினேந்	2720
ஆய்வரும்பெருவலி	2737	இந்திரன்முதலின	3022	ஈசனாண்டிருந்தபே	3468
ஆய்வளமகளிரோ	3103	இந்நிலையினையவன்	3570	ஈசனார்கண்ணின்	3244
ஆய்வறுபெருங்கட	3735	இப்படியன்னவ	8710	ஈசனுங்கமலத்	3811

ஈசன்முதலாக	3368	ஊற்றுமிக்கநீ	2938	என்றமுனியைத்	2782
ஈண்டியபுலவரோ	3762	ஊற்றுறுகண்ணினீ	3732	என்றலுமிளையகோ	3641
ஈண்டுறைதியைய	2784	ஊன்சடவுணங்கு	2896	என்றலுமிளையவீர	3045
ஈர்ற்செயிகமலத்	3075	ஊன்றியதேறின	3109	என்றலுமெழுந்து	3377
ஈன்றவரிடர்பட	3774	ஊன்றுமுணர்வப்	3324	என்றலுமேயிளையவ	2980
ஈன்றவனோவெப்	3791	எங்கணுநாடிநன்	3687	என்றவளுரைக்க	3495
உஞ்சுபிழையாயுறவி	3367	எடுத்தமலையே	3365	என்றவளுரைத்த	3488
உடுத்தநீராதைய	2857	எடுத்தனனேகின	3706	என்றவனுரைத்தலு	3438
உடைந்தார்களை	3077	எட்டொட்டு	2620	என்றனனியம்பிய	3760
உண்டாகியகா	3715	எண்கையரெழு	3027	என்றவனியம்பலு	3614
உண்டாகியகே	3390	எண்டருமிமையவ	2849	என்றாங்கினிதியம்	3800
உண்டெழுந்த	2650	எண்டிசையுந்தின்	3795	என்றாயுன்முன்	3780
உத்தமன்றேவியை	3515	எண்மையாருலகினி	3431	என்றாரம்பற்றுண்	3608
உந்தையுண்மைய	2830	எந்தாயுலகியா	2704	என்றலென்னே	3357
உயரும்வின்னடை	2936	எந்திரத்தந்	3162	என்றனென்னேபி	3778
உயிர்த்திலன்றெரு	3604	எந்தைநீயம்பிற்	3642	என்றளகன்ற	3327
உயிர்ப்புநெருப்பு	3691	எம்பிக்கும்மெனன்	3360	என்றனென்னுங்	3320
உய்ந்தனரிமைப்பில	2776	எயிறிலைத்த	3428	என்றினையவன்றுய	3218
உய்யாமன்மலை	3520	எயிறுடையரக்கி	2867	என்றின்னபலபன்	2952
உய்விடத்துதவற்	2824	எய்தகாலமும்	3141	என்றின்னபலவும்	3506
உரத்தின்றருமென	3020	எய்தார்பலரெறிந்	3079	என்றின்னவிளம்பி	2709
உரநெரிந்துவிழ	2947	எய்தியமுனிவரை	2743	என்றுசொல்ல	2826
உருக்கியசுவண்	2794	எரியின்வார்களை	2648	என்றுதானுந்த	3129
உருப்படிவமன்	2943	எல்லாவுலகங்	3522	என்றுரைசெயா	3235
உருமொத்தவலத்	3309	எல்லாவுலகக்	2705	என்றுன்னியென்	3575
உருளுடைநேமியா	2748	எல்லிட்டவெள்ளிக்	3539	என்னப்பன்னியிட	3289
உரைத்தலும்பொங்	2809	எல்லியல்விசும்பி	3558	என்னமாமாயம்	3383
உரைத்தவாசகங்கே	3055	எவன்செயவினிய	2856	என்னலுமிருது	3276
உரைத்தவாசகங்	2755	எழுதருமேனியா	2886	என்னலோடும்	2995
உலகொருமூன்றுந்	2805	எழுந்தனரெய்தின	2741	என்னவின்னன	3749
உவமைநீங்கிய	2763	எழுந்தன்னிருக்கை	3261	என்னவுரையித்	3371
உழுக்குமறை	2773	எழுந்தான்றடமார்	3535	என்னமுன்னே	3785
உழுந்தயோகத்	3674	எழுந்துநின்றலு	2990	என்னவுரையா	3722
உளங்கோடாத்	2978	எழுவதோரிசை	2815	என்னுமவ்வேலையி	3511
உலோவுறுதுயர்	3458	எழுவரொட்டுமுவ	3030	என்னுமாத்திரத்	3056
உற்றதுணரா	3611	எழுவுகாதலின்வந்	2841	என்னுமாத்திரத்	3158
உன்வயினுறுகி	3376	எழுவெனமலை	3213	என்னும்மளவிற்	3529
உளக்கித்தாக்கிவிண்	2932	எறிந்தாரெனவெய்	3071	என்னென்றுநினைந்	3398
உளடறுப்புண்ட	3130	எறிந்தானதுநோக்கி	3545	என்னைத்தருமெந்	3718
உளணிலாமென	3447	எறுப்பினங்கடையு	3752	என்னையங்கெய்திய	3734
உளருவிற்றோன்றிய	3195	எற்பெற்றாரும்	3781	என்னையேயிராவண்	3204
உளழியெரியிற்	3154	எற்றுவாம்பிடித்	2997	என்னொக்குமென்	3402
உளழிவெங்கன	2923	எனப்பலநினைப்பின	2807	ஏகநின்றநெறி	2656
உளோருசைமுதற்	3334	என்வயினுற்ற	3240	ஏகாதுநின்றியெனி	3577

ஏனினியவ்வயி	2791	ஒலமார்கடலென	3768	கன்னக்கனியுமிரு	3310
ஏனினனரக்கனு	3562	கங்கைசடைவைத்	3362	கன்னியிளவாழை	2790
ஏக்கமிங்கிதன்	3127	கங்கையேழுதலிய	3194	காக்கருங்கடுந்	2738
ஏங்குவாடனிமையு	3560	கச்சம்வாளுந்தங்	3121	காடுகொண்டகா	3062
ஏத்தவாய்மை	2998	கடுங்கரனெனப்	3150	காடுதுன்றி	3007
ஏத்தினளேத்தலு	3460	கடுத்திமிர்கரான்	2663	காணாமனனெந்	2713
ஏந்தினனிருகை	3645	கணத்தின்மேனின்	3118	காணாவிதுகை	3391
ஏவலின்வன்மையை	3302	கணையுலாஞ்சிலையி	3802	காண்பார்க்குங்	3794
ஏவினசிலதரோடி	3342	கண்டலங்குதங்	3599	காந்தம்மமிர்தின்	3330
ஏழிருதேரும்வந்	3086	கண்டனனிராமனை	2778	காந்தற்பெமன்ப	2892
ஏழுமேழ்கடலுல	3432	கண்டனன்கனகத்	3048	காமரம்பழுத்த	3242
ஏழையுமிளவலும்	2722	கண்டாமவையா	2712	காமனென்பவனை	2804
ஏறுசேவக	2646	கண்டுகண்டக	3591	காம்பறியுந்தோளா	2977
ஏற்றநெடுங்கொடி	2981	கண்டுநின்று	3159	காயங்கனகம்	3396
ஏற்றவளைவரிசில	2960	கண்டுநோக்கியக்	2988	காயம்பேறுகச்	3418
ஏற்றிநாணிமை	3161	கண்ணியகருதற்	3808	காவலனீண்டுநீர்	3436
ஏற்றினநுதலின	3113	கதிரவன்சிறுவ	3806	காவற்றிண்கற்பமை	2965
ஏற்றினமார்த்தன	3013	கந்தமலர்த்தண	3345	காலியோகயலோ	2925
ஏனையுமிராமுலவை	2777	கமையாளொடு	3724	காளோமைந்தரது	2635
ஐந்தொடைந்து	2758	கரக்கவந்த	2680	காற்றினையும்	2942
ஐயநுண்மருங்கு	3406	கரந்திலனிலக்கண	2863	காற்றினேன்றன்	3341
ஐயைந்தடுத்த	3751	கரணையுமறந்தான்	3256	கானதனிலிடை	2950
ஒத்தானுடனே	3537	கருங்கழற்காலனஞ்	3284	கானிடையடைந்து	3223
ஒப்பிறையும்பிறி	2675	கருங்குழற்சேயிரிக்	3745	கானிலுயர்கற்பக	2871
ஒருகாலத்துலகேழு	2951	கருமலைசெம்மலை	2806	கான்கிடந்தது	3598
ஒருங்குயர்த்துலகி	3730	கருவிமாவொடுங்	3060	குஞ்சரங்குதிரை	3026
ஒருபகல்பழகிளு	3439	கரையறுதிருநகர்க்	3208	குடபாலின்முளைத்	3307
ஒருமகடனிமையை	3571	கலைகளின்பெருங்	3090	குண்டலமுதலிய	3193
ஒருவனோவுலக	2891	கலைமான்முதலா	3388	குந்தமுங்குவிசுமங்	3016
ஒளிறுவேற்கரற்	3002	கலையுவாமதியே	2912	குப்புறற்கரியமாக்	2859
ஒள்ளிதின்னுணர்வு	2902	கல்லகல்வெள்ளி	3742	குமரர்நீரிவ	2618
ஒற்றுமூக்கினை	2937	கல்லீரும்படைத்	2949	குரவங்குவினோங்	2689
ஒன்றுகிழுவத்	2718	கவந்தபந்த	3068	குருதிமாமழை	3051
ஒன்றுநோக்கல்	2986	கவரிவெண்குடை	3101	குலத்தாலுநலத்	2967
ஒன்றுபத்துநா	3061	கழலினர்தாளினர்	3024	குலைவுறலன்ன	3492
ஒங்குமரனோங்கி	2789	களியுடையனங்கக்	3655	குழையுறமதியம்	3046
ஒங்கியவள்ளின	3096	களிறுதேர்பரி	3136	குறித்தவெங்	3626
ஒங்குயர்நெடுவரை	2800	களள்ளமாய	2677	குற்றம்பீய்ந்த	3430
ஒடிவந்தனர்	3581	களள்ளவினாமாயவமர்	3155	குன்றிடையிவரு	3417
ஒதநீர்மண்ணிவை	3765	களஞ்ஞா - வள்ள	3210	குன்றுதுன்றிய	2625
ஒதிமமொதுங்கக்	2843	கற்பழியாமையென்	3559	கூதிரவந்தடைந்த	3275
ஒதுங்காலப்	3782	கற்றையஞ்சடை	2851	கூதிரவாடைவெங்	3663
ஒமராமரை	2645	கனல்வருகடுஞ்	2736	கூலத்தாருலகமெல்	3277
ஒயாதமலரயனே	2667	களிகளின்மலரின்	3271	கூவலினுயிர்த்த	3338

கூறினமாற்றஞ்	3624	சுமித்திரைசேயவள்	3705	தங்குதிண்கரிய	2628
கேட்டாய்கிளையோ	3518	சுவணவண்ணனெடு	2652	தங்கையும்வழி	3197
கேடகத்தடக்கைய	3100	சுற்றுநோக்கினர்	3085	தடிதடவிப்பல	3694
கேட்டன்னுரை	2989	சூறுத்தவனுஞ்	2754	தடைக்கரும்பெரு	3621
கேட்டன்னகண்டி	3464	சூரோடுங்கயி	2643	தணிக்குந்தன்மை	3784
கேட்டார்டொள்	3783	சூலமற்றன	3058	தண்டகவனத்	2783
கேட்டானிருதர்க்	3527	சூலமும்பாசமுந்	3023	தண்டலிவவஞ்செய்	3335
கேட்டுவந்த	2834	சூலமேமுதலிய	3190	தண்ணருங்கானுங்	3817
கைகளற்றுவெங்	3788	சூலம்வாண்மழுத்	2992	தத்துறுசின்னையாய்	3206
கைகளாற்றன்	2916	சூழ்ந்தனநெடும்	3108	தந்தாதையரைத்	3605
கைகள்வாளொடு	3063	செங்கணங்கர	2630	தம்பிதலையற்றபடி	3143
கைக்களிறினையவன்	3105	செங்கணெரிசிந்த	3151	தயரதன்றொல்	3463
கைக்கொள்கால	2688	செங்கயல்போற்கரு	2957	தயிருடைக்குமத்	2814
கைத்தசின்னையன்	3582	செஞ்சுடர்ச்செறி	2621	தரங்களினமைந்து	2852
கோடிதழைகவிகை	3029	செஞ்சேவகளுர்	3502	தராவலையநேமிபுழ	3230
கொடியொடுநெடுஞ்	3098	செந்தாமரைக்கண்	3322	தருவதுவிதியே	3253
கொடுத்தவில்லையக்	3160	செப்புதற்குரியன	3203	தரையளித்ததனி	2974
கொடுவெங்கரி	3521	செம்பராகம்படச்	2847	தலைசின்னினவிழி	3083
கொண்டானுயர்தே	3499	செம்புகாட்டிய	3126	தலையின்மாசணர்	3010
கொம்பொத்தனநா	2710	செம்மாமலரா	2694	தழுவின்ரெடுத்த	2811
கொலைதுமித்துயர்	2934	செய்தனர்கண்	3224	தழுவின்னன்பன்மு	3733
கொல்லலாமாயங்	2976	செய்தாலேனுந்	3356	தளிர்ந்தனகிளர்ந்த	3646
கொழந்தேயனை	3547	செருக்குடை	2786	தலையவிழ்கோதை	3776
கொற்றமதுமுற்றி	3232	செவிகளைத்தளிர்க்	3493	தள்ளாவினையேன்	3716
கொன்றைதன்று	3267	செவ்வெலவார்சென்	2690	தள்ளுறுமுயிரினர்	3294
கோதாவிரியே	3504	செறுத்திறுதியிற்	3152	தறையினீங்கிய	3008
கோபமுமறனு	3255	செற்றவாளுமுனை	2629	தறையவயவன்வந்	3497
கோளிருநாலினே	2798	செற்றிக்கதிறிற்	2698	தனியிருந்தனள்	2930
கங்கடுத்த	3427	சென்றதேற்றையுந்	3139	தன்மானமிலா	3387
சண்டப்பிறைவா	3533	சேனுயர்நெறி	3186	தன்னினைந்தில	3659
சண்டவெங்கடுங்	3102	சேனுறநீண்டு	2884	தன்னையுனிவுற்ற	3364
சந்தப்பேரலங்கல்	3802	சேயிதழ்த்தாமரை	3455	தன்னெடுந்தொடர்	2907
சாகைவன்றிலை	3513	சேயிழையன்ன	3478	தூக்கியதணப்பில்	3769
சாரவந்தெதிர்	2633	சொரிந்தபல்படை	3067	தாங்குகின்ற	3163
சாவாதிருத்த	3578	சொல்லுடையா	3609	தாடகைக்கொடி	2911
சாளரத்தாவெந்து	3337	சொல்லென்றன்	3237	தாதுகொண்டசீத	3264
சின்னையிலுறை	2850	சொற்பங்கமுறநிமி	2799	தாதுண்சடிவத்தலை	3308
சிவனுமலர்த்திசை	2970	சொற்பிறந்தார்க்கி	3205	தாதைகூறலுந்	2829
சிலைகிடந்தகா	3595	சொற்பொங்கு	2706	தாமரைமணிதூழாய்	3449
சிறுகாபெருகா	2708	சொற்றுந்தாமன்	2707	தாமரைவனத்தி	3440
சிறிநிடைச்சீதை	3257	சொன்னநான்முக	2762	தாமிருந்தசவை	2956
சீதங்கொண்மலரு	3638	சொன்னொருதர்க்	3306	தாமுறுகாமத்	2883
சீறினனுரைசெய்	3485	ஞாலம்மெடுப்பான்	3541	தாபுநீங்குந்	2825
கூட்டகங்கு	3669	தூக்கன்மனைவயிற்	2816	தாய்தன்னையறியா	2669

தாரகையுதிருமாறு	3628	தூவியசரமெலாந்	3110	தோன்றனீமுனி	2756
தாருடைத்தானை	3238	தூளியின்படலை	3040	தோன்றியதோன்ற	3047
தாவியாதுதிதென	3265	தேண்டிரைக்கல	3572	தோன்றாமல்வரை	3135
தாளிடையற்றன	3097	தெண்டிரையுலகந்	3633	நசையாலேமூக்கிழ	2948
தாளுடைமலரு	3471	தெரிஞ்சுறநோக்	2739	நஞ்சுகாலு	366
தாளுயர்தாமரைத்	2854	தெரிவுறுதுன்பம்	3617	நஞ்சுறுபிரிவினி	3299
தானவரேமுதலோ	2817	தெவ்வுலகத்துங்	3245	நடந்தனர்காவதம்	2792
தானின்றயனின்	2695	தெள்ளியவமுதெழ	3759	நடுங்கினமலைகளு	3461
தானுருவுகொண்ட	3148	தெறிசீணமூழ்	3104	நயங்கிளர்நானறெய்	3191
திக்கயமொளிப்ப	3372	தெற்குநோக்கிய	3589	நரைதிரையொன்	2962
திக்குறுஞ்செறி	2617	தென்றிசைநமன்	3221	நல்லதேறினைந்	2765
திங்களோவன்றிது	3304	தேட்டந்தான்	2959	நறைமலர்த்தாதுந்	3188
திசைகட்டியமால்	2696	தேமொழிதிறத்தி	3756	நற்கலைமதியுற	2860
திசையும்வானவரு	2641	தேயாரின்றாய்	3287	நன்மதியோர்புகல்	3688
திசையுறுகரிகளைச்	3185	தேயுந்தம்பி	3665	நன்றுசாலவு	3593
திண்டேரழித்தாங்	3549	தோழிந்தவ்வழித்	3112	நன்றுசொல்லுதிர்	2994
திரிசிராவெனுஞ்	3117	தேரினந்துவன்றின	3014	நாகத்தனியொருவி	3078
திருகுசினத்தான்	3348	தேரினழியுந்	3586	நாடயரத்துய	2973
திருவியைக	3601	தேரிற்றிரிசெங்	2697	நாடுமபலகு	3723
திறத்திறதைன்	3672	தேர்தந்தவல்குற	3251	நாட்செய்தகமலத்	3632
திறத்திறதலே	3353	தேர்பூண்டன	3080	நாணிநின்றவொளி	3291
திறத்தின்வந்த	2686	தேவாரர்த்தெழ	3142	நாணிலேனுரை	3557
திறந்தெரிவஞ்ச	3480	தேவருமவுணருந்	3457	நாண்மதிக்கல்லது	3300
தீதில்வரவாகதிரு	2876	தேவருமுனிவரு	2731	நாந்தகவுழுவன்மே	3211
திபுருவகால்வியை	3153	தேவர்தானவர்	2828	நாரங்கொண்டார்	3354
துஞ்சுவதென்னை	3441	தேவியைத்தீண்டா	3382	நாரமுண்டெழுந்த	3278
துடித்தன்சடக்கரி	3146	தேவுகாதல்	2687	நாழிநவைதி	2717
துடியினேரிடை	3671	தேனின்றெய்வத்	3673	நாளங்கொணளின்	2842
துண்ணெனுமவ்	3573	தேனுகவருவி	3650	நாறியநகையணி	2862
துமிலப்போர்வில்	2996	தேனுடனமுதளாய	3484	நாற்றிசைப்பரவை	3755
துருவியோடின	3131	தேனுடைநறுந்	2944	நிகழ்த்தைநினைந்தி	3363
துவசமாந்தொல்ல	2714	தோகைக்கனற்	3763	நிந்தனையரக்கி	2887
துளையுடைமூக்கொ	3739	தொடர்வதேநல	3594	நிருத்தனதருளும்	2894
துள்ளியோங்குசெந்	3603	தொடிதுணிந்தன	3059	நிருதாதிபர்வே	3503
துறப்பதேதொழி	2665	தொடையமைநெடு	2861	நிலமிசைவிசம்பி	3036
துங்கவினுருகெழு	3453	தொல்லிருடனைக்	3740	நிலம்பொறையீதே	3750
துடணன்விடுசெடு	3133	தோகையும்பிரிந்த	3773	நிலையிலாவுலகிடை	3175
துடணன்நிரிசிராத்	3032	தோகையும்வழி	3451	நிலையெடுத்தநெடு	2939
துண்டநின்ற	2685	தோமறுசாலையின்	3450	நில்லடையெனக்	2931
துயகடனீரடிசி	2770	தோய்ந்துபொரு	2715	நில்லாவுலகின்	3397
துயவனிருங்கலை	2796	தோளணிக்ஞலம்	3600	நில்லுநிலுமென	2634
துயவன்பணியா	2879	தோளிரண்டும்வடி	2657	நிவந்தவேதியர்	2752
துரவட்டவெண்	3140	தோளையேசொல்லு	3246	நிற்குநெடுநீத்த	3797
துரியக்குரவி	3038	தோன்றலுந்தென்	3199	நிற்பவர்கடைத்தலை	3469

ின்செய்கைகண்டு	3793	பண்டேயுலகேழினு	3318	பின்னையேதுமுத	2654
ின்றவனேவந்த	2779	பண்டையவயன்றரு	2735	புகல்புகுந்திலரேற்	2749
ின்றனணின்றவ	2866	பண்டையினுசி	3698	புக்கப்பின்போன	2908
ின்றனளாசையி	3697	பண்புறநோக்கி	2897	புக்கவாளரி	2623
ின்றருனெதிரின்ற	2702	பம்புசெக்க	2627	புடைகொண்டெழு	3317
ின்றிலளவனைச்	2909	பரக்கவென்பகர்வது	3437	புண்டரிகப்புது	3746
ின்றுஞ்சென்றும்	3361	பரங்கிடந்தமாதி	3266	புண்ணெளங்கிய	2622
ின்றபல்லுயிர்	3664	பரவலருங்கொடை	2812	புண்ணிடைப்பொ	2658
ின்றபின்னரு	3596	பரற்றெறுகானகத்	3727	புண்ணிற்புதுநீர்	3536
ின்றொலியைநீ	2703	பராவருங்கதிர்க	3281	புயனிர்வண்ண	3636
நீட்டினாலக	3416	பராவருவித்தியாதர்	2890	புரண்டுபாம்பிடை	3764
ணிலாவி	3670	பரிஞ்சிறையின்ன	3567	புரந்தரன்முதலிய	2803
ண்டமாலை	3668	பருவத்தால்வாடை	3272	புரம்பற்றியபோர்	3525
ந்தமும்பரவையுந்	2864	பல்லாயிரமா	2699	புலிதானேபுறத்தா	2940
யாதிப்பரப்பிரம்ம	2668	பல்லாயிரமிருள்கீறி	3070	புலியினதளுடை	3176
நீர்கொண்டனனிவ்	3712	பல்வகைத்துறையு	3648	புவியினுக்கணியா	2839
நீர்புகுநெடுங்கட	3770	பழிப்பறுநிலைமை	3804	புழைத்தவாளி	3424
நீலச்சிகரக்	3305	பற்றியகோளறி	3692	புறங்காணுரகங்கா	2664
நீலமாமணிநிற	2846	பற்றுவானினி	3419	புறத்தினியுரைப்ப	3380
நீலமான	3675	பனிநின்றபெரும்பி	2666	புனமயிற்சாயற	3454
நீலமேனிய	3585	பன்னகாதிபர்	2626	புனைந்திழுமிஞ்சு	3297
நீரவச்சரி	3696	பன்னலாமென்றுல	2670	புன்சொற்கடந்த	3574
நூக்கலாகலாதகாத	3263	பாகத்திலொருவன்	3249	புன்னுனைநீரி	3494
நூபுரமுமேகலையு	2872	பாக்கியத்தாலின்	3612	பூண்டமானமு	3661
நூறியசரமெலா	3088	பாணித்துநின்று	3580	பூண்டிப்பிணியா	3319
நெடுவரைபொடிப	3729	பாய்ந்தானவன்பன்	3548	பூதமத்தனைபு	2632
நெட்டிலைச்சரம்	3421	பாராயினையோனே	3801	பூப்பொதியவிழ்ந்த	3448
நெறிக்கொண்மாத	3043	பாறிடமேயிது	3772	பூவராவுவேற்	3124
நெறித்தாரைச்	2975	பாரெனப்புனலெ	3433	பூவிலோன்புதல்வ	2877
நெற்றிப்பிறையா	3392	பாவியராமிவர்	3699	பூவினாவுவைய்ந்து	3262
நெய்நிலையவேலா	3214	பாவையுமுதனைக்	3510	பூவெலாம்பொடி	2914
நேரிழைகளிர்	3336	பாழிவன்கிரிகளெல்	3512	பேண்டனி	3627
நோக்கியமானே	3401	பிடித்துநல்கிவ்	3429	பெண்ணியற்றீப	3653
நோக்கினுனைய	3592	பிடியெலாமதம்	3053	பெண்பாலுருநானி	3323
பகையுடையரக்க	3409	பிரகரநெடுந்திசை	3184	பெரிதுநன்றப்	2836
பங்கயச்செல்வியை	2868	பிரிந்தபேதங்கொல்	3666	பெருங்குலாவுறுக	2979
பஞ்சணைபாம்பணை	3565	பிரிபவர்யாவரும்	3737	பேசலனிருந்த	2885
பஞ்சியொளிவ்ஞ்சு	2869	பின்னாசொற்கிளியி	3622	பேசினனங்கவள்	3700
படைத்தலைவருமவ	3084	பின்னாபோற்பேசு	3250	பேடிப்போர்வல்லா	2961
படைத்தலைவர்கள்	3091	பின்னரும்பெரிய	2832	பேதாய்பிழைசெய்	3519
படையொடாடவர்	2624	பின்னவருழுந்து	3816	பேதியாதுநிமிர்	2615
பட்டதன்மையு	2660	பின்னின்றொருனைய	3408	பேயேறினர்செரு	3082
பணந்தாழல்குற்	3286	பின்னுமுரைத்த	3701	பேய்முகப்பிணி	2640
பண்டவுணர்முழ்கி	2769	பின்னுறுவதோரா	3606	பேராவிடர்வந்	3717

பேரியோசை	3005	மண்ணிளோக்கரும்	2987	மாப்போரிப்புறங்	2966
பேருழையநாகுல	2874	மண்ணின்மேலவன்	3588	மாயப்பிறவி	3798
பேர்ந்தானெமொ	3726	மண்பாலமார்	3799	மாயமேன்மடியு	3407
பேர்வருந்துயிரிறை	3741	மண்மேலவன்	3073	மாரியாக்கிய	3064
போங்குவெங்கோ	3619	மண்மேல்விழந்	3546	மால்பொத்தியமற	308
பொத்துறவுடற்பழி	3234	மதநல்யானையனை	2659	மால்வரையுருண்ட	3754
பொய்நின்றநெஞ்	3321	மந்தரவேலையின்	3708	மாள்வதோர்தொழி	3426
பொய்யாமெனவோ	3389	மந்திரத்தையோன்	3414	மாறருளரே	3228
பொருக்கெனநோக்	3200	மயிலியல்பிரிந்தபி	3743	மாற்றமென்பகர்வது	3435
பொருதிறத்தானே	2898	மயிலுடைச்சாயலா	3258	மாற்றமென்னிது	3425
பொருந்தவன்மலர்ப்	2781	மயிலும்பெடையு	3677	மானவளுரைத்த	3481
பொருவாரியசமயங்க	2671	மாங்கன்போனெடுங்	3001	மானவன்மெய்யிறை	3744
பொலந்தாரின	3074	மாபுளிநிறுத்திலன்	3753	மாளுவுலகந்	2700
பொழிலேநோக்கும்	3679	மரம்படர்கான	3041	மானிடனொருவன்	3049
பொறியினென்றி	2661	மரனேயுநெடுங்கா	2945	மானேயன்ன	3779
பொற்புடையரக்கி	2906	மருந்தனையதங்கை	3231	மானேரனையா	2711
பொற்புற்றனமாம	3333	மருடருங்களி	3069	மீதித்ததுமெல்ல	3415
பொற்றலைமரகதப்	3212	மருப்பிரமதக்களி	3025	மின்றிரண்டனைய	3482
பொற்றோடிவர்கின்	3719	மருவினியகுணத்த	2823	மின்னலந்திகழுஞ்	3283
பொன்மயமானநங்	3260	மருவொன்றுகூந்த	2899	மின்னின்மகிலை	3042
பொன்னகரத்தினு	3470	மருளுடுவந்த	3315	மின்னுடைவேத்திர	3189
பொன்னுருவப்பொ	2971	மலைகளுமரங்களு	2734	மீட்டினியுரைப்ப	3647
பொன்னைப்போற்	2900	மலையேமரனே	3501	மீட்டுமனுகா	3534
பொன்னெழுக்குவி	2870	மழுக்களுமயில்களு	3015	மீட்டுமொன்றுரை	3508
பொன்னேக்கியாத	3543	மழுவும்வானும்	3000	மீளருஞ்செருவில்	3044
போகின்றேனடிய	3442	மழைபுரையுங்குழல்	2818	மீளாநிறத்தாயிரங்	3540
போக்கினீரென்ற	2968	மறக்கமுற்றாதன	2810	மீள்கொண்டகொ	3252
போரிலான்புரந்தர	3202	மறித்துஞ்சென்ற	3597	முடிநாட்டியகோட்	3678
போர்ப்பெரும்படை	3006	மறுத்தனையென்ப	3374	முடிப்பனின்னொரு	3156
போவதுபுரிவனன்	3445	மறைவலானெதிர்	2764	முடையுடைவாயின	3198
போனவன்புலவி	3412	மற்றவளவவுரை	3703	முத்திருத்திய	2611
போனவனகநிலை	2721	மனந்தலைவருங்கன	3215	முத்துக்கனபோன்	3530
மங்கையதுரைத்தல்	3477	மன்மதனையொப்பர்	3225	முத்தேவரின்மூ	3524
மங்கையர்திறத்தொ	3182	மன்னாபுன்வாழ்	3351	முந்துஞ்சுனைகாண்	3505
மஞ்சொக்குமளக	3243	மாங்கனிதாழையி	3813	முந்துவான்முக	2651
மடலுணட்டிய	3602	மாச்சிச்சிரம்பாய்ந்த	3550	முந்துவெள்ளிமலை	2631
மடித்தபிலவாய்க்	3222	மாணிக்கம்பனசம்	3269	முந்தொருகருமலை	2793
மடித்தவாயன்	3657	மாண்டகற்புடை	2926	முரடிமரண்டு	3009
மட்படிசெய்த	3682	மாண்டார்மாண்டா	3359	முருடிரந்துருட்டற்	3312
மணந்தபேரன்பரை	3292	மாண்டானேயன்	3607	முழங்கினபெரும்	3092
மண்குழன்றது	3583	மாதயாவுடைய	2653	முழவினில்வீணையி	3209
மண்டியோடினர்	3120	மாதவத்தொழுதில	2746	முறையுமுடிவும்	3399
மண்ணகந்திரிய	3625	மாதிரத்திறுதிகாறு	3274	முற்றியவரக்கர்த	3758
மண்ணினும்வானி	3747	மாந்தாமுதன்மன்	3721	முற்றியவுயிரெலா	3767

மனிவரோடுடைய	2893	வந்திலர்மைந்தர்	3563	வானிறவிசம்பொளி	2795
மனிவர்வந்து	3168	வந்துகார்மழை	2918	வானிற்பொலிகோ	2692
மன்னமுமகவாய்	3413	வந்துநோக்கினள்	2929	வானுறநிவந்த	3270
சரவுகுடுமுத	2772	வம்பிழைகொங்கை	3634	வான்காப்போர்	2964
மடியதிருட்படல	3219	வரமரக்கர்	3166	வான்றனில்வரைந்த	2865
மத்தமொன்றின்	3170	வரிசிலைமறைவ	3403	விடரகங்கனும்	2759
மரல்முறுவல	2958	வரிசிலையுழவனு	2726	விடியல்காண்டலி	2928
மலமேயில்லா	3792	வரிவிற்கையளு	3714	விடுதேரெனவெங்	3500
மவகையமரநு	3736	வருகதேரெனு	2991	விண்டாரேயல்லா	2969
மவகையுலகினு	3180	வருமிவள்மாயம்	2901	விண்ணருளவந்த	2873
மவுலகினுக்குமொ	3373	வரும்புண்டரவாளி	3528	விண்ணவரேவல்	3491
முளுமுளதாயப்பழி	3233	வலக்கைவீழ்தலு	3164	விண்ணளவிடநிமிர்	3021
மெய்யுறவறிவு	3651	வலங்கொள்போர்	3107	விண்ணிடைபிம்பர்	2895
மெய்யைத்தான்	2673	வலஞ்செய்திந்த	2681	விண்ணிடைவெய்ய	3561
மெய்வரத்தினன்	2649	வலியின்றிலேதோற்	3552	விண்ணினினிலத்தி	2774
மேகமென்றுருத்தி	3187	வல்லியங்குழாங்	3011	விண்ணினின்றவன்	3790
மேருவைப்பறிக்க	3486	வல்லியம்பலதிரி	2745	விண்ணினிங்கிய	3169
மேவாதவரில்லை	2716	வல்லைவரம்பில்லாத	2719	விதியதுவலியினுலு	3259
மேளாவர்வில்	3384	வழியுங்கூறி	2767	விராவருங்கடு	3165
மொய்த்தமுட்டன	2647	வளைந்தகாலையில்	3057	விரிந்தவலயங்கண்	3220
மொழிதருமளவி	3509	வளையெயிற்றவர்க	2905	விரிந்தாயகூந்தலா	2954
மோகனையென்பது	3707	வற்கலையர்வார்கழல	3227	விரிந்தார்சிறை	3553
மாதூமறியாதுரை	3366	வனத்திடைமாதவர்	3476	விரிந்துறையுறை	3296
மாமதுதெரித	3652	வனத்துகல்பட்டன	3035	விலகிடுகிழுவின்	2724
பான்வருமமைதியி	2727	வளைகழல்வரிசிலை	2802	வில்லியற்றடக்கை	2844
யோகமுறுபேருயிர்	2771	வன்பணைமாமும்	3273	வில்லிமுந்தன	3114
யச்சையாமெனப்	3123	வன்மைதரித்தோர்	3347	வில்லிமுந்தனைவரும்	3089
யஞ்சகக்கொடிய	2639	வன்றிறல்வீரப்	3738	வில்லினர்வாளின்	3031
யஞ்சனையக்கொடு	2924	வன்றுணையுளவென	3555	வில்லைநோக்கி	3662
யஞ்சனையால்வந்த	3613	வாக்கிற்கொப்ப	2984	வில்லொக்குறுத	3247
யஞ்சியையரக்கனு	3569	வாக்கினுலன்றான்	3507	விழுமியதுசொற்	2787
யடுக்கண்வார்கூந்த	3623	வாங்கிவாளொடு	2999	விள்ளாதுசெறிந்	3313
யட்டமிட்டுமிளிர்	2644	வாங்குவில்லன்	3658	வினவினகாலையின்	2808
யண்டலங்குறுதற்	3178	வாணிலாமுறுவலா	2858	விண்மலைவல்லவன்	2853
யண்டுளர்கோதைச்	3654	வாமமாமதி	2919	வீடவனெய்தும்	3639
யண்டிறைகமலச்	2840	வாய்புலர்ந்தழிந்த	3039	வீட்டிவாளவுணரை	2797
யந்ததுசேனைவென்	3037	வார்ப்பொற்கொங்	2838	வீட்டினுக்கமைவ	3815
யந்தமந்திரிகளோடு	3343	வாமுறைவாமு	2785	வீரனதுரைத்த	2881
யந்தனனடியனென்	3731	வாளரிவள்ள	3483	வீரனுஞ்சிறிதுவெ	2637
யந்தனனெருவை	3516	வாளிவாய்களை	3052	வீரன்மேனி	2921
யந்தனைமுனித்தலை	3226	வாளின்வனம்	3147	வெங்கதமில்லவன்	3704
யந்தாய்திறத்தி	3579	வாளுலாமுழுமதி	3177	வெஞ்சினத்தரக்க	3279
யந்தானெடுவாறு	3329	வானத்தனகடலின்	3072	வெஞ்சுடர்க்கடவுள்	3630
யந்தானைமுகநோக்	2953	வாளுள்பவன்மைந்	3526	வெஞ்சுற்றநினைந்	3385

வெப்பழியாதென்	3349	வெய்யார்யாரேவீர	3358	வேண்டினவேண்டி	2740
வெப்பழியாநெடு	2972	வெருட்டியெழுக்கண்	2819	வேதங்களறைகின்ற	2662
வெம்படைநிருதர்	3093	வெல்வானசையின்	2701	வேதமும்வேதிய	3475
வெம்புவிற்றை	2682	வெள்கும்மரக்கன்	3554	வேதனேசெய்காம	3370
வெம்புலேலை	2993	வெள்ளஞ்சிலம்பும்	3676	வேதியர்கள்வேறு	2780
வெம்மைதீரொழுக்	3472	வெற்பிடைமத	3452	வேந்தன்விண்ணி	2827
வெயிற்சடரிர்ண்டி	3761	வெற்றிகூறிய	3157	வேந்தன்வீயகும்	2750
வெய்தாகியகா	3711	வெற்றியாருள்	3564	வேய்ந்தவாளொடு	3119
வெய்யதோர்காரண	2848	வென்றிவேற்கை	3667	வேரறவரக்கரை	3566
வெய்யவன்ற	3422	வேகம்முடன்வேலி	3544	வேலைத்தலைவர்	3314
வெய்யவெங்குதிர்	3766	வேண்டியநினைந்து	3340	வைகும்வைகலின்	2761

பட்டி எண்

2628

2637

2665

2684

2686

2697

2700

2724

2727

2856

2877

2882

2964

2971

2981

3005

3017

3098

3133

3174

3187

3193

3225

3344

3366

3467

3507

3542

3580

3591

3618

பிழை

வயங்கு

மஞ்சி

வெனும்

னேடினேன்

ஒருத்த

திரிசெங்

தனிமன்

யுரியர்

விவனே

என்கின்றான்

புலவன்

காரியத்தைச்

மாநகர்

கைக்கொண்டார்

பரிசறைவான்

கனலினுங்

பெரியோசை

எதிகண்

கொடுஞ்சிறப்

சரமவை

இறைத்த

னறுபுன

மிருளின்

மேருத்

ரீசனந்த

யாதுரைகொ

மந்தரத்

பேக்கினாய்

யார்தார்

காணிற்க

வாளியிற்

புறங்களை

திருத்தம்

வயங்கி

மெஞ்சி

யெனும்

நேடினேன்

ஒறுத்த

நிரிசெங்

தனின்மன்

யுரியா

வெவனே

என்கின்றான்

புதல்வன்

காரியத்தை

மாநகர்

கைக்கொண்டார்

பரிசறிவான்

கனலினினுங்

பேரியோசை

எதிகண்

கொடுஞ்சிறப்

சரம்

இறைத்த

னறுபுன

மிருளின்

மேரு

ரீசனந்த

யாதுரைகொ

மந்திரத்

பேக்கினாய்

யார்தார்

காணிற்க

வாளினிற்

புறங்களை

கம்பராமாயணம் ஆழ்வார்திருநகரிப் பிரதிகளின்படி

ராவ் சாஹிப் வித்வான்

இராமநாதபுரம்

மு. இராகவையங்கார்

16-9-42

தங்கள் வெளியீட்டால் கம்பராமாயணத்தின் பழைய அமைப்பும் அரிய பாட பேதங்கள் பலவும் விளங்குதலால் ஆராய்ச்சி செய்து கொள்வதற்கும் பயன்படு மென்பதில் ஐயமில்லை. ஏனைய காண்டங்களும் தங்கள் பெருமுயற்சியால் வெளிவருவதை தமிழ் நாடு எதிர் பார்க்கக்கூடும். எம்பெருமான் கிருபை கூர்க.

சேதுசமஸ்தான் வித்வான்

இராமநாதபுரம்

ரா. இராகவையங்கார் ஸ்வாமி

17-10-42

தேவரீர் கிருபை கூர்ந்துதவிய கம்பராமாயண பால்காண்டம் எய்தப்பெற்று மகிழ்கூர்ந்தேன். முன்னைப் பிரதிகளினும் அதிகமான திருத்தங்களிருந்ததல் கண்டு மனமுலக்கின்றேன்.

தோகுதி—39

சேந்தமிழ் மதிப்புரை

பக்கம் ௫௭௩

தமிழிலக்கியங்களில் தலைசிறந்தவற்றுட் கம்பர் இயற்றிய இராமாவதாரமும் ஒன்று. தமிழ் நாட்டின் யாவரும் இதன் நடையழகு சொல்லின்பம், பொருளாழம், அணிநயம், சுவைநயம், கற்பனை, அரசியல், ஒழுக்கநெறி, அறவுரை, வீரவுரை முதலியவற்றில் ஈடுபட்டு இதனையே பெரிதும் பயில்வாராயினர். இதனைப் பழைய ஒலை யேட்டுச் சுவடிகளோடு ஒப்பு நோக்கி நன்கு ஆராய்ந்து பதித்து வெளியிட முயன்று வருவானுள் திரு. பெரியன் ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்களும் ஒருவராவர். இவர் பெருங்குடிப் பிறப்பும். அருந்தமிழ்ப் பயிற்சியும், பற்றும் உடையவர். இவர்க்குக் கிடைத்த ஒலைச் சுவடிகள் இருதூறு வகைகளுக்கு முன் ஆழ்வார்திருநகரியில் இருந்த ஒரு புலவரும் பிறரும் எழுதியவை. ஆழ்வார்திருநகரி ஏடுகள் பதிப்போர்க்கு மிகவும் உபயோகப்படத்தக்கன. பழந்தமிழ் நூல் வெளியீடுகளுள் பத்தாப்பாட்டு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், புறநானூறு முதலிய நூற்பதிப்புக்களுக்கு ஆழ்வார்திருநகரி ஏட்டுப் பிரதிகள் மிகவும் உபயோகமாயிருந்தன என்பது ஐயவர்கள் எழுதிய முகவுரையால் அறிந்தது. இந்நூற் பரிசோதகரான வித்வான் ராவ்சாஹிப் ஸ்ரீ மு. இராகவையங்காரவர்கள் பரந்த ஆராய்ச்சியும் விரிந்த புலமையும் வாய்ந்தவர்கள். பல தமிழ் நூற்பதிப்புக்களைச் செவ்வீதின் ஆராய்ந்து வெளியிட்டவர்கள் இவ்வாறு தகுந்த சுவடிகளின் உதவிகொண்டு சிறந்த புலவரால் இதனைப் பரிசோதித்து வெளியிடுவீத்க திரு. பெரியன் ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்களுடய தமிழ்ப் பணி பாராட்டத்தகும். இப்பதிப்பினுட் காணப்படும் அதிகமான பதலத் தலைப்புகளும் பிறவும் இன்னும் பல பிரதிகள் கொண்டு நன்கு ஆராய்ந்து முடிவு செய்யத்தக்கன. எனினும் இது பயில்வார்க்கும் மேலும் இக்காண்டத்தை ஆராய்ந்து பதிக்க முயல்வார்க்கும் பெரிதும் பயன்படு மென்பதில் ஐயமில்லை.

உயர்திரு. ராவ்சாகிப் S. வையாபுரிப் பிள்ளையவர்கள், B. A., B. L.

(சென்னை பல்கலைத் தமிழ் ஆராய்ச்சித்துறைத் தலைவர்)

19—2—'43

தாங்கள் அனுப்பிய அயோத்தியாகாண்டம் பிரதி மிகவும் சிறந்ததாகவே தோன்றுகிறது. நண்பர்கள் மகரபூஷணம் அய்யங்கார் அவர்களும்,

பகிராஜயங்கார் அவர்களும் தாங்கள் மேற்கொண்டுள்ள பதிப்பு வேலையை மிகவும் நன்றாகச் செய்திருக்கிறார்கள். பலவகையிலும் தங்கள் பதிப்புப் பயன்படுவதாகும் என்று கருதுகிறேன். தங்கள் முயற்சி இனிதில் முற்றுமாறு இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன். எனது நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ உ. வே. ராவ்சாகிப் வித்வான் மு. இராகவையங்கார் அவர்கள்

தேவரீர் அன்புடன் அனுப்பிய அயோத்தியா காண்டப் பதிப்பின் பிரதி கிடைக்கப்பெற்றுப் பரம சந்தோஷம் அடைந்தேன். ஆதியில் சங்கல்பித்த அரிய கைங்கர்யத்தை நிறைவேற்றிவரும் தேவரீர்க்கு மென்மேலும் ஊக்கமும் ஸௌகரியங்களும் அமைத்துதவும்படி எம்பெருமானைப் பிரார்த்திக்கிறேன். இப்பதிப்பு அநேக சிறந்த பாடங்கள் கொண்டிருப்பது மகிழ்ச்சி தருகின்றது. தேவரீருடைய பிதிர் அபிமானமும் பாஷாபிமானமும் தமிழ் நாட்டவரால் கொண்டாடத்தக்கன. மேலும் இவ்வரிய தொண்டைத் தொடர்ந்து நடத்திப் பூர்த்திபெற வைக்கும்படி தமிழ்த் தெய்வமான ஸ்ரீ ஆழ்வாரைச் சாணம் புகுகிறேன்.

முதுபெருங்கவி திரு. தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை அவர்கள்
புத்தேரி, 12-7-'43

தாங்கள் அனுப்பின புஸ்தகங்கள் யாவும் வந்து சேர்ந்தன. பார்த்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தேன். பணம் பதவி படிப்பு பக்தி ஆகியவை ஒருங்கே அமையப்பெற்ற தங்களைப்போன்ற பெரியார்கள் தமிழ்த் தாய்க்கு மனமுவந்து தொண்டுசெய்ய முன்வந்திருப்பது தமிழரின் பாக்கியமேயாம்.

ஆழ்வார்திருநகரி தமிழ் நாட்டின் நடுநாயகமான ஊர் என்பது பண்டை வரலாறுகளால் நன்கு தெளிவாகின்றது. ஆதிதாலமுதலே அங்கு தமிழ் வித்வான்கள் பலர் வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றனர். அங்குள்ள வித்வான்கள் சசிந்திரம் திருவிழாவிற்குப் புராணப் பிரசங்கம் செய்யவும் வாகனக்கவிகள் பாடவும் வருவது சில ஆண்டுகளுக்குமுன் வரையிலும் வழக்கமாயிருந்தது. மார்கழித் திருவிழாவிற்கு வருபவர்கள் சித்திரைத் திருவிழா வரையிலும் நாஞ்சி நாட்டுப் பிரபுக்கள் வீடுகளில் வரவேற்கப் படுவார்கள். அந்தந்தக் காலங்களில் ஊர்ப் பொதுக் கட்டிடங்களில் வைத்து இரவில் இராமாயணப் பிரசங்கம் நடைபெறும். பசல் வேளைகளில் ஏடுகள் பகர்த்தி எழுதப்படும். அவ்வாறு எழுதப்பட்ட ஏடுகளை நான் தேரூர் முதலிய பல இடங்களில் பார்த்திருக்கிறேன். ஆழ்வார்திருநகரி ஏட்டுப் பிரதிகளுக்கு எங்கும் விசேஷ மதிப்பு உண்டு. அந்த ஏட்டுப் பிரதிகளைத் தாங்கள் தக்க அறிஞர்களைக் கொண்டு அழகான முறையில் வெளியிடச் செய்திருப்பது மிகவும் பாராட்டற் குரியதாம். ஒரு பழைய ஏட்டுப் பிரதியைப் பரிசோதனை செய்து யாவரும் எளிதில் கற்கும்படி நல்ல முறையில் வெளியிடுபவருக்கு ஒரு பழைய திருக்கோயிலை ஜீரணேத்தாரணம் செய்த பெரும்புண்ணியம் உண்டென்பது பெரியோர்கள் கண்ட உண்மை.

தாங்கள் நீழே காலம் வாழ்ந்திருந்து இன்னும் பல அரிய சுவடிகளை நல்ல முறையில் பிரசுரஞ்செய்து பெரும்புண்ணியத்தைப் பெறுமாறு எல்லாம் வல்ல எம்பெருமான் திருவருள் புரிவாராக!

